

Mijn mijmeringen

Bij de Bijbelse brieven
van Paulus:

Efeze

Kolossenzen

Filémon

Filippenzen

I en II Timotheüs

Titus

Voorwoord bij mijn mijmeringen

De reden waarom ik deze Bijbelbeschrijvingen '*Mijn mijmeringen*' heb genoemd is omdat het ten eerste mijn persoonlijke mijmeringen zijn en ten tweede omdat het gedachten zijn die ik de vrije loop laat. *Mijn mijmeringen* zijn niet altijd even theologisch onderbouwd want dan zou het een Bijbelstudie zijn. Bij *mijn mijmeringen* gaat het ook niet over goed of fout, over gelijk of ongelijk.

Dit boek, *Mijn mijmeringen* bij de Bijbelse brieven van Paulus Deel II, bestaande uit de Bijbelboeken: Efeze, Kolossenzen, Filémon, Filippenzen, I en II Timotheüs en Titus, is mijn **zevende** boek dat het daglicht ziet. Andere boeken in de serie '*Mijn mijmeringen*' zijn Genesis, Exodus, Jozua, de vier Evangelieën (Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes), Openbaring en de brieven van Paulus deel I (I en II Thessalonicenzen, Galaten, I en II Korinthe en de brief aan de Romeinen).

Om te gaan mijmeren bij de Bijbelboeken van Paulus, had voor mij persoonlijk nogal wat voeten in de aarde. Ik had een vooroordeel over Paulus. Namelijk dat hij altijd in lange en moeilijke zinnen zijn gedachten opschreef. Soms moet je een tekst van Paulus wel drie of vier keer lezen voordat je een beetje begint te begrijpen wat hij zou bedoelen. Maar ook vond ik Paulus een harde en wat afstandelijke man. Zijn boodschappen zijn vaak corrigerend en vermanend en hij neemt geen blad voor de mond om duidelijk te maken wat hij wil zeggen.

Tijdens het schrijven van de brieven van Paulus Deel-I moest ik mijn mening over Paulus al heel snel herzien. Want al snel wordt een warme, meelevende Bijbelleraar geschetst die in **alles** graag deelgenoot wilde zijn van de gemeente die hij gesticht had, ook al schrijft Paulus vaak corrigerend en vermanend. Toch spreekt Paulus in alle toonaarden zijn liefde en medeleven uit met de gemeenteleden.

Kortom: Het mijmeren over de brieven van Paulus hebben voor mij persoonlijk een heel ander daglicht over deze man van God laten schijnen. En ik dank God Almachtig **in** Jezus Christus dat mijn '*bedenkingen*' over Paulus zijn omgedraaid in een enorm grote waardering, respect en liefde, voor deze man Gods die werkelijk **alles** van zichzelf aan de kant heeft gezet om de gemeenten ten dienste te staan en om het Evangelie van Jezus Christus uit te dragen.

-----...-----

Mijn mijmeringen zijn niet bedoeld als '*leer*' of zó moet het zijn. Absoluut niet. Laat iedereen zijn gedachten er maar over hebben. Eén grote hoop en wens heb ik. Dat *Mijn mijmeringen* anderen jaloers maken om de Bijbel in te duiken. Om **zelf** in de Bijbel te gaan lezen. En om eens te proberen om al wat geschreven en verteld is door anderen over de verschillende thema's in de Bijbel te laten voor wat het is en te komen tot eigen gedachten, eigen mijmeringen, eigen antwoorden.

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer je zelf de Bijbel gaat lezen met een open hart en een open geest, of je nu gelovig bent of ongelovig; dat de Heilige Geest je gedachten gaat geven over datgene dat je leest. Misschien zijn die gedachten wel totaal afwijkend van alles wat je altijd geleerd is in kerken of gemeenten.

Ja, deze gedachten kunnen zelfs totaal afwijkend zijn van datgene dat ouders je geleerd hebben (zonder daar een veroordeling over uit te spreken). Maar het verrijkt je zo enorm.

Door *Mijn mijmeringen* is God Almachtig **in** Jezus Christus nog nooit zo dichtbij en nog nooit zo groot geweest als nu.

Ik geloof in een persoonlijk God die op Zijn wijze tot Zijn gemaakte schepselen wil spreken. En dat op een wijze die de betreffende persoon op dát moment nodig heeft in de omstandigheid waarin hij op dát moment verkeert.

Mijn mijmeringen heb ik geschreven in de 'hij-vorm' waar dat van toepassing is. Ik wil hier uitdrukkelijk vermelden dat hier net zo goed de vrouwelijke variant mee bedoeld wordt.

In *Mijn mijmeringen* komen ook wel zaken aan de orde waar ik geen antwoord op heb en waar ik de lezer van harte uitnodig om mij te voorzien van nuttige gedachten of informatie. Misschien dat er nog eens een volgende druk komt waarin ik die gedachten of informatie eventueel mee kan nemen.

-----,-----

Mijn grote dank gaat uit naar God Almachtig **in** Jezus Christus. Door Zijn Geest is ook dit boekwerk tot stand gekomen. Maar wat heb ik veel geleerd over wie God is en wat Zijn plan met deze wereld en de mensheid is. Woorden schieten te kort om die dank te uiten. Ik kan alleen maar zeggen dat alle letters die ik onder leiding van de Heilige Geest op papier heb mogen zetten, één grote lofprijs is aan Jezus Christus.

God Almachtig heeft mij nu eenmaal een schijnbaar onlesbare dorst naar Zijn Woord gegeven. Voor mij is Gods Woord een onuitputtelijke bron van levenskracht. In en door *Mijn mijmeringen* heb ik maar één doel voor ogen. En dat is om die Ene God, de Almachtige, de Schepper van hemel en aarde **in** Jezus Christus te verheerlijken.

** I Thes. 3:12-13**

***En ú moge de Heere doen toenemen
en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen,
zoals ook wij dat zijn tot u,
opdat Hij uw harten zou versterken
om onberispelijk te zijn in heiliging
voor het aangezicht van onze God en Vader,
bij de komst van onze Heere Jezus Christus
met al Zijn heiligen.***

Inhoudsopgave

Inleiding

1

De brief van Paulus aan de gemeente van Efeze

1	Afzenders, geadresseerden en groet	12
	Lofzang op Gods welbehagen in Christus	29
	Christus het Hoofd van de gemeente	35
2	Uit genade zalig	39
	Jood en heiden één in Christus	56
3	Het geheimenis van de roeping van de heidenen	61
	Paulus voorbede om verdieping in het geloof	70
4	Eén lichaam, één geest	74
	De oude en de nieuwe mens	84
5	Wandelen als kinderen van het licht	90
	Vrouw en man in het huwelijk	100
6	Kinderen en ouders	108
	Slaven en heren	110
	De geestelijke wapenrusting	114
	Mededeling en zegenbede	133

De brief van Paulus aan de gemeente van de Kolossenzen

1	Afzenders, geadresseerden en groet	135
	Dankzegging voor geloof, liefde en hoop in de gemeente	147
	Evangelieverkondiging door Epafraas	148
	Voorbede om bevestiging in het geloof	149
	Christus, Eerstgeborene van de schepping en Hoofd van de gemeente	156
	Lijden en taak van Paulus	162
2	Lijden taak van Paulus (vervolg)	167
	Met Christus gestorven en opgestaan	172
	De dwaasheid van menselijke bepalingen	182
3	Zoeken wat boven is	190
	De oude en de nieuwe mens	192
	Verhoudingen in het gezin	199
4	Volharding in het gebed; getuigenis naar buiten	205
	Zending van Tichykus en Onesimus	211
	Groeten van en aan medewerkers; zegen	212

Inhoudsopgave

De brief van Paulus aan Filémon

1 Afzenders, geadresseerde, groet	213
Dank aan God	218
Pleidooi vppr Onesimus	226
Groeten en zegenbede	234

De brief van Paulus aan de gemeente van de Filippenzen

1 Afzenders, geadresseerden en groet	235
Dankzegging en voorbede	241
De vrucht van paulus zijn gevangenschap	244
Heengaan of blijven	248
Opwekking tot standvastigheid	250
2 Oproep tot eensgezindheid en ootmoed	254
Lofzang op Christus	257
Aansporing tot een heilig leven	259
De zending van Timotheüs en het bezoek van Epafroditus	265
3 De uitnemendheid van de kennis van Christus	268
Leven als burgers van de hemel	300
4 Opwekkingen	302
Dank voor de ontvangen gaven	305
Groeten en zegenbede	309
Conclusie	310

Inhoudsopgave (vervolg)

De eerste brief van Paulus aan Timotheüs

1 Afzenders, geadresseerden en groet	313
De betekenis van de wet	315
Gods Genade aan paulus bewezen	321
Opwekking tot de goede strijd	325
2 De voorbede	327
De vrouw in de gemeente	333
3 Vereisten voor de opzieners en voor de diakenen	336
4 De afval in de laatste tijden	351
De taak van Timotheüs	356
5 De weduwen	365
De tucht over ouderlingen	387
6 De plicht van dienstknechten	394
De dwalleraars en de hebzucht	395
De strijd van het geloof	403
De plichten van de rijken	405
Bewaar het pand. Zegenbede	406

De tweede brief van Paulus aan Timotheüs

1 Afzenders, geadresseerden en groet	407
Opwekking tot standvastigheid	412
De trouw van Onesiforus	424
2 Strijd en lijden	426
De houding jegens de dwaalleraars	429
3 De ontaarding in de laatste dagen	438
Vasthouden aan de Schriften en de gezonde leer	458
4 Vasthouden aan de Schriften en de gezonde leer (vervolg)	460
Paulus voorzien zijn heengaan	463
Mededelingen en opdrachten	465

De brief van Paulus aan Titus

1 Afzenders, geadresseerden en groet	473
De dwaalleraars op Kreta	488
2 Christelijke levenswandel	502
De zalmakende genade van God	508
3 Plichten jegens overheid en naasten	511
Opdrachten, groet en zegenbede	518

Inleiding

In vervolg op *Mijn mijmeringen* bij de Bijbelboeken die ik eerder geschreven heb over Genesis, Exodus, Jozua, de vier Evangelien en Openbaring, wil ik mij nu gaan bezig houden met de brieven van de apostel Paulus die in de Bijbel geschreven zijn.

De reden hiervoor is dat een groot deel van het Nieuwe Testament van zijn hand is. Maar de persoon van Paulus intrigeert mij ook met grote mate om de wijze waarop hij geschreven heeft. Niet gemakkelijk, leerstellig, in grote lange zinnen.

Waarschijnlijk schrijft Paulus zo omdat hij dit geleerd heeft als leerling van de grote Farizeeër Gamaliël. (Hand. 5:33, Hand. 22:3). Maar dat niet alleen. Paulus schrijft ook over zaken die ik **nergens** anders in de Bijbel tegenkom.

Kortom: reden genoeg om zijn geschriften die in de Bijbel staan eens onder de loep te nemen.

Wat de volgorde betreft van de brieven van Paulus, neem ik als uitgangspunt datgene dat ik las op www.christipedia.nl

Brieven van Paulus

Paulus heeft 13 Brieven geschreven die zijn opgenomen in het Nieuwe Testament. Ze zijn gericht aan:

- *afzonderlijke gemeenten: Rome, Korinthe, Efeze, Filippi, Kolosse en Thessalonica;*
- *meerdere gemeenten in één landstreek: de Galaten;*
- *afzonderlijke personen: Titus en Filémon.*

Naar de tijd waarin ze geschreven zijn is de volgorde als volgt:

- *I en II Thessalonicenzen, Galaten, I en II Korinthe, Romeinen. Deze brieven zijn allemaal door Paulus geschreven vóór zijn gevangenschap;*
- *Efeze, Kolossenzen, Filémon, Filippenzen, I Timotheüs, Titus, II Timotheüs, die alle door hem als gevangene zijn geschreven*

De brief aan de Hebreëen is mogelijk ook door Paulus geschreven, maar dit is onzeker. Is Paulus wél de schrijver, dan is het getal van zijn nieuwtestamentische geschriften 14.

Overigens twijfel ik er aan of de brief aan Titus wel in gevangenschap geschreven is, gezien hetgene Paulus schrijft in Titus 3:12. Maar dat terzijde.

Vanaf het dertiende hoofdstuk van het Bijbelboek Handelingen wordt de naam van Paulus genoemd. Vanaf zijn geboorte tot en met dit dertiende hoofdstuk heette Paulus 'Saul' of 'Saulus'.

 Hand. 5:33 Maar er stond iemand op in de Raad, een Farizeeër van wie de naam Gamaliël was, een leraar van de wet, die in hoge achting stond bij heel het volk. Hij gaf opdracht dat men de apostelen even buiten zou doen staan.

 Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

 Titus 3:12 Wanneer ik Artemas naar u toe zal sturen of Tychikus, beijver u dan naar mij toe te komen in Nikopolis, want ik heb besloten daar de winter door te brengen.

In Handelingen 9 staat beschreven hoe Saulus als een vijand van Messiasbelijdende Joden naar Damascus vertrok om ook daar Messiasbelijdende Joden te achtervolgen, te arresteren, en om hen mee te nemen naar Jeruzalem, om hen daar voor het gerecht te brengen. Velen van hen zijn door dat gerecht veroordeeld tot de doodstraf.

Saulus was een leerling van de (beroemde) Farizeeër Gamaliël (Hand. 22:3), en was de zoon van een Farizeeër. (Hand. 23:6). De Farizeeërs vormden een zeer orthodoxe geloofsstroming die Jezus Christus hadden afgewezen. Samen met andere Joodse geloofsstromingen (Sadduceeërs, Herodianen), hogepriesters, priesters en Oudsten van het volk Israël, hadden zij het Romeinse bestuur over Palestina zover gekregen dat zij Jezus Christus aan het kruis van Golgotha nagelden om hem zodoende te doden.

Saulus was een fanatiek vervolger van de Messiasbelijdende Joden. En dit ging zelfs zover dat hij de hogepriesters in Jeruzalem vroeg om naar Damascus te mogen gaan om óók daar de Messiasbelijdende Joden op te pakken en om hen naar Jeruzalem te brengen. (Hand. 9:1-2). En die hogepriesters gaven hun toestemming aan Saulus.

Onderweg naar Damascus wordt Saulus echter door Jezus Christus persoonlijk aangeraakt en aangesproken, waardoor hij Jezus aanneemt. (Hand. 9:4). Met andere woorden: Saulus bekeert zich tot God Almachtig **in** Jezus Christus.

Waarom gebruik ik de woorden God Almachtig **in** Jezus Christus?

Om aan te geven dat het God Almachtig **Zelf** was Die in de Persoon van Jezus Christus, als Mens naar deze wereld is gekomen, in een lichaam van vlees en bloed.

God Almachtig is Geest (Gen. 1:2, Joh. 4:24), Jezus Christus is een Mens van vlees en bloed. Dus als er gesproken wordt over God Almachtig **in** Jezus Christus, dan betekent dit: God die in de Mens Jezus Christus is gekomen. Daarmee is er dus een onverbreekelijke Eenheid tussen God én Jezus Christus; zij zijn één. (Deut. 6:4)

Dat Saulus zich bekeert, betekent dus dat hij God Almachtig **in** Jezus Christus aangenomen heeft als zijn **Redder en Verlosser**.

Saulus wordt dus door Jezus Christus aangesproken en aangeraakt (Hand. 9:5). Maar daarbij sloeg Jezus Christus Saulus echter wel met blindheid zodat deze zijn weg naar Damascus in duisternis moest volbrengen.

Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

Hand. 23:6 En Paulus, die wist dat het ene deel bestond uit Sadduceeën en het andere uit Farizeeën, riep in de Raad: Mannenbroeders, ik ben een Farizeeër en zoon van een Farizeeër. Ik word geoordeeld over de hoop en de opstanding van de doden.

Hand. 9:4 en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij?

Hand. 9:1-2 Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieste van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toegen van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen.

Deut. 6:4 Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één!

Gen. 1:2 De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.

Joh. 4:24 God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.

Hand. 9:5 En hij zei: Wie bent U, Heere? En de Heere zei: Ik ben Jezus, Die u vervolgt. Het is hard voor u, met de hielen tegen de prikkels te slaan

In Damascus stuurt God Almachtig een discipel van Jezus Christus, genaamd Ananias, naar Saulus toe om hem de handen op te leggen zodat hij weer kon zien. (Hand. 9:10-11)

Belangrijk zijn de woorden die God Almachtig tegen Ananias spreekt (Hand. 9:15): *'Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten. Want Ik zal hem laten zien hoeveel hij moet lijden voor Mijn Naam.'*

Het is dus allemaal **niet** de wil van Saulus dat hij een apostel wordt; het is de wil van God Almachtig **in** Jezus Christus dat Saulus een apostel wordt.

Natuurlijk heeft Saulus hier een keuze om Jezus Christus aan te nemen of niet. Ik ben er echter van overtuigd dat wanneer iemand een persoonlijke ontmoeting heeft met Jezus Christus, er geen twijfel en discussie meer is. Dan is de keuze **vóór** Jezus Christus.

God Almachtig heeft in het leven van Paulus (Saul, Saulus) een aantal keer rechtstreeks tot hem gesproken:

- In Hand. 13:2-3 spreekt God Almachtig als het gaat om de roeping van Saulus. Saulus was met Barnabas in de gemeente van Antiochië samen met de gelovigen aan het bidden en vasten. Toen sprak God: *'Zonder voor Mij zowel Barnabas als Saulus af voor het werk waartoe Ik hen geroepen heb'.*

Ook deze woorden kwamen niet van Saulus zelf, maar van God Almachtig, bevestigd door diegenen die daar bij elkaar waren.

- Hand. 22:17-18 waar God Almachtig tot Paulus spreekt om weg te gaan uit Jeruzalem en dat Hij hem ver weg zou zenden, naar de *'heidenen'*.
- Hand. 23:11 waar God Almachtig tot Paulus spreekt dat hij van Jezus Christus gaat getuigen in Rome.
- In Hand. 27:23-24 spreekt God Almachtig tot Paulus om moed te houden en dat hij voor de keizer zal terechtstaan en niet in de storm zal vergaan.

Paulus heeft dus **meerdere malen** de stem van God Almachtig gehoord. Hij **wist** hoe hij de stem van God kon herkennen. Mensen die een persoonlijke ontmoeting hebben gehad mét God twijfelen en discussiëren niet meer. Kijk maar naar al die Irakezen (moslims) die s'-nachts een droom kregen waarin Jezus Christus persoonlijk naar hen toe kwam (1990-2010).

 Hand. 9:10-11 En er was een zekere discipel in Damascus van wie de naam Ananias was; en de Heere zei tegen hem in een visioen: Ananias! En hij zei: Zie, hier ben ik, Heere. En de Heere zei tegen hem: Sta op en ga naar de straat die de Rechte genoemd wordt, en vraag in het huis van Judas naar iemand van wie de naam Saulus is, uit Tarsus, want zie, hij bidt,

 Hand. 9:15 Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten. Want Ik zal hem laten zien hoeveel hij moet lijden voor Mijn Naam

 Hand. 13:2-3 En terwijl zij de Heere dienden en vastten, zei de Heilige Geest: Zonder voor Mij zowel Barnabas als Saulus af voor het werk waartoe Ik hen geroepen heb. Toen vastten en baden zij, en nadat zij hun de handen opgelegd hadden, lieten zij hen gaan.

 Hand. 22:17-18 En het overkwam mij, toen ik in Jeruzalem terug-gekeerd was en in de tempel bad, dat ik in geestvervoering raakte, en dat ik Hem zag en Hij tegen mij zei: Haast u en ga met spoed uit Jeruzalem weg, want ze zullen uw getuigenis over Mij niet aannemen.

 Hand. 23:11 En de volgende nacht stond de Heere bij hem en zei: Heb goede moed, Paulus, want zoals u in Jeruzalem van Mijn zaak getuigd hebt, zo moet u ook in Rome getuigen.

Toen zij wakker werden bekeerden zij zich direct tot Jezus Christus **zonder** dat zij ooit een evangelist, een voorganger, een dominee hadden gehoord. Zelfs zonder dat zij ooit een Bijbel hadden gezien, laat staan gelezen.

De ontmoeting met Jezus Christus was voldoende om Paulus de knieën te laten buigen voor Hem, en om te belijden dat Jezus Christus de Heer der Heren is. (Fil. 2:10-11)

-----...-----

Als ik het bovenstaande lees; hoe zou ik I Petr. 3:19-20 dan uitleggen? Is dat niet dat God Almachtig **in** Jezus Christus maar één doel voor ogen heeft, en dat is het behoud van **alle** mensen op aarde? (I Petr. 4:6)

Ook de zondaars, ook de anders gelovenden?

Ja, daar ben ik van overtuigd. Ik kom daar in deze mijmeringen nog uitgebreid op terug zoals ik dit ook uitgebreid beschreven heb in *Mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Openbaring. Het is echter aan God Almachtig **wanneer en hoe** dit gaat gebeuren.

Ik wil hier nog wel even expliciet noemen (n.a.v. I Petr. 3:19-20), dat de tijd tussen dat Noach hier op aarde leefde en de tijd dat Jezus Christus na Zijn opstanding zich aan deze mensen openbaarden wel ruim 2.500 jaar was. En in die jaren waren deze mensen wel in de 'hel', zoals wij dat noemen, of de 'wijnpersbak' zoals dit in het Bijbelboek Openbaring genoemd wordt. Het woord *Alverzoeningsleer* is hier dan ook zeker niet van toepassing, want ik zal maar 2.500 jaar in 'helse' omstandigheden moeten leven.

-----...-----

Hand. 9:20 vertelt dat Saulus na zijn bekering direct naar de synagogen ging om te prediken. Natuurlijk wist Saulus vanuit zijn gedegen Bijbelstudies als Farizeeër, als geen ander wat de Bijbel zei over de komende Messias, en waar Hij aan te herkennen zou zijn. Saulus had echter al die '*herkenningstekens*' altijd naast zich neergelegd wanneer het om Jezus Christus ging, **zoals** hem geleerd werd door de Farizeeën.

In de tijd dat God Almachtig **in** Jezus Christus Saulus aanraakte op de weg naar Damascus en de dagen daarna dat Saulus in donkerheid moest leven door zijn blindheid, vielen alle puzzelstukjes op zijn plaats.

 Hand. 27:23-24 Want deze nacht stond er bij mij een engel van God, van Wie ik ben en Die ik ook dien; die zei: Wees niet bevreesd, Paulus, u moet voor de keizer terechtstaan; en zie, God heeft u allen die met u varen, geschonken.

 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

 I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

 I Petr. 4:6 Want daartoe is aan de doden het Evangelie verkondigd, opdat zij wel geoordeeld werden naar de mens in het vlees, maar ook zouden leven naar God in de geest.

 Hand. 9:20 En meteen predikte hij Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is.

Hand.9:18 zegt dat hem de schellen van de ogen vielen. Letterlijk en figuurlijk. Want hij werd weer ziende en hij zag **nu** heel duidelijk dat al die profetieën in het O.T. over de komende Messias, maar op één Persoon betrekking konden hebben, en dat was Jezus Christus. (zie ook mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën, hoofdstuk 1.1 en 1.2).

Saulus was door de Heilige Geest **bekeerd** tot Jezus Christus, maar daarmee werd hij wel een vijand van de Joden (die de Farizeeërs volgden en geloofden). Zodoende moest hij vluchten om zijn leven te redden.

De Farizeeërs én de Joden (zijn vroegere opdrachtgevers) zochten hem nu, maar tegelijkertijd waren de Messiasbelijdende Joden heel erg wantrouwend naar Saulus toe. Hij was toch altijd een vijand van hen geweest.

Saulus vluchtte. Waarheen?

Als ik Hand. 9 lees, zou ik denken dat hij naar Jeruzalem ging. Maar uit Gal. 1:17-18 blijkt dat hij voor een periode van drie jaar naar Arabië is gegaan, de woestijn in. Net als Mozes, Johannes de Doper en Jezus Christus.

Pas na die drie jaar van afzondering in de woestijn van Arabië ging Saulus naar Jeruzalem, om contact te zoeken met de Messiasbelijdende Joden. Maar zij wantrouwden Saulus nog steeds, om alles wat hij vóór zijn bekering gedaan had.

Uiteindelijk neemt Barnabas hem onder zijn hoede en brengt hem naar de apostelen (Petrus, Jacobus, Johannes) in Jeruzalem waar Saulus de gelegenheid krijgt om zijn verhaal te doen. Maar omdat Saulus zoveel vijanden heeft, die hem zochten te doden, sturen de apostelen in Jeruzalem, Saulus via Ceasarea naar Tarsus, zijn geboorteplaats. En daar verbleef Saulus veertien jaar (Gal. 2:1), waar hij o.a. Titus ontmoette, die hem hielp.

Overigens is die veertien jaar wel onderhevig aan enige twijfel, want was dit gerekend vanaf zijn bekering, of was dit gerekend vanaf het moment dat Saulus in Jeruzalem was. Feit is in ieder geval dat Saulus, **nadat** hij zich bekeerde tot Jezus Christus, in Damascus vele jaren 'verstoten' is geweest door de Farizeeërs en de Joden, maar dat hij ook niet welkom was onder de Messiasbelijdende Joden.

Dit was een tijd dat de zelfverzekerde en sterke Saulus tot op het bot afgebroken werd door God Almachtig. Maar tegelijkertijd werd hij ook weer opgebouwd tot 'kleine', want dat is de letterlijke betekenis van de naam Paulus.

Hand. 9:18 En meteen vielen hem als het ware schellen van de ogen, en onmiddellijk werd hij weer ziende, en hij stond op en werd gedoopt.

Gal. 1:17-18 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus. Daarna, drie jaar later, ging ik naar Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.

Gal. 2:1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

Dit zie ik ook bij Mozes gebeuren. Ook Mozes woonde vele jaren in de woestijn om daar afgebroken te worden. Hij moest alles wat hij geleerd had in zijn jeugd aan het paleis van de Farao weer afleren om daarna door God Almachtig weer opgebouwd te worden tot een rechtvaardige en gelovige.

Er wordt in de Bijbel niets geschreven over de periode dat Saulus in de woestijn van Arabië was, en ook niets over de periode dat hij in Tarsus woonde en werkte. Maar uit eigen ervaring kan ik zeggen dat zo een 'woestijnperiode' niet leuk is als je er in zit.

Achteraf kan ik God Almachtig alleen maar loven en prijzen voor die periode, en zie ik ook hoe Hij mij persoonlijk heeft opgebouwd in al die jaren van mijn 'woestijnperiode'.

Zou Saulus (net als ik!) in die 'woestijnperiode' het ook wel eens uitgeschreeuwd hebben tot God Almachtig?: 'Waarom hebt u mij op zo een bijzonder manier geroepen en waarom zit ik hier en mag ik niets voor u doen?'.

Dat was bij mij in ieder geval wél het geval. Verstoten door de gemeenten waar wij jarenlang gediend hebben, maar ook verstoten door iedereen die wij kenden, omdat wij zo radicaal de Naam van God Almachtig **in** Jezus Christus verkondigden.

Maar het **moest** in mijn leven gebeuren om van wereldburger te transformeren naar hemelburger. Om de eigenschappen te krijgen van hemelburgers zoals Jezus Christus deze benoemt in de 'zaligsprekingen' uit de Bergrede (Matt. 5:1-12).

Ik zeg niet dat ik nu alle eigenschappen uit de 'zaligsprekingen' tot in de perfectie beheers, maar ik ben lerende. Elke dag opnieuw. En die leerschool zal mijn hele leven hier op aarde wel doorgaan.

-----...-----

Na vele jaren gaat Barnabas naar Tarsus om Saulus te zoeken (Hand. 11:25) en om hem naar Antiochië te brengen. Daar in Antiochië bleven Barnabas en Saulus één jaar en onderwezen de gemeente. En gaandeweg werd de naam Saulus veranderd in Paulus (Hand. 13:9). Vanaf dat moment werden de Messiasbelijdende Joden, Christenen genoemd.

Paulus heeft drie zendingsreizen gemaakt om het Evangelie te brengen naar al die mensen die God Almachtig *geroepen* had vóór de grondlegging van deze wereld, om het geloof te ontvangen. (Ef. 2:8-9). Deze reizen worden beschreven in het Bijbelboek Handelingen (vanaf hoofdstuk 13).

☞ Matt. 5:1-12 Toen Jezus de menigte zag, ging Hij de berg op, en nadat Hij was gaan zitten, kwamen Zijn discipelen bij Hem. En Hij opende Zijn mond en onderwees hen. Hij zei:

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden.

Zalig zijn de zacht-moedigen, want zij zullen de aarde beërven.

Zalig zijn zij die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Zalig zijn de barm-hartigen, want aan hen zal barmhartigheid be-wezen worden.

Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.

Zalig zijn de vrede-stichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden.

Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij. Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen, want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn.

☞ Hand. 11:25 En Barnabas vertrok naar Tarsus om Saulus te zoeken; en toen hij hem gevonden had, bracht hij hem naar Antiochië.

☞ Hand. 13:9 Maar Saulus (die ook Paulus genoemd wordt), vervuld met de Heilige Geest, keek hem doordringend aan, en zei:

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

Toch is dit geen historische verslaglegging. Want uit II Kor. 13. 1-2 blijkt bijvoorbeeld dat Paulus tweemaal in Korinthe geweest is. Dit kom ik in het boek Handelingen niet tegen.

Als ik vanaf hoofdstuk 13 het Bijbelboek Handelingen lees dan kom ik de volgende plaatsen tegen waar Paulus is geweest om het Evangelie te brengen:

Eerste zendingsreis van Paulus: (volgens het Bijbelboek Handelingen)

- Damascus
- Arabië
- Damascus
- Jeruzalem
- Tarsus
- Antiochië
- Jeruzalem
- Antiochië
- Seleucië
- Cyprus
- Salamis
- Pafos - Saulus wordt hier voor het eerst Paulus genoemd (Hand. 13:9)
- Perge (in Pamfylië)
- Antiochië (in Pisidië) - Vanaf nu is het Paulus en Barnabbas (Hand. 13:43) in plaats van Barnabbas en Paulus. Vanaf nu is het Evangelie niet alleen meer voor de Joden, maar ook voor de 'heidenen' (Hand. 13:46)
- Ikonium
- Lystre in Lycaonië - Paulus gestenigd (Hand. 14:19)
- Derbe in Lycaonië
- Lystre in Lycaonië
- Ikonium
- Antiochië (in Pisidië) - Voor het eerste ouderlingen gekozen (Hand. 14:23)
- Perge (in Pamfylië)
- Attalia
- Antiochië (discussie over het besnijden van de heidenen)
- Fenicië
- Samaria
- Jeruzalem

II Kor. 13:1-2 Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan. Ik heb het al eerder gezegd, en ik zeg het nu vooraf, net als toen ik voor de tweede keer bij u was, en ik schrijf het nu, terwijl ik afwezig ben, aan hen die vroeger gezondigd hebben, en aan al de anderen: ik zal hen, als ik opnieuw kom, niet sparen.

Hand. 13:9 Maar Saulus (die ook Paulus genoemd wordt), vervuld met de Heilige Geest, keek hem doordringend aan, en zei:

Hand 13:43 En toen de synagoge uitgegaan was, volgden velen van de Joden en van de godvrezende proselieten Paulus en Barnabas. Die spraken tot hen en spoorden hen aan om bij de genade van God te blijven.

Hand. 13:46 Maar Paulus en Barnabas zeiden vrijmoedig: Het was nodig dat het Woord van God eerst tot u gesproken zou worden, maar aangezien u het verwerpt en uzelf het eeuwige leven niet waard oordeelt, zie, wij wenden ons tot de heidenen.

Hand. 14:19 maar er kwamen Joden uit Antiochië en Ikonium, die de menigten overtuigden; en zij stenigden Paulus en sleepten hem de stad uit, omdat zij dachten dat hij dood was.

Hand. 14:23 En toen zij in elke gemeente door het opsteken van de handen voor hen ouderlingen gekozen hadden en onder vasten gebeden hadden, droegen zij hen op aan de Heere, in Wie zij nu geloofden

Tweede zendingsreis van Paulus: (volgens het Bijbelboek Handelingen)

- Jeruzalem
- Antiochië - met Judas (Barsabbas) en Silas
- Derbe en Lystre in Lycaonië - met Silas, Barnabbas en Johannes (Markus) hadden zich afgescheiden van Paulus; eerste ontmoeting met Timotheüs.
- Frygië
- Land van Galatië
- Mysië - De Heilige Geest laat het niet toe om naar Bithynië te reizen.
- Troas - Het visioen om naar Macedonië te komen
- Samothrace
- Neapolis
- Filippi - Lydia, de purperverkoopster - Paulus en Silas met stokken geslagen - Paulus en Silas in de gevangenis biddende en lofzangen zingende - de aardbeving - de bekering van de gevangenenbewaarder - Paulus doet een beroep op zijn Romeins staatsburgerschap (Hand. 16:37)
- Amfipolis
- Apollonia
- Thessalonica
- Berea - Paulus gaat alleen verder, Silas en Timotheüs blijven achter
- Athene - Paulus op de Areopagus en de verkondiging van de 'onbekende God' volgens de Atheners
- Korinthe - Aquila en Priscilla (Hand. 18) - Paulus werkt als tentenmaker - Timotheüs en Silas komen weer bij Paulus - Vanaf nu gaat Paulus naar de 'heidenen' (Hand. 18:6) - God spreekt tot Paulus in een visioen en bemoedigt hem. Paulus en Silas blijven in Korinthe één jaar en zes maanden. (Hand. 18:11)
- Kenchreeën - Paulus scheert zijn hoofd kaal
- Syrië
- Efeze - Paulus laat Aquila en Priscilla en Silas achter en gaat alleen verder
- Caesarea
- Jeruzalem

Hand. 16:37 Maar Paulus zei tegen hen: Zij hebben ons, die Romeinen zijn, onveroordeeld in het openbaar gezeseld en in de gevangenis geworpen en werpen zij ons daar nu onopgemerkt uit? Zo gaat dat niet! Laten zij zelf komen en ons uitgeleide doen.

Hand. 18:6 Maar toen zij zich verzetten en lasterden, schudde hij het stof van zijn kleren en zei tegen hen: Uw bloed zij op uw hoofd, ik ben rein; vanaf nu zal ik naar de heidenen gaan.

Hand. 18:11 En hij verbleef daar een jaar en zes maanden en gaf in hun midden onderwijs in het Woord van God.

Derde zendingsreis van Paulus: (volgens het Bijbelboek Handelingen)

- Jeruzalem
- Antiochië
- Het land van Galatië
- Het land van Frygië
- Efeze - De doop van Johannes cq de Doop in de Naam van Jezus Christus en de doop in de Heilige Geest, waarna zij spraken in vreemde tongen en profeteerden - Paulus blijft daar ongeveer drie maanden lang en later nog twee jaar lang in de school van Tyrannus - Genezing kwam zelfs door de zweetdoeken en middeldoeken van Paulus - de zeven zonen van Sceva (Hand. 19)
- Macedonië
- Griekenland - Drie maanden doorgebracht (Hand. 20:3)
- Macedonië
- Filippi
- Troas - De opwekking van de uit het raam gevallen jongeman omdat Paulus zo lang sprak.
- Assus
- Mitylene
- Chios
- Samos
- Trogyllion
- Milete
- Kos
- Rhodos
- Patara
- Tyrus in Syrië
- Ptolemaïs
- Caeserea
- Jeruzalem

📖 Hand. 20:3 En toen hij daar drie maanden doorgebracht had, en de Joden een aanslag op hem wilden plegen toen hij op het punt stond naar Syrië te varen, vatte hij het plan op terug te keren door Macedonië.

Paulus als gevangene naar Rome gestuurd: (volgens het Bijbelboek Handelingen)

- Jeruzalem - Paulus had een zus, en deze had een zoon (Hand. 23:16)
- Caesarea - Naar Felix - Paulus twee jaar gevangen (Hand. 24:27) - Paulus doet een beroep op de keizer
- Sidon
- Myra - in Lycië
- Schone Havens - dicht bij de stad Lasea op het eiland Kreta
- Malta - Als schipbreukeling
- Syracuse
- Regium
- Puteoli
- Rome - Hand. 28:17 Paulus ontmoet de voornaamsten van de Joden terwijl in Hand. 18:2 staat dat de Joden uit Rome weg moesten gaan van keizer Claudius - Paulus blijft twee jaar in Rome in gevangenschap

Hand. 23:16 Maar toen de zoon van Paulus' zuster van deze hinderlaag hoorde, ging hij naar de kazerne toe; hij ging naar binnen en berichtte het aan Paulus.

Hand. 24:27 Maar toen er twee jaar verstreken was, kreeg Felix Porcius Festus als opvolger; en Felix, die de Joden een gunst wilde bewijzen, liet Paulus gevangen achter

Hand. 28:17 En het gebeurde na drie dagen, dat Paulus hen die de voornaamsten van de Joden waren, bijeenriep. En toen zij bijeen-gekomen waren, zei hij tegen hen: Mannen broeders, ik, die niets gedaan heb tegen het volk of de gewoonten van de vaders, ik ben uit Jeruzalem als gevangene overgeleverd in de handen van de Romeinen.

Hand. 18: 2 En hij trof er een Jood aan van wie de naam Aquila was, afkomstig uit Pontus, die onlangs uit Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw (omdat Claudius bevolen had dat al de Joden uit Rome weg moesten gaan) en hij ging naar hen toe.

Mijn mijmeringen

Bij het Bijbelboek
Efeze

Efeze

Hoofdstuk 1

Afzenders, geadresseerden en groet

Paulus begint zijn brieven over het algemeen op dezelfde manier. Vaak vertelt hij eerst wie hij zelf is, **een apostel van Jezus Christus**, en dan vertelt hij aan wie de brief die hij schrijft gericht is. En vaak gebruikt hij de woorden 'heiligen' en 'geroepen' en dit geval in Ef. 1:1 het woord 'gelovigen'

Maar wat dit nu eigenlijk zeggen?

Als het de persoon van Paulus betreft schrijft Paulus vaker dat hij een apostel van Jezus Christus is. In Gal. 1:1, I Kor. 1:1 en Rom. 1:1 noemt hij zichzelf een 'geroepen' apostel.

In Hand. 9:1-9 wordt beschreven hoe Paulus als Christenhater van Jeruzalem op weg was naar Damascus om in die stad op zoek te gaan naar Messiasbelijdende Joden, om hen als gevangenen naar Jeruzalem te brengen en om hen daar te laten berechten door dezelfde rechtbanken die Jezus Christus hadden veroordeeld en ter dood hadden gebracht.

Paulus moest helemaal niets van Jezus Christus hebben. Paulus was een farizeeër die geestelijk gezien opgevoed was door de grote theoloog Gamaliël (Hand. 5:33, Hand. 22:3). In die geestelijke opvoeding wist Paulus alles van de Bijbel en wist hij ook alles van de beloofde Messias. Maar wél zoals de Farizeeërs dit geloofden. En dat ging uit van een geboorte van de Messias als een Koning in pracht en praal, en dat ging uit van een Messias die hen, de farizeeërs, toch op zijn minst zou belonen voor hun goede werk dat zij deden in het geestelijk leiden van het volk Israël.

Aan al die voorwaarden voldeed Jezus Christus totaal niet, dus kon Hij ook niet de beloofde Messias wezen volgens vele geestelijken als de Farizeeërs, de Sadduceeërs, de Herodianen, de Oudsten van het volk etc. En deze geestelijken leerden het volk dan ook dat Jezus Christus een bedrieger was.

Maar dan, onderweg van Jeruzalem naar Damascus komt Jezus Christus naar Paulus toe en vraagt hem waarom Paulus Hem zo vervolgde (overigens heette Paulus toen nog Saul). (Hand. 9:4-8).

☞ Ef. 1:1 Paulus, een apostel van Jezus Christus door de wil van God, aan de heiligen en gelovigen in Christus Jezus die in Efeze zijn:

☞ Gal. 1:1 Paulus, een apostel – geroepen, niet vanwege mensen, ook niet door een mens, maar door Jezus Christus en God de Vader,

☞ I Kor. 1:1 Paulus, een geroepen apostel van Jezus Christus door de wil van God

☞ Rom. 1:1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God,

☞ Hand. 5:33 Maar er stond iemand op in de Raad, een Farizeeër van wie de naam Gamaliël was, een leraar van de wet, die in hoge achting stond bij heel het volk. Hij gaf opdracht dat men de apostelen even buiten zou doen staan.

☞ Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

En toen Jezus Christus Zichzelf aan Paulus bekendmaakte met de woorden : 'Ik ben Jezus, Die u vervolgt' viel het kwartje bij Paulus en begon hij te beseffen dat Jezus Christus helemaal niet de Man was die de Farizeeërs voorspiegelden, maar dat Jezus Christus werkelijk God Almachtig Zelf was, Die in het Lichaam van vlees en bloed, Jezus Christus, naar deze wereld gekomen was.

En misschien besepte Paulus nog helemaal niet hoe hij dit Oud-Testamentisch moest verklaren, maar door die ontmoeting wist Paulus één ding zeker: Jezus Christus was en is de aangekondigde Messias uit het Oude Testament.

In de manier waarop Paulus tot bekering kwam tot Jezus Christus zie ik heel veel overeenkomsten met mijn eigen bekerings-verhaal. Want ook ik heb in mijn jeugd en tienerjaren alles gedaan wat God Almachtig verboden had. En toen ik van mijn leven zo een enorme puinhoop had gemaakt dat ik niet meer wist of ik vooruit of achteruit moest gaan, heb ik vanuit mijn Christelijke opvoeding die hulpvraag naar Jezus Christus uitgeschreeuwd, 'Als U werkelijk bestaat, Help mij dan'. En Jezus Christus beantwoordde mijn hulpvraag. Niet met een verandering van mijn omstandigheden, maar er kwam een zekerheid in mijn hart dat God werkelijk bestond. En die zekerheid is net als bij Paulus het startpunt geworden van een geestelijke reis die zijn weerga niet kent.

Want Paulus heeft na die wonderbaarlijke gebeurtenis op weg van Jeruzalem naar Damascus eerst drie jaar in afzondering geleefd in de woestijnen van Arabië (Gal. 1:16-17) waarvan ik geloof dat de Heilige Geest Paulus daar zijn Farizeese geloof heeft afgeleerd en hem heeft laten zien hoe, wie en wat de aangekondigde Messias was en zou wezen. En zelfs na die drie jaar werd Paulus eerst naar zijn geboortestad Tarsus gestuurd voor een periode van vele jaren voordat hij zich werkelijk bekend kon maken als een apostel van Jezus Christus. (Gal. 2:1).

Die periode van afzondering was voor Paulus noodzakelijk om geestelijk her-opgevoed te worden. En ook dit ken ik persoonlijk. Want toen ik die hulpvraag tot Jezus Christus richtte en Hij Zich aan mij bekend maakte zodat ik zeker wist dat Hij bestond heb ik een geesteling her-opvoeding gehad van meer 10 jaar (1984-1995). Een tijd van Bijbelstudie, een tijd van mijn leven herbeleven met Jezus Christus, een tijd van worsteling met God Almachtig voordat ik werkelijk Zijn vrede, Zijn vergeving en Zijn verzoening kon aannemen.

En zelfs de jaren daarna is het de Heilige Geest van God Almachtig geweest Die mij door de Bijbel heen leerde dat ik van mijzelf mocht houden om daarop van andere mensen te mogen houden.

Hand 9:4-8 En terwijl hij onderweg was, gebeurde het dat hij dicht bij Damascus kwam. En plotseling omscheen hem een licht vanuit de hemel, en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij? En hij zei: Wie bent U, Heere? En de Heere zei: Ik ben Jezus, Die u vervolgt. Het is hard voor u, met de hielen tegen de prikkels te slaan. En hij zei, bevend en verbaasd: Heere, wat wilt U dat ik doen zal? En de Heere zei tegen hem: Sta op en ga de stad in en daar zal u gezegd worden wat u moet doen.

Gal. 1:16-17 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus. Daarna, drie jaar later, ging ik naar Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.

Gal. 2:1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

Want mijn geloofsleven was gebaseerd op het Kruis van Jezus Christus. Maar mijn kruis was totaal in onbalans. Ik had een hele dikke verticale balk. Of te wel: mijn relatie met God Almachtig in Jezus Christus was en is heel hecht en intens. Maar mijn horizontale balk, die de relatie tussen mij en andere mensen uitbeeldde was nog niet eens een lucifershoutje. Ik hield niet van mijzelf, en kon dus al helemaal niet van andere mensen houden.

De Heilige Geest heeft mij geleerd dat Jezus Christus 'centraal' aan dat Kruis hing, als symbool dat alleen mét Hem en door Hem de relaties mens-God en mens-mens in balans kan zijn.

-----,-----

Paulus is dus niet door mensen aangesteld als apostel, maar Paulus is door God Almachtig **in** Jezus Christus Zelf aangesteld als apostel (Hand. 9:15), en ik geloof dat Paulus zich juist op deze wijze bekendmaakt omdat er natuurlijk nog heel veel Messiasbelijdende Joden in leven waren die Paulus hadden meegemaakt als Christenhater en Christenvervolger.

Zo duidelijk als de roeping van Paulus door God Almachtig was, heb ik persoonlijk ook die roeping ontvangen bij mijn doop in water op 19 mei 1996. Die roeping die God mij gaf met de woorden van Ez. 33:7. Dat ik een dienstknecht van God mocht wezen en dat ik de woorden die ik uit Zijn mond zou horen, dat ik daarmee het volk Israël moest waarschuwen. Een tekst die mij pas volledig duidelijk werd vanaf het moment dat ik begonnen ben met het op papier stellen van mijn mijmeringen. Want in deze mijmeringen staat uitgelegd wat de Heilige Geest mij uitgelegd heeft over wie nu werkelijk het volk Israël is en wat God's almachtig plan met deze aarde en de wereldbevolking is. (Meer hierover in een later stadium).

-----,-----

Al het bovenstaande komt mij te binnen als ik Ef. 1:1 lees, dat Paulus een apostel, een 'geroepen' apostel, is van Jezus Christus. Dat zijn werk en zijn bediening geen mensenwerk is, maar dat die de goede werken zijn in het leven van Paulus die God Almachtig voor hem voorbereid had om die te doen (Ef. 2:10).

Maar Paulus vertelt in dit eerste vers niet alleen wie hijzelf is, maar ook **aan wie** deze brief gericht is. En daarbij gaat het mij even niet over de gemeente van Efeze, welke plaats dat was en waar Efeze lag, maar het gaat er mij om dat Paulus schrijft dat deze brief bedoeld is voor 'de heiligen' en de 'gelovigen'.

Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

Ez. 33:7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.

Ef. 1:1 Paulus, een apostel van Jezus Christus door de wil van God, aan de heiligen en gelovigen in Christus Jezus die in Efeze zijn:

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Het woordje 'heilig' betekent 'afgezonderd' of 'apart gezet'. En dat geeft dus weer dat wedergeboren Christenen afgezonderd zijn voor God Almachtig, apart gezet zijn. Maar apart gezet waarvan?

In Matt. 6:24 zegt Jezus Christus dat ik geen twee heren tegelijk kan dienen. Want ik zou de ene liefhebben en de andere haten of de ene haten en de andere liefhebben. Ik heb hier veel over geschreven, dat het niet mogelijk is om twee heren tegelijk te dienen, en die twee heren zijn Jezus Christus aan de ene kant en satan aan de andere kant. Net zoals ik niet tegelijk levend en dood kan wezen of tegelijk in het licht en in de duisternis kan leven.

Die tekst uit Matt. 6:24 dringt er bij mij op aan dat ik **een keuze** moet maken. Een keuze uit: vóór Jezus Christus en tégen satan zijn, of: een keuze vóór satan en tégen Jezus Christus zijn.

Nu zal elk weldenkend mens nooit een keuze maken vóór satan omdat iedereen wel weet dat satan voor het 'slechte' staat. Maar heel veel mensen weigeren óók om een keuze vóór Jezus Christus te maken. En daar zit hem de crux. Want door de zonde van de eerste mens '**ādām**' is de heerschappij van deze aarde met alles wat daar in en daar op is onder satan komen te staan. Dat betekent dat **alle** mensen in beginsel onder de heerschappij van satan staan. Of ik dat nu geloof of niet, of ik dat nu herken en erken of niet, of ik daar nu wel of geen waarde aan hecht, doet allemaal niet terzake. Het is gewoonweg een feit.

Alleen door het openlijk kiezen **vóór** God Almachtig **in** Jezus Christus word ik weer overgezet naar de scheppingsorde van God en kom ik weer terug onder Zijn heerschappij.

De grote leugen en verblinding die satan over deze wereld heeft gebracht is juist dat een heleboel mensen het bovenstaande niet herkennen en erkennen en dus ook niet geloven en daarmee dus **geen** keuze maken vóór God Almachtig **in** Jezus Christus, zonder dat deze mensen in de gaten hebben dat zij daarmee dus **onder** de heerschappij van satan blijven. Hun ogen zullen dus pas geopend worden wanneer zij hier op aarde sterven en geconfronteerd zullen worden met satan die als aanklager in de Goddelijke rechtszaal zal zijn om daar die mens te claimen.

Die Goddelijke rechtszaak en alles wat zich daarin en daarmee afspeelt heb ik in al *mijn mijmeringen* beschreven onder de titel 'Overtreding van de wet leidt tot straf'

 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Overtreding van de wet leidt tot straf:

Nederlands Rechtsysteem:

In Nederland geldt het Nederlands recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in het Nederlands wetboek.

Als ik in Nederland een wet overtreed krijg ik straf. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf. Uitgangspunt is dat overtreding van de Nederlandse wet leidt tot straf.

Ook in Nederland is het zo dat wanneer ik de wet overtreden heb, al mijn goede daden die ik heb gedaan geen invloed hebben op de strafmaat. Ik bedoel hiermee dat wanneer ik met tachtig kilometer per uur door de stad heenrijd en ik wordt gepakt, dat ik mijzelf niet kan beroepen op al mijn goede dingen die ik voor Nederland hebt gedaan. Elke overtreding staat op zich.

Gods Rechtsysteem:

In Gods Koninkrijk geldt Gods recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft om Zijn volk Israël daarmee te leren. Als ik in Gods Koninkrijk een wet overtreed krijg ik straf.

Het verschil met de Nederlandse wetgeving is echter dat de Nederlandse wet gedifferentieerde straffen toekent. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

In Gods Koninkrijk is dit niet zo. Overtreding van Gods wet kent maar één straf. En dat is de **doodstraf**. (Rom. 6:23). Of ik dit nu leuk vind of niet. Of ik dit nu eerlijk vind of niet. Het is gewoon een feit. Uitgangspunt is dat overtreding van Gods wet leidt tot straf.

En net als in het Nederlands recht worden mijn goede daden niet meegenomen in het bepalen van de strafmaat.

De rechtszitting:

Zowel in het Nederlands Rechtsysteem als in het Goddelijk Rechtsysteem worden alle overtredingen verzameld in een zogenaamd strafdossier. De Bijbel noemt dat 'een lijst met aanklachten'. En die lijst met aanklachten is bij het Openbaar Ministerie (OM) in handen. En dit OM dagvaardt mij voor de Rechter.

 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood.....

Wie zijn daar in die rechtszaal?

Het OM (Openbaar Ministerie) in de persoon van satan. (Hij is de aanklager. (Job 1, Zach. 3)), De Rechter (Dit is God) en Mijn advocaat. Mijn advocaat is Jezus Christus. En verder moet ik daar aanwezig zijn als de gedaagden; Ik heb de wet overtreden.

De meetlat waarlangs de inhoud van mijn strafdossier (*'de lijst met aanklachten'*) wordt gelegd is de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes had gegeven. Overtreding van de wet van God leidt maar tot één straf; de doodstraf; de eeuwige dood. En die eeuwige dood is de claim die het OM (satan) op mij legt. De woorden van satan zijn duidelijk: Heb ik één of meer zonden bedreven, dan ben ik van hem. Dan klaagt hij mij aan bij God, en vraagt God om uitvoering van de straf die op die overtreding staat. En omdat ik weet dat satan alleen maar vernietiging, misère en ellende op het oog heeft, betekent dit dat ik een niet plezierige toekomst tegemoet gaan. (Licht uitgedrukt!)

De rechtszaak begint en de aanklager opent het strafdossier en leest de aanklachten voor. Welke wetten ik heb overtreden. De Rechter hoort de aanklager aan en kan niet anders dan mij schuldig te verklaren want ik heb gezondigd. Dus, ik word de boeien omgedaan en ik zal de straf moeten ondergaan. Dit geldt voor iedereen.

Het vonnis; de uitspraak:

De Rechter doet uitspraak op basis van wat in mijn strafdossier staat. En die straf (de dood) blijft. Wat ik ook doe. Hoeveel spijt ik ook heb. Hoeveel ik ook huil, smeeke en bid.

En nogmaals: Net als in de Nederlandse wetgeving waarbij het niet uitmaakt hoeveel goede dingen ik in mijn leven gedaan heb, is dat bij Gods wetgeving niet anders. De Rechter kijkt of ik inderdaad schuldig ben aan het ten laste gelegde. En op basis daarvan spreekt hij het vonnis uit. Schuldig of onschuldig. Er verandert niets meer aan de uitspraak van de Rechter. Er is geen hoger beroep mogelijk. Dit zou ook geen zin hebben want de bewijzen zijn zo overduidelijk dat niemand twijfelt aan de rechtvaardigheid van de uitspraak van de Rechter.

Sleutelwoord in wat ik hiervoor schreef is het woord *'lijst met aanklachten'*. De Rechter beoordeelt en veroordeelt mij op basis van die *'lijst met aanklachten'*. En ieder mens heeft zo een *'lijst met aanklachten'*.

Maar stel nu dat mijn 'lijst met aanklachten' niets bevat? Stel nu dat de Rechter het strafdossier opent en daar een 'lijst met aanklachten' vindt die helemaal leeg is? Misschien dat de Rechter nog aan de aanklager zal vragen waar de 'lijst met aanklachten' is. Of welke aanklacht het OM heeft. Maar ook het OM, de aanklager, zal moeten toegeven dat er geen 'lijst met aanklachten' is.

In dat geval kan de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken. En vrijspraak wil zeggen: **leven!**

De escape:

De vraag is: Hoe krijg ik nu die 'lijst met aanklachten' leeg in mijn strafdossier, terwijl ikzelf ook wel weet dat ik veel gezondigd hebt? Is er een escape voor mij om onder de gerechtvaardigde straf uit te komen?

Ja zo een escape is er! De Rechter Zelf heeft een escape gegeven, namelijk het geloof in Jezus Christus (de Zoon van de Rechter).

Wanneer ik Jezus Christus als Heer en Verlosser aanneem en erken dat ik een zondaar ben en veel dingen fout heb gedaan, houdt dit in dat met het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien, mijn 'lijst met aanklachten' wordt schoongemaakt. Het bloed van Jezus Christus is als gum die de potloodwoorden op het papier uitgumt. Er staat niets meer op dat papier. Er is niets meer te lezen van wat er stond. (Kol. 2:13-14). En dát blanco papier **zonder** aanklachten gaat mijn strafdossier in. En dát blanco papier zonder aanklachten is het bewijs voor de Rechter waarop Hij mij niet anders dan vrijspreken **kán**.

De wet verandert niet.

De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig. Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

----- ... -----

Paulus zijn leven was vóór zijn bekering inktzwart. Mijn leven was vóór mijn bekering inktzwart. Het leven van ieder mens die zich niet bekeerd heeft tot God Almachtig **in** Jezus Christus is inktzwart.

 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

De Bijbel zegt dat er niemand is die goed doet. Dat ieder mens gezondigd heeft en dat ieder mens dus gedoemd zou zijn om veroordeeld te worden in de Rechtszaal van God Almachtig. En die veroordeling is heel simpel: dat is de doodstraf. Want dat is de enige straf die staat op overtreding van Gods wet. Of ik nu veel gezondigd heb of weinig, of ik nu zware zonden hebt begaan of lichte zonden; zonde is zonde.

Het Evangelie van Jezus Christus is dat God Almachtig **in** Jezus Christus de straf die gold voor mij als mens, op Zich Zelf heeft genomen. Jezus Christus heeft vrijwillig aangeboden om te sterven in plaats van mij als de zondige mens. Jezus Christus stierf terwijl ik mag leven, terwijl ik eigenlijk had moeten sterven. Want ik had gezondigd en Jezus Christus niet.

Dat is Genade. Want ik heb aan dit Evangelie van Jezus Christus helemaal niets bijgedragen.

-----...-----

Dus de '*afgezonderden*', de '*heiligen*' zijn die mensen die wél een persoonlijke keuze vóór God Almachtig **in** Jezus Christus hebben gemaakt en die in die komende Goddelijke rechtszaak dus niets te duchten hebben van de Rechter en Zijn rechtvaardige uitspraak. En in de tijd van Paulus betrof dit dus de Messiabelijdende Joden.

Hoezo zijn deze mensen de '*afgezonderden*' of de '*apart gezette*'?

Als Jezus Christus door satan wordt verleid in de woestijn door satan (Matt. 4:1-11), dan gebruikt satan hier drie zaken voor, namelijk voedsel, macht en rijkdom. En dit zijn voor de wereld de allerbelangste zaken. Want voedsel staat voor overvloed en gezondheid. Macht staat voor het overheersen van mensen op andere mensen en rijkdom staat voor het alles doen wat je wilt en kunt. En welk mens op aarde in een lichaam van vlees en bloed wil dit niet?

Vandaag de dag maakt satan nog steeds gebruik van deze drie zaken. Zoals ik wel vaker beschreven heb, maakt het satan helemaal niet hoe ik God Almachtig **in** Jezus Christus vaarwel zeg, als ik Hem maar vaarwel zeg. En soms gebruikt satan daar rampen voor, gezondheidsproblemen, geweld, oorlog en noem maar op. Maar ook gebruikt satan daar rijkdom, overvloed, zelfbeschikkingsrecht en noem maar op voor. En vooral in het '*rijke westen*' zie ik dit laatste terug.

Hier in Nederland hebben de mensen het zó goed en hebben mensen zóveel bezit en goed dat zij daarmee God vaarwel zeggen. Of zoals ik iemand eens hoorde zeggen: *'Ik heb God helemaal niet nodig, want ik heb alles wat mijn hart maar begeert. Als het slechter met mij gaat wil ik er nog wel eens over nadenken, maar nu niet.'*

De mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus afgezonderd heeft, heeft Hij apart gezet van de mensen die **niet** in Hem willen geloven. Door de Bijbel ook wel *'de wereld'* genoemd, terwijl de *'apart gezette'* mensen de wedergeboren Christenen zijn waaronder ook de Messiasbelijdende Joden vallen.

Dus ik spreek over de *apart gezette* mensen, diegenen die voor God Almachtig **in** Jezus Christus afgezonderd zijn, en dat zijn de **wedergeboren Christenen**. Tegenover de wedergeboren Christenen staat dus de wereld die onder heerschappij van satan staat. Of iemand daar nu bewust voor gekozen heeft of niet.

-----..-----

Is met het bovenstaande dan alles gezegd over wedergeboren Christenen en de wereld?

Nee zeker niet. Want op heel plaatsen in de Bijbel lees ik dat de apart gezette mensen (de wedergeboren Christenen dus) voor God Almachtig **in** Jezus Christus door Hem Zelf zijn gekozen, en wel **vóór** de totstandkoming van deze wereld. Met andere woorden: Het was Gods plan al **voordat** ik geboren werd in een lichaam van vlees en bloed, dat ik zou gaan geloven. (Bijvoorbeeld Ef. 1:4, Joh. 15:16, II Tim. 1:9).

Omdat God Almachtig dit dus al bepaald heeft **voordat** ik geboren werd kan ik ook niet anders dan concluderen dat ik dit *'geloof in Jezus Christus'* van God gekregen heb als een gift, als een gave als een cadeau. En omdat ik dit als een cadeau gekregen heb moet ik erkennen dat ik hier helemaal niets voor gedaan heb dan alleen de aaname van dat cadeau. Ik heb dit cadeau niet gekregen omdat ik zo goed was, of omdat ik zo knap was. Ik heb dit cadeau ook niet gekregen omdat ik het verdiend had (het tegenovergestelde is waar!). Ik heb dit cadeau, het *'geloof in het Evangelie van Jezus Christus'* van God ontvangen **omdat Hij dit zo wilde** en zo bepaald heeft.

 Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

 Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

 II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,

Heeft God Almachtig in Jezus Christus dan lievelingetjes of bepaalde voorkeuren dat Hij het geloof aan sommigen gegeven heeft en aan sommigen niet?

Absoluut niet want de Bijbel zegt heel duidelijk dat er bij God Almachtig geen aanzien des persoons is. (Deut. 10:17, II Kron. 19:7, Job 34:19, Hand. 10:34, Gal. 2:6, Ef. 6:9, Kol. 3:25, I Petr. 1:17)

In al mijn mijmeringen bij de verschillende boeken die ik geschreven heb, schrijf ik dat Gods plan dat Hij bepaald en gemaakt heeft, al ver vóór de schepping van de aarde, uitgevoerd wordt in de volgorde en op de tijd dat God dit bepaald heeft. En van dat plan van God Almachtig zijn al een aantal fasen gepasseerd. En dat plan van God werkt ook nu nog en zal ook nog verschillende fasen hebben. Ik heb dat beschreven onder het thema: De eerstelingen en ambassadeurs van het Koninkrijk van God.

De eerstelingen; de ambassadeurs:

Ik geloof dat deze eerstelingen of ambassadeurs het volk Israël is. Het **hele** volk Israël; dus het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk (hierover later meer). Het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 134:4) uit de 'zonen Gods' die al vóór de grondlegging van deze wereld bij God waren (Gen.6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6)

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen had-den.

Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Ik ben hierbij bevestigd door Job 38:7 'Toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten'. We spreken hierbij van hemelse wezens. De morgensterren (letterlijk sterren van de morgen) zongen samen vrolijk en juichten toen God Almachtig de aarde schiep. Als ik het scheppingsverhaal in Gen. 1 en 2 lees dan zijn de sterren **later** geschapen dan de aarde (Gen. 1:16).

Deut. 10:17 Want de HEERE, uw God, is de God der goden en de Openb. 17:14 Heere der heren; die grote, machtige en ontzagwekkende God, Die niet partijdig is en geen geschenk in ontvangst neemt,

II Kron. 19:7 Nu dan, laat grote vrees voor de HEERE over u komen; neem uw plichten waar, en doe ze, want bij de HEERE, onze God, is geen onrecht, geen partijdigheid of aanneming van geschenken.

Job 34:19 Hij trekt geen partij voor de vorsten, en trekt de rijke niet voor boven de arme, want zij zijn allemaal het werk van Zijn handen.

Hand. 10:34 En Petrus opende zijn mond en zei: Ik zie nu in waarheid dat God niet iemand om de persoon aanneemt;

Gal. 2:6 Maar wat betreft hen die geacht werden iets te zijn – wat zij voorheen waren, maakt voor mij geen verschil; God ziet de persoon van de mens niet aan – zij dus die in aanzien waren, hebben mij verder niets opgelegd.

Ef. 6:9 En heren, doe hetzelfde bij hen; laat het dreigen achterwege. U weet toch dat ook uw Heere in de hemelen is en dat er bij Hem geen aanzien des persoons is.

Kol. 3:25 Maar wie onrecht doet, zal het onrecht dat hij gedaan heeft, terugkrijgen; en er is geen aanzien des persoons.

I Petr. 1:17 En als u Hem als Vader aanroept Die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt, wandel dan in de vreze des Heeren, gedurende de tijd van uw vreemdelingschap,

Job 38:7 toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?

Daarom moet ik het woord 'morgensterren' ook niet letterlijk nemen om de volgende redenen:

- Zij juichten en zongen samen; zij worden gepresenteerd als mensen;
- Er is een duidelijke parallel tussen 'de zonen van God' en 'hemelse wezens';
- In de Ugarit worden zij 'sterren van El' genoemd; geschapen wezens met een hoge status (Jes. 14:12)

En neem daarbij het volgende in overweging:

- Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: zo zegt de Heere: 'Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël';
- Deut. 32:6 'Doet u dit de Heere aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?';
- Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: u bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God';
- Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen;
- Ps. 29:1 Geef de Heere, machtige heersers, geef de Heere eer en macht. Letterlijk staat in deze tekst voor 'machtige heersers' het woord 'zonen van God'. Want wie kan in de hemel met de Heere gemeten worden? Wie is de Heere gelijk onder de machtige vorsten? Letterlijk staat in deze tekst voor 'machtige vorsten' het woord 'zonen van God';
- Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen ietsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden;
- Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent zonen van de Allerhoogste

Dus: er is een directe relatie tussen God Almachtig en Zijn volk Israël waarbij het volk Israël vaker aangeduid wordt als 'Zijn zoon' en 'Zijn kinderen'.

 Gen. 1:16 En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.

 Jes. 14:12 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken

 Ex. 4:22 Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.

 Deut. 32:6 Doet u dit de HEERE aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u ver-worven heeft, Die u gemaakt heeft en u stand heeft doen houden?

 Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God.

 Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.

 Ps. 29:1 Een psalm van David. Geef de HEERE, machtige heersers, geef de HEERE eer en macht.

 Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen ietsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.

 Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste;

Het volk Israël gesplitst in een twee- en een tien-stammenrijk:

Het volk Israël zoals ik dit vandaag ken, maar ook ten tijde dat Jezus Christus op aarde was, is **niet** het hele volk Israël zoals dit voortgekomen is uit de twaalf zonen van Jakob.

In ±936 voor Christus was koning Rechabeam aan de macht. Hij was een zoon van koning Salomo. Deze koning Rechabeam wilde extra belastingen heffen over het volk Israël, maar het volk was het daar niet mee eens. Het splitste zich. (II Kron. 10:16-17) Aan de ene kant bleven de stammen Juda en Benjamin Rechabeam trouw (het **twee-stammenrijk**, ook wel Juda genoemd, de Joden) en aan de andere kant scheidden de andere tien stammen zich af van hun broeders (**het tien-stammenrijk**, ook wel Israël genoemd).

Beide rijke bleven naast elkaar bestaan. Bevochten elkaar regelmatig en zondigden allebei veel tegen God Almachtig. En wel in die mate dat God beide rijken in ballingschap wegvoerden. Het twee-stammenrijk werd door de koning van Assyrië (Tiglath-Pileser) weggevoerd naar Assyrië (II Kon. 15:29). Het tien-stammenrijk werd door Nebuzaradan, de bevelhebber en lijfwacht van koning Nebukadnezar, de koning van Babel naar Babel verbannen (II Kon. 25:11).

Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij de sabbat niet in acht hielden en deze maakten tot een gewone werkdag (wie oren heeft, die hore!). Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij steeds maar andere goden achterna liepen en bogen voor afgoden van hout en steen en God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde daarmee afwezen. (Hos. 8:4, Hos. 8:11-13a). Maar dit twee-stammenrijk mocht echter van koning Kores van Perzië na zeventig jaar terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen, haar muren te herstellen en zelfs de tempel weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2)

II Kron. 36:22-23 In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

II Kron. 10:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isai. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

II Kon. 15:29 In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.

II Kon. 25:11 De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.

Hos. 8:4 Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aangesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgodsbeelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.

Hos. 8:11-13 Ja, Efraïm heeft de altaren talrijk gemaakt om te zondigen, het heeft die altaren om te zondigen! Al schrijf Ik voor hen Mijn wet in tienduizendvoud, toch beschouwt men die als iets vreemds. Zij brengen Mijn offergaven en zij eten zelf van het vlees. De HEERE schept er geen behagen in.

Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.

📖 Ezra 1:1-2 In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

Dát is het volk Israël dat ik ken uit de tijd van Jezus Christus. Maar dit is ook het volk dat ik vandaag de dag ken als het volk Israël. Het huidige Israël wordt hoofdzakelijk bevolkt door het twee-stammenrijk.

En het tien-stammenrijk dan? Dit rijk is nooit weer teruggekomen uit de ballingschap. Het heeft zich vermengd met de lokale bevolking en later met de wereldbevolking. Dit wordt Diaspora genoemd.

De tekens waaraan het (hele) volk Israël aan te herkennen is:

God Almachtig heeft tekens gegeven waaraan Zijn volk door de eeuwen heen herkenbaar zou zijn. Dit waren de besnijdenis en de sabbatsviering. (Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17)

Het **twee-stammenrijk** van vandaag (de Joden), het volk Israël dat ik vandaag de dag ken, kenmerkt zich nog steeds door deze herkenningstekens. Over de hele wereld zijn Joden herkenbaar aan deze tekens. Overigens is het woord 'Jood' afkomstig van het woord 'Juda'. Het **tien-stammenrijk** heeft de sabbatsviering opgegeven en ook de besnijdenis. Want niemand weet waar dit volk is gebleven. Zij zijn niet meer te herkennen aan de tekens die God Almachtig gegeven heeft.

Maar is dit zo?

Is het niet zo dat de sabbatsviering en de besnijdenis **Oud Testamentische zijn**? Die vooruitwijzen naar Jezus Christus?

Nu zal Hij aan hun ongerechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.

📖 Gen. 17:11 U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

📖 Ex. 31:16-17 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht ne-men, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

Ik geloof dat God Almachtig Zijn volk Israël (het **hele** volk Israël) in het Nieuwe Testament twee nieuwe tekens van herkenning heeft gegeven. Namelijk: de aanbidding van die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus én de grote voorliefde voor het hele volk Israël? Want God heeft in Hos. 1:11 beloofd dat er een tijd komt dat het twee- en het tien-stammenrijk weer samengevoegd gaan worden tot één volk.

En dat het tijdstip dat dát gaat gebeuren ook de aankondiging van Jezus Christus wederkomst is! Daarom geloof ik dat **de wedergeboren Christenen** uit alle tijden nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk. Zij zijn dus Israëlieten zonder het zelf te weten. Is het niet biologisch dan toch zeker geestelijk (Rom.4:16).

En volgens mij zijn zij ook de 'heidenen' waar Paulus het over heeft in de brief aan de Romeinen.

Waarom denk ik dat laatste?

Het tien-stammenrijk is opgegaan in de wereldbevolking, terwijl zij wél nakomelingen zijn van het volk Israël. Zoals hierboven geschreven houden zij zich niet meer aan de Sabbat en besnijden zij zich ook niet meer. Velen van hen kénnen God Almachtig helemaal niet meer. Zij zijn als de ongelovigen. Maar omdat er in Rom. 11:8 en Jes. 29:10 staat geschreven dat God de mensheid Zelf in een diepe slaap houdt, **kún**nen de mensen die **op dit moment** niet geroepen zijn door God om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen ook helemaal niet geloven. Als zij dat al zouden willen, want nogmaals: de interesse is er helemaal niet.

Dus als Paulus in bijvoorbeeld de brief aan de Romeinen schrijft over de 'heidenen' dan **kàn** hij het niet hebben over de wereldbevolking. Want deze wereldbevolking 'slaapt' op dit moment omdat zij **nu nog niet** geroepen zijn door God Almachtig.

Het verloren gewaande tien-stammenrijk dat over de hele wereld uitgewaaierd is, slaapt echter niet. Zij zijn namelijk op dit moment **als eerste geroepen** om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen. Omdat Paulus schrijft in Rom. 10:17 dat het geloof uit het **horen** komt, is het dus noodzakelijk om te blijven Evangeliseren. Zodat deze 'heidenen' het Evangelie van Jezus Christus kunnen horen en kunnen aannemen, als zij dat willen. Want van het twee-stammenrijk, de Joden, weet ik dat zij het Evangelie van Jezus Christus grotendeels hebben afgewezen.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

De mensen, wereldwijd, die geloven in het Evangelie van Jezus Christus en God Almachtig **in** Jezus Christus erkennen als hun Redder en Verlosser, zijn dus **niet slapend**. En omdat zij niet slapend zijn, behoren zij dus tot de geroepenen, die God vandaag de dag roept om te geloven. Zij zijn de wedergeboren Christenen.

Wie moet het volk Israël dan de weg wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig in deze wereld?:

Ik geloof dat het verstrooide tien-stammenrijk nog niet compleet is. Dat er nog velen zijn die het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus (nog) niet hebben aangenomen, terwijl zij wel door God geroepen zijn. **Zij** moeten de weg gewezen worden. **Zij** moeten het Evangelie horen zodat zij Jezus Christus kunnen aannemen. Want ook **zij** zijn geroepen! **Zij** zijn de mensen die het geloof als een cadeau, als een gift hebben gekregen van God.

Zoals geschreven moet daarom het Evangelie van Jezus Christus in de hele wereld gebracht worden zodat de verstrooide en nog niet bekeerde Israëlieten het kunnen horen en het kunnen aannemen (Rom.10:17).

Wat is dan het doel van Israël?:

Diegenen die het geloof in God Almachtig door Jezus Christus hebben aangenomen behoren tot een **Koninklijk priesterschap** (I Petr. 2:9). Zij hebben Koninklijk bloed want Jezus Christus is de Koning der koningen (Openb. 5:10, Openb. 1:6). Zijn volgelingen zijn priesters (de wedergeboren Christenen dus (Jes. 61:6))

De priesters van Jezus Christus worden hier op aarde voorbereid voor hun grote taak. Als het getal vol is van de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen, zullen zij **met** Jezus Christus voor duizend jaar heersen, om de totale wereldbevolking door al de eeuwen heen te beoordelen (let wel! ik zeg dus niet 'veroordelen'). Totdat **alle** knie zich gebogen zal hebben voor Jezus Christus. Totdat **elke** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11). Zowel van de mensen die in de hemel zijn als de mensen die op de aarde zijn. Maar ook van die mensen die onder de aarde zijn.

-----,-----

📖 Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

📖 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een konin-klijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

📖 Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

📖 Jes. 61:6 Ú echter zult genoemd worden: priesters van de HEERE, men zal u noemen dienaren van onze God.

📖 Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Dus Gods volgorde is:

- Dat God Almachtig Zelf eerst naar deze wereld kwam in de Persoon van Jezus Christus;
- Dat daarna het twee-stammenrijk van het volk Israël geroepen is om het geloof in Jezus Christus aan te nemen;
- Dat zij het Evangelie zouden verkondigen zodat ook het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël het zouden horen;
- Dan worden het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk herenigd in één volk Israël;
- En dat volk Israël (Gods Eigen volk) zal met Jezus Christus heersen voor een periode van duizend jaar, vanuit het nieuwe Jeruzalem dat zal neerdalen vanuit de hemel;
- En in die duizend jaar zal de hele wereldbevolking geoordeeld worden naar de werken die zij gedaan hebben, met als uiteindelijke resultaat dat de hele wereldbevolking Jezus Christus zal aannemen. Dat de hele wereldbevolking zal erkennen dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is, de Koning der Koningen. Dat Jezus Christus GOD is!;

Als laatste wat dan nog zal geschieden is dat Jezus Christus het Koningschap zal teruggeven aan God de Vader. En er zal een leven zijn waarbij het paradijs uit Gen. 1 en 2 nog zal verbleken. ***Dat is mijn toekomstbeeld.*** En symbolisch wordt het bovenstaande zichtbaar gemaakt in alles wat het volk Israël in Egypte heeft doorstaan.

De belofte is duidelijk in Ex. 3:8. Het is zoals Jes. 46:9b-10 zegt. Aan het begin maakt God Almachtig al duidelijk wat het einddoel zal zijn. Of zoals de tekst op het tegeltje zegt dat in veel huizen te vinden is: *'God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst!'*

Conclusie: Het volk Israël zijn de Joden zoals wij die kennen (het twee-stammenrijk) én de wedergeboren Christenen samen (tien-stammenrijk).

En verder? Voor de rest schaar ik mij onder Jes. 55:8-9 waarin God Almachtig zegt dat Zijn gedachten niet mijn gedachten zijn, dat Zijn wegen niet mijn wegen zijn. Of te wel: ik moet gewoon accepteren dat God in-control is, niet ik, en dat Hij geen verantwoording aan mij verschuldigd is waarom Hij dingen doet of laat.

-----...-----

Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

Jes. 46:9b-10 Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen;

Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

Ik schreef hiervoor al dat Paulus een persoonlijke roeping van God Almachtig in Jezus Christus had ontvangen toen hij tot bekering kwam in Damascus (Hand. 9:15). Ook schreef ik daar, dat ik ook zo een persoonlijke roeping van God ontvangen had (Hand. 33:7).

Ik heb er heel lang over gedaan voordat ik mijn roeping kon accepteren. De redenen heb ik uitgebreid beschreven in *mijn mijmeringen*, maar had alles te maken met mijn leven **voordat** ik God Almachtig **in** Jezus Christus aannam. Dat dit leven nu niet een leven van schoonheid en heiligheid was zoals God dat vroeg.

Toen ik 2013 begon om mijn mijmeringen op papier te zetten begreep ik pas stukje en beetje wat God Almachtig hiermee wilde. Want het onderwijs dat de Heilige Geest gaf als het gaat om mijn persoon, waar ik vandaan kwam of als het gaat om het volk Israël en de functie van dat volk Israël in Gods grote plan, wordt niet geleerd in onze kerken en gemeenten.

Is het niet zo dat in onze kereken en gemeenten geleerd wordt dat wanneer ik hier op aarde sterf **zonder** dat ik Jezus Christus heb aangenomen dat ik zal branden in de hel tot in eeuwigheid? En dat daarmee het grootste gedeelte van de wereldbevolking zal branden in de hel tot in eeuwigheid?

Met andere woorden: Als iemand *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken leest, dan leest hij daar over onderwerpen die de Heilige Geest wil dat de wedergeboren Christenen (het volk Israël) moeten weten zodat God Almachtig **in** Jezus Christus nog meer verheerlijkt wordt in Zijn grootheid en Wijsheid. Want dat is mijn doel dat ik met *mijn mijmeringen* heb en dat ik andere mensen jaloers mag maken om zelf de Bijbel in te duiken en te lezen en te bestuderen, te overdenken of alles wat ik schijf inderdaad volgens de Bijbel zo is of niet.

In ieder geval is het mijn grote wens, samen met Paulus, dat de genade en de vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus met u is. (Ef. 1:2)

De genade dat het Evangelie van Jezus Christus voor niets gegeven is aan hen die het geloven. De vrede die dat Evangelie van Jezus Christus teweegbrengt, die alle verstand te boven gaat (Fil. 4:7)

-----,-----

Al het voorgaande is het fundament van mijn geloof geworden. Ik vond het nodig om direct al aan het begin van deze mijmeringen duidelijk te maken waar ik voor sta, en wat ik geloof. Ik hoop van harte dat deze woorden zullen uitnodigen om deze mijmeringen verder te lezen, met de Bijbel als leidraad.

 Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

 Ez. 33:7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.

 Ef. 1:2 genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus.

 Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

Lofzang op Gods welbehagen in Christus

Paulus begint met God Almachtig te zegenen. Maar in Ef. 1:3 zegt Paulus veel meer. Want hij schrijft dat God de Vader is van onze Here Jezus Christus. En dit brengt mij bij een ander gevoelig onderwerp, namelijk de Eenheid die er is tussen God, Jezus Christus en de Heilige Geest, waarvan in de kerken geleerd wordt dat dit een Heilige Drie-Eenheid is. Maar is dit zo?

In Joh. 17 (het Hogepriesterlijk gebed) bidt Jezus Christus dat de wedergeboren Christenen in zullen zijn in de Eenheid God Almachtig en Jezus Christus. Dan spreek je dus al niet meer over een drie-eenheid, want de wedergeborenen Christenen zijn ook deel van die Eenheid. Of zoals ik een keer uitlegde: De Goddelijk Eenheid bestaat uit God de Vader, God de Zoon, God de Heilige Geest, ik en de wedergeborenen Christenen. Rekenkundig betekent dit dat de Goddelijk Eenheid $1 + 1 + 1 + 1 + \text{velen} = 1$.

En als ik dan het voorgaande daarbij in acht neem, waar ik vandaan kom, als één van de zonen Gods die al voor mijn geboorte hier op aarde in een lichaam van vlees en bloed aangewezen ben door God Almachtig (Ef. 1:4) om hier op aarde het geloof in Jezus Christus aan te nemen, dan wordt duidelijk dat de Drie-Eenheid die in de kerken geleerd wordt te kort door de bocht is.

Dat betekent dat het woordje 'ons' uit bijvoorbeeld Gen. 1:26 of het woordje 'wij' uit Joh. 17:11 en weer het woordje 'ons' uit Joh. 17:21-22 een bredere invulling heeft dan mij altijd geleerd is.

Als ik als wedergeboren Christen deel uitmaak van de Goddelijk Eenheid dan worden de woorden uit bijvoorbeeld Gal. 4:7 ook veel duidelijker als er staat geschreven dat ik een **erfgenaam** ben van God Almachtig **in** Jezus Christus. En dat ik als wedergeboren Christen, en dat ik als wedergeboren Christen in principe dezelfde machten en krachten heb gekregen van God als dat Jezus Christus deze had. (Mark. 16:16-17, Matt. 18:18)

Als ik als wedergeboren Christen toch eens meer beseft wie ik ben in deze Goddelijke Eenheid en als andere wedergeborenen Christenen eens meer zouden beseffen wie zij zijn in die Goddelijke Eenheid, dan zouden wij als wedergeborenen Christenen werkelijk het verschil uitmaken in deze wereld. Want dan zouden alle machten en krachten uit het rijk der duisternis geen schijn van kans hebben bij het uitvoeren van hun desastreuze taak hier op aarde.

Nog niet zo lang geleden hoorde ik een oudste in een Christelijke gemeente zijn passie voor Jezus Christus uitspreken en zijn verlangen om de gaven de Heilige Geest te gebruiken in de gemeente zoals het spreken van tongen, het profeteren en noem maar op.

☞ Ef. 1:3 Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus,

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

☞ Joh. 17:11 En Ik ben niet meer in de wereld, maar dezen zijn in de wereld, en Ik kom naar U toe. Heilige Vader, bewaar hen die U Mij gegeven hebt in Uw Naam, opdat zij één zullen zijn zoals Wij.

☞ Joh. 17:21-22 opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt. En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, zoals Wij Eén zijn;

☞ Gal. 4:7 Dus nu bent u geen slaaf meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus.

☞ Mark. 16:17-18 En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen zullen zij spreken; slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hen beslist niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden.

Na de dienst sprak ik deze leidinggevende broeder aan en vroeg hem waarom hij geen 'gavenschool' op zou richten. Een school waar wedergeboren Christen weer gaan **leren** om te spreken in tongen. Een school waar wedergeboren Christenen weer gaan leren om te profeteren zoals dit soort scholen er in de tijd van koning Saul ook waren. (I Sam. 10) Een school waar mensen leren om met gezag in de naam van Jezus Christus demonen te binden en mensen te ontbinden.

Here God Almachtig. Ik als wedergeboren Christen die Zoveel aan U te danken heeft, ben ook zo lauw geworden dat ik vaak niet eens meer weet wie ik ben, waar ik vandaan kom en dat ik in U een Eenheid vorm die zó een enorm grote macht en kracht in mij heb dat het rijk der duisternis siddert bij mijn verschijnen.

Satan heeft een groot werk verricht door het negeren van de geestelijke gaven in wedergeboren Christenen tot een 'standaard' te verheffen, omdat hij als geen ander weet dat wanneer wij als wedergeboren Christenen gebruik gaan maken van de door God Almachtig in Jezus Christus gegeven machten en krachten hij en zijn demonen geen schijn van kans meer zouden hebben in het terroriseren en verwoesten van mensenlevens.

Heer, ik belijd deze lauwheid voor U en bid U met alles wat in mij is om dit vuur van de Heilige Geest weer in mij en de wedergeboren Christenen aan te wakkeren. Zodat wij als wedergeboren Christenen de taak op ons gaan nemen waarvoor U ons hier op aarde gezet heeft. Om de werken te doen die U heeft voorbereid (Ef. 2:10)

God Almachtig, de Vader van Jezus Christus heeft de wedergeboren Christenen gezegend met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten. En dat Paulus hier schrijft 'in Christus' wil dus zeggen dat alles wat ik lees van Jezus Christus, Zijn woorden die Hij uitgesproken heeft, de wonderen die Hij verricht heeft, allemaal ook in mij aanwezig is. Omdat ik één ben met God, met Jezus Christus en met de Heilige Geest.

En waarom?

Omdat God Almachtig mij en alle wedergeboren Christenen al vóór de grondlegging van deze wereld **in Hem** uitverkoren heeft (Ef. 1:4). Dus vóórdát ik in een lichaam van vlees en bloed geboren werd heeft God mij al uitverkoren om het geloof in Jezus Christus aan te nemen en de werken te doen die God voor mij voorbereid heeft om te doen. Om smetteloos en heilig voor Hem te zijn in liefde. En heeft niet te maken met liefelingetje zijn van God of dat God mij voor zou trekken. Zoals ik hiervoor al beschreven heb.

 Matt. 18:18 Voorwaar, Ik zeg u: Alles wat u op de aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn; en alles wat u op de aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn.

 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Daarom staat als paraplu ook boven deze mijmeringen die tekst uit I Thess. 3:12-13. Als ik als wedergeboren Christen mij meer uistrek naar mijn naaste en anderen, als ik mijn naaste en anderen meer en meer lief krijg, dan sterkt God Almachtig mijn hart. En doordat God mijn hart sterker en sterker maakt wordt is steeds onberispelijker in heiliging. Dat wil zeggen dat ik mij steeds meer en meer afzonder van deze wereld met al zijn geneugten. Want God Almachtig **in** Jezus Christus is mijn 'wereld' geworden die mij alle geneugten geeft die ik wil hebben.

Want God Almachtig **in** Jezus Christus heeft mij als wedergeboren Christen voorbestemd om als Zijn kind te worden aangenomen. Omdat ik voor mijn geboorte als mens in een lichaam van vlees en bloed al tot de 'zonen Gods' behoorde die met God en die met Jezus Christus (althoewel Jezus Zijn naam pas gekregen heeft toen ook Hij als Mens hier op aarde geboren werd) en met de Heilige Geest in de hemel woonde en met Hem was.

Want let wel: Jezus Christus **is** God Almachtig Zelf in een lichaam van vlees en bloed. God is Geest (Gen. 1:2), en geesten kunnen door ons mensen niet gezien worden. En zoals het volk Israël God in I Sam. 8 om een koning vroeg die zij zouden kunnen zien in plaats van God als 'onzichtbare' koning te hebben, zo is God **in** Jezus Christus zichtbaar geworden voor de mensen.

Daarom zegt Jezus Christus ook in dat Hij alleen de woorden spreekt die Hij God Almachtig heeft horen spreken, en dat Jezus Christus alleen die werken doet die Hij God heeft zien doen. (Joh. 8:26, 28, Joh. 5:20).

En waarom heeft God Almachtig mij als wedergeboren Christen voorbestemd om het geloof in Jezus Christus aan te nemen?

Omdat dit in het plan van God Almachtig past zoas Hij Zich dit vastgesteld heeft. Net zoals dat God het volk Israël 'gebruikt' om tot een zegen te zijn voor alle volken ter wereld (Gen. 12:3). Want het uiteindelijke doel van God is dat de hele mensenbevolking gered wordt. Maar wel in de tijd en in de volgorde die God Zich vastgesteld heeft. Of ik dat nu eerlijk vind of niet. of ik dat nu erken of niet. Of ik dat nu geloof het niet. Eens zal het allemaal duidelijk worden. Maar wat een vreugde geeft het om nu al hier op aarde kennis te hebben van deze dingen. Halleluja.

God heeft het hele plan zoals Hij Zich dit vastgesteld heeft en uitvoert 'bedacht' tot lof en heerlijkheid van Zijn genade. Met andere woorden: Dat de wereldbevolking gaat zien dat een keuze vóór God Almachtig in Jezus Christus in alles schril afsteekt tegenover een keuze vóór satan en zijn rijk der duisternis. (Ex. 9:16).

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

☞ Gen 1:2 De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.

☞ Joh. 8:26 Ik heb veel over u te zeggen en te oordelen, maar Hij Die Mij gezonden heeft, is waarachtig, en wat Ik van Hem gehoord heb, spreek Ik tot de wereld.

☞ Joh. 8:28. Jezus dan zei tegen hen: Wanneer u de Zoon des mensen verhoogd zult hebben, zult u inzien dat Ik het ben, en dat Ik vanuit Mijzelf niets doe, maar dat Ik die dingen spreek zoals Mijn Vader Mij heeft onderwezen.

☞ Joh. 5:20 Want de Vader heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet, en Hij zal Hem grotere werken laten zien dan deze, opdat u zich verwondert.

☞ Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

☞ Ex. 9:16 Maar juist hierom heb Ik u laten bestaan, om Mijn kracht aan u te tonen, zodat Mijn Naam bekendgemaakt zal worden op heel de aarde.

Dat het goede van God schril afsteekt tegenover het slechte van satan en dat de wereldbevolking hun knieën zal buigen om God te aanbidden als enig God in hemel en op aarde (Deut. 6:4).

 Deut. 6:4 *Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één!*

God Almachtig is geen God die de mensen dwingt om in Hem te gaan geloven zoals een wereldse dictator dat zou doen bijvoorbeeld. God is een God van Liefde en wil in en door alles heen wat er aarde gebeurt de mensen laten inzien dat Hij een God van liefde is en dat een keuze vóór Hem de mensen helpt in hun nood en hun omstandigheden.

Veel mensen geven God Almachtig de schuld van alles wat er op deze aarde gebeurt. van rampen tot ziekten, van ondegelukken tot de dood. Maar dezelfde mensen vergeten dan even dat God in Zijn oneindige liefde een handboek heeft gegeven aan die mensen en dat wanneer zij volgens dat handboek (dat is de Bijbel) zouden leven, hun omstandigheden er totaal anders uit zouden zien. Maar het zijn de mensen zelf die die handboek aan de kant hebben gegooid, die God aan de kant hebben gezet.

De Profeet Hosea zegt het zo in Hos. 6:6. God Almachtig wil liefde van de mensen, geen offers. met andere woorden: als mensen in Jezus Christus gaan geloven omdat het moet, met allerlei geboden en verboden en regels en inzettingen, laat het dan maar zitten.

 Hos. 6:6 *Want Ik vind vreugde in goedertierenheid en niet in offer, in kennis van God meer dan in brandoffers!*

Wanneer een mens God Almachtig in Jezus Christus aanneemt als zijn Redder en Verlosser en die mens ziet in, dat een leven zonder Jezus Christus hier op aarde alleen maar tot ellende leidt, dat die mens daar zelf de oorzaak van is maar zich omkeert tot God, dan zal de liefde van die grote God die mens schoonmaken van alle vuiligheid die hij opgelopen heeft in deze wereld. Of te wel: als zijn zonden zullen vergeven worden. En dat gebeurt zoals ik geschreven heb op bladzijde 16-19 over de overtreding die leidt tot straf.

In Jezus Christus is de **enige escape** om onder de heerschappij van satan als overheerser over deze wereld uit te komen. Door te geloven dat God Almachtig Zelf **in** Jezus Christus naar deze aarde is gekomen om vergeving en verzoening aan te bieden. Er is gewoon geen andere weg. Het offer dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha bracht is een offer geweest waarmee Hij satan betaalde voor het leven van alle mensen die zich hebben overgegeven aan Jezus Christus.

Dat God Almachtig Zelf als Geest in de persoon van Jezus Christus kwam, in een lichaam van vlees en bloed zoals mensen ook hier op aarde leven in een lichaam van vlees bloed, is een gave die zó groot is, dat het nauwelijks te bevatten is. Een gave die God Zelf overvloedig gegeven heeft in al Zijn wijsheid en bedachtzaamheid. (Ef. 1:8).

 Ef. 1:8 *die Hij ons overvloedig geschonken heeft, in alle wijsheid en bedachtzaamheid,*

Want denk niet dat het komen in het lichaam van Jezus Christus, Zijn martelgang naar het kruis van Golgotha, Zijn dood en Zijn opstanding iets kleins is geweest. Ik ben ervan overtuigd dat het plan van God Almachtig zó groot en zó overweldigend is geweest **en nog steeds** is dat het de schepping van hemel en aarde ver overtreft.

Dat plan van God Almachtig waarin Hij Zijn volk Israël samenstelde en als eerstelingen riep om de sleutel te zijn tot die enorme zegen voor **alle** volken. (Gen. 18:18). Dat plan heeft God aan Paulus bekendgemaakt (Ef. 1:9) en in Paulus heeft God het aan ons wedergeboren Christenen bekend gemaakt waarbij ik bewust een onderscheid maak tussen Christenen en wedergeboren Christenen. Wedergeboren Christenen zijn mensen die door hun levenswandel laten zien dat God in Jezus Christus in alles op de eerste plaats staat en niet door alleen in naam Christen te zijn.

Als ik alles op een rijtje zet wat ik alle jaren door in de Christelijke kerken gehoord heb dan is dat voor mij een vertekend beeld geweest omdat de kerken de mensen leren dat alle mensen zonder Jezus Christus aangenomen te hebben zullen branden in de hel tot in der eeuwigheid. En op veel meer terreinen wordt in veel kerken en gemeenten religie verkondigd in plaats van het vrijmakende Woord van God.

Ik durf hier te beweren dat in veel kerken en gemeenten het **goede nieuws** niet geleerd wordt omdat dit veel menselijke machtsposities aantast. is. Omdat enerzijds God Almachtig mensen geroepen heeft om überhaupt te kunnen geloven (Ef. 2:8-9) terwijl aan de andere kant God mensen Zelf in een diepe slaap gebracht heeft (Rom. 11:8, Jes. 29:10) zodat zij op dit moment helemaal niet kunnen geloven. Hun oren zijn als het ware toegesloten voor het Evangelie en dat heeft God Zelf gedaan. Niet omdat God voorkeurspersonen heeft of lievelingetjes maar gewoonweg omdat dit Gods plan was en is.

Ef. 1:10 zegt het duidelijk: Gods plan heeft God Almachtig samengesteld en wordt uitgevoerd zoals het uitgevoerd moet worden om *'alles weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is'*

Dàt is toch geweldig. Dat is het einddoel van alles wat Gods plan inhoudt.

De mensen te bevrijden uit de heerschappij van satan om alles en iedereen weer bij elkaar te brengen onder de heerschappij van Jezus Christus.

De wedergeboren Christenen, waarvan ik geloof dat zij nazaten zijn van het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël hebben een sleutelrol in het plan van God Almachtig.

Gen. 18:18 Immers, Abraham zal zeker tot een groot en machtig volk worden, en alle volken van de aarde zullen in hem gezegend worden.

Efeze 1:9 toen Hij ons, overeenkomstig Zijn welbehagen, dat Hij in Zichzelf voorgenomen had, het geheimenis van Zijn wil bekendmaakte,

Ef. 2:8 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Ef. 1:10 Efeze 1:10 om in de bedeling van de volheid van de tijden alles weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is.

Daarom zijn de wedergeboren Christenen, en daarmee bedoel ik **iedereen** die zich bekeerd heeft tot Jezus Christus en hem als Zijn Redder en Verlosser aangenomen heeft, een erfdeel geworden. Voorbestemd zoals God dit bepaald heeft, tot één Goddelijke Eenheid van waaruit alles geschiedt dat geschiedt, overeenkomstig Zijn wil. Of te wel, zoals God dat bepaald heeft en in de volgorde zoals God dat bepaald heeft en op de tijdstippen die God bepaald heeft. (Ef. 1:11).

Als wedergeboren Christenen zouden doen wat zij moeten doen, namelijk de werken die God voorbereid heeft om te doen, dan zou de wereld zien wat de betekenis van het volk Israël is. Dan zou het volk Israël in de wereld tot lof en heerlijkheid zijn voor alle volken. En God Almachtig **in** Jezus Christus zou **in** Zijn volk Israël alle lof en eer ontvangen van de hele wereld. Dat was de bedoeling van God.

Maar zoals ik hiervoor al aangaf hebben heel veel Christenen de gereedschapstukken die God Almachtig Zijn gemeente gegeven heeft, *de gaven van de Heilige Geest*, naast zich neergelegd en deze gaven worden in heel veel gemeenten niet meer gebruikt waardoor het geloof in Jezus Christus vaak geworden is tot een kerkse religie, een lijst met procedures en reglementen waar God het niet meer voor het zeggen heeft in de samenkomsten maar de procedures. Ik heb het dan over het zalven met olie, het spreken in tongen, het profeteren, het bidden en genezen van zieken, handoplegging en ga zo maar door. Ja, ga zo maar door tot het opwekken van doden in de Naam van Jezus Christus.

Door de gaven van de Heilige Geest te gebruiken, zoals Mozes deze gaven gebruikte om Farao ervan te overtuigen om het volk Israël uit de slavernij te laten gaan; zoals Jezus Christus Zelf deze gaven gebruikte om mensen te genezen, om mensen te bevrijden, ja zelfs om doden op te wekken; wordt niemand minder dan God Almachtig Zelf aanbeden en geloofd. Niet omdat het moet, maar omdat de mensen dat willen. Omdat de mensen daar beter mee worden in al hun omstandigheden.

Daarom en daarom alleen heeft God Almachtig mensen voorbestemd om het geloof in Jezus Christus aan te nemen. Als eerstelingen. Om als voorbeeld het volle licht op God te laten schijnen.

Daarom zijn de wedergeboren Christenen, toen zij tot geloof kwamen, verzegeld met de Heilige Geest van de Belofte. De belofte die God Almachtig Zelf gegeven heeft in I Joh. 2:25: het eeuwige leven. Niet voor henzelf, maar juist om de wereldbevolking te laten zien dat er eeuwig leven is Bij God, de Almachtige. Of zoals de Bijbel het schrijft in II Kor. 10:4 tot afbraak van bolwerken.

☞ Ef. 1:11 In Hem zijn wij ook een erfdeel geworden, wij, die daartoe voorbestemd waren, naar het voornemen van Hem Die alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn wil,

☞ I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

☞ II Kor. 10:4 De wapens van onze strijd zijn immers niet vleselijk, maar krachtig door God, tot afbraak van bolwerken.

God Almachtig Zelf **in** Jezus Christus is het onderpand dat ik als wedergeboren Christen verlost ben door het offer dat Jezus Christus gebracht heeft. De verlossing die mij ten deel viel omdat God Zelf het mogelijk maakte dat ik het Evangelie van Jezus Christus aannam omdat God in mij verheerlijkt wordt en dat alle mensen om mij heen dat mogen en kunnen zien. Zodat alle geestelijke en fysieke bolwerken die satan geïnstalleerd heeft om de mensen weg te houden van het Evangelie van Jezus Christus, bekendgemaakt en vernietigd zullen worden tot eer en glorie van hem die alles mogelijk heeft gemaakt. (Luk. 18:27)

Christus het hoofd van de gemeente

Het Christelijk geloof is gefundeerd op God Almachtig **in** Jezus Christus. Een Christelijk geloof waarin Jezus Christus niet het centrale thema is, kan niet functioneren zoals God dat bedoeld heeft.

In het Oude Testament openbaart God Almachtig Zich op vele manieren. Maar niemand op de hele aarde heeft God ooit gezien, en zal God ooit zien. Want God zegt zelf in Ex. 33:20 dat geen levende mens Hem ooit zal zien. God is Geest, zoals de wedergeboren Christenen vóór hun geboorte in een lichaam van vlees en bloed op deze aarde ook geesten waren, bij Hem.

In het Nieuwe Testament wordt de Geest God, Die door niemand gezien kan worden, zichtbaar in de Persoon van Jezus Christus. Zichtbaar in een lichaam van vlees en bloed. Jezus Christus is God Almachtig Zelf, en nu zichtbaar voor alle mensen.

In het Oude Testament zie ik dat heel veel mensen niets met God Almachtig te maken willen hebben en Hem op allerlei manieren afwezen. Daarin verschilt het Nieuwe Testament niet zo veel, want ook dààr lees ik dat heel veel mensen niets met Jezus Christus te maken willen hebben. Dus of God nu Geest is en onzichtbaar is voor de mensen óf God is Jezus Christus en zichtbaar voor de mensen maakt niet veel uit. (Luk. 16:30-31)

Toch draait het in dit aardse leven hier op aarde maar om één Persoon, en dat is God Almachtig in Jezus Christus. Of zoals de Texaanse voorganger Louie Iglio in zijn spreekbeurt '*the awesome God*' duidelijk maakt met het voorbeeld van het grootste wat ik hier op aarde ken, en dat is het '*zwarte gat in het universum*' én het kleinste dat ik hier op aarde ken, en dat is '*Laminin*'. Dat foto's laten zien dat het zwarte gat gevuld is met een kruis. (foto's NASA), En dat een foto van Laminin laat zien dat ook hierin een kruis zichtbaar is. Met andere woorden: **Alles** in dit leven, in dit universum, van het grootste tot het kleinste komt samen in het Kruis van Jezus Christus zoals Paulus schrijft in Kol. 1:16-17.

II Kor. 4:10^{NBG} want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken,

Luk. 18:27 Hij echter zei: De dingen die onmogelijk zijn bij de mensen, zijn mogelijk bij God.

Ex. 33:20 Hij zei verder: U zou Mijn aangezicht niet kunnen zien, want geen mens kan Mij zien en in leven blijven.

Luk. 16:30-31 Hij echter zei: Nee, vader Abraham, maar als iemand van de doden naar hen toe zou gaan, zouden zij zich bekeren. Maar Abraham zei tegen hem: Als zij niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen zij zich ook niet laten overtuigen, als iemand uit de doden zou opstaan.

Kol. 1:16-17 Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen. En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem.

Dóór Jezus Christus zijn **alle** dingen geschapen in de hemel en op de aarde. Alle dingen bestaan tezamen door Jezus Christus.

O, dat God Almachtig **in** Jezus Christus de ogen van de mensen zou openen om dàt te zien. Wat Paulus hier schrijft in Ef. 1: 17, dat ik de Geest van wijsheid en van openbaring zou hebben in het kennen van Hem, van Jezus Christus. (Jes. 11:2) Om te weten wat de hoop van Zijn roeping is en wat de rijkdom van Zijn erfenis is in de heiligen. (Heiligen zijn door God apart gezette mensen.)

Dit Bijbelgedeelte heeft de titel gekregen: **Christus het Hoofd van de gemeente**. Maar in mijn beleving gaat het veel en veel verder. Jezus Christus is het Hoofd van de gemeente, maar is ook het Hoofd van de hele schepping, van alles wat er in de hemel en op aarde is, ja ook, van alles wat er onder de aarde is.

Het is de grote wens van Paulus dat wedergeboren Christenen niet alleen stil staan bij de Mens Jezus Christus en wat Hij allemaal voor goede dingen op aarde gedaan heeft. De roeping van Jezus Christus gaat zoveel verder dat het bijna onmogelijk is om dit in woorden duidelijk te maken. Net zoals de opstanding uit de dood van Jezus Christus bijna onmogelijk onder woorden te brengen is. Paulus zegt dit in de woorden: *'de allesovertreffende grootheid van Zijn kracht'* en *'overeenkomstig de werking van de sterkte van Zijn macht'*.

Maar let op: er staat nog iets tussen in beiden uitspraken, namelijk: **'is aan ons die geloven gegeven'**.

De grootheid van de Kracht van Jezus Christus, de sterkte van de macht van Jezus Christus waarmee de aarde, de hemel en het hele universum geschapen is (Ps. 33:6 ^{HET BOEK}), heeft Hij gegeven aan de wedergeboren Christenen.

Dàt is niet te bevatten. Ik als *'klein menske'*, die geloof in Jezus Christus, heb de grootheid van Zijn kracht en de sterkte van Zijn macht gekregen.

Waarvoor en waarom?

Ik haal dan graag die tekst uit II Kor. 10:4-5 (^{HET BOEK}) aan waarin staat dat ik met Gods wapens strijd en niet met menselijke wapens. En dat ik met deze wapens strijd om alles wat zich **tegen** God Almachtig verzet te ontzenuwen en om alle barières die er zijn tussen God en de mensen omver te halen. Om alle menselijke gedachten *'krijgsgevangen'* te maken zodat zij teruggebracht kunnen worden naar God.

 Ef. 1:17 opdat de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, u de Geest van wijsheid en van openbaring geeft in het kennen van Hem,

 Jes. 11:2 Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN.

 Ps. 33:6 (^{HET BOEK}) De hemelen werden door het woord van de HERE gemaakt; alles wat er in is, ontstond door Zijn adem.

 II Kor. 10:4-5 want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken, zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus,

Met andere woorden: Ik heb de *'allesovertreffende grootheid van Zijn kracht'* en *'de werking van de sterkte van Zijn macht'* niet voor mijzelf gekregen. Ik mag hier iets mee doen (moet) en dat is helpen om de hele wereld weer onder de heerschappij van God Almachtig **in** Jezus Christus te brengen en om de heerschappij van satan te helpen afbreken en vernietigen zodat alle mensen op deze aarde, levend of al gestorven, gered zullen worden en zich zullen bekeren tot Jezus Christus. (II Petr. 2:18-20)

-----...-----

Paulus heeft gehoord van het geloof van de Efeziërs en de liefde die zij voor elkaar hebben als Christenen. Vandaag de dag gaat het niet zo zeer om de Efeziërs. Het gaat over mij. Het gaat over mijn geloof en mijn liefde voor andere mensen. En zoals Paulus elke keer dankte in gebed voor het geloof en de liefde van de Efeziërs, zo dankt en bidt Jezus Christus onophoudelijk voor mij en mijn liefde voor anderen (Joh. 17). Zo dankt en bidt Jezus Christus voor de wedergeboren Christenen en hun liefde voor elkaar. Zo dankt de Heilige Geest in gebed *'met onuitsprekelijke verzuchtingen'* (Rom. 8:26-27) voor mij en alle wedergeboren Christenen.

Ik kan in deze alleen maar wijzen op dat onuitsprekelijke grote en mooie plan van God Almachtig, waarin God al ver voordat de aarde überhaupt gemaakt was, al besloten had om de **hele** mensheid te redden uit de overheersing van satan. (Joh. 12:31, Joh. 14:30).

Dat grote plan van God Almachtig waarin *'de alleovertreffende grootheid van Zijn kracht'* en de *'werking van de sterkte van Zijn macht'* in Jezus Christus geopenbaard is. Sterker nog, gegeven is aan de wedergeboren Christenen als erfgenamen van Jezus Christus (Ef. 1:18). De kracht en de macht waarmee deze aarde en het universum geschapen is, de kracht en de macht waarmee Jezus Christus uit de doden is opgestaan, en ga zo maar door.

Als mijn werkelijk open gaan om dat grote wonder te zien, als ik als wedergeboren Christen ten volle zou beseffen wat het bovenstaande betekent, dan zou er een wereldwijde opwekking van start gaan die zijn weerga niet kent.

Want dan zou de hele wereldbevolking zien dat God Almachtig Jezus Christus aan Zijn rechterhand heeft gezet, ver **boven** alle overheden, machten, krachten en heerschappijen die hier op aarde gelden. Dan zou de hele wereldbevolking zien dat alles, ja werkelijk alles aan Jezus Christus onderworpen is en dat Hij het Hoofd niet alleen van de gemeente is, maar van de **hele** wereld. Jezus Christus is Koning der Koningen over deze wereld. (Openb. 17:14)

☞ I Petr. 3:18-20 Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel ter dood gebracht in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest, door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

☞ Rom. 8:26-27 En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. En Hij Die de harten doorzoekt, weet wat het denken van de Geest is, omdat Hij naar de wil van God voor de heiligen pleit.

☞ Joh. 12:31 Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.

☞ Joh. 14:30. Ik zal niet veel meer met u spreken, want de vorst van deze wereld komt en heeft geen macht over Mij.

☞ Ef. 1:18 namelijk verlichte ogen van uw verstand, om te weten wat de hoop van Zijn roeping is, en wat de rijkdom is van de heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen,

☞ Openb. 17:14 Zij zullen oorlog voeren tegen het Lam, maar het Lam – want Heere der heren is Hij en Koning der koningen – zal hen overwinnen, en zij die samen met Hem zijn, geroepen, uitverkorenen en gelovigen.

En wie is Jezus Christus nà Zijn hemelvaart?

De wedergeboren Christenen vormen **Zijn** lichaam (Ef. 1:23) en zij hebben al hetgeen ik hiervoor schreef in zich. Allereerst om God Almchtig **in** Jezus Christus te verheerlijken en te aanbidden als Enig God, maar daaraan gelijk: om de naaste lief te hebben. Want God is LIEFDE. Halleluja

 Ef. 1:22-23 En Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen en heeft Hem als hoofd over alle dingen gegeven aan de gemeente, die Zijn lichaam is en de vervulling van Hem Die alles in allen vervult.

Efeze

Hoofdstuk 2

Uit genade zalig

Hoofdstuk twee uit het Bijbelboek Efeze is misschien wel het meest door mij geciteerde hoofdstuk in alle mijmeringen bij de verschillende Bijbelboeken die ik geschreven heb.

De reden hiervan is dat een aantal verzen uit dit hoofdstuk mij werkelijk een totaal nieuw inzicht hebben gegeven op de grootheid van God Almachtig **in** Jezus Christus. Maar dat zal blijken uit de verdere beschrijving.

De titel boven dit hoofdstuk is '*Uit genade zalig*'. En dit is een bekend thema van de apostel Paulus. Misschien wel het allerbelangrijkste thema van hem. In (bijna) alle brieven die Paulus geschreven heeft lees ik over de strijd tussen de Joden en de Messiasbelijdende Joden, maar ook onder de Messiasbelijdende Joden onderling, of de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes gegeven heeft in de woestijn toch niet (gedeeltelijk) gehandhaafd moet worden in het Evangelie van Jezus Christus.

Daar ging het al over in Hand. 11 toen Paulus de besnijdenis voor de Christenen afwees ten overstaan van de leiders van kerk in Jeruzalem.

Ik heb al vaker geschreven dat het schijnbaar de mens eigen is dat hij graag een soort van afvinklijstje wil hebben om aan te kunnen tonen welke goede dingen hij allemaal heeft gedaan in het geloof. Alsof ik straks tegen God Almachtig zou kunnen zeggen dat ik zelf toch ook wel bijgedragen heb aan mijn behoud (het eeuwige leven).

Paulus bestrijdt dit in de meest krachtige bewoordingen. Ik kan het eeuwige leven niet '*verdienen*' door aan te tonen dat ik zaken wel of niet gedaan heb. Mijn behoud is alleen gebaseerd op geloof, en zelfs dat geloof heb ik om niets gekregen, dat is genade. Een genade waar ik in helemaal niets iets aan heb bijgedragen. Mijn behoud is een zaak van God Almachtig alleen. Niets van wat ik denk, zeg of doe kan daar iets aan veranderen. Dus ook geen besnijdenis, dus ook geen sabbatsviering, dus ook niet het houden van de feesten die God gegeven heeft en ook niet het trouw betalen van tienden aan de kerk of de gemeente waarbij ik mij heb aangesloten.

Alleen het geloof in Jezus Christus rechtvaardigt mij voor God Almachtig. (Gal. 2:16).

Paulus begint dit hoofdstuk om te schrijven dat het God Almachtig **in** Jezus Christus is, die mij levend heeft gemaakt, terwijl ik dood was door de zonden.

Dat is een krasse uitspraak, maar zoals ik al vaker beschreven heb is er **niemand** op de hele wereld die 'goed' is of die 'rechtvaardig' is in de ogen van God Almachtig. Met andere woorden: **Alle** mensen op de aarde hebben wel eens gezondigd, en aangezien het 'loon' op de zonde de dood is, staat ieder mens als het ware aan dezelfde kant van de lijn. Aan de verkeerde kant, want allemaal verdienen we de doodstraf. (zie Overtreding leidt tot straf op pag. 16-18)

Maar ik als wedergeboren Christen heb gebruik gemaakt van de escape die God Almachtig, de Rechter, gegeven heeft door te geloven in het Evangelie van Jezus Christus en Hem aan te nemen als Redder en Verlosser. Dat betekent dat mijn 'lijst met aanklachten' uit mijn strafdossier totaal leeg is doordat Jezus Christus al mijn zonden vergeven heeft en weggedaan heeft. (Kol. 2:13-14).

Ef. 2:1 begint dus te zeggen dat ik dood was door alle zonden die ik gepleegd heb. Maar dat niet alleen. Want alleen al door zondeval van de eerste mens ('**ādām**') is de hele mensheid onder de heerschappij van satan gekomen, die Paulus hier in vers 2 'de aanvoerder van de macht in de lucht' noemt. En aangezien satan voor de dood staat, stond ik dus ook in de dood. Maar omdat ik mijn leven aan God Almachtig **in** Jezus Christus heb gegeven is 'mijn dood' aan Jezus Christus gegeven en heeft Hij 'Zijn leven' aan mij gegeven. Dàt is het grote wonder van het kruis van Golgotha (zie de vier Evangeliën).

Toen Jezus Christus aan het kruis van Golgotha stierf, stierf Hij omdat Hij *mijn* drinkbeker met zonden en ongerechtigheden had leeggedronken. (Matt. 26:36-45). Mijn dood, die ik verdiend had is verzvolgen in Zijn dood aan het kruis voor Golgotha. Zo blijft Gal. 2:19 over: Als ik dan zó in Jezus Christus ben doordat ik mijn wezen aan Hem heb overgegeven, dan ben ik mét Hem ook gestorven, maar dan óók met Hem weer opgestaan. Want Jezus Christus is opgestaan uit de dood. De dood kon Hem helemaal niet vasthouden. (Joh. 10:17-18, Hand. 2:24).

Het bovenstaande is voor mij persoonlijk de grote uiting van wat Paulus in hoofdstuk 1 beschrijft, dat ik als wedergeboren Christen de 'alles overtreffende grootheid van Zijn kracht' en 'de werking van de sterkte van Zijn macht' heb gekregen als erfgenaam van Jezus Christus (Gal. 4:6-7).

 Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

 Kol. 2:13-14 (HET BOEK) U was dood door uw ongehoorzaamheid aan God en de macht van de zonde leefde nog in u. Maar nu heeft Hij u samen met Christus levend gemaakt en al uw overtredingen vergeven. Hij heeft ons strafblad dat tegen ons getuigde (de lijst met regels waaraan we ons niet hebben gehouden) verscheurd. Dat bewijs heeft Hij vernietigd door het aan het kruis te slaan.

 Ef. 2:2 waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig de leefwijze van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid,

Of ik dat nu begrijp of, en of daar nu gebruik van maak of niet. Het is een feit dat God Almachtig in Zijn woord beloofd heeft. (Num. 23:19)

Overigens beschrijft paulus hier in de eerste twee verzen wel even heel duidelijk welke '*kampen*' er in deze wereld strijden om de mensen. Vanaf de eerste mens ('*ādām*') is satan als '*aanvoerder van de macht in de lucht*' geworden, wiens geest nu werkt in alle mensen die Jezus Christus **niet** hebben aangenomen als Redder en Verlosser. Zij worden hier door Paulus '*kinderen van de ongehoorzaamheid*' genoemd.

Satan is geest net zoals God Almachtig Geest is, en dat ik als mens geest ben die als het ware verpakt (gevangen) is in een lichaam van vlees en bloed. Maar dat lichaam van vlees en bloed zal een keer verdwijnen en dan blijft alleen mijn geest over. Satan kan mij als wedergeboren Christen in mijn lichaam van vlees en bloed teisteren, en dat doet hij ook. Maar mijn geest teisteren kan hij niet, want mijn geest is beschermd in Jezus Christus.

Dus satan staat aan de ene kant in de strijd om de mensen. God Almachtig staat **in** Jezus Christus aan de kant. En alhoewel veel mensen zowel satan als Jezus Christus afwijzen en ontkennen, zijn deze twee '*machten*' de enigen die om ieder mens een gevecht leveren van '*leven op dood*'. Nu is dat eigenlijk een totaal verkeerde uitspraak want Jezus Christus heeft satan al lang geleden overwonnen. Maar ik wil hier alleen mee zeggen dat het satan niet koud laat voor wie een mens kiest en dat het God Almchtig ook niet koud laat voor wie een mens kiest.

Als een mens helemaal niet wil kiezen omdat hij zowel satan als God Almachtig afwijst dan **heeft** die mens al gekozen. Want ik begon te vertellen dat door de zondeval van de eerste mens ('*ādām*') de **hele** mensheid onder de heerschappij van satan valt. Dus wanneer iemand niet openlijk voor God kiest door Jezus Christus aan te nemen **blijft** hij onder de heerschappij van satan. Of die mens dat nu gelooft of niet. Of die mens dat nu er en herkent of niet. het is gewoon een feit dat direct zichtbaar wordt als het lichaam van vlees en bloed sterft. Dan zal direct blijken voor wie die mens gekozen heeft. Want twee heren tegelijk dienen kan niet. (Matt. 6:24).

-----...-----

Gal. 2:19 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Joh. 10:17-18 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

Hand. 2:24 God heeft Hem echter doen opstaan door de weeën van de dood te ontbinden, omdat het niet mogelijk was dat Hij daardoor vastgehouden zou worden.

Gal. 4:6-7 Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Dus nu bent u geen slaaf meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus.

Num. 23:19 God is geen man, dat Hij liegen zou, of een mensenkind, dat Hij ergens berouw over hebben zou. Zou Hĳ iets zeggen en het dan niet doen? Zou Hĳ spreken en het niet gestand doen?

Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Heb ik dan zelf een keuze gemaakt voor God Almachtig **in** Jezus Christus? Of te wel: heb ik dan zelf mijn eigen behoud gemaakt?

Al hoewel er heel veel Christenen zijn die denken dat dit het geval is, moet ik dit toch ten stelligste ontkennen. Het is God Almachtig **in** Jezus Christus Zelf, '*Die rijk is aan barmhartigheid, die door Zijn grote liefde waarmee Hij mij heeft liefgehad, toen ik dood was (door de zonden), met Jezus Christus levend gemaakt.*', die mij het geloof in het Evangelie van Jezus Christus heeft gegeven. Het is God Zelf geweest die mij mét Jezus Christus heeft opgewekt.

En dat is één van de grootste wonderen die ik ken. Het geloof in Jezus Christus, het aannemen van Jezus Christus als mijn Redder en Heiland is **niet** vanuit mijzelf gekomen. God Almachtig heeft mij dit geloof gegeven als een gave, een gift, een cadeau. Ik heb hier helemaal niets voor gedaan, want God had al vóór mijn geboorte, zelfs vóór de schepping van deze aarde al besloten dat ik het geloof in Jezus Christus zou krijgen en aannemen.

Omdat ik dit geloof in Jezus Christus gekregen heb, kan ik mij dus ook nergens op beroemen alsof ik er zelf iets aan bijgedragen zou hebben om dit geloof aan te nemen.

Het bovenstaande is voor veel mensen niet te bevatten. Zij vinden dat God Almachtig dan partijdig is, dat God lievelingetjes heeft en de ene mens voortrekt voor de andere. Want Rom. 11:8 en Jes. 29:10 zeggen zelfs dat God de wereldbevolking in slaap heeft gebracht zodat zij het Evangelie van Jezus Christus helemaal niet kunnen zien en horen, waardoor het Evangelie voor hen een dwaasheid is, terwijl het voor mij als Christen juist een kracht Gods is. (I Kor. 1:18)

Voor veel mensen is het onbegrijpelijk en zelfs '*gemeen*' van God Almachtig dat Hij Zelf het hart van de Farao van Egypte verhardde (Ex. 12:9) zodat hij het volk van Israël helemaal niet kón laten gaan, ook al zou hij dat gewild hebben.

Hoe kan dit nu allemaal?

Ik kan het alleen maar uitleggen in het kader van het grote plan dat God Almachtig had en heeft met de wereld en haar bevolking. Een wereld en bevolking die onder de heerschappij staat van satan.

Het plan van God Almachtig is om de **hele** wereldbevolking te redden uit die heerschappij van satan en terug te brengen naar de heerschappij van God, zoals het paradijs daar een beschrijving van geeft in de eerste twee hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis.

 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

 I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

 Ex. 9:12 Maar de HEERE verhardde het hart van de farao, zodat hij naar hen niet luisterde, zoals de HEERE tot Mozes gesproken had.

Maar dat plan van God Almachtig wordt uitgevoerd **in de volgorde** en **op de tijden** zoals God dat bepaald heeft. Ik heb dat eerder in *Mijn mijmeringen* beschreven:

Ik geloof dat God Almachtig een plan met deze wereld heeft (en de **hele** wereldbevolking). Een plan dat Hij al gemaakt heeft vóór de schepping van deze wereld en de mensen die daarop wonen.

Het eerste wat ik uit dat plan van God Almachtig ken is de schepping van de aarde en de mensen. Waarom God de aarde geschapen heeft en de mensen die daarop geboren worden, is voor mij een open vraag. Maar God vindt het niet nodig om daar meer informatie over te geven. Maar neem van mij aan dat God dit nodig achtte om de mensen te redden, **alle** mensen.

De volgende stap in dat plan van God Almachtig was, dat God Zich een volk ten eigendom maakte dat opgeleid zou moeten worden om straks met Jezus Christus samen, om de **hele** wereldbevolking te kunnen redden. En dat volk is het volk Israël.

Theoretisch zou God Almachtig ook het Nederlandse volk hiervoor uitgekozen kunnen hebben, maar dat heeft Hij niet. God begon met één man (Abraham) en uit Abraham groeide een heel volk.

Dit volk Israël is echt niet door God Almachtig uitgekozen omdat zij zo heilig waren en zo goed waren. Het tegenovergestelde is waar. Het volk Israël heeft God juist op allerlei terreinen gekwetst door te zondigen en dingen te doen die God niet wilde. En toch was het volk Israël het volk dat God wilde hebben.

Dat God Almachtig Zélf **in** Jezus Christus naar deze wereld is gekomen --- geboren uit Zijn volk Israël --- was allereerst om Zijn volk met Zichzelf te verzoenen. Er was zoveel gebeurd in de loop der eeuwen dat eerst opgeruimd, vergeven, gereinigd en verzoend moest worden. Dàt was de volgende stap in dat plan van God. **Zijn** volk móest geheiligd en gereinigd worden, voordat dit volk samen met de geheiligde en gereinigde Jezus Christus zou kunnen overgaan naar de volgende stap, en dat is het redden van de **hele** wereldbevolking.

Ik bestrijd ten stelligste dat God Almachtig 'lievelingetjes' heeft en dat er bij Hem sprake is van 'voorkeur'.

Dat God Almachtig eerst het volk Israël geroepen heeft is **'een stap'** in het plan van God, maar niet het einddoel. Het einddoel is dat God de **hele** wereldbevolking wil redden (Fil. 2:10-11), want God heeft in **alle** mensen een welbehagen (Luk. 2:14)

Dat plan van God Almachtig is al in werking getreden ver vóór de grondlegging van de wereld. Dat plan betreft deze wereld en dat plan gaat verder in het hiernamaals. God heeft Zich daarvoor **'eerstelingen en ambassadeurs'** gemaakt. En ik geloof dat het volk Israël hier een centrale rol in vervult.

Het volk Israël dat God Almachtig Zich ten eigendom heeft gemaakt bestond uit twaalf stammen, de zonen van Jakob. Maar dit volk Israël heeft zich gesplitst in de tijd van Koning Rechabeam, de zoon van koning Salomo, de zoon van koning David.

Er was nu sprake van een twee-stammenrijk (Benjamin en Juda) en een tien-stammenrijk (de andere tien stammen). Beiden hebben zich koningen benoemd zodat er twee koninkrijken naast elkaar leefden. Beide koninkrijken deden echter niet wat God Almachtig van hen vroeg, met als resultaat dat het ene koninkrijk naar Assyrië werd verbannen en het andere koninkrijk naar Babylonië. (±900-700 voor Christus).

Het twee-stammenrijk mocht van koning Kores van Perzië uit de ballingschap terugkeren naar Jeruzalem. Dit twee-stammenrijk kennen wij als zijnde de Joden. Het woord Jood stamt af van het woord Juda.

Het tien-stammenrijk is echter nooit uit de ballingschap teruggekomen en heeft zich vermengd met de wereldbevolking. (Diaspora). Het grootste gedeelte van het volk Israël (tien stammen) kennen wij dus niet eens. Sterker nog, de nakomelingen van dit tien-stammenrijk weten zélf niet eens meer dat zij tot het volk van God Almachtig behoren.

Ik geloof dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden de nakomelingen zijn van dit voormalige tien-stammenrijk Israël.

Waarom ?

God Almachtig zegt in Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17 dat Zijn volk **altijd** herkenbaar zou zijn onder de wereldbevolking. De tekenen hiervoor zijn het houden van de sabbat en de besnijdenis. Tot op de dag van vandaag kan ik de Joden daaraan herkennen.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.

☞ Gen. 17:11 U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

☞ Ex. 31:16-17 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht ne-men, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

Zoals ik al schreef, is het tien-stammenrijk vermengd onder de wereldbevolking, en zij houden zich niet meer aan die twee instellingen van God Almachtig. Zij houden geen sabbat meer en zij besnijden zich ook niet.

Hoe zit het dan met de herkenbaarheid van het **hele** volk Israël?

Ik geloof dat het houden van de sabbat en de besnijdenis **oud-Testamentische herkenningstekens** zijn.

De **Nieuw-Testamentische herkenningstekens** zijn de aanbidding van Die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus **én** dat zij allemaal een grote liefde hebben voor het volk Israël.

Ik geloof dat vlak voor de terugkomst van Jezus Christus op deze aarde, het tien-stammenrijk herenigd zal gaan worden met het twee-stammenrijk (dus de Joden én de wedergeboren Christenen) en dat zij zich samen zullen stellen onder Eén Hoofd en dat is Jezus Christus (Hos. 1:11)

Dus de gave van het geloof (Ef. 2:8-9), het cadeau om te kunnen geloven, of zoals Jezus Christus het hier zegt: mensen die door God Almachtig getrokken zijn, is gegeven aan het volk Israël. Het **hele** volk Israël. Het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk.

En de rest van de wereldbevolking dan? Die zal moeten branden in de hel tot in eeuwigheid?

Ik geloof daar helemaal niets van. Maar de dingen moeten gebeuren zoals God Almachtig ze bedacht heeft, en in de volgorde die God Zich voorgenomen heeft.

Het volk Israël heeft in dat plan van God Almachtig een functie: om richtingaanwijzer te zijn voor de hele wereld, naar dat Koninkrijk van God toe. Of zij dit nu doet op een in mijn ogen juiste of foutieve manier, doet niet ter zake. Het is de roeping voor het volk Israël. Want God zegt in Gen. 12:2-3 al tegen Abraham dat de **alle** volken (meervoud) ter wereld gezegend zullen worden in de nazaten van hem.

Als jij je nu afvraagt of jij bij dat volk Israël hoort? Dat jij ook een nazaat bent van dat tien-stammenrijk? Dan is mijn antwoord **ja**.

Waarop ik dat baseer?

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken opdat niemand zou roemen

📖 Gen. 12:2-3 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

Als ik (op dit moment) **niet** tot de geroepenen behoer, zal ik mij nooit afvragen of ik misschien wel of niet geroepen ben door God Almachtig. (I Kor. 1:18). Alleen al het zoeken naar dit antwoord, is de bevestiging dat God jou op het oog heeft.

Als ik het bovenstaande kan geloven, dan weet ik:

- dat mijn geest er al was voordat ik in mijn lichaam van vlees en bloed geboren werd;
- dan weet ik dat mijn geest, ziel en lichaam hier op aarde een bedoeling heeft;
- dan weet ik ook dat wanneer mijn lichaam hier op aarde sterft, mijn geest verder gaat in het plan van God.

-----,..-----

I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

Dus het is Gods soevereine plan voor en met deze wereld dat Hij vóór de grondlegging van deze wereld al 'mensen' uitgekozen had, die in de Bijbel als 'zonen van God' beschreven zijn. En deze 'zonen van God' zijn hier op aarde zichtbaar geworden in de wedergeboren Christenen. Het is de taak van deze wedergeboren Christenen om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden zodat iedereen die op aarde woont, en die op dit moment door God geroepen is om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen, het zal horen en zich zal bekeren tot Jezus Christus.

Als dan alle wedergeboren Christenen compleet zijn, of zoals de Bijbel dit noemt dat 'getal vol' zal zijn, dan gaat Gods plan verder en zoals ik beschreven heb zal er dan een Koninklijke priesterlijke regering gevormd worden waarvan Jezus Christus aan het Hoofd staat. Deze Koninklijke priesterlijke regering zal gevormd worden door de wedergeboren Christenen die uit het hele volk Israël afkomstig is. Dus niet alleen de Joden maar óók uit de andere tien stammen waarvan ik geloof dat dit de wedergeboren Christenen zijn. (Hos 1:11)

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

-----,..-----

Aangezien God Almachtig dit plan 'bedacht' heeft en dat dit plan uitgevoerd wordt, heeft God de 'zonen Gods' ook een opdracht gegeven zoals ik hiervoor ook al geschreven heb. In Ef. 2:10 staat dat ik als mens geschapen ben om de goede werken te doen die God voorbereid heeft om te doen.

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

Dit is het antwoord geworden op een jarenlange zoektocht van mij naar wie ik ben en wat het doel van mijn leven was hier op aarde.

Terugdenkend begrijp ik nog steeds niet waarom het zoveel jaar heeft geduurd voordat ik deze tekst uit Ef. 2:10 onder ogen kreeg en ook ging begrijpen.

Maar tegelijk kwam er een grote vraag in mijn leven: 'Wat zijn dan die goede werken die God Almachtig voorbereid heeft om die te doen?'

Toen ik mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën schreef begon ik te begrijpen dat ik voor het antwoord op die vraag naar Jezus Christus moest 'kijken'. En in Matt. 4:17 lees ik de opdracht die Jezus Christus had toen Hij naar deze aarde kwam. En die opdracht was tweeledig:

1. Leer de mensen de weg van bekering;
2. vertel de mensen dat het Koninkrijk van God aanstaande is.

Dus de goede werken die God Almachtig voor mij heeft voorbereid bevatten dezelfde opdracht die Jezus Christus had toen Hij op aarde was.

Kritici kunnen nu aanvoeren dat er heel veel mensen zijn die deze opdracht van God wel willen uitvoeren maar het helemaal niet kunnen. Omdat zij misschien lichamelijk en/of geestelijk gehandicapt zijn, of in een gebied wonen waar veel geweld is, of noem maar op.

Ik geloof echter dat God Almachtig de leiding heeft in mijn leven. En **niet** de omstandigheden. Enerzijds zegt de Bijbel dat ieder mens een 'mate' van geloof heeft gekregen zoals God dit bepaald heeft. (Rom. 12:3), en die past bij die goede werken die God voorbereid heeft. Anderzijds is het mijn persoonlijke keuze of ik met die opdracht van God aan het werk wil, ongeacht mijn omstandigheden.

Kijk maar naar het verhaal van de weduwe die twee kleine munten in de offerkist gooide omdat zij niet méér had. (Mark. 12:41-44). Ten opzichte van het offer dat andere mensen brachten was het offer van de weduwe in geld uitgedrukt misschien 'niets'. Maar in de ogen van Jezus Christus was dit het grootste mogelijke offer dat deze weduwe kon brengen. Haar hart was op God Almachtig gericht en niet op de omstandigheden.

Dus mijn omstandigheden moeten niet mijn leven bepalen. Mijn gerichtheid op God Almachtig **in** Jezus Christus moeten mijn leven bepalen. Dàt is ook het grote verschil in een werelds denken en handelen en een geestelijk denken en handelen zoals ik dit bijvoorbeeld uitgelegd heb in mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën, het verhaal van Nicodemus (Joh. 3).

Ik herhaal dit gedeelte hieronder:

📖 Matt. 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

📖 Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

📖 Mark. 12:41-44 En toen Jezus was gaan zitten tegenover de schatkist, zag Hij hoe de menigte geld in de schatkist wierp; en veel rijken wierpen er veel in. En er kwam één arme weduwe, die er twee kleine munten in wierp, dat is een quadrans. En toen Hij Zijn discipelen bij Zich geroepen had, zei Hij tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat deze arme weduwe er meer ingeworpen heeft dan allen die iets in de schatkist geworpen hebben. Want zij allen hebben van hun overvloed erin geworpen; maar deze heeft van haar armoede alles wat zij had, erin geworpen, heel haar levensonderhoud.

Het Bijbelboek Johannes is fundamenteel anders dan de Evangelieën van Mattheüs, Markus en Lukas. Deze laatste genoemden schrijven over 'herkenbare' zaken, tenminste herkenbaar voor de doelgroep waarvoor ze schreven (Joden, Grieken en Romeinen). Wat Jezus Christus deed in wonderen en tekenen, maar ook wat Hij vertelde in Zijn onderwijs.

Johannes beschrijft zaken die nog nooit gezien waren. En waarschijnlijk ook nog nooit geleerd waren. Als geen ander schrijft Johannes over het geestelijk leven, over het leven in het Koninkrijk van God Almachtig.

Het verhaal over Nicodemus is daar een goed voorbeeld van. Ook hoe moeilijk het kan zijn voor (zelfs) een gestudeerd man als Nicodemus om het natuurlijke denken aan de kant te zetten.

Het verhaal begint herkenbaar. Er was een man, Nicodemus genaamd en hij was een leider van de Joden. Uit het feit dat hij 's-nachts naar Jezus Christus toe kwam, blijkt dat hij niet openlijk gezien wilde worden met Hem, waarschijnlijk uit angst zijn status als Joods leider te verliezen. Maar dat Hij naar Jezus Christus toe kwam zegt toch wel dat hij ten minste geraakt was door de woorden van Hem en dat hij vanuit zijn kennis van de Schriften wel veel overeenkomsten zag met wat in de Schriften aangekondigd was over de komende Messias en wat Jezus Christus allemaal gezegd en gedaan had.

Dan komt hij met zijn vraag aan Jezus Christus : *'Rabbi wij weten dat U van God gekomen bent als leraar, want niemand kan deze tekenen doen die U doet, als God niet met hem is'.*

Een opmerkelijke vraag van een Joods leider. Want de Joodse (religieuze) leiders hadden Jezus Christus allang verworpen. Maar Nicodemus noemt Jezus Christus hier Rabbi en dat betekent Meester. Hij erkent hiermee dat Jezus Christus 'hoger' in rang staat dan hijzelf. En dan zegt hij: *'wij weten'*.

Nicodemus spreekt hier dus niet namens zichzelf maar ook namens de andere Joodse leiders. Dus de Joodse (religieuze) leiders **weten** dat Jezus Christus van God Almachtig gekomen is als leraar.

Dan zou ik toch denken dat wanneer zij dit erkenden, dat zij toch op zijn minst respect en eerbied voor Jezus Christus zouden hebben. Nog buiten de vraag of Hij de aangekondigde Messias is of niet. Zij erkennen dat Hij van God Almachtig gekomen is.

Ik schrijf dit omdat het besluit om Jezus Christus te doden, Zijn arrestatie, de martelingen die Hem toegebracht werden tot de kruisdood aan toe, in totale tegenspraak is met het respect dat Nicodemus namens de Joodse leiders hier aan Jezus Christus toont!

----- ... -----

Het bovenstaande is allemaal nog te volgen, omdat ik dit ook werkelijk voor ogen kan krijgen. Je zou dit kunnen filmen, het is wezenlijk, het is reëel. Maar dan komt het antwoord van Jezus Christus: *'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan Hij het Koninkrijk van God niet zien'.*

Wacht even!

Nicodemus zegt dat hij Jezus Christus als leraar accepteert. Het antwoord van Jezus Christus gaat over een wedergeboorte. Wat heeft dit met elkaar te maken?

Het is hetzelfde als ik zou vragen welke kleur het gras heeft en dat ik als antwoord zou krijgen dat een auto op benzine rijdt. Misschien een kromme vergelijking, maar zo komt het antwoord van Jezus Christus bij mij over. Jezus Christus geeft een antwoord waarin niets te herkennen is van wat Nicodemus zegt.

----- ... -----

Ik denk dat hier een begin wordt gemaakt met de scheiding tussen het natuurlijke denken en het geestelijk denken.

In de opmerking van Nicodemus en wat Jezus Christus hier zegt, zie ik dat het natuurlijke en het geestelijk denken totaal niets met elkaar te maken hebben. En elkaar ook niet begrijpt. Net zoals duisternis niets met het licht te maken heeft en dus ook niet samen kan gaan met het licht. En net zoals dood niet met leven samen kan gaan.

In al deze gevallen is er sprake van een keuze; **of** het ene **of** het andere. Ze kunnen niet samengaan.

Dat het niet samengaat blijkt wel uit het feit dat Jezus Christus hier spreekt over een geboorte. Een geboorte staat voor nieuw leven, een nieuwe fase. Jezus Christus spreekt hier over *'opnieuw'* geboren worden en de eerste reactie van Nicodemus is er één van onbegrip.

Hoe kan dat nu?

Als ik geboren ben en volwassen ben geworden hoe kan ik dan opnieuw de baarmoeder van mijn moeder binnengaan om opnieuw geboren te worden?

Een uitspraak van natuurlijk denken dus.

Nicodemus is nog niet ontvankelijk voor de geestelijke, de hemelse woorden die Jezus Christus hier uitspreekt. Want Jezus Christus heeft het hier helemaal **niet** over een menselijke geboorte. Dat weet Hij ook wel dat een volwassene niet opnieuw letterlijk geboren kan worden. Jezus Christus spreekt over de geestelijke geboorte. Hij spreekt hier over, dat alles wat Nicodemus geleerd heeft in zijn leven over God Almachtig, over de aangekondigde Messias, 'oud' is. Want de gelovigen (en de religieuze leiders) uit de tijd van Jezus Christus dachten toch ook dat de aangekondigde Messias in pracht en praal geboren zou worden. En dat Hij de Romeinse overheersing zou breken en dat Hij koning over hen zou worden?

Dat is 'oud' denken, dat is menselijk denken, dat is werelds denken. Er moet een 'nieuw' denken geboren worden, maar dit is bij Nicodemus nog niet het geval.

Jezus Christus zegt het dan op een ander manier : *'Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan Hij het Koninkrijk van God niet binnengaan, wat uit vlees geboren is, het is vlees en wat uit Geest geboren is, is Geest'.*

Opnieuw geboren worden; 'oud' denken; 'nieuw' denken; het Koninkrijk van God Almachtig binnengaan. Als ik dus nog in het 'oude' denken zit kan ik het Koninkrijk van God niet binnenkomen. Dat opnieuw geboren worden moet dan bestaan uit water en Geest.

Wat bedoeld Jezus Christus daarmee?

Voor het antwoord op de vraag wat *het water* betekent ga ik even terug naar Johannes de Doper. Johannes doopte de mensen in water. Waarvoor?

Hij doopte de mensen '*de doop der bekering*' (Matt. 3:11), maar tegelijk zei Johannes al dat Jezus Christus zou komen met de doop van de Heilige Geest en met vuur.

 Matt. 3:11 *Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.*

Dus Johannes riep de mensen op om door de doop een nieuw begin te maken MET God Almachtig. Dat zij zich zouden afkeren van hun oude zondige leven en dat zij zich opnieuw zouden toewijden aan God. Dat zij zich zouden heiligen voor God en Hem alleen zouden aanbidden. **Dát is bekering!**

Zij lieten dat zien door '*kopje onder te gaan*' in de Jordaan. Als symbool dat hun '*oude*' ik in het water werd weggewassen en dat zij uit het water opkwamen in een '*nieuwe*' ik. Overigens is de volwassendoop vandaag de dag niet veranderd, en heeft nog steeds diezelfde betekenis.

Dus één gedeelte uit de opmerking van Jezus Christus is nu duidelijk wanneer Hij spreekt over het opnieuw geboren worden uit water en Geest. Dan bedoelt Hij dus tot zover: het opnieuw geboren worden door zich te bekeren tot God Almachtig door de Geest.

Wat betekent dat laatste dan?: geboren worden uit de Geest.

Met de Geest wordt de Heilige Geest bedoeld, de Geest van God Almachtig. Een doop die het nieuwe leven schept. Want **HET** kenmerk van de Heilige Geest is de scheppende kracht. Een LEVEND makende kracht.

Door die scheppende kracht werd de aarde geschapen en alles wat daarop en in is. Door die scheppende Kracht werd de mens geschapen. Door die scheppende kracht werd Jezus Christus LEVEND na zijn dood aan het kruis van Golgotha. Dus de opmerking van Jezus Christus dat iemand geboren moet worden uit water en Geest betekent voor mij nu dus: dat ik opnieuw geboren moet worden door mij te bekeren tot God Almachtig en dat dit alleen kan gebeuren door de levendmakende Geest.

Sterker nog, de levendmakende Geest kan alleen voor een nieuwe geboorte zorgen wanneer de mens zich bekeert tot God Almachtig.

Water en Geest; bekering en nieuw leven.

Is dit dan voor iedereen weggelegd? Het antwoord moet 'Nee' zijn.

Jezus Christus zegt dit als volgt: '*wat uit vlees geboren is, is vlees en wat uit de Geest geboren is, is geest*'.

Ik koppel hier direct Ef. 2:8-9 aan vast, waarin Paulus zegt dat het geloof een cadeau, een gave is, dat door God Almachtig gegeven wordt **aan wie Hij wil**.

 Ef. 2:8-9 *Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken opdat niemand zou roemen*

En sterker nog; dat dit cadeau door God Almachtig gegeven is, al **vóór** de totstandkoming van de wereld. Dit is aan de ene kant een mysterie, maar aan de andere kant niet.

Dat God Almachtig het geloof als een gift, als een gave, als een cadeau (nu) aan sommige mensen heeft gegeven en aan andere mensen niet, betekent niet dat Hij sommigen voortrekt en anderen laat vallen.

God Almachtig heeft een plan; en dat plan begint al **vóór** de grondlegging van de wereld. Dat plan gaat door hier op aarde en zal ook na een mensenleven door gaan.

Alles wat er gebeurt, gebeurt omdat het Gods plan is. De dingen gebeuren in Zijn volgorde. En in die volgorde hoort ook de roeping van '**sommige**' mensen om **nu** te geloven. Zij zijn als eerstelingen geroepen. Zij zijn als ambassadeurs op deze wereld.

Wie zijn de eerstelingen en ambassadeurs die de weg moeten wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig? En wie moet zij dan de weg wijzen en bijstand verlenen? En dat heb ik beschreven op pag. 21-27 onder het kopje '**eerstelingen en ambassadeurs**'.

Nicodemus snapt er nog niets van wanneer hij vraagt : '**Hoe kunnen deze dingen gebeuren?**'.

Jezus Christus staat verbaasd over de vraag van Nicodemus, want hij was toch een autoriteit als het ging om kennis van de Schriften. Nicodemus was namelijk niet de eerste de beste. Nicodemus zou toch moeten weten wat Jezus Christus met een geboorte uit de Geest bedoelde omdat Jes. 44:3, Jes. 59:21, Jer. 31:33, Ez. 11:19, Ez. 36:25-27) daar allemaal over spreekt.

Zoals ik in het begin van dit verhaal al schreef; het natuurlijke denken moet totaal en radicaal wijken om plaats te kunnen maken voor dit geestelijke, dit hemelse denken.

Of zoals Jezus Christus het hier zegt: '**Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wij spreken over wat wij weten en getuigen van wat Wij gezien hebben, en toch neemt u Ons getuigenis niet aan. Als Ik aardse dingen tegen u zei en u niet gelooft, hoe zult u geloven als Ik hemelse dingen tegen u zeg?**'.

📖 Jes. 44:3 Want Ik zal water gieten op het dorstige en stromen op het droge. Ik zal Mijn Geest op uw nageslacht gieten en Mijn zegen op uw nakomelingen.

📖 Jes. 59:21 Wat Mij betreft, dit is Mijn verbond met hen, zegt de HEERE: Mijn Geest, Die op U is, en Mijn woorden die Ik U in de mond gelegd heb, zullen uit Uw mond niet wijken, ook niet uit de mond van Uw nakomelingen, evenmin uit de mond van de nakomelingen van Uw nakomelingen, zegt de HEERE, van nu aan tot in eeuwigheid.

📖 Jer. 31:33 Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn

📖 Ez. 11:19 Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegdoen en hun een hart van vlees geven,

📖 Ez. 36:25-27 Ik zal rein water op u sprenkelen en u zult rein worden. Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden zal Ik u reinigen. Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven.

Dat Jezus Christus nu ineens in meervoud spreekt heeft te maken met de eerste opmerking van Nicodemus; *'wij weten dat u een van God gezonden leraar bent'*. Jezus Christus spreekt hier als zijnde een Ooggetuige. Maar dat spreekt toch vanzelf ook uit Spr. 8 en Jes. 49:1-6.

----- ... -----

Ik moet eerlijk zeggen dat ik mij soms wel een beetje als Nicodemus voel.

Ik ben een mens van vlees en bloed.

Ik ben geboren en leef in een gebroken wereld. En van daaruit heb ik geleerd en ben ik het gewoon om *natuurlijk* te denken en te spreken.

Jezus Christus is van Goddelijke afkomst, Hij is het hemels denken en spreken gewoon, want daar is Hij opgegroeid.

Als ik de opmerkingen en vragen van Nicodemus hoor en de antwoorden die Jezus Christus geeft dan heb ik ook moeite om dit onder woorden te brengen. Om dit op papier te zetten. Het is als Jezus Christus zegt: *'de wind waait waarheen hij wil, niemand weet waar hij vandaan komt en niemand weet waar baar toe hij gaat'*.

Ik weet en voel tot in het diepst van mijn genen dat ik uit water en uit de Geest opnieuw geboren ben, maar schrijf het maar eens op.

----- ... -----

Het wordt voor mij weer eenvoudiger wanneer Jezus Christus de vergelijking maakt met de koperen slang die Mozes op een staak moest steken in Num.21

Het volk Israël was in Num. 21 weer ongehoorzaam geweest en had God Almachtig teleurgesteld. God was het eigenlijk zat en wilde het volk Israël vernietigen.

Mozes stelde zich als pleitbezorger op en bad voor het volk dat het niet vernietigd zou worden.

God Almachtig liet Zich verbidden en gaf Mozes de opdracht om een koperen slang te maken en die op een staak (een hoge paal) te plaatsen. Iedere Israëliet die naar die slang op die staak **keek** zou niet sterven door de beet van de dodelijke slangen.

Maar iedereen die **niet** wilde opkijken naar die koperen slang zou **wel** sterven aan de gevolgen van de beet van die dodelijke slangen.

Zo is het ook met het geloof in Jezus Christus.

De Israëlieten in de woestijn destijds, moesten opzien naar de slang op de staak, daarmee erkenden zij dat zij verkeerd gehandeld hadden. Het was dus een vorm van schuldbelijdenis.

Ik mag hier op aarde opzien naar de verhoogde Jezus Christus, (verhoogd aan het kruis van Golgotha), en mij bekeren to God Almachtig, en daarmee erkennen dat ik verkeerd gehandeld heb. Ook dit is een vorm van schuldbelijdenis.

----- ... -----

Wat kost het mij verder?

Niets, alleen mijn leven. Ik kan niet doorgaan met mijn 'oude' leven als ik Jezus Christus heb aangenomen.

Mijn bekering tot God Almachtig **in** Jezus Christus is dus een wedergeboorte. Ik word opnieuw geboren.

Paulus zegt het zo in II Kor.5:17 '*Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen*' En dát is wat Jezus Christus hier bedoelt in Zijn gesprek met Nicodemus.

Om dit --- niet eenvoudige --- Bijbelgedeelte af te sluiten komt Jezus Christus met misschien wel de meest bekende tekst uit de Bijbel, de meest geciteerde tekst uit de Bijbel :

📖 Joh. 3:16 '*Want zo lief God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft*'.

Dát is de grondhouding van God Almachtig, geen houding van straf en oordeel, maar een houding van LIEFDE en LEVEN.

Maar ik moet wel kiezen!

Want als ik zou denken dat Jezus Christus gekomen is om de ongelovigen te straffen (of misschien ook wel de gelovigen voor wat ook zij fout deden), dan moet ik verder lezen in de Bijbel in Joh. 3:17 en Joh. 3:19

----- ... -----

📖 II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

📖 Joh. 3:16 'Want zo lief God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft'

📖 Joh. 3:17 'Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden. Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de eniggeboren Zoon van God.'

En 📖 Joh. 3:19: 'En dit is het oordeel, dat het Licht in de wereld is gekomen, en de mensen hebben de duisternis liefgehad, meer dan het licht, want hun werken waren slecht. Want ieder die kwaad doet, haat het licht, en komt niet tot het licht, opdat zijn werk niet ontmaskerd worden. Maar wie de waarheid doet, komt to het licht, opdat van zijn werken openbaar wordt dat zij in God gedaan zijn'

Satan laat het niet toe dat de niet-geroepen zich naar Jezus Christus zullen keren. Dáár moet mijn moeite en energie ook niet aan verspild worden want dit is als parels voor de zwijnen werpen.

Als wedergeboren Christenen moet ik als een richtingaanwijzer rechtop staan, duidelijk herkenbaar als een licht dat bovenop een berg goed zichtbaar is; Ik mag getuigen van wie Jezus Christus is opdat ieder mens die door God Almachtig geroepen is de gelegenheid heeft om zich te bekeren tot God.

Wedergeboren Christenen moeten als ambassadeurs optreden om onze '*landgenoten*' te helpen als zij in moeilijkheden zijn gekomen in het '*buitenland*'.

En als alle mensen die God Almachtig op het oog had bekeerd zijn, dan komt Jezus Christus terug. Halleluja!

Wie ben jij? Ben jij een uit water en Geest geborene? Ben jij een geroepene? En heb jij daar dan ook op geantwoord naar God Almachtig toe?

Of ben jij diegene die zich afvraagt of ik jou misschien bedoel?

Laat mij duidelijk zijn; **als jij je dit afvraagt, dan is het zo, dan ben jij één van de geroepenen.**

Want een kind van de duisternis, van satan, zal zich dit nooit en te nimmer afvragen.

Jezus Christus had bij Zijn Vader in de hemel geleerd om geestelijk te handelen, te praten en te denken. Ik als mens heb hier op aarde geleerd om werelds te handelen, te praten en te denken. Dát was ook de reden dat Jezus Christus en Nicodemus totaal verschillend dachten en spraken. En dat is ook de reden dat Jezus Christus en de Samaritaans vrouw bij de waterput (Joh. 4:10-30) totaal verschillend dachten en spraken. En dat is ook de reden dat Jezus Christus en inzelf zo vaak totaal verschillend denken en spreken.

Daarom is het zo belangrijk om mij te laten onderwijzen door de Heilige Geest. Dat ik meer en meer de taal van Jezus Christus spreek en bedenk bij al mijn handelen. Dan zal ik ook steeds en steeds meer de goede werken doen die God Almachtig voorbereid heeft voor mij om die te doen.

Jood en heiden één in Christus

Er zijn Christenen die volgen de zogenaamde 'vervangingsleer', die zegt dat de wedergeboren Christenen de plaats in zullen nemen van de Joden, omdat deze Joden in grote getale Jezus Christus hebben afgewezen.

Ik vind hier geen bevestiging voor in de Bijbel. Sterker nog: ik vind mijn bevestiging dat dit niet zo is in o.a. Hos. 1:11 waar toch heel duidelijk staat dat Istraël en Efraïm zich zullen verenigen en zich stellen onder één Hoofd, en dat is Jezus Christus. En omdat ik geloof dat de wedergeboren Christenen de nakomelingen zijn van het verloren gewaande tien-stammenrijk (zie 'de eerstelingen en de ambassadeurs' op pag. 21-27) lees ik hierin dus dat de Joden zich samen met de wedergeboren Christenen zullen stellen onder Jezus Christus. Het mag duidelijk zijn dat ik dan de Messiasbelijdende Joden bedoel, omdat de andere Joden Jezus Christus tot op de dag van vandaag afwijzen.

-----..-----

Ik heb wel eens vaker geschreven dat ik vind dat Paulus soms lange en moeilijk te begrijpen zinnen schrijft. En als ik Ef. 2:11-12 lees dan is dat zo een voorbeeld, terwijl datgene dat Paulus bedoelt helemaal niet zo moeilijk te begrijpen is. Ik moet er alleen even de tijd voor nemen om zo een 'moeilijke' zin uit elkaar te trekken om te kunnen begrijpen wat Paulus bedoelt

In het gedeelte 'Overtreding van de wet leidt tot straf' (pag. 16-18) heb ik al geconcludeerd dat op basis van de wet van God Almachtig, Die Hij aan Zijn volk Israël had gegeven in de woestijn, **alle** mensen die ooit geleefd hebben op aarde, **alle** mensen die vandaag de dag leven, wel eens een keer gezondigd hebben. En de wet is duidelijk: overtreding van de wet kent maar één straf in Gods Wetboeken en dat is de doodstraf.

Of ik dat nu eerlijk vind of niet, of ik dat nu erken of niet, of ik dat nu geloof of niet, doet allemaal niet terzake. het is gewoon een feit. Net zoals het een feit is dat wanneer ik met tachtig kilometer per uur door de stad heen rijd, dat ik van de Nederlandse Staat ook straf krijg in de vorm van een bekeuring. Een ook daarbij geldt dat mijn mening, mijn erkenning of geloof daarin helemaal niet terzake is, want het is gewoonweg een feit.

Ik had dus geconcludeerd, dat **alle** mensen als het ware aan de verkeerde kant van de lijn staan, namelijk aan de kant van de dood, onder de heerschappij van satan. Niemand uitgezonderd. ook de meest strenge orthodoxe Joden niet, want ook zij zondigen. En de wet van God Almachtig is helder als glas. geen discussie mogelijk.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Ef. 2:11 Bedenk daarom dat u die voorheen heidenen was in het vlees en die onbesnedenen genoemd werd door hen die genoemd worden besnijdenis in het vlees, die met de hand gebeurt, dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte. U had geen hoop en was zonder God in de wereld.

Paulus schrijft hier dat in de tijd dat ik Jezus Christus nog niet aangenomen had als mijn Redder en Heiland, ik 'vervreemd was van het burgerschap van Israël en vreemdeling'.

Vervreemd zijn van betekent niet dat ik het niet was, of niet meer was, maar dat ik mij als het ware afgezonderd had. Afgezonderd van de Israëlieten en dus als het ware een vreemdeling. En doordat ik mij losgemaakt had van het volk Israël had ik geen hoop meer en was ik zonder God in de wereld.

Nu zijn er nog al wat Christenen die moeite hebben met mijn conclusie dat ik op basis van de Bijbel concludeer dat de wedergeboren Christenen nakomelingen zijn van het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël. Maar juist in deze tekst in Ef. 2:12 lees ik dat ik dit correct concludeer. **Voordat** ik Jezus Christus aangenomen had, was ik 'vervreemd' van het burgerschap van Israël, was ik zonder hoop en zonder God in deze wereld. Ik hoorde er dus gewoonweg niet (meer) bij.

Maar doordat ik de gave van het geloof mocht ontvangen van God Almachtig **in** Jezus Christus (Ef. 2:8-9) heeft God mijn ogen geopend en mijn oren geopend zodat ik het Evangelie van Jezus Christus mocht zien en de woorden kon horen die tot mij kwamen door de mensen die evangeliseerden. Door mijn aanname van Jezus Christus is de vervreemding waarin ik leefde opgeheven en ben ik weer een burger van het volk Israël, heb ik weer hoop in deze wereld en leef ik met God.

Dat ik Jezus Christus aangenomen heb heeft God Almachtig mogelijk gemaakt door het offer te brengen dat nodig was om verzoening tussen God en mij tot stand te kunnen brengen.

In het gedeelte 'Overtreding van de wet leidt tot straf' op pag. 16-18 beschrijf ik uitgebreid wat er gebeurt als ik in de Goddelijke rechtszitting kom, waar ieder mens eens in zal komen. Ik beschrijf daar ook in dat er maar één escape mogelijk is om onder het rechtvaardige oordeel van de Rechter uit te komen en **dat is het geloof in Jezus Christus**. Door te geloven dat Jezus Christus voor mij aan het kruis van Golgotha heeft gehangen nadat Hij mijn drinkbeker met zonden en ongerechtigheden had leeggedronken. Hij werd als het ware een zondaar, en ik werd heilig verklaard.

-----...-----

☞ Ef. 2:12 dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte. U had geen hoop en was zonder God in de wereld.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken opdat niemand zou roemen

Ef. 2:14 schrijft: 'want Hij is onze vrede, Die beiden één gemaakt heeft' Wat wordt hiermee bedoeld?

De StudieBijbel zegt dit over het 'beiden één gemaakt hebben':

Voor de Joden had de wet altijd gefunctioneert als een omheining, een bescherming, waarbinnen zij de zegen van God konden ontvangen. Maar tegelijkertijd was zij een afscherming t.o.v. andere volken.

De middenmuur, de omheining is de scheidingbrengende werking van de wet.

Als een illustratie daarvan stond op het tempelplein een muur, die de voorhof afgrensde van het gedeelte waar alleen de Joden mochten komen. Bij elke poort stond een bordje 'Verboden voor heidenen op straffe des doods'.

De scheiding tussen de Joden en de heidenen heeft Christus weggebroken.

Ik zou het ook anders kunnen interpreteren. Namelijk: Jezus Christus heeft de hereniging mogelijk gemaakt tussen de nakomelingen van Israël (dat is de Joden, de stammen Benjamin en Juda) **én** de nakomelingen van de andere tien stammen van het volk Israël die in de verbanning van 722 voor Christus uitgewaaid zijn over de hele wereld. Dat deze nakomelingen van het tienstammenrijk 'heidenen' zijn omdat zij wél geroepen zijn door God Almachtig maar in de loop van de vele eeuwen het geloof in God zijn kwijt geraakt en ook niet meer herkenbaar waren aan de twee herkenningstekens die God aan Zijn volk gegeven had, namelijk de besnijdenis en de Sabbatsrust.

*In mijn optiek wordt dus met het woord 'heidenen' **niet** de wereldbevolking bedoeld die niet in God Almachtig geloven. 'Heidenen' zijn de nakomelingen van het tien-stammenrijk van het volk Israël, die dus ook geroepen zijn om als eerste te gaan geloven in het Evangelie van Jezus Christus. (zie ook mijn mijmeringen bij de brieven van Paulus deel I, Romeinen)*

Hiermee zou de profetie uit Hos. 11 in beginsel waarheid geworden zijn, want **in** Jezus Christus is er geen onderscheid tussen Joden en heidenen. Het gaat **in** Jezus Christus om één volk Israël, want het volk Israël is door God Almachtig geroepen om tot een zegen te zijn voor alle volken (Gen. 12:3). Zowel Joden als heidenen in Jezus Christus hebben zich herenigd onder het Ene Hoofd, dat is Jezus Christus. En die hereniging is alleen mogelijk geworden door het offer dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha gebracht heeft.

 Ef. 2:14 Want Hij is onze vrede, Die beiden één gemaakt heeft. En door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken,

 Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

Die hereniging tussen Joden en heidenen is mogelijk geworden omdat Jezus Christus de wet vervuld heeft die God Almachtig aan Zijn volk Israël had gegeven in de woestijn in de tijd van Mozes.

Let wel! Ik zeg dus niet dat Jezus Christus de wet *'uitgeschakeld'* heeft, want dat is absoluut niet zo. (Zie Mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën, jesus en de wet). De wet van God Almachtig is tot op de dag van vandaag actief en ieder mens op aarde zal geoordeeld worden naar die wet van God. En zoals ik in het stuk *'Overtreding van de wet leidt tot straf'* al schreef, is ieder mens schuldig aan het overtreden van die wet en zal dienovereenkomstig de straf moeten ondergaan die God bepaald heeft. En dat is de doodstraf.

Tenzij ik in mijn leven hier op aarde Jezus Christus aangenomen heb als mijn Redder en Heiland. En de mensen die dāt gedaan hebben zijn de mensen die God Almachtig in eerste instantie geroepen had (al vóór de schepping van de aarde) om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen. En die mensen zijn op dit moment nog steeds de Israëlieten. Het **héle** volk Israël, dus alle twaalf stammen, dus Joden en wedergeboren Christenen als nazaten van het tien-stammenrijk.

Dāt is het plan van God Almachtig. Eerst de redding en verzoening met Zijn volk Israël, dan de opleiding van Zijn volk Israël als Koninklijke priesters (I Petr. 2:9, Openb. 20:6), dan de Koninklijk priesterlijke regering van duizend jaar onder de Koning der Koningen Jezus Christus. En daarna zal God de rest van de wereldbevolking *'wakker'* maken en hun de ogen openen (Rom. 11:8, Jes 29:10) zodat zij óók de mogelijk krijgen om zich te bekeren tot Jezus Christus.

-----...-----

Zoals ik schreef bij het thema *'Overtreding van de wet leidt tot straf'* op pag. 16-18 is alleen het geloof in het Evangelie van Jezus Christus de toegangsdeur tot het volk Israël, om zodoende met het volk Israël tot een zegen te worden voor alle volken.

Want ik ben door mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus één geworden met het volk Israël, en één geworden met God de Vader, met Jezus Christus en met de heilige Geest. Geen heilige Drie-Eenheid dus, maar een heilige Eenheid. En in die heilige Eenheid heb ik toegang tot God de Vader door de Heilige Geest. Want God de Vader *'woont'* in de hemel. Jezus Christus is nà zijn dood en opstanding naar de hemel gegaan en zit aan de rechterhand van God de Vader (Matt. 26:64, Mark. 16:19). Jezus Christus heeft echter de Heilige Geest van God naar deze aarde gestuurd als Plaatsvervanger van Hem die in de hemel is (Joh. 14:26). Dus dóór de Heilige Geest heb ik toegang tot de Vader. (Ef. 2:21-22)

I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Openb. 20:6 Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Matt. 26:64 Jezus zei tegen hem: U hebt het gezegd. Maar Ik zeg u: Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God en zien komen op de wolken van de hemel.

Mark. 16:19 De Heere dan is, nadat Hij tot hen gesproken had, opgenomen in de hemel en heeft Zich gezet aan de rechterhand van God,

Joh. 14:26 Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.

Ef. 2:21-22 en op Wie het hele gebouw, goed samengevoegd, verrijst tot een heilige tempel in de Heere; op Wie ook u mede gebouwd wordt tot een woning van God, in de Geest.

Door mijn aanname van Jezus Christus als Redder en Heiland, door te geloven in het Evangelie van Jezus Christus ben ik dus niet meer 'vervreemd' van het burgerschap Israëls (Ef. 2:2), dus ik ben geen vreemdeling en bijwoner meer, maar ben ik een medeburger van het volk Israël geworden. Het volk Israël die God Almachtig 'apart' heeft gezet (geheiligd), en waardoor ik een huisgenoot ben van God. Eén met Zijn kinderen en één met God Zelf. Halluja.

Het Evangelie van Jezus Christus dat gebouwd is op het fundament van de apostelen en de profeten. Of te wel dat is gebouwd is op de Bijbel, **de héle Bijbel**. De Bijbel die het Woord van God Almachtig is (Joh. 1:1-5), die Jezus Christus Zelf is. De Bijbel is de hoeksteen van het Evangelie omdat de Bijbel Jezus Christus Zelf is.

D  rom ook roep ik alle mensen op (ja ook de wedergeboren Christenen) om de Bijbel weer te gaan lezen. Met eigen ogen de woorden lezen om met eigen ogen te zien hoe groot en machtig God is en om zelf het grote wonder te zien dat God Almachtig **in** Jezus Christus volbracht heeft om jou en mij te kunnen redden van de heerschappij van satan.

  Ef. 2:12 dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte. U had geen hoop en was zonder God in de wereld.

  Johannes 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen.. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Efeze

Hoofdstuk 3

Het geheimenis van de roeping van de heidenen

In het begin van deze mijmeringen heb ik al geschreven dat het Bijbelboek Efeze misschien wel het meest door mij geciteerde Bijbelboek is. Juist omdat Bijbelboek mij zoveel antwoorden heeft gegeven op vragen waar ik soms al jarenlang meer rondliep.

Zo was het voor mij bijna een openbaring om te lezen dat ik hier op aarde een doel heb, en dat ik niet 'voor niets' hier op aarde ben. Want in Ef. 2:10 staat geschreven dat ik hier ben om de goede werken te doen die God Almachtig voor mij heeft voorbereid.

En wat te denken van Ef. 2:8-9 waarin staat geschreven dat ik zelf er niets aan toe heb bijgedragen dat ik geloof in het Evangelie van Jezus Christus. Ik ben niet beter of slechter dan andere mensen, want het geloof het ik van God Almachtig gekregen als een cadeau, als een gift, een gave. Een cadeau krijg je voor niets.

In Ef. 1:4-5 staat dat God Almachtig mij al vóór de grondlegging van de aarde *in Hem* uitverkoren heeft om als Zijn kind aangenomen te worden.

Allemaal antwoorden op vragen die ik had over wie ik was, waar ik vandaan kwam en waar ik naar toe ga. Mede door het Bijbelboek Efeze heeft de Heilige Geest mij inzicht gegeven in de diepere geheimenissen van een leven met Jezus Christus.

Natuurlijk sta ik niet verbaasd als er veel Christenen zijn die mijn visie helemaal niet (willen) begrijpen, omdat dit onderwijs nooit in de kerken en gemeenten gegeven was, en is. Want ik heb nog nooit van mijn leven in de kerken en gemeenten gehoord dat mijn geest niet op hetzelfde moment geschapen is door God Almachtig als mijn lichaam van vlees en bloed bij mijn aardse geboorte. Dat mijn geest er dus al was vóórdat ik hier op aarde een lichaam kreeg.

Ik heb nog nooit onderwijs gehoord dat ik één van de zonen Gods ben waar o.a. Gen. 6:2 en 4 en Job 1:6 over spreken. Of dat ik een nakomeling ben van het tien-stammrijk van het volk Israël en daardoor dus een Israëliet ben omdat het volk Israël tot een zegen zal zijn voor alle volken ter wereld.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde. Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus, in Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil,

☞ Genesis 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

☞ Gen. 6:4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

☞ Job 1:6 Het gebeurde op een dag, toen de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Ook heb ik nooit iets gehoord over het grote Plan van God Almachtig dat Hij al had vóórdat de wereld geschapen werd. Een plan dat ertoe zal leiden dat de hele wereldbevolking gered wordt (tenminste diegenen die dat willen). Het plan van God waarin het volk Israël gemaakt is door God, en dat zo een cruciale rol speelt. En het is Gods soevereiniteit dat dit het volk Israël was. Niet omdat dit volk nu zo heilig en Godvrezend was, absoluut niet. God heeft dit volk Israël tot Zijn volk gemaakt omdat God dit zo wilde.

Ik heb in de kerken nog nooit horen spreken over het volk Israël als gesplitste natie van het twee en tien-stammenrijk. Dat de wedergeboren Christenen de nazaten zijn van het verloren gewaande tien-stammenrijk.

En ook heb ik in de kerken nog nooit horen spreken over waarom Jezus Christus na Zijn opstanding naar het dodenrijk ging om daar de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen. (I Petr. 3:19-20)

En wie is satan. Zeggen de kerken en gemeenten niet allemaal dat hij een gevallen engel is, die daarvoor een hoge positie had bij God Almachtig? Dat gebaseerd op Jes. 14:12-20 en Ez. 28:12-19? Maar die helemaal voorbijgaan aan Jes. 54:16 waarin staat dat God satan als een verwoester heeft geschapen? En wat te zeggen van het feit dat satan een geest is en dat in Ez. 28 gesproken wordt over de koning van Tyrus en in Jes. 14 over de koning van Babel. Dat zijn mensen van vlees en bloed.

☞ Jes. 14:12-20 *Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken! En ú zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste. Echter, u bent in het rijk van de dood neergestort, in het diepst van de kuil! Wie u zien, kijken u aan en letten op u: is dit nu die man die de aarde deed sidderen, die koninkrijken deed beven, die van de wereld een woestijn maakte, haar steden met de grond gelijkmaakte, zijn gevangenen niet losliet om naar huis te gaan? Alle koningen van de heidenvolken, allen rusten zij in ere, ieder in zijn huis. Maar ú bent weggeworpen, ver van uw graf, als een verafschuwde loot bedolven onder gedoden, die met het zwaard zijn doorstoken en neergedaald in een steengroeve; u bent als een lijk dat is vertrappt. U zult in het graf niet met hen verenigd worden, want u hebt uw land te gronde gericht en uw volk gedood. Voor eeuwig zal niet meer genoemd worden het nageslacht van de kwaaddoeners.*

☞ I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

☞ Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Ez. 28:12-19 *U, toonbeeld van volkomenheid, vol wijsheid en volmaakt van schoonheid, u was in Eden, de hof van God. Allerlei edelgesteente was uw sieraad: robijn, topaas en diamant, turkoois, onyx en jaspis, saffier, smaragd, beril en goud. Het werk van uw tamboerijnen en uw fluiten was bij u. Op de dag dat u geschapen werd, waren ze gereed. U was een cherub die zijn vleugels beschermend uitspreidt.*

Daarvoor heb Ik u aangesteld. U was op Gods heilige berg, u wandelde te midden van vurige stenen. Volmaakt was u in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er ongerechtigheid in u gevonden werd. Door de overvloed van uw handel vulde men uw midden met geweld, en ging u zondigen. Daarom verbande Ik u van de berg van God, en deed Ik u verdwijnen, beschermende cherub, uit het midden van de vurige stenen. Vanwege uw schoonheid werd uw hart hoogmoedig, u richtte uw wijsheid te gronde vanwege uw luister. Ik wierp u ter aarde, Ik stelde u voor koningen, opdat zij op u neer zouden zien. Vanwege de overvloed van uw ongerechtigheden door uw oneerlijke handel ontheiligde u uw heiligdommen.

Daarom deed Ik een vuur uit uw midden oplaaien, en dat verteerde u. Ik maakte u tot een hoop as op de grond voor de ogen van allen die naar u keken. Allen onder de volken die u kennen, zijn ontzet over u. U bent een voorwerp van verschrikking geworden en u zult niet meer bestaan tot in eeuwigheid.

Heb ik ooit in de kerken en gemeenten iets horen zeggen over het feit dat satan **overal** toestemming voor moet vragen aan God Almachtig om de mensen te slaan? En dat God die toestemming dus geeft. (Job 1:12, Job 2:6) Waarom en waarvoor?

En zo zijn er talloze onderwerpen te noemen die ik door mijn mijmeringen bij de verschillende Bijbelboeken tegen ben gekomen, waar ik in al mijn jaren dat ik kerken en gemeenten bezocht, nooit over heb horen spreken.

Eigenlijk hoorde ik alleen maar de boodschap dat wanneer ik zou sterven hier op aarde **zonder** Jezus Christus aangenomen te hebben, dat ik zou branden in de hel tot in eeuwigheid. Zonder aan te geven dat het woord 'hel' in de grondtekst van de Bijbel helemaal niet voorkomt. Zonder aan te geven dat het woordje 'eeuwigheid' in het Grieks vele uitgangsvormen en betekenissen heeft. Zonder aan te geven wat er met mijn 14-jarige puberale zoon gebeurt die Jezus en God vloekend en tierend van zich af had geworpen, die op een dag onder een vrachtauto komt en overlijdt. Dat hij dan zal branden in de hel tot in de eeuwigheid. Is dat het goede nieuws?

Maar door zélf de Bijbel te openen; door samen mét God Almachtig in Jezus Christus aan tafel te gaan zitten en om mij door Zijn Geest te laten leiden, ben ik tot hele andere gedachten gekomen wat het geloofsleven in Jezus Christus inhoudt, en wat het doel van God is met mij en deze wereld.

Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Door te gaan mijmeren is mijn geloofsleven zó enorm verrijkt, en kan ik alleen God de Almachtige **in** Jezus Christus aanbidden, loven en prijzen voor wie Hij is en voor wat Hij gedaan heeft in mijn leven, maar ook in deze wereld.

Is dit kritiek op de gemeenten en kerken?

Zo bedoel ik dat helemaal niet. Maar ik zie wel dat vele Christenen zondags naar de kerk gaan, hun mond openhouden om de kennis van de voorganger daarin op te nemen, zónder zelf op te zoek te gaan en om te toetsen of alles wat er gezegd wordt wel zo is en bedoeld wordt.

De verantwoordelijkheid voor een rijk en heerlijk geloofsleven in Jezus Christus ligt bij de leiding van kerken en gemeenten én bij de Christenen zelf. Wanneer beiden oprecht zijn in hun zoektocht naar méér van de Heilige Geest, dan zal God Almachtig in Jezus Christus die rijkdom en heerlijkheid zeker geven.

-----...-----

Hoofdstuk 3 van het Bijbelboek Efeze gaat over de roeping van de *heidenen*, waarbij ik in mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Romeinen mij afvroeg wie die heidenen dan zouden zijn.

Mijn vraag was gebaseerd op de vraag **aan wie** Paulus de brief aan de Romeinen geschreven heeft. Niet aan de Joden, ook niet aan de Messiasbelijdende Joden, want deze waren door keizer Claudius uit Romne verbannen (Hand. 18:2). Maar ook niet aan de wereldbevolking, want God Almachtig houdt de wereldbevolking in een diepe slaap (Rom. 11:8, Jes. 29:10) tot het moment daar is dat Hij ze wekt om ook met het Evangelie van Jezus Christus kennis te kunnen maken.

Ik kom daarbij tot de conclusie dat de mensen die dan nog overblijven alleen de nakomelingen van het tien-stammenrijk van het volk Israël kunnen zijn. Het volk dat in ±722 voor Christus verbannen was naar Babel (II Kon. 25:11) en dat nooit meer teruggekomen is uit die verbanning. Dit in tegenstelling tot het twee-stammenrijk (de Joden) die 70 jaar na hun verbanning terug mochten keren uit Perzië om Jeruzalem weer op te bouwen inclusief de tempel (II Kron. 36:22-23)

Dat het volk Israël (alle twaalf stammen samen) al bij de overtocht over de Jordaan destijds uit de woestijn waar ze veertig jaar hadden rondgezworven al 601.730 mannen bedroeg (Num. 26:51, Ex. 12:37), want vrouwen en kinderen werden niet meegerekend.

Hand. 18:2 En hij trof er een Jood aan van wie de naam Aquila was, afkomstig uit Pontus, die onlangs uit Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw (omdat Claudius bevolen had dat al de Joden uit Rome weg moesten gaan) en hij ging naar hen toe.

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

II Kon. 25:11 De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.

II Kron. 36:22-23 In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte: Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.

Dat dit volk Israël zich in ± 936 voor Christus splitste in een twee- en een tienstammenrijk ten tijde van koning Rechabeam, de zoon van koning Salomo, de zoon van koning David. (II Kron. 10:16-17).

Dat dit tien-stammenrijk in de eeuwen daarna tot en met vandaag tot vele miljoenen, tientallen miljoenen, honderden miljoenen mensen uitgegroeid moet zijn en dat deze mensen zich overal op de hele wereld gevestigd hebben. Maar niemand weet dat zij nakomelingen zijn van het volk Israël, en ook zichzelf weten dit niet meer.

God Almachtig heeft echter gezegd dat Zijn volk Israël tot in der eeuwigheid herkenbaar zou zijn. Herkenbaar door de herkenningstekens van de besnijdenis en de sabbatsviering. (Gen. 17:11, Ex. 31:16-17). Maar het tien-stammenrijk heeft deze herkenningstekens naast zich neergelgd. Ze zijn als de wereld geworden, ongelovigen.

Toch ben ik ervan overtuigd dat dit tien-stammenrijk **geroepen** is door God Almachtig, nu hier op aarde, zich te bekeren tot Jezus Christus. En dat zij niet door God in een diepe slaap zijn gebracht, maar dat zij wanneer zij het Evangelie van Jezus Christus horen, dat zij zich zullen bekeren.

Daarom geloof ik dat de nakomelingen van tien-stammenrijk de hedendaagse wedergeboren Christenen zijn. Want hoewel zij zich niet laten herkennen door de twee Oud-Testamentische herkenningstekens, de besnijdenis en de sabbatsviering, zijn zij wél herkenbaar door de twee Nieuw-Testamentische herkenningstekens. Namelijk het geloof in die Ene God Almachtig in Jezus Christus, als Schepper van hemel en aarde én hun gezamenlijke liefde voor het héle volk Israël.

Dus in mijn optiek zijn er drie groepen mensen op deze aarde:

- de Joden;
- de wereldbevolking;
- de wedergeboren Christenen waaronder ook de Messiasbelijdende Joden die in mijn optiek 'heidenen' genoemd worden. Heidenen zijn zij die wél door God Almachtig geroepen zijn (op dit moment), maar het Evangelie van Jezus Christus nog niet gehoord hebben, en zich dus ook nog niet hebben kunnen bekeren tot Jezus Christus.

-----,-----

Num. 26:51 Dit was het aantal van de nakomelingen van Israël die geteld waren: zeshonderdeenduizend zevenhonderddertig.

Ex. 12:37 Zo trokken de Israëlieten van Rameses naar Sukkoth, ongeveer zeshonderdduizend man te voet, mannen alleen, vrouwen en kleine kinderen niet meegerekend.

II Kron. 10:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

Gen. 17:11 U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

Ex. 31:16-17 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

Het bovenstaande vind ik net zo een grote openbaring door de Heilige Geest als dat het Evangelie van Jezus Christus aan Paulus geopenbaard is op de weg van Jeruzalem naar Damascus. Toen Paulus op weg was naar Jeruzalem als Christenhater, om ook daar mensen op te pakken (Hand. 9:1-2), te arresteren en om ze naar Jeruzalem te brengen om daar terecht te worden door dezelfde mensen als die Jezus Christen hadden veroordeeld tot de kruisdood.

Dat Paulus op die weg naar Damascus door God Almachtig in Jezus Christus met blindheid geslagen werd (Hand. 9:8-9), dat Paulus door de handoplegging van Barnabbas door God genezen werd (Hand. 9:17), dat Paulus drie jaar lang in de woestijn van Arabië in afzondering geleefd heeft (Gal. 1:17), dat Paulus vele jaren in zijn geboorteplaats Tarsus heeft moeten doorbrengen omdat hij eigenlijk als (voormalig) Christenhater in Jeruzalem niet vertrouwd werd. Al die punten hebben Paulus tot een 'gevangene' van Jezus Christus gemaakt.

Het woord 'gevangene' heeft in onze oren een negatieve en criminele klank. Maar dat is niet wat Paulus bedoelt. Paulus bedoelt hiermee te zeggen, dat hij door al die beschreven gebeurtenissen **zó** onder de indruk van God Almachtig **in** Jezus Christus gekomen is, dat hij niet anders meer **kàn** dan met Jezus Christus bezig te zijn. Er is in het leven van Paulus helemaal geen ruimte meer over om zich met andere zaken bezig te houden. Zelfs niet met een huwelijk. Paulus is **zó** vol van Jezus Christus dat hij alleen nog maar Jezus Christus wil verkondigen om mensen te laten horen wie God was en is, en wat Hij gedaan heeft om de hele wereldbevolking te kunnen redden.

Want Paulus is door God Almachtig geroepen om het Evangelie van Jezus Christus naar de heidenen te brengen (Hand. 9:15). Dus naar de nazaten van het tien-stammenrijk van het volk Israël. Want niet alleen de stammen van Benjamin en Juda (de Joden) zijn door God aangewezen om tot een zegen te zijn voor alle volken (Gen. 12:3). Neen, het **hele** volk Israël is door God aangewezen om tot een zegen te zijn voor **alle** volken van de wereld.

-----,-----

Waarom roept God Almachtig Zijn volk Israël bij elkaar?

Omdat dit het grote plan van God Almachtig is om de **hele** wereldbevolking te redden. Eerst kwam het Evangelie van Jezus Christus tot de Joden, maar zij wezen Jezus Christus in grote getale af. Toen kwam het Evangelie tot de *heidenen*, de nazaten van het tienstammenrijk van Israël dus.

Hand. 9:1-2 Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieste van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toe en vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen.

Hand. 9:8. En Saulus stond op van de grond; en toen hij zijn ogen opendeed, zag hij niemand. En zij leidden hem bij de hand en brachten hem naar Damascus. En gedurende drie dagen kon hij niet zien, en at en dronk hij niet.

Hand. 9: 17. En Ananias ging heen en ging het huis binnen; en na hem de handen opgelegd te hebben, zei hij: Saul, broeder, de Heere heeft mij gezonden, namelijk Jezus, Die u verschenen is op de weg waarlangs u gekomen bent, opdat u weer ziende zou worden en met de Heilige Geest vervuld zou worden.

Gal. 1:17-18 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus. Daarna, drie jaar later, ging ik naar Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.

Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

Als de laatste nazaat van het volk Israël het Evangelie van Jezus Christus heeft gehoord en de gelegenheid gehad heeft om zich te bekeren tot Jezus Christus, zal de volgende fase van Gods Plan in werking treden. En dat is de vorming van een Koninklijke priesterlijk regering onder Jezus Christus. (Openb. 5:10, 20:4) Dus het volk Israël is geroepen om samen met Jezus Christus te gaan regeren.

Over wie? Over de **hele** wereldbevolking. Want in de duizend jaar dat deze Koninklijke priesterlijke regering zal regeren zullen de boeken geopend worden van alle mensen op aarde en van iedereen zal verantwoording worden gevraagd wat zij met hun leven gedaan hebben. (Openb. 20:12). Niet om hen te straffen, maar om hen de gelegenheid te geven zich te bekeren tot Jezus Christus. Want in die duizend jaar zal de wereldbevolking de ogen worden geopend en zullen zij ook het Evangelie van Jezus Christus kunnen zien en horen. Maar of zij dit Evangelie dan zullen aannemen door zich te bekeren tot God Almachtig **in** Jezus Christus is hun eigen vernatwoordelijkheid.

Is dit dan de 'alverzoeningsleer' die verkondigt dat iedereen gered zal worden. Absoluut niet. Want als ik I Petr. 3:19-20 lees, dan lees ik dat de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach, zeg maar de ongelovigen, de wereldbevolking uit die tijd, bezoek kregen in het dodenrijk van Jezus Christus om hun het Evangelie uit te leggen. Maar deze ongelovigen uit de tijd van Noach hebben wel ± 2.500 jaar in het dodenrijk moeten knarssentanden en hebben zij alle pijn geleden die de Bijbel beschrijft bij de 'de hel'.

Ik kan dat geen 'alverzoeningsleer' noemen. Maar veel belangrijker is het dat mensen die zo over deze 'alverzoeningsleer' spreken, spreken vanuit een vorm van jaloesie, of van eigenrechtvaardigheid. Alsof zij veel hebben moeten doen en laten om het geloof in het Evangelie van Jezus Christus te ontvangen en te behouden. Dit is in tegenspraak met het feit dat ook deze mensen het geloof in Jezus Christus als een gave ontvangen hebben; en dit is ook in totale tegenspraak met Luk. 15:10.

Dus ik kan mij nooit op de schouders kloppen dat het mijn werk is dat ik het Evangelie van Jezus Christus geloof en dat ik mij bekeerd heb tot Hem. En dat mensen die nu nog niet door God Almachtig geroepen zijn om Jezus Christus aan te nemen daarom zullen branden in de hel tot in de eeuwigheid.

-----...-----

Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

Openb. 20:4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

Openbaring 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

I Petr. 3:19 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige - dat is acht - mensen behouden werden door het water heen.

Luk. 15:10 Zo zeg Ik u, is er blijdschap vóór de engelen van God over één zondaar die zich bekeert.

Het bovenstaande heeft God Almachtig **in** Jezus Christus aan Paulus geopenbaard in de tijd van zijn afzondering in de woestijn van Arabië en zijn tijd in Tarsus. In totaal zo een veertien jaar.

Ef. 3:4 schrijft dat wat ik hierboven schrijf de openbaring van de Heilige Geest is, dat iedereen die dit leest in de Bijbel daaraan het inzicht kan herkennen en bemerken van het geheimenis van Jezus Christus.

Dat dit in vele eeuwen niet bekend gemaakt is, is niets vreemds. Ik neem hierbij altijd graag het voorbeeld van het spreken in tongen. In de eerste Christelijke gemeenten was het spreken in tongen heel normaal. Maar in de loop van de eeuwen is dit helemaal verdwenen. Totdat in 1906 God Almachtig de Pinksterbeweging liet ontstaan (opwekking van Azusa Street in Los Angeles 1907-1909), die het spreken in tongen weer beoefende. Ik geloof van harte dat het de Heilige Geest Zelf is geweest die deze geestesgave weer teruggebracht heeft in de Gemeenten nadat het voor vele eeuwen verborgen was geweest.

En wat heeft de Heilige Geest dan nu geopenbaard dat vele eeuwen verborgen is geweest?

Dat de *heidenen* mede-erfgenamen zijn en tot hetzelfde lichaam behoren, en mededeelgenoten zijn van de belofte **in** Jezus Christus, door het Evangelie. (Ef. 3:6)

De *heidenen*, de nazaten van het tien-stammenwijk van het volk Israël, die God Almachtig aan de kant geschoven hadden en daardoor zonder God leefden en dus zonder hoop, en zich vervreemd hadden van het burgerschap van het volk Israël (Ef. 2:12) **horen** bij hetzelfde lichaam van Christus als de Messiasbelijdende Joden. Dat zijn dus niet alle Joden. Want de Joden die Jezus Christus afgewezen hadden en nog steeds afwijzen zetten zichzelf dus buiten het burgerschap van het volk Israël, waardoor zij dus **niet** tot het lichaam van Jezus Christus behoren.

-----..-----

Ef. 3:8 is een vers dat helemaal op mij van toepassing is. Want Paulus noemt zich de allerminste van alle heiligen. En dat komt natuurlijk door het verleden van Paulus. De tijd dat hij als een razende Christenhater iedereen liet oppakken en berechten die ook maar iets van Jezus Christus beleed of verkondigde (Hand. 9).

Al hoewel Paulus zijn zonden vergeven zijn, zijn ongerechtigheden weggewassen zijn (I Joh. 1:9) draagt hij die last van zijn verleden wel zijn hele leven bij zich. Schuldenvrij en zondenvrij, maar de herinnering blijft.

☞ Ef. 3:4 waaraan u, als u dit leest, mijn inzicht kunt bemerken in het geheimenis van Christus),

☞ Ef. 3:6 namelijk dat de heidenen mede-erfgenamen zijn en tot hetzelfde lichaam behoren en mededeelgenoten zijn van Zijn belofte in Christus, door het Evangelie,

☞ Ef. 2:12 dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte. U had geen hoop en was zonder God in de wereld.

☞ Ef. 3:8 Mij, de allerminste van alle heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen,

☞ I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

En dat geldt voor mij precies hetzelfde. Ik weet dat al mijn zonden vergeven zijn. Ik weet dat al mijn ongerechtigheden weggewassen zijn, maar de herinnering blijft aan al die vreselijke gebeurtenissen die ik uitgevoerd heb vóór mijn bekering. Ik kan het niet terudraaien en ik zal met die herinneringen moeten blijven leven, wat ik alleen maar kan door ze aan Jezus Christus te geven en heel dich bij Hem te blijven.

Maar als Paulus zijn leven ziet en dan ziet welke verantwoording en welke roeping hij van God Almachtig Zelf heeft gekregen (Hand. 13:46-47) dan wordt hij heel erg klein en nederig. En daarom vindt hij zich de allerminste onder gelovigen.

Als ik mijn leven zie en dan zie welke verantwoording en welke roeping ik van God Almachtig Zelf heeft gekregen, bij die woorden uit mijn dooptekst (Ez. 33:7) dan wordt ik heel erg klein en nederig. En daarom vind ik ook mijzelf één van de allerminste onder gelovigen.

Toch wil ik mij net als Paulus niet laten onderdrukken door mijn verleden. Maar alles wat Paulus heeft gedaan en wat hij heeft meegemaakt gebruikt hij nu om de heidenen te verlichten zodat zij mogen gaan begrijpen wat hun deelname aan dit geheimenis inhoudt. Dat de heidenen gaan begrijpen dat zij geroepen Israëlieten zijn en dat zij door zich te bekeren tot Jezus Christus behoren tot het lichaam van Jezus Christus en dat zij zich mogen en moeten voorbereiden op hun taak die God in de volgende fase van Zijn plan met hen vóór heeft. Geheimenissen die God door alle eeuwen verborgen heeft gehouden in Zichzelf,

Waarom?

Zodat het lichaam van Jezus Christus, de Gemeente met een hoofdletter 'G' de overheden en de machten in het rijk der duisternis, zeg maar satan en zijn demonen, de veelvuldige wijsheid Jezus Christus bekend gemaakt wordt volgens het eeuwige voornemen van God Almachtig **in** Jezus Christus. (Ef. 3:10)

De wedergeboren Christenen, het lichaam van Jezus Christus, het volk Israël (op dit moment), heeft het geloof in het Evangelie van Jezus Christus in eerste instantie niet voor zichzelf gekregen. In II Kor. 10:3-5 schrijft Paulus dat ik het geloof ontvangen heb om de bolwerken in de hemelse gewesten (waarvan de aarde er één van is) te slechten en krijsgeslagen te maken van Jezus Christus.

Bolwerken, gedachten, meningen, woorden en daden die tegen God Almachtig **in** Jezus Christus zijn, zullen geslecht worden, zullen afgebroken worden en krijsgeslagen gemaakt worden van Jezus Christus.

Hand. 13:46-47 Maar Paulus en Barnabas zeiden vrijmoedig: Het was nodig dat het Woord van God eerst tot u gesproken zou worden, maar aangezien u het verwerpt en uzelf het eeuwige leven niet waard oordeelt, zie, wij wenden ons tot de heidenen. Zo immers heeft de Heere ons geboden: Ik heb u tot een licht voor de heidenen gesteld, opdat u tot zaligheid zou zijn tot aan het uiterste van de aarde.

Ez. 33:7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.

Ef. 3:10 opdat nu door de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelvuldige wijsheid van God bekendgemaakt zou worden,

II Kor. 10:3-5 Want al wandelen wij in het vlees, wij voeren geen strijd naar het vlees. De wapens van onze strijd zijn immers niet vleselijk, maar krachtig door God, tot afbraak van bolwerken. Want wij breken valse redeneringen af en elke hoogte die zich verheft tegen de kennis van God, en wij nemen elke gedachte gevangen om die te brengen tot de gehoorzaamheid aan Christus,

II Kor. 10:4 (NBG) Want al leven wij in het vlees, wij trekken niet ten strijde naar het vlees, want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken, zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijsgeslagene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus,

En in het Bijbelboek Openbaring lees ik wat er dan met die krijgsgevangen bolwerken gebeurt. Krijgsgevangen bolwerken die gepersonaliseerd worden in satan, de valse profeet en de anti-christ. Zij zullen in de poel van zwavel en vuur geworden worden waar ze nooit meer uit zullen komen en waar ze zullen branden tot in de eeuwigheid. (Openb. 19:20, 20:10)

-----,-----

Al het bovenstaande is één grote openbaring van de Heilige Geest. En is nu door de Heilige Geest geopenbaard als een troost en bemoediging voor de wedergeboren Christenen. De taak, de verantwoording van de wedergeboren Christenen is groot. De tegenwerking, de haat, de spot, de aanvallen zijn ongemeen groot, maar zijn niet nieuw. Kijk maar naar het leven van Job, Jeremia, Paulus en natuurlijk naar het lijden en sterven van Jezus Christus Zelf.

Maar de beloning is zó groot als ik als wedergeboren Christen overeind blijf staan. Ook hier heb ik Job en Jezus Christus weer als voorbeeld. Maar het belangrijkste is dat ik als wedergeboren Christen vrije toegang heb tot God Almachtig. (Ef. 3:12)

Kon en mocht het volk Israël in de woestijn het aangezicht van God Almachtig niet zien, nu kan ik door Jezus Christus het aangezicht van God wel zien. Want Jezus Christus zegt zelf in Joh. 14:9, dat wie Hem heeft gezien, God heeft gezien.

Dat is mijn heerlijkheid. Dat is de heerlijkheid van alle wedergeboren Christenen om moed te putten, om stand te blijven houden, todat Jezus Christus weer terugkomt. Halleluja

Paulus voorbede om verdieping in het geloof

Ik besef mij heel goed dat alles wat ik tot nu toe geschreven heb niet vaak of nooit in de kerken en gemeenten gehoord wordt. En ik vind dat ongelooflijk jammer, want aan de ene kant verheerlijkt het onderwijs over deze dingen God Almachtig **in** Jezus Christus nog meer en anderzijds maakt het mij als mens helemaal vrij.

Ik moet helemaal niets meer, want al mijn moeten en doen leveren helemaal niets op. Het Evangelie van Jezus Christus is geen angst-evangelie in de trant van: als je niet goed je best doet, of als je de wet niet goed houdt of....., dan zul je branden in de hel in eeuwigheid. Dit is echt een menselijke instelling waarvan ik denk dat deze is overgebleven uit het oude Farizeese denken en handelen. Lees de vier Evangeliën maar hoe de Farizeeën de gelovigen onderdrukten door hen dingen te laten doen en geloven die helemaal niet van God afkwamen. Kijk maar naar de Halacha, het zelf gemaakt wetboek van de Farizeeën.

Openb. 19:20 En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet, die in zijn tegenwoordigheid de tekenen gedaan had, waardoor hij hen misleid had die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbeden hadden. Deze twee werden levend geworpen in de poel van vuur, die van zwavel brandt.

Openb. 20:10 En de duivel, die hen misleidde, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen, waar ook het beest en de valse profeet reeds zijn. En zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheid.

Ef. 3:12 In Hem hebben wij de vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen, door het geloof in Hem.

Joh. 14:9 Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien?

Zou dát mijn God Almachtig **in** Jezus Christus zijn? Die God die het hele universum als het ware uitgeademd heeft? (Ps. 33:6) Die God die de aarde heeft uitgekozen om Zijn kinderen daarop te zetten om Zijn heilsplan te vervullen?

Ik kan niet anders dan samen met Paulus die woorden uit Ef. 3:14 te onderschrijven: *'om deze reden buig ik mijn knieën voor de Vader van onze Here Jezus Christus, naar wie elk geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt'*

Is het niet onbeschrijflijk dat ik deel mag uitmaken van de kinderen van God Almachtig en mag zien wat het plan van God daar in is en dat ik samen met en in Jezus Christus mag werken aan dat heilsplan van God?

Woorden schieten te kort dat die grote God Almachtig mij wil geven van *'Zijn rijkdom van heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door Zijn Geest in mij'* Ef. 3:16. Wat Paulus schrijft in I Kor. 1:18 dat het Evangelie van Jezus Christus voor de ongelovigen een dwaasheid is, maar voor de gelovigen een kracht van God. En die kracht voel ik elke dag.

- Juist in deze tijd waarin alles wat met het Evangelie van Jezus Christus te maken heeft schijnbaar bespottelijk gemaakt moet worden;
- Juist in deze tijd waarin de Bijbelse waarden en normen die eeuwenlang als fundament onder de Nederlandse samenleving heeft gelegen, zo falikant van tafel worden geveegd. Sterker nog, waarmee mensen zelfs vervolgd dreigen te gaan worden.
- Juist in deze tijd waarin heel veel mensen letterlijk van *'God los'* zijn en niet meer weten waar zij het zoeken moeten, wat zichtbaar is in het steeds maar steigende aantal zelfdodingen.
- Ik dank God Almachtig op mijn knieën dat Hij mij Jezus Christus heeft gegeven als een anker waaraan ik mij mag vasthouden als het stormt in mijn leven.
- Ik dank God Almachtig op mijn knieën dat het leven hier op aarde niet een feit op zichzelf is, maar een onderdeel van dat grote plan van God is.
- Ik dank God Almachtig dat Hij mij door Zijn Geest inzage heeft gegeven in het werk dat ik voor Hem mag doen. Om geestelijke bolwerken te slechten die tegen God zijn en om alle bedenkingen, woorden, daden en gedachten die tegen God zijn krijgsgevangen te nemen en aan Jezus Christus over te dragen. (I Kor. 10:4)

Ps. 33:6 Door het Woord van de HEERE is de hemel gemaakt, door de Geest van Zijn mond heel hun legermacht.

Ef. 3:14 Om deze reden buig ik mijn knieën voor de Vader van onze Heere Jezus Christus,

Ef. 3:16 opdat Hij u geeft, naar de rijkdom van Zijn heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door Zijn Geest in de innerlijke mens,

I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

II Kor. 10:4 (NBG) Want al leven wij in het vlees, wij trekken niet ten strijde naar het vlees, want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken, zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus,

- Ik dank God Almachtig op mijn knieën dat Jezus Christus door het geloof in mijn hart woont en mij in de liefde geworteld en gefundeerd heeft (Ef. 3:17). Ik, die vóór mijn bekering van niemand kon houden omdat ik niet eens van mijzelf hield. Ik, die vóór mijn bekering alles gedaan heeft wat God verboden heeft.

☞ Ef. 3:17 opdat Christus door het geloof in uw harten woont en u in de liefde geworteld en gefundeerd bent,

Ik kom daarbij elke keer weer terug op die tekst uit I Thes. 2:12-13 dat God Almachtig mijn hart sterkt op het moment dat ik mijn naaste en anderen liefheb. Dat dit sterken van mijn hart er toe leidt dat ik mij meer en meer afzonder van alles wat de wereld mij te geven heeft en dat God mijn liefde voor mijn naaste en anderen weer groter maakt, waardoor mijn hart weer meer versterkt wordt, en ik mij weer meer en meer afzonder van de 'geneugten' van de wereld. En dat dit doorgaat totdat Jezus Christus op aarde terugkomt en ik 'onberispelijk' ben geworden door wat God in mijn hart en mijn leven doet.

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

-----..-----

Ik heb hiervoor geschreven over de heilige Drie-Eenheid, dat ik daar niet in geloof. Dat was misschien in het Oude Testament zo, maar in het Nieuwe testament ben ik toegevoegd aan die Drie-Eenheid, waardoor het nu een heilige Eenheid is geworden. (zie bijvoorbeeld het Hogepriesterlijk gebed in Joh. 17)

Als ik dit diep op mij in laat werken dan wordt ik zó stil. Ik (samen met alle andere wedergeboren Christenen) in een Eenheid met God de Vader, met Jezus Christus, met de Heilige Geest. Eén Lichaam van Christus wat op dit moment bestaat uit wedergeboren Christenen (dus ook messiasbelijdende Joden). Eén lichaam van Christus dat God Almachtig gebruikt om de **hele** wereldbevolking te redden. En ik mag daar deel van uit maken.

Kan ik ten volle begrijpen, samen met alle andere wedergeboren Christenen, wat de breedte, diepte en hoogte is van deze dingen? (Ef. 3:18). Ken ik ten volle de liefde van Jezus Christus, die al mijn kennis te boven gaat opdat ik en alle andere wedergeboren Christenen vervuld worden tot heel de volheid van God? Met andere woorden: zonder de wedergeboren Christenen **in** Jezus Christus is God Almachtig niet compleet!

☞ Ef. 3:18 opdat u ten volle zou kunnen begrijpen, met alle heiligen, wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is,

Conclusie: Woorden schieten te kort om de grootheid van God Almachtig *in* Jezus Christus te beschrijven. Zoals ik al schreef: Die God Die de hemel en de aarde, Die het hele universum uitgeademd heeft; Die God Die bij machte is om alles wat ik als wedergeboren Christen bidt of denk te doen overeenkomstig de kracht die in mij is! (Ef. 3:20)

Dat ik de gave van het geloof voor niets heb gekregen van Die Almachtige God is één, maar wat die gave van geloof dan werkelijk inhoudt is twee, en dat het inzicht en de wijsheid van dat geloof dan uitwerkt voor alle mensen hier op aarde is drie.

En weer kan ik niet anders dan de woorden van Paulus onderschrijven: *God Almachtig, de Vader van onze Here Jezus Christus zij de heerlijkheid in de gemeente door Jezus Christus heen.* (Ef. 3:20). En de gemeente van Jezus Christus zijn alle wedergeboren Christenen, van welke denominatie zij ook lid zijn, en wanneer zij ook geleefd hebben of nu nog leven. Tot in de eeuwigheid.

Amen

.

☞ Ef. 3:20 Hem nu Die bij machte is te doen ver boven alles wat wij bidden of denken, overeenkomstig de kracht die in ons werkzaam is,

☞ Ef. 3:21 Hem zij de heerlijkheid in de gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot in alle eeuwigheid. Amen.

Efeze

Hoofdstuk 4

Eén lichaam en één Geest

Het Evangelie van Jezus Christus is één van de, en misschien wel dé belangrijkste gebeurtenis in het plan van God Almachtig dat Hij heeft om de **hele** wereldbevolking te redden. Of laat ik het goed zeggen: om de **hele** wereldbevolking straks het Evangelie van Jezus Christus aan te kunnen bieden waarbij het dan de verantwoordelijkheid van ieder mens persoonlijk is om dit aan te nemen of niet.

Maar op dit moment is God Almachtig allereerst Zijn volk Israël aan het herenigen uit alle **twalf** stammen van het volk Israël. Want het volk Israël is geroepen om tot een zegen te zijn voor alle volken (Gen. 12:3). Het volk Israël dat bestaat uit de Joden én de wedergeboren Christenen samen (Hos. 1:11), uit het twee-stammenrijk én het verloeren gewaande tien-stammenrijk.

In dit Bijbelboek Efeze lees ik van de grootheid van God Almachtig, lees ik van Zijn plan met deze wereldbevolking en lees ik wie Hij op **dit** moment geroepen heeft om te geloven, terwijl de rest van de wereldbevolking op dit moment nog in een diepe slaap wordt gehouden door God (Rom. 11:8, Jes. 29:10).

Paulus roept het lichaam van Christus op, de gemeente met een hoofdletter '**G**', de wedergeboren Christenen die zijn voortgekomen uit de Joden en uit de heidenen, om te '**wandelen**' volgens het Evangelie van Jezus Christus. En nu kan ik natuurlijk denken aan een wetboek met regels waar ik aan moet voldoen, maar dit is niet wat Paulus bedoelt.

Paulus doelt hier op het grote gebod dat Jezus Christus in Matt. 22:34-40 gegeven heeft en wat in het kort bestaat uit twee geboden: Heb God Almachtig lief boven alles en heb uw naaste lief als u zelf.

Nu is het God Almachtig liefhebben boven alles voor mij nooit een probleem geweest. Maar het tweede wel, mijn naaste liefhebben. En ik had daar vooral moeite mee omdat ik mijzelf helemaal niet liefhad. Hoe kan ik dan een ander liefhebben?

Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Of wat Paulus in I Thess. 3:12-13 schrijft, dat alleen door het meer en meer liefhebben van die ander en mijn naaste, mijn hart sterker wordt om de 'geneugten' die satan in de wereld mij aanbiedt, te kunnen herkennen en afslaan. Want als ik onberispelijk voor het aangezicht van God de Vader **in** Jezus Christus wil zijn, dan kan het niet zo zijn dat ik tegelijkertijd de dingen doe die satan mij aanbiedt te doen. Dan zou ik twee heren tegelijkertijd dienen waarvan Jezus Christus in Matt. 6:24 zegt dat dit onmogelijk is, want ik zou de ene liefhebben en de andere haten. Ik moet dus een keuze maken.

Paulus schrijft hier in Ef. 4:1 om die keuze vóór God Almachtig **in** Jezus Christus te maken omdat ik als wedergeboren Christen **geroepen** ben door God. Geroepen al vóór de schepping van deze aarde (Ef. 1:4, Joh. 15:16, II Tim. 1:9). Geroepen al vóór dat mijn lichaam van vlees en bloed in 1958 geboren werd.

Alleen wanneer ik een keuze maak vóór God Almachtig **in** Jezus Christus, ben ik het waard om positief de antwoorden op die roeping. Want zonder keuze vóór Jezus Christus is er geen Evangelie, is er geen verzoening en vergeving mogelijk tussen God en mij als persoon. Dan zal ik net als de rest van de wereldbevolking geoordeeld worden in de Koninklijke rechtszitting waar God de Rechter is en waar satan ieder mens claimt die niet Jezus Christus als Heer en redder heeft aangenomen. (zie 'Overtreding van de wet leidt tot straf' op pag. 16-18)

Al hoewel Paulus in zijn brieven een heleboel aanbevelingen geeft wat het Christelijke leven inhoudt, wil ik dit niet als een nieuw wetboek zien. Ik heb bijvoorbeeld alleen al van de brieven aan de Thessalonicenzen, 38 aanbevelingen kunnen lezen voor het persoonlijk leven en het leven in de gemeente.

In *mijn mijmeringen* schrijf ik steeds dat voor mij persoonlijk het Evangelie van Jezus Christus gebaseerd is op **liefde**. Als ik geen liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus kan opbrengen, dan zullen alle aanbevelingen en richtlijnen als een wet gezien worden. En dan kan ik daar een afvinklijstje van maken en proberen om mij te houden aan al die punten, maar dat zal mij nooit lukken. Ook daar is de Bijbel duidelijk over (Ps. 14:1,3 Rom. 3:10, Ps. 53:2-4, Openb. 5:3-4)

Als ik echter zodanig onder de indruk ben gekomen van wie God Almachtig werkelijk is en waarom deze grote God in een lichaam van vlees en bloed in de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld is gekomen, om daar te lijden en te sterven op de meest gruwelijke wijze, en ik ga beseffen dat het hier over mij persoonlijk gaat, dan kan ik niet anders dan op mijn blote knieën neervallen om die grote God te danken, te eren, te loven en prijzen.

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

☞ Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

☞ Ef. 4:1 Zo roep ik, de gevangene in de Heere, u op tot een wandel die de roeping waarmee u geroepen bent, waardig is,

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

☞ II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,

☞ Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden;

En als ik dan daarom de keuze maak om mijn **hele** wezen over te geven aan Jezus Christus, dan zal Hij en Hij alleen mij helpen om 'waardig' te wandelen volgens mijn roeping. De roeping die God Almachtig mij gegeven heeft, in het doen van de goede werken die God voor mij heeft voorbereid (Ef. 2:10)

Het is net als met het geven en offeren aan God Almachtig. Als dit niet vanuit het hart en in liefde gebeurt, geef en offer dan niet, want het heeft geen enkele waarde voor God. Alleen wanneer een offer gegeven is uit liefde, zal het als een liefelijke reuk voor het aangezicht van God komen. Of zoals de profeet Joël het schrijft in Joël 2:13 *'Scheur niet uw kleren, maar scheur uw hart'*.

Dat is ook wat Paulus hier in Ef. 4:2 schrijft. Een leven in deze gebroken wereld dat waardig is voor Jezus Christus kan alleen een wandel **in liefde** zijn. Een liefde naar God Almachtig toe, maar tegelijk een liefde naar elkaar toe en een liefde naar mijzelf toe. want alleen dan zullen wij elkaar verdragen.

Vergeet niet dan mijn lichaam van vlees en bloed in deze gebroken wereld leeft en onder de heerschappij van satan staat. Paulus schrijft daar veel over in het Bijbelboek Romeinen als hij uitroept: *Wat ik wil dat ik niet en wat ik niet wil dat doe ik.* (Rom. 7:14-26). Dit is een uiting van de gigantische strijd tussen het lichaam van vlees en bloed dat onder de heerschappij van satan staat en de geest van de bekeerde Paulus die onder de heerschappij van God Almachtig staat.

En ik dan?

Ik herken deze strijd elke dag. Want hoe vaak zeg ik niet iets, waarvan ik later denk: *'Oei, dat had ik niet mogen zeggen'*. Of doe ik iets, waarvan ik achteraf denk: *'dat had ik niet mogen doen'*.

Mijn geest weet heel goed wat ik wel en niet moet zeggen, denken of doen. Maar vaak is het mijn lichaam van vlees en bloed die mij menselijk doet reageren. Die niet het belang van die ander op de eerste plaats heeft staan, maar mijn eigenbelang.

Sommigen noemen dit het 'geweten'. Ik noem het de Heilige Geest die in mij woont en werkt en die mij corrigeert.

Pas als ik mijn 'aardse tent' heb afgelegd (II Kor. 5:1) en een nieuw geestelijk lichaam heb gekregen (I Kor. 15:44) zal mijn geest 'bevrijd' zijn en geen last meer hebben van alle aanvallen van satan op mijn lichaam. Maar tot dat moment kan ik alleen de 'geestelijke wapenuitrusting' aantrekken die God Almachtig mij gegeven heeft en waar Paulus in hoofdstuk 6:10-20 over schrijft.

 Psalm 14:3 *Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.*

 Rom. 3:10 *er is niemand die goeddoet.*

 Psalm 53:2-4 *De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelij, zij bedrijven gruwelijk onrecht; er is niemand die goeddoet. God heeft uit de hemel neergezien op de mensenkinderen, om te zien of er iemand verstandig was, iemand die God zocht. Ieder van hen heeft zich afgekeerd, tezamen zijn zij verdorven, er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.*

 Openb. 5:3-4 *Maar er was niemand in de hemel en ook niet op de aarde of onder de aarde die de boekrol kon openen of hem inzien. En ik huilde erg, omdat er niemand werd gevonden die het waard was die boekrol te openen, te lezen of in te zien.*

  Ef. 2:10 *Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.*

 Joël 2:13 *En scheur uw hart en niet uw kleren. Bekeer u tot de HEERE, uw God, want Hij is genadig en barmhartig, geduldig en rijk aan goedertierenheid, en Hij heeft berouw over het kwaad.*

 Ef. 4:2 *in alle nederigheid en zachtmoedigheid, met geduld, door elkaar in liefde te verdragen,*

 II Kor. 5:1 *Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.*

God Almachtig geeft mij de basisuitrusting om waardig te kunnen leven op deze aarde. Maar zoals ik hiervoor Paulus al aanhaalde uit de Romeinenbrief is het **mijn** verantwoordelijkheid in hoeverre ik toegeef aan mijn vlees en bloed. Ik moet mij 'beijveren' om de Geest te bewaren door de band van de vrede. (Ef. 4:3) Met andere woorden: God heeft mij de mogelijkheid gegeven om in liefde te leven. Maar ik moet daar wel mijn steentje aan bijdragen.

Alle dingen zijn van God Almachtig. Ik heb alles te leen. Er is helemaal niets van mijzelf bij, en kan dan ook helemaal niets van deze aarde meenemen in het nieuwe geestelijke lichaam. Nu heeft God mij Zijn Geest gegeven en daarmee heb ik alles op deze aarde om de goede werken te doen die God voorbereid heeft. De verantwoordelijkheid of ik iets met die gaven doe ligt wel bij mij, want God zal mij nooit dwingen iets te doen wat ik niet wil. Ik die geestelijke gaven ook negeren.

Bijvoorbeeld: Ik kan mijn wezen aan God Almachtig **in** Jezus Christus geven. Ik kan het onderwijs uit de Bijbel ter harte nemen en proberen daarna te wandelen. Maar als ik tegelijk de 'zonden' van mijn oude leven blijf handhaven, dan 'beijver' ik mij dus niet. Bijvoorbeeld als ik blijf vasthouden aan mijn verslaving (roken, drinken, sex, geld etc.), maar ook wanneer ik mijovergeef aan hebzucht, geldzucht, ambitiedrang, zekerheden etc..

Denk nu niet ik dit eenvoudig opschrijf, want dat doe ik niet. Ik weet als Paulus welke moeite het mij kost om 'God waardig' in dit leven te staan. En helemaal hoevaak ik besef dat ik zondig. Het maakt mij klein en nederig. Want elke dag moet ik God belijden dat ik gezondigd heb. Is het niet in mijn handelen (daden), dan wel in mijn spreken. En is het niet in mijn spreken dan is het wel in mijn denken. Mijn functioneren hier op aarde is bij lange na niet perfect en kan dat ook niet zijn, want mijn lichaam van vlees bloed leeft op deze 'gebroken' wereld die (nog) onder de heerschappij staat van satan.

Maar het offer dat God Almachtig **in** Jezus Christus voor mij gebracht heeft aan het kruis van Golgotha is zó krachtig dat het vandaag de dag nog net zo actief en actueel is als ruim 2000 jaar geleden. Want Johannes schrijft in I Joh. 1:9 dat wanneer ik mijn zonden belijd, dat God getrouw is om mijn zonden te vergeven en mij te reinigen van al mijn ongerechtigheden.

Is dit dan een vrijbrief om maar door te gaan met zondigen? Absoluut niet. Het tegenovergestelde juist. Ik hou onnoemlijk veel van Sonja. Zou ik dan bewust dingen doen waarvan ik weet dat Sonja daar een hekel aan heeft? Dat is toch onvoorstelbaar. Dat ik in alle probeer Sonja een plezier te doen, dat is geen wet van moeten, maar dat is LIEFDE. En de LIEFDE maakt het mogelijk dat ik dat voor Sonja kan opbrengen.

I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

☞ Ef. 4:3 en u te beijveren om de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede:

☞ I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

En zo gaat het precies hetzelfde in mijn geloof. Ik ben niet perfect, maar door de LIEFDE die ik heb voor God Almachtig in Jezus Christus merkt ik dat hoe kleiner mijn zonden worden, des te groter ik mij als zondaar voel. Ik vind het verschrikkelijk dat ik mijn Heer en Heiland zovaak verdriet door te zondigen. Het belijden van die zonden is daarom geen eenvoudige zaak, want het doet mij verdriet dat ik juist Diegene waar ik zoveel van houd steeds maar weer verdriet doe.

Een leven dat God 'waardig' is uit zich in de éne lichaam van Jezus Christus, de gemeente met een hoofdletter '**G**'. Want ik behoor tot dat ene lichaam van Jezus Christus, waar de Geest van God Almachtig de leiding heeft. Deze Geest van God, Die overtuigt van zonden en gerechtigheid (Joh. 16:8) leidt tot één hoop. En die hoop en verwachtig is het eeuwige leven dat God beloofd heeft **in** Jezus Christus (I Joh. 2:25)

Er is maar één lichaam van Christus, er is maar één gemeente van Jezus Christus, er is maar één volk Israël. Er is maar één God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde. Er is maar één geloof, of te wel er is maar één Evangelie. (Ef. 4:5). En mijn 'lidmaatschap' in dat ene lichaam van Jezus Christus, in die Ene God heb ik zichtbaar gemaakt in mijn doop.

Op de dag dat ik mij heb laten dopen, werd ik schoongemaakt van al mijn zonden en ongerechtigheden. Zoals Zach. 3:1-5 dat beschrijft in de eerste vijf verzen. **Ik** stond voor God Almachtig, smerig en vuil met al mijn zonden en ongerechtigheden. En satan stond maar te schreeuwen dat ik van hem was. Maar God heeft mij een reine tulband opgezet en schone kleren en sandalen gegeven. En dat niet alleen. God gaf mij ook nog een persoonlijke opdracht (Zach. 3:7) Dat wonder is zó onnoemlijk groot. Mijn dankbaarheid daarvoor is zó onnoemlijk groot.

Door mijn keuze vóór Jezus Christus als mijn Redder en Heiland mag ik **in** God Almachtig zijn (I Joh. 5:19-20), de Vader van alle wedergeboren Christenen. God Die voor mij altijd en in alles op de eerste plaats staat, ik mag één zijn met en **in** Hem en daarmee ben ik één met alle wedergeboren Christenen.

Zoals ik hiervoor al ergens schreef: ik geloof niet in de heilige Drie-Eenheid. Ik geloof in de heilige Eenheid: God de Vader, God de Zoon, God de Heilige Geest en de wedergeboren Christenen. Of tewel de hemelse rekensom: één plus één plus één plus een heleboel wedergeboren Christenen maakt één. (1+1+1+x is 1)

-----..-----

☞ Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

☞ I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

☞ Ef. 4:5 één Heere, één geloof, één doop,

☞ Zach. 3:1-5 Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is? Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit! Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren aantrekken. Vervolgens zei Ik: Laat hen een reine tulband op zijn hoofd zetten. Daarop zetten zij de reine tulband op zijn hoofd en trokken hem feestkleren aan, terwijl de Engel van de HEERE erbij stond.

☞ Zach. 3:7 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Als u in Mijn wegen gaat en als u uw taak ten behoeve van Mij vervult, dan zult u ook Mijn huis besturen, en ook Mijn voorhoven bewaken, en zal Ik u omgang geven met hen die hier staan.

Opmerkelijk vind ik de uitspraak van Paulus in Ef. 4:5 dat hij spreekt over één doop. Dat hij zegt één Heere kan ik mij voorstellen, want dat zegt God Almachtig Zelf ook in Deut. 6:4.

Dat Paulus spreekt over één geloof is ook duidelijk, want er is maar één Evangelie van Jezus Christus. Er is maar één Jezus Christus Die op aarde is gekomen, geleden heeft en gestorven is aan het kruis van Golgotha en Die weer is opgestaan uit de dood.

Ik denk dat wanneer Paulus het hier over één doop heeft, te maken heeft met het feit dat de Israëlieten niet onbekend waren met de volwassendoop. Wanneer Israëlieten namelijk gezondigd hadden konden zij zich laten dopen zodat ze weer rein waren. Zoiets zie ik ook bij de bruiloft in Kana (Joh. 2:1-2) waar zes grote stenen vaten stonden waar de Israëlieten zich konden laten reinigen. En deze doop zie ik ook wel terug bij het dopen van Johannes de Doper in de Jordaan. Ook hier kwamen Israëlieten naar toe die vanuit de traditie zich opnieuw wilde laten dopen. Dus het voor de Israëlieten mogelijk om zich meerdere malen te laten dopen.

Paulus heeft het hier echter over de doop in water én met de Heilige Geest. (zie ook het gesprek tussen Jezus Christus en Nicodemus in Joh. 3:1-21).

Die doop die zegt dat wanneer ik onder water ga, dat ik sterf aan mijzelf. En wanneer ik opsta uit dat water, dat ik opgestaan ben **in** Jezus Christus. Niet ik leef meer, maar Jezus Christus leeft in mij (Gal. 2:19-20).

En dat is toch wel een andere doop dan de Israëlieten gewend waren.

-----,-----

Zijn alle wedergeboren Christenen hetzelfde als het op hun geloof aankomt?

Ik geloof het niet. In Rom. 12:3 schrijft Paulus dat iedere wedergeboren Christen een bepaalde mate van geloof heeft gekregen van God Almachtig. Waarbij ik geloof dat die mate van geloof precies past bij het werk dat God heeft voorbereid voor die persoon om die te doen (Ef. 2:10). En die mate van God zal nooit te weinig zijn. En in Kor. I:12 schrijft Paulus over de verschillende leden(maten) die een lichaam heeft.

Hier in Ef. 4:7 schrijft Paulus ook over zoiets dergelijks. Aan ieder van ons, dat is de wedergeboren Christenen, is de genade gegeven naar de mate van Jezus Christus.

I Joh. 5:19 Wij weten dat wij uit God zijn en dat de hele wereld in het boze ligt. Maar wij weten dat de Zoon van God gekomen is en ons het verstand heeft gegeven om de Waarachtige te mogen kennen; en wij zijn in de Waarachtige, namelijk in Zijn Zoon, Jezus Christus. Die is de waarachtige God en het eeuwige leven.

Ef. 4:5 één Heere, één geloof, één doop,

Deut. 6:4 Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één!

Gal. 2:19 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

Ef. 4:7 Maar aan ieder van ons is de genade gegeven naar de maat van de gave van Christus.

Ik bedoel hiermee te zeggen (misschien een raar voorbeeld): als ik rekeningen heb liggen die betaald moeten worden van € 500,--, dan ik geen € 1.000,-- van mijn bankrekening halen. Ik haal precies genoeg geld van mijn bankrekening om mijn rekeningen te betalen.

De grote vraag is echter of ik als mens het kàn accepteren dat iemand anders (schijnbaar) een grotere mate van geloof heeft gekregen dan ik heb. Vaak meten wij de belangrijkheid toch af naar de status die we hebben. Zo heeft een voorganger, een dominee vaak meer aanzien dan diegene die de koffie schenkt aan het eind van de dienst. Of heeft de aanbiddingsleider meer aanzien dan diegene die het kerkgebouw schoonmaakt.

Een prachtig voorbeeld hiervan vind ik in datgene wat Paulus schrijft in I Kor. 6:4 over de rechtsgeschillen tussen broeders (en zusters) onderling in de gemeente. Dat Paulus zijn verbazing erover uit dat in de gemeente van Korinte geschillen voorkomen en dat voor het oplossen van die geschillen wereldse advocaten en rechters worden ingeschakeld. En dan schijft Paulus in vers. 4 Laat de **onaanzienlijken** maar recht spreken.

 1 Kor. 6:4 Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, stel dan hen aan die in de gemeente niet in aanzien zijn.

Dààr kan ik nog veel van leren. Dàt is écht geloof hebben wanneer ik mijn aardse hebben en houden totaal toevertrouw aan de gemeente omdat de gemeente lid is van het lichaam van Christus en dus bestaat uit broeders en zusters. Dàn is er geen statusverschil, dàn is er geen verschil in aanzien, dàn wij werkelijk één in Jezus Christus.

Nogmaals: Wat dat aangaat kan ik nog veel leren van de woorden van Paulus. Ik kan het wel erkennen wat hij schrijft, maar het doen is een andere zaak. Want satan zit natuurlijk ook niet stil en zal altijd proberen om mij als wedergeboren Christen in mijn 'zwakke' momenten te pakken en proberen te verleiden tot slechte dingen. Wat natuurlijk ook regelmatig gebeurt. En daar spreek ik ook uit eigen ervaring.

Hoe is het toch mogelijk dat je met broeders en zusters in nood op de knieën gaat, dat deze broeders en zusters in de nood hun zonden met name en toename belijden voor God Almachtig, maar toch een aangeboden lening om hun nood te lenigen niet terugbetalen. Daarvoor in de plaats verdwijnen ze naar onbekende bestemming en de uitleners met een enorme kater achterlatend. Niet alleen om het geld dat niet teruggegeven wordt, maar juist vanwege het verdriet dat het oprecht belijden van zonden voor God niet altijd leidt tot een verbeterde en/of veranderde levenswandel.

Dàt soort verhalen komen meer voor en maken anderen wantrouwend. En wantrouwen is gebaseerd op angst en is een pijl rechtstreeks uit de koker van satan.

-----...-----

Maar hoe het ook zij: Jezus Christus geeft iedere wedergeboren Christen een bepaalde 'mate' van geloof. In mijn opinie kan dit nooit gebruikt worden om broeders en zusters te bedriegen. Mede omdatgene wat Paulus schrijft in Ef. 4:8 dat Jezus Christus toen Hij uit de doden was opgestaan en naar de hemel ging, de 'gevangenis' gevangen heeft genomen. Met andere woorden: alle slechte dingen en mensen zijn krijgsgevangen gemaakt van Overwinnaar Jezus Christus. (II Kor. 4:10).

Een tweede punt is dat Jezus Christus, toen Hij opstond uit de dood de gaven aan de mensen heeft gegeven. Als Paulus spreekt over de gaven, dan spreekt hij enerzijds over de gave van geloof, maar ook over de geestesgaven waar Hij in het volgende vers over schrijft. En die geestelijke gaven die iedere wedergeboren Christen krijgt van Jezus Christus wanneer hij Hem met zijn hele wezen aanneemt als Redder en Verlosser, mogen en moeten door wedergeboren Christenen gebruikt worden om te onderscheiden wat van God Almachtig is en wat niet. En dat niet alleen in de wereld, maar ook in de gemeenten en kerken.

Want Jezus Christus heeft toen Hij opgevaren was naar de hemel niet een klein gedeelte van de Heilige Geest gestuurd, maar de hele Persoon van de Heilige Geest. En als ik over de Heilige Geest spreek dan heb ik het over de zeven geesten die in Jes. 11:2 worden genoemd. De Geest van de Heere, van wijsheid en inzicht, van raad en sterkte, kennis en van de vreze des Heeren. Die Geest is **in** mij als wedergeboren Christen doordat God Almachtig Zelf **in** mijn hart is komen wonen (Joh. 14:23). Maar dan heb ik het óók over God Zelf, als de Geest die over de wateren zweefde in Gen. 1:2.

Jezus Christus Zelf is nà Zijn dood naar de hemel gegaan en de Bijbel zegt dat Hij nu aan de rechterhand van God Almachtig zit. (I Petr. 3:21-22). Paulus schrijft hier in Ef. 4:10 dat Hij naar de hemel is gegaan om **alle** dingen te vervullen.

Wat moest Jezus Christus dan in de hemel vervullen?

Ik denk dat Jezus Christus toen Hij bij de Vader in de hemel was teruggekeerd het werkelijke Koningschap over deze wereld en haar bevolking heeft gekregen. Want let wel: Jezus Christus **is** God Almachtig en **is** de Heilige Geest. Zij zijn volledig één in en met elkaar.

☞ Ef. 4:8 Daarom zegt Hij: Toen Hij opvoer in de hoogte, nam Hij de gevangenis gevangen en gaf Hij gaven aan de mensen.

☞ II Kor. 10:4 De wapens van onze strijd zijn immers niet vleselijk, maar krachtig door God, tot afbraak van bolwerken.

☞ II Kor. 4:10 ^{NBG} want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken,

☞ Jes. 11:2 Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN.

☞ Joh. 14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.

☞ Gen. 1:2 De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.

☞ I Petr. 3:21-22 Het tegenbeeld daarvan, de doop, behoudt nu ook ons. Maar niet als een verwijderen van het vuil van het lichaam, maar als vraag aan God van een goed geweten, door de opstanding van Jezus Christus, Die aan de rechterhand van God is, opgevaren naar de hemel, terwijl de engelen, machten en krachten Hem onderworpen zijn.

☞ Ef. 4:10 Degene Die neergedaald is, is ook Degene Die opgevaren is ver boven alle hemelen om alle dingen te vervullen.

Dus als ik hiervoor schreef over de zeven geesten die ook in Openb. 1 worden genoemd, dan heeft Jezus Christus dus ook de volheid van God in Zich. En vanuit **die** volheid geeft Jezus Christus Zijn gaven aan Zijn kinderen, de wedergeboren Christenen; wat zij nodig hebben om te getuigen van God Almachtig en om diegenen die geroepen zijn door God ook daadwerkelijk te bereiken.

En zoals Jezus Christus hier op aarde Zelf het ene moment een apostel was, het andere moment een Bijbelleraar en weer een ander moment een Herder, zo heeft Hij die gaven ook aan Zijn kinderen gegeven. NIET op hen in een 'hokje' te duwen van: jij bent een Bijbelleraar dus jij weet niets van evangelisatie. Dat heb ik dus ook tégen op de zogenaamde 'vijfvoudige bediening'. Ik geloof dat een wedergeboren Christen **alle** bedieningen in zich heeft om die te gebruiken op het moment dat God Almachtig vindt dat deze gebruikt moeten worden.

Die bedieningen die Paulus hier op noemt (Ef. 4:11-12) zijn er voor de wedergeboren Christenen. Om hen op te bouwen om hen geestelijke te ondersteunen. Want wanneer iemand zijn leven geeft aan Jezus Christus en zijn 'oude' leven is gestorven omdat hij **in** Jezus Christus in een nieuw leven is opgestaan, moet deze persoon onderwezen worden in de normen en waarden die God hanteert, en die haaks staan op de normen en waarden die de wereld hanteert. En de Heilige Geest ondersteunt dit leerproces door in de bekeerde te werken, hem vrede en rust te geven en het inzicht dat het Evangelie van Jezus Christus hem gered heeft van alles wat de Bijbel schrijft onder het thema 'hel'.

Het lichaam van Christus moet groeien en sterk worden. Het lichaam van Christus dat nu het volk Israël is, dat uit alle twaalf stammen van het volk Israël bestaat samen met diegenen die zich vrijwillig bij de dit volk hebben aangesloten. (Ex. 12:48-49). Het volk Israël wordt nu opgeleid voor de taak die het straks te vervullen krijgt wanneer het 'getal' vol zal zijn van Gods Kinderen (Openb. 6:11). Want God weet precies wie Hij geroepen heeft, en Zijn plan voor de redding van deze wereld en haar wereldbevolking zal niet eerder verdergaan dan dat deze fase afgerond is. De hereniging, (Hos. 1:11) de groei en de opbouw van het lichaam van Christus, het volk Israël, 'totdat de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van grootte van de volheid van Christus is.' (Ef. 4:13).

Babies krijgen moedermelk wanneer zij pas geboren zijn. Peuters krijgen peutervoeding en volwassenen krijgen vast voedsel. (Hebr. 5:12-14). Dat is het natuurlijk proces dat mensen helpt bij hun groei tot volwassenen. Geestelijk gezien gelden dezelfde regels.

☞ Ef. 4:11-12 En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, weer anderen als evangelisten en nog weer anderen als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten, tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus,

☞ Ex. 12:48-49 Exodus 12:48 Als er nu een vreemdeling bij u verblijft en als die voor de HEERE het Pascha wil houden, laat dan al wie mannelijk is bij hem, besneden worden. Dan mag hij naar voren komen om het Pascha te houden, en zal hij zijn als een ingezetene van het land. Niemand echter die onbesneden is, mag ervan eten. Eén wet is er voor de ingezetene en voor de vreemdeling die te midden van u verblijft.

☞ Openb. 6:11 En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.

☞ Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

☞ Ef. 4:13 totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus,

Een pas bekeerde heeft nog geen inzicht in de diepere betekenissen van Bijbelgedeelten. Dit mogen zij gaan leren door hun omgang met broeders en zusters, door naar een kerk of gemeente te gaan om zich te laten helpen bij hun groei.

-----...-----

Het thema boven dit vierde hoofdstuk van het Bijbelboek Efeze luidt: Eén lichaam, één Geest.

Dat betekent dat de Gemeente (het lichaam van Christus) een hele belangrijke plaats heeft in het leven van wedergeboren Christenen. Zoals ik hiervoor al schreef moeten pas bekeerde Christenen opgevoed worden. Want zij zijn nog gevoelig voor de verleidingen van de wereld waaruit zij net komen. Verdedigingsmechanismen moeten aangeleerd worden, satan moet geopenbaard worden en hoe zijn aanvalstechnieken werken. Let wel: pas bekeerden zullen in het begin nog reageren zoals zij dat in de wereld geleerd hebben. Maar ook in hun enthousiasme kunnen zij meegevoerd worden met mensen die verkeerde bedoelingen in de gemeente hebben. Hiervoor en hiertegen moeten zij beschermd worden.

De gemeente, het lichaam van Christus, zal zich geduldig en in liefde houden aan de waarheid. En de waarheid **IS** Jezus Christus (Joh. 14:6), zodat ieder lid van dat lichaam van Christus meer en meer naar Hem toe zal groeien, Jezus Christus Die het Hoofd van de Gemeente is. (Kol. 1:18).

Net zoals het hoofd van het menselijk lichaam alle organen, spieren, zenuwen en noem maar op aanstuurt, stuurt Jezus Christus als Hoofd van Zijn lichaam ook mij als wedergeboren Christen aan.

Maar dan moet ik als wedergeboren Christen zich daar wel naar zetten. In mijn optiek kan geloven niet zonder gehoorzamen. Want als ik zeg dat ik mijn hele wezen aan Jezus Christus, het Hoofd, heb gegeven dan betekent dit ook dat ik Hem in alles moet vertrouwen. Ook al zou Hij mij opdrachten geven die ik niet leuk vindt om uit te voeren. Ook al wijst het Hoofd, Jezus Christus, mij op mijn zwakke plekken, dat ik deze moet veranderen om onberispelijk en heilig te zijn voor het aangezicht van God de Vader als Jezus Christus terug komt (II Thess. 3:12-13).

Hebr. 5:12-14 Want hoewel u, gelet op de tijd, leraars zou moeten zijn, hebt u weer iemand nodig die u onderwijst in de grondbeginselen van de woorden van God. U bent geworden als mensen die melk nodig hebben en niet vast voedsel. Ieder immers die van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid, want hij is een kind.

Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

Kol. 1:18 En Hij is het hoofd van het lichaam, namelijk van de gemeente, Hij, Die het begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

De oude en de nieuwe mens

Ik wil hier nogmaals wijzen op het feit dat ik, toen ik nog niet bekeerd was, leefde, handelde, dacht en sprak zoals ik dat geleerd had. Maar omdat ik niet bekeerd was, stond ik nog onder de heerschappij van satan (zonder dat ik dat wist of erkende). En ik weet dat satan nooit iets goeds kan brengen omdat hij door God Almachtig geschapen is om te verwoesten (Jes. 54:16), dus kon ik vóór mijn bekering ook nooit iets goed doen in de ogen van God.

(Dit roept natuurlijk ook weer veel vragen op, maar daar heb ik veel over geschreven in mijn mijmeringen bij de andere Bijbelboeken)

Jezus Christus is echter opgegroeid bij Zijn Vader in de hemel (Spr. 8). Hij leeft, handelt, denkt en spreekt zoals Hij dat geleerd heeft in de hemel van Zijn Vader.

Dat het leven met een hemelse opvoeding héél iets anders is dan een leven met een wereldse opvoeding blijkt wel uit het gesprek dat Jezus Christus heeft met Nicodemus (Joh. 3:1-21), of het gesprek met de Samaritaanse vrouw (Joh. 4:1-30). Zowel Nicodemus als de Samaritaanse vrouw stellen Jezus Christus vragen die door Jezus Christus op een manier beantwoord worden waar zij helemaal niets van snappen. In mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën neem ik het voorbeeld dat ik zou vragen welke kleur het gras heeft, en dat het antwoord zou zijn dat auto's op benzine rijden.

In de bovengenoemde Bijbelgedeelten lees ik dan ook over de verwarring bij zowel Nicodemus als de Samaritaanse vrouw. En lees ik dat Jezus Christus als het ware '*af moet dalen*' naar het aardse niveau van Nicodemus en de Samaritaanse vrouw om hen uit te kunnen leggen wat Hij bedoelt.

Als nu boven dit Bijbelgedeelte '*De oude en de nieuwe mens*' staat dan heb ik het dus over het wereldse leven, denken en handelen (zoals Nicodemus en de Samaritaanse vrouw) tegenover het geestelijke leven, denken en handelen (zoals Jezus Christus). En die twee kunnen **niet** samengaan. Net zoals ik geen twee heren tegelijk kan dienen (Matt. 6:24). Het is **óf** het één **óf** het ander. En als er al iemand zou denken dat deze twee toch gecombineerd kunnen worden, dan heeft deze persoon dus **niet** gekozen vóór Jezus Christus.

Zo scherp ligt dit. In Gal. 2:19-20 schrijft Paulus dat ik door mijn keuze vóór Jezus Christus gestorven ben voor de wereld. Met andere woorden: ik ben dan dood. Maar ik ben opgestaan mét Jezus Christus. Met andere woorden: Niet ik leef, maar Jezus Christus leeft in mij.

 Jes. 54:16 Zie, *Ík* heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en *Ík* heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

 Gal. 2:19 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Dit komt ook naar voren in Rom. 7:1-6 waar Paulus het leven onder de wet van God beschrijft als gehuwd zijn met een rechtvaardige, maar zo kille en afstandelijke man. Er is niets onrechtvaardigs aan de wet, er is niets slechts aan de wet, maar de wet kent maar twee opties: ik houd de wet of ik houd de wet niet. En als de Bijbel dan schrijft dat er niemand op de hele aarde is die goed doet (Rom. 3:10), dan wordt hiermee dus gezegd dat **iedereen** op deze wereld die wet van God wel eens overtreden heeft. En aangezien de wet maar twee opties ken: ik houd de wet, en ik leef, of ik houd de wet niet, en ik moet sterven. (zie ook 'Overtreding van de wet leidt tot straf' op pag. 16-18), geldt dit dus voor ieder mens.

Als ik dan van die kille, afstandelijke man af wil (de wet), dan blijft er maar één mogelijkheid over. Want een huwelijk kan alleen ontbonden worden doordat één van de echtelieden sterft, en de wet is niet van plan om te sterven, dus ik moet sterven. (zie weer Gal. 2:19-20). En als ik gestorven ben aan het wereldse, dan kan ik het geestelijke, het hemelse aannemen.

Paulus schrijft dat hier in Ef. 4:17-19. Het wereldse leven kenmerkt zich in:

- Een wandel zoals de andere heidenen wandelen,
- Een zinloosheid van denken,
- Verduisterd zijn in het verstand,
- Vervreemd zijn van het leven dat uit God is,
- De onwetendheid die in hen is,
- De verharding van hun hart,
- Ongevoelig zijn,
- Overgegeven aan losbandigheid (Rom. 1:18-32)
- Onreinheid begerig bedrijven.

Zoals ik dit hierboven schrijf klinkt dit nog al heftig. En vooral als je als onbekeerde mens 'goed' probeert te doen en te leven. Maar Paulus schrijft in I Kor. 1:18 dat het kruis, het Evangelie van Jezus Christus, voor de ongelovigen een dwaasheid is. En vanuit dat oogpunt noemt Paulus ook de hierboven genoemde punten. En in zijn algemeenheid is dit ook de wereld. Ik bedoel: kijk maar naar de tolerantie op seksueel gebied, alles mag, alle relatievormen moeten kunnen en worden als 'normaal' gepromoot met alle gevolgen van dien. Onbekeerde mensen willen niets van God Almachtig **in** Jezus Christus weten, de hebzucht, de geldzucht, het egoïsme viert hoogtij.

 Rom. 3:10 zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één,

 Gal. 2:19 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

 Ef. 4:17-19 Dit zeg ik dan en getuig ervan in de Heere, dat u niet meer wandelt zoals de andere heidenen wandelen, in de zinloosheid van hun denken, verduisterd in het verstand, vervreemd van het leven dat uit God is, door de onwetendheid die in hen is, door de verharding van hun hart. Zij hebben zich, ongevoelig als ze zijn geworden, overgegeven aan losbandigheid, om alle onreinheid begerig te bedrijven.

 I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

Zeg ik hiermee dat alle ongelovige mensen bovenstaande kwalificaties hebben en dat doen zoals beschreven?

Absoluut niet. Maar als de Bijbel schrijft dat er niemand is die goed doet, dan weet iedere ongelovige dat hij wel eens de wet van God overtreedt, alhoewel hij die wet niet erkent. Maar dàt doet niet terzake, want ik kan de Nederlandse wet wel afwijzen en niet erkennen, maar als ik die wet overtreed krijg ik hoe dan ook te maken met de gevolgen van die overtreding vanuit het Nederlands Wetboek. En dat geldt voor Gods wetboek precies hetzelfde.

Ieder mens die sterft, zal direct geconfronteerd worden met het Evangelie van Jezus Christus en zal dan moeten erkennen dat het Evangelie waar is. Ieder mens zal dan na zijn sterven ook direct geconfronteerd worden met satan die die mens voor zich zal opeisen. En aangezien de overtredingen vele zijn, kan de hemelse Rechter (God Almachtig) niet anders dan het schuldig uitspreken, waarbij de straf (de dood) uitgevoerd moet worden. En die dood is de overgave aan satan met al zijn verwoestende bedoelingen. Of wat de Bijbel allemaal schrijft over '*de hel*'. (N.B. het woord '*hel*' komt in de grondtekst van de Bijbel helemaal niet voor.)

-----...-----

Het bovenstaande klinkt hard. Maar ik wijs nogmaals op '*Overtreding van de wet leidt tot straf*' op pag. 16-18 waar heel duidelijk uitgelegd wordt wat dit betekent.

Dat Christenen door het aannemen van Jezus Christus als Redder en verlosser een Advocaat in de arm hebben genomen die de macht heeft om de lijst met aanklachten uit mijn strafdossier (Kol. 2:13-14) schoon te maken.

Let wel: Christenen zondigen net zoveel als ongelovigen op deze aarde. Ook voor hen geldt dat zij vallen onder de groep mensen die **niet** goed kunnen doen. Ook zij komen voor datzelfde gerecht waar God Almachtig recht spreekt. Maar zoals ik al schreef: de Rechter doet uitspraak op basis van wat geschreven staat in het strafdossier. En als dit strafdossier leeg is, kan de Rechter niet anders dan het '*onschuldig*' uitspreken.

Dàt is wat Jezus Christus voor mij heeft gedaan aan het kruis van Golgoltha. Hij heeft al mijn zonden, mijn overtredingen, mijn ongerechtigheid, mijn onreinheid, al mijn onhebbelijkheden, als het ware '*uitgegumd*' uit mijn strafdossier. Dàt is het grote wonder waar ik tot aan de dag van vandaag mijn mond niet over kan dichthouden om Hem daarvoor te danken en te eren, te loven en te prijzen.

 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Dààrom heb ik een niet te blussen vuur van liefde in mij voor God Almachtig **in** Jezus Christus. Want zó heb ik Jezus Christus leren kennen (Ef. 4:20), zó ben ik onderwezen door de Heilige Geest (Ef. 4:21). En ik weet dat ik weet dat ik zeker weet dat het zo is.

Dus voor mij is het wereldse denken en leven niet meer het uitgangspunt, maar het hemelse, het geestelijke.

Ben ik daar dan perfect in? Ben ik dan nu een heilig boontje geworden?

Neen, absoluut niet. Tot mijn grote verdriet moet ik erkennen dat zolang ik in dit lichaam van vlees en bloed leef, of beter gezegd: zolang mijn geest (die bekeerd is tot Jezus Christus) 'gevangen' zit in dit lichaam van vlees en bloed, dat in deze gebroken wereld leeft, die onder de heerschappij van satan staat, dat ik nog steeds zondig. Is het niet in mijn handelen, dan wel in mijn spreken of denken. En alhoewel ik met alles wat in mij is probeer 'goed' te doen, moet ik erkennen dat ik vaak de plank mis sla.

Maar Halleluja!.

Dat Jezus Christus voor mij aan het kruis gestorven is, dat Hij mijn straf op mijn overtredingen van de wet overgenomen heeft, geldt niet alleen voor alle zonden die ik vóór mijn bekering heb gedaan, maar geldt ook voor alle zonden die ik als wedergeboren Christen doe. Want Johannes schrijft in I Joh. 1:9 dat wanneer ik mijn zonden en gerechtigheden aan God de Vader vertel dat Hij trouw is om ook deze zonden te vergeven.

Hoe vaak? Tot zeven maal zeventig maal (Matt. 18:21-22)

Een oprechte bekering tot God Almachtig **in** Jezus Christus zal het bovenstaande niet als excuus gebruiken om maar door te gaan met zondigen. Een oprechte bekering zal een vernieuwing in mijn geest en in mijn denken (Ef. 4:23) teweegbrengen, waardoor ik mij elke keer besef wat ik gedaan heb. En dit besef zal verdriet bij mij teweegbrengen voor de zonden die ik als wedergeboren Christen doe en geaan heb. En dan zal het zo zijn dat wanneer ik in die vernieuwing van denken groei, dat ik minder en minder zal zondigen, maar dat ik als zondaar als het ware groter en groter wordt. Omdat ik besef welk verdriet ik mijn Heer en Meester daarmee aandoe.

Want God Almachtig **in** Jezus Christus heeft mij als het ware bekleedt met een nieuwe mens, die overeenkomstig het beeld van God (Gen. 1:26) geschapen is, in ware gerechtigheid en heiligheid. (Ef. 4:24).

☞ Ef. 4:20-21 Maar u hebt Christus zo niet leren kennen, als u Hem tenminste gehoord hebt en door Hem bent onderwezen, zoals de waarheid in Jezus is,

☞ I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

☞ Matt. 18:21 Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heere, hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe? Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zevenmaal.

☞ Ef. 4:23 en dat u vernieuwd wordt in de geest van uw denken,

☞ Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Efeze 4:24 en u bekleedt met de nieuwe mens, die overeenkomstig het beeld van God geschapen is, in ware rechtvaardigheid en heiligheid.

En ik haal hier ook Zach. 3:1-5 weer aan. Mijn vuilheid tegenover de reinheid van God Almachtig. Satan die staat te schreeuwen dat ik van hem ben door mijn vuilheid en zonden. Maar God die satan terechtwijst en mij schone kleren aantrekt.

Het grote wonder dat God Almachtig **in** Jezus Christus voor mij heeft gedaan, dat God heeft gedaan voor **alle** mensen die Jezus Christus aannemen als Redder en Verlosser, maakt het dat ik steeds meer groei in het hemelse, geestelijk denken en handelen.

Daarom geen onwaarheden meer, daarom geen onwaarheden meer tegenover mijn naaste broeders en zusters (Ef. 4:25), want wij zijn allemaal leden van hetzelfde lichaam, het lichaam van Christus. En omdat Christus **in** mij is en ik **in** Jezus Christus, en omdat Jezus Christus **in** alle wedergeboren Christenen is en de wedergeboren Christenen **in** Jezus Christus zijn, zijn wij Eén.

Hierboven noemde ik een aantal eigenschappen die Paulus toekent aan de onbekeerde mens, de ongelovige. Ik herhaal ze hieronder:

- Een wandel zoals de andere heidenen wandelen,
- Een zinloosheid van denken,
- Verduisterd zijn in het verstand,
- Vervreemd zijn van het leven dat uit God is,
- De onwetendheid die in hen is,
- De verharding van hun hart,
- Ongevoelig zijn,
- Overgegeven aan losbandigheid (Rom. 1:18-32)
- Onreinheid begerig bedrijven.

Hiertegenover beschrijft Paulus een aantal eigenschappen die hij toekent aan de bekeerde mens, aan de wedergeboren Christen:

- Geen leugens meer, maar de waarheid
- Boos worden kan en mag, maar zondig daar niet in
- Geef de duivel (satan) geen plaats,
- Steel niet meer,
- Deel uit aan diegenen die gebrek hebben,
- Geen vuile taal meer spreken,
- Bedroef de Heilige Geest niet,
- Geen bitterheid meer,
- Geen woede meer,
- Geen toorn meer,
- Geen geschreeuw meer,
- Geen laster meer,

Ieder weldenkend mens kan zelf beoordelen wat het beste is uit de beide vergelijkingen van eigenschappen die ik hiervoren genoemd heb.

☞ Zach. 3:1-5 Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is? Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit! Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren aantrekken. Vervolgens zei Ik: Laat hen een reine tulband op zijn hoofd zetten. Daarop zetten zij de reine tulband op zijn hoofd en trokken hem feestkleren aan, terwijl de Engel van de HEERE erbij stond.

☞ Ef.4:25 Leg daarom de leugen af en spreek de waarheid, ieder tegen zijn naaste; wij zijn immers leden van elkaar.

Ik kan mij (nu) niet (meer) voorstellen dat ik de eigenschappen van de onbekeerde mens ook gehad heb en dat ik zo leefde. Maar als ik terugkijk in mijn leven dan kan ik niet anders dan erkennen dat deze onhebbelijke eigenschappen mij als mens geregeerd hebben. Ik kan dan ook niet anders dan erkennen dat het satans werk in mij geweest is met als doel om mij te verwoesten en met mij zoveel mogelijk andere mensen. En satan was daar aardig succesvol in, in mijn 'inktwarte' leven vóór mijn bekering. Ik heb hier veel over geschreven in *mijn mijmeringen* bij de vier Evangelien.

Ik als wedergeboren Christen, en het woord zegt het al, ik ben **opnieuw geboren**, en nu **in** Jezus Christus, zal steeds meer leren om te zijn als Jezus Christus: vriendelijk en barmhartig ten opzichte van elkaar, vergevend, zoals God Almachtig **in** Jezus Christus mij ook vergeven heeft (Ef. 4:32).

Het Evangelie van Jezus Christus is voor mij **geen** religie, want religie maakt dingen kapot, en in naam van religie zijn de verschrikkelijkste dingen gebeurd. Het Evangelie van Jezus Christus is voor mij, een relatie hebben. Relatie met God Almachtig, met Jezus Christus, met de Heilige Geest en met andere wedergeboren Christenen.

God Almachtig heeft de mens geschapen naar Zijn Beeld (Gen. 1:26). Zo heeft God het ouderschap van de mens, vader en moeder, ook geschapen zoals dit in de hemel functioneert. En ik weet dat er veel ouders op deze wereld zijn die hun kinderen niet liefhebben en de verschrikkelijkste dingen hebben uitgevoerd met hun kinderen, maar dat is iets wat satan in die mensen heeft gelegd en uitgevoerd als de verwoester van alles wat van God komt. (Jes. 54:16).

Het ouderschap zoals God Almachtig **in** Jezus Christus dat bedoeld heeft is een **liefhebbende relatie**, waar onvoorwaardelijke liefde geldt, en waar een eenheid is, waar elke kind in alle veiligheid en liefde kan opgroeien en opbloeien naar datgene wat God voor hem in petto heeft. En dat kan alleen maar iets goeds zijn, want God is goed. (I Kron. 16:34, Ps. 54:8, Ps. 100:5)

☞ Ef. 4:32 maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, en vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft.

☞ Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

☞ Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

☞ I Kron. 16:34 Loof de HEERE, want Hij is goed,

☞ Ps. 54:8 Ik zal U vrijwillig offers brengen;

☞ Ps. 100:5 Want de HEERE is goed,

Efeze

Hoofdstuk 5

Wandelen als kinderen van het licht

Soms spreek ik mensen die vinden dat het Evangelie van Jezus Christus gebaseerd is op angst. Want als ik niet precies doe wat God Almachtig van mij vraagt, zal ik gestraft worden, en in het ergste geval zal ik in de 'hel' terecht komen om daar te branden tot in der eeuwigheid.

Als ik echter de vergelijking maak tussen het Nederlandse Rechtsysteem en het Goddelijk Rechtsysteem ^(zie pag. 16-18) dan kan ik daar van alles over zeggen, maar niet dat het Nederlandse Rechtsysteem een angstsysteem is, terwijl het juist is dat wanneer ik in het Nederlandse Rechtsysteem een overtreding bega, ik gestraft wordt. Hetzij met een bekeuring, hetzij met een taakstraf, hetzij met een gevangenisstraf.

Wat 'het straffen' betreft op het overtreden van de wetten is er geen verschil tussen het Nederlandse Rechtsysteem en het Goddelijk Rechtsysteem. Hoe komen mensen er dan bij om het Goddelijke Rechtsysteem een systeem van angst te vinden. Scherper nog: De escape die het Goddelijk Rechtsysteem geeft in het overnemen van mijn straf door Jezus Christus kan ik toch met mijn beste weten geen daad van angst noemen. Het is juist een reden voor onnoemlijke dankbaarheid. En die escapemogelijkheid heeft het Nederlandse Rechtsysteem niet eens.

Ook vinden veel mensen het Evangelie van Jezus Christus een dictoriaal systeem. Ik mag immers niet meer zelf beslissen wat ik wel wil en niet wil doen? Ik moet mij aan een heleboel wetten en regels houden. En is het God Almachtig niet, Die zegt alles in deze wereld in Zijn hand te hebben, maar het 'schijnbaar' toelaat dat er zoveel geweld in deze wereld is, hongersnood, ziekten, natuurrampen en noem maar op. Dat kun je toch allemaal geen zaken van 'liefde' noemen?

-----,-----

Ik zou zó onnoemlijk graag willen dat de mensen (óók de wedergeboren Christenen) de Bijbel weer eens zouden openen om **die** te gaan lezen, waarbij ik direct zeg dat de Bijbel wel een boek van letters en woorden is, maar dat de Bijbel óók Jezus Christus Zelf is. (Joh. 1:1-5).

 Johannes 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen.. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Met andere woorden: Elk vers dat geschreven staat in de Bijbel, zijn de woorden van Jezus Christus. Alsof Hij naast mij staat en die woorden uitspreekt.

Door te *mijmeren* bij elke Bijbelvers is er voor mij een wereld opengedaan die ik mijn niet stoutste verwachtingen niet had kunnen voorstellen. Want reken maar dat ik ook veel vragen had over het Evangelie van Jezus Christus. Maar ik heb het gedurfd om deze vragen (uit nieuwsgierigheid en niet als kritiek) aan God Almachtig voor te leggen. Want God is toch een relationeel God? Dat betekent toch dat als Ik Hem iets vraag dat Hij antwoordt? Dat betekent toch dat de relatie tussen mij en God een relatie is van dialoog en niet van monoloog?

Toen ik in 2013 begon met *mijn mijmeringen* op papier te zetten bij het Bijbelboek Genesis, was ik nog geen drie hoofdstukken ver, en ik had al meer dan tien A4-tjes met gedachten, vragen, bedenkingen opgeschreven. Ja, ook vragen en gedachten die (misschien) wel recht in gingen tegen alles wat ik tot dan toe van mijn ouders, van schoolmeesters, in de kerken had gehoord. Maar toch ben ik daarmee doorgedaan en vaak had ik het gevoel dat Jezus Christus naast mij aan tafel zat om mij antwoorden te geven. En in het geval van *mijn mijmeringen* kwam dit antwoord meestal door Zijn Woord, de Bijbel. Maar ook doordat ik in contact kwam met andere mensen, of dat God door gebeurtenissen en omstandigheden heen sprak.

Ik ben daarom tot één conclusie gekomen:

Als ik werkelijk een relatie met iemand wil hebben moet ik mij wel **interesseren** in die ander. En interesse in die ander geeft de mogelijkheid om **onder de indruk** te komen van die ander. En als ik onder de indruk kom van een ander, dan wil ik nog meer van die persoon weten met als resultaat dat ik nog meer onder de indruk kom waardoor er uiteindelijk **liefde** gaat ontstaan.

Is dat niet het 'normale' proces in het liefdesleven tussen jongens en meisjes? Is het feit van 'verkering' krijgen niet een leerproces voor de jongen en het meisje om te ontdekken of zij wel bij elkaar passen? En dat 'verkeringstijd' vaak een tijd van 'vlinders in de buik' is?

Als ik als mens nu naar het Beeld van God Almachtig geschapen ben (Gen. 1:26) zou datzelfde principe van elkaar leren kennen, nieuwsgierig worden naar elkaar, onder de indruk komen van elkaar en het ontwikkelen van een liefdesband, dan ook niet voor de Goddelijke relatie gelden?

 Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Bij mij werkte het in ieder geval wél zo. Ik heb mijn hele leven 'gehoord' van die God Almachtig **in** Jezus Christus. Maar ik was ook iemand die God afwees omdat ik Hem een God van regels en wetten vond. Omdat ik ook vond dat God bikkelhard strafte door mensen de verschrikkelijkste dingen te laten overkomen.

Mijn beeld van God Almachtig **in** Jezus Christus veranderde pas helemaal toen ik écht de Bijbel open ging doen, toen ik de woorden uit de Bijbel ging lezen en toen ik ging beseffen dat God dóór al die verhalen rechtstreeks tot mij sprak. En God bracht mensen op mijn pad die mij hielpen om de Bijbel te lezen en te begrijpen. En God bracht mij in omstandigheden waarin ik Zijn machtige betrouwbare hand onmiskenbaar kon herkennen.

Maar nogmaals: De investering die ik moest doen was tijd vrijmaken voor Jezus Christus. Maar ook hier weer de opmerking: als ik verliefd ben dan wil ik toch niets lievers dan met mijn geliefde samen zijn?

Ik zou zó graag willen dat mensen al hun vooroordelen nu eens even aan de kant zouden zetten. Dat mensen alles wat zij geleerd hebben van ouders, schoolmeesters, dominees, voorgangers, pastoors en noem maar op wat het Evangelie van Jezus Christus betreft, even aan de kant zouden zetten om met God Almachtig Zélf in contact te komen. Juis om alles wat ik geleerd heb aan hem voor te leggen. (Dit is GEEN motie van wantrouwen naar ouders, schoolmeesters, dominees of voorgangers)

Voor mij is het *mijmeren* tot op de dag van vandaag één groot prachtig avontuur geworden, waarbij God Almachtig **in** Jezus Christus Zich aan mij voorstelde als een liefhebbende Vader. En niet als een Dictator, een strenge Rechter of een Boeman.

-----,-----

Het bovenstaande vond ik nodig om Ef. 5:1 en 2 uit te kunnen leggen. Want het is Jezus Christus geweest die met Zijn liefde **naar mij** toegekomen is. Ik ben in eerste instantie helemaal niet naar Hem toegekomen. Hij kwam naar mij..... In omstandigheden die **ik zelf** gecreeerd had en die verschrikkelijk waren. Niet God had deze omstandigheden gecreeerd, ik had deze omstandigheden gecreeerd.

En ja, het is waar: zoals de Nederlandse wetgever mensen bestraft die de Nederlandse wet overtreden hebben, zou ik bestraft moeten worden door de hemelse Wetgever voor het overtreden van de Goddelijke wet. En in het Goddelijk Rechtsysteem is er maar plaats voor één straf. De doodstraf. (Dat is overigens ook het enige verschil tussen het Nederlandse en het Goddelijke Rechtsysteem). (Rom. 6:23)

 Ef. 5:1-2 Wees dan navolgers van God, als geliefde kinderen, en wandel in de liefde, zoals ook Christus ons liefgehad heeft en Zichzelf voor ons heeft overgegeven als een offergave en slachtoffer, tot een aangename geur voor God.

 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

Maar God Almachtig sprak niet in woorden van straf en oordeel naar mij toe. God sprak in woorden van genade en van liefde naar mij toe. Oké, ik begreep van die woorden helemaal niets, want ik kende geen genade en ik kende al helemaal geen liefde. Mijn jeugd was een hel en liefde kwam daar niet in voor.

God Almachtig in Jezus Christus sprak in woorden van bemoediging en Hij legde een verlangen in mij om meer van Hem te willen weten. Pas heel veel jaren later kwam ik er achter dat God mij al **voordat ik bestond** had uitgekozen (Ef. 1:4) om bij Hem te komen **in** Jezus Christus. Dat betekent om Jezus Christus aan te nemen als Redder en Verlosser.

In die vele jaren heeft God Almachtig in Jezus Christus aan mij verteld wie Hij werkelijk is en was. In die jaren heeft God mij **Zijn** verdriet laten zien, **Zijn** tranen, om mij, maar ook om al die mensen die Hij geschapen had. De stroom van voorbeelden die God beschrijft in de Bijbel waarin de mens God afwees, en **niet** dat God de mens afwees. En als de mens God afwees, wat er dan gebeurde aan rampen, ziekten, ongelukken etc. Maar dat wanneer die mens zich weer naar God richtte en oprecht beleed wat er allemaal fout was gegaan, dat God de eerste was die Zich weer naar die mens keerde.

En zo is het vandaag de dag nog steeds. Het is wel heel erg gemakkelijk om God Almachtig **in** Jezus Christus van alle onheil de schuld te geven. Maar het is de mens die zich niets wil laten gezeggen door een ander, dus ook niet door God.

Lees mijn verhaal van die eigenwijze man nog maar eens die zich een auto kocht met een benzinemotor en er bij het tankstation diesel in gooide. (n.a.v. het verhaal van Wille Ouweneel in zijn boekje 'mijmeringen' uit 1993 op bladzijde 25). Wie is er dan verantwoordelijk dat zijn motor in de soep liep. De autofabrikant? De verkoper? De gebruikshandleiding? Het is toch die man zelf die willens en wetens diesel in zijn tank gooide omdat dit beter voor **zijn** portemonnee was (Zie mijn mijmeringen bij het Bijbelboek genesis bladzijde 298).

Mijn zoektocht naar God Almachtig **in** Jezus Christus begon met het besef dat ik als die eigenwijze man was uit het bovenstaande verhaal. Niet God had mijn leven in de soep laten draaien. Ik had het zelf gedaan, en niet zo weinig ook. En al heel erg snel begon ik te beseffen dat ik God **nooit** van mijn misere de schuld kon geven. Ik moest de hand in eigen boezem steken.

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

Kwam God Almachtig **in** Jezus Christus met een stok naar mij toe om te slaan? Absoluut niet. Toen ik besepte dat ik zelf verantwoordelijk was voor de puinhoop in mijn leven, durfde ik helemaal niet naar God toe te gaan omdat ik wist dat ik hem vals beschuldigd had door Hem de schuld te geven van alle ellende in mijn leven.

En door die erkenning naar God Almachtig **in** Jezus Christus uit te spreken, is God naar mij toe gekomen. Letterlijk, want God is **in** de Persoon van Jezus Christus, in een Lichaam van vlees en bloed naar deze aarde gekomen.

Oké, dat is misschien wel duizenden jaren geleden, maar het feit blijft dat God Almachtig in Jezus Christus Zich **niet** te groot voelde of te verheven om naar het niveau van mij als mens hier op aarde te komen. Dat God mij naar Zijn Beeld geschapen had begreep ik pas vele en vele jaren later. (Gen. 1:26). God zei tegen mij: Roelof, je hebt gezondigd (de wetten van het Goddelijk Rechtsysteem overtreden), en je verdient daar de straf voor die daar voor staat. De doodstraf. (Rom. 6:23a).

Maar Ik wil niet dat **jij** die straf moet ondergaan, **IK** zal Zélf die straf op mij nemen zodat **jij** vrij kunt zijn en mag LEVEN!. (Rom. 6:23b). De straf zàl uitgevoerd moeten worden en **Ik** zal die straf voor jou dragen.

Daarom is Jezus Christus aan het kruis van Golgotha gestorven. De wereld dacht misschien dat Jezus Christus een crimineel, een godslasteraar was. Maar de werelijke reden was dat Jezus Christus daar Zijn (**mijn**) straf betaalde voor het overtreden van de wet van God Almachtig, terwijl Hij nooit gezondigd had.

Was dit voor God Almachtig een 'eitje'?

Absoluut niet, want als ik in het Mattheus Evangelie (Matt. 26:36-46) de woorden lees die Jezus Christus uitsprak (Matt. 26:39,42) naar Zijn vader toe in de woorden: 'Vader wanneer mogelijk, laat deze drinkbeker aan mij voorbijgaan', en Luk. 22:44 waar staat geschreven dat Zijn zweet veranderde in bloed, dat wéét ik dat dit allemaal geen 'eitje' is geweest. Paulus schrijft ergens in de Romeinenbrief dat Jezus Christus het mééste was, wat God had. En dat was om Zichzelf **in** Jezus Christus te geven.

-----..-----

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Rom. 6:23a Want het loon van de zonde is de dood,

Rom. 6:23b, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

Matt. 26:39 En nadat Hij iets verder gegaan was, wierp Hij Zich met het gezicht ter aarde en bad: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.

Matt. 26:42 Opnieuw, voor de tweede keer, ging Hij heen en bad: Mijn Vader, als deze drinkbeker aan Mij niet voorbij kan gaan zonder dat Ik hem drink, laat Uw wil dan geschieden.

Luk. 22:44 En Hij kwam in zware zielenstrijd en bad des te vuriger. En Zijn zweet werd als grote druppels bloed, die op de aarde neervielen.

Waarom ben ik een navolger van Jezus Christus? Waaom wandel ik in de liefde die Jezus Christus mij geleerd heeft? (Ef. 5:1-2)

Omdat Jezus Christus **eerst naar mij toe kwam** om Zich over te geven voor mij, als een offergave, als een slachtoffer, tot een aangename geur voor God. Want er **moest** recht gedaan worden aan de wet. En door het offer van Jezus Christus **is er recht gedaan** aan de wet. Maar het heeft God werkelijk àlles gekost wat Hij had.

Dus als ik zeg dat ik als wedergeboren Christen een kind ben van God Almachtig **in** Jezus Christus dan zeg ik dat niet uit angst voor de hel of wat dan ook. Dan zeg ik dat, omdat ik van Hem houdt met alles wat in mij is. Want God heeft mij nog **nooit** losgelaten en Hij heeft in heel mijn leven alleen maar bewezen het beste met mij vóór te hebben.

Door mijn ontucht, onreinheid, hebzucht, oneerbaarheid, dwaze praat, lichtzinnige taal, (Ef. 5:3-4) had ik mij van God Almachtig afgekeerd. Ik deed dat want het voelde zo lekker aan in mijn lichaam van vlees en bloed. Mijn begeerten, mijn lusten op seksueel gebied voelde zo lekker aan. Het doen alsof ik bulkte van het geld, mijn uitspraken, het deed mij zo goed, want andere mensen keken daar naar op.

Maar terwijl andere mensen misschien naar mij opkeken ging het mij bergafwaarts tot ik in het dieptepunt zelfs mijn huwelijk te grabbel gooide.

Ik **kan en wil** niemand daar de schuld van geven. **Ik** was daar verantwoordelijk voor, want ik luisterde alleen maar naar datgene wat ik fijn vond (egoïstisch), waarvan ik later begreep dat het satan was die alles in mij voedde. Dat is overigens geen excuus want ik ben altijd zelf **verantwoordelijk** voor de keuzes die ik maak.

Als ik niet openlijk voor Jezus Christus uitkom en Hem aanneem als mijn Redder en Verlosser, dan blijf ik onder de heerschappij van satan. Dat is het gevolg van de zonde van de eerste mens. En ik heb een beetje meegemaakt wat dat betekent in alle ellende en misere die ik over mij heen kreeg. Maar nogmaals: waar ik ook zelf verantwoordelijk voor was.

Toen ik (zoals ik al schreef) werelds gezien helemaal aan mijn eindje was en ik begon te beseffen welke puinhoop ik van mijn leven gemaakt had, kwam God Almachtig **in** Jezus Christus met Zijn uitgestoken hand naar mij toe. Moet je nagaan: Diegene die ik alle schuld gaf van alles wat misgegegaan was in mijn leven, kwam naar mij toe om mij te helpen.

☞ Ef. 5:1-2 Wees dan navolgers van God, als geliefde kinderen, en wandel in de liefde, zoals ook Christus ons liefgehad heeft en Zichzelf voor ons heeft overgegeven als een offergave en slachtoffer, tot een aangename geur voor God

☞ Efeze 5:3-4 Maar ontucht en alle onreinheid of hebzucht, laten die onder u beslist niet genoemd worden, zoals het heiligen past, en evenmin oneerbaarheid, dwaze praat en lichtzinnige taal, die onbehoorlijk zijn; maar veelmeer past dankzegging.

En ik begon te beseffen dat er een hemel en een aarde was. En ik begon te beseffen dat alles wat ik in mijn leven gedaan had vanuit deze aarde (de wereld) naar mij toe kwam. En dat was niet fijn.

Ik wilde dat niet meer, want mijn positie was er één van ellende en misere. Ik wilde van dat leven af, en ik begon te beseffen dat al die ellende en misere in een hemels leven helemaal niet voorkwam. Want ik wist dat God Almachtig een heilig God was, en dat er geen spoortje van zonden in Zijn aanwezigheid kon zijn. (Joh. 1:4-5) Maar hoe daar te komen was een ander verhaal en meer een verhaal van schaamte en schuldgevoel.

Bij God Almachtig kan geen ontuchtpleger, onreine, hebzuchtige, afgodendienaar zijn. Want al die eigenschappen behoren toe aan het rijk der duisternis. En God is Licht en geen duisternis, er kan hemaal geen duisternis bij en in Hem zijn.

-----,-----

Geeft satan zich dan zomaar gewonnen door mij los te laten?

Jezus Christus heeft satan **gedwongen** om mij los te laten, maar tot op de dag van vandaag probeert satan, wanneer mogelijk mij, weer te herinneren aan mijn 'oude' leven, en probeert hij mij te 'pakken' op mijn zwakheden. Maar de **enige** reden waarom satan weer grip op mij zou kunnen krijgen is wanneer ik bewust de ramen en deuren naar het rijk der duisternis openzet. (Luk. 11:24-26) Met andere woorden: als ik bewust zondig en daarin doorga.

Het bloed dat Jezus Christus heeft laten vloeien op het kruis van Golgotha is zó krachtig en is vandaag de dag zó werkzaam, dat **wanneer** ik mijn zonden belijd voor Hem, Hij getrouw en rechtvaardig is om al mijn zonden te vergeven en mij te reinigen van al mijn ongerechtigheden. (I Joh. 1:9).

Dat betekent dus dat wanneer ik mijn zonden belijd voor God Almachtig **in** Jezus Christus (eerlijk vertel met de bedoeling om het niet weer te doen), deze zonden weg zijn en dus niet door satan gebruikt kunnen worden om mij aan te klagen voor het aangezicht van God. (Zach. 3:1-5). Ik **ben** schoon en rein, ondanks dat ik in mijn lichaam van vlees en bloed leef in deze gebroken wereld die onder de heerschappij van satan staat.

Feit is dat wanneer ik bewust (doorga met) zondigen, ik niet in de aanwezigheid van die Heilige God Almachtig **in** Jezus Christus kan zijn. Net zoals de eerste mens in Gen. 3 na hun zonden niet meer in de aanwezigheid van God konden wezen en met hun families het paradijs werden uitgezet.

☞ Joh. 1:4-5 In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen.. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

☞ Luk. 11:24-26 Wanneer de onreine geest van de mens uitgegaan is, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken. Maar wanneer hij die niet vindt, zegt hij: Ik zal terugkeren naar mijn huis, waar ik uit weggegaan ben. En wanneer hij aankomt, vindt hij het geveegd en opgeruimd. Dan gaat hij weg en neemt zeven andere geesten mee, die meer verdorven zijn dan hijzelf, en wanneer zij naar binnen gegaan zijn, gaan zij daar wonen; en het einde van die mens wordt erger dan het begin.

☞ I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

☞ Zach. 3:1-5 Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is? Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit! Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren aantrekken. Vervolgens zei Ik: Laat hen een reine tulband op zijn hoofd zetten.

God kàn en zàl nooit vereenzelvigd worden met ook maar de kleinste vorm van zonde, want in Hem is geen spoor van duisternis te vinden.

-----...-----

Het bovenstaande is de waarheid. Het bovenstaande **is** Jezus Christus. En als er iemand mocht zijn die daar iets van af wil halen of iets aan toe wil voegen, dan misleidt hij de mensen. (Ef. 5:6). En wanneer ik dan die leer van diegenen die de mensen misleiden volg, wordt ik weer een kind van de ongehoorzaamheid. Of te wel, ik onttrek mij dan aan de hemelse nabijheid van Jezus Christus en keer mij dus weer bewust naar de wereld. En aangezien de wereld onder heerschappij van satan staat, keer ik mij dan dus bewust naar satan toe.

Maar satan heeft een krachtig werk gedaan door het bovenstaande te verbloemen. Want is het niet gemeenghoed geworden dat ik in de wereld mij helemaal geen zorgen hoeft te maken? Dat ik op relationeel en seksueel gebied alles mag doen? God is toch liefde? Hij bedekt toch alle zonden met Zijn liefde?

Dit zijn weer drogredenen. En het zijn dezelfde redenen waarom de eerste mens op de woorden van de slang (satan) inging en ongehoorzaam werd aan God Almachtig, met alle gevolgen van dien.

Is het satan niet die mij wil doen geloven dat ik helemaal geen keuze tussen hem en God Almachtig **in** Jezus Christus hoeft te maken? Geloof in Boeddha, Mohammed, heksen, de natuur, het eigen ik, is toch ook allemaal fantastisch? En als satan een overvloed aan gezondheid en financiële middelen over mij uitstort, dan is dat toch heerlijk en hât grote bewijs dat ik Jezus Christus helemaal niet nodig heb.

Ik wijs voor de zoveelste keer weer op Matt. 6:24 waarin Jezus Christus heel duidelijk zegt dat ik **geen** twee heren tegelijk kan dienen. Ik kan niet Jezus Christus dienen en tegelijk satan. Want Jezus Christus staat voor leven en satan staat voor dood. Kan ik dan tegelijk levend en dood zijn?

Alleen een openlijk keuze, en een wedergeboorte halen mij onder de heerschappij van satan vandaan en plaatsen mij weer onder de heerschappij van God Almachtig in Jezus Christus. En een wedergeboorte is wat het woord letterlijk zegt. Ik sterf aan mijn oude ik. Want mijn oude ik stond in deze wereld en deed wat deze wereld wilde (lees: satan).

Daarop zetten zij de reine tulband op zijn hoofd en trokken hem feestkleren aan, terwijl de Engel van de HEERE erbij stond.

☞ Ef. 5:6 Laat niemand u misleiden met inhoudsloze woorden, want om deze dingen komt de toorn van God over de kinderen van de ongehoorzaamheid.

☞ Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Ik ben opgestaan in een nieuwe ik. En die nieuwe ik **is** Jezus Christus. Ik ben met Hem opgestaan (Gal. 2:19), dat betekent dat ik **niet** meer leef, maar **Hij** leeft in mij. Dat betekent dat mijn lichaam van vlees en bloed misschien wel actief zijn, maar dat mijn geest gereinigd is van alle zonden ongerechtigheden. En mijn geest is waar het om gaat.

Want als ik sterf hier op aarde, dan zegt Paulus in I Kor. 15:1 dat ik mijn aardse tent afleg. Mijn lichaam van vlees en bloed is niet meer dan een tent die na gebruik vernietigd wordt. (Gen. 3:19). Mijn geest zal na het overijden van mijn lichaam van vlees bloed in een oowengk veranderd worden in nieuw geestelijk lichaam. (I Kor. 15:44). Mijn oude lichaam van vlees en bloed wandelde in de duisternis (Ef. 5:8), maar nu ik ben opgestaan **in** Jezus Christus, wandel ik in het licht.

Daar waar de wereld zich kenmerkt in ontucht, onreinheid, hebzucht, oneerbaarheid, dwaze praat en lichtzinnige taal, kenmerkt een leven in het licht zich door wat de Heilige Geest mij inbrengt in alle goedheid en rechtvaardigheid en in waarheid (Ef. 5:9), steeds zoekende naar wat de Heer welbehaaglijk is. Dat betekent dat ik mij niet meer laat leiden door de wereldse geneugten en die ook niet meer zoek, maar in alles wat ik doe, zeg of denk, probeer ik datgene te doen waarvan ik weet dat God Almachtig **in** Jezus Christus daarmee geeerd en verheerlijkt wordt.

Nogmaals: een leven in het licht, geleid door de Heilige Geest, staat in totaal contrast met een wereld in de duisternis, geleid door satan. En het is wonderbaarlijk hoe ik als wedergeboren Christen nu juist alles zie wat er zich in de wereld afspeelt, welk desastreus werk satan aan het doen is door mensen te verblinden en te verleiden om zich over te geven aan alle immoraliteit en hebzucht die vandaag de dag zo kenmerken.

Maar dat schrijft Paulus ook in Ef. 5:13. Dat alle dingen die gebeuren openbaar zullen worden. Alles wat in de duisternis door mensen gebeurt zal volop in het licht komen te staan. (Kol. 2:15, I Tim. 5:25, Mark. 4:22)

-----...-----

Gal. 2:19 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Genesis 3:19 In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren.

I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

Ef. 5:8 Want u was voorheen duisternis, maar nu bent u licht in de Heere; wandel als kinderen van het licht

Ef. 5:9 – want de vrucht van de Geest bestaat in alle goedheid en rechtvaardigheid en waarheid –

Ef. 5:13 Maar al deze dingen komen openbaar als ze door het licht ontmaskerd worden; want al wat openbaar maakt, is licht.

Kol. 2:15 Hij heeft de overheden en de machten ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen getriomfeerd.

Dit vijfde hoofdstuk van het Bijbelboek Efeze is één grote oproep aan alle mensen die het lezen. **Weest niet lauw** (Openb. 3:16). Met andere woorden: sta niet in de wereld en tegelijkertijd bij God Almachtig **in** Jezus Christus. Want dàt zal één grote misrekening blijken te zijn. En denk ook niet dat je helemaal niet hoeft te kiezen, want dat is ook één grote misrekening. Niet gekozen hebben **is** gekozen hebben. Want wanneer ik niet openlijk kies voor God **in** Jezus Christus door Hem aan te nemen, zal ik onder de heerschappij van satan blijven. Met andere woorden: dan heb ik **toch** gekozen en wel voor satan.

Wedergeboren Christenen zijn herkenbaar omdat zij in het licht wandelen. Zij worden niet dronken, zij zijn niet losbandig, zij zijn vervuld met de Heilige Geest. (Ef. 5:17-18). Dat kan voor de wereldse mensen als akakadabra overkomen, maar dat was het voor Nicodemus ook toen hij met Jezus Christus sprak (Joh. 3:1-21), en dat was het voor de Samaritaanse vrouw (Joh. 4:1-30) ook toen zij met Jezus Christus sprak. Het wereldse spreekt een andere taal als het hemelse en het begrijpt elkaar ook niet.

Is dat een zware opleiding om het hemelse te leren gaan sreken en doen?

Helemaal niet. God Almachtig **in** Jezus Christus zegt in het O.T. al dat hij het stenen hart van de mensen zal veranderen in een vlezen hart. Dat wil zeggen dat het hart van de mens die aan God toebehoort door God Zelf veranderd zal worden. (Ez. 11:19, Ez. 36:26). En dat komt omdat God de Vader **in** Jezus Christus in dat hart woont (Joh. 14:23).

Dat ik als wedergeboen Christen veel in psalmen en lofgezangen spreek, dat ik veel Bijbelverzen als mijn houvast voor het leven van elke dag heb, dat ik God Almachtig **in** Jezus Christus elk ogenblik van de dag en de nacht loof en prijs heeft alles te maken met dat ik mij tot in het diepst van mijn genen besef wat God voor mij gedaan heeft.

Daarom is het grote gebod dat Jezus Christus gegeven heeft in Matt. 22:34-40 mijn uitgangspunt. God de Vader liefhebben boven alles en mijn naaste als mijzelf. En in veel van *mijn mijmeringen* kun je lezen dat dit voor mij een wereldomvattende opdracht was en is omdat *liefde* bij mij persoonlijk zo een gevoelig onderwerp was en vanwege wat ik allemaal meegemaakt heb of mee heb moeten maken. Maar ook hier leidt de Heilige Geest weer. Hij overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel. (Joh. 16:8). Maar in dit kader ligt de nadruk op **overtuigen** zodat ik weet wat goed en fout is.

I Tim. 5:25 Evenzo zijn ook de goede werken overduidelijk en die waarmee het anders gesteld is, kunnen niet verborgen blijven.

Mark. 4:22 Want er is niets verborgen wat niet geopenbaard zal worden; en er is niets gebeurd om verborgen te blijven, maar opdat het in het openbaar zou komen.

Openb. 3:15-16 Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.

Ef. 5:17-18 Wees daarom niet onverstandig, maar begrijp wat de wil van de Heere is. En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest,

Ez. 11:19 Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegdoen en hun een hart van vlees geven,

Ez. 36:26 Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven.

Joh. 14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.

Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

Daarom dank ik God de Vader altijd voor alle dingen in de naam van onze Heere Jezus Christus (Ef. 5:20) en daarom wil ik onderdanig wezen in de vreze Gods (Ef. 5:21). En vreze is geen angst, maar een grenzeloos diep respect.

Vrouw en man in het huwelijk

Is er één onderwerp in de Bijbel waar tegenstanders van het Evangelie van Jezus Christus zó mee aan de haal zijn gegaan, en nog steeds gaan, dan het onderwerp man-vrouw.

Is het niet zo dat men het Christendom 'vrouw-onvriendelijk' vindt? Want de man is hoofd van het gezin, de patriarch die met strakke hand regeert en waar de vrouw helemaal niets in en over te zeggen heeft. De vrouw is dus niets waard.

Voor mij persoonlijk is dit hetzelfde waarom critici van het Evangelie van Jezus Christus vinden dat ik mijn vrijheid helemaal heb opgegeven en mij alleen nog maar aan regeltjes, wetten en inzettingen moet houden van mijn 'geloof'.

Ik heb hier al zoveel over geschreven. Want in al het bovenstaande en in alles wat de tegenstanders van het Evangelie van Jezus Christus weglaten is het woordje 'liefde'. Terwijl de meesten van hen ook een keer verliefd zijn geworden op hun echtgenoten nadat ook zij geïnteresseerd raakten in die ander, onder de indruk kamen van die ander, meer wilde weten van die ander, en nog meer onder de indruk kwam van die ander, wat resulteerde in een liefdesverhouding in het huwelijk.

Heb ik die tegenstanders van het Evangelie van Jezus Christus ooit horen vertellen dat zij van hun echtgenoten dingen **moesten** doen of nalaten? Is het niet zo dat ook die mensen zelf heel graag die dingen willen doen of nalaten om hun liefdespartner te behagen?

En zo zie ik ook de verhouding tussen man en vrouw. Want naar de letter gelezen schrijft Paulus hier (en trouwen ook in I Kor. 7, 11 en 14) dat de man het hoofd van de vrouw is, en als ik die zin zonder context neem, dan is dat ook uitermate denigrerend voor de vrouw. Helemaal om dat God Almachtig **in** Jezus Christus de eerste mens naar **Zijn Beeld** heeft geschapen, mannelijk én vrouwelijk (Gen. 1:27). Dus God heeft vrouwelijke eigenschappen en mannelijke eigenschappen in ZichZelf (Matt. 23:37). Daarom zegt God Zelf in Gen 2:18 dat de vrouw aan de man is gegeven **alsof zij tegenover hem staat**. De positie van man en vrouw is een eenheid, een onverbreekelijke eenheid. Ik wil daarbij ook nog even wijzen dat in de eerste vijf hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis de naam Adam in de grondtekst het woord '**ādām**' is, en dat dit 'mens' betekent. Dus niet de man Adam.

☞ Efeze 5:20-21 en dank altijd voor alle dingen God en de Vader in de Naam van onze Heere Jezus Christus. Wees elkaar onderdanig in de vreze Gods.

☞ Gen. 1:27 En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

☞ Matt. 23:37 Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild!

☞ Gen. 2:18 Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem.

In mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Genesis heb ik de volgende vergelijking gemaakt: Neem een schoteltje en breek dit door het midden. Neem dan goede twee-componentenlijm en plak de twee helften weer aan elkaar. Wanneer je het schoteltje nu wilt breken dan zal het op elke plaats breken, maar nooit op die eerdere breuklijn. Zó hoort de huwelijksrelatie tussen man en vrouw ook te zijn. Zij zijn van oorsprong twee, maar nu onlosmakelijk aan elkaar verbonden.

Als ik naar de praktijk van alle dag ga, dan zijn het toch feiten dat er verschillen zijn tussen mannen en vrouwen. (Ik heb het over gelijkwaardigheid tegenover gelijkheid). Ik bedoel: Sonja ziet er anders uit als ik, heeft een andere lichaamsbouw, heeft een andere spiermassa, denkt anders, doet anders dan ik. Dat zegt dus niets over beter of slechter zijn, het zegt alleen maar dat man en vrouw verschillend zijn.

En is het niet zo dat in een goed lopende huwelijksrelatie beslissingen **samen** worden genomen? Dat patstellingen eigenlijk nooit voor kunnen komen? Want keuzes die gemaakt worden in het dagelijks leven moeten gebaseerd zijn op het grote gebod dat Jezus Christus in Matt. 22:34-40 heeft gegeven. Heb God lief boven alles en uw naaste als u zelf. In een goed functionerende huwelijksrelatie zal de ene partner de andere **hoger achten** dan zichzelf. Zal de ene partner **alles** willen doen om de andere partner een plezier te doen. Het woord 'moeten' komt daar helemaal niet in voor.

Ik heb zelf vaak gezegd dat ik als man in onze huwelijksrelatie het hoofd ben van Sonja en dus eindverantwoordelijke. Dat Sonja verantwoordelijk is voor de kleine beslissingen in ons dagelijks leven en dat ik eindverantwoordelijk ben voor de grote beslissingen in ons dagelijks leven. Maar dat in de 35 jaar dat ik nu met Sonja getrouwd ben er **nog nooit** grote beslissingen aan de orde zijn geweest.

Waar praten we over? Ik praat over **de liefde**. En ik ben God Almachtig zó dankbaar dat ik Sonja aan mijn zijde heb gekregen. Een vrouw die als tegenover mij staat, die mijn zwakke eigenschappen met haar sterke eigenschappen aanvult en met mij of ik met haar een volkomen eenheid vorm. Het gaat er niet om of wij in onze huwelijksrelatie bij elkaar passen. Het gaat erom of wij ons in onze huwelijksrelatie aan elkaar kunnen **aanpassen**.

Hoe werkt dit in de praktijk?

Sonja en ik hebben vóór ons huwelijk al de afspraak gemaakt, dat wanneer er beslissingen genomen moeten worden waarbij wij verschillend denken, dat die beslissing gewoon niet genomen wordt. Zo hebben Sonja en ik al 35 jaar geen trouwring, omdat wij het niet met elkaar eens werden over wat voor soort trouwring het dan moest worden en welke kleur deze trouwring dan moest hebben. Nu, 35 jaar later hebben wij nog steeds geen trouwring.

Is dat erg dan?

Voor mij totaal niet omdat wij als geen ander van elkaar houden. De liefde tussen Sonja en mij is zó groot dat deze geen tweedeling toelaat. En ja, ik weet ook echt wel dat wij best wel eens meningsverschillen hebben. Maar de liefde heeft de boventoon en de eenheid staat boven alles. In ons huwelijk hangt de **VLAG** in top. **Veiligheid**, **Liefde**, **Aanvaarding** en **Geborgenheid** voeren in alles de boventoon.

-----,-----

Man en vrouw zijn twee personen, maar toch een eenheid. Kan God Almachtig Zichzelf dan splitsen?

Het antwoord is Nee. In Deut. 6:4 staat geschreven: Hoor Israël, uw God is één. En die Eenheid omvat in mijn ogen méér dan wat ik altijd geleerd heb in de kerken: de zogenaamde heilige Drie-Eenheid. God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest.

Want wie waren er vóór de schepping van deze aarde in de hemel?

- God Almachtig,
- God de Zoon,
- God de Heilige Geest',
- Engelen,
- Gods zonen.

Ik ben ervan overtuigd dat al deze 'Geesten' (want in de hemel zijn alleen geestelijke wezens zoals God Almachtig Zelf ook Geest is (Gen. 1:2) een Eenheid vormden. Een Eenheid die samenkomt in de woorden van Gen. 1:26: 'Laat **Wij** mensen maken naar **Ons Beeld**.' Dus in volkomen eenheid zoals God Zelf ook in eenheid leefden met Diegenen die bij Hem waren en die Hij geschapen had.

Omdat God Almachtig **in** Jezus Christus die Eenheid van Zichzelf als voorbeeld neemt, gebruikt Paulus dit voorbeeld ook als voorbeeld van eenheid in het huwelijk, maar ook als voorbeeld in het functioneren van de kerk c.q. gemeente.

 Deut. 6:4 *Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één!*

 Gen. 1:2 *De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.*

 Gen. 1:26. *En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!*

En dat allemaal gebaseerd op één woord: **LIEFDE**, of zoals het grote gebod van Jezus Christus die samenvat in de woorden: 'gij zult uw naaste liefhebben als u zelf'. En Paulus schrijft in Fil. 2:3 dat de één de ander 'voortreffelijker' acht. Of te wel, het wel en wee van mijn naaste is belangrijker dan het wel en wee van mijzelf. En als ik het dan over mijn huwelijksrelatie gaat, dan is Sonja voor mij belangrijker dan ikzelf. En dat is geen cliché

Als het uitgangspunt van het Evangelie van Jezus Christus de **LIEFDE** is en de ander hoger achten dan zichzelf; wat kan er dan toch denigrerend zijn in de woorden die Paulus hier in Ef. 5:22 schrijft. Want eigenlijk zeg ik (op basis van wat Paulus schrijft): 'Uit naam van de liefde en omdat ik Sonja hoger acht dan mijzelf en mijzelf onderdanig vindt aan Sonja vraag ik jou om onderdanig te zijn aan mij'.

'Uit naam van de liefde en omdat ik Sonja hoger acht dan mijzelf en mijzelf onderdanig vindt aan Sonja vraag ik om mij te accepteren als jouw hoofd zoals Jezus Christus mijn hoofd is'.

Want in de Eenheid God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest is óók een hiërarchie. Want Jezus Christus zegt Zelf in Joh. 14:28 dat de God de Vader **méér** is dat Hijzelf. En van de Heilige Geest staat geschreven in Joh. 16:13 dat Deze alles doet wat de Vader en wat de Zoon tot Hem zeggen. Ik lees ergens **nergens** in de Bijbel dat Jezus Christus 'ontevreden' is met Zijn plaats in de Eenheid. En laat wel zijn, als ik het dan over een Goddelijke hiërarchie heb, dan leeft de wedergeboren Christen óók in die Eenheid, maar heeft daarin wel de onderste plaats. (Als ik dat zó mag zeggen, maar ik weet veven geen betere benaming).

Dus Jezus Christus is het Hoofd van de man. En de reden daarvan is dat Hij de **Behouder van het Lichaam** is. En het Lichaam zijn alle wedergeboren Christenen samen onder Jezus Christus. Dus zonder Jezus Christus kan er geen sprake zijn van een lichaam dat functioneert zoals God Almachtig dat Zich voor ogen heeft gesteld.

In Ef. 5:25 schrijft Paulus dat de Gemeente (het Lichaam van Jezus Christus, de kerken en de gemeenten), **onderdanig** moeten zijn aan Jezus Christus. Nogmaals: als Behouder van het Lichaam. En als ik die lijn verder doorzet, dan zou ik dus kunnen zeggen dat de man de behouder is van de huwelijksrelatie en dat wanneer de vrouw daarin niet onderdanig is, dat er dan helemaal geen sprake kan zijn van een gelijkwaardigheid binnen de huwelijksrelatie. En natuurlijk geldt dat andersom ook dat wanneer de man niet onderdanig is aan zijn vrouw dan wordt de eenheid in het huwelijk geweld aan gedaan en kan er geen sprake zijn van een gelijkwaardige huwelijksrelatie.

☞ Fil. 2:3 Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf.

☞ Ef. 5:22 Vrouwen, wees uw eigen mannen onderdanig, zoals aan de Heere,

☞ Joh. 14:28 U hebt gehoord dat Ik tegen u gezegd heb: Ik ga heen maar kom weer naar u toe. Als u Mij liefhad, zou u zich verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen naar de Vader; want Mijn Vader is meer dan Ik.

☞ Joh. 16:13 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

☞ Ef. 5:25 Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven,

Paulus spreekt over de vrouw woorden van '*onderdanigheid*' als het gaat om de haar relatie met haar man. Paulus spreekt over de man woorden van '*liefhebben*' als het gaat om zijn relatie met zijn vrouw. En voor mij persoonlijk is '*liefhebben*' alles overhebben voor die ander die ik liefheb. Wat is dan het verschil tussen '*onderdanigheid*' en '*liefhebben*'.

Zit hierin niet ook de grote valkuil van onze Nederlandse taal? Ik bedoel: in de hele Bijbel wordt bijvoorbeeld het woordje '*heersen*' gebruikt. En dit woordje '*heersen*' betekent *macht uit oefenen* over de ander. Maar als ik de Bijbel in de grondtekst lees, dan lees ik dat het woordje '*heersen*' in Gen. 1 en 2, dus de tijd in het paradijs waar alles 100% in orde was, dat dit het woordje '**Radah**' is. En dat woordje betekent '**dienend liedinggeven**'.

Dan komt de zondeval in Gen. 3. En vanaf dat moment gebruiken wij in de Nederlandse taal nog steeds datzelfde woordje '*heersen*'. Maar als ik in de grondtekst ga kijken, dan staat hier het woordje '**Mashal**' en dat betekent '**overheersen**'. En zó ken ik dit woordje ook vaak.

Wil ik kijken welke eenheid in het huwelijk, in de gemeente, bepalend is voor God Almachtig **in** Jezus Christus moet ik dus NIET kijken naar de wereld waar satan de overheerser van is. Dan moet ik kijken naar de tijd dat er nog geen zonde was, dus in het paradijs, waar God elke avond met de mens wandelde en met hem communiceerde. (Gen. 3:8). God Zelf gaf '*dienend leiding*' aan de mens zodat deze wist wat hij moest doen.

Dit dienend leidinggeven zie ik ook in Jezus Christus als Hij in Mark. 10:45 zegt dat Hij gekomen is om te dienen en niet om gediend te worden.

-----,-----

Ik concludeerde dus dat in het voorgaande de *onderdanigheid* van de vrouw hetzelfde is als het *liefhebben* van de man. En in Ef. 5:26 staat wat de reden daarvan is. God Almachtig **in** Jezus Christus wil dat de man zijn vrouw heiligt. Dat wil zeggen '*apart*' zet voor hemzelf. En dit '*apart*' zetten doet de man door zijn vrouw te reinigen *met het waterbad door het Woord*.

Dit doet mij denken aan het gesprek tussen Nicodemus en Jezus Christus in Joh. 3. Want ook hier gebruik Jezus Christus woorden als: '*dopen in water en Geest*'. En ik concludeerde in *mijn mijmeringen* bij de vier Evangelien dat **het water** uit dat gesprek *de bekering* was en dat **de Geest** uit dat gesprek *het nieuwe leven* was.

 Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

 Mark. 10:45 Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven als losprijs voor velen.

 Ef. 5:26 opdat Hij haar zou heiligen, door haar te reinigen met het waterbad door het Woord,

Zijn dat niet geweldige woorden die Paulus hier gebruikt?

De man in de huwelijksrelatie heeft alles voor zijn vrouw over. Hij wil niets lievers dan haar liefhebben, haar dienen en apart zetten, totaal en geheel schoongewassen van alles wat er misschien aan die vrouw zou maken.

En zoals dit voorbeeld van de man en de vrouw in de huwelijksrelatie een uiting van puurheid is, een uiting van het meest zuivere licht, een uiting van..... noem maar op, zo is het de wil van God Almachtig **in** Jezus Christus dat de kerkelijke gemeente (het Lichaam van Jezus Christus) óók zo functioneert, óók apart is gezet van de wereld en dat zij puurheid is en van het zuiverste licht. (Ef. 5:27).

-----,-----

Paulus gaat nog even door in het vergelijken van de huwelijksrelatie met hoe de kerkelijke gemeente er uit zou mogen/ moeten zien.

Want schijft Paulus: 'wie heeft niet zijn eigen lichaam lief?' (Ef. 5:28). Doen wij mensen hier op aarde er niet alles aan om ons lichaam van vlees en bloed goed te verzorgen? Ik was mij elke morgen, ik poets mijn tanden elke dag, ik douch mij een aantal malen per week, ik eet en drink (meestal) wat goed is voor mijn lichaam. Wanneer ik ziek ben en de dokter schrijft mij medicijnen voor dan neem ik die trouw; omdat ik wil dat mijn lichaam van vlees en bloed het goed heeft en het goed doet. Het lichaam van vlees en bloed zal er alles aan doen om te blijven leven.

Zoals de man en de vrouw de huwelijksrelatie behoort te koesteren zoals zij hun eigen lichaam verzorgen en koesteren, zó zorgt Jezus Christus als het Hoofd van Zijn Lichaam, dat zijn de wedergeboren Christenen, zó zorgt Jezus Christus voor hen die samen met Hem en God de Vader in de nieuwe geestelijke Eenheid zijn. Die Eenheid die pas weer mogelijk werd toen Jezus Christus aan het kruis van Golgoltha verzoening had gedaan en vergeving had geschonken aan die mensen die dat wilden aannemen.

Want door de zonden van de eerste mens in Gen. 3 was er een onoverkomelijke kloof gekomen tussen God Almachtig en de kroon op Zijn schepping (Ps. 8), de mens. Die kloof die kon door geen mens gedicht worden en zodoende kon God niet meer in de nabijheid van de mens zijn zoals Hij dat in Gen. 3:8 deed.

☞ Ef. 5:27 opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, een gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos zou zijn.

☞ Ef. 5:28 Zo moeten de mannen hun eigen vrouwen liefhebben als hun eigen lichamen. Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief.

☞ Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

Doordat Jezus Christus de zonden van de mens op Zich genomen had, om te betalen voor de overtredingen die de mensen hadden begaan op de wet van God Almachtig (pag. 16-18), is die kloof tussen God en de mens weer gedicht. Zoals het grote en zware gordijn in de tempel, dat scheiding maakte tussen 'het heilige' en het '*heilige der heiligen*' van boven naar beneden scheurde (Matt. 27:51), zo mocht de mens weer bij God komen.

Let wel: in het O.T. mochten alleen de priesters in het '*heilige*' komen en mocht alleen de hogepriester éénmaal per jaar in het '*heilige der heiligen*' komen.

Ben ik dan een priester?

Het antwoord is ja, want Petrus schrijft in I Petr. 2:9 dat met mijn aanname van Jezus Christus als mijn Redder en Heiland, dat ik ben toegetreten tot een **koninklijk priestergeslacht**. (zie ook Openb. 1:6).

Dus ik ben als wedergeboren Christen **een priester** voor God Almachtig en mag in die hoedanigheid bij God zijn. Niet meer één maal per jaar zoals de hogepriesters in het O.T. dat mochten, maar er is voor mij als priester een vrije en onbelemmerde doorgang naar God.

Let wel: Het grote en zware gordijn dat in de tempel van boven naar beneden scheurde, dat scheiding maakte tussen het '*heilige*' en het '*heilige der heiligen*' staat symbool voor de zonden van de mens. Voor mijn zonden die ik deed toen ik Jezus Christus nog niet aangenomen had. En aangezien God Almachtig niet vereenzelvigd kan worden met ook maar de kleinste vorm van zonde, was die scheiding dus noodzakelijk.

Diezelfde scheiding die het volk Israël in acht moest nemen toen Mozes de berg op klom om met God Almachtig te spreken. (Ex. 19:12-13). Dit volk moest beneden aan de voet van de berg wachten en mochten die berg zelfs niet aanraken. En dan komt Mozes uiteindelijk naar beneden en dat glanst zijn gezicht zó van de puurheid en de heerlijkheid en het licht van God, dat de Israëlieten aan hem vragen om een doek over zijn gezicht te doen, want zij kunnen dat licht helemaal niet aanzien. (Ex. 34, 29:35). Met andere woorden: het contrast tussen de heiligheid van God en de onheiligheid van de mens door zijn zonden is zó groot dat die mens de puurheid van Gods heiligheid helemaal niet **kan** aanzien.

 Matt. 27:51 En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden; de aarde beefde en de rotsen scheurden;

 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

 Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

 Ex. 19:12-13 U moet voor het volk een grens stellen rondom de berg door te zeggen: Wees op uw hoede dat u de berg niet beklimt of ook maar de voet ervan aanraakt. Ieder die de berg aanraakt, zal zeker gedood worden. Geen hand mag hem aanraken, want hij zal zeker gestenigd of met pijlen doorschoten worden. Of het nu een dier of een mens is, hij mag niet blijven leven. Pas als de ramshoorn een langgerekte toon laat horen, mogen zij de berg beklimmen.

Maar nogmaals: door het offer van Jezus Christus aan het kruis van Golgotha is die scheiding tussen God Almachtig en de mens weggenomen. Sterker nog, het is Gods grote verlangen om weer 'gemeenschap' met die mensen te hebben. Om intiem met die mens te zijn of te wel vertrouwlijk. En dat kan allemaal op basis van het aannemen van het Evangelie van Jezus Christus. Want wij wedergeboren Christenen zijn leden van Zijn Lichaam, van Zijn vlees en van Zijn gebeente (Ef. 5:30).

Paulus maakt dit duidelijk dat een man (en ook de vrouw overigens) zijn vader en moeder zal verlaten om zich aan zijn vrouw te hechten. **En zij zullen één vlees zijn.** (Gen. 2:24). Paulus citeert hier God Almachtig.

Paulus maakt hierbij direct duidelijk dat hij het heeft over het Lichaam van Christus, de kerkelijke gemeente, de wedergeboren Christenen. Zij moeten zich losmaken van hun aardse vaders en moeders. Want die aardse vaders en moeders staan symbool voor de wereld. En zolang ik mij gehecht heb aan deze wereld kan ik mij niet hechten aan Jezus Christus (Matt. 6:24)

-----...-----

Wat een prachtige woorden schrijft Paulus hier. En wat een prachtige vergelijking maakt Paulus hier tussen de huwelijksrelatie van man en vrouw en de eenheid binnen het Lichaam van Christus. Deze eenheid die zich kenmerkt in de woorden: *onderdanigheid* en *liefde*. Die eenheid die niet zonder het ene kan, maar ook niet zonder het andere.

Want mankeert er iets in de onderdanigheid van de huwelijksrelatie, dan kan deze relatie niet ten volle functioneren zoals God Almachtig dit bedoeld heeft. Maar mankeert er iets in de liefde van de huwelijksrelatie dan kan deze relatie óók niet ten volle functioneren zoals God dit bedoeld heeft. En voor mij komt dan alles weer te samen in het grote geboed dat Jezus Christus gegeven heeft (Matt. 22) *'Heb God lief bóven alles en het gelijke daaraan is: heb uw naaste lief als uzelf'*. Als dát geen bewijs van Goddelijke liefde is, dan weet ik het ook niet meer.

En iedereen die moeite blijft houden met hoe Paulus hier de positie van de man en de vrouw neerzet zeg ik: *'vraag God Almachtig zelf hoe het zit. Laat eigen vooroordelen en oordelen nu eens even achterwege en geef het Evangelie van Jezus Christus nu eens de kans om jou dit uit te leggen'*. Want staat er niet geschreven in de Bijbel dat de Heilige Geest alles uitlegt? Hij overtuigt van alles wat God **in** Jezus Christus werkelijk bedoelt vanuit een liefhebbende dienende houding. (Joh. 16:8)

☞ Ef. 5:30 Want wij zijn leden van Zijn lichaam, van Zijn vlees en van Zijn gebeente.

☞ Gen. 2:24 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.

☞ Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

☞ Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

Efeze

Hoofdstuk 6

Kinderen en Ouders

Daar waar Paulus in hoofdstuk vijf van dit Bijbelboek de vergelijking maakte tussen het functioneren van de kerkelijke gemeente en de huwelijkrelatie tussen man en vrouw, gaat Paulus in dit zesde hoofdstuk verder met aanwijzingen voor '*binnen het gezin*'. Want Paulus gaat hier de kinderen en de ouders aanspreken. De vergelijking met de kerkelijke gemeente wordt hier dus losgelaten, tenzij je met de kinderen van het gezin de gelovigen bedoelt in een kerk of gemeente.

Men zegt wel eens dat wanneer de kinderen het naar hun zin hebben en goed in hun vel zitten, dat de ouders het ook naar hun zin hebben en goed in hun vel zitten. Maar wanneer hebben kinderen het goed binnen de huwlijksrelatie? Als de ouderlijke ***liefde*** hand in hand gaat met de kinderlijke ***gehoorzaamheid***.

Niets in dit leven is vrijblijvend. Ik moet de wetten van de Nederlandse regering naleven, ik moet datgene doen wat mijn werkgever zegt, en als ik mij bij een vereniging heb aangesloten wordt er van mij verwacht dat ik de huisregels van die vereniging nakom.

Het woordje '*gehoorzaamheid*' klinkt in onze samenleving als onderdrukkend en negatief, maar dat is het niet. Zeggen wetenschappers niet dat kinderen gebaad zijn bij de drie R's, Reinheid, Regelmaat en Rust.

Als ik mijn (kleine) kinderen volledig de vrije hand had gegeven, dan gingen zij naar bed wanneer zij dat wilden, stonden op uit hun bed wanneer zij dat wilden, aten zij elke dag patat en ijs, zoveel als zij maar wilden, gingen hoogstwaarschijnlijk niet naar school en ga zo maar door. Ieder weldenkend mens weet dat dit niet kan. Ieder weldenkend mens ***weet*** dat kinderen hun ouders moeten gehoorzamen omdat die kinderen vooral in hun jongste jeugd nog niet het overzicht hebben van de keuzes die zij maken. Want de zaken die ik hierboven noem leiden tot onreinheid, tot onrust, tot ongezondheid, ongedisciplineerdheid en ga zo maar door.

Paulus doet hier in Ef. 6:1 een oproep aan de kinderen om gehoorzaam te zijn aan hun ouders. En ik wil hierbij benadrukken dat hier niet het woord '*dictator*' gebruikt wordt, want dit beschrijft Paulus ook in Ef. 6:4

 Ef. 6:1 Kinderen, wees je ouders gehoorzaam in de Heere, want dat is juist.

 Ef. 6:4 En vaders, wek geen toorn bij uw kinderen op, maar voed hen op in de onderwijzing en de terechtwijzing van de Heere.

Zoals een goed functionerende huwelijksrelatie gebaseerd is op 'onderdanigheid' en 'liefhebben' (zie hoofdstuk 5), zo kan een goed functionerend gezinsleven met kinderen alleen gebaseerd zijn op gehoorzaamheid, met maar één doel: dat de kinderen nog beter worden dan de ouders. En dit is ook wat Paulus schrijft in Fil. 2:3 dat wij mensen andere mensen hoger moeten achten dan dat wijzelf zijn. En is het niet goed om de kinderen daar al in de jongste jeugd mee bekend te maken?

Dat gehoorzaamheid onder de paraplu hangt van 'liefde' mag duidelijk zijn. Ik bedoel, de gehoorzaamheid die een dictator van zijn onderhorigen afdwingt is niet gebaseerd op liefde, maar op basis van angst. En aangezien angst een pijl uit de koker van satan is, kan ik dus zeker weten dat dit geen goed fundament is voor het gezinsleven.

Paulus schrijft in dit opzicht zelfs over een belofte. Want in Ef. 6:3 schrijft hij over de kinderen die gehoorzaam zijn, dat zij lang zullen leven op deze aarde en dat hen goed zal gaan. Is dit niet dezelfde belofte als die gekoppeld is aan 'het eren van vader en moeder' (Ex. 20:12)? Het eren van de ouders is dus in principe het 'gehoorzamen' van de ouders. En het feit dat Paulus deze woorden schrijft na de woorden uit Efeze hoofdstuk 5, over het onderdanig zijn van de vrouw en het liefhebben van de man, geeft aan dat de liefde de hoofdtoon moet zijn.

Aan de ouders wordt echter **nog** een gebod gegeven en dat is om hun kinderen op te voeden in de 'onderwijzing en terechtwijzing van de Heer'. En dit doet mij denken aan Deut. 6:4-9. De Bijbel **moet** onderwezen worden aan onze kinderen, want de Bijbel **is** Jezus Christus. Als ik mijn kinderen dus niets van de Bijbel vertel, horen zij dus ook niets van Jezus Christus. En aangezien het geloof uit het horen is (Rom. 10:14) krijgen die kinderen dus ook geen gelegenheid van hun ouders om kennis te nemen van Jezus Christus, met alle gevolgen van dien.

Waarschuwing: Laat de woorden die Paulus schrijft over de man en de vrouw, over de gehoorzaamheid van de kinderen en het onderwijzen van de ouders aan hun kinderen alsjeblieft **in** de context staan. Zoals ik hiervoor al ergens schreef is het uit de context halen van zo een Bijbelvers slecht en veroordelend. Want dan zou ik zo een Bijbelvers inderdaad denigrerend kunnen noemen. Is het niet naar de vrouw, dan wel naar de man en de kinderen.

Maar het is **nooit** God's bedoeling om denigrerend te zijn naar wie dan ook. Zelfs niet naar de tegenstanders van Hem. Id de mens niet geschapen naar Zijn Beeld? (Gen. 1:26)

☞ Fil. 2:3 Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf.

☞ Ef. 6:3 opdat het je goed gaat en je lang leeft op de aarde.

☞ Ex. 20:12 Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft.

☞ Deut. 6:4-9 Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één!. Daarom zult u de HEERE, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht.. Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven.

☞ Rom. 10:14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt?

☞ Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Als ik niet begrijp dat liefde het **grote** fundament is onder het huwelijksleven (maar ook onder het kerkelijk gemeentelijke leven, en al helemaal binnen het Lichaam van Christus);

Als ik niet begrijp dat liefde het **grote** fundament is waarop ik mijn kinderen mag opvoeden in de '*vreze des Heren*', of wel in het **respect** hebben voor Mijn Maker;

Als ik niet begrijp dat liefde het **grote** fundament is voor mijn funtioneren hier op aarde, dan zal ik worden tot een '*dwaas*' (Ps. 53:2, Spr. 5:21-23, Spr. 10:8, I Kor. 1:18 en vele andere)

Slaven en heren

Paulus breidt het onderwerp van *onderdanigheid* en *liefhebben* uit van de huwlijksrelatie tussen man en vrouw naar het gezinsleven waarin kinderen zijn betrokken. Maar daar laat hij het niet bij, want Paulus betreft hier zelfs het arbeidsleven van mensen bij. Hij spreekt hier over slaven en heren, maar ik gebruik liever de woorden werkgevers en werknemers.

Hedendaagse mensen, vooral in Nederland, hebben een steeds groter wordend gezagsprobleem. Was er vroeger een groot respect voor de politie, voor de bestuurders van een land, provincie of stad, voor de leerkrachten op school, vandaag de dag is dat respect niet zo vanzelfsprekend meer. Elke dag lees ik artikelen in het nieuws die dat weer benadrukken, maar ook elke dag lees ik weer hoe de onderlinge relaties tussen mensen in Nederland zich verharderen.

Voor mij is dit enerzijds een gevolg van de verharding in de politiek. Als ik sommige debatten volg en hoor in de Tweede Kamer, wat dààr allemaal gezegd wordt en welke taal dààr gebruikt wordt, terwijl zij de '*leiders*' van ons land zijn, dan kan ik mij voorstellen dat er veel mensen zijn die dit gedrag volgen. Want als de leiders alles mogen zeggen in hujn hoedanigheid als Tweede Kamerlid, dan mag ik dat toch ook? Is er niet gezegde dat zegt: '*Zo leider, zo volk*'?.

Aan de andere kant is dit ook een gevolg van het beleid van de regering als het gaat over *individualisering*, die in mijn ogen totaal uit de hand gelopen is. De **eenheid in het huwelijk** wordt door de regering van Nederland niet meer geaccepteerd. Ieder mens is er één. gezamenlijke verantwoording als echtpaar is er alleen wanneer de regering dat uitkomt. Het liefst moeten vrouwen in het huwelijk hun eigen achternaam behouden, moeten zij zelf een bankrekeningnummer hebben en moeten zij een eigen social life met eigen accounts ed. hebben.

Ps. 53:2 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelij, zij bedrijven gruwelijk onrecht; er is niemand die goeddoet.

Spr. 5:21-23 Want de wegen van een man zijn vóór de ogen van de HEERE, Hij weegt al zijn sporen. Zijn ongerechtigheden nemen de goddeloze gevangen: met de banden van zijn zonde wordt hij vastgehouden. Hij zal sterven omdat er geen vermaning was, door zijn grote dwaasheid zal hij verdwalen.

Spr. 10:8 Wie wijs van hart is, neemt de geboden aan, maar wie dwaas van lippen is, komt ten val.

I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

Daarnaast wordt overspel, vrije seks, vrije relatievormen als 'normaal' gepromoot en wordt het traditionele huwelijk als achterhaald en ouderwets afgedaan.

Het gevolg van al die zaken is wel dat mensen zich oppermachtig voelen en het 'recht' menen te hebben om alles voor zichzelf op te eisen. Solidariteit wordt een steeds moeilijker onderwerp. Kijk maar naar de discussies over ziektekosten, over de AOW, pensioenen e.d.

Paulus gaat wat het bedrijfsleven betreft uit van dezelfde gezindheid zoals hij dat in het voorgaande schrijft over de huwelijksrelatie en het gezinsleven. Dààr wordt immers het fundament gelegd hoe iemand in zijn latere leven zal zijn? Dààr wordt toch immers het fundament gelegd hoe werknemers tegenover 'hoger' geplaatsten zullen zijn?

Als ik met de grondbeginselen van het Evangelie van Jezus Christus ben opgevoed, dan is liefde niet alleen het fundament in mijn huwelijk, maar in mijn hele leven. Dus ook in het bedrijfsleven.

Als ik boven dit boek de tekst uit I Thess. 3:12-13 heb gehangen over het sterker worden van mijn hart doordat ik mijn naaste steeds meer ga liefhebben, dan mag dit duidelijk zijn dat dit niet alleen voor binnen mijn huwelijksrelatie geldt, en niet alleen binnen mijn kerkelijke gemeente, maar in alle geldingen van mijn leven.

Dit lees ik ook in wat Jezus Christus vertelt in Matt. 5:46-47 wat er opneer komt dat heel veel mensen lief en aardig zijn naar diegenen die ook lief en aardig **voor hen** zijn. Maar het Evangelie van Jezus Christus zegt juist om lief en aardig te zijn naar **alle** mensen. Ongeacht hoe zij mij behandelen. En met het lief en aardig bedoel ik respectvol, hulpvaardig, loyaal, trouw, eerlijk, integer en noem maar op.

Of zoals Paulus hier schrijft in Ef. 6:5-7 'met vrees en beven', of zoals ik het vertaal 'met groot respect', 'oprechtheid van hart, niet met ogendienst, maar als mensen behagers, als slaven van Christus naar de wil van God'.

Wedergeboren Christenen in deze wereld mogen en moet het licht van Jezus Christus uitstralen als een lamp die bovenop een paal is gezet, zodat zo veel mogelijk mensen dat licht zullen zien. (Matt. 5:13-16).

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

☞ Matt. 5:46 Want als u hen liefhebt die u liefhebben, wat voor loon hebt u dan? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde?. En als u alleen uw broeders groet, wat doet u meer dan anderen? Doen ook de tollenaars niet zo?

☞ Efeze 6:5-7 Slaven, wees, evenals aan Christus, gehoorzaam aan uw heer naar het vlees, met vrees en beven, oprecht van hart, niet met ogendienst, als mensenbehagers, maar als slaven van Christus; doe zo van harte de wil van God, en dien met bereidwilligheid de Heere en niet de mensen.

☞ Mattheüs 5:13-16 U bent het zout van de aarde; maar als het zout zijn smaak verloren heeft, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer voor dan om weggeworpen en door de mensen vertrapt te worden. U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn. Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

Het hele Evangelie van Jezus Christus kenmerkt zich door het **liefhebben** van anderen, en daarbij bedoel ik ook de mensen die ik niet of nauwelijks ken. Daarbij bedoel ik ook de mensen die mij nare dingen hebben aangedaan, zonder dat ik hun gedrag goedkeur. Daarbij bedoel ik ook daders van misdrijven, zonder dat ik hun gedrag goedkeur, daarbij bedoel ik ook op mensen die er andere relatievormen op nahouden, zonder dat ik dat gedrag goedkeur. De mens en het gedrag dat hij vertoont zijn twee totaal verschillende dingen.

Het Evangelie van Jezus Christus kenmerkt zich door een opofferende liefde, vergeving en verzoening naar **alle** mensen toe. Want Jezus Christus is naar deze wereld gekomen om voor **alle** mensen in deze wereld verzoening te doen. Het is aan de mens of hij dit gebaar wil aannemen dan wel afwijzen.

De belofte die God Almachtig stelt bij het eren van de vader en de moeder in Ex. 20:12 in de woorden dat ik dan lang zal leven in het land dat God mij gegeven heeft;

De belofte die Paulus in Ef. 6:3 opschrijft als gevolg op die eerste belofte van God Almachtig, dat kinderen die hun ouders gehoorzamen lang zullen leven op aarde en dat het hen goed zal gaan;

Die belofte wordt ook uitgebreid naar werknemers die onder gezag staan van werkgevers. Want in Ef. 6:8 schrijft Paulus dat **iedereen** die goeds doet, dit terug zal krijgen van God Almachtig **in** Jezus Christus. Dit geldt voor werkgevers en werknemers.

De relatie in het huwelijk tussen man en vrouw is gefundeerd op onderdanigheid en liefhebben. Datzelfde fundament geldt voor het gezinsleven tussen ouders en kinderen. Datzelfde fundament geldt binnen de kerkelijke gemeente. Maar datzelfde fundament geldt ook in de verhouding werkgever, werknemer.

Als liefhebben en onderdanigheid het fundament is hoort daar het woordje 'dreigen' absoluut niet bij (Ef. 6:8-9). Want 'dreigen' heeft als resultaat 'angst', en zoals ik al zo vaak geschreven heb is 'angst' en pijn uit de koker van satan met als doel om mensen monddood te maken en hen te het leven in vrijheid te ontnemen.

En dit is ook een vorm van onderdrukking die ik in nederland steeds meer ervaar. Ik heb het zelf meegemaakt dat ik per ongeluk een foutje had gemaakt in een aangifte naar de Belastingdienst. Toen ik hier op gewezen werd door de belastingdienst, en ik direct de hand in eigen boezem stak, kreeg ik toch het gevoel dat ik staatsvijand nummer één was geworden.

Ex. 20:12 Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft.

Ef. 6:3 opdat het je goed gaat en je lang leeft op de aarde.

Ef. 6:8 U weet immers dat wat ieder aan goeds gedaan heeft, hij dat van de Heere terug zal krijgen, hetzij slaaf, hetzij vrije.

Ef. 6:8 U weet immers dat wat ieder aan goeds gedaan heeft, hij dat van de Heere terug zal krijgen, hetzij slaaf, hetzij vrije. En heren, doe hetzelfde bij hen; laat het dreigen achterwege. U weet toch dat ook uw Heere in de hemelen is en dat er bij Hem geen aanzien des persoons is.

Want ik kreeg een brief van de Belastingdienst, waarin ik gewezen werd op mijn fout, en dat is natuurlijk goed. Maar wat ik als schokkend ervoer was de taal die gebruikt werd. In helemaal niets erkent de Belastingdienst dat mensen een foutje *kunnen* maken, terwijl iedereen weet dat het Belastingstelsel nu niet het meest eenvoudige onderwerp is. In de brief die ik kreeg waarin ik gewezen werd op mijn fout werd mij niet eens de mogelijkheid geboden om mijn fout te herstellen. De Belastingdienst gebruikte direct woorden als fraude, boetes en nog erger. Terwijl ik altijd en zonder vertragingen mijn belastingen betaald heb. Dààr wordt schijnbaar door de Belastingdienst niet naar gekeken. Er wordt niet naar de mensen en hun (betaal)verleden gekeken. Neen, de Belastingdienst veroordeelt direct.

Toen ik hierop mijn beklag deed bij de Belastingdienst kreeg ik gelukkig een 'oudere belastingambtenaar' aan de telefoon die mijn beklag begreep. Hij streepte ook direct de boete weg die mij in de brief al was opgelegd, maar kon aan de rente niets veranderen. En dat begreep ik ook. Deze belastingambtenaar wees mij erop dat de Belastingdienst enorm veel klachten krijgt over hun wijze van communiceren, maar verweet dit aan de computers die het meeste werk binnen de Belastingdienst hadden overgenomen.

Het dreigen met van alles en nog wat leidt minimaal tot onrust. Maar ik kan mij ook voorstellen dat het bij veel mensen leidt tot angst. Ook in die gevallen waarin mensen met de beste bedoelingen gehandeld hebben. Ik vind het onnoemlijk jammer dat die ruimte er schijnbaar niet meer is, terwijl wij toch vanaf onze jongste jeugd op scholen geleerd is dat je juist leert door je fouten.

Aan de ander kenat zie ik dat de Belastingdienst dus óók geregeerd wordt door '*angst*'. Want is het meestal niet een heel klein aantal mensen dat bewust hun belastingaangiften verkeerd invult? En is het niet zo dat al die strenge maatregelen gebaseerd zijn op dàt kleine aantal? Het is allemaal angst, angst en angst. En ik zeg openlijk dat dàt het werk van satan is.

Als '*angst*' gaat regeren dan verdwijnt de menselijkheid en wordt vervangen door regeltjes en wetten. En als het dan eens goed fout gaat heeft dat voor veel mensen grote gevolgen. Een paar voorbeelden alleen uit het jaar 2019

- In 2019 moest de Belastingdienst het boetekleed aantrekken omdat zijn zonder enig vooronderzoek en zonder enige vooraankondiging de kinderopvangtoeslag van vele honderden mensen van de ene dag op de andere stopzetten.
- De Regering moest toegeven dat de menselijkheid weg was bij vele uitkeringsinstanties als Belastingdienst, Sociale diensten en dergelijke.

- Ongebreidelde regelzucht. Zo verscheen er een bericht in de rant een uitvaartverzorgers die de lijkwagen voor een bejaardenhuis parkeerde om een overledene op te halen, waarbij een regelzuchtig ambtenaar de uitvaartverzorgers een waarschuwing gaf voor verkeerd parkeren.
- Of wat te denken van die overijverige politieagent die een automobilist bekeurde omdat hij een navigatieapparaat aan zijn voorruit had geplakt zoals honderdduizenden anderen dat doen. Volgens die politieagent belemmerde dat navigatieapparaat het uitzicht van de automobilist, even vergetende dat het nog niet zo lang geleden is dat iedere automobilist een keteken deel III achter de voorruit moest hebben.

Bovenstaande voorbeelden maken de samenleving kapot omdat het geaseerd is op 'angst' in plaats van leven in 'vrijheid' En let wel: vrijheid kan alleen functioneren met een rechtvaardig bestel van orde en gezag. Kijk maar wat Paulus hier over schrijft in de brieven aan de gemeente van Korinthe als het gaat om de kerkelijke gemeente.

Bovenstaande voorbeelden geven juist de tegenstrijdigheid met het Evangelie van Jezus Christus aan, want het Evangelie van Jezus Christus is gebaseerd op liefde, op vergeving en verzoening.

De geestelijke wapen uitrusting

Wat is hier nu allemaal gaande?

Het hele leven hier op aarde kenmerkt zich door de strijd tussen 'goed' en 'kwaad'. Als ik schrijf over bekeuringen en dreigementen, als ik schrijf over individualisering, over egoïsme, over gezagsproblemen, maar ook als ik schrijf over de verhouding tussen man en vrouw, tussen ouders en kinderen, tussen werkgevers en werknemers, dan gaat het in al die gevallen over 'goed' en 'kwaad'.

Het is immers een feit dat God Almachtig deze aarde en de mensen op deze aarde als 'kroon op de schepping' (Ps. 8) gemaakt heeft, en dat deze schepping 'zeer goed' was. (Gen. 1:31). Kijk maar naar de eerste twee hoofdstukken in het Bijbelboek Genesis. Deze periode kan ik dus gerust het 'goede' noemen want in die tijd wandelde God dagelijks met de mens (Gen. 3:8), was er geen zonde, geen geweld, geen rampen, geen hongersnoden, geen dood.

Maar dan komt satan in de gedaante van een listige slang, en deze verleidt de eerste mens 'ādām' met zijn sluwe en bedrieglijke woorden om tégen de wil van God Almachtig te zondigen.

 Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

 Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

En deze eerste mens '**ādām**' valt in de kuil die satan gegraven had met als gevolg dat hij dus niet meer zó heilig was alsdat God Almachtig hem geschapen had.

Omdat die eerste mens '**ādām**' dus besmet was met zonden, bevuilt was met zonden, *kón* deze eerste mens '**ādām**' niet meer in de aanwezigheid van God Almachtig leven want dan zou God óók besmet raken met de zonde. Daarom heeft God de eerste mens '**ādām**' uit het paradijs verbannen en vanaf dat moment had het '*kwaad*' zijn intrede gedaan. Vanaf dát moment was de heerschappij over de aarde in handen van satan. (Joh. 16:11, Ef. 2:2, Kol. 2:15)

Met andere woorden: God Almachtig **in** Jezus Christus staat voor het '*goede*' en satan staat voor het '*kwade*'. Het gevolg hiervan is dat het '*goede*' staat voor **LEVEN!** en dat het '*kwade*' staat voor **DOOD!** (zie ook Overtreding van de wet leidt tot straf op pag. 16-18).

Maar het bovenstaande betekent wél dat de **hele** mensheid onder heerschappij van satan staat. Want satan is tot aan de dag van vandaag, door de zonden van de mensen, de '*overste*' van deze wereld, en wanneer er niet tegen gedaan zou worden, zou het '*goede*' dus **onbereikbaar** zijn geworden voor de mensen die dan onder het '*kwade*' moeten zien te overleven.

Is dát nu het goede nieuws van het Evangelie van Jezus Christus?

Absoluut niet. Er **wordt** de mensen op de aarde een mogelijkheid aangeboden om onder de heerschappij van satan uit te komen en zich weer te voegen onder de heerschappij van God Almachtig. Tenminste wat hun geest betreft. En zoals ik al vaker heb geschreven in *mijn mijmeringen* ben ik er van overtuigd dat mijn geest er al lang was vóórdát mijn lichaam van vlees en bloed geboren werd op deze aarde. Sterker nog: ik geloof dat mijn geest er als was vóórdát de aarde überhaupt geschapen was, gebaseerd op o.a. Ef. 1:4, Joh. 15:16.

Wat mijn persoon betreft besta ik dus uit een lichaam van vlees en bloed, dat uit het stof der aarde ontstaan is, en dat na mijn overlijden weer tot stof der aarde zal terugkeren (Gen. 3:19). En ik heb een geest die door God Almachtig **in** Jezus Christus vóór de grondlegging van deze aarde al is geschapen en die nu als het ware '*gevangen*' zit in mijn lichaam van vlees en bloed.

Het '*goede*' en het '*kwade*' zit dus beiden in mijn persoon, in mijn wezen. Want mijn lichaam van vlees en bloed wil niets lievers doen dan wat de wereld (lees satan) mij aan geneugten aanbiedt, terwijl mijn geest niets liever wil doen dat wat God Almachtig mij aanbiedt.

☞ Joh. 16:11 en van oordeel, omdat de vorst van deze wereld veroordeeld is.

☞ Ef. 2:2 waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig de leefwijze van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid,

☞ Kol. 2:15 Hij heeft de overheden en de machten ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen getriomfeerd.

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

☞ Gen. 3:19 In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren.

En wat deze strijd allemaal oplevert kan ik lezen in bijvoorbeeld de brief van Paulus aan de gemeente van Rome, de Romeinenbrief. (bijvoorbeeld Rom. 8)

Maar dat mijn geest onder heerschappij van het 'goede' staat is **geen** vanzelfsprekendheid. Ik heb namelijk wel zélf aan de roepstem van God Almachtig **in** Jezus Christus gehoor moeten geven. Ik werd nieuwsgierig wie God dan wel niet was, en waarom Hij de dingen deed die Hij gedaan had in Zichzelf en in Jezus Christus. Daarmee kwam ik zó onder de indruk dat ik mijn eigen leven afgelegd heb (Gal. 2:20, Rom. 8:10-11 (Het BOEK) en in Jezus Christus weer opgestaan ben.

Door mijn keuze vóór Jezus Christus heb ik mij als het ware mijn geest 'losgescheurd' van mijn lichaam van vlees en bloed.

Opmerking: Uit mijn manier van schrijven lijkt het misschien alsof mijn bekering *mijn eigen* werk is geweest. Maar dat is absoluut niet waar. Het is God Almachtig Zelf geweest die mij door Zijn Geest tot bekering gebracht heeft. Er is helemaal niets van mij bij (Ef. 2:8-9)

Mijn lichaam van vlees en bloed leeft dus nog in deze wereld en krijgt alles te verduren waar satan voor staat: ellende, misere, honger, geweld, verleidingen en tenslotte de dood. Maar mijn geest groeit meer en meer in Jezus Christus en Paulus schrijft in Rom 8:11 zelfs dat mijn lichaam van vlees en bloed onder de controle komt te staan van mijn geest die weer gevoed wordt door de Heilige Geest.

Uitgangspunt is echter dat er dus twee 'kampen' zijn in mijn persoon, mijn wezen. Mijn lichaam van vlees en bloed en mijn geest.

Het bovenstaande met betrekking tot de zondeval van de eerste mens '**ādām**' zou ik als onrechtvaardig kunnen afdoen. Want dit is al ver voor mijn geboorte gebeurd. Wat kan ik er aan doen dat de eerste mens '**ādām**' de mist in ging? En ben ik nu dus maar een willoos slachtoffer en moet ik gebukt gaan onder de fouten van 'een ander'?

Absoluut niet. Ja, het is waar dat mijn lichaam van vlees en bloed gebukt gaat onder de heerschappij van satan. Want door die zonden van de eerste mens '**ādām**', zijn alle mensen die daarna werden geboren óók gaan zondigen. Dus ook ik.

 Gal. 2:20 *Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.*

 Rom. 8:10-11 (HET BOEK) *Door de zonde is uw lichaam onderworpen aan de dood. Maar als Christus in u woont, Als uw geest levend omdat God u als rechtvaardig beschouwt. Als de Geest van God in u woont, heeft dat ook gevolgen voor uw lichaam. God heeft Jezus uit de dood opgewekt. Wel, doordat Zijn Geest in u woont, zal Hij ook uw sterfelijke lichaam levend maken.*

 Efeze 2:8-9 *Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.*

 Rom. 8:11 *En als de Geest van Hem Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zal Hij Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont.*

Maar het is God's wil dat ik juist onder die heerschappij van satan vandaan kom. En daarom heeft God Almachtig mij door Zijn Geest tot bekering gebracht. Met andere woorden: ik heb het Evangelie van Jezus Christus aangenomen. Ik heb erkend naar God toe dat ik een zondaar was en dat mijn hele wezen uitging naar de geneugten van deze wereld waarbij 'ik' op de eerste plaats stond, en op de tweede, en op de derde enz.

Doordat ik Jezus Christus aannam als mijn redder en Verlosser is mijn geest vernieuwd. Mijn geest staat nu niet meer onder de heerschappij van satan, maar mijn geest is in Jezus Christus onder de heerschappij van God Almachtig. Mijn geest is dus overgegaan van 'de dood', naar 'het leven'. Hier op aarde in het nu en heden, maar vooral ook straks als mijn lichaam van vlees en bloed gestorven zal zijn.

Ook als is mijn geest 'vrijgekocht' door Jezus Christus en ben ik nu 'in' Hem, mijn lichaam van vlees en bloed leeft nog wel in de zondige wereld de onder heerschappij van satan staat. En zoals ik al eerder schreef betekent dit dat ik al het verwoestende werk van satan ook in mijn lichaam van vlees en bloed kan meemaken, en ook in mijn omstandigheden.

Dat zou zonder hulp voor mij misschien wel eens een **te** zware last kunnen zijn. En daarom heeft God Almachtig mij een aantal 'wapens' gegeven waarmee ik de ontmoedigingen in mijn omstandigheden en in mijn lichaam van vlees en bloed, aan kan. Of om met andere woorden te spreken: dat ik de aanvallen van satan kan weerstaan. En deze 'wapens' zorgen ervoor dat mijn geest sterker en sterker wordt en meer en meer de controle over mijn lichaam van vlees en bloed krijgt (Rom. 8:13).

Paulus noemt deze 'wapens' in Ef. 6:10-20 'de geestelijke wapenuitrusting'.

Dus God Almachtig **in** Jezus Christus laat mij niet maar wat aanzwoegen in dit aardse leven, God helpt mij met raad en daad om bestand te zijn tegen de aanvallen van mijn vlees en bloed op mijn geest die van God is.

Maar wanneer ik als mens **GEEN** persoonlijke keuze maak vóór Jezus Christus om Hem als Redder en Verlosser aan te nemen, zullen mijn lichaam van vlees en bloed én mijn geest **een eenheid** vormen in het 'kwaad'. Want in dat geval staat mijn geest nog steeds onder de heerschappij van de overste van deze wereld, en dat is satan.

☞ Rom. 8:13 Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

☞ Ef. 6:10-20 Verder, mijn broeders, word gesterkt in de Heere en in de sterkte van Zijn macht. Bekleed u met de hele wapenrusting van God, opdat u stand kunt houden tegen de listige verleidingen van de duivel. Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten. Neem daarom de hele wapenrusting van God aan, opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad, en na alles gedaan te hebben, stand kunt houden. Houd dan stand, uw middel omgord met de waarheid, en bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid, en de voeten geschoeid met bereidheid van het Evangelie van de vrede. Neem bovenal het schild van het geloof op, waarmee u alle vurige pijlen van de boze zult kunnen uitblussen. En neem de helm van de zaligheid en het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord, terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest en daarin waakzaam bent met alle volharding en smeking voor alle heiligen. Bid ook voor mij, opdat mij het woord gegeven wordt bij het openen van mijn mond, om met vrijmoedigheid het geheimenis van het Evangelie bekend te maken, waarvan ik een gezant ben in ketenen, opdat ik daarin vrijmoedig mag spreken, zoals ik moet spreken.

Wat betekent dit in de praktijk?

Iedere wedergeboren Christen ervaart de strijd tussen wat hij wil en niet doet, en wat hij doet en niet wil. De strijd tussen het 'goede' en het 'kwade' in zijn wezen. (Rom. 7:15-16)

Maar dat niet alleen: Iedere wedergeboren Christen ervaart óók de strijd tussen al het 'kwade' en het 'goede' om zich heen. Met het al het 'kwade' bedoel ik dan alle mensen die zich niet bekeerd hebben tot God Almachtig **in** Jezus Christus.

Paulus schrijft daarom in Ef. 6:12 dat dit 'kwade' in de wereld, het rijk der duisternis is. Want nogmaals: iedereen die God Almachtig **NIET** in Jezus Christus aangenomen heeft staat nog onder de heerschappij van satan.

Ik zou dus met Paulus kunnen zeggen dat **alle** mensen die Jezus Christus hebben aangenomen een eenheid van geest vormen in 'het goede' en dat alle mensen die Jezus Christus **NIET** hebben aangenomen als Redder en Verlosser als het ware een eenheid in 'het kwade' vormen. En let wel! Mijn vlees en bloed dat ook in deze wereld leeft, wil niets lievers dan meedoen met dat wereldse, dat 'kwade'.

Let op: het bovenstaande is GEEN veroordeling van mensen. Het gaat er om 'wie' er regeert in mensen. Is dat God Almachtig **in** Jezus Christus of is dat satan als overste van deze wereld. Andere mogelijkheden zijn er niet, want ook al zou iemand zeggen dat hijzelf de regie over zijn leven in handen heeft, dan is dat gewoon niet waar. Het eigen 'ik' is een waarde die satan gebruikt om duidelijk te maken dat die persoon **NIET** toebehoort aan God. Maar wanneer iemand niet openlijk uitkomt voor zijn redding door Jezus Christus behoort dus niet bij Hem (Rom. 8:9).

Paulus roept mij op om het bovenstaande proces te kunnen doorgronden, te kunnen snappen, zodat wanneer ik 'aangevallen' wordt door mensen, dat dit niet die mensen zelf zijn, maar dat het satan is, die **door** deze mensen heenwerkt. Net zoals als God Almachtig **in** Jezus Christus is die door mij als wedergeboren Christen heenwerkt.

Vandaag de dag is dat een moeilijk te vertellen en te begrijpen onderwerp voor de mensen die niet in God Almachtig willen geloven. Maar ook voor veel Christenen is dit een moeilijk te bevatten onderwerp. Want de Bijbel zegt dus ronduit dat wanneer iemand Jezus Christus **NIET** als Redder en Verlosser aangenomen heeft, geregeerd (bestuurd) wordt door satan en zijn dienstknechten, de demonen.

📖 Rom. 7:15-16 Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik. En als ik dat doe wat ik niet wil, val ik de wet bij dat zij goed is.

📖 Rom. 8:9 Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest, wanneer althans de Geest van God in u woont. Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die is niet van Hem.

Kijk eens naar de vier Evangeliën in de Bijbel. Hierin worden heel veel genezingen van mensen door Jezus Christus beschreven. Of het nu ziekten betreft of het nu gebondenheid betreft of het nu overlijden betreft.

In bijna alle genezingen spreekt Jezus Christus niet over een bepaalde ziekte, maar heeft Hij het over één of meerdere demonen (dienstknechten van satan) die de betreffende persoon in zijn macht heeft. En wanneer die demonen door Jezus Christus bevolen wordt om die persoon te verlaten, die persoon ook direct gezond is, bevrijd is, of zelfs op staat uit de dood.

Wat mij opvalt in het lezen van die vier Evangeliën is dat er niemand van de omstanders bezwaar maakt tegen de woorden die Jezus Christus gebruikt. Voor hen is het de normaalste zaak van de wereld dat wanneer iemand een ziekte heeft, dat dit veroorzaakt wordt door een demoon. Voor hen is het schijnbaar de normaalste zaak van de wereld dat wanneer iemand 'bezeten' is, dat dit veroorzaakt wordt door een demoon.

Wij mensen hebben in onze hedendaagse wereld op elke afwijking in het menselijk lichaam (of geest) een etiket geplakt met een naam van een ziekte. En ook weten mensen heel goed aan te geven waar dan zie ziekte vandaan komt. Maar ik ben ervan overtuigd dat alle ziekte, lichamelijk of geestelijk, veroorzaakt wordt door satan.

Ik heb daarbij ook openlijk gesproken over bijvoorbeeld dokters, therapeuten, ...logen en noem maar op, dat wanneer deze mensen die 'opgeleid' zijn op mensen te genezen, zelf **NIET** erkennen dat zij hun 'gave' van God Almachtig **in** Jezus Christus hebben ontvangen, dat zij dus geregeerd (bestuurd) worden door satan. En aangezien satan alleen staat voor al het slechte in de wereld durf ik dus openlijk te betwijfelen of deze artsen, therapeuten, ...logen wel mensen kúnnen genezen omdat deze 'kunst' helemaal niet bij satan hoort. Satan is immers door God als een verwoester geschapen om te verwoesten (Jes. 54:16).

Dat komt hard aan. Dat begrijp ik ten volle. Maar satan zal als verwoester nooit iets 'goeds' tweeg kunnen brengen. Dus kunnen mensen die satan toebehoren omdat zij God Almachtig **in** Jezus Christus afwijzen, ook nooit iets goeds tweegbrengen.

Het bovenstaande is een vast en zeker fundament. Maar betekent dit dan ook dat wanneer ik ziek wordt dat ik nooit naar een arts, een therapeut of een loog moet gaan die niet in Jezus Christus gelooft?

Ik geloof dat God Almachtig **in** Jezus Christus een sprekende en een genezingbrengende God is. Ik geloof ook dat God mensen kan bewegen om wel het goede te doen, ook al wijzen zij Hem af (kijk maar de sprekende ezel van Bileam in de Bijbel). Want bij God is niets onmogelijk. David schrijft zelfs dat hij met God over uren heen kan springen.

Waar ik vanaf wil is dat ook veel wedergeboren Christenen, wanneer zij ziek worden, direct naar wie of welke arts lopen zonder dat zij God Almachtig **in** Jezus Christus geraadpleegd hebben. God is toch mijn Maker? God is toch mijn Fabrikant? Wie kan mij dan beter genezen, of zeggen waar ik mijn genezing vandaan kan halen, dan Hij?

Het is toch te zot voor woorden dat ik mijn genezing in handen moet leggen van iemand die door satan bestuurd wordt, terwijl ik wéét dat satan nooit iets goeds kan voortbrengen?

God Almachtig **in** Jezus Christus is heel goed in staat om een ongelovige arts, therapeut of een loog, de gave van genezing voor mij als ziek persoon te geven, maar kan ik óók accepteren dat het God's wil misschien is dat Hij mij (vroegtijdig) thuis haalt? (Jes. 57:1-2 HET BOEK). Of zit ik zó aan dit leven hier op aarde vast, dat ik dit eigenlijk helemaal niet wil loslaten? Ondanks mijn woorden die ik in al mijn mijmeringen schrijf?

-----...-----

Paulus schrijft in Ef. 6:12 dus dat wij wedergeboren Christenen **niet** te strijden hebben tegen mensen van vlees en bloed, maar dat wij te strijden hebben tegen de machten en overheden van het rijk der duisternis, die door ongelovige mensen heenwerkt. Met andere woorden: de strijd gaat tegen satan en zijn demonen.

Dus als ik onheus bejegend word, als ik allerlei ongefundeerde beschuldigingen naar mij toe geslingerd krijg, als ik onvriendelijk benaderd word of zelfs als ik volkomen afgewezen en genegeerd word, is dat het werk van satan door die ander heen.

Is dat dan een excuus voor die mensen die zich laten gebruiken door satan?

Absoluut niet. Want ieder mens is zelf verantwoordelijk voor de keuzes die hij maakt. En ook die mensen die zich schuldig maken aan het bovenstaande hebben die keus of zij dit toelaten of niet. Deze mensen kunnen zich dus nooit verschuilen achter 'onwetendheid' omdat zij niet beseffen dat het satan is die deze dingen hen influisterd.

-----...-----

 *Jes. 57:1-2 Het BOEK
Rechtvaardige mensen
verdwijnen; de vromen
sterven te vroeg, maar
niemand schijnt zich er iets
van aan te trekken of zich af
te vragen waarom dat
gebeurt. Niemand schijnt te
beseffen dat God hen
wegneemt voordat de kwade
dagen komen. Zij zullen in
vrede rusten, allen die in hun
leven de rechte weg
bewandelen.*

 *Ef. 6:12 Want wij hebben
de strijd niet tegen vlees en
bloed, maar tegen de
overheden, tegen de machten,
tegen de wereldbeheersers
van de duisternis van dit
tijdperk, tegen de geestelijke
machten van het kwaad in de
hemelse gewesten.*

Zoals ik hiervoor al ergens schreef lijkt het erop dat ik als wedergeboren Christen een willoos slachtoffer ben, en door iedereen gebruikt en misbruikt kan worden, door wie satan werkt.

Dat is absoluut niet zo, want God Almachtig **in** Jezus Christus heeft voor een 'geestelijke wapenuitrusting' klaarliggen die ik kan aantrekken en waarmee ik bestand ben tegen alle verwoestende krachten en machten die door satan in stelling worden gebracht om mij van God af te krijgen.

**Maar dan moet ik die geestelijke wapenuitrusting
wél aantrekken!**

De 'geestelijk wapenuitrusting' die Paulus noemt in Ef. 6:10-12 moet **mijn geest** sterker maken om die aanvallen uit het rijk der duisternis te kunnen weerstaan. Want nogmaals: Voor God Almachtig geldt wat er gebeurt met mijn geest. Mijn lichaam van vlees en bloed gaat één dezer dagen toch dood en zal begraven worden. Het is juist de bedoeling dat mijn geest sterker wordt zodat mijn lichaam van vlees en bloed meer en meer onder controle komt te staan van mijn geest, die weer onder leiding staat van de Heilige Geest. (Rom. 8:1-17)

Paulus gebruikt daar het voorbeeld van een 'soldatenuitrusting' voor, waarbij ik direct moet opmerken dat Paulus oproept om deze 'geestelijke wapenuitrusting' **aan te trekken**, maar dat er nergens in de Bijbel iets staat geschreven over het **uittrekken** van deze 'geestelijke wapenuitrusting'. Het tegenovergestelde is waar. In Ps. 78:9-11 wordt geschreven over Efraïm dat zich in de tijd van oorlog, omdraaide en wegrende. De wapenuitrusting dus achter zich liet en wat het gevolg daarvan was (Ps. 78:21,22).

Conclusie: God Almachtig **in** Jezus Christus laat Zijn kinderen **niet** zomaar de strijd aangaan tegen het rijk der duisternis, maar geeft Zijn kinderen juist een wapenuitrusting waarmee zij de listige verleidingen van de duivel kunnen weerstaan.

En dit wapenuitrusting bestaat uit een aantal onderdelen:

1. Uw middel omgord met de waarheid;
2. Het borstharnas der gerechtigheid;
3. De voeten geschoeid met de bereidheid van het Evangelie van de vrede;
4. Het schild van het geloof;
5. De helm van de zaligheid;
6. Het zwaard van de Geest.

☞ Ef. 6:10-12 Verder, mijn broeders, word gesterkt in de Heere en in de sterkte van Zijn macht. Bekleed u met de hele wapenrusting van God, opdat u stand kunt houden tegen de listige verleidingen van de duivel. Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

☞ Ps. 78:9-11 De zonen van Efraïm, gewapende boogschutters, keerden om op de dag van de strijd. Zij namen Gods verbond niet in acht en weigerden te wandelen in Zijn wet. Zij vergaten Zijn daden en Zijn wonderen, die Hij hun had laten zien.

☞ Ps. 78:21-22 Daarom hoorde de HEERE het en werd verolgen; een vuur ontstak tegen Jakob, ja, toorn laaide op tegen Israël. Want zij geloofden niet in God en vertrouwden niet op Zijn heil.

Nu is het voor mij eenvoudig om bijvoorbeeld in de Studie-Bijbel (die ik zeer hoog heb), of op internet naar allerlei verklaringen en uitleggingen te gaan zoeken wat die bovenstaande onderdelen van de uitrusting nu allemaal te zeggen hebben.

Maar dat doe ik niet. Want ik wil zó graag van God Almachtig in Jezus Christus Zelf horen wat deze uitrustingsstukken voor mij, voor vandaag te betekenen hebben. En omdat ik geloof dat de Bijbel zelfveklarend is, en zelf uitleg geeft over alle thema's die beschreven zijn, ga ik dààr naar op zoek, waarbij ik niet specifiek onderdeel voor onderdeel beetpak, maar de wapenuitrusting als één geheel zie.

-----,-----

Paulus noemt als onderdeel van de '*geestelijke wapenuitrusting*', '*Uw middel omgord met de waarheid*', waarbij mij het woord waarheid direct in het oog springt. Omdat er in de Bijbel geschreven staat dat Jezus Christus de waarheid is. (Joh.14:6).

 Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

Dit betekent voor mij dat de Bijbel, die Jezus Christus **is**, als antwoord gebruikt mag en moet worden op die listige verleidingen van de duivel. En als ik zo deze woorden opschrijf dan denk ik aan de listige woorden van de duivel in de gedaante van een slang, waarmee hij de eerste mens '**ādām**' verleidde.

Als deze eerste mens '**ādām**' de woorden had geciteerd die God Almachtig gesproken had tegen de mens, dan had satan niets kunnen uitrichten. Maar de mens vulde de woorden van God aan. God had gezegd in Gen 2:16-17 dat de mens van alle bomen uit de hof vrij mochten eten, maar dat hij van de boom van kennis van goed en kwaad niet mocht eten, op straffe van de dood. Satan zegt echter tegen de eerste mens '**ādām**' dat God had gezegd dat hij niet van alle bomen uit de hof mocht eten. Satan probeert hier de eerste mens tot discussie te verleiden en het resultaat van die discussie is dat de eerste mens wél van die boom van kennis en goed gaat eten met de dood als gevolg.

 Gen. 2:16-17 En de HEERE God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven.

Als ik alle woorden van Jezus Christus bekijk die Hij sprak tegen satan in de woestijn (Matt. 4:1-11), maar ook tegen de Farizeërs, Sadduceërs, Herodianen, Oudsten van het volk en noem maar op, om Hem op Zijn woorden te kunnen '*vangen*'; dan is het meest gegeven antwoord van Jezus Christus: '**Er staat geschreven....**'

Met andere woorden: Jezus Christus citeert de Bijbel uit die tijd, omdat in het O.T. dát de waarheid was, en omdat de Bijbel, het O.T. én het N.T. de waarheid is nà het overlijden van Jezus Christus aan het kruis van Golgotha. Er is dus maar één waarheid.

Wat betekent dit nu in de praktijk?

Als er mensen zijn die mij willen aanvallen met beschuldigingen, met verleidingen en noem maar op, dan moet ik in de Bijbel te rade gaan wat mijn antwoord daar op zal zijn. Naar Christenen toe zal dit makkelijker zijn omdat ik aanneem dat zij 'iets' van de Bijbel afweten. Naar ongelovigen mag ik de principes die in de Bijbel staan beschreven gebruiken om hun aanvallen te weerstaan.

Voor mij is het meest krachtige waarheidswapen uit de Bijbel **de proclamatie**. Dat betekent dat ik (vaak hardop) de woorden uit de Bijbel uitspreek dat God Almachtig bijvoorbeeld mijn Rechter is, dat ik gereinigd en geheiligd ben door het bloed van Jezus Christus en dat satan daarom **geen** claim op mij kan leggen (zie Overtreding van de wet leidt tot straf op pag. 16-18) enz.

Ik moet altijd oppassen dat ik niet ga discussieren met deze mensen, want het is satan die door deze mensen heenwerkt. Discussies zal ik altijd verliezen omdat de eerste mens '**ādām**' deze discussies tegen satan ook verloor. Er is niemand die de Bijbel zó goed kent als satan. Er is ook niemand die door het leggen van de klemtoon op een ander woord, door het verplaatsen van een punt of een komma een Bijbelvers totaal anders kan laten klinken dan dat God Almachtig in Jezus Christus bedoeld heeft.

Maar als ik de woorden uit de Bijbel citeer zal satan van mij weggaan. Want is het niet zo dat satan alleen zijn claim op mij kan leggen wanneer er zonde in mij wordt gevonden? Ik ben echter vrij van zonden en ongerechtigheden, want mijn zondige geest is gestorven met Jezus Christus en een nieuwe geest is opgestaan in Jezus Christus. (Gal. 2:20). Wie kan mij dan nog raken?

Overigens betekent het bovenstaande wél dat ik kennis moet hebben van wat in de Bijbel geschreven staat. Daarom zal ik nooit nalaten om mensen aan te sporen zélf in de Bijbel te gaan lezen en niet alleen af te gaan op woorden die door andere gesproken worden. ook al gaat het om voorgangers, oudsten dominees of wie dan ook. Alleen Jezus Christus is de Bijbel en dus de waarheid.

Wanneer satan geconfronteerd wordt met de waarheid zal hij zich snel omdraaien en weggaan. Want als satan geconfronteerd wordt met de waarheid (Jezus Christus), wordt hij geconfronteerd met zijn grootste nederlaag en dat is de overwinning die Jezus Christus op hem behaald heeft aan het kruis van Golgotha.

-----...-----

 Gal. Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Dan schrijft Paulus over een *'het borstharnas van gerechtigheid'*. En als ik aan het woord *'gerechtigheid'* denk, dan denk ik aan het geloof van Abraham in God Almachtig. Waarvan Gen. 15:6 schrijft dat dit geloof gerekend werd tot gerechtigheid van Abraham.

In Gal. 2:16 schrijft Paulus dat ik als mens niet gerechtvaardigd kan door werken uit de wet, maar door geloof alleen. Gerechtigdvaardigd worden betekent in dit geval dus: *'verzoend zijn met God Almachtig in Jezus Christus'*, waarbij ik als mens niets daar aan bijgedragen heb. Rechtvaardiging is een werk van God **in** Jezus Christus geweest. Hij heeft dat grote offer gebracht en niet ik.

Het *'borstharnas der gerechtigheid'* is voor mij dus het geloof in het Evangelie van Jezus Christus dat ik uit genade van Hem ontvangen heb (Ef. 2:8-9).

En dit geloof is natuurlijk absoluut noodzakelijk, want had ik het geloof in God Almachtig in Jezus Christus niet, dan zou ik mij ook niet kunnen beroepen op Zde beloften die God mij allemaal gegeven heeft. En het zijn ook juist die beloften die ik proclameer als ik aangevallen wordt door satan en zijn knechten, zodat satan hoort hoe ik daar in sta. Dat ik dat Woord van God ook geloof dat het voor mij geldt.

Wat Paulus dus tot nu toe over de *'geestelijke wapenuitrusting'* zegt is dat het Woord van God Almachtig, dat **is** Jezus Christus, gebruikt moet worden als verdedigingswapen. Maar dat dit niet genoeg is, want ook ongelovigen kunnen de Bijbel citeren. En ook ongelovigen kunnen Bijbelverzen en citaten proclameren. Kijk maar naar satan zelf in de gedaante van de listige slag uit Gen.3. Ook hij citeerde de Bijbel en ik weet zeker dat er niemand op de hele aarde is die de Bijbel zó goed kent als satan.

Maar het gebruiken van Gods Woord is één, het geloven in Gods Woord is twee. Want door het geloven van het Evangelie van Jezus Christus, door het geloven in Jezus Christus krijgen de woorden uit de Bijbel bovennatuurlijke kracht waar zelfs satan niet tegenop gewassen is.

En voor mij is één van de belangrijkste woorden uit de Bijbel I Joh. 1:9 waar staat dat wanneer ik mijn zonden belijd aan God Almachtig in Jezus Christus, dat God getrouw is om mijn zonden te vergeven en mij te reinigen van al mijn ongerechtigheden.

 Gen. 15:6 En hij geloofde in de HEERE, en Die rekende hem dat tot gerechtigheid.

 Gal.2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

 Ef. 2:8 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Waarom is die tekst zo belangrijk om te proclameren?

Omdat het **enige recht** dat satan heeft om mij aan te vallen en te terroriseren (menselijk, in mijn lichaam, in mijn omstandigheden of wat dan ook), 'zonde' is die ik doe. Maar als deze zonden van mij dus weggewassen zijn met het Bloed van Jezus Christus, kan satan daar ook geen recht meer aan ontleen (zie Overtreding op de wet leidt tot straf pag. 16-18), omdat die zonden er voor God Almachtig niet meer zijn.

Een tweede onmisbare tekst in mijn proclamatie is Joh. 3:16. Ik geloof in Jezus Christus, dus ik ga niet verloren, maar heb het eeuwige leven. Met andere woorden: ik behoor satan niet meer toe, maar ik behoor God Almachtig **in** Jezus Christus toe. En omdat Jezus Christus het **LEVEN** is, mag ik leven. Halleluja!

-----...-----

Dan schrijft Paulus over 'de voeten geschoeid met de bereidheid van het Evangelie van de vrede'. En voor mij persoonlijk betekent dit dat ik het Woord van God niet alleen citeer en proclameer, dat ik het Evangelie van Jezus Christus niet alleen geloof, maar dat ik dit Woord van God, het Evangelie van Jezus Christus ook **gebruik**.

- Het Woord van God Almachtig **citeren** is één;
- Het Woord van God Almachtig **geloven** is twee;
- Maar het Woord van God Almachtig **gebruiken** is drie.

Eén onderdeel van dat gebruiken van het Woord van God Almachtig heb ik hiervoor al genoemd, namelijk het proclameren. Maar de belangrijkste uit het gebruiken van het Woord van God is misschien wel **het doen**. En daarmee bedoel ik **het toepassen** van het Woord van God in mijn dagelijks leven.

Neem bijvoorbeeld de uitspraak van Jezus Christus dat ik mijn vijanden niet zeven maal moet vereven, maar zeventig maal zeven maal. (Matt. 18:21-22). Wat voor uitwerking zou dat hebben op een aanval door mensen op mijn persoon?

Wat voor uitwerking zou het hebben wanneer ik geestelijk en fysiek aangevallen wordt en ik kan laten zien dat ik met mijn lichaam van vlees en bloed **niet** aan dit leven gehecht ben? (Openb. 12:11). Want is het niet zo dat wanneer ik mijn 'aardse tent' (II Kor. 5:1) dat is mijn lichaam van vlees en bloed, afleg dat ik dan voor eeuwig bij mijn Heer en Heiland zal zijn?

 Joh. 3:16 Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

 Matt. 18:21 Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heere, hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe? Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zevenmaal.

 Openb. 12:11 En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad tot in de dood.

 II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Betekent dit dan dat ik 'levensmoe' ben?

Absoluut niet. Ik houd van het leven, ik houd van mijn vrouw, kinderen en kleinkinderen. Maar al dat **houden van** weegt niet op tegen mijn leven straks van aangezicht tot aangezicht met mijn Redder en Verlosser en met al diegenen die niet aan het leven gehecht waren, mijn broeders en zusters, om samen God Almachtig te aanbidden en te verheerlijken en om de taak die dan op mij te wachten staat met de grootste vreugde te vervullen. Vrij van verleidingen, vrij van zonden, vrij van pijn, geweld, oorlogen, rampen en noem maar op.

Maar buiten mijn vrouw, mijn kinderen, mijn kleinkinderen, en alles waarvan ik hier op aarde houdt; is het belangrijkste niet dat ik *'geschapen ben om de goede werken te doen die God voor mij voorbereid heeft, om die toe doen'*. (Ef. 2:10). En zou God het dan toestaan dat ik naar Hem toe kom vóórdát deze werken door mij zijn gedaan?

Terwijl ik dit schrijf denk ik aan al die wedergeboren Christenen, die om **welke reden** dan ook dit aardse leven zelf beëindigd hebben, en die dus eigenlijk **zelf** het moment bepaald hebben waarop zij naar de Heer toe wilden gaan en misschien wel vóórdát zij die goede werken die God voor hen voorbereid had, voleindigd hadden. Moet ik deze mensen veroordelen?

Absoluut niet, want ik weet als geen ander in welke gewetensnood mensen kunnen komen. Ik weet als geen ander in welke situaties deze mensen kunnen komen, dat zij écht niet meer weten hoe zij vooruit of achteruit moeten gaan.

Zo heb ik zelf meegemaakt dat een jonge vrouw, een oprecht wedergeboren Christen, haar leven wilde beëindigen. Ik kón niet anders dan om samen met haar op de knieën te gaan om God Almachtig te aanbidden en om Hem te smeken om haar uit die situatie te halen. Ja, zij zelf beleed vooraf datgene wat zij wilde doen en ook gedaan heeft. Wat een verdriet, wat een pijn, wat een..... Maar kom mij niet aan dat deze mensen allemaal verkeerd bezig zijn of in zonde gevallen zijn. Ik hou juist van deze mensen omdat zij zó oprecht zijn, maar het leven niet meer aankunnen. En ik geloof dat God een God van liefde is, Die misschien zal zeggen: *'Joh, ik had je nog niet verwacht, maar weest welkom in je nieuwe hemelse woning..... En rust eerst maar eens lekker uit en kom op krachten'*

-----...-----

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Dus de bereidheid van het Evangelie van Jezus Christus is het **doen** van het Evangelie, maar ook om hier over te spreken en niet beschaamd te zijn om over het Evangelie te praten. Let wel: ik zeg dus niet dat iedere wedergeboren Christen maar op een sinaasappelkistje op de markt moet gaan staan om daar het Evangelie te preken. Ik bedoel daarmee dat iedere wedergeboren Christen die werken gaat doen die God Almachtig heeft voorbereid voor hem om die te doen (Ef. 2:10). Daarvoor heeft God iedere wedergeboren Christen een mate van geloof gegeven die voldoende is om die werken te doen. (Rom. 12:3)

-----...-----

Een ander deel van de 'geestelijke wapenuitrusting' dat Paulus hier beschrijft is 'het zwaard van het geloof'.

Het zwaard kan een aanvalswapen zijn maar ook een verdedigend wapen. Omdat het Evangelie van Jezus Christus in mijn ogen nooit aanvallend en dwingend kan zijn laat ik de aanvallende kant van het zwaard voor wat het is.

Denk ik aan het verdedigende zwaard dan komt mij allereerst het twee-snijdende zwaard in gedachten uit Hebr. 4:12 waar staat dat het twee-snijdend zwaard de macht heeft om de ziel van de geest te scheiden, om gewrichten en beenmerg te scheiden en het oordeelt de gedachten van het hart.

In mijn ogen gaat het hier dan over het onderscheidend vermogen. Het Evangelie van Jezus Christus geeft mij door het zwaard van het geloof het onderscheidingsvermogen om te kunnen weten wat echt en zuiver is en wat niet.

Ik wijs hiermee nogmaals op de sluwheid van satan die hij ten toon stelde toen hij de eerste mens '**ādām**' verleide door te zondigen. Die eerste mens '**ādām**' was echt niet gaan zondigen als satan een grove zonde had voorgesteld. Satan probeert de gelovigen juist tot zonden te brengen door God's Woord te citeren. Tenminste daar lijkt het op, maar als ik goed kijk welke Bijbelverzen hij dan aanhaalt dan kan ik met het door mij gegeven onderscheidingsvermogen de listen van satan ontdekken.

Het twee-snijdend zwaard behoort Jezus Christus toe (Openb. 2:12), maar ik als wedergeboren Christen heb alles tot mijn beschikking wat van Jezus Christus is.

Het zwaard van het geloof is een krachtig onderdeel van de 'geestelijke wapenuitrusting'. Een werkstuk in handen te hebben dat alle gedachten van het hart oordeelt.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

☞ Hebr. 4:12 Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.

☞ Openb. 2:12 En schrijf aan de engel van de gemeente in Pergamus: Dit zegt Hij Die het tweesnijdende, scherpe zwaard heeft:

Het hart behoort tot mijn lichaam van vlees en bloed. Want als mijn lichaam steft hier op aarde, dan sterf ook mijn hart. Daarnaast schrijft de Bijbel dat alle gedachten van mij uit mijn hart komen (Matt. 15:18-19) en dat deze gedachten niet goed zijn. Want mijn lichaam van vlees en bloed, waartoe ook mijn hart behoort, staat onder de heerschappij van satan als overste van deze wereld.

Tenminste, zo lang ik mij niet bekeerd heb tot Jezus Christus. Want heb ik God Almachtig **in** Jezus Christus wél als mijn Redder en Verlosser aangenomen dan heb ik **geen** eigen gedachten meer, maar mijn gedachten zijn uit Jezus Christus (I Kor. 2:16).

Dat kàn ook niet anders, want als ik met Jezus Christus ben gestorven, en **in** Hem ook weer ben opgestaan, dan leeft Hij in mij. Er is dan geen sprake meer van een menselijk hart, maar van een geestelijk hart. Het hart van God de Vader **in** Jezus Christus. En in dat hart is geen spoor van ruimte voor slechte gedachten.

De gedachten van Jezus Christus heb ik óók nodig als wapen in de 'geestelijke wapenuitrusting'. Want een geliefd wapen van satan is ontmoediging en aanklacht. Kijk maar naar Zach. 3:1-5 hoe Jozua, staande naast God Almachtig aangeklaagd werd door satan. Maar lees ook hoe satan gecorrigeerd werd door God.

Het absoluut noodzakelijk dat ik weet wie ik ben **in** Jezus Christus en dat ik doordrongen ben van het feit dat ik weet hoe God de Almachtige over mij denkt. De Bijbel heeft daar veel Bijbelverzen aan gewijd.

In één van mijn wat oudere Bijbels, vond ik een kaartje waarop allemaal teksten vermeld stonden met betrekking tot Wie ik ben in Jezus Christus. Ik weet niet wie dit samengesteld heeft, maar het is wel een mooie opsomming:

☞ Matt. 15:18-19 Maar de dingen die uit de mond komen, komen voort uit het hart, en die verontreinigen de mens. Want uit het hart komen voort kwaadaardige overwegingen, alle moord, overspel, ontucht, diefstal, valse getuigenissen, lasteringen.

☞ I Kor. 2:16 Want wie heeft de gedachten van de Heere gekend, dat hij Hem zal onderrichten? Maar wij hebben de gedachten van Christus.

☞ Zach. 3:1-5 Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is? Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit! Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren aantrekken. Vervolgens zei Ik: Laat hen een reine tulband op zijn hoofd zetten. Daarop zetten zij de reine tulband op zijn hoofd en trokken hem feestkleren aan, terwijl de Engel van de HEERE erbij stond.

WIE BEN IK IN CHRISTUS?	
Mijn relatie tot God	
Joh. 1:12	Ik ben God's kind
Joh. 15:5	Ik ben een vriend van Jezus Christus
Rom. 5:1	Ik ben rechtvaardig verklaard
I Kor. 6:17	Ik ben verbonden met de Heer en één geest met Hem
I Kor. 6:20	Ik ben gekocht en betaald, ik ben God's eigendom
1 Kor. 12:27	Ik ben een deel van het Lichaam van Christus
Ef. 1:1	Ik ben een heilige
Ef. 1:5	Ik ben door God als Zijn kind geadopteerd

Ef. 2:18 Kol. 1:14 Kol. 2:10	Ik heb toegang tot de Vader door de Heilige Geest Ik heb verlossing ontvangen en mijn zonden zijn vergeven Ik heb volheid verkregen in Jezus Christus en in Hem ben ik volkomen.
Mijn positie in God	
Rom. 8:12 Rom. 8:28 Rom. 8:31-34 Rom. 8:31-34 II Kor. 1:21,22 Kol. 3:3 Fill. 1:6 Fill. 3:20 II Tim. 1:7 Hebr. 4:16 I Joh. 5:18	Ik ben voor altijd vrij zijn van veroordeling Ik mag er zeker van zijn dat alle dingen meewerken ten goede Ik mag weten dat niemand mij nog kan veroordelen Ik kan nooit meer gescheiden worden van de liefde van God Ik ben bevestigd, gezalfd en verzegeld door God Ik ben met Jezus Christus in God verborgen Ik ben ervan overtuigd dat God het goede werk dat Hij in mij begonnen is, ook zal afmaken Ik ben burger van de hemel Ik heb geen geest van lafhartigheid, maar een geest van kracht en bezonnenheid Ik ontvang barmhartigheid en genade wanneer ik ze nodig heb Ik ben uit God geboren en de boze heeft geen macht over mij
Mijn waarde in God	
Matt. 5:13-14 Joh. 15:1,5 Joh. 15:16 Hand. 1:8 I Kor. 3:16 II Kor. 5:17 II Kor. 5:18 II Kor. 6:1 Ef. 2:6 Ef. 2:10 Ef. 3:12 Fill. 4:13	Ik ben het zout van deze aarde en het licht van deze wereld. Ik ben een rank aan de ware wijstok, een kanaal van Zijn vrucht. Ik ben uitgekozen en aangewezen om vrucht te dragen Ik ben een persoonlijke getuige van Jezus Christus Ik ben God's tempel Ik ben een nieuwe schepping in Jezus Christus Ik ben een kanaal voor God's verzoening in Jezus Christus Ik ben God's medewerker (I Kor. 3:9) Ik bekleed in Jezus Christus een plaats in de hemelse gewesten Ik ben God's maaksel Ik mag met vrijmoedigheid en vertrouwen tot God naderen Ik ben in staat om, in de kracht van Jezus Christus, alle dingen te doen

Het zwaard van de Geest bevestigt mij wie ik ben **in** God Almachtig door Jezus Christus. En die bevestiging maakt mij sterk. Als ik weet wie ik ben in Jezus Christus, dan kan satan mij aanklgen wat hij wil, dan kan hij mij proberen te verleiden wat hij wil, maar dan weet ik dat ik weet dat ik zeker weet dat geen een van zijn pijlen zijn doel in mij zal raken.

Want schrijft Paulus ook niet in Rom. 8:31-39 dat er niets is dat mij kan scheiden van de liefde van de Heer? En onder dat 'niets' valt als eerste satan met zijn listen en verleidingen.

-----,-----

☞ Rom. 8:31-39 Wat zullen wij dan over deze dingen zeggen? Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?. Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet alle dingen schenken? Wie zal beschuldigingen inbrengen tegen de uitverkorenen van God? God is het Die rechtvaardigt.

Paulus beschrijft nog een onderdeel van de 'geestelijke wapenuitrusting', en dat is 'helm der zaligheid'.

Hier moest ik wel even mijn gedachten over laten gaan. Want bedoelt Paulus met de 'helm der zaligheid'?

Ik dacht aan I Thes. 5:8 waar Paulus schrijft over de 'hoop op zaligheid'. En om die hoop als helm te gebruiken. Een helm heeft toch als taak om het hoofd bescherming te bieden.

Is de *zaligheid* niet datgene dat nog vóór mij ligt? Is de *zaligheid* niet het eeuwige leven dat God Almachtig **in** Jezus Christus beloofd heeft (I Joh. 2:25) aan een ieder die de wil van God doet? (Joh. 6:40)

Is de hoop op datgene wat mij te wachten staat na dit leven hier op aarde in dit lichaam van vlees en bloed niet de grote Belofte van Jezus Christus. Zo ken ik bijvoorbeeld ook het gezegde: 'hoop doet leven'

- Doordat God Almachtig **in** Jezus Christus mij de gave van het geloof heeft gegeven; (Ef. 2:8-9)
- Doordat God mij de oren heeft geopend en mij de ogen heeft geopend, zodat ik Hem **in** Jezus Christus zou zien en horen; (Matt 11:5-6)
- Doordat God mij een positie heeft gegeven van koninklijke priester in Zijn volk Israël; (I Petr. 2:9)
- Doordat ik mag weten welke taak ik straks krijg in die Koninklijke Priesterlijke regering waarvan Jezus Christus het Hoofd is; (Openb. 20:6)
- Doordat ik met alle wedergeboren Christenen mag samenwerken om alle bolwerken te slechten die tegen God zijn zodat in de volgende fase het rijke Evangelie wel naar de hele wereldbevolking zal komen?; (II Kor. 10:4)
- Doordat God Almachtig, als Zijn volk Israël compleet is, alle mensen op aarde en die op aarde geleefd hebben, de oren zal openen zodat zij het Evangelie zullen horen en de keuze krijgen om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen? (I Petr. 3:19-20)

En zo kan ik nog heel veel redenen opnoemen die mijn 'hoop op de zaligheid' voeden. En dan heb ik het nog niet eens over de omgeving waar ik dan mag wonen. Een omgeving van rust en vrede, waar geweld, rampen, ziekten en de dood geen plaats hebben. Maar nog veel belangrijker: waar satan met zijn verleidingen en listigheden geen plaats meer in heeft, want hij zal tenslotte voor eeuwig in de poel van zwavel en vuur branden tot in der eeuwigheid, samen met zijn companen de antichrist en de valse profeet. (Openb. 20:10)

Wie is het die verdoemt? Christus is het Die gestorven is, ja wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook aan de rechterhand van God is, Die ook voor ons pleit. Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard? Zoals geschreven staat: Want omwille van U worden wij de hele dag gedood, wij worden beschouwd als slachtoppen. Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad. Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere.

☞ I Thess. 5:8 Maar laten wij, die van de dag zijn, nuchter zijn, bekleed met het borstharnas van geloof en liefde, en met de hoop op de zaligheid als helm.

☞ I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

☞ Joh. 6:40 En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

Deze helm mag ik op mijn hoofd zetten, zodat mijn oren al het gekletter van woorden en verleidingen van satan niet horen. Ja, in deze mag ik de hele geestelijke wapenuitrusting aan hebben.

Dan staat de '*helm van de zaligheid*' fier op mijn hoofd; dan is het '*borstharnas van de gerechtigheid*' als een jas die mij beschermt tegen de elementen; dan is '*de waarheid*' mijn uitgangspunt onder **alle** omstandigheden, en omdat mijn '*voeten geschoeid zijn met de bereidheid van het Evangelie van de vrede*', wordt ik niet moe, of zoals de profeet Jesaja dit profeteerd heeft in Jes. 40:31. *Ik zal snel lopen en niet afgemat worden, ik zal lopen en niet moe worden.*

Wedergeboren Christenen moeten ervan doordrongen zijn, wie zij zijn **in** Jezus Christus. Want aangezien de '*zwakste*' demon als dienstknecht van satan onnoemlijk meer kracht heeft dan een mens van vlees en bloed, zou ik zonder Jezus Christus absoluut verloren zijn in de geestelijke strijd.

Als satan met zijn dienstknechten aan de deuren van mij leven klopt om binnen te komen, dan doe ik zelf de deur niet open, maar ik vraag aan Jezus Christus of Hij de deur wil openen. En bij het aanzien van Jezus Christus zullen alle demonen maken dat zij weggkomen omdat zij weten dat Jezus Christus Overwinnaar over satan is, dus ook over al zijn demomen.

-----...-----

Paulus beëindigt dit hoofdstuk met de oproep om continu te bidden voor hem zelf, maar ook voor alle broeders en zusters. En ook vandaag de dag is deze oproep nog steeds actueel. Want **alle** gebeden komen voor het aangezicht van God Almachtig. Ook die gebeden waarvan ik misschien denk dat God die niet gehoord heeft. (Openb. 5:8)

Wij als wedergeboren Christenen in Nederland mogen wat fysieke bedreigingen onze handen dichtknijpen, want dit komt niet voor in Nederland. Maar als ik bijvoorbeeld het boek '*het dwaze van God*' lees van Rik Nipken, dan lees ik dat het elders in deze wereld heel anders toe kan gaan.

Wat andere broeders en zusters fysiek in deze wereld mee moeten maken omdat zij de Naam van Jezus Christus niet willen verloochenen. En hoe zij daar zelf over praten. Zoals die oude Russische voorganger die naar het raam van zijn kamertje loopt en zegt: '*de zon komt ook weer op in het oosten*'. Ja natuurlijk komt de zon weer op in het oosten, maar hij bedoelde daarmee te zeggen dat verdrukkingen voor Christenen net zo normaal zijn alsdat de zon opkomt in het oosten. Ken ik dat hier in Nederland?

Matth. 11:5-6 blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd; en zalig is hij die aan Mij geen aanstoot neemt.

I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Openb. 20:6 Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

II Kor. 10:4 De wapens van onze strijd zijn immers niet vleselijk, maar krachtig door God, tot afbraak van bolwerken.

II Kor. 4:10 ^{NBG} want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken,

I Petr. 3:19 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Of die voorgangers in China die de gevangenisstraffen die zij moesten ondergaan omdat zij de Naam van Jezus Christus niet wilden verloochenen vergeleken met de Bijbelschool zoals wij dit in het westen volgen. Ken ik dat hier in Nederland.

Ik heb ergens al eerder geschreven dat het satan niet uitmaakt hoe een mens van het paard afvalt. Of dat nu linksom of rechtsom is, als het maar gebeurt. En ik bedoel daar dan mee dat het satan helemaal niet uitmaakt hoe een Christen God Almachtig **in** Jezus Christus vaarwel zegt. In veel landen doet satan dit door geweld, achtervolging en onderdrukking. Maar in net zoveel landen doet satan dit door de mens onder te dompelen in succes en overvloed. En dat laatste geldt zeker voor de wedergeboren Christenen in het westen, hier in Nederland.

Want als ik om mij heen kijk zie ik dat het aantal mensen dat nog naar een kerk of een gemeente gaat met het jaar afneemt. Steeds meer mensen noemen zichzelf geen Christen meer. Steeds meer mensen zoeken naar andere spirituele vormen als Boeddhisme, Hekserij, Vrijmetselaarij, Natuurgodsdiensten, toverijen en ga zo maar door. Veel mensen in Nederland hoor ik zeggen dat het hen zó goed gaat dat zij God Almachtig helemaal niet nodig hebben.

Het is allemaal het werk van satan die met zijn drogredenen de mens van God Almachtig **in** Jezus Christus probeert af te trekken. Dit deed hij al met de eerste mens '**ādām**' in Gen. 3, en het lukte hem. Vandaag de dag zijn de pijlen uit de koker van satan nog precies dezelfde.

Als de Heilige Geest nu met '**onuitsprekelijke verzuchtingen**' voor ons bidt (Rom. 8:26) en pleit bij God Almachtig voor het welzijn van de wedergeboren Christenen, dan zou het toch wel vreemd zijn als die wedergeboren Christenen zelf niet met '**onuitsprekelijke verzuchtingen**' zouden bidden voor hun broeders en zusters.

En dan heb ik echt niet de hele dag mijn ogen dicht, en dan zit ik echt niet de hele dag met mijn handen gevouwen en in gebed ben. Mijn hele dagelijkse leven is **in** Jezus Christus. Dat betekent dat ik de hele dag met Hem in gesprek ben, of dat Hij mede gesprekspartner is in de gesprekken die ik voer. Want Jezus Christus zegt zelf dat waar twee of drie in Zijn Naam bijeen zijn, Hijzelf ook aanwezig is. (Matt. 18:20).

Zou dit niet ook in gedachten zijn als ik met mijn dagelijkse werkzaamheden bezig ben. Is dit dan ook niet wanneer ik met familie en of vrienden een gezellige avond heb.

Openb. 20:10 En de duivel, die hen misleidde, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen, waar ook het beest en de valse profeet reeds zijn. En zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheid.

Jes. 40:31 maar wie de HEERE verwachten, zullen hun kracht vernieuwen, zij zullen hun vleugels uitslaan als arenden, zij zullen snel lopen en niet afgemat worden, zij zullen lopen en niet moe worden.

Openb. 5:8 En toen Het de boekrol genomen had, wierpen de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen zich vóór het Lam neer. Zij hadden elk een citer en gouden schalen vol reukwerk. Dit zijn de gebeden van de heiligen.

Rom. 8:26 En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.

Matt. 18:20 Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden.

Dat Jezus Christus **in** mijn leven is, dat ik **in** Hem ben, betekent dat ik niet voor bepaalde momenten mijn geloof in Jezus Christus even buiten de deur kan zetten. Dat betekent dus ook dat alles wat ik onderneem, alles wat ik denk en alles wat ik denk of droom onderworpen is aan Hem. En als dat gedachten zijn die niet van Jezus Christus zijn, dat ik deze krijgsgevangen neem om over te dragen aan Hem. (I Kor. 10:5)

In die kracht en die wetenschap dat Jezus Christus in mij is 'wandel' ik door dit leven en doe de goede werken die God Almachtig voor mij heeft voorbereid te doen (Ef. 2:10). Door Jezus Christus kan ik ook een helder licht zijn dat bovenop een paal geplaatst is zodat het licht zich vrij kan verspreiden. En mag of moet ik spreken dan is het de Heilige Geest van God Die mij de woorden geeft die ik zeggen moet (Luk. 12:11-12)

Voor mij persoonlijk is het bovenstaande het Christelijke leven waarbinnen ik gekleed mag zijn met de 'geestelijke wapenuitrusting', zodat ik bestand zal zijn tegen alle aanvallen uit het rijk der duisternis, of deze nu door mensen tot mij komen, door omstandigheden of door ziekte. Zodat wanneer Jezus Christus op aarde terugkomt ik onberispelijk mag zijn in heiliging (II Thess. 3:12-13) omdat ik God Almachtig lief heb boven alles en mijn naasten als mijzelf.

Mededeling en zegenbede

Paulus beëindigt deze brief met een persoonlijke groet, maar ook met de mededeling dat de gemeente van Efeze door het sturen van Paulus medewerker Tychikus nu weet hoe het met hem gaat. Deze Tychikus wordt ook genoemd in Hand. 20:4, Kol. 4:7, II Tim. 4:12 en Tit. 3:12. Maar wie deze Tychikus verder is geweest wordt in de Bijbel niet uit de doeken gedaan, maar volgens diverse bronnen op internet zou hij uit Asia in Klein Azië afkomstig zijn.

Voor Paulus is het belangrijk dat de de gemeenten die hij gesticht heeft wéét wat er allemaal gaande is. In de diverse brieven aan de gemeenten lees ik dat deze gemeenten het niet allemaal even gemakkelijk hebben. Dan kunnen de verhalen van Paulus een bemoediging voor hen zijn. Want het lijden van de Gemeente is bijna een vanzelfsprekendheid geworden. Ik heb daarvoor in het voorgaande dieoude Russische voorganger geciteerd uit het boek 'het dwaze van God' van Nik Ripken (blz. 131).

Paulus beëindigt zijn brief aan de gemeente van Efeze met een zegengroet van God de Vader en van de Here Jezus Christus.

II Kor. 10:5 Want wij breken valse redeneringen af en elke hoogte die zich verheft tegen de kennis van God, en wij nemen elke gedachte gevangen om die te brengen tot de gehoorzaamheid aan Christus,

II Kor. 10:4 ^{NBG} zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus,

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Luk. 12:11-12 Wanneer zij u dan zullen brengen naar de synagogen en voor de overheden en de machthebbers, wees dan niet bezorgd hoe of wat u ter verdediging moet zeggen of wat u moet spreken.. Want de Heilige Geest zal u in dat uur leren wat u moet zeggen.

I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

Mijn mijmeringen

Bij het Bijbelboek
Kolossenzen

Kolossenzen

Hoofdstuk 1

Afzenders, geadresseerden en groet

Volgens mijn inleiding op de Bijbelse brieven van de apostel Paulus is de brief aan de gemeente van Kolosse, de tweede brief die Paulus schreef vanuit gevangenschap. En met die gevangenschap bedoel ik dan vanaf het moment dat hij door stadhouder Felix in gevangenschap werd gehouden. (Hand. 24:22-23).

Stadhouder Felix zou een onderzoek instellen naar de aantijgingen waarvan Paulus beschuldigd werd. Maar dit onderzoek heeft hij nooit afgemaakt want in Hand. 24:27 staat dat na een periode van twee jaar stadhouder Felix, Paulus overdroeg naar stadhouder Festus. En deze stadhouder Festus is de man die Paulus op transport zette naar Rome, om zich voor de keizer te verantwoorden (Hand. 25:12)

Volgens diverse bronnen zou deze brief aan de gemeente van Kolosse dus de tweede brief zijn die Paulus in zijn gevangenschap geschreven heeft. Kolosse is een stad in het westen van Klein-Azië, en wel het tegenwoordige Turkije. Deze brief zou ongeveer in het jaar 53 of 54 na Christus zijn geschreven, al hoewel anderen dat ook weer betwisten en deze brief een aantal jaren later dateren.

Hand. 24:22-23 Toen Felix, die vrij nauwkeurig op de hoogte was van de Weg, dit gehoord had, verdaagde hij hun zaak, en zei: Als Lysias, de overste, gekomen is, zal ik een onderzoek instellen naar uw zaak. En hij gaf de hoofdman over honderd opdracht Paulus in hechtenis te houden, maar onder betere omstandigheden, en niemand van de zijnen te verhinderen hem van dienst te zijn of naar hem toe te komen.

Hand. 24:27 Maar toen er twee jaar verstreken was, kreeg Felix Porcius Festus als opvolger; en Felix, die de Joden een gunst wilde bewijzen, liet Paulus gevangen achter.

Hand. 25:12 Toen antwoordde Festus, nadat hij met de raad gesproken had: U hebt u op de keizer beroepen? U zult naar de keizer gaan.

Net als de gemeente van Rome heeft Paulus de gemeente van Kolosse **NIET** zelf gesticht. Waarschijnlijk heeft Paulus toen hij in Efeze werkzaam was (± 200 km van Kolosse) zijn helper in het geloof **Epafras** naar Kolosse gestuurd om daar óók het Evangelie van Jezus Christus te brengen. En met succes, want er ontstond een gemeente van Messiasbelijdende Christenen. De naam van Epafras komt verder alleen nog voor in het Bijbelboek Filémon, maar verder is Bijbels gezien niets bekend van hem.

Kolosse stond bekend om de wolhandel en de stad ligt vlak bij plaatsen als Laodicea en Hierapolis.

In tegenstelling tot de gemeente van Rome, die ook niet door Paulus was gesticht, geloof ik wel dat door het sturen van Epafras naar Kolosse, een gemeente ontstond die het gedachtengoed dat Paulus predikte omarmt heeft, en Jezus Christus aangenomen heeft. Maar belangrijker is dat deze gemeente van Epafras ook gedegen onderwijs heeft gehad in het thema '*de wet van God*' en '*de Genade van God*'. Met andere woorden: *Niemand kan door het doen van goede werken gerechtvaardigd worden voor God. Dat kan alleen door het geloof in Jezus Christus* (Gal. 2:16)

Bij de gemeente van Rome vroeg ik mij namelijk af **welk** geloof de Christenen daar hadden. Gezien het tijdstip dat de brief aan de gemeente van Rome is gestuurd in relatie tot het tijdstip waarop Jezus Christus overleden was. Mijn conclusie was dat de gemeente van Rome bestond uit Messiasbelijdende Joden die zich nog wél aan de wet hielden als het gaat om de besnijdenis. Daarom schrijft Paulus ook zoveel over '*de wet*' en '*de genade*'. Zie ook wat hierover geschreven is in het Bijbelboek Handelingen 15:1-34.

Het bovenstaande kom ik dus **niet** tegen in de brief aan de gemeente van Kolosse. En omdat Epafras een directe helper is van Paulus, ga ik er ook vanuit dat Epafras **de rechtvaardiging door het geloof** predikte in plaats van rechtvaardiging door het doen van goede werken. En dat er dus ook geen plaats meer was voor de besnijdenis.

Paulus begint in vers 1 te zeggen dat hij een **apostel** van Jezus Christus is, door de wil van God. En dit komt overeen met hoe Paulus de meeste van zijn brieven begint. Door te vertellen dat hij God Almachtig **in** Jezus Christus **niet** zelf gezocht heeft, maar dat het de wil van God was dat Paulus in Jezus Christus ging geloven. (Hand. 9:15). En als ik die bekeringsgeschiedenis van Paulus in Hand. 9 lees, dan lees ik daar ook uit dat wanneer iemand een persoonlijke ontmoeting met Jezus Christus heeft gehad, alle vragen, alle twijfels, alle discussies in één keer verdwenen zijn.

 Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

 Kol. 1:1 Paulus, door de wil van God een apostel van Jezus Christus, en Timotheüs, de broeder,

 Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

Maar ik lees in al die aankondigingen van Paulus óók iets anders. En dat is dat Paulus vóór hij zich bekeerde tot Jezus Christus een groot Christenhater was. En die haat tegen Jezus Christus en de Messiasbelijdende Joden was zó groot dat hij de hogepriesters in Jeruzalem uit die tijd zelfs vroeg om toestemming, om naar Damascus te gaan om óók daar Messiasbelijdende Joden te achtervolgen en zo mogelijk mee te nemen naar Jeruzalem (een afstand van 325 km), (Hand. 9:1-2).

Heel veel mensen kenden Paulus als Christenvervolger. Dus moest Paulus na zijn bekering tot Christen met sterke argumenten komen om aan te geven dat zijn situatie nu totaal veranderd was, en dat hij nu een volgeling van Jezus Christus was geworden en een prediker van het Evangelie van Jezus Christus. Door in de bewoordingen van vers 1 aan te geven dat zijn roeping de wil van God Almachtig was, ontkent Paulus zijn verleden niet, maar erkent hij God als een '*hogere Instantie*' dan zijn eigen persoon, aan wie hij zijn hele wezen gegeven heeft. omdat Jezus Christus **Zelf** naar Paulus toe is gekomen.

Uit *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken die ik geschreven heb, maak ik er geen geheim van, dat ik geloof dat het de **wil van God Almachtig** is, en van God alleen, dat ik een wedergeboren Christen ben geworden. En met mij vele anderen. Want ook ik heb God **in** Jezus Christus **niet** zelf gezocht. Maar Jezus Christus heeft **mij** gezocht. En als ik dan de Bijbel bestudeer en ik kom er achter dat ik geschapen ben door God en dat God al vóór mijn bestaan hier op aarde mij de gave van het geloof heeft gegeven (Ef. 2:8-9) dan kan ik de woorden van Paulus alleen maar bevestigen. Het is de wil van God dat ik geloof en Jezus Christus heb aangenomen.

Als ik daarmee dan verder studeer in de Bijbel, kom ik uit bij de '*zonen Gods*' die bijvoorbeeld worden genoemd in Gen. 6:2 en 6:4 en Job 1:6 als geestelijke wezens in de hemel, wonende met God Almachtig en met Jezus Christus in de hemel, en voorbestemd om hier op de aarde in een lichaam van vlees en bloed de goede werken te doen die God voorbereid heeft om te doen. (Ef. 2:10).

Dat deze '*zonen Gods*' hier op aarde zijn gekomen **in** het volk Israël en dat de wedergeboren Christenen **nazaten** zijn van het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël, naast het twee-stammenrijk van het volk Israël, die ik ken als de Joden.

Hand. 9:1 Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieste van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toe en vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen.

Kol. 1:1 Paulus, door de wil van God een apostel van Jezus Christus, en Timotheüs, de broeder,

Ef. 2:8 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, toen de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden. In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Ik herhaal hieronder wat ik hierover eerder geschreven heb:

De eerstelingen; de ambassadeurs:

Ik geloof dat deze eerstelingen of ambassadeurs het volk Israël is. Het **hele** volk Israël; dus het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk (hierover later meer). Het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4) uit de 'zonen Gods' die al vóór de grondlegging van deze wereld bij God waren (Gen.6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6)

Ik ben hierbij bevestigd door Job 38:7 'Toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten'. We spreken hierbij van hemelse wezens. De morgensterren (letterlijk sterren van de morgen) zongen samen vrolijk en juichten toen God Almachtig de aarde schiep. Als ik het scheppingsverhaal in Gen. 1 en 2 lees dan zijn de sterren **later** geschapen dan de aarde (Gen. 1:16).

Daarom moet ik het woord 'morgensterren' ook niet letterlijk nemen om de volgende redenen:

- Zij juichten en zongen samen; zij worden gepresenteerd als mensen;
- Er is een duidelijke parallel tussen 'de zonen van God' en 'hemelse wezens';
- In de Ugarit worden zij 'sterren van El' genoemd; geschapen wezens met een hoge status (Jes. 14:12)

En neem daarbij het volgende in overweging:

- Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: zo zegt de Heere: 'Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël';
- Deut. 32:6 'Doet u dit de Heere aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?';
- Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: u bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God';
- Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen;
- Ps. 29:1 Geef de Heere, machtige heersers, geef de Heere eer en macht. Letterlijk staat in deze tekst voor 'machtige heersers' het woord 'zonen van God'. Want wie kan in de hemel met de Heere gemeten worden? Wie is de Heere gelijk onder de machtige vorsten? Letterlijk staat in deze tekst voor 'machtige vorsten' het woord 'zonen van God';

 Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.

 Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

 Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

 Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

 Job 38:7 toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?

 Gen. 1:16 En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.

 Jes. 14:12 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken

 Ex. 4:22 Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.

 Deut. 32:6 Doet u dit de HEERE aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u stand heeft doen houden?

- Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden;
- Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent zonen van de Allerhoogste

Dus: er is een directe relatie tussen God Almachtig en Zijn volk Israël waarbij het volk Israël vaker aangeduid wordt als 'Zijn zoon' en 'Zijn kinderen'.

Het volk Israël gesplitst in een twee- en een tien-stammenrijk:

Het volk Israël zoals ik dit vandaag ken, maar ook ten tijde dat Jezus Christus op aarde was, is **niet** het hele volk Israël zoals dit voortgekomen is uit de twaalf zonen van Jakob.

In ±936 voor Christus was koning Rechabeam aan de macht. Hij was een zoon van koning Salomo. Deze koning Rechabeam wilde extra belastingen heffen over het volk Israël, maar het volk was het daar niet mee eens. Het splitste zich. (II Kron. 10:16-17) Aan de ene kant bleven de stammen Juda en Benjamin Rechabeam trouw (het **twee-stammenrijk**, ook wel Juda genoemd, de Joden) en aan de andere kant scheidden de andere tien stammen zich af van hun broeders (het **tien-stammenrijk**, ook wel Israël genoemd).

Beide rijke bleven naast elkaar bestaan. Bevochten elkaar regelmatig en zondigden allebei veel tegen God Almachtig. En wel in die mate dat God beide rijken in ballingschap wegvoerden. Het twee-stammenrijk werd door de koning van Assyrië (Tiglath-Pileser) weggevoerd naar Assyrië (II Kon. 15:29). Het tien-stammenrijk werd door Nebuzaradan, de bevelhebber en lijfwacht van koning Nebukadnezar, de koning van Babel naar Babel verbannen (II Kon. 25:11).

Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij de sabbat niet in acht hielden en deze maakten tot een gewone werkdag (wie oren heeft, die hore!). Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij steeds maar andere goden achterna liepen en bogen voor afgoden van hout en steen en God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde daarmee afwezen. (Hos. 8:4, Hos. 8:11-13a). Maar dit twee-stammenrijk mocht echter van koning Kores van Perzië na zeventig jaar terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen, haar muren te herstellen en zelfs de tempel weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2)

Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God.

Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.

Ps. 29:1 Een psalm van David. Geef de HEERE, machtige heersers, geef de HEERE eer en macht.

Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.

Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste;

II Kron. 10:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

II Kon. 15:29 In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.

II Kron. 36:22-23 In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.

Ezra 1:1-2 In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

Dát is het volk Israël dat ik ken uit de tijd van Jezus Christus. Maar dit is ook het volk dat ik vandaag de dag ken als het volk Israël. Het huidige Israël wordt hoofdzakelijk bevolkt door het twee-stammenrijk.

En het tien-stammenrijk dan? Dit rijk is nooit weer teruggekomen uit de ballingschap. Het heeft zich vermengd met de lokale bevolking en later met de wereldbevolking. Dit wordt Diaspora genoemd.

De tekens waaraan het (hele) volk Israël aan te herkennen is:

God Almachtig heeft tekens gegeven waaraan Zijn volk door de eeuwen heen herkenbaar zou zijn. Dit waren de besnijdenis en de sabbatsviering. (Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17)

Het **twee-stammenrijk** van vandaag (de Joden), het volk Israël dat ik vandaag de dag ken, kenmerkt zich nog steeds door deze herkenningstekens. Over de hele wereld zijn Joden herkenbaar aan deze tekens. Overigens is het woord 'Jood' afkomstig van het woord 'Juda'. Het **tien-stammenrijk** heeft de sabbatsviering opgegeven en ook de besnijdenis.

II Kon. 25:11 De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.

Hos. 8:4 Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aangesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgodsbeelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.

Hos. 8:11-13 Ja, Efraïm heeft de altaren talrijk gemaakt om te zondigen, het heeft die altaren om te zondigen! Al schrijf Ik voor hen Mijn wet in tienduizendvoud, toch beschouwt men die als iets vreemds. Zij brengen Mijn offergaven en zij eten zelf van het vlees. De HEERE schept er geen behagen in. Nu zal Hij aan hun ongerechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.

Gen. 17:11 U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

Ex. 31:16-17 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

Want niemand weet waar dit volk is gebleven. Zij zijn niet meer te herkennen aan de tekens die God Almachtig gegeven heeft.

Maar is dit zo?

Is het niet zo dat de sabbatsviering en de besnijdenis **Oud Testamentische zijn**? Die vooruitwijzen naar Jezus Christus?

Ik geloof dat God Almachtig Zijn volk Israël (het **hele** volk Israël) in het Nieuwe Testament twee nieuwe tekens van herkenning heeft gegeven. Namelijk: de aanbidding van die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus én de grote voorliefde voor het hele volk Israël? Want God Almachtig heeft in Hos. 1:11 beloofd dat er een tijd komt dat het twee- en het tien-stammenrijk weer samengevoegd gaan worden tot één volk.

En dat het tijdstip dat dát gaat gebeuren ook de aankondiging van Jezus Christus wederkomst is! Daarom geloof ik dat **de wedergeboren Christenen** uit alle tijden nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk. Zij zijn dus Israëlieten zonder het zelf te weten. Is het niet biologisch dan toch zeker geestelijk (Rom.4:16).

En volgens mij zijn zij ook de 'heidenen' waar Paulus het over heeft in de brief aan de Romeinen.

Waarom denk ik dat laatste?

Het tien-stammenrijk is opgegaan in de wereldbevolking, terwijl zij wél nakomelingen zijn van het volk Israël. Zoals hierboven geschreven houden zij zich niet meer aan de Sabbat en besnijden zij zich ook niet meer. Velen van hen kénnen God Almachtig helemaal niet meer. Zij zijn als de ongelovigen. Maar omdat er in Rom. 11:8 en Jes. 29:10 staat geschreven dat God de mensheid Zelf in een diepe slaap houdt, **kún**nen de mensen die **op dit moment** niet geroepen zijn door God om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen ook helemaal niet geloven. Als zij dat al zouden willen, want nogmaals: de interesse is er helemaal niet.

Dus als Paulus in bijvoorbeeld de brief aan de Romeinen schrijft over de 'heidenen' dan **kàn** hij het niet hebben over de wereldbevolking. Want deze wereldbevolking 'slaapt' op dit moment omdat zij **nu nog niet** geroepen zijn door God Almachtig.

 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

 Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Het verloren gewaande tien-stammenrijk dat over de hele wereld uitgewaaid is, slaapt echter niet. Zij zijn namelijk op dit moment **als eerste geroepen** om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen. Omdat Paulus schrijft in Rom. 10:17 dat het geloof uit het **horen** komt, is het dus noodzakelijk om te blijven Evangeliseren. Zodat deze 'heidenen' het Evangelie van Jezus Christus kunnen horen en kunnen aannemen, als zij dat willen. Want van het twee-stammenrijk, de Joden, weet ik dat zij het Evangelie van Jezus Christus grotendeels hebben afgewezen.

De mensen, wereldwijd, die geloven in het Evangelie van Jezus Christus en God Almachtig **in** Jezus Christus erkennen als hun Redder en Verlosser, zijn dus **niet slapend**. En omdat zij niet slapend zijn, behoren zij dus tot de geroepen, die God vandaag de dag roept om te geloven. Zij zijn de wedergeboren Christenen.

Wie moet het volk Israël dan de weg wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig in deze wereld?:

Ik geloof dat het verstrooide tien-stammenrijk nog niet compleet is. Dat er nog velen zijn die het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus (nog) niet hebben aangenomen, terwijl zij wel door God geroepen zijn. **Zij** moeten de weg gewezen worden. **Zij** moeten het Evangelie horen zodat zij Jezus Christus kunnen aannemen. Want ook **zij** zijn geroepen! **Zij** zijn de mensen die het geloof als een cadeau, als een gift hebben gekregen van God.

Zoals geschreven moet daarom het Evangelie van Jezus Christus in de hele wereld gebracht worden zodat de verstrooide en nog niet bekeerde Israëlieten het kunnen horen en het kunnen aannemen (Rom.10:17).

Wat is dan het doel van Israël?:

Diegenen die het geloof in God Almachtig door Jezus Christus hebben aangenomen behoren tot een **Koninklijk priesterschap** (I Petr. 2:9). Zij hebben Koninklijk bloed want Jezus Christus is de Koning der koningen (Openb. 5:10, Openb. 1:6). Zijn volgelingen zijn priesters (de wedergeboren Christenen dus (Jes. 61:6))

De priesters van Jezus Christus worden hier op aarde voorbereid voor hun grote taak. Als het getal vol is van de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen, zullen zij **met** Jezus Christus voor duizend jaar heersen, om de totale wereldbevolking door al de eeuwen heen te beoordelen (let wel! ik zeg dus niet 'veroordelen').

📖 Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

📖 Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

📖 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

📖 Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

📖 Jes. 61:6 Ú echter zult genoemd worden: priesters van de HEERE, men zal u noemen dienaren van onze God.

📖 Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

Totdat **alle** knie zich gebogen zal hebben voor Jezus Christus. Totdat **elke** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11). Zowel van de mensen die in de hemel zijn als de mensen die op de aarde zijn. Maar ook van die mensen die onder de aarde zijn.

-----,-----

Dus Gods volgorde is:

- Dat God Almachtig Zelf eerst naar deze wereld kwam in de Persoon van Jezus Christus;
- Dat daarna het twee-stammenrijk van het volk Israël geroepen is om het geloof in Jezus Christus aan te nemen;
- Dat zij het Evangelie zouden verkondigen zodat ook het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël het zouden horen;
- Dan worden het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk herenigd in één volk Israël;
- En dat volk Israël (Gods Eigen volk) zal met Jezus Christus heersen voor een periode van duizend jaar, vanuit het nieuwe Jeruzalem dat zal neerdalen vanuit de hemel;
- En in die duizend jaar zal de hele wereldbevolking geoordeeld worden naar de werken die zij gedaan hebben, met als uiteindelijke resultaat dat de hele wereldbevolking Jezus Christus zal aannemen. Dat de hele wereldbevolking zal erkennen dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is, de Koning der Koningen. Dat Jezus Christus GOD is!;

Als laatste wat dan nog zal geschieden is dat Jezus Christus het Koningschap zal teruggeven aan God de Vader. En er zal een leven zijn waarbij het paradijs uit Gen. 1 en 2 nog zal verbleken. **Dat is mijn toekomstbeeld.** En symbolisch wordt het bovenstaande zichtbaar gemaakt in alles wat het volk Israël in Egypte heeft doorstaan.

De belofte is duidelijk in Ex. 3:8. Het is zoals Jes. 46:9b-10 zegt. Aan het begin maakt God Almachtig al duidelijk wat het einddoel zal zijn. Of zoals de tekst op het tegeltje zegt dat in veel huizen te vinden is: '*God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst!*'

Conclusie: Het volk Israël zijn de Joden zoals wij die kennen (het twee-stammenrijk) én de wedergeboren Christenen samen (tien-stammenrijk).

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

☞ Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig is van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

☞ Jes. 46:9b-10 Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen;

En verder? Voor de rest schaar ik mij onder Jes. 55:8-9 waarin God Almachtig zegt dat Zijn gedachten niet mijn gedachten zijn, dat Zijn wegen niet mijn wegen zijn. Of te wel: ik moet gewoon accepteren dat God in-control is, niet ik, en dat Hij geen verantwoording aan mij verschuldigd is waarom Hij dingen doet of laat.

-----...-----

Paulus is dus door de wil van God Almachtig **in** Jezus Christus **geroepen** om een apostel van Hem te zijn (Hand. 9:15) en mét een roeping; namelijk om de '*Naam van God te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten*'. Waarbij ik nogmaals aangeef dat met het woord '*heidenen*' **NIET** de ongelovige wereldbevolking wordt bedoeld, maar dat hiermee het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël wordt bedoeld, die door de eeuwen heen in hun verbanning en vermenging met de wereldbevolking het geloof in God naast zich neer hadden gelegd, en dus ook niet meer de sabbatsrust vierden en zich niet meer hielden aan de wet van de besnijdenis. Zoals ik hiervoor uitgelegd heb in het stuk over '*de Eerstelingen en de Ambassadeurs*'.

-----...-----

Ik lees in vers 1 óók dat deze brief aan de gemeente van Kolosse door Paulus geschreven is en dat *Timotheüs* bij Paulus was en naar ik aanneem op de hoogte was van wat Paulus te vertellen had aan de gemeente van kolosse.

Paulus noemt de gemeente van Kolosse '*heiligen*' en '*gelovige broeders*' wat betekent dat de gemeente van Kolosse zich niet meer naar de '*wereld*' voegde, maar zich als het ware '*apart*' had gezet van alles wat de wereld hen aanbood. En voor de wereld mag ook satan worden gebruikt, want satan is de overste der wereld, tot op de dag van vandaag (Luk. 4:6, Ef. 2:2, Joh. 14:30).

Ik vind het een eer zoals Paulus de gemeente van Kolosse hier aanspreekt, want ik lees in veel andere brieven van Paulus nogal wat correcties en vermaningen. Nergens kom ik echter de woorden tegen die Paulus hier gebruikt in '*de heiligen en de gelovige*' broeders. Voor mij weer een bevestiging dat Epafras het Evangelie van Jezus Christus op de juiste wijze gebracht heeft, zoals Paulus het ook leerde aan alle mensen die hij tegenkwam.

En zoals gewend van Paulus begint hij zijn brief met het zegenen van de gemeente in Kolosse: '*genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus*'. (Kol. 1:2)

☞ Jes. 55:8-9 *Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.*

☞ Hand. 9:15 *Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.*

☞ Kol. 1:1 *Paulus, door de wil van God een apostel van Jezus Christus, en Timotheüs, de broeder,*

☞ Luk. 4:6 *En de duivel zei tegen Hem: Ik zal U al deze macht en de heerlijkheid van deze koninkrijken geven, want die is aan mij overgegeven en ik geef die aan wie ik maar wil;*

☞ Ef. 2:2 *waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig de leefwijze van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid,*

☞ Joh. 14:30 *Ik zal niet veel meer met u spreken, want de vorst van deze wereld komt en heeft geen macht over Mij.*

☞ Kol. 1:2 *aan de heilige en gelovige broeders in Christus die in Kolosse zijn: genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus.*

Genade betekent dat de gemeente van Kolosse iets krijgt wat zij **niet** verdiend hebben. Zoals er geen mens op aarde is die de genade van God de Vader verdiend heeft. Want de Bijbel zegt op meerdere plaatsen dat er niemand op aarde is die goed doet. (Rom. 3:10 bijvoorbeeld).

 Rom. 3:10 zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één,

Alle mensen hebben gezondigd en zodoende staan **alle** mensen op aarde aan dezelfde kant van de lijn; de verkeerde kant van de lijn. Dat betekent dat **alle** mensen op aarde onder de heerschappij van satan staan, want satan heeft de heerschappij over de aarde genomen toen de eerste mens '**ādām**' zondigde (Gen. 3). En vanaf dat moment is het alleen maar van kwader tot erger geworden met als gevolg dat er een onoverkomelijke kloof is gekomen tussen de mensen en God Almachtig. God, de Heilige tegenover de zondige mens.

Maar door het offer van God Almachtig **in** Jezus Christus is die onoverkomelijke kloof gedicht. Dat is het **grootste wonder** in de bestaansgeschiedenis van de mens. God Zelf heeft **in** Jezus Christus voor de vergeving en de verzoening gezorgd. En de mens heeft daar helemaal niets voor hoeven te doen. Het offer van God is een cadeau, een gave, een gift. **Dat** is genade.....

Dat door de genade er nu weer een intieme relatie mogelijk is tussen God Almachtig en mij als mens, en voor ieder mens die Jezus Christus aanneemt als Redder en Verlosser. En als ik als mens Jezus Christus aanneem als mijn Redder en Verlosser, dan zal het eerste wat ik ervaar, de vrede zijn van God.

Ik heb dat persoonlijk meegemaakt. Toen ik in de zwartste dagen van mijn leven mijn hart gaf aan God Almachtig **in** Jezus Christus, had ik niet gelijk antwoord op al mijn vragen. En ook veranderde er op dat moment nog niets in mijn omstandigheden. Zelfs in mijn gevoel en mijn handelen en wandelen veranderde er niet iets. Maar wat ik direct merkte was dat er **een rust en een vrede** in mijn hart kwam die met geen pen te beschrijven was. (Fil. 4:7). Een gevoel van: '**het komt goed**'. Een gevoel van: '**Ik hou van jou**'. En dat gevoel was genoeg om een start te maken mét God.

 Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

Die rust en vrede vanuit de genade van God Almachtig **in** Jezus Christus spreekt Paulus hier uit over de gemeente van Kolosse in de Naam van Jezus Christus.

-----,-----

Dankzegging voor geloof, liefde en hoop in de gemeente

Paulus spreekt zijn dank uit naar God Almachtig **in** Jezus Christus. Want Paulus weet dat het geloof geen zaak is van mensen, maar een zaak van God alleen. Hij heeft immers al vóór de grondlegging van deze wereld bepaald **wie** het Evangelie van Jezus Christus later zou aannemen en wie niet, waarbij het de verantwoordelijkheid van mij als mens is of ik dit aanneem of niet.

Als ik op de uitnodiging van God Almachtig inga door het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen, dan is dat een zaak van dankbaarheid bij de andere broeders en zusters én bij de engelen van God. (Luk. 15:10). De zichtbare resultaten in mijn leven zullen dan de mijn liefde voor andere mensen zijn, en allereerst voor andere broeders en zusters. Want door mijn aanname van het Evangelie van Jezus Christus ben ik toegetreden tot het Lichaam van Jezus Christus, waarvan Jezus Christus Zelf het Hoofd is (Kol. 1:18, 3:15). Ik voeg mij daarbij in dat lichaam van Jezus Christus, dankbaar en tevreden met mijn plaats daarin.

Wat heeft mij ertoe gebracht om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen?

Allereerst kwam ik er achter dat ik van mijn leven een puinhoop had gemaakt. Er was veel onrust en veel onvrede in mijn hart, wat zich uitte in een liefdeloosheid naar mijzelf en naar anderen. Toen ik het Evangelie van Jezus Christus hoorde en ik hoorde van rust en vrede en van liefde, toen waren dat voor mij woorden die ik mijzelf niet voor kon stellen. Ik was misschien wel de meest kritische en cynische persoon op dat gebied.

Toch heb ik mijn hart opengezet om te toetsen of het inderdaad waar was. En zoals ik hiervoor al schreef, gebeurde er op het gebied van de onvrede en de onrust **per direct** iets in mij, want die kwam direct over mij. En die rust en vrede was voor mij **hét bewijs** dat het geloof en het aannemen van Jezus Christus iets goeds voor mij in petto had, ondanks mijn kritiscisme en cynisme. Er groeide een hoop en verwachting in mij dat mijn leven wél kon veranderen en dat er wél Iemand zou zijn die mij lief zou hebben.

Er kwam een grotere interesse in mij voor wie God Almachtig was, wie Jezus Christus was (de Heilige Geest kende ik toen nog helemaal niet). En die grotere interesse wekte bij mij nog meer hoop en verwachting op en ik mocht gaan leren wat het Christelijk geloof in hield; dat mijn leven hier op aarde 'maar' een fase was in mijn bestaan (maar wel een hele belangrijke fase), en dat er nà mijn leven hier op aarde in een lichaam van vlees en bloed, nog een veel mooiere taak op mij te wachten stond en staat. Dat ik samen met mijn Heer en Heiland, Jezus Christus, in een Koninklijke Regering zitting mag nemen als Koninklijke priester. (I Petr. 2:9)

☞ Luk. 15:10 Zo zeg Ik u, is er blijdschap vóór de engelen van God over één zondaar die zich bekeert.

☞ Kol. 1:18 En Hij is het hoofd van het lichaam, namelijk van de gemeente, Hij, Die het begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

☞ Kol. 3:15 En laat de vrede van God heersen in uw harten, waartoe u ook in één lichaam geroepen bent; en wees dankbaar.

☞ I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

En dat het leven **nà** mijn leven hier op aarde in een lichaam van vlees en bloed, een eeuwig leven is (I Joh. 2:25, Joh. 6:40, Joh. 3:16)

Die hoop en die verwachting die ik persoonlijk heb, hadden de mensen in Kolosse ook, want die belofte is voor iedereen die God Almachtig **in** Jezus Christus aanneemt. Want naast al het onderwijs dat Paulus gegeven heeft, en door Epafras naar de gemeente van Kolosse gebracht is, is de hoop en de verwachting op het eeuwige leven natuurlijk een vooruitzicht waar ieder mens naar zou moeten verlangen. Want wie wil er geen wereld waarin geen plaats meer is voor dood, ziekte, pijn, geweld, oorlog, natuurrampen en noem maar op? En wat een zinloosheid zou het leven van vandaag de dag zijn als die hoop en verwachting er niet was. Wat zou dan het leven überhaupt waard zijn?

Hier op aarde in mijn lichaam van vlees en bloed sta ik nog steeds **in** deze huidige wereld waarvan satan de overste is. Maar als satan straks gebonden is en voor eeuwig in de poel van zwavel en vuur zal branden tot in de eeuwigheid (Openb. 20:10), dan worden óók alle kwalijke en vernietigende pijlen uit zijn koker **óók** in de poel van zwavel en vuur geworpen zijn. En dan zullen alle mensen in wie en over wie satan regeerde **óók** het zwijgen zijn opgelegd, waardoor de vrede van God Almachtig **in** Jezus Christus zal regeren tot in eeuwigheid.

Wat een vooruitzicht!

Evangelieverkondiging door Epafras.

Het voorgaande is wat het Evangelie van Jezus Christus inhoudt, en zoals dit door Paulus werd geleerd aan iedereen die het maar horen wilden. En Epafras was er één van waar dit woord van Paulus landde, en het zette hem in vuur en vlam om dit Evangelie van Jezus Christus óók te laten horen aan mensen die het nog niet kenden. Daarom vertrok Epafras ook naar Kolosse, omdat het geloof uit het horen is (Rom. 10:14) en de mensen in Kolosse kregen de gelegenheid om het Evangelie te horen uit de mond van Epafras (Kol. 1:7).

Dat Paulus schrijft over 'de vrucht' die het Evangelie van Jezus Christus in Epafras teweeg heeft gebracht, betekent dat het Evangelie van Jezus Christus verder verteld wordt, dat het Evangelie van Jezus Christus gehoord wordt door andere mensen, zodat zij de mogelijkheid hebben om zich te bekeren tot Jezus Christus.

📖 I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

📖 Joh. 6:40 En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

📖 Joh. 3:16 Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

📖 Openb. 20:10 En de duivel, die hen misleidde, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen, waar ook het beest en de valse profeet reeds zijn. En zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheid.

📖 Rom. 10:14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt?

📖 Kol. 1:7 Zo hebt u het ook geleerd van Epafras, onze geliefde mededienstknecht, die voor u een trouwe dienaar van Christus is.

Dat geeft ook direct weer wat de verantwoordelijkheid van mij als wedergeboren Christen is. Namelijk dat ik het Evangelie van Jezus Christus niet voor mijzelf houdt, maar dat ik het verder breng door erover te spreken met mensen, maar ook door er over te schrijven. En hoe meer mensen mijn woorden horen wat het Evangelie van Jezus Christus betreft, des te meer mensen de keuze krijgen om óók dit geloof in het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen.

De verantwoordelijkheid om te spreken is aan mij, de verantwoordelijkheid om een keuze te maken vóór Jezus Christus is niet aan mij, want het is uiteindelijk de Heilige Geest die mensen tot bekering brengt. (Joh. 16:7-8). Maar nogmaals: als ik mijn mond dichthoud over het Evangelie, dan zullen mensen dit Evangelie ook niet uit mijn mond horen. Met alle gevolgen van dien.

Als ik Jezus Christus aanneem als mijn Redder en Verlosser dan zullen God de Vader en Jezus Christus door de Heilige Geest in mijn hart komen wonen (Joh.14:23). Dat betekent dus dat de Geest van God Almachtig **in** mij komt wonen. En omdat God een God van leven is zal ik het leven in mij hebben wat zich uit in liefde. (Kol. 1:8), want God is liefde. Dat heeft Hij al vór vóór de schepping van deze aarde bewezen, en dat heeft Hij bewezen door **in** Jezus Christus naar deze wereld te komen om de zonden van mij en alle andere mensen die dit willen aannemen te vergeven zodat de intieme relatie tussen God en mij hersteld is.

Voorbede om bevestiging in het geloof

Paulus is blij en dankbaar voor de mensen uit de gemeente van Kolosse omdat hij van Epafras heeft gehoord hoe het Evangelie van Jezus Christus praktisch uitgewerkt wordt onder hen. Daarom bidt Paulus ook dat zij nog méér vervuld mogen worden van de kennis en het inzicht in het Evangelie van Jezus Christus (Kol. 1:9).

Wat betekent dat?

Toen ik tot bekering kwam door God Almachtig **in** Jezus Christus aan te nemen, veranderde op dat moment nog niet zo veel (zoals ik hiervoor al schreef). Mijn omstandigheden waarin ik mijzelf gebracht had bleven zoals ze waren, mijn gevoelens van liefdeloosheid, eigenwijsheid, kritisme en cynisme veranderde niet meteen en ga zo maar door. Het enige dat gebeurde was dat er een rust en vrede over mij kwam die mij zó een grote hoop en verwachting gaf, dat ik anders met mijn omstandigheden omging, dat ik anders met mijzelf omging en anders naar mijzelf toe keek.

☞ Joh, 16:7-8 Johannes 16:7 Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden. En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

☞ Joh. 14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.

☞ Kol. 1:8 Hij heeft ons ook uw liefde in de Geest bekendgemaakt.

☞ Kol. 1:9 Daarom houden ook wij niet op, vanaf de dag dat wij het gehoord hebben, voor u te bidden en te smeken dat u vervuld mag worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk inzicht,

Ik heb eens iemand horen zeggen dat het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus als een oude weegschaal is, met twee schalen, die wanneer zij in balans zijn, het evenwicht weergeven tussen de inhoud van die schalen.

Als in de ene schaal van die weegschaal nu mijn slechte omstandigheden liggen, mijn gevoel van liefdeloosheid, mijn slechte zelfbeeld en noem maar op, dan zou God Almachtig natuurlijk die omstandigheden ineens kunnen veranderen, zodat op **die** manier de weegschaal in balans komt. En dat gebeurt ook bij sommige mensen. Meestal echter laat God de omstandigheden in de ene schaal liggen waar ze liggen. Maar legt Hij Zijn Kracht in de andere schaal. Mijn omstandigheden blijven zoals ze zijn, mijn eigen gevoelens blijven zoals ze zijn, maar God geeft een kracht die een rust en vrede geeft zodat daarmee de schalen van de weegschaal in balans zijn. Kijk maar naar Jezus Christus Zelf in de hof van Gethsémané. Jezus Christus was dodelijk verontrust, En God stuurde de Heilige Geest om Jezus Christus Zijn Kracht te geven zodat Hij bestand zou zijn tegen alle ontberingen en het vooruitzicht te moeten sterven (Luk. 22:43)

 Luk. 22:43 En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte.

Ik kan het ook zó zeggen: Als ik God Almachtig bidt om geduld, dan kan Hij mij dat geven. Maar meestal brengt Hij mij in omstandigheden waarin ik léér om geduldig te zijn. Of wanneer ik God bidt om meer liefde voor mijzelf en/of anderen, dat God mij in omstandigheden brengt waarin ik het léér om mijzelf of anderen lief te hebben.

Het bovenstaande is een groeiproces dat soms in enkele seconden klaar is, maar in mijn geval vele jaren geduurd heeft. Dat ligt niet zozeer aan God Almachtig, maar wel aan mij. Feit is echter dat ik door dit proces veel meer van God Almachtig en van Zijn Woord (voor mij) heb leren kennen. Dàt is wat Paulus bedoelt als hij schrijft over het meer en meer vervuld raken met de kennis van Gods wil, in alle wijsheid en inzicht.

Het geloof in God Almachtig is geen religie. Ik bedoel daarmee dat het geloof in God geen zaak is van regeltjes, wetten en inzettingen goed uit het hoofd leren en precies doen wat die regeltjes en wetten voorschrijven. Als de liefde van God niet over de voortgang van het geloof in wijsheid en kennis uitgegoten wordt, blijft het geloof een religie, dat nooit volgehouden kan worden. Alleen wanneer liefde het uitgangspunt is, liefde voor God **in** Jezus Christus om datgene wat Hij allemaal voor mij gedaan heeft, gaat er een andere wet gelden. Geen wet van het moeten; geen wet van regeltjes inzettingen en geboden, maar de wet van liefde die het mogelijk maakt dat ik alles doe wat God behaagt, dat alles wat ik doe Zijn vrucht zal dragen.

Dat betekent dat ik God Almachtig in Jezus Christus lief heb boven alles en mijn naaste als mijzelf. Niet 'ik' meer op de eerste plaats, maar God **in** Jezus Christus op de eerste plaats. En daaraan gelijk mijn naaste. En pas dan kom ikzelf, maar dat heb ik helemaal niet in de gaten omdat mijn liefde voor God en mijn naaste mijn hele wezen zodanig vervult dat ik helemaal geen behoefte meer heb om met mijzelf bezig te zijn.

Ik kan dat ook geestelijk zeggen met de woorden van Paulus uit Gal. 2:19-20 waarin hij schrijft dat ik dood ben. Ik ben gestorven met Jezus Christus. Dus mijn eigen ik bestaat helemaal niet meer. Ik ben daarnaast ook met Jezus Christus opgestaan zodat Hij nu **in** mij leeft. Dus alles wat mijzelf aangaat is er niet meer en daar is ook geen ruimte meer voor, want dat was mijn oude leven. Mijn nieuwe leven is Jezus Christus. (II Kor. 5:17). En dat is wat Paulus eigenlijk in vers 11 zegt: *'Ik ben bekrachtigd met àlle kracht, overeenkomstig de sterkte van Zijn heerlijkheid om met blijdschap te volharden en geduld te oefenen'*.

Het is Gods kracht **in** mij, het is Gods heerlijkheid **in** mij, die mij zó blij maakt dat ik in mijn lichaam van vlees en bloed kan volharden tijdens mijn leven hier op aarde. Want nogmaals: mijn lichaam van vlees en bloed staat en leeft in deze wereld die onder de heerschappij van satan staat, en daarom ook alle destructieve zaken over zich heen krijgt die satan gebruikt om mensen onder de vloek van angst te krijgen en houden, om Christenen van het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus af te houden zodat zij onder zijn terreurregering maar moeten zien te overleven.

Om het bovenstaande in te zien, te begrijpen en toe te passen in mijn leven, om de resultaten daarvan te zien in mijn leven hier op aarde, is voor mij reden tot dankbaarheid. Dankbaarheid naar God Almachtig toe Die dit op deze wijze uitgewerkt heeft. En dat niet alleen voor mij, maar deze boodschap is voor iedereen die Jezus Christus aanneemt als Redder en Verlosser. Want dat is de erfenis die wedergeboren Christenen hebben gekregen van Jezus Christus toen Hij Zijn leven aflegde om de mensen te verzoenen met God.

God Almachtig Zelf heeft mij getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van Jezus Christus (Kol. 1:13). Met andere woorden: Jezus Christus heeft mij uit de heerschappij van satan getrokken en geplaatst onder de heerschappij van Jezus Christus. Ik kan ook zeggen: God heeft mij uit de dood getrokken en mij het leven gegeven.

Er is **geen** andere weg om het eeuwige Leven te krijgen dan door het geloof in het Evangelie van Jezus Christus.

Gal. 2:19-20 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

Kol. 1:11 terwijl u met alle kracht bekrachtigd wordt, overeenkomstig de sterkte van Zijn heerlijkheid, om met blijdschap in alles te volharden en geduld te oefenen.

Kol. 1:13 Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde.

Door het bloed dat Jezus Christus heeft laten vloeien in Zijn lijden en kruisiging, is mij verlossing gebracht doordat Hij met dat bloed mijn zonden heeft 'weggegumd' (Kol. 2:13-14) zodat de 'lijst met aanklachten' uit mijn strafdossier leeg is. En dat principe heb ik al eerder in dit boek beschreven onder het thema Overtreding van de wet leidt tot straf. Maar omdat dit één van de zuilen onder mijn geloof is herhaal ik dit hier.

Halluja, ik mag leven in Jezus Christus. Halluja ik LEEF!

Overtreding van de wet leidt tot straf:

Nederlands Rechtsysteem:

In Nederland geldt het Nederlands recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in het Nederlands wetboek.

Als ik in Nederland een wet overtreed krijg ik straf. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf. Uitgangspunt is dat overtreding van de Nederlandse wet leidt tot straf.

Ook in Nederland is het zo dat wanneer ik de wet overtreden heb, al mijn goede daden die ik heb gedaan geen invloed hebben op de strafmaat. Ik bedoel hiermee dat wanneer ik met tachtig kilometer per uur door de stad heenrijd en ik wordt gepakt, dat ik mijzelf niet kan beroepen op al mijn goede dingen die ik voor Nederland hebt gedaan. Elke overtreding staat op zich.

Gods Rechtsysteem:

In Gods Koninkrijk geldt Gods recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft om Zijn volk Israël daarmee te leren. Als ik in Gods Koninkrijk een wet overtreed krijg ik straf.

Het verschil met de Nederlandse wetgeving is echter dat de Nederlandse wet gedifferentieerde straffen toekent. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

In Gods Koninkrijk is dit niet zo. Overtreding van Gods wet kent maar één straf. En dat is de **doodstraf**. (Rom. 6:23). Of ik dit nu leuk vind of niet. Of ik dit nu eerlijk vind of niet. Het is gewoon een feit. Uitgangspunt is dat overtreding van Gods wet leidt tot straf.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood.....

En net als in het Nederlands recht worden mijn goede daden niet meegenomen in het bepalen van de strafmaat.

De rechtszitting:

Zowel in het Nederlands Rechtsysteem als in het Goddelijk Rechtsysteem worden alle overtredingen verzameld in een zogenaamd strafdossier. De Bijbel noemt dat '*een lijst met aanklachten*'. En die lijst met aanklachten is bij het Openbaar Ministerie (OM) in handen. En dit OM dagvaardt mij voor de Rechter.

Wie zijn daar in die rechtszaal ?

Het OM (Openbaar Ministerie) in de persoon van satan. (Hij is de aanklager. (Job 1, Zach. 3)), De Rechter (Dit is God) en Mijn advocaat. Mijn advocaat is Jezus Christus. En verder moet ik daar aanwezig zijn als de gedaagden; Ik heb de wet overtreden.

De meetlat waarlangs de inhoud van mijn strafdossier ('*de lijst met aanklachten*') wordt gelegd is de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes had gegeven. Overtreding van de wet van God leidt maar tot één straf; de doodstraf; de eeuwige dood. En die eeuwige dood is de claim die het OM (satan) op mij legt. De woorden van satan zijn duidelijk: Heb ik één of meer zonden bedreven, dan ben ik van hem. Dan klaagt hij mij aan bij God, en vraagt God om uitvoering van de straf die op die overtreding staat. En omdat ik weet dat satan alleen maar vernietiging, misère en ellende op het oog heeft, betekent dit dat ik een niet plezierige toekomst tegemoet gaan. (Licht ugedrukt!)

De rechtszaak begint en de aanklager opent het strafdossier en leest de aanklachten voor. Welke wetten ik heb overtreden. De Rechter hoort de aanklager aan en kan niet anders dan mij schuldig te verklaren want ik heb gezondigd. Dus, ik word de boeien omgedaan en ik zal de straf moeten ondergaan. Dit geldt voor iedereen.

Het vonnis; de uitspraak:

De Rechter doet uitspraak op basis van wat in mijn strafdossier staat. En die straf (de dood) blijft. Wat ik ook doe. Hoeveel spijt ik ook heb. Hoeveel ik ook huil, smee en bid.

En nogmaals: Net als in de Nederlandse wetgeving waarbij het niet uitmaakt hoeveel goede dingen ik in mijn leven gedaan heb, is dat bij Gods wetgeving niet anders.

De Rechter kijkt of ik inderdaad schuldig ben aan het ten laste gelegde. En op basis daarvan spreekt hij het vonnis uit. Schuldig of onschuldig. Er verandert niets meer aan de uitspraak van de Rechter. Er is geen hoger beroep mogelijk. Dit zou ook geen zin hebben want de bewijzen zijn zo overduidelijk dat niemand twijfelt aan de rechtvaardigheid van de uitspraak van de Rechter.

Sleutelwoord in wat ik hiervoor schreef is het woord '*lijst met aanklachten*'. De Rechter beoordeelt en veroordeelt mij op basis van die '*lijst met aanklachten*'. En ieder mens heeft zo een '*lijst met aanklachten*'.

Maar stel nu dat mijn '*lijst met aanklachten*' niets bevat? Stel nu dat de Rechter het strafdossier opent en daar een '*lijst met aanklachten*' vindt die helemaal leeg is? Misschien dat de Rechter nog aan de aanklager zal vragen waar de '*lijst met aanklachten*' is. Of welke aanklacht het OM heeft. Maar ook het OM, de aanklager, zal moeten toegeven dat er geen '*lijst met aanklachten*' is.

In dat geval kan de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken. En vrijspraak wil zeggen: **leven!**

De escape:

De vraag is: Hoe krijg ik nu die '*lijst met aanklachten*' leeg in mijn strafdossier, terwijl ikzelf ook wel weet dat ik veel gezondigd hebt? Is er een escape voor mij om onder de gerechtvaardigde straf uit te komen?

Ja zo een escape is er! De Rechter Zelf heeft een escape gegeven, namelijk het geloof in Jezus Christus (de Zoon van de Rechter).

Wanneer ik Jezus Christus als Heer en Verlosser aanneem en erken dat ik een zondaar ben en veel dingen fout heb gedaan, houdt dit in dat met het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien, mijn '*lijst met aanklachten*' wordt schoongemaakt.

Het bloed van Jezus Christus is als gum die de potloodwoorden op het papier uitgumt. Er staat niets meer op dat papier. Er is niets meer te lezen van wat er stond. (Kol. 2:13-14). En dát blanco papier **zonder** aanklachten gaat mijn strafdossier in. En dát blanco papier zonder aanklachten is het bewijs voor de Rechter waarop Hij mij niet anders dan vrijspreken **kán**.

De wet verandert niet.

 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig. Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

----- ... -----

Paulus zijn leven was vóór zijn bekering inktzwart. Mijn leven was vóór mijn bekering inktzwart. Het leven van ieder mens die zich niet bekeerd heeft tot God Almachtig **in** Jezus Christus is inktzwart.

De Bijbel zegt dat er niemand is die goed doet. Dat ieder mens gezondigd heeft en dat ieder mens dus gedoemd zou zijn om veroordeeld te worden in de Rechtszaal van God Almachtig. En die veroordeling is heel simpel: dat is de doodstraf. Want dat is de enige straf die staat op overtreding van Gods wet. Of ik nu veel gezondigd heb of weinig, of ik nu zware zonden hebt begaan of lichte zonden; zonde is zonde.

Het Evangelie van Jezus Christus is dat God Almachtig **in** Jezus Christus de straf die gold voor mij als mens, op Zich Zelf heeft genomen. Jezus Christus heeft vrijwillig aangeboden om te sterven in plaats van mij als de zondige mens. Jezus Christus stierf terwijl ik mag leven, terwijl ik eigenlijk had moeten sterven. Want ik had gezondigd en Jezus Christus niet.

Dat is Genade. Want ik heb aan dit Evangelie van Jezus Christus helemaal niets bijgedragen.

----- ... -----

Christus, Eerstgeborene van de schepping en Hoofd van Zijn gemeente.

Jezus Christus is het Beeld van de onzichtbare God. (Kol. 1:15). Voor mij betekent dit dat Jezus Christus God Zelf is in een lichaam van vlees en bloed.

Toen het volk Israël niet wilden dat de zonen van Samuël leiding over hen zouden hebben (I Sam. 8:1-5) verlangden zij van Samuël dat hij hen een koning zou geven. Mede omdat alle omliggende volken ook een koning hadden die voor hen de oorlogen voerden, en die zij konden *zien*. (I Sam. 8:20).

De diepere betekenis was echter dat God Almachtig Koning over het volk Israël was, maar deze Koning kon door geen mensenoog gezien worden. Want God is Geest (Gen. 1:2). Het volk Israël wilde een koning die zij konden zien, wat resulteerde in de aanstelling van koning Saul (I Sam. 9). Maar eigenlijk was het gewoon een motie van wantrouwen tegen God, een zaak van ongeloof dus.

Hetzelfde principe zie ik in Jezus Christus. God Almachtig is **in** de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld gekomen als Mens van vlees en bloed. Ik kan God nu zien (Joh. 1:18, Joh. 14:9).

Anderzijds moest de wet van God Almachtig vervuld worden en dat betekende dat er Iemand moest zijn die de overtredingen op de wet van God kon '*betalen*'. En omdat er geen mens op de wereld was die helemaal zonder zonden was, kon dus ook geen mens op de hele wereld '*betalen*' voor de overtredingen van de wet van God. God Zelf was de Enige die heilig was, dat is zonder zonden en ongerechtigheden. En doordat God Zelf in de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld kwam, was Jezus Christus dus ook heilig en zonder zonden, want Jezus Christus was en is God.

Doordat Jezus Christus de straf gedragen heeft voor mijn zonden en de zonden van alle de mensen, en als het ware een zondig Mens werd, in plaats van de zondige mens die op dat moment heilig en dus zonder zonden werd; doordat Jezus Christus de straf onderging die staat op het overtreden van de wet van God Almachtig (dat is de doodstraf, Rom. 6:23), is de wet van God vervuld. Dat betekent dat satan geen claim meer heeft op mij en de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen als Redder en Verlosser. (Zach. 3:1-5)

☞ Kol. 1:15 Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping.

☞ I Sam. 8:20 Dan zullen wij ook zijn als al de volken; onze koning zal ons leiding geven en hij zal voor ons uit gaan en onze oorlogen voeren.

☞ Gen. 1:2 De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.

☞ Joh. 1:18 Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard.

☞ Joh. 14:9 Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien?

☞ Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

☞ Zach. 3:1-5 Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is? Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden:

Wat betekent het dan om Jezus Christus als Redder en Verlosser aan te nemen?

In het kort betekent dit dat ik erken dat **ik** een zondig mens was en dat ik eigenlijk de straf zou moeten ondergaan die op het overtreden van de wet van God staat, dat is de doodstraf. (zie Overtreding van de wet leidt tot straf pag. 16-18)

Ik geloof dat God Almachtig Zelf in de Persoon van Jezus Christus mijn straf heeft gedragen tot in de dood, **in plaats van mij**. Jezus Christus (God Zelf) Die heilig was en volgens de wet zou mogen Leven, stierf voor mij, die volgens de wet zou moeten sterven. Jezus Christus heeft mij dus van de dood gered en heeft mij verlost van de uitwerking van de wet. Vandaar dat Hij mijn Redder en mijn Verlosser is geworden.

En iedereen die het bovenstaande erkent en gelooft is een wedergeboren Christen. Want iemand die het Evangelie van Jezus Christus niet gelooft en aanneemt, kan ook niet zeggen dat Jezus Christus Redder en Verlosser is (I Kor. 12:3).

Dus Jezus Christus is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van de schepping. Als ik het misschien oneerbiedig mag zeggen: 'God's eerste daad was om Jezus Christus te maken'. Alleen heette Jezus Christus toen nog niet zo, want de naam Jezus heeft Hij pas gekregen toen Hij in een lichaam van vlees en bloed werd geboren op deze aarde. Maar Jezus was al bij God de Vader vóórdát de aarde gemaakt is (Spr. 8).

Het bovenstaande betekent ook dat het God's plan vanaf 'den beginne' was dat Jezus Christus geboren zou worden op een aarde die er toen nog helemaal niet was. Zoals Gen. 1:2 schrijft, er was alleen een watervloed waar de Geest van God Almachtig over heen zweefde. En die watervloed bevatte het hele universum, want in Gen. 1:6-8 wordt er scheiding gemaakt tussen hemel en aarde.

Waar begint het plan van God Almachtig om **alle** mensen die ooit op aarde zouden leven te redden van de eeuwige dood?

Al bij de schepping van de Zoon Jezus Christus, ver vóór de schepping van de aarde. En alles wat God Almachtig geschapen heeft zoals de aarde, de hemel, en alles wat daar op en in is, heeft God geschapen **in en door** Jezus Christus. Paulus noemt dat in vers 16 tronen, heerschappijen, overheden of machten.

Waar komen die tronen, heerschappijen, overheden en machten dan vandaan?

God heeft het allemaal **in** Jezus Christus geschapen. Ook satan, als verwoester is geschapen om te verwoesten (Jes. 54:16).

Trek hem de vuile kleren uit! Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren aantrekken. Vervolgens zei Ik: Laat hen een reine tulband op zijn hoofd zetten. Daarop zetten zij de reine tulband op zijn hoofd en trokken hem feestkleren aan, terwijl de Engel van de HEERE erbij stond.

☞ I Kor. 12:3 Daarom maak ik u bekend dat niemand die door de Geest van God spreekt, zegt: Jezus is een vervloekte. Ook kan niemand zeggen: Jezus is Heere, dan door de Heilige Geest.

☞ Gen. 1:2 De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.

☞ Gen. 1:6-8 En God zei: Laat er een gewelf zijn in het midden van het water, en laat dat scheiding maken tussen water en water! En God maakte dat gewelf en maakte scheiding tussen het water dat onder het gewelf is, en het water dat boven het gewelf is. En het was zo. En God noemde het gewelf hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.

☞ Kol. 1:16 Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen.

☞ Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Waarom is satan geschapen als een verwoester om te verwoesten?

Enerzijds is dat om de heerlijkheid van God Almachtig zichtbaar te maken. (Ex. 14:17-18). Het Goede tegenover het slechte.

Anderzijds dat de 'geesten' in de hemel (vóór de schepping van de aarde) een keuze konden maken wie zij wilden dienen.

En dàt principe geldt ook vandaag de dag op aarde. Gods heerlijkheid staat in schril contrast met het verwoestende werk van satan, zodat de mensen op aarde hun keuze kunnen maken wie zij wilden en willen dienen. Ik zie dit bijvoorbeeld terug in de hemelse vergaderingen die in Job 1 en Job 2 worden beschreven. Satan klaagt God Almachtig aan dat het niet zo moeilijk is waarom Job voor Hem gekozen heeft. Het gaat hem immers goed? Job heeft toch alles wat zijn hartje begeert? Neen, laat hem (satan) maar eens zijn gang gaan en dan zal God zien dat het niet meer zo vanzelfsprekend is dat Job voor Hem (God) gekozen heeft. En God geeft satan toestemming om alles te doen wat hij wil om Job uit te testen. Satan mag alleen het leven van Job niet nemen. Dàt is aan God voorbehouden. (Job. 1:9-12, 2:4-6)

Waar lees ik dit nog meer?

Bijvoorbeeld in de tijd dat het volk Israël verdrukt werd door de Farao van Egypte. God Almachtig verhardde het hart van de Farao zodat hij het volk niet zou laten weggaan uit Egypte (Ex. 9:12 bijvoorbeeld).

Tot het moment dààr was dat God de verharding bij de Farao (tijdelijk) wegnam en het volk Israël weg kon gaan uit Egypte. Zodat God geëerd zou worden door alle volken ter aarde Ex. 14:17-18, of zoals het in de NBG vertaling staat: dat God Zijn kracht kon laten zien. (Rom. 9:17 ^{HET BOEK}). En dit zie ik ook bij de wonderen die Jezus Christus doet in genezingen, in bevrijdingen en zelfs in het opwekken uit de dood van mensen. 'En de mensen verheerlijkten God' (Matt. 9:8, Matt. 15:31)

-----...-----

 Ex. 14:17-18 En Ik, zie, Ik zal het hart van de Egyptenaren verharden, zodat zij achter hen aan gaan. Ik zal geëerd worden ten koste van de farao en ten koste van heel zijn leger, ten koste van zijn strijdwagens en ten koste van zijn ruiters. Dan zullen de Egyptenaren weten dat Ik de HEERE ben, als Ik geëerd zal worden ten koste van de farao, ten koste van zijn strijdwagens en ten koste van zijn ruiters.

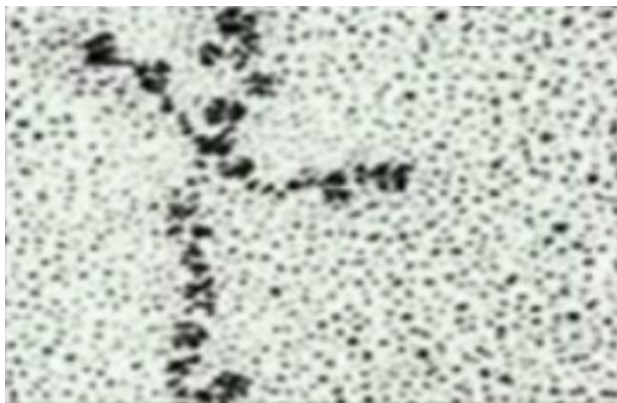
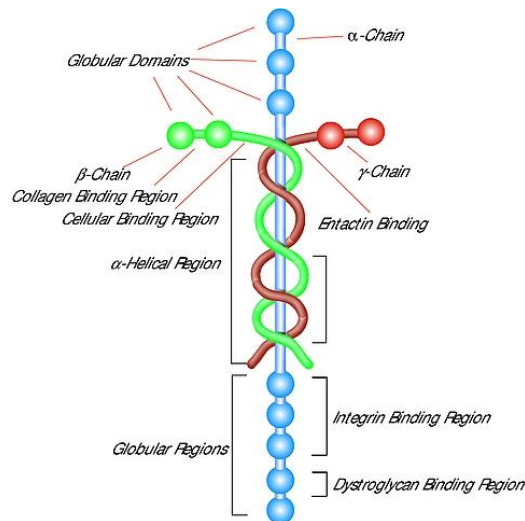
 Job 1:9-12 Toen antwoordde de satan de HEERE en zei: Is het zonder reden dat Job God vreest? Hebt U niet voor hem en voor zijn huis en alles wat hij heeft, een beschutting gemaakt? Het werk van zijn handen hebt U gezegend en zijn vee breidt zich steeds verder uit in het land. Maar steek toch Uw hand uit en tref alles wat hij heeft. Voorwaar, hij zal U in Uw aangezicht vaarwel zeggen. De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

 Job 2:4-6 Toen antwoordde de satan de HEERE en zei: Huid voor huid! Alles wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven. Steek Uw hand maar eens uit en tref zijn beenderen en zijn vlees. Voorwaar, hij zal U in Uw aangezicht vaarwel zeggen. En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

 Ex. 9:12 Maar de HEERE verhardde het hart van de farao, zodat hij naar hen niet luisterde, zoals de HEERE tot Mozes gesproken had.

Jezus Christus is 'niet zomaar Iemand'. En persoonlijk vind ik het veel te kort door de bocht om Jezus Christus alleen maar te bezien en beoordelen aan Zijn tijd die Hij hier op aarde leefde. Jezus Christus kan niet losgemaakt worden van het reddingsplan dat God Almachtig voor deze wereld had en heeft. Want zoals Paulus in vers 17 schrijft: 'en Hij (Jezus Christus) is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan door Hem'

Ik wil daarbij nog eens wijzen op de spreekbeurt die Louie Giglio gehouden heeft (zie youtube.com onder de titel: *the awesome God*) en waarin hij aantoonde dat de allerkleinste levensvorm op aarde, nog veel kleiner dan een cel, **Laminin** genaamd, schematisch wordt weergegeven door het kruis. En dat wanneer Laminin onder een elektronenmicroscop wordt gelegd dit kruis zichtbaar is.

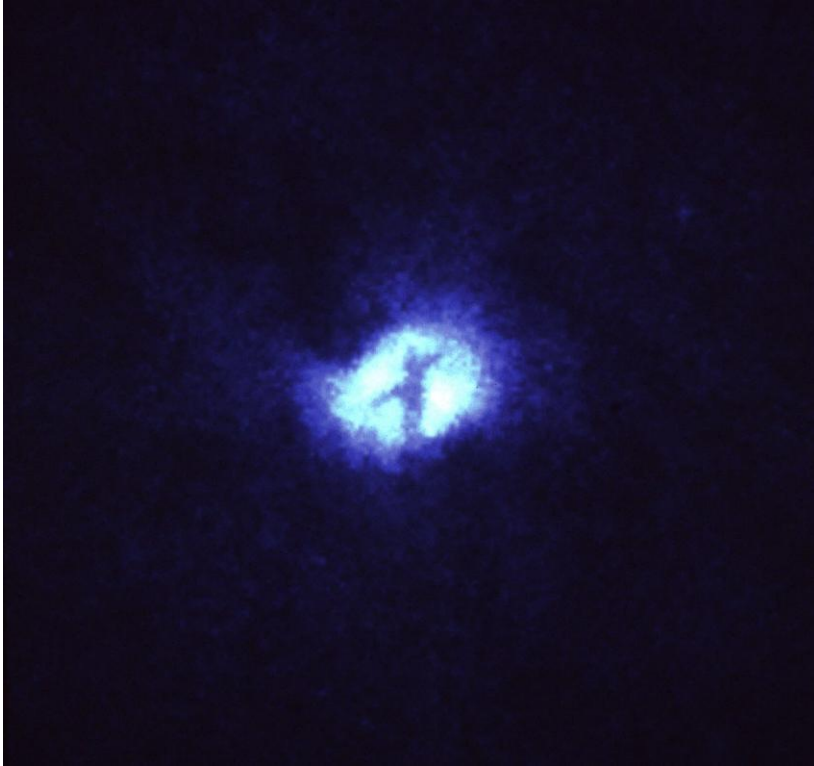
☞ Rom. 9:17 HET BOEK Zo zei Hij tegen Farao, de koning van Egypte: "Het is niet voor niets dat Ik u nog zo lang koning laat zijn. Ik gebruik u om te laten zien hoe groot mijn kracht is, want de hele wereld moet van Mij horen."

☞ Matt. 9:8 Toen de menigten dit zagen, verwonderden ze zich en verheerlijkten God, Die zo'n macht aan de mensen gegeven had.

☞ Matt. 15:31 zodat de menigte zich verwonderde, toen zij zagen dat zij die niet hadden kunnen spreken, konden spreken, de verlamden gezond waren, de kreupelen konden lopen en de blinden konden zien; en zij verheerlijkten de God van Israël.

☞ Kol. 1:17 En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem.

Maar dat niet alleen, want het allegrootste dat ik ken op aarde in dit universum is het 'zwarte gat'. En wanneer dat gefotografeerd wordt dan zie ik hierin ook de afbeelding van het kruis. (zie foto's website NASA)

Met andere woorden: van het allerkleinste hier op aarde, tot het allegrootste dat ik ken, wordt bij elkaar gehouden door het kruis. En dat kruis is natuurlijk Jezus Christus waar de grote omwisseling heeft plaatsgevonden. Jezus Christus offerde Zichzelf op in plaats van de zondige mens, waarvan ik er één van was. Het kruis waar Jezus Christus aan stierf houdt alles op deze aarde én alles in het hele universum bij elkaar. Want het is Jezus Christus die alles gemaakt heeft tot redding van **alle** mensen op aarde.

Dat schrijft Paulus in Kol. 1:18-23. Het kàn niet anders gaan dan over Jezus Christus. Want dóór en **vóór** Hem en **in** Hem zijn **alle** dingen gemaakt die gemaakt zijn. Zou het dan kunnen zijn dat iemand anders het Hoofd van de schepping zou zijn? Kan het dan zo zijn dat iemand anders het hoofd van de Gemeente zou kunnen zijn? Welk mens kan zich 'meten' aan Jezus Christus?

Ik vind het van een enorme hoogmoed getuigen als mensen de mond vol hebben van wie zij zijn en wat zij allemaal gedaan hebben en wat zij allemaal kunnen. **Zonder Jezus Christus was er helemaal niets geweest.** Dan zou er alleen maar donkerte zijn en dood.

☞ Kol 1:18-23 En Hij is het hoofd van het lichaam, namelijk van de gemeente, Hij, Die het begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn. Want het heeft de Vader behaagd dat in Hem heel de volheid wonen zou, en dat Hij door Hem alle dingen met Zichzelf verzoenen zou, door vrede te maken door het bloed van Zijn kruis, ja door Hem, zowel de dingen die op de aarde zijn als de dingen die in de hemelen zijn. En Hij heeft u, die voorheen vervreemd was en vijandig gezind, zoals bleek uit uw slechte daden, nu ook verzoend, in het lichaam van Zijn vlees, door de dood, om u heilig en smetteloos en onberispelijk voor Zich te plaatsen, als u tenminste in het geloof blijft, gefundeerd en vast, en u niet laat afbrengen van de hoop van het Evangelie, dat u gehoord hebt, dat gepredikt is in de hele schepping die onder de hemel is, waarvan ik, Paulus, een dienaar geworden ben.

Maar God Almachtig **in** Jezus Christus heeft mij, '*die voorheen vervreemd was en vijandig gezind door mijn slechte daden*' nu verzoend. (vers 21). Er is geen scheiding meer tussen mij en God dóór Jezus Christus. God stuurt mij niet weg zoals Hij de eerste mens '**ādām**' uit het paradijs wegstuurde omdat zij gezondigd hadden. Jezus Christus heeft mij smetteloos wit gemaakt en onberispelijk. En Als God mij bekijkt, dan ziet Hij Jezus Christus voor Zich staan, schoon en zonder zonden.

Dàt is het Evangelie van Jezus Christus. En woorden kunnen bijna niet bevatten wat het grote Plan van God Almachtig is geweest dat Hij dit allemaal gedaan heeft. Voor mij, en voor iedereen die het Evangelie van Jezus Christus aanneemt en gelooft.

-----...-----

God Almachtig **in** Jezus Christus dwingt niemand om Hem aan te nemen als Redder en Verlosser. God laat die keuze voor verantwoordelijkheid van de mens. En zoals ik vaker geschreven heb is het God's plan dat de wereldbevolking nu nog '*in een diepe slaap*' wordt gehouden (Jes. 29:10, Rom. 11:8) omdat God nu eerst Zijn volk Israël roept om op te staan en de plaats in te nemen die God voor hen bepaald heeft.

Op dit moment is de boodschap van God Almachtig bedoeld voor Zijn volk Israël, alle twaalf stammen die voortgekomen zijn uit de twaalf zonen van Jakob, de zoon van Abraham.

De stammen Benjamin en Juda ken ik, want dat zijn de huidige Joden. Maar de andere tien stammen ken ik óók, want zij zijn de wedergeboren Christenen die verloren gewaand zijn doordat zij nooit teruggekomen zijn uit hun verbanning in 722 voor Chr. Zij hebben zich verspreid over de hele wereld en over de hele wereldbevolking. Zij weten niet eens meer dat zij nakomelingen zijn van de tien-stammen. Maar zij behoren wél tot het volk Israël, ook al is dit niet eens meer biologisch aantoonbaar. Geestelijk gezien is het zo wie zo waar (Rom.4:16). En dat volk Israël, dat nu nog grotendeels gescheiden van elkaar leeft, zal weer bij elkaar gebracht worden (Hos. 1:11). De twaalf stammen van het volk Israël zullen zich samen stellen onder één Hoofd en dat is Jezus Christus.

Dus geen *vervangingsleer* die zegt dat Christenen de plaats van het Joodse volk ingenomen zouden hebben. Wedergeboren Christenen zijn de nakomelingen van de tien stammen van het volk Israël en daarmee zijn zij volwaardig Israëliet.

 Kol. 1:21 *En Hij heeft u, die voorheen vervreemd was en vijandig gezind, zoals bleek uit uw slechte daden, nu ook verzoend,*

 Rom. 11:8 *zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.*

 Jes. 29:10 *Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.*

 Rom. 4:16 *Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,*

 Hos. 1:11 *Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.*

De boodschap voor bekering tot Jezus Christus is dus *nu* voor de mensen die door God Almachtig geroepen zijn, maar nog niet aan die roepstem gehoor hebben gegeven (het volk Israël). En hen waarschuwt Paulus ook met de woorden uit vers 23.

Er is alleen redding door het geloof **in** Jezus Christus. Door Jezus Christus aan te nemen als Redder en Verlosser. Er is geen redding door een goed leven te leiden, er is geen redding door mijzelf op de eerste plaats te zetten, er is geen redding door goede werken te doen. Al die dingen rechtvaardigen mij niet voor God Almachtig, wanneer Jezus Christus niet de Hoofddrol daarin krijgt. Wanneer Jezus Christus de Hoofddrol in mijn leven heeft, pas dan zal ik goed leven, pas dan zal ik goede werken kunnen doen, pas dan weet ik mijn plaats onder het Hoofd van de gemeente.

Lijden en taak van Paulus

Paulus zijn hele leven (vanaf zijn bekering) staat in het teken van het Evangelie van Jezus Christus.

- Wat daar op de weg van Jeruzalem naar Damascus is gebeurd toen Jezus Christus Paulus persoonlijk aansprak;
- Wat daar in Damascus is gebeurd toen Ananias hem de handen oplegde en Paulus werd genezen van zijn blindheid;
- Wat daar in de woestijn van Arabië is gebeurd toen Paulus daar drie jaar lang leefde;
- Wat daar is gebeurd toen Paulus naar zijn geboortestad werd gestuurd door de leiding van de Messiasbelijdende gemeente in Jeruzalem;

Is allemaal met geen pen te beschrijven. Zelden heeft God Almachtig **in** Jezus Christus zo een radicaal en grondig werk gedaan als in Paulus. Het lijkt wel of alles wat Paulus vóór zijn bekering als Christenhater gedaan heeft nu in tegenovergestelde richting op zijn schouders terecht is gekomen. Er is werkelijk niets, maar dan ook niets meer van de 'oude' Paulus te herkennen die hij was vóór zijn bekering. En als er een tekst bewaardheid wordt dan is het wel Gal. 2:18-19 dat Paulus mét Jezus Christus gestorven is en dat een nieuwe Paulus is opgestaan **in** Jezus Christus. Bij Paulus kan ik werkelijk zeggen dat het oude voorbijgegaan is en dat het nieuwe is gekomen.

Het lijkt wel of alle omstandigheden waarin Paulus terecht is gekomen na zijn bekering hem helemaal niet deren. Of het nu de warmte of de koude is, of het nu de honger of ziekte is, of het nu de martelingen de hoon en spot is, het lijkt dat al die gebeurtenissen hem alleen maar bevestigen in zijn geloof en dat hij nog sterker wordt. (II Kor. 11:24-28).

Kol. 1:23 als u tenminste in het geloof blijft, gefundeerd en vast, en u niet laat afbrengen van de hoop van het Evangelie, dat u gehoord hebt, dat gepredikt is in de hele schepping die onder de hemel is, waarvan ik, Paulus, een dienaar geworden ben.

Gal. 2:18-19 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

II Kor. 2:24-28 Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede geselsd, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid. Afgezien van wat van buitenaf komt, overvalt mij dagelijks de zorg voor alle gemeenten.

Als ik de levensgeschiedenis van Paulus lees dan begrijp ik het helemaal waarom hij schrijft over het huwelijk (I Kor. 7:1-7), dat het beter is om niet te trouwen. Paulus heeft in zijn leven **geen enkele** ruimte meer over om energie en tijd te geven aan een eventuele echtgenote en/of kinderen. Jezus Christus vult hem voor de volle honderd procent. En als Paulus in Rom. 12:3 schrijft dat God Almachtig **in** Jezus Christus iedere wedergeboren Christen het geloof **naar de mate** geeft die God bepaald heeft, dan geloof ik van harte dat die mate van geloof bij Paulus op honderd procent staat. (I Kor. 7:7)

Volledige toewijding aan God Almachtig **in** Jezus Christus, de gave van onderwijs, de gave van genezing en bevrijding. Paulus is werkelijk een voorbeeld van wat de kracht van God allemaal in een mens kan doen.

Is dit Paulus dan allemaal aan komen waaien?

Ik geloof dat niet. Ik begon dit gedeelte met te schrijven over de bekering van Paulus, zijn genezing in Damascus, zijn tijd in Arabië, zijn tijd in zijn geboortestad Tarsus. Ik ben ervan overtuigd dat Paulus in al die zaken een eigen verantwoordelijkheid heeft gehad waarop hij zijn keuzes gebaseerd heeft. Paulus heeft de mogelijkheid gehad om al die gebeurtenissen naast zich neer te leggen. Maar dat deed hij niet. De persoonlijke openbaring van Jezus Christus was voor hem zó overweldigend dat hij helemaal niet anders meer *kón* dan alleen maar met God Almachtig in Jezus Christus bezig te zijn.

Is Paulus dan blind voor de omstandigheden? Heeft hij de kou, de warmte, de honger, de ziekte, de martelingen dan niet lijfelijk gevoeld?

Paulus heeft dat allemaal gevoeld. Want hier in Kol. 1:24 spreekt hij echt wel over het '*lijden*' dat hij meemaakt en meegemaakt heeft. Paulus is niet een soort übermensch geworden die niets meer voelt in zijn lichaam. Neen, Paulus maakt alle verdrukkingen mee. Maar de liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus is zó groot in hem geworden, dat hij al die ontberingen graag voor het Lichaam van Jezus Christus (de Gemeente) over heeft, en Paulus gaat daar ver in, heel erg ver. Want in Rom. 9:1-5 staat dat Paulus zelf wel vervloekt zou willen wezen als hij daarmee zijn broeders zou kunnen redden. Dat gaat ver.

Dat gaat nog veel verder dan dat ik mijn lichaam van vlees en bloed voor iemand anders over zou hebben. Het gaat hier over mijn geest, en mijn geest leeft door na het sterven van mijn lichaam van vlees en bloed. Mijn geest is dan bij en de Here God.

☞ Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

☞ I Kor. 7:7 Want ik zou wel willen dat alle mensen waren zoals ikzelf, maar ieder heeft zijn eigen genadegave van God, de één op deze wijze, de ander op die wijze.

☞ Kol. 1:24 Nu verblijd ik mij in mijn lijden voor u en vervul in mijn vlees wat overblijft van de verdrukkingen van Christus, ten behoeve van Zijn lichaam, dat is de gemeente.

☞ Rom. 9:1-5 Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet en mijn geweten getuigt mee door de Heilige Geest, dat het een grote bron van droefheid voor mij is, en een voortdurende smart voor mijn hart. Want ik zou zelf wel wensen vervloekt te zijn, weg van Christus, ten gunste van mijn broeders, mijn verwanten wat het vlees betreft. Zij zijn immers Israëlieten; voor hen geldt de aanneming tot kinderen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften. Tot hen behoren de vaders, en uit hen is, wat het vlees betreft, de Christus voortgekomen, Die God is, boven alles, te prijzen tot in eeuwigheid. Amen!

Maar zelfs d t schijnt Paulus er voor over te hebben om zijn broeders en zusters te kunnen redden. Is dat niet dezelfde opofferingsgezindheid die Jezus Christus liet zien?

Natuurlijk is het verschrikkelijk wat Jezus Christus mee heeft moeten maken hier op aarde. De martelingen, de vernederingen tot en met de kruisdood aan toe. Maar toch: d  r was Jezus Christus niet uniek in, want er zijn meer mensen geweest die op de meest verschrikkelijke manieren gemarteld en gedood worden, zelfs tot aan de dag van vandaag.

Maar was het juist niet dat 'ondraaglijke' dat Jezus Christus als Heilige tot zondaar werd gemaakt omdat Hij mijn zonden van mij weggehaald heeft en op Zichzelf gelegd heeft waardoor ook Hij niet meer in de aanwezigheid van God Almachtig kon zijn? (Matt. 26:39 en 42). Toen Jezus Christis uitriep in Matt. 27:46: 'Mijn God, waarom heeft U mij verlaten?'

Jezus Christus heeft **mijn** beker met zonden en ongerechtigheden tot de laatste druppel leeggedronken en heeft Zichzelf daarmee besmeurd zodat Hij daarmee 'losgescheurd' werd van God Almachtig.

Maar Halleluja.

God Almachtig is een God van Leven en omdat het God Zelf was die in de Persoon van Jezus Christus leefde kon Jezus ook zeggen in Joh. 10:17-18 dat Hij de macht had om het leven af te leggen en weer op te nemen. God Is een Scheppende God die dingen maakt uit wat er niet was of is. Kijk maar de schepping van de aarde en alles wat daarop en daarin was en is.

-----...-----

Paulus is tot in zijn beenmerg bekeerd tot God Almachtig **in** Jezus Christus en heeft geen enkele ruimte meer over om zijn aandacht en energie aan iets anders te geven dan aan de taak en de roeping die God hem gegeven heeft (Hand. 9:15). Dus ook niet aan alle verdukingen, onderdrukkingen, martelingen en noem maar op.

Paulus heeft het allemaal over voor de Gemeente, voor het Lichaam van Jezus Christus. Dat het Plan van God Almachtig doorgang vindt en dat het volk Israël in zijn geheel, dus alle twaalf stammen, zo snel mogelijk bekend wordt met het Evangelie van Jezus Christus. Dat het hele volk Israël (dus alle twaalf stammen) zich bekeert tot Jezus Christus om gereed gemaakt te worden voor de volgende stap in dan geweldige Plan van God wat zal resulteren in de redding van alle mensen op aarde.

  Matt. 26:39 En nadat Hij iets verder gegaan was, wierp Hij Zich met het gezicht ter aarde en bad: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.

  Matt. 9:42 Opnieuw, voor de tweede keer, ging Hij heen en bad: Mijn Vader, als deze drinkbeker aan Mij niet voorbij kan gaan zonder dat Ik hem drink, laat Uw wil dan geschieden.

  Matt. 27:46 Ongeveer op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?

  Joh. 10:17-18 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

  Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

Dàt is een geheimenis (vers 26) dat eeuwen en geslachten lang verborgen is geweest, maar nu geopenbaard wordt aan Zijn heiligen. Dat betekent dat de wedergeboren Christenen kennis kunnen en mogen nemen van dat geweldige Plan van God Almachtig. Dat de heiligen, dat zijn de wedergeboren Christenen, dat zijn de Joden en de nakomelingen uit de andere tien stammen van het oude volk Israël, de ogen geopend wordt zodat zij het Plan van God mogen en kunnen zien.

En ik mag daar deel van uit maken. Wat een voorrecht is dit. Het is Gods bedoeling nu eenmaal vanaf het begin geweest dat ik als wedergeboren Christen de *'rijksdom van de heerlijkheid van dit geheimenis' mag zien en mag uitdragen*'.

Maar vergeet niet dat ik ook traditioneel opgevoed ben. Dat ik ook opgevoed ben volgens de kerkelijke normen en waarden die tot op de dag van vandaag bestaan, en in het kort gewoonweg zeggen dat alle mensen die Jezus Christus op aarde niet hebben aangenomen, zullen branden in de hel tot in der eeuwigheid. Of zij nu jong of oud zijn, het maakt niet uit.

Maar dat is het goede nieuws niet.

Het Evangelie van Jezus Christus wordt eerst geopenbaard aan het volk Israël. Dat wil zeggen dat het geheim van het Evangelie van Jezus Christus dat eeuwen en eeuwen lang verborgen is geweest, nu bekend gemaakt wordt aan het volk Israël, aan alle twaalf stammen. En zoals ik *mijn mijmeringen* keer op keer schrijf, geloof ik dat de wedergeboren Christenen de nakomelingen zijn van het verloren gewaande tien-stammenrijk. Omdat God Almachtig beloofd heeft dat Zijn volk Israël altijd, tot in de eeuwigheid, herkenbaar zal zijn. In het O.T. is die herkenbaarheid te zien aan de besnijdenis en aan de Sabbatsviering. In het N.T. is die herkenbaarheid te zien aan het geloof aan Die Enige Eeuwige God in Jezus Christus en aan die gezamenlijke liefde voor het hele volk Israël. (zie ook Eerstelingen en Ambassadeurs op pag. 21-27)

Is dat geen geweldig nieuws? Mensen kunnen zich kritisch afvragen waarom God Almachtig dit Plan zo bepaald heeft, maar tegen hen zou ik willen zeggen: *'Moet ik als maaksel van God Hem verantwoording af laten leggen hoe en waarom Hij dingen doet of gedaan heeft'*. Dat is toch totaal absurd.

Ik ben de klei op de draaischijf van de Pottenbakker (Jer. 18:1-4). God Almachtig is de Pottenbakker en mag van de klei maken wat Hem goeddunkt. En als het voorwerp van Zijn handen niet de gewenste vorm krijgt dan heeft de Pottenbakker toch zeker het recht om de klei opnieuw te kneden en opnieuw te vormen totdat de klei het voorwerp wordt dat God voor ogen heeft?

 Kol. 1:26 namelijk het geheimenis, dat eeuwen en geslachten lang verborgen is geweest, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen.

 Jer. 18:1-4 Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken.

Het is werkelijk de hoogmoed ten top en de arrogantie ten top dat God Almachtig Zich zou moeten schikken naar de mensen die Hij gemaakt heeft.

-----,-----

Als Paulus dan in Kol. 1:28-29 schrijft dat het bovenstaande het Evangelie van Jezus Christus is dat hij verkondigt, omdat God Almachtig in Paulus de wil heeft gelegd om zovelen als mogelijk is te redden, uit het volk Israël. Want het volk Israël zal tot een zegen worden over alle volken van de hele wereld (Gen. 12:3). ^{Zie ook datgene dat ik hierover geschreven heb onder de titel: Eerstelingen en Ambassadeurs (pagina 21-27)}

Ook in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken die ik geschreven heb, verkondig ik de openbaring van de geheimenissen van het Evangelie van Jezus Christus. In al mijn wijsheid die ik van God Almachtig gekregen heb, probeer ik het Evangelie van Jezus Christus te onderwijzen door het uit te leggen aan de hand van de Bijbel, dat is het Woord van God.

Waarom?

Enerzijds om diegenen die op dit moment geroepen zijn door God Almachtig om te geloven, óók zover te brengen dat zij door het horen van het Evangelie van Jezus Christus zich zullen bekeren tot Jezus Christus. Dat zij Jezus Christus zullen aannemen als Redder en Verlosser.

Maar anderzijds om diegenen die het Evangelie van Jezus Christus hebben aangenomen onberispelijk te laten zijn, zodat wanneer Jezus Christus terugkomt op deze aarde, dat zij onberispelijk zullen staan voor het aangezicht van God de Vader in Jezus Christus (I Thess. 3:12-23).

☞ Kol. 1:28-29 Hem verkondigen wij, terwijl we ieder mens terechtwijzen, en ieder mens onderwijzen in alle wijsheid, opdat wij ieder mens volmaakt zouden stellen in Christus Jezus. Daarvoor span ik me ook in en strijd ik, overeenkomstig Zijn werking, die met kracht in mij werkzaam is.

☞ Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

Kolossenzen

Hoofdstuk 2

Lijden en taak van Paulus (vervolg)

En weer uit ik hier mijn grote verbazing wie o wie het ooit verzonnen heeft om halverwege een verhaal een hoofdstukonderbreking te plaatsen. Ik kan er met de beste wil van de wereld geen logische verklaring voor vinden. Want waar Paulus het in deze eerste 3 verzen over heeft, hoort helemaal bij hoofdstuk 1.

Eindigde ik in hoofdstuk 1 met te zeggen dat het doel van Paulus zijn prediking is (dus ook het schrijven van zijn brieven), dat de mensen die het lezen *gereinigd* zouden worden door het bloed van Jezus Christus, want dat betekent het onberispelijk zijn, hier in het begin van dit tweede hoofdstuk grijpt Paulus nog even terug op vers 24 en 25 van hoofdstuk 1.

Paulus beschreef daarin dat hij lijdt, en dat niet voor of door zichzelf, maar dat hij dat lijden over heeft voor de gemeente. Dus ook voor de gemeente van Kolosse. De vraag die dan op kan komen is: Waarom leed Paulus dan zo? Wat was er aan de hand dat de mensen zich zó tegen Paulus en zijn medewerkers opstelden?

Dit had alles te maken met het Evangelie van Jezus Christus. De mensen die het **niet** accepteerden dat Jezus Christus de Zoon van God Almachtig was, omdat de kerkelijke leiders zoals de Farizeeërs, Sadduceeërs, de Herodianen en de Oudsten van het volk Jezus Christus hadden 'weggezet' als een Godslasteraar. Uiteindelijk heeft dat ook geleid tot de dood van Jezus Christus. Let wel: Het waren de (geestelijke) leiders van het volk Israël in de dagen dat Jezus Christus hier op aarde leefden die zich gepasseerd voelden door Jezus omdat zij niet de eer van Hem kregen die zij verwacht hadden. Want zij, de (geestelijke) leiders waren toch de mensen geweest die het volk Israël religieus hielden?. Dit alles in door alle vier Evangeliën te lezen.

Als ik de brieven van Paulus zo lees, dan woonden de Joden (messiasbelijdend of niet) schijnbaar door heel klein-Azië en nog verder. Het Bijbelboek Handelingen geeft vanaf hoofdstuk 9 een overzicht van de reizen van Paulus en de plaatsen en streken die hij aandoet. En dat zijn er nogal wat. (zie ook de inleiding van dit boek).

☞ Kol. 1:24-25 Nu verblijd ik mij in mijn lijden voor u en vervul in mijn vlees wat overblijft van de verdrukkingen van Christus, ten behoeve van Zijn lichaam, dat is de gemeente. Daarvan ben ik een dienaar geworden, overeenkomstig de taak in de dienst van God, die mij met het oog op u gegeven is om het Woord van God te vervullen,

Ik lees in die reisverslagen ook dat Paulus in bijna alle plaatsen waar hij komt om het Evangelie van Jezus Christus, te brengen vijandig bejegend wordt.

Was Paulus dan zo een slecht mens? Was de boodschap die Paulus bracht dan slecht?

Absoluut niet. Maar zie ik dat vandaag de dag ook niet zo? Zijn mensen die een andere godsdienst aanhangen, of mensen die zelfs geen enkele godsdienst aanhangen dan zó slecht?

Absoluut niet. Er zijn heel veel mensen die niet geloven of een andere godsdienst aanhangen dan het Christendom, die wel een enorm groot hart hebben voor hun medemens, voor de natuur, voor de wereld. Die gul zijn, loyaal zijn, die eerlijk zijn. Maar daar gaat het schijnbaar helemaal niet om. Mensen worden door andere mensen uit hun omgeving dus beoordeeld om datgene wat zij **gelooven**.

Als ik het naar het Christendom trek, worden veel Christenen niet eens beoordeeld door hun 'ongelovige' omgeving om datgene wat zij zeggen of doen, maar alleen om datgene wat ze geloven en waarin zij geloven. Ongeacht de inhoud van dat geloof.

Met andere woorden: Als ik vanaf vandaag zou gaan verkondigen dat het gras rood is, dan zou ik religieus gezien een enorme vijand van het volk kunnen worden, want ik 'geloof' niet datgene wat veel andere mensen geloven, of wat de 'wetenschap' bepaald heeft wat waar of niet waar is..

Ik heb mij altijd al afgevraagd hoe mensen beoordeeld en zelfs veroordeeld en negatief bejegend kunnen worden om datgene wat zij denken en/of geloven. Terwijl er op het *gedrag* van die mensen meestal niets is aan te merken. Sterker nog, vaak profileren deze mensen zich juist als loyale en trouwe burgers, die juist hun medemens helpen waar zij maar kunnen en hun verantwoordelijkheid nemen.

De geschiedenis herhaalt zich gewoon al eeuwenlang. En misschien is die geloofsstrijd er altijd wel geweest omdat het uiteindelijk gaat om de vraag wie het voor zeggen heeft in deze wereld. Is dit God Almachtig **in** Jezus Christus, de Schepper van hemel en aarde, **óf** is dit satan die de heerschappij over de aarde heeft genomen toen hij de eerste mens '**ādām**' verleidde tot zonden.

Als God Almachtig **in** Jezus Christus staat voor een rein en heilig leven waardoor de mensen gezond en tevreden door het leven gaan, dan heeft satan dat omgedraaid en het zó de wereld in gebracht dat God juist verantwoordelijk is voor alle ellende en rampen in de wereld.

En de mens gelooft satan!

Maar in werkelijkheid is het God Almachtig **in** Jezus Christus die Zelfs een handleiding, dat is de Bijbel, heeft gegeven zodat de mensen daarin kunnen lezen hoe zij hun leven kunnen en mogen inrichten om zoveel mogelijk van het goede van God in hun leven te ervaren. Een handleiding waar alles in staat beschreven waarom God de mens heeft gemaakt en wat Hij allemaal voor die mens heeft gedaan om hem het beste te geven wat maar mogelijk is.

Wat satan de wereld heeft ingebracht wordt al beschreven in Gen. 3:5 dat hij de eerste mens '**ādām**' al voorloog dat hij als God Zelf zou kunnen zijn. Maar hoe kan het maaksel hetzelfde zijn als de Maker?

Door de leugens van satan heeft de mens die handleiding, dat is de Bijbel, ver van zich afgegooid omdat de mens niet accepteert dat er iemand bóven hem staat, de mens is zélf god. En daarom wordt alles wat God Almachtig te vertellen heeft bij voorbaat al in het 'verdoemhoekje' geplaatst. En dus zijn alle goede bedoelingen die God heeft met de mens alleen maar een inperking van zijn vrijheid. Het is daarbij opmerkelijk dat de mens het woord '*wetenschap*' hoog in het vaandel heeft staan, maar dat de wetenschappelijke bewijzen voor veel wat God heeft beschreven in de Bijbel als onwaarheid wordt gezien. Hoe hypocriet kan het zijn. (zie het boek '*de moderne wetenschap in de Bijbel*' van drs. Ben Hobrink).

Doordat de mens meent zelf god te zijn, heeft die mens ook het '*recht*' om zelf te beslissen wat goed en niet goed voor hem is. En als die beslissingen uitlopen op grote drama's (ziekten en rampen bijvoorbeeld) dan worden wel oorzaken **bedacht** om die grote drama's in ieder geval **niet** aan het gedrag van die mens toe te schrijven. Of de rampen bijvoorbeeld die als '*incident*' worden weggezet (zie het boek '*The Harbinger*' van Jonathan Kahn)

Als datgene gebeurt waarvoor God Almachtig **in** Jezus Christus waarschuwt in zijn handleiding, dat is de Bijbel, dan krijgt diezelfde God daar nog de schuld van ook. Onbegrijpelijk.

-----,-----

Paulus begin dit tweede hoofdstuk (vers 1) om te vermelden dat het lijden dat hij en zijn medearbeiders doormaakt, hetzelfde (of méér) is als de mensen in Laodicea doormaken. En ik durf dat best aan te vullen met wat de mensen in Thessalonika, Galatië, Rome, Efeze, en alle plaatsen waar Paulus geweest is om het Evangelie van Jezus Christus te brengen, waarbij ik de lijnen best durf door te trekken naar vandaag de dag.

 Gen. 3:5 Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.

 Kol. 2:1 Want ik wil dat u weet hoe groot de strijd is die ik voer voor u en voor hen die in Laodicea zijn, alsook voor zovelen die mij nooit in levenden lijve hebben gezien,

Lees het boek *'het dwaze van God'* maar eens, geschreven door Nik Ripken, over hoe het China, in Rusland, in Pakistan, in Ethiopië, in Somalië en veel andere landen toe gaat. In de ogen van ons westerlingen onmogelijk voor te stellen hoe Christenen gemarteld en op de meest barbaarse wijze om het leven worden gebracht.

Het lijkt alsof Paulus hier wil zeggen: *'Gedeelde smart is halve smart'*. Dat de mensen die dit overkomt, niet verbaasd moeten zijn dat hen dit overkomt, maar dat dit lijden omwille van het geloof in Jezus Christus eigenlijk net zo normaal is dan dat de zon in het oosten opkomt (*citaat uit het boek 'het dwaze van God'*).

Satan gebruikt lettelijk **alles** om mensen zover te krijgen dat zij het geef in God Almachtig vaarwel zeggen. En kan hij dit bereiken door mensen tot de meest barbaarse handelswijzen te brengen, dan zal hij niet schuwen om deze middelen te gebruiken. Maar kan satan dit bereiken door de mensen in overvloed, onreinheid, plezier, ongeïnteresseerdheid te storten, dan zal hij dat ook niet schuwen. Het gaat satan erom om de mens weg te houden van God in Jezus Christus, en hoe dat gebeurt zal hem een worst zijn. Want satan **wéét** dat zijn claim op de mensen alleen maar gerechtvaardigd is **wanneer** mensen God **in** Jezus Christus afwijzen. (zie *'Overtreding van de wet leidt tot straf'* op pag. 16-18)

In die delen van de wereld waar mensen het niet zo ruim hebben (in middelen en gezondheid) als wij in het rijke westen, zie ik dat satan graag van barbaarse handelswijzen gebruik maakt om die mensen te onderdrukken en te vervolgen, met als doel dat zij God Almachtig **in** Jezus Christus gaan afwijzen. Maar in die delen van de wereld waar mensen het goed hebben (in middelen en gezondheid) zie ik dat satan graag gebruik maakt van rijkdom, overvloed, bezit, macht en noem maar op. Want als die mens alles heeft wat zijn hartje begeert, waarom zou hij dan God nog nodig hebben? Maar het doel van satan is hetzelfde: proberen de moderne mens van God weg te krijgen.

Maar omdat satan als een verwoester geschapen is (Jes. 54:16) met maar één doel, en dat is **verwoesten**, zou ook iedereen op zijn vingers kunnen natellen dat het uiteindelijk resultaat van een leven **zonder** God Almachtig **in** Jezus Christus dus eindigt in de verwoesting. Op welke manier dan ook. Want er zijn maar twee mogelijkheden in dit leven: Of de mens **leeft** door openlijk voor Jezus Christus te kiezen, óf de mens **sterft** omdat hij niet voor Jezus Christus gekozen heeft **en dus** toebehoort aan satan. Want niet gekozen hebben, is gekozen hebben.

 Jes. 54:16 Zie, *Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.*

Paulus schrijft deze dingen om de mensen die standhouden in hun geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus te bemoedigen. En ik zeg het nog maar eens dat de woorden van Paulus niets, maar dan ook helemaal niets aan actualiteit hebben ingeboet vandaag de dag.

Ieder mens die gebukt gaat onder de verwoestende omstandigheden van satan in dit leven, maar die desondanks God Almachtig **in** Jezus Christus blijft aanbidden en Hem erkent als de Enige God, de Schepper van hemel en aarde, **zal** steeds méér van de wijsheid en de heerlijkheid zien van God. Zij zullen steeds méér van het Evangelie van Jezus Christus gewaar worden als een geheim dat steeds verder onthult wordt en dat ertoe leidt dat God de Vader en Jezus Christus alle schatten van de wereld heeft en alle kennis heeft die op aarde verborgen zijn (vers 2 en 3). En dit niet als theorie maar als praktijk in hun leven.

- Ik vind het verontrustend dat er zoveel Christenen zijn die deze woorden **niet** willen horen.
- Ik vind het juist verontrustend om te horen en om te zien dat heel veel Christenen woorden als 'zonde, ongerechtigheid, correctie en vermaning' helemaal **niet** willen horen om die toe te passen op hun eigen leven.
- Ik vind het juist verontrustend dat de 'feel good' kerken zo in opkomst zijn waarbij het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus misschien nog wel verteld wordt, maar dat dit Woord van God totaal anders uitgelegd wordt dan de bedoeling is, waarbij de mens **centraal** staat. Dat er eigenlijk gezegd wordt dat die mens helemaal zo slecht nog niet is. En dat de handleiding van God, dat is de Bijbel, dus ook niet zo 'strak' uitgelegd hoeft te worden. De Bijbel is immers geschreven voor de mensen uit *die* tijd en *die* cultuur?

De woorden van Jezus Christus uit Matt. 6:24 zijn voor mij altijd glashelder geweest. Ik kan **geen** twee heren tegelijk dienen. Ik kan niet bij God Almachtig horen en tegelijk de werken doen die satan graag wil dat ik die doe.

Mensen die zich Christen noemen en het toch allemaal niet zo nauw nemen met hun relatie naar God Almachtig, moeten weten dat zij geestelijk overspel plegen. En geestelijk overspel wil zeggen dat God niet de Enige in hun leven is. En daarmee overtreden zij het grote gebod van Jezus Christus uit Matt. 22:36-39 om God lief te hebben bóven alles en iedereen. Die mensen begrijpen niet wat het God gekost heeft om de mensen te redden en welk verdriet dit bij God teweegbrengt.

☞ Kol. 2:2-3 opdat hun harten bemoedigd mogen worden, samengevoegd in de liefde, en zij tot heel de rijkdom van de volle zekerheid van het inzicht mogen komen, om het geheimenis te leren kennen van God, en van de Vader en van Christus, in Wie al de schatten van de wijsheid en van de kennis verborgen zijn.

☞ Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

☞ Matt. 22:36-39 Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Met Christus gestorven en opgestaan

In *mijn mijmeringen* bij de Bijbelboeken die ik tot nu toe geschreven heb zijn er een aantal Bijbelverzen die ik veelvuldig citeer. En ook in dit Bijbelgedeelte staan verzen beschreven die als een vaste zuil onder mijn geloofsleven zijn geworden.

In het gedeelte '*Overtreding van de wet leidt tot straf*' op pag. 16-18 beschrijf ik het verschil tussen het Nederlandse Rechtsysteem en het Goddelijk Rechtsysteem. En daarin concludeer ik dat er bijna **geen** verschil is tussen deze Rechtssystemen.

Het enige verschil is dat in het Nederlandse Rechtsysteem gedifferentieerd gestraft wordt bij overtreding van de wet en in het Goddelijk Rechtsysteem is dit niet zo. In Nederland krijg ik bij lichte overtredingen een geldboete, bij zwaardere overtredingen een taakstraf en bij de zwaarste overtredingen een gangenisstraf. In het Goddelijk Rechtsysteem is er maar één strafmaat en dat is de doodstraf. Met andere woorden: Hoe groot of klein de overtreding van Gods wet ook is, er geldt alleen de doodstraf.

Ook beschrijf ik daarin dat **alle** mensen die ooit op aarde hebben geleefd, die vandaag de dag op aarde leven en die nog op aarde zullen leven, **allemaal** wel eens gezondigd hebben. Iedereen heeft wel eens de wet van God overtreden. Is het niet in handelen, dan wel in spreken of denken. En dat zou dus betekenen dat **alle** mensen veroordeeld zouden moeten worden tot de doodstraf, omdat die straf de enige mogelijkheid is die de wet van God geeft. En of ik die wet van God nu wel of niet erken doet niet terzake. En of ik God nu wel of niet erken doet ook niet terzake. En ook daarin verschilt het Nederlandse Rechtsysteem dus niet van het Goddelijke Rechtsysteem.

Al hoewel dus alle mensen wel eens de wet van God Almachtig in Jezus Christus hebben overtreden en dus allemaal tot de doodstraf veroordeeld zijn, heeft God wél een escape gegeven. Er is door God een mogelijkheid gegeven om ondanks mijn overtredingen op de wet van God tóch onder die doodstraf uit te komen. En die escape wordt hier in dit tweede hoofdstuk van het Bijbelboek Kolossenzen beschreven. En die teksten (vers 13-14) zijn voor mij een openbaring van de grootste orde geworden.

Wat is namelijk het geval?

Alle mijn overtredingen op de wet van God Almachtig worden genoteerd op de zogenaamde '*lijst met aanklachten*'. En ook dit komt in het Nederlandse Rechtsysteem ook zo voor. Deze '*lijst met aanklachten*' zit in mijn strafdossier. Het is namelijk de lijst waarop de Rechter mij schuldig of onschuldig beoordeelt aan het overtreden van de wet of niet.

 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Het grote wonder is echter dat de 'lijst met aanlachten' van mij als wedergeboren Christenen **leeg** is. Er staat geen enkele overtreding op omdat Jezus Christus betaald heeft voor die overtredingen. Hij is immers in mijn plaats veroordeeld tot de doodstraf, en Hij heeft die doodstraf ook ondergaan, terwijl ik die doodstraf eigenlijk zou moeten ondergaan.

Dat betekent dus dat de Rechter óók mijn strafdossier opent en óók mijn 'lijst met aanklachten' eruit haalt en op basis van wat dààrop geschreven staat uitspraak doet. Schuldig of onschuldig.

Maar in mijn geval kàn de Rechter niet anders dan het 'onschuldig' uitspreken omdat er **niets** op mijn 'lijst met aanklachten' geschreven staat. Deze lijst is voor mij en voor alle wedergeboren Christenen helemaal leeg.

Omdat ik Jezus Christus heb aangenomen als mijn Redder en Verlosser. Dat betekent dat ik erkend heb dat **ik** een zondaar ben en dat **ik** de wet van God Almachtig vaak en ernstig overtreden heb, waardoor de Rechter niet anders zou kúnnen dan het 'schuldig' uitspreken. Ik erken dat God **in** Jezus Christus Zelf mijn schuld op Zich genomen heeft, omdat er voor mij geen enkele mogelijkheid was en is om onder de straf uit te komen die op overtreding van de wet van God staat. Ik geloof en erken daarmee dat God de Pottenbakker is en dat ik de klei ben op Zijn draaischijf (Jer. 18:1-4). Ik erken dat ik van mijzelf uit geen enkel recht tot leven had, maar dat de Pottenbakker mij het leven gegeven heeft door van mij dat voorwerp te maken dat Hij voor ogen had.

Heb ik dan helemaal geen eigen leven meer?

Ik zal het nog sterker zeggen: Ik **wil** helemaal geen eigen leven meer, omdat ik aan alle kanten bewezen heb van mijn eigen leven één grote puinhoop te maken. God Almachtig **in** Jezus Christus heeft daarentegen bewezen een trouw God te zijn die in alles alleen het beste met mij voor heeft.

Dàn is mijn keuze om vóór God Almachtig **in** Jezus Christus te kiezen niet zo moeilijk, want als ik mijn eigen leven zou blijven leven zonder God, dan zou dat betekenen dat ik zou eindigen in de dood. Maar nu ik Jezus Christus aangenomen heb als mijn Redder en Verlosser heb ik het 'recht' gekregen van God om te leven.

Dus mijn geloof is een 'angstgeloof'?

Absoluut niet. Mijn geloof is gebaseerd op liefde. Zoals ik van Sonja mijn vrouw hou met alles wat in mij is, zoals ik voor Sonja alles wil doen om het haar naar de zin te maken, zo wil ik alles voor God Almachtig **in** Jezus Christus doen, om het Hem naar Zijn zin te maken.

 Jer. 18:1-4 Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken.

En zelfs daarin, mét de wetenschap dat ik niet perfect ben en elke dag nog steeds zondig, kan ik alleen maar dankbaar zijn. Want het bloed dat Jezus Christus heeft laten vloeien aan het kruis van Golgotha, is vandaag de dag nog net zo krachtig als meer dan tweeduizend jaar geleden.

Als mijn geloof gebaseerd zou zijn op angst, dan zou dat betekenen dat mijn leven hier in Nederland ook gebaseerd is op angst. Want nogmaals: Het Nederlandse Rechtsysteem en het Goddelijk Rechtsysteem verschillen echt niet zoveel van elkaar.

Angst is een pijl uit de koker van satan. Angst bindt mij en zorgt ervoor dat ik niet in de vrijheid kan en mag leven die God Almachtig **in** Jezus Christus mij wil geven. Let wel: satan is door God geschapen als een verwoester (Jes. 54:16) met maar één doel: verwoesten. Er kàn helemaal niets goeds uit satan komen. Alles wat hij doet heeft maar één doel. En dat is de dood. Ook al gebruikt hij daar rijkdom, gezondheid, overvloed, geluk en noem maar op voor.

God Almachtig **in** Jezus Christus geeft ook rijkdom, gezondheid, overvloed en geluk. Maar deze zaken zijn voor God niet het uitgangspunt voor mijn leven hier op aarde. Gods uitgangspunt is dat ik de juiste keuze maak. Een openlijke keuze vóór God en tegen satan. En die keuze geeft mij allereerst de **rust en vrede** waar ik zo naar gesmacht heb. En vanuit die rust en vrede, vanuit die wetenschap dat ik door God 'gewenst' ben en dat Hij onvoorwaardelijk van mij houdt, kan ik het leven hier in dit lichaam van vlees en bloed leven dat ik moet leiden. Want God heeft wel werken voor mij voorbereid die ik hier op aarde mag en moet doen. (Ef. 2:10). Die werken kan ik het beste doen wanneer ik in de vrijheid ben, niet gebonden door angst.

Bij satan zal het altijd andersom zijn. Zelfs in perioden van zogenaamde rijkdom, geluk, gezondheid, overvloed zal hij met zijn angst regeren. Blijf ik wel gezond? Behoud ik mijn overvloed en rijkdom wel? Zit er niemand achter mij aan? En ga zo maar door.

Ik leef in de vrijheid die God Almachtig **in** Jezus Christus mij gegeven heeft. En in die vrijheid weet ik dat ik in mijn lichaam van vlees en bloed leef in een wereld waarin satan nog steeds de heerschappij heeft. Maar ik leef ook in de wetenschap dat satan het niet voor het zeggen heeft. Voor alles wat satan wil doen, voor al zijn verwoestende werk moet hij toestemming vragen aan God. (Job 1:12, Job 2:6)

Natuurlijk heeft dat bij mij ook de nodige hoofdbrekens opgeleverd.

 Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

 Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

 Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Hoe kan God Almachtig **in** Jezus Christus nu aan satan toestemming geven om mij te terroriseren?

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij de vier Evangelien een stuk geschreven over het gesprek dat Nicodemus had met Jezus Christus (zie ook pag. 48-55). En ik verbaasde mij over het feit dat de manier hoe Nicodemus sprak en dacht zó verschillend was met hoe Jezus Christus sprak en dacht. In de antwoorden die Jezus Christus gaf op de vragen van Nicodemus was niets terug te vinden van wat Nicodemus vroeg. En ik concludeerde daarbij dat Nicodemus leefde, sprak en dacht zoals hij opgevoed was, en dat was op een wereldse wijze. Jezus Christus sprak en dacht en leefde óók op de manier zoals Hij opgevoed was, en dat was op een geestelijke wijze.

Als het nu gaat om het beantwoorden van de vraag waarom God Almachtig **in** Jezus Christus satan toestemming geeft om óók het leven van wedergeboren Christenen te terroriseren dan moet ik het wereldse en het geestelijke als uitgangspunt nemen. Ik bedoel daarmee dat satan toestemming krijgt van God om mij te terroriseren **in mijn lichaam van vlees en bloed**. Mijn geest kan satan echter **nooit** enige schade toebrengen, want ik leef zelf niet meer. Mijn eigen geest is gestorven met Jezus Christus en mijn eigen geest is nu 'vervangen' door de Geest van God. Hij leeft in mij. (Gal. 2:19-20)

Als ik als mens hier op aarde mijn eigen vlees en bloed de hoogste eer en glorie geef, door alles wat ik doe in het teken van dat lichaam te stellen dan heb ik God Almachtig **NIET** op de eerste plaats gezet. Alles draait immers om het zo goed mogelijk en zo fijn mogelijk laten functioneren van mijn lichaam van vlees en bloed?

God Almachtig **in** Jezus Christus leert mij echter om in **ALLES** Hem op de eerste plaats te zetten. Dat is immers ook het grote gebod dat Jezus Christus gegeven heeft (Matt. 22:36-39). En God 'test' Zijn kinderen, de wedergeboren Christenen, daar ook op uit. Of ik wel écht Hem op de eerste plaats stel of dat ik mijn eigen leven lief heb boven Hem.

Aan de andere kant wil God Almachtig in alles Zijn heerlijkheid en Zijn macht zichtbaar maken. Kijk maar de genezingen en de wonderen die Jezus Christus deed. Het doel was dat het volk Israël God verheerlijkte en groot maakte. (Matt. 9:8, Ex. 14:4)

Als ik het Plan van God Almachtig zie, dan weet ik dat dit leven hier op aarde in een lichaam van vlees en bloed maar een 'fase' is. Een hele belangrijke fase omdat ik hier, in dit lichaam van vlees en bloed, als mens dus, een keuze kan maken vóór God of tegen God. En let wel. Meer keuzes zijn er niet. Maar uiteindelijk gaat het om mijn geest.

Gal. 2:19 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Matt. 22:36-39 Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Matt. 9:8 Toen de menigten dit zagen, verwonderden ze zich en verheerlijkten God, Die zo'n macht aan de mensen gegeven had.

Ex. 14:4 En Ik zal het hart van de farao verharder, zodat hij hen achtervolgt. Dan zal Ik ten koste van de farao en ten koste van heel zijn leger geëerd worden, zodat de Egyptenaren zullen weten dat Ik de HEERE ben. En zo deden zij.

Als mijn geest bekeerd is tot God Almachtig **in** Jezus Christus dan begint het hervormingsproces in mijn lichaam van vlees en bloed, waarvan Paulus in Rom. 8:13 schrijft dat het de bedoeling is dat mijn geest zó sterk wordt **in** Jezus Christus dat het zelfs de daden van mijn lichaam doodt.

Voor mij persoonlijk is dit het moeilijkste, want ik kan mij zó vinden in de woorden die Paulus in de Romeinenbrief schrijft over de gigantische strijd tussen de geest en het vlees (lichaam van vlees en bloed). (Rom. 7:18-24).

Als ik mijn aardse tent afleg (II Kor. 5:1), dat wil zeggen dat mijn lichaam van vlees en bloed sterft, dan zal mijn geest een nieuw geestelijk lichaam krijgen (I Kor. 15:44). En dàn zal blijken voor wie ik gekozen heb in dit aardse leven. Want satan zal vanaf dat moment direct zijn claim over mij uitschreeuwen dat ik hem toebehoor, omdat ik veel gezondigd heb in mijn leven, en daarmee dus de wet van God Almachtig overtreden heb.

Maar het bloed van Jezus Christus is krachtig. Jezus Christus heeft satan overwonnen, dus satan kan schreeuwen en tieren zoveel als hij wil: ik ben van God Almachtig **in** Jezus Christus. Ik ben gereinigd van al mijn zonden en ongerechtigheden. (Zach. 3:1-5). Dus de claim van satan is gebaseerd op niets.

-----...-----

Het voorgaande is eigenlijk een samenvatting van alles wat Paulus schrijft in Kol. 2:4-15. Jezus Christus heeft met Zijn offer mijn 'lijst met aanklachten' schoongemaakt, waardoor er geen overtredingen meer op staan, en ik basis van die schone lijst vrijgesproken wordt.

Zoals ik hiervoor al schreef, zie en hoor ik jammergenoeg ook in sommige kerken en gemeenten dat de woorden uit de Bijbel niet zo strak uitgelegd moeten worden. Want God is Liefde en vanuit die Liefde laat God veel zonden en ongerechtigheden toe. Tenminste: Hij zou het de mens niet aanrekenen. God is geen God van oordeel en God bedekt alles wat de mens doet met Zijn liefde.

Paulus noemt dit in vers 4 'mooie woorden'. En natuurlijk wil niemand vermaningen en correcties horen. Maar vermaningen en correcties zijn als het snoeien van een boom met als doel om die boom er nog mooier uit te laten zien en om het aantal vruchten dat aan die boom gaat groeien overvloedig te maken. Als die boom zou zeggen 'snoei mij maar niet, want het doet zo een pijn', dan zal dat later zichtbaar worden in de vruchten.

En zo is het met mij als wedergeboren Christen ook.

☞ Rom. 8:13 Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

☞ Rom. 7:18-24 Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik.. Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont. Ik ontdek dus deze wet in mij: dat, als ik het goede wil doen, het kwade dicht bij mij ligt. Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?

☞ II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

☞ I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

☞ Zach. 3:1-5 Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen.

Ik heb mijn hele wezen (dat is mijn lichaam, mijn geest en mijn ziel) aan God Almachtig **in** Jezus Christus gegeven en ik heb Hem toestemming gegeven om van mij te maken wat Hij wil om zo een zo groot mogelijke vrucht te verkrijgen **voor** God. En God doet dat o.a. door satan (af en toe) toestemming te geven om zijn verwoestende werk te doen, ja ook naar mij toe als wedergeboren Christen.

Ik heb zelf altijd veel troost mogen putten uit een tegeltje dat op mijn werkkamer staat met de woorden: 'God heeft ons geen rustige reis beloofd, maar wel een behouden aankomst'. En daar gaat het om. Alle mooiklinkende woorden te spijt.

Laten we wel wezen. Doen wij als ouders niet hetzelfde met onze kinderen als dat God Almachtig doet? Wij ontzeggen hen ook soms dingen die zij zo graag willen om hun bestwil. Wij zeggen ook dat ze op een bepaalde tijd naar bed moeten omdat Rust, Reinheid en Regelmaat zo belangrijk is voor kinderen. Die kinderen kunnen dat als pesten ervaren of als terroriseren, maar het achterliggende doel van ouders is dat de kinderen groeien en mooi worden.

De oproep van Paulus aan mij via de Kolossenzen is om te wandelen in Jezus Christus (vers 6). dat ik dāt altijd voor ogen houdt. Dat ik door mijn bekreing geworteld ben in Hem en opgebouwd wordt in Hem. (vers 7). Of zoals Paulus in Rom. 11:13-17 schrijft dat ik geënt ben op de stam Jezus Christus, waar ik mijn voeding vandaan krijg om te groeien in Hem. Om samen met alle wedergeboren Christenen die ook geënt zijn op die Stam Jezus Christus uit te groeien tot een mooie grote sterke boom die veel vrucht draagt voor God de Vader.

-----...-----

Ik noemde hiervoor al ergens het woord 'feel good' kerken en gemeenten. Het lijkt erop dat het enige doel van sommige kerkdiensten is om een goed gevoel bij de mensen te brengen. Of de woorden die gesproken worden Bijbels zijn of niet, is dan minder belangrijk. Neem bijvoorbeeld hoe soms gesproken wordt over homofilie in de kerk. Dat er kerken en gemeenten zijn die de gender discussie tot hoofdzaak nummer één hebben gemaakt en over elkaar heenbuitelen om te vertellen dat wat hen betreft iedereen welkom is, welke geaardheid iemand heeft of niet. En dat zelfs mensen met een Bijbels afwijkende geaardheid leidinggevende functies in de kerk of gemeente moeten kunnen vervullen.

En let wel: Iedereen behoort ook welkom te zijn in onze kerkdiensten, **ongeacht de geaardheid**. Maar het praktiseren van die geaardheid kan met de Bijbel in de hand niet goedgepraat worden. Tenminste in mijn opinie niet, want dan moet ik veel pagina's uit de Bijbel scheuren.

Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is? Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit! Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren aantrekken. Vervolgens zei Ik: Laat hen een reine tulband op zijn hoofd zetten. Daarop zetten zij de reine tulband op zijn hoofd en trokken hem feestkleren aan, terwijl de Engel van de HEERE erbij stond.

En Kol. 2:4 En dit zeg ik, opdat niemand u misleidt met mooiklinkende redeneringen.

En Kol. 2:6 Zoals u dan Christus Jezus, de Heere, hebt aangenomen, wandel in Hem,

En Kol. 2:7 geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het geloof, zoals u onderwezen bent; wees daarin overvloedig, met dankzegging.

- Ik erken dat mensen die zich niet thuis voelen in hun eigen lichaam een geweldige en onbeschrijflijke strijd ervaren;
- Ik erken dat mensen die zich aangetrokken voelen tot andere mensen met dezelfde sexe een geweldige en onbeschrijflijke strijd ervaren;
- Ik erken dat God Almachtig **in** Jezus Christus een God van Liefde is en ook (en juist) deze mensen liefheeft;
- Maar tegelijk keurt God **het gedrag** van deze mensen niet goed. Er is dus een groot verschil tussen de mens en zijn gedrag. Er is geen mens op aarde die door God Almachtig afgewezen wordt. God keurt wel veel gedrag van diezelfde mensen af. En die boodschap mag en moet verteld worden en mag niet filosofisch en inhoudsloos (vers 8) gebracht worden.

☞ Kol. 2:8 Pas op dat niemand u als buit meesleept door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus.

Voor mij persoonlijk heb ik een strijd van meer dan tien jaar met God Almachtig **in** Jezus Christus gevoerd voordat ik Zijn alles overstijgende liefde kon accepteren. Elke keer als ik de Bijbel opensloeg werd ik geconfronteerd met mijn gedrag wat ik tot aan mijn bekering liet zien. En dat gedrag wees God resoluut af, maar Hij wees mij als mens nooit af.

☞ Ps. 18:30 Want met U ren ik door een legerbende, met mijn God spring ik over een muur.

Kom mij dus niet aan dat mensen die zich aangetrokken voelen tot andere mensen van hetzelfde geslacht '**vrijgesteld**' worden van die strijd. Kom mij dus niet aan dat iedereen die een andere seksuele geaardheid heeft maar kerkdiensten mag leiden doordat zij '**vrijgesteld**' worden van die strijd.

☞ Openb. 22:18-19 Want ik getuig aan ieder die de woorden van de profetie van dit boek hoort: Als iemand iets aan deze dingen toevoegt, zal God hem de plagen toevoegen die in dit boek geschreven zijn. En als iemand afdoet van de woorden van het boek van deze profetie, zal God zijn deel afdoen van het boek des levens, en van de heilige stad, van de dingen die in dit boek geschreven zijn.

Die strijd is hevig en reëel en die strijd kan het dagelijks leven op elk terrein beïnvloeden, maar ik heb in mijn eigen leven gezien dat ik met God Almachtig **in** Jezus Christus over **elke** muur kàn springen (Ps. 18:30).

☞ Kol. 2:8 Pas op dat niemand u als buit meesleept door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus.

Mensen die op deze wijze '**geterroriseerd**' worden door satan verdienen juist de bescherming en de hulp van wedergeboren Christenen. Want het is niet zomaar dat God Almachtig **in** Jezus Christus deze strijd toelaat in wedergeboren Christenen.

Maar feit is feit. Gods Woord is Gods Woord. En het Bijbelboek Openbaring eindigt met de woorden dat ik niets moet toevoegen aan dit Woord van God (Openb. 22:18-19), maar ook daarvan niets mag afhalen. Dus ik mag ook die delen die mij uit de Bijbel minder of niet aanspreken uit die Bijbel scheuren, want de Bijbel is Gods Woord. Al het andere zijn grondbeginselen van de wereld. En dat wil zeggen dat al het andere voortkomt uit de overste van deze wereld en dat is satan. (vers 8)

-----,-----

Door mijn bekering tot God Almachtig in Jezus Christus ben ik een nieuwe sepping geworden. Het oude is voorbijgegaan, het nieuwe is gekomen. (II Kor. 5:17). Maar zoals gezegd wil dat niet zeggen dat het oude leven vergeten is of dat ik door een soort 'toverformule' ineens helemaal veranderd ben. Maar feit is dat ik door mijn bekering tot Jezus Christus **volmaakt** geworden ben in Hem. En Jezus Christus is het Hoofd van alle overheid en iedere macht (vers 10). Dus ook de macht en het koninkrijk van satan staat **onder** het gezag van Jezus Christus. Uiteindelijk is God **in** Jezus Christus Diegene die beslist wat er wel of niet gebeurt met mij.

-----,-----

Ik ben ervan overtuigd dat de Oud Testamentische herkenningstekens waaraan het volk van God Almachtig, Israël, te herkennen is, de besnijdenis en de sabbatsviering zijn. En vandaag de dag kan ik de Joden daar nog steeds aan herkennen. Maar ik geloof óók dat de Nieuw Testamentische herkenningstekens het geloof in Die Ene God, Schepper van hemel en aarde is, en de gezamenlijke liefde voor het volk Israël als één geheel. met andere woorden: alle twaalf stammen. Want het tien-stammenrijk dat door God verbannen is naar Assyrië is daar nooit van teruggekomen. Al die tien-stammen hebben zich vermengd met de lokale bevolking en hebben zich verspreid over de hele wereld. De sabbat en de besnijdenis werden door hun niet meer gedaan, waardoor zij dus uiteindelijk niet meer als Israëlieten herkenbaar zijn.

Maar ook al zijn de nakomelingen van dit tien-stammenrijk niet meer als Israëliet herkenbaar voor de mensen, God Almachtig weet tot op de dag van vandaag precies wie dit zijn en waar ze zijn. Zelfs als zij zelf ook niet weten dat zij van de tien-stammen van het volk Israël afstammen.

Daarom geloof ik ook de besnijdenis en de sabbatviering uit het Oude Testament overgegaan zijn naar het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus én de liefde voor Gods volk, het volk Israël. En die mensen die daaraan te herkennen zijn, zijn de wedergeboren Christenen tot aan de dag van vandaag aan toe.

De besnijdenis uit het O.T. was een menselijke handeling waarbij de voorhuid weggesneden werd. Het geloof in Jezus Christus is een Goddelijke handeling, want God Almachtig geeft het geloof in Jezus Christus aan wie Hij wil (Ef. 2:8-9) en in de mate die nodig is (Rom. 12:3) om de werken te doen die God voorbereid heeft om te doen. (vers 11).

En zoals Paulus ook schrijft in Gal. 2:19-20 ben ik door mijn bekering tot God Almachtig **in** Jezus Christus met Hem gestorven en **in** Hem weer opgestaan. En dat herhaalt Paulus hier in vers 12. En dat kan gewoonweg niet vaak genoeg gezegd worden.

II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

Kol. 2:10 En u bent volmaakt geworden in Hem, Die het Hoofd is van iedere overheid en macht.

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

Kol. 2:11 In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis die niet met handen plaatsvindt, door het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees, door de besnijdenis van Christus.

Gal. 2:19 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Kol. 2:12 U bent immers met Hem begraven in de doop, waarin u ook met Hem bent opgewekt, door het geloof van de werking van God, Die Hem uit de doden heeft opgewekt.

Waarom kan dat niet vaak genoeg gezegd worden?

Omdat de omstandigheden in mijn leven reëel zijn. Ik zweef niet op een soort van roze wolk alsof ik in mijn geloof niets meer voel en ervaar van alle wereldse ellende om mij heen. Die omstandigheden zijn er, en ik voel de pijn en het verdriet wanneer mijn lichaam van vlees en bloed een andere kant op wil dan Jezus Christus van mij vraagt.

Maar met de kracht waarmee God Almachtig Jezus Christus heeft opgewekt, heeft Hij mij **ook** opgewekt. Heeft God mij 'losgescheurd' van de wereld en een hemelse identiteit gegeven waarmee ik de verleidingen van de wereld kan weerstaan. Ik ben geen willig slachtoffer van satan, ik heb zelf de keuze en de verantwoordelijkheid om toe te geven aan alle verleidingen of dat ik standvastig blijf in het geloof. Ook al sleurt mijn eigen lichaam van vlees en bloed mij af en toe naar de wereld toe. De Heer is mijn Herder en niemand anders, en zoals hierboven ook al gezegd: 'met mijn Heer spring ik over muren'.

-----...-----

En dan komen die woorden uit vers 13 en 14 die ik in al *mijn mijmeringen* zoveel citeer, dat door het handschrift van Jezus Christus mijn 'lijst met aanklachten' schoongemaakt is. Al mijn overtredingen op de wet van God Almachtig zijn als het ware uitgegumd. Let wel: er staat niet dat al mijn overtredingen verborgen zijn, alsof ze er nog wel zijn, maar niet meer zichtbaar zijn. Neen, mijn overtredingen zijn weg, ze bestaan niet meer. Nu niet en voor altijd niet meer.

Al mijn overtredingen heeft Jezus Christus aan het kruis van Golgotha genageld. Jezus Christus is van het kruis afgekomen en is opgestaan. Mijn overtredingen zijn achtergebleven op dat kruis. En doordat Jezus Christus dat in mijn leven heeft gedaan en in het leven van alle wedergeboren Christenen is het alsof mijn ogen open zijn gegaan en dat ik nu ook het werk van satan zo duidelijk kan zien. Het is echt zoals Paulus schrijft in vers 15 dat alle wereldse overheden en machten ontwapend zijn en openlijk ten toon gesteld zijn.

Satan kan schreeuwen en tieren dat hij een claim op mij heeft, maar het is God Almachtig **in** Jezus Christus die hem het zwijgen oplegt door hem er aan te herinneren dat Jezus Christus getriomfeerd heeft over al het verwoestende werk van satan. (vers 15)

 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

 Kol. 2:15 Hij heeft de overheden en de machten ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen getriomfeerd.

- Wat zou ik graag willen dat er meer onderwijs gegeven zou worden over dit onderwerp. Het onderwerp van 'de vreze des Heren', waarbij niet de angst voor God Almachtig **in** Jezus Christus centraal staat, maar de liefde en het diepe respect voor Hem, voor wat Hij gedaan heeft voor mij.
- Wat zou ik graag willen dat er meer onderwijs gegeven zou worden over het onderwerp 'gehoorzaamheid'. Dat de bekering tot God Almachtig **in** Jezus Christus niet vrijblijvend is, maar dat hier voorwaarden aan verbonden zijn. En ik weet dat zoals ik deze woorden opschrijf bij sommigen de haren alweer te bergen rijzen. Maar ik hou mij bij dit onderwerp altijd voor hoe ik mijn kinderen opgevoed heb. In een nooit aflatende liefde voor hen vroeg ik wel van hen de gehoorzaamheid die ik nodig vond bij hun opvoeding. En als mijn kinderen willens en wetens onze huisregels overtraden dan stond daar een gepaste straf op. Niet om hen te pesten of te terroriseren, maar om hen verder te brengen in hun groei naar volwassenheid.
- Wat zou ik graag willen dat er meer onderwijs gegeven zou worden over het feit dat de Bijbel niet een Boek is dat uit twee delen bestaat. Het Oude Testament en het Nieuwe Testament vormen samen één Boek, één Bijbel. Hoe verschrikkelijk sommige verhalen ook zijn die in het O.T. beschreven staan, zij hebben in het geheel van de Bijbel wél een belangrijke functie. Want in alles wordt in de Bijbel de strijd tussen goed en kwaad beschreven. En dat ik als mens altijd een keuze heb en een verantwoordelijkheid heb voor datgene waarvoor ik kies.

Ik heb de keuze of ik God Almachtig **in** Jezus Christus aanneem als mijn liefhebbende vader, Die mij opvoedt en mij daarin soms corrigeert en vermaant, maar mij wél een hoopvolle toekomst geeft (Jer. 29:11). Of dat ik Hem afwijs en mij wendt tot het enige andere alternatief, en dat is satan. Satan die zich voor kan doen als een engel van het licht (II Kor. 11:14), die mij kan laten wentelen in overvloed, geluk en rijkdom, maar uiteindelijk zijn ware gezicht als verwoester zal laten zien.

De keuze is aan mij!

Jer. 29:11 Ik immers, Ik ken de gedachten die Ik over u koester, spreekt de HEERE. Het zijn gedachten van vrede en niet van kwaad, namelijk om u toekomst en hoop te geven.

II Kor. 11:14 En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht.

De dwaasheid van menselijke bepalingen

Bij Paulus gaat het altijd om het echte pure geloof. En in alle toonaarden probeert hij altijd duidelijk te maken dat iemand alleen gerechtvaardigd kan worden door het geloof in Jezus Christus.

Dat is voor mensen erg moeilijk aan te nemen. Vooral wanneer je bent opgevoed in de kerkelijke tradities. Maar dat was in de tijd van Paulus niet anders. Paulus sprak in die tijd immers tot Joden. Of zij nu Messiasbelijdend waren of niet, het gevaar bleef altijd om (delen van) de wet te blijven handhaven. De wet die door God Almachtig Zelf was opgesteld in de woestijn toen het volk Israël uit Egypte was weggegaan.

Nu kan iemand natuurlijk opperen dat het God Almachtig Zelf was die destijds die wet had gegeven. Dus, wat kan er dan nu slecht zijn aan die wet, dat God nu zegt dat ik mij niet meer aan die hoef te houden.

Laat mij heel erg duidelijk zijn: Er is **niets mis** met de wet die God Almachtig gegeven heeft. Die wet die ook vandaag de dag nog steeds geldt als lineaal om het menselijk handelen aan af te meten. God heeft die wet gegeven voor het volk Israël om zich daaraan te houden. En God heeft op diverse plaatsen in de Bijbel ook gezegd dat wanneer die wet gehouden wordt, het door de mensen erg goed zal gaan. Neem bijvoorbeeld alleen maar het stuk uit Deut. 28 dat ik ken onder het thema: 'zegen en vloek'.

Voor mij werd dat erg duidelijk toen ik de boeken van Watchman Nee las: 'het normale christelijke leven' en 'het geestelijk leven' waarin hij de woorden van Paulus uitlegde uit Rom. 7:2-3. Watchman Nee vergelijkt de wet daarmee als een goede en rechtvaardige echtgenoot. Maar die echtgenoot is afstandelijk en kil. Want die wet zegt ronduit dat wanneer die wet overtreden wordt er maar één straf is, en dat is de doodstraf. Met andere woorden: *ik houd de wet of ik houd de wet niet*.

En daar ligt direct ook het probleem. Want de Bijbel zegt op meerdere plaatsen dat er niemand op de hele wereld is die de wet in al zijn geledingen kan houden. (Ps. 14:2-3, Rom. 3:10). Er is niemand die zijn hele leven lang de wet gehouden heeft en deze nooit overtreden heeft. Niet in handelen, niet in denken en niet in spreken. En ik denk dat ieder weldenkend mens dit inderdaad kan beamen.

Als dan niemand die wet kon houden, waarom heeft God Almachtig deze wet dan zo samengesteld? Het betekent toch dat iedereen de wet zou overtreden? Het betekent toch ook dat iedereen die de wet overtreedt dat moet bekopen met de doodstraf?

 Rom. 7:2-3 *Want de gehuwde vrouw is door de wet gebonden aan de man zolang hij leeft. Als de man echter gestorven is, is zij ontslagen van de wet die haar aan de man bond. Daarom dan, als zij de vrouw van een andere man wordt terwijl haar man leeft, zal zij een overspelige genoemd worden. Als haar man echter gestorven is, is zij vrij van de wet, zodat zij geen overspelige is als zij de vrouw van een andere man wordt.*

 Ps. 14:2-3 *De HEERE heeft uit de hemel neergezien op de mensenkinderen, om te zien of er iemand verstandig was, iemand die God zocht. Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.*

 Rom. 3:10 *zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één,*

Dus God Almachtig maakt een wet die niemand kan houden met als resultaat dat iedereen die op aarde geleefd heeft moet sterven. Ja, dat geldt ook voor de Joden, het volk van God, het volk Israël (Gal. 6:13).

In Gal. 3:19-20 schrijft Paulus over de wet, en wat de functie van de wet dan is en was voor diegenen die geloven. En ik zeg dat laatste er met nadruk bij, want ongelovigen hebben so wie so niets met de wet of met God Almachtig, omdat zij Hem helemaal niet erkennen als God.

Paulus schrijft daar dat de wet door God Almachtig gemaakt is om Zijn volk, het volk Israël **te bewaken** voor uitpattingen en zonden. De wet van God is ook gemaakt om het volk Israël, Zijn volk, apart te zetten en te houden van de wereldbevolking, zodat de zonden van de wereldbevolking het volk Israël niet zou besmetten. Dit lees ik o.a. in Nehemia hoofdstuk 13.

Wat betekent dat nu alles. Vooral in het licht dat niemand de wet kan houden en dat daarmee het volk Israël dus gelijk gezet wordt met de wereldbevolking, als het op zondigen aankomt.

De vraag is of dat waar is. Zijn mensen die de wet proberen te houden, maar daarin falen, hetzelfde als de mensen die zonder wet leven?

Ik geloof het niet. Als ik I Petr. 3:19 goed begrijp is Jezus Christus na Zijn opstanding uit de dood naar het dodenrijk gegaan (wij zeggen de hel) om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen. Ik heb mij altijd afgevraagd wat de zin daarvan zou zijn geweest.

- Waarom gaat Jezus Christus naar het dodenrijk toe om dààr het Evangelie te verkondigen?
- Die mensen zijn toch al veroordeeld tot de doodstraf?
- Zij leven toch in het dodenrijk wat wij vertalen met de hel?
- En zij moeten daar toch blijven tot in der eeuwigheid?
- Want is dat niet wat er geleerd wordt in de kerken en de gemeenten tot aan de dag van vandaag?

Zou Jezus Christus écht naar het dodenrijk zijn gegaan om de daar aanwezige mensen eens lekker met zout in de wonden te strooien? Of heeft Jezus Christus daar een hele andere bedoeling mee?

Gal. 6:13 Want ook zij die besneden worden, nemen zelf de wet niet in acht, maar zij willen dat u besneden wordt om zich te kunnen beroemen op uw vlees.

Gal. 3:19-20 Waartoe dient dan de wet? Zij is eraan toegevoegd omwille van de overtredingen, totdat het Nageslacht zou gekomen zijn aan Wie het beloofd was; en zij is door engelen in de hand van de middelaar beschikt. En de middelaar is niet middelaar van één partij, maar God is één.

I petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Ik geloof daar helemaal niets van. Ik ben ervan overtuigd dat iedereen die een persoonlijke ontmoeting met Jezus Christus heeft, zich direct bekeert tot Hem, omdat Zijn verschijning direct alle twijfel, discussie en ongeloof wegvaagt. Kijk maar naar het bekeringsverhaal van Paulus in Hand. 9.

Dus concludeer ik dat Jezus Christus naar het dodenrijk is gegaan om de daar aanwezige 'ongehoorzame' geesten uit de tijd van Noach tot bekering te brengen.

Ik schrijf in al mijn boeken dat het God Almachtig Zelf is die de wereldbevolking in een **diepe slaap** houdt (Rom. 11:8, Jes. 29:10). Zoals God de Farao van Egypte ook in een diepe slaap hield door zijn hart te verharden (Ex. 9:12). En ik heb vaker geschreven dat ook al zou de Farao anders gewild hebben, hij dit niet gekund zou hebben omdat God dat Zelf niet toeliet.

Als nu de wereldbevolking door God Almachtig Zelf in een diep slaap wordt gehouden zodat zij het Evangelie van Jezus Christus niet kunnen zien en niet kunnen horen, kan ik hen dan verantwoordelijk houden voor hun ongelovige levensstijl? Kan ik hen dan verantwoordelijk houden dat zij God **in** Jezus Christus niet als Redder en Verlosser aannemen? Paulus zegt toch zelf in I Kor. 1:18 dat het kruis (het Evangelie van Jezus Christus) voor hen een dwaasheid is.

Zo ben ik er ook toe gekomen dat het Evangelie van Jezus Christus in eerste instantie helemaal **niet** voor de hele wereldbevolking bedoeld is, maar voor het volk Israël. En met dat volk Israël bedoel ik het hele volk Israël, alle twaalf stammen en niet alleen de Joden die ik vandaag de dag ken.

God Almachtig heeft Zich een eigen volk gemaakt (I Kron. 17:22) uit Terah de vader van Abraham, uit Abraham om tot een zegen te zijn voor alle volken. (Gen. 12:3) En ik lees daarin dat het volk Israël een zegen zal zijn voor iedereen op de aarde. Maar de eerlijkheid dient te zeggen dat ik dàt tot op heden nog nooit gezien. Omdat het volk Israël dat ik nu ken, nog steeds niet bestaat uit **alle** twaalf stammen van het oorspronkelijke Israël.

Zo ben ik gekomen tot de conclusie dat het volk Israël bestaat uit de Messiasbelijdende Joden én alle wedergeboren Christenen. En dat deze laatsten de nakomelingen zijn van die verloren gewaande tien stammen die in 722 voor Christus door God verbannen zijn.

Als ik dan een globaal rekensommetje probeer te maken van hoeveel mensen dit dan vandaag de zou kunnen zijn, dan kom ik tot duizelingwekkende aantallen.

 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

 Ex. 9:12 Maar de HEERE verhardde het hart van de farao, zodat hij naar hen niet luisterde, zoals de HEERE tot Mozes gesproken had.

 I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

 I Kron. 17:22 U hebt Uw volk Israël voor U tot Uw volk gemaakt, voor eeuwig, en Ú, HEERE, bent hun tot een God geworden.

 Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

Ja, dan kom ik tot aantallen van het aantal sterren dat de hemel verlicht of het aantal zandkorrels van het strand aan de zee. (Gen. 22:17). Begin maar eens met de ruim 650.000 strijdbare mannen van twintig jaar en ouder die bekend zijn geworden bij de laatste volkstelling toen het volk Israël zo rond 1404 voor Christus vanuit de woestijn de Jordaan overtrok om het beloofde land in te nemen. Toen waren dat nog alle twaalf stammen samen.

Vele eeuwen jaren splitste dat volk Israël zich in een twee en een tienstammenrijk onder de regering van koning Rechabeam, de zoon van Salomo, de zoon van David. Hoe groot zou het totale volk toen zijn geweest? De algemene mening is dat dit in of rond 922 voor Christus geweest moet zijn. Met andere woorden:

- Met hoeveel mensen zou het volk Israël zijn toegenomen in ruim 450 jaar?
- Met hoeveel mensen zou het volk Israël zijn toegenomen in de tijd tussen de splitsing van het volk Israël en de verbanning van het volk naar Assyrië?
- Met hoeveel mensen zou het volk Israël zijn toegenomen in de tijd tussen de verbanning van het volk Israël en de tijd dat Jezus Christus op aarde leefde?
- Met hoeveel mensen zou het volk Israël zijn toegenomen in de tijd tussen dat Jezus Christus hier op aarde leefde en de dag van vandaag?

Op basis van het voorgaande kan ik rustig zeggen dat het volk Israël, de Joden én de nakomelingen van het tien-stammenrijk vandaag de dag niet te tellen zijn. (Lees het aantal wedergeboren Christenen vandaag de dag), waarmee die profetie uit Gen. 22:17 aardig uit begin te komen.

- Als het werkelijk zo is dat God Almachtig vandaag de dag nog steeds bezig is om Zijn volk Israël bij elkaar te roepen (Hos. 1:11) om zich gezamenlijk onder één Hoofd te stellen, dat is Jezus Christus;
- Als het werkelijk zo is dat Gods plan verdergaat tot ook de laatste mens die behoort tot het volk Israël het Evangelie gehoord heeft (Rom. 10:14) en de mogelijkheid heeft gehad om de roepstem van God te horen en zich te bekeren tot Jezus Christus;
- Als het werkelijk zo is dat iedereen die zich bekeert tot Jezus Christus toetreedt tot een Koninklijk Priesterschap in een Koninklijke regering onder Jezus Christus (I Petr. 2:9);
- Als het werkelijk zo is dat wanneer die Koninklijke Regering onder Jezus Christus voltallig is, dat God Almachtig pas dan de wereldbevolking uit hun diepe slaap gaat houden om hen het Evangelie van Jezus Christus te brengen, zoals Jezus dat óók deed met de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach;

Gen. 22:17 zal Ik u zeker rijk zegenen en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren aan de hemel en als het zand dat aan de oever van de zee is. Uw nageslacht zal de poort van zijn vijanden in bezit hebben.

Num. 26:51 Dit was het aantal van de nakomelingen van Israël die geteld waren: zeshonderdeenduizend zeshonderddertig.

Num. 26:4 Neem het aantal op van twintig jaar en daarboven, zoals de HEERE Mozes en de Israëlieten, die uit het land Egypte vertrokken waren, geboden had.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Rom. 10:14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt?

I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

- Als het werkelijk zo is dat alle mensen die gestorven zijn hier op aarde zónder Jezus Christus zichzelf als het ware in een helse fase hebben gebracht (zie de rijke man en de arme Lazarus uit Luk. 16:19-31);
- Als het werkelijk zo is dat iedereen die dàn door God Almachtig gewekt wordt uit zijn diepe slaap, dat zij pas dàn het Woord van God kunnen horen en zien, dat zij pas dàn het Evangelie van Jezus Christus kunnen aannemen of niet;

Dan zou dat betekenen dat God Almachtig vanaf het allereerste begin het welzijn van **alle** mensen, dus de **hele** wereldbevolking op het oog heeft gehad. Dat God vanaf het allereerste begin als het ware een reddingsplan heeft opgesteld dat uit diverse fasen bestaat die in **Zijn** volgorde uitgevoerd moet worden. En dat ik nu leef in de fase waarin God Zijn volk Israël aan het samenroepen is om hen voor te bereiden op hun toekomstige taak. En dat is om deel te nemen in de Koninklijke Regering onder Jezus Christus. Om in die Koninklijke Regereing de boeken te openen (Openb. 20:12) van de hele wereldbevolking en om hen aan de hand van wat in die boeken geschreven staat het Evangelie van Jezus Christus uit te leggen en aan te bieden.

Voor mij persoonlijk is **dàt** het goede nieuws. Dat er redding is voor alle mensen op aarde zonder te vervallen in kreten als alverzoeningsleer, vervangingsleer, prosperityleer of wat dan ook. Het gaat om het pure Evangelie dat eeuwenlang een geheimenis is geweest en dat God Almachtig nu geopenbaard heeft aan Zijn kinderen (Kol. 1:26).

Het pure Evangelie van Jezus Christus is dat ik gerechtvaardigd ben door het geloof in Jezus Christus en dat ik nooit gerechtvaardigd kan worden door alles wat ik wel of niet gedaan zou hebben. ook al zouden dat allemaal punten zijn die de wet van God aangaan. (Gal. 2:16)

Aan mijn redding en rechtvaardiging heb ik namelijk helemaal **niets** bijgedragen. En zeker kan ik mij niet beroemen op mijn goede daden en werken. En zo is het ook onder het Nederlandse Rechtsysteem. Als ik een bekeuring krijg (of erger) kan ik mij niet beroepen op wat ik allemaal voor goede dingen aan de maatschappij heb bijgedragen. Elke overtreding wordt op zichzelf beoordeeld. Daarbij komt dat wanneer ik mij wél zou kunnen beroepen op mijn goede werken, ik dus eigenlijk tegen God Almachtig **in** Jezus Christus zeg dat ik mijn eigen rechtvaardiging zelf verdiend heb. En daarmee zeg ik dus tegelijk dat het offer dat Jezus Christus gebracht heeft om mij te kunnen redden eigen overbodig was.

En dat is de absurditeit ten top.

Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

Kol. 1:26 namelijk het geheimenis, dat eeuwen en geslachten lang verborgen is geweest, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen.

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Ik ben geboren in een lichaam van vlees en bloed, in een wereld die onder de heerschappij van satan staat. dat betekent dat ik alleen al vanuit d t oogpunt het helemaal niet verdienen om gerechtvaardig te worden voor God, want die satanistische heerschappij heeft mij nog meer en nog meer doen zondigen.

Voordat ik nu satan overal de schuld van ga geven zeg ik maar direct dat ik persoonlijk verantwoordelijk ben voor de keuzes die ik maak en gemaakt heb. De satanistische heerschappij was er en is er en zal er zijn totdat Jezus Christus terugkomt op aarde. Of ik mij inlaat met die heerschappij is mijn verantwoordelijkheid en ik moet erkennen dat ik mij daarmee dus ingelaten heb en zwaar de wet van God overtreden heb.

-----,-----

Mijn bekering tot God Almachtig in Jezus Christus heeft de Heilige Geest in mij doen wonen, Die mij overtuigt van zonde, oordeel en gerechtigheid (Joh. 16:8). En dat overtuigen heeft bij mij persoonlijk heel veel voeten in de aarde gehad.

  Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

De zonde; dat kon ik wel aannemen, want dat was duidelijk te zien aan de puinhoop die ik in en van mijn leven had gemaakt.

Het oordeel; dat werd mij ook al snel duidelijk. Ik was veroordeeld tot de eeuwige doodstraf door het veelvuldig en zwaar overtreden van de wetten van God.

De rechtvaardiging; maar dat ik gerechtvaardigd ben in het bloed van Jezus Christus heeft mij een strijd van meerdere jaren opgeleverd omdat ik mij niet gerechtvaardigd voelde. Zoals ik al eerder schreef: ik kon de Bijbel nergens openslaan zonder geconfronteerd te worden met mijn zonden.

Toen d t kwartje viel in die hete zomer van 1996 tijdens de huwelijks en verrijkingsconferentie van Herman en Els ter Welle in Soest, toen ik eindelijk, totaal uitgeput, de Liefde van Jezus Christus kon aannemen doordat ik letterlijk al mijn zonden en ongerechtigheden die ik op papier had geschreven, in de brandende open haard gooide, pas toen kon ik de gerechtigheid van God Almachtig zien, erkennen  n aannemen.

En in de jaren daarna heeft God Almachtig in Jezus Christus mij het Evangelie geopenbaard met een inzicht en wijsheid, met een geduld en liefde, die niet te omschrijven valt. Maar wat had ik af te rekenen met de kerkelijke tradities mij jarenlang heel iets anders geleerd had.

Dus als Paulus hier schrijft in vers 16 dat ik mij niet moet laten veroordelen voor de wijze waarop ik in het leven sta, of ik nu wel de sabbat vier of niet, of ik nu wel of niet tienden aan God Almachtig **in** Jezus Christus geef of niet, of ik nu wel of niet de feesten vier die God voorgeschreven heeft, dan is dat fundament in mijn leven geworden.

Ik heb niemand te veroordelen, maar ik wil zelf ook niet veroordeeld worden. Vooral omdat het geloof **in** Jezus Christus mij daarvoor heilig is en het helemaal niet waard is om oordelen uit te spreken of aan te horen. Want door wie worden wedergeboren Christenen vaak veroordeeld? Niet zozeer door de 'boze' buitenwereld, door de ongelovigen. Het zijn juist vaak mede-Christenen die broeders en zusters be- en veroordelen. Christenen die zó nederig kunnen doen en zich zó vroom kunnen opstellen (vers 18), maar die hun eigen leven niet willen spiegelen aan de waarheden van het Evangelie van Jezus Christus. Want is het in zijn algemeenheid niet zo dat wanneer iemand mij veroordeelt om mijn levenswijze dat deze persoon eigenlijk zegt dat hij het allemaal zo goed doet, en dat ik het verkeerd doe, of zie?

Ik ben gered door Jezus Christus en heb daarmee het eeuwige leven geërfd. Mijn hele wezen is door Jezus Christus gereinigd van alle zonden en ongerechtigheden. (I Joh. 1:9) Ze bestaan voor God Almachtig niet meer. Mijn 'lijst met aanklachten' in mijn strafdossier is helemaal leeg. Iedereen die mij iets anders wil doen geloven wordt geleid tot 'eigen' vleselijk denken en handelen.

Jezus Christus is Hoofd van alle dingen. Ik heb dat in het voorgaande al zichtbaar willen maken door het verhaal van Louie Giglio aan te halen en de foto's te presenteren van de kleinste levensvorm op aarde, het Laminin, tot het grootste in dit universum, het zwarte gat. Beiden zijn gefotografeerd en beiden bevatten het kruis. Het kruis waaraan Jezus Christus gestorven is voor mijn zonden. Dat kruis houdt alle bij elkaar, zoals alle spieren, pezen en banden in het menselijk lichaam bij elkaar worden gehouden door het hoofd dat onder gezag staat van Jezus Christus (vers 19).

De wet van God Almachtig bestaat nog steeds. De wet van God is ook vandaag de dag nog steeds actief. Maar de uitwerking van die wet si voor mij vervuld in Jezus Christus. Hij heeft voor mij de wet van God vervuld. En dat heeft mij met zoveel ontzag, respect en liefde vervuld voor Jezus Christus, dat ik in vreugde de wereldse zaken van mij afschudt. Dat ik mij niet overeeft aan de wereldse verleidingen komt omdat God mij iets veel mooiers en groters heeft laten zien. En niet alleen heeft laten zien, maar mij ook gegeven heeft.

☞ Kol. 2:16 Laat dus niemand u veroordelen inzake eten of drinken, of op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de sabbatten.

☞ Kol. 2:18. Laat u niet de prijs ontzeggen door iemand die behagen schept in nederigheid en engelenverering, intreedt in wat hij niet gezien heeft, zonder reden gewichtig doet door zijn vleselijke denken,

☞ I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

☞ Kol. 2:19. en zich niet houdt aan het hoofd, waaruit het hele lichaam, dat van banden en pezen voorzien is en daardoor samengevoegd, opgroeit door de groei die van God komt.

Ik heb geen afvinklijstje meer nodig waarop ik al mijn goede werken, of alle punten waarin ik de wet van God Almachtig stipt naleef, op kan bijhouden. Want ik kàn de wet van God helemaal niet houden omdat mijn geest als het ware gevangen zit in mijn lichaam van vlees en bloed dat tot op de dag van vandaag op deze wereld leeft die onder heerschappij van satan staat. Voor mij is het absolute waarheid dat de wet en alles wat het met zich meebrengt, door het gebruik zijn vergaan. De leringen en de geboden van de Halacha zijn gemaakt voor de mensen en door de mensen om hen afhankelijk te maken van hen die die regels hebben opgesteld.

In Jezus Christus heb ik een ander gebod, waar ik mijn handen al meer dan vol aan heb. En dat is om God Almachtig in Jezus Christus lief te hebben boven alles en de mensen (mijn naasten) lief te hebben als mijzelf.

Alle andere dingen zijn schijnredenen van wijsheid in het Evangelie van Jezus Christus, door eigenwillige godsdienst en nederigheid, en verachting van het lichaam. Alle andere dingen zijn zonder enige waarde en dienen alleen tot verzadiging van het vlees. (vers 23).

Paulus beschrijft het één en ander in niet mis te verstane woorden. En misschien moet ik sommige verzen twee of drie maal lezen, of nog vaker. Maar elke keer zie ik weer welke waarheid Paulus beschrijft. Jezus Christus en Die gekruisigd. Elke huis dat op dat fundament gebouwd wordt is voor verantwoordelijkheid van diegenen die dat huis gebouwd hebben.

Het fundament **Jezus Christus en Die gekruisigd** heeft mij vrijgemaakt. Het Evangelie van Jezus Christus heeft mij bevrijd (voor zover ik weet dat ik vrij ben) van alle banden van het rijk der duisternis, waardoor ik nu mag LEVEN in vrijheid. Zonder angst voor de toekomst, zonder angst voor het heden, zonder angst voor het verleden.

Mijn LEVEN kan nu samengevat worden als een heilig leven. Een LEVEN dat door God Almachtig in Jezus Christus apart is gezet van het wereldse leven om datgene te doen dat God voor mij voorbereid heeft om te doen. En daar vind ik alle bevrediging in die ik mij kan wezen. Halleluja

 Kol. 2:23 Deze dingen hebben wel een schijnreden van wijsheid, door eigenwillige godsdienst en nederigheid, en verachting van het lichaam, maar ze zijn zonder enige waarde en dienen tot verzadiging van het vlees.

Kolossenzen

Hoofdstuk 3

Zoeken wat boven is

Hoofdstuk drie van het Bijbelboek Kolossenzen begint met een persoonlijke boodschap voor mij. Namelijk dat ik weer bevestigd wordt wat **mijn plaats** is hier op aarde in mijn lichaam van vlees en bloed, dat dagelijks zo onder druk staat van satan en zijn heerschappij over deze aarde.

Wekenlang ben ik geteisterd door ziekte in mijn lichaam, en wel zodanig dat ik mij zelfs een paar dagen ziek heb moeten melden bij mijn werkgever. Voor mij is dat ongekend, want ik verzuim mijn dagelijkse werkzaamheden niet zo snel.

Maar dat ik geslagen werd met ziekten was niet het enige. In de afgelopen weken zijn Sonja en ik ongemeen hard aangevallen in omstandigheden en familierelaties. En wel zodanig dat ik rustig kan zeggen dat wij een week lang in shock zijn geweest. Berichten van meerdere ongeneeslijke ziekten in de familie hoorden wij. Berichten van ongekeende ruzies en meningverschillen tussen Christenen hoorden wij. En ongekeende emoties van verdriet en teleurstelling golfdan over ons heen.

In zo een periode is het goed dat de Bijbel elke dag open ligt op mijn bureau. Elke dag dat ik langs mijn tafel liep zag ik de Bijbel liggen en het was alsof God Almachtig **in** Jezus Christus mij riep om aan die tafel te gaan zitten en om verder te gaan met het schrijven over Zijn Woord. Maar ik kon het niet.

Het was alsof God Almachtig **in** Jezus Christus toen een ander instrument op tafel legde om Zijn aanwezigheid aan mij bekend te maken. En om de één of andere reden pakte het boek *'Is dit echt van U, Heer!'* van Loren Cunningham uit de kast en ik begon dat opnieuw te lezen.

Voor diegenen die Loren Cunningham niet kennen: Hij was de oprichter van de internationale zendingsorganisatie Jeugd met een Opdracht (*Youth with a Mission*). En in dit boek beschrijft hij (voor mij) één belangrijk thema en dat is: *Het luisteren naar de Stem van God*.

Dit boek is giga belangrijk geweest bij mijn bekering in 1984 omdat ik als 'straatschoffie' helemaal niets op had met de tale Kanaäns die zovaak door Christenen gebezigd werd. En mijn gebed bij mijn bekering was dan ook dat God Almachtig tot mij zou spreken in straattaal. De taal die ik begreep en waarmee ik was grootgebracht.

Dit boek 'Is dit echt van U, Heer!' beschrijft tientallen voorbeelden van situaties waarin Loren Cunningham terecht kwam en hoe hij bij alle keuzes die hij maken moest steeds weer luisterde naar de stem van God. Maar het boek beschrijft ook de missers en fouten die hij daarbij maakten en welke gevolgen dit had op zijn functioneren en het vormgeven van de zndingsorganisatie Jeugd met een Opdracht.

En juist in onze periode waarin zoveel golven van emoties en nare omstandigheden over ons heen stormden, is het goed om de stilte op te zoeken en om alles met God Almachtig **in** Jezus Christus te bespreken. Om Hem te loven en te prijzen, elke dag opnieuw, ongeacht de omstandigheden. En hoe belangrijk is het dan om elke dag positief gevoed te worden. In mijn geval is dit met een Bijbeltekst die ik elke morgen mag ontvangen. En die van vanmorgen was Hebr. 13:15-16.

En nu, op dit moment waarbij ik niet meer langs mijn geopende Bijbel op mijn werktafel loop, maar er daadwerkelijk bij ga zitten en de woorden van Kolossenzen hoofdstuk 3 begin te lezen, word ik weer zo enorm bevestigd in mijn geloof. Het is alsof God Almachtig **in** Jezus Christus weer mijn plaats aanwijst die ik even kwijt was door alles wat er om ons heen gebeurde.

Vers 1: 'Als u met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit'.

Ja, ik bén met Jezus Christus opgewekt nadat ik mét Hem gestorven ben (Gal. 2:20, I Joh. 4:15). En ja, alles wat zich 'beneden' afspeelt is niet van Jezus Christus en brengt mij alleen maar in een moeras van zelfmedelijden, van weemoed, van..... en noem maar op. Maar God Almachtig roept mij op om mijn plaats te weten en de omstandigheden die daarbij horen. Mijn plaats is **in** Jezus Christus en is in de hemel. (Ef. 2:6). En vanuit *die* plaats mag en moet ik de problemen die op ons bordje terecht zijn gekomen, bezien en aanpakken.

Wanneer ik vanuit mijn positie **in** Jezus Christus naar mijn omstandigheden kijk, zie ik hoe satan als een leeuw te keer gaat. Hoe satan met zijn demonische machten tekeer gaat in overheden en mensen (zonder dat zij dit zelf beseffen) om Sonja en mij (in dit geval) proberen overhoop te halen. Want dàt is het enige doel dat satan heeft. De Christenen proberen zó te ontmoedigen en ziek te maken dat zij hun geloof in Jezus Christus gaan verloochenen of in ieder geval gaan negeren. En satan is daar tamelijk succesvol in.

 Hebr. 13:15-16 Laten wij dan altijd door Hem een lofoffer brengen aan God, namelijk de vrucht van lippen die Zijn Naam belijden. En vergeet het weldoen en het onderlinge hulpbetoon niet, want aan zulke offers heeft God een welgevallen.

 Kol. 3:1 Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit.

 Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

 I Joh. 4:15 Al wie belijdt dat Jezus de Zoon van God is, God blijft in hem, en hij in God.

 Ef. 2:6 en heeft ons met Hem opgewekt en met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus,

Als ik alleen al kijk naar wat zich de laatste paar weken in en rondom ons gezin heeft afgespeeld, wat zich in en rondom kennissen en vrienden afspeelt, wat zich in en rondom mijn werk afspeelt, en ik bekijk dit vanuit mijn hemelse positie **in** Jezus Christus, dan zie ik welk effect dit allemaal heeft en wat satan aan het doen is.

Maar Sonja en ik zijn gekocht met het bloed van Jezus Christus dat Hij voor ons heeft laten vloeien in Zijn lijden en sterven aan het kruis van Golgotha. En dat bloed is als een bescherming rondom ons tegen elke aanval uit het rijk der duisternis. Tenminste als ik blijf staan in mijn positie **in** Jezus Christus. En dat betekent dat ik de dingen moet zoeken die 'boven' zijn en niet de dingen die 'beneden zijn'. Met andere woorden: ik moet datgene zoeken dat in de hemel is en niet op deze wereld. Want deze wereld staat nog steeds onder heerschappij van satan. Dus daar kàn helemaal niets goeds vandaan komen. (Kol. 3:2).

En wat dat goede van 'boven' dan is, en wat dat 'slechte' van beneden dan is dat gaat Paulus in de verzen 5 tot en met 17 beschrijven. En als ik dat dan lees dan wordt ik weer herinnerd aan alle woorden die God Almachtig **in** Jezus Christus gesproken heeft. Want die woorden zijn niet nieuw. De hele Bijbel door herhaalt Jezus Christus die woorden.

De oude en de nieuwe mens

Het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus is geen 'bijzaak'; kan het ook helemaal niet zijn. Ik kan het er niet even bij doen. Het geloof is zelfs een *levensgevaarlijke zaak*, want het kost mij mijn oude leven. En daarmee bedoel ik dat de manier waarop ik leefde, de manier waarop ik dingen aanpakte, de manier hoe ik dacht, sprak en handelde weggevaagd wordt.

Jezus Christus is daar Zelf heel duidelijk in als Hij zegt dat ik geen twee heren tegelijk kan dienen. Want ik zou de ene liefhebben de andere haten, of ik zou de andere liefhebben en de ene haten (Matt. 6:24).

Als die twee heren in het voorbeeld van Jezus Christus nu de hemel en de aarde zijn, dun kunnen deze twee dus niet samengaan. En als die twee heren nu een hemels leven en een werelds leven voorstellen, dan kunnen die twee niet samen gaan. En als die twee heren nu dood en leven zijn, dan kunnen die twee niet samen gaan, want ik kan niet dood en tegelijk levend zijn. En als die twee heren licht en duisternis zijn dan kunnen die niet samen gaan want ik kan niet tegelijk in het licht en in de duisternis zijn.

 Kol. 3:2 *Bedenk de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn,*

 Matt. 6:24 *Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.*

Kortom: ik moet een keuze maken. Want die keuze is aan mij!.

Er kàn en zàl niemand anders die keuze voor mij kunnen maken. Dat moet ik echt zelf doen. En de keuze die ik maken moet is een keuze tussen die twee heren die Jezus Christus aanhaalt. En dat zijn God Almachtig én satan.

Heel veel mensen vinden dit onzin omdat zij helemaal niet in God Almachtig geloven. Zij erkennen God niet en in Hem erkennen zij Jezus Christus ook niet. Sterker nog zij erkennen satan óók niet en geloven al helemaal niet dat hij een invloedrijke macht op deze aarde is. En al helemaal niet in hun leven.

Het voorbeeld om het bovenstaande duidelijk te maken dat bij mij opborrelt is het gesprek tussen Jezus Christus en Nicodémus (Joh. 3.).

Nicodemus stelt Jezus Christus vragen. Maar het wonderbaarlijke is dat in het antwoord dat Jezus Christus geeft, helemaal niets terug te vinden is van de vragen die Nicodemus stelt. Het lijkt erop dat zij beiden totaal langs elkaar praten. Maar dat is het niet!

Zowel Jezus Christus als Nicodemus praten zoals zij geleerd hebben te praten en denken, en doen zij zoals zij geleerd hebben te denken en te doen. Jezus Christus is in de hemel opgegroeid (Spr. 8) en spreekt de hemelse taal van God Almachtig. Nicodemus is op aarde (in de wereld) opgegroeid en spreekt de wereldse taal. Het resultaat is dus een Babylonische spraakverwarring wat Paulus duidelijk maakt in I Kor. 1:18 waarin hij schrijft dat het Evangelie van het kruis voor de wereld een dwaasheid is terwijl het voor de Christenen een kracht van God is.

📖 I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

Met andere woorden: Waar en hoe ben ik opgegroeid?

Het antwoord is heel simpel. Door de zondeval van de eerste mens heeft satan de heerschappij over deze aarde gepakt. Dat betekent dat alles op, onder en in deze aarde hem toebehoort. En of ik dit nu geloof of niet, of ik dit erken of niet, het is een feit dat volledig openbaar zal worden als ik sterf hier op aarde.

Het bovenstaande betekent dat **ieder mens** onder de heerschappij van satan staat. En nogmaals: of hij dit nu gelooft en erkent of niet doet helemaal niet terzake. Het is hetzelfde als het geloven en erkennen van het Nederlands strafrecht in Nederland. Ook als ik dit niet geloof en erken zal ik te maken krijgen met dit strafrecht op het moment dat ik over de schreef ga. En wie heeft er nog nooit een Nederlandse wet overtreden?

Ieder mens staat dus onder de heerschappij van satan en krijgt datgene mee waarvoor God Almachtig satan geschapen heeft. En dat is verwoesting (Jes. 54:16). De reden waarom God dit zo doet heb ik uitgebreid in mijn mijmeringen beschreven in bijvoorbeeld pag. 158

God heeft alles **in** Jezus Christus geschapen. Ook satan, als verwoester is geschapen om te verwoesten (Jes. 54:16).

Waarom is satan geschapen als een verwoester om te verwoesten?

Eenzijds is dat om de heerlijkheid van God Almachtig zichtbaar te maken. (Ex. 14:17-18). Het Goede tegenover het slechte.

Anderzijds dat de 'geesten' in de hemel (vóór de schepping van de aarde) een keuze konden maken wie zij wilden dienen.

En dat principe geldt ook vandaag de dag op aarde. Gods heerlijkheid staat in schril contrast met het verwoestende werk van satan zodat de mensen op aarde hun keuze kunnen maken wie zij wilden en willen dienen. Ik zie dit bijvoorbeeld terug in de hemelse vergaderingen die in Job 1 en Job 2 worden beschreven. Satan klaagt God Almachtig aan dat het niet zo moeilijk is waarom Job voor Hem gekozen heeft. Het gaat hem immers goed? Job heeft toch alles wat zijn hartje begeert? Neen, laat hem (satan) maar eens zijn gang gaan en dan zal God zien dat het niet meer zo vanzelfsprekend is dat Job voor Hem (God) gekozen heeft. En God geeft satan toestemming om alles te doen wat hij wil om Job uit te testen. Satan mag alleen het leven van Job niet nemen. Dat is aan God voorbehouden. (Job. 1:9-12, 2:4-6)

Waar lees ik dit nog meer?

Bijvoorbeeld in de tijd dat het volk Israël verdrukt werd door de Farao van Egypte. God Almachtig verhardde het hart van de Farao zodat hij het volk niet zou laten weggaan uit Egypte (Ex. 9:12 bijvoorbeeld). Tot het moment daar was dat God de verharding bij de Farao (tijdelijk) wegnam en het volk Israël weg kon gaan uit Egypte. Zodat God geëerd zou worden door alle volken ter aarde Ex. 14:17-18, of zoals het in de NBG vertaling staat: dat God Zijn kracht kon laten zien. (Rom. 9:17 HET BOEK). En dit zie ik ook bij de wonderen die Jezus Christus doet in genezingen, in bevrijdingen en zelfs in het opwekken uit de dood van mensen. 'En de mensen verheerlijkten God' (Matt. 9:8, Matt. 15:31)

 Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

 Ex. 14:17-18 En Ik, zie, Ik zal het hart van de Egyptenaren verharder, zodat zij achter hen aan gaan. Ik zal geëerd worden ten koste van de farao en ten koste van heel zijn leger, ten koste van zijn strijdswagens en ten koste van zijn ruiters. Dan zullen de Egyptenaren weten dat Ik de HEERE ben, als Ik geëerd zal worden ten koste van de farao, ten koste van zijn strijdswagens en ten koste van zijn ruiters.

 Job 1:9-12 Toen antwoordde de satan de HEERE en zei: Is het zonder reden dat Job God vreest? Hebt U niet voor hem en voor zijn huis en alles wat hij heeft, een beschutting gemaakt? Het werk van zijn handen hebt U gezegend en zijn vee breidt zich steeds verder uit in het land. Maar steek toch Uw hand uit en tref alles wat hij heeft. Voorwaar, hij zal U in Uw aangezicht vaarwel zeggen. De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

 Job 2:4-6 Toen antwoordde de satan de HEERE en zei: Huid voor huid! Alles wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven. Steek Uw hand maar eens uit en tref zijn beenderen en zijn vlees. Voorwaar, hij zal U in Uw aangezicht vaarwel zeggen. En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Het feit dat **ieder mens** onder de heerschappij van satan staat omdat satan nu eenmaal de heerschappij over deze schepping van God Almachtig gepakt heeft, betekent dus dat **ieder mens** verloren is. Want in mijn vergelijking tussen het Nederlandse Rechtsysteem en het Goddelijke Rechtsysteem heb ik uitgelegd dat in beide rechtssystemen **straf** het gevolg van overtredingen is. (Zie pag. 16-18)

Omdat **alle** mensen zondaars zijn (er is iemand niemand die nog nooit gezondigd heeft!), zal de Goddelijke straf die God Almachtig gesteld heeft over het overtreden van de wetten Gods uitgevoerd moeten worden. Ongeacht wie ik ben, ongeacht wat voor 'goede' dingen ik allemaal gedaan heb.

De **enige** manier om onder de heerschappij van satan uit te komen is door God Almachtig **in** Jezus Christus aan te nemen als Redder en Verlosser. Door te erkennen dat ik van nature een zondig mens ben en Gods Genade nodig heb om onder de straf van God uit te komen. En dat kan alleen maar door Jezus Christus aan te nemen. En al mijn mijmeringen bij de Bijbelboeken die ik geschreven heb spreken daarvan!

Dus ziehier de twee heren waarover ik spreek in het voorgaande. Satan die vanaf het begin een verwoester is en die de heerschappij over deze aarde heeft, én God Almachtig die Zichzelf gegeven heeft in de Persoon van Jezus Christus om mijn zonden weg te doen zodat ik onschuldig ben en mag leven.

-----...-----

Ik ben mij ervan bewust dat zoals ik het hierboven opgeschreven heb, iedereen zal kiezen voor God Almachtig. Want wie wil er nu onder de heerschappij van satan staan? Ieder weldenkend mens wéét dat satan voor al het slechte in deze wereld staat.

Omdat satan dit óók weet, maakt hij gebruik van één van zijn krachtigste instrumenten en dat is ontkenning. Als de wereldbevolking nu maar ontkent dat God Almachtig **in** Jezus Christus er voor **hén** is, dan hoeft die wereldbevolking ook niet te kiezen. Want wie is God? Wat is God meer of anders dan Mohammed, Boeddha, heksen, natuurgoden, of noem maar op.

Alles wat satan doet is de mensen influisteren dat zij helemaal niet **hoeven** te geloven. Geloven is toch ouderwets, is toch niet meer van deze tijd. Geloven brengt mij toch onder een juk waarin ik niet zelf meer mag beslissen wat ik fijn vind of niet. Geloven brengt toch alleen maar geweld en oorlogen voort.

 Ex. 9:12 Maar de HEERE verhardde het hart van de farao, zodat hij naar hen niet luisterde, zoals de HEERE tot Mozes gesproken had.

 Rom. 9:17 HET BOEK Zo zei Hij tegen Farao, de koning van Egypte: "Het is niet voor niets dat Ik u nog zo lang koning laat zijn. Ik gebruik u om te laten zien hoe groot mijn kracht is, want de hele wereld moet van Mij horen."

 Matt. 9:8 Toen de menigten dit zagen, verwonderden ze zich en verheerlijkten God, Die zo'n macht aan de mensen gegeven had.

 Matt. 15:31 zodat de menigte zich verwonderde, toen zij zagen dat zij die niet hadden kunnen spreken, konden spreken, de verlamden gezond waren, de kreupelen konden lopen en de blinden konden zien; en zij verheerlijkten de God van Israël.

Heel veel mensen geloven het bovenstaande waardoor zij God Almachtig aan de kant schuiven.

Maar alleen satan **wéét** dat zij juist daardoor onder zijn heerschappij blijven. En dat zal die mens merken als zijn lichaam van vlees en bloed hier op aarde sterft. Want dan zal satan zich in volle openbaarheid bekend maken en schreeuwen en claimen dat die mens die niet voor God Almachtig **in** Jezus Christus heeft gekozen, de zijne was en blijft.

-----...-----

Het bovenstaande illustreert wat Paulus hier in dit gedeelte over het 'oude' en het 'nieuwe' leven schrijft. Het oude leven staat symbool voor het wereldse leven waarin **geen** plaats voor God Almachtig **in** Jezus Christus is. Het nieuwe leven staat symbool voor het hemelse leven waar juist God Almachtig **in** Jezus Christus als Redder en Verlosser erkend wordt, en waar geen centrale plaats voor satan en zijn werken en gedachten behoren te zijn.

Zie hier dus weer die twee heren die gediend kunnen worden. **En er is geen derde mogelijkheid.** Zie hier waar een mens dus een keuze uit moet maken, een keuze die zo belangrijk is voor zijn leven in het hier en hiernamaals.

Paulus begint met een paar kenmerken op te schrijven van een het 'oude' leven. Of te wel een leven naar wereldse maatstaven: ontucht, onreinheid, hartstocht, kwade begeerte en hebzucht. (Kol. 3:5). Woede, slechtheid, laster en schandelijk taal (Kol. 3:8). Liegen (Kol. 3:9)

Dat zijn behoorlijke aantijgingen en ik kan mij voorstellen dat veel mensen, kijkend naar zichzelf, dit in hun eigen leven niet herkennen of erkennen. Maar is dit werkelijk zo?

Leef ik niet in een wereld waarin veel mensen vinden dat zij mogen leven zoals zij dat willen? In welke relatie zij willen stappen of niet? Mannen en vrouwen zijn toch gelijk? Relatievormen tussen de geslachten is toch in alle vormen normaal? Porno is toch normaal. Kijk maar naar programma's als Temptation Islands of zoiets. Overspel, begeerte, sex tussen dezelfde geslachten en lust wordt toch openlijk gepromoot?

Geldzucht, hebzucht, gierigheid, eigenwijsheid, eigen gerechtigheid zijn toch allemaal kreten die vandaag de dag de normaalste zaak van de wereld zijn. President Trump roept het openlijk: *America first*. Maar geldt dit niet in heel veel mensen: ik eerst? Ongebreideld egoïsme waarbinnen het eigen ik de belangrijkste plaats heeft?

 Kol. 3:5 Dood dan uw leden die op de aarde zijn: ontucht, onreinheid, hartstocht, kwade begeerte, en de hebzucht, die afgoderij is.

 Kol. 3:8 Maar nu, legt ook u dit alles af, namelijk toorn, woede, slechtheid, laster, en schandelijke taal uit uw mond.

 Kol. 3:9. Lieg niet tegen elkaar, aangezien u de oude mens met zijn daden uitgetrokken hebt,

 Kol. 3:6 Door deze dingen komt de toorn van God over de ongehoorzamen.

Paulus schrijft hierover in vers 6: '*Door deze dingen komt de toorn van God over de ongehoorzamen.*'. En wat dit tot gevolgen kan hebben beschrijft bijvoorbeeld Jonathan Cahn in zijn boek '*the Harbinger*'.

Natuurlijk zullen de ongelovigen zeggen dat die toorn van God, die zich uit in ziekten, rampen en oorlogen, allemaal excessieve uitingen zijn waar zij zich in ieder geval niet schuldig aan gemaakt hebben. Maar jammergenoeg is het tegendeel waar.

En als Gods toorn dan over ons mensen komt dan wordt het vaak afgedaan als **incidenten** die nu eenmaal gebeuren. Ziekten als kanker en AIDS zijn nu eenmaal niet meer weg te denken uit onze maatschappij. Natuurrampen zijn er altijd geweest en zullen er altijd zijn, en ga maar door.

Nu hoef ik gelukkig niemand te overtuigen of het bovenstaande waar is of niet. Ik weet wat God Almachtig mij in deze geopenbaard heeft, en datgene schrijf ik hier neer. Gebaseerd en gegrondvest vanuit Gods Woord, dat is de Bijbel. En ik zeg het nogmaals: niemand hoeft dit te geloven. Niemand hoeft dit te erkennen. Maar er komt een tijd dat ik de zaken niet openbaar zal maken, maar dat satan dit zelf zal doen in de Goddelijke Rechtszitting die komen gaat. En dan is het te laat voor die mensen die God **in** Jezus Christus niet aangenomen hebben in dit aardse leven, maar Hem afgewezen hebben.

Dus weer komt die vraag naar voren: Wie geloof ik?

Geloof ik God Almachtig **in** Jezus Christus óf geloof ik satan die als verwoester geschapen is om te verwoesten?

Ik heb die keuze in 1984 gemaakt. Omdat de **incidenten** in mijn leven te diep en te zwart waren om nog van incidenten te kunnen spreken. De zwartheid, de leegte, het egoïsme, de slechtheid in mij was chronisch en leidde mij tot de rand van de afgrond. En dat was precies de plek waar satan mij hebben wilde. Niet op de rand van die afgrond, maar dat ik mijzelf in die afgrond zou storten.

Kijk maar wat er met Judas gebeurde nadat hij Jezus Christus verraden had. Iedereen spuugde Judas uit en zelfs zijn opdrachtgevers wilden niets meer met hem te maken hebben. De enorme som geld in de vorm van de dertig zilverlingen konden niet goedmaken wat Judas verkeerd had gedaan. Satan opnbaarde zich in volle glorie aan Judas toen hij tot de erkenning kwam dat hij Jezus Christus, God Zelf verraden had. En Judas zag geen andere mogelijkheid meer dan zichzelf in de afgrond te storten door zich op te hangen. (Matt. 27:5, Hand. 1:18).

☞ Matt. 27:5 En nadat hij de zilverstukken de tempel in gegooid had, vertrok hij. Hij ging heen en hing zich op.

☞ Hand. 1:18 Deze nu heeft met het loon van de ongerechtigheid een stuk grond verkregen, en nadat hij voorovergevallen was, barstte hij in het midden open en kwamen al zijn ingewanden naar buiten.

Maar in 1984 heb ik de uitgestoken hand van Jezus Christus gepakt en Hij heeft mij schoongemaakt van alles wat ik verkeerd gedaan had. Zoals de hogepriester Jozua gereinigd werd in Zach. 3:1-5.

Paulus beschrijft deze overgave van mij aan Jezus Christus als dat ik een nieuwe mens aangedaan heb. (Kol. 3:10). Vernieuwd van binnen en van buiten. Schoongemaakt, mijn wonden zijn verzorgd en genezen. Maar vooral het weten dat ik geliefd ben en dat God Almachtig **in** Jezus Christus een bedoeling met mijn leven heeft, dat veel verder reikt dan de grenzen van dit aardse leven

Het gevolg van die keuze van mij; het gevolg dat ik een nieuwe mens ben geworden; is dat ik honger heb gekregen naar méér van God, naar méér van Jezus Christus, naar méér van de Heilige Geest. En het meest wonderbaarlijk is dat ik honger heb gekregen naar mijn naaste. Naar andere mensen. En dat was in mijn 'oude' leven helemaal niet mogelijk. Daar gold maar één regel: ik.

Mijn 'oude' leven bestaat niet meer. Ik heb het weggegooid. Ik ben met Jezus Christus een nieuwe mens geworden, waarbij datgene geldt wat Jezus Christus mij vertelt en leer zoals God Almachtig het aan Jezus Christus verteld en geleerd heeft. (Joh. 3:34, Joh. 8:26).

Als ik het bovenstaande met kleding vergelijk, dan heb ik bij mijn bekering mijn oude en vieze kleding uitgedaan. Mijn kleding die stonk en vol zat met zonden en ongerechtigheden. En eigenlijk zeg ik dat nog niet eens goed, want ik heb mijn kleding niet uitgetrokken maar Jezus Christus heeft mij mijn oude en vieze kleding uitgetrokken. (Zie hierboven Zach. 3:1-5). En Jezus Christus heeft mij nieuwe kleding gegeven. En die nieuwe kleding is niets meer of minder dan Jezus Christus Zelf!

En zoals Paulus hin vers 4 onder andere de kenmerken van die vieze en smerige aardse kleding benoemde, zo beschrijft hij hier in vers 12 de kenmerken van die nieuwe kleiding die ik aangetrokken heb: Innige gevoelens vans ontferming, vriendelijkheid, nederigheid, zachtmoedigheid, geduld, vergeving, liefde, vrede, dankbaarheid etc.. (Kol. 3:12-17). Allemaal kenmerken die ik vóór mijn bekering absoluut niet kende.

God Almachtig **in** Jezus Christus heeft mij aangenomen. Dat heeft Hij in Zijn wijsheid al bepaald vóórdát ik überhaupt geboren was. Niet mijn afkomst hier op aarde is bepalend; niet of ik de wet van God tot in de puntjes naleef is bepalend, niet of ik belangrijk ben in deze wereld is bepalen; niet of ik rijk of arme ben is bepalend. God Heeft mij geroepen (Ef. 1:4) en dàt is bepalend.

☞ Zach. 3:1-5 Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is?. Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit! Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren aantrekken. Vervolgens zei Ik: Laat hen een reine tulband op zijn hoofd zetten. Daarop zetten zij de reine tulband op zijn hoofd en trokken hem feestkleren aan, terwijl de Engel van de HEERE erbij stond.

☞ Kol. 3:10 en de nieuwe mens aangetrokken hebt, die vernieuwd wordt tot kennis, overeenkomstig het beeld van Hem Die hem geschapen heeft.

☞ Joh. 3:34 Want Hij Die God gezonden heeft, spreekt de woorden van God, want God geeft Hem de Geest zonder maat.

☞ Joh. 8:26 Ik heb veel over u te zeggen en te oordelen, maar Hij Die Mij gezonden heeft, is waarachtig, en wat Ik van Hem gehoord heb, spreek Ik tot de wereld.

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

Verhoudingen in het gezin

Al het bovenstaande is het kader waarin Paulus ook tot de gemeente van Kolosse gaat spreken over de verhoudingen binnen het gezin. En dat kader is absoluut noodzakelijk omdat dit kader in de wereld niet (meer) geldt.

De wereld wil niets weten van een Bijbelse waarde over man, vrouw en kinderen. De wereld wil niets weten over respect hebben voor elkaar en vooral al waar het werkgevers / werknemers betreft, waar het over respect gaat tegen gezagsdragers en dergelijke.

De woorden die Paulus hier in Kol. 3:18-25 schrijft, heeft hij ook geschreven aan de gemeenten van Korinthe, en de gemeente van Efeze. (Kor. 7, Ef. 5:22-33, Ef. 6:1-9). Ik verwijs hiervoor naar Mijn Mijmeringen bij de Bijbelse brieven van Paulus Deel I voor wat betreft een beschrijving van het Bijbelboek I en II Korinthe, en het in dit boek opgenomen Mijmeringen bij het Bijbelboek Efeze (zie pag. 11).

Kern van het Evangelie van Jezus Christus is het woord LIEFDE. En alleen dat woord LIEFDE is al in totale tegenspraak met wat het belangrijkste hier op aarde is.

Paulus moet wel spreken over de rol van man en vrouw in de liefde. Hij moet wel spreken over de verhoudingen in het gezin in de liefde. Ook moet hij wel spreken over alles wat de gemeente / kerk aangaat in de liefde. Want liefde is hier op aarde niet vanzelfsprekend. En dan heb ik het vooral over de liefde naar andere mensen toe die buiten mijn eigen gezin of familie vallen.

Terwijl hier op aarde het eigen 'ik' regeert, regeert in de hemel 'die ander'. Met andere woorden: Hier op aarde denk ik allereerst aan mijzelf en mijn belangen, terwijl in de hemel eerst naar mijn naaste gekeken wordt. Hier op aarde regeert vaak het recht van de sterkste, terwijl in de hemel juist het recht van de zwakste het belangrijkste.

Maar wat is die liefde dan?

Liefde, Christelijke liefde hebben voor elkaar, wat is dit?

I Kor. 13 schrijft over deze liefde: De liefde is geduldig, zij is vriendelijk, de liefde is niet jaloers, de liefde pronkt niet, zij doet niet gewichtig, zij handelt niet ongepast, zij zoekt niet haar eigen belang, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad, zij verblijdt zich niet over de ongerechtigheid, maar verheugt zich over de waarheid, zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen.

Maar wat betekent dit concreet?

Ik kom op zondag in een gemeente en ga zitten met broeders en zusters om mij heen. De meesten van hen knikken vriendelijk en sommigen gaan zelfs een gesprekje met mij aan. Is dat de liefde?

Hoe kan ik iemand liefhebben waar ik helemaal geen (zichtbare) relatie mee heb?

Ik weet dat de liefdesrelatie die ik met mijn vrouw heb, behoort tot de eros-liefde of de amor-liefde. Ik weet ook dat er een agapé-liefde is die Goddelijk is. Zoals God Almachtig **in** Jezus Christus **ONVOORWAARDELIJK** van mij houdt zoals ik ben. Dit is een vorm van liefde die ik ook heb voor mijn vrouw en mijn kinderen en zelfs mijn kleinkinderen.

In Matt. 22: 37-39 zegt Jezus: *"U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf."*

Paulus schrijft Fil. 2:3-4 *"Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf. Laat eenieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is."*

En natuurlijk weer de woorden van Jezus Christus Zelf in het verhaal van de rijke jongeman (Matt. 19:21) *"Als u volmaakt wilt zijn, ga dan heen, verkoop wat u hebt, en geef het aan de armen, en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan en volg Mij."*

Wat is liefde hebben voor mijn naaste? Wat is liefde hebben voor mijn broeder en zuster die ik eigenlijk niet eens ken? En wat te denken van al die broeders en zusters wereldwijd die ik niet eens ken? Wat betekent liefde in relatie tot hen?

Paulus roept mij op om te bidden voor alle gelovigen (heiligen) o.a. in Ef. 6:18 *"terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest en daarin waakzaam bent met alle volharding en smeking voor alle heiligen"*.

-----,-----

 Mat. 22:37 Jezus zei tegen hem: *U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.*

 Fil. 2:3 Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf. Laat eenieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is.

 Mat. 19:21 Jezus zei tegen hem: *Als u volmaakt wilt zijn, ga dan heen, verkoop wat u hebt, en geef het aan de armen, en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan en volg Mij.*

 Ef. 6:18 terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest en daarin waakzaam bent met alle volharding en smeking voor alle heiligen.

Mijn vraag over de liefde is niet van geestelijke aard. Want die Bijbelteksten die ik hierboven aanhaal (en er zijn nog vele anderen) ken ik wel en ook de meeste wedergeboren Christenen kennen die verzen well. En de meeste Christenen beamen die Bijbelteksten ook wel.

Mijn vraag over de liefde is van **praktische aard**. Om de simpele reden dat ik vaak helemaal geen liefde voel voor mensen die naast mij zitten in de gemeente op zondag. Mensen die zelfs geen blijk van vriendelijkheid geven of mij aanspreken. Maar ook al knikken mijn broeders en zusters wel vriendelijk naar mij op zondag voel ik geen liefde voor hen. Niet anders dan wat ik voel naar andere mensen, gelovigen of niet gelovigen.

Wat is die liefde dan?

Wat moet ik met een Bijbeltekst van Paulus uit bijvoorbeeld I Kor. 12:26 *"En als één lid lijdt, lijden alle leden mee. Als één lid eer ontvangt, verblijden alle leden zich mee."*

 Kor. 12:26 *En als één lid lijdt, lijden alle leden mee. Als één lid eer ontvangt, verblijden alle leden zich mee.*

Als mijn lieve vrouw te horen zou krijgen dat zij ongeneeselijk ziek zou zijn, komt er een bijna niet te blussen verdriet over mij. Maar heb ik datzelfde verdriet óók voor mijn broeders en zusters in dezelfde omstandigheden? In de gemeenten of daarbuiten?

Als ik lees van de Christenen die wereldwijd verdrukt worden, gemarteld worden, gedoodt worden om hun geloof in Jezus Christus, heb ik dan een niet te blussen verdriet in mij om hen? Een blijvend verdriet?

Als ik in de gemeente kom en ik hoor dat er een gezin in de gemeente de schuldsanering in moet gaan vanwege niet door hen in te lossen schulden; lijd ik dan met hen mee? Help ik hen dan praktisch? Of gaan mijn gedachten uit naar mijn eigen hypothecaire verplichtingen, mijn eigen rekeningen, mijn eigen stand van leven in luxe en overvloed?

Ben ik bereid om mijn huis te delen met broeders en zusters in nood? Ben ik bereid om mijn koelkast en voorraadkast te delen met broeders en zusters in nood? Ben ik bereid om mijn bankrekening te delen met broeders en zusters in nood?

Ik heb deze vragen zo eens aan een aantal mensen voorgelegd, aan Christenen. Het is interessant om te horen welke antwoorden daar op komen. Maar eigenlijk is er niemand die zijn huissleutel aan een 'vreemde' broeder of zuster geeft, die de inhoud van zijn koelkast geeft of laat staan zijn bankpas met pincode.

Wat is liefde?

Ik moet erkennen en belijden dat ik meestal geen band van liefde met broeders en zusters voel (en dan heb ik het nog maar niet over alle ongelovige mensen in de wereld). Ik moet erkennen en belijden dat ik meestal ook geen geestelijke band met broeders en zusters voel omdat het lijkt alsof iedere Christen zijn eigen Evangelie heeft. En wie ben ik dat ik iets mag zeggen over de mate van geestelijkheid van mijn broeders en zusters?

Wat is de liefde voor mij?

Ik geloof dat werkelijk liefde **ONVOORWAARDELIJKE** liefde is. De liefde die God Almachtig **in** Jezus Christus voor mij heeft. De liefde die ik heb voor mijn vrouw, kinderen en kleinkinderen.

Ik geloof dat werkelijke liefde niet kijkt naar mijn overvloedige omstandigheden van luxe en weldaad. En natuurlijk moet ik mijzelf niet in de schulden steken om broeders en zusters te helpen (*II Kor. 8:13 "Het is namelijk niet de bedoeling dat anderen verlichting hebben, en u verdrukking;"*

II Kor. 8:13 Het is namelijk niet de bedoeling dat anderen verlichting hebben, en u verdrukking;

Ik geloof dat werkelijk liefde gebaseerd is op **dankbaarheid**. De dankbaarheid dat Jezus Christus voor mij is gestorven aan het kruis van Golgotha. De dankbaarheid dat ik van mijzelf uit helemaal niets had om gerechtvaardigd te worden voor God Almachtig, maar dat God mij geroepen heeft en mij de gave van geloof gegeven heeft (Ef. 1:4, Ef. 2:8-9). *"omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde."* *"Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen."*

Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

Ef. 2:8 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Ik kan een goedgevulde bankrekening hebben, een mooi huis, een heerlijke inrichting, mooi en goed betaald werk, gezondheid, en ga zo maar door. Als God Almachtig **in** Jezus Christus mij de gave van het *kúnnen* geloven niet had gegeven, dan had ik helemaal niets.

Maar gebruik ik het Evangelie van Jezus Christus niet op dezelfde wijze zoals ik mijn huis gebruik, zoals ik mijn bankrekening gebruik, zoals ik mijn voorraadkast en koelkast gebruik? Zo in de trant van *"Het is van mij, het is van mij, het is van mij en voor mij. En ik bepaal zelf wel of ik hier van wil uitdelen, en aan wie, en in welke mate?"*

Wat geloof ik ten aanzien van de LIEFDE?

- **Dat werkelijke liefde** gebaseerd is op het fundament van het Christelijke geloof: Jezus Christus, en Die gekruisigd. Ik geloof óók dat iedere gelovige op dát fundament ieder huis mag bouwen wat hij wil. Het fundament zorgt er namelijk voor dat het huis wel of niet blijft staan. Het huis zelf kan daar helemaal niet voor zorgen (Matt. 7:24-27). Dat houdt dus ook in dat de werkelijke liefde het toelaat dat mijn broeder of zuster anders denkt over (bepaalde) Bijbelgedeelten, als het fundament maar in tact blijft. Iedereen die belijdt dat Jezus Christus Heer is, is uit God (I Joh. 4:2).
- **Dat werkelijke liefde** gebaseerd is op eerlijkheid en integriteit. Wanneer ik wéét waar ik vandaan kom en wat mijn toekomst geweest zou zijn **zónder** Jezus Christus, dan verandert dat mijn leven tot in al mijn poriën. Dan kàn er niets meer in mij zijn dat mijzelf op de eerste plaats zet. Dan is God Almachtig **in** Jezus Christus altijd op de eerste plaats. En op gelijke hoogte staan dan mijn broeder en zuster in Jezus Christus. Want alles wat ik ben en wat ik heb is van, in, voor en door Jezus Christus (Joh. 1:3).
- **Dat werkelijke liefde** het toelaat dat broeders en zusters mij aanspreken op mijn levenswijze wanneer dat afwijkt van het bovenstaande. Want ik ben niet perfect, zoals er niemand is die perfect is. En als ik dan aangesproken wordt op mijn levenswijze, mijn geloof of wat dan ook, dat ik alleereerst aan God Almachtig vraag: **"Heer is dit echt van U?"**, in plaats van mij veroordeeld te voelen of dat ik mijn broeder of zuster zou oordelen of veroordelen.
- **Dat werkelijke liefde** broeders en zusters bij elkaar brengt die allemaal datzelfde vuur in zich hebben branden. Die een passie hebben voor God Almachtig **in** Jezus Christus, En als dát vuur brandt in de gemeente, dat dit niet onopgemerkt zal blijven voor de buitenwereld. Voor al die mensen die óók geroepen zijn door God om te kunnen geloven, maar in de kerken en gemeenten geen aanleiding zien om hun leven te veranderen.

Mat. 7:24-27 Daarom, ieder die deze woorden van Mij hoort en ze doet, die zal Ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op de rots gebouwd heeft; en de slagregen viel neer en de waterstromen kwamen en de winden waaiden en stortten zich op dat huis, maar het stortte niet in, want het was op de rots gefundeerd. En ieder die deze woorden van Mij hoort en ze niet doet, zal met een dwaze man vergeleken worden, die zijn huis op zand gebouwd heeft; en de slagregen viel neer en de waterstromen kwamen en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis, en het stortte in en zijn val was groot.

I Joh. 4:2 Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God;

Joh. 1:3 Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is.

Liefde, Christelijke liefde hebben voor elkaar, wat is dit?

I Kor. 13:

De liefde is geduldig,
zij is vriendelijk,
de liefde is niet jaloers,
de liefde pronkt niet, zij doet niet gewichtig,
zij handelt niet ongepast,
zij zoekt niet haar eigen belang,
zij wordt niet verbitterd,
zij denkt geen kwaad,
zij verblijdt zich niet over de ongerechtigheid,
maar verheugt zich over de waarheid,
zij bedekt alle dingen,
zij gelooft alle dingen,
zij hoopt alle dingen,
zij verdraagt alle dingen.

Kolossenzen

Hoofdstuk 4

Volharding in het gebed, getuigenis naar buiten

Iedere wedergeboren Christen heeft van God Almachtig in Jezus Christus een 'mate' van geloof ontvangen (Rom. 12:3). En die mate van geloof is voldoende om de goede werken te doen die God Zelf heeft voorbereid, zodat ik als Christen die werken zou doen. (Ef.1:10)

Daarnaast groeit iedere wedergeboren Christen ook, als het goed is. Toen ik pas bekeerd was kon ik alleen de babymelk verdragen. (Hebr. 5:12-14). Met andere woorden: ik kon de liefde van God Almachtig **in** Jezus Christus ontvangen en mij eigen maken, maar de diepere betekenis van het Evangelie van Jezus Christus was mij nog onbekend. Maar omdat God mij een geestelijke honger heeft gegeven naar alles wat het Evangelie aangaat, ben ik steeds meer gaan leren van en over het geloof. En wat dat allemaal te betekenen had voor mijn leven hier op aarde in dit lichaam van vlees en bloed.

En zo zijn er een heleboel 'Christelijke thema's' die ik heb moeten leren om die toe te passen in mijn dagelijks leven. Thema's als: liefde, vergeving, verzoening, bidden, Bijbelstudie en noem maar op.

Paulus beschrijft hier met nadruk het thema 'bidden'. Maar wat is dit eigenlijk?

Ik geloof niet in een monoloog met God Almachtig in Jezus Christus. In de eerste hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis lees ik al dat er gesprekken zijn tussen God en de eerste mens. Zelfs toen de eerste mens gezondigd had kwam God naar de Hof van Eden toe om met de mens te spreken.

Bidden is een dialoog. En een dialoog betekent spreken en luisteren, luisteren en spreken. Ja, ik mag mijn wensen en noden uitspreken naar God Almachtig. Maar heel veel mensen gebruiken het gebed alleen daarvoor, zonder God de gelegenheid te geven iets terug te zeggen.

📖 Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

📖 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

📖 Hebr. 5:12-14 Want hoewel u, gelet op de tijd, leraars zou moeten zijn, hebt u weer iemand nodig die u onderwijst in de grondbeginselen van de woorden van God. U bent geworden als mensen die melk nodig hebben en niet vast voedsel. Ieder immers die van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid, want hij is een kind. Maar voor de volwassenen is er het vaste voedsel, voor hen die hun zintuigen door het gebruik ervan geoefend hebben om te kunnen onderscheiden tussen goed en kwaad.

Bidden is niet alleen mijn wensen en noden uitspreken naar God Almachtig. Want ik ben tot op de dag van vandaag nog steeds zodanig onder de indruk van Die God Die in de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om mij (en vele anderen) te redden, dat tot op de dag van vandaag niet kan ophouden om Hem daarvoor te danken. Ja om Hem zelfs te loven en te prijzen ongeacht mijn omstandigheden, omgeacht mijn noden en wensen. En dat niet éénmaal per dag met mijn ogen gesloten en mijn handen gevouwen (dat staat nergens zó in de Bijbel beschreven), maar in communicatie met Hem elke moment van de dag.

God Almachtig in Jezus Christus is in mijn leven net zo aanwezig als dat Sonja aanwezig is. Sonja is er altijd. Dat wil niet zeggen dat wij de hele dag met elkaar in gesprek zijn, maar zij is er. Zo is God elk moment van mijn leven aanwezig, voelbaar en tastbaar. Dat betekent naar mijn inziens ook die tekst uit I Joh. 4:15. God is in mij en ik ben in Hem.

Weet ik dan altijd wat ik moet bidden? Of wat ik met Hem moet bespreken?

In de Bijbel staat in Joh 14:26 en Rom. 8:26 dat ik als mens juist vaak NIET weet wat ik bidden moet, wat ik moet bespreken met God Almachtig. Maar de Heilige Geest van God weet dit **wel**. En het is de Heilige Geest die mij als het ware 'wakker' maakt om te bidden. En is dit niet in woorden, omdat ik geen woorden weet te spreken, dan heeft de Heilige Geest mij de gave van het 'spreken in tongen' gegeven (Mark. 16:17). De taal die niemand die geen mens kan verstaan, maar die alleen de Heilige Geest van God verstaat. En als ik zeg dat niemand die taal kan verstaan dan bedoel ik daarmee dat satan met zijn demonen deze taal ook niet kan verstaan. Het is als een versleutelde tekst die alleen de Heilige Geest kan ontsleutelen. Een absoluut veilige en vrije manier van communiceren.

Als ik in 'tongen' spreek dan hoort God Almachtig mijn gebed alleen. En als God in dezelfde 'tongentaal' terugspreekt en mij instructies geeft wat ik moet doen of wat ik moet zeggen, dan weet ik 100% zeker dat satan met zijn demonen dit niet horen. Mijn handelen en spreken is voor satan totaal verassend. En dat moet het ook zijn. Het is als het ware oorlogsstrategie. Een oorlog die God **in** Jezus Christus heeft gewonnen. En dat is de grootste zekerheid die ik heb. Jezus Christus is Overwinnaar, en dat wat Hij mij in gebed zegt, is overwinningstaal. En zoals Paulus in zijn brieven vaker beschrijft is het allemaal tot opbouw van de gemeente, tot opbouw van de mensen om mij heen. (I Kor. 14:4-5). Halleluja

📖 I Joh. 4:15 Al wie belijdt dat Jezus de Zoon van God is, God blijft in hem, en hij in God.

📖 Joh. 14:26 Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.

📖 Rom. 8:26 En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.

📖 Mark. 16:17 En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen zullen zij spreken;

📖 I Kor. 14:4 Wie in een andere taal spreekt, bouwt zichzelf op, maar wie profeteert, bouwt de gemeente op. En ik zou wel willen dat u allen in andere talen spreekt, maar vooral dat u profeteert. Immers, wie profeteert, is meer dan wie in andere talen spreekt, tenzij hij het uitlegt, opdat de gemeente erdoor opgebouwd wordt.

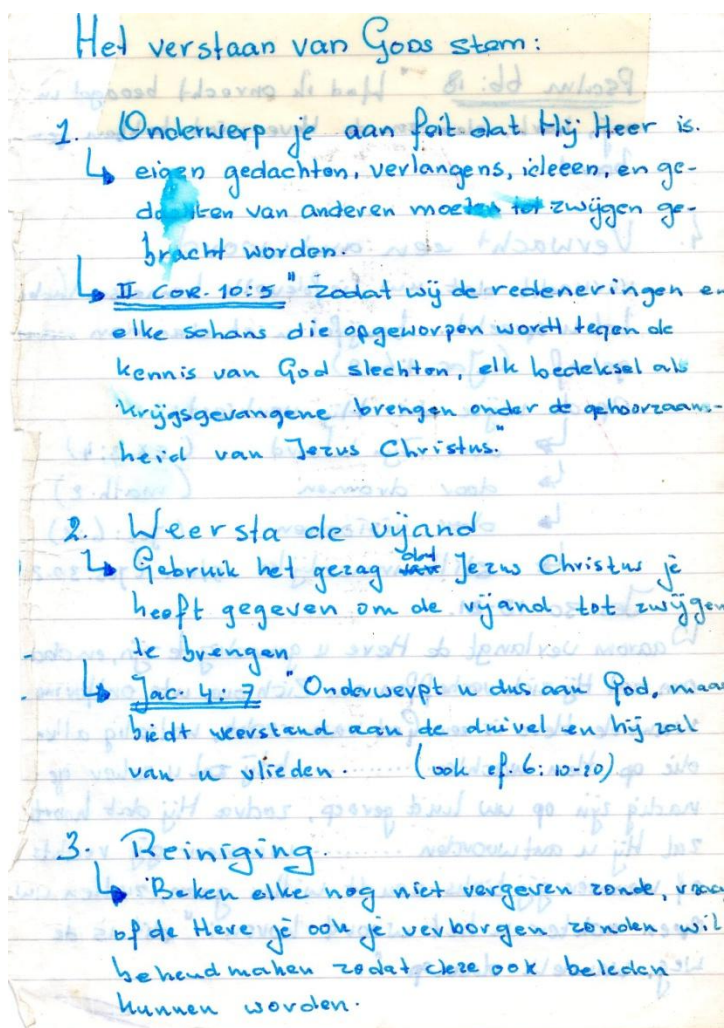
Ben ik dan de hele dag in gebed met God Almachtig **in** Jezus Christus?

God Almachtig is **in** mij en ik ben **in** Hem. (I Joh. 4:15) Dat betekent voor mij dat ik net zo met Jezus Christus communiceer als ik met Sonja doe. Soms heel veel, soms weinig, soms een tijdje niet. Maar het is ook goed dat ik stiltes in mijn gebeden inlas. Stiltes om God de gelegenheid te geven om iets terug te zeggen. Want ik heb Gods leiding elke dag nodig, dus is het voor mij van levensbelang dat ik Zijn stem hoor.

I Joh. 4:15 Al wie belijdt dat Jezus de Zoon van God is, God blijft in hem, en hij in God.

Het luisteren naar de stem van God is een rode draad in al mijn boeken die ik geschreven heb. Ik wijs daarbij weer naar het boekje "Is dit echt van U, Heer!" van Loren Cunningham. Het boekje dat ik kreeg tijdens mijn bekering en waarin het principe van het luisteren van de stem van God in vele praktische voorbeelden beschreven staat.

Het luisteren naar de stem van God Almachtig dat ik heb samengevat aan de hand van dit boek van Loren Cunningham en zoals ik dit al vele jaren voor in één van mijn Bijbels geplakt heb:

Psalm 66: 18 "Had ik onrecht beoogd in mijn hart, dan zou de Heer niet hebben geboord."

4. Verwacht een antwoord

verwacht dat uw liefdevolle hemelse Vader tot u spreekt. Twijfel niet daarnaar maar geloof (Jac. 1: 6-8)

Op de wijze die Hij verkiest:

- ↳ door Zijn Woord (Ex. 3: 4)
- ↳ door dromen (math. 2)
- ↳ door visioenen (Jes: 6: 1)
- ↳ stille innerlijke stem (Jes: 30: 2)

Jes. 30: 18-21.

Waarom verlangt de Heer u genadig te zijn, en daarom zal Hij zich verheffen om Zich over u te ontfermen want de Heer is een God van recht, welzalig allen die op Hem wachten. Hij zal u zeker genadig zijn op uw luid geroep, zodra Hij dat hoort zal Hij u antwoorden. wanneer gij rechts of wanneer gij links zoudt willen gaan, zullen u open achter u het woord horen: "dit is de Weg, wandelt daarop".

Ik vind het daarom zó ontzettend moeilijk te begrijpen en zo onnoemlijk jammer dat er zoveel Christenen zijn die de stem van God Almachtig helemaal niet verstaan.

Zo sprak ik een paar jaar geleden een voorganger die mij vertelde dat hij een paar dagen naar het buitenland ging om retraite te houden. Hij wilde zich een paar dagen terugtrekken van de beslommeringen van elke dag om tijd met God Almachtig door te brengen.

Toen hij terug was vroeg ik hem van God Almachtig gezegd had. Hij keek mij met grote vragende ogen aan en zei mij dat God helemaal niets gezegd had.

Ik begreep en begrijp daar helemaal niets van. God Almachtig is mijn hemelse Vader. Mijn aardse vader is een afspiegeling van mijn hemelse vader. Want de mens, dus ook mijn aardse vader, en dus ook ikzelf, zijn geschapen naar het Beeld van God (Gen. 1:26). Zo mag ik de communicatie met mijn aarse vader als voorbeeld nemen hoe ik kan en mag communiceren met mijn hemelse Vader? En als ik mijn aardse vader iets vraag zal hij mij dan negeren? In een gezonde vader-zoon relatie zal dit nooit het geval zijn.

Soms antwoordt God Almachtig direct. Soms zegt Hij dat Hij er op terugkomt. Soms zegt God 'Nee'. Maar negeren? Daar geloof ik helemaal niets van.

-----...-----

Paulus roept mij op in Kol. 4:2 om 'aan te houden' in gebed. Dat betekent dat ik volhard in gebed. In de Bijbel wordt ook wel gesproken over het pleiten en smeken bij God Almachtig als er een zware last op mijn hart ligt om voor te bidden. En dat kan een last in mijn eigen omstandigheden zijn, maar dat kan ook een last voor anderen zijn.

Neem bijvoorbeeld de verdrukte en vervolgte Christenen in de wereld. Die zijn er altijd geweest, en zij er tot en met de dag van vandaag. En daar zit natuurlijk een hele geestelijke lading achter die ik ook wel beschreven heb in mijn boeken, maar door volhardend voor hen te bidden, zorgt de Heilige Geest er ook voor dat ik hen niet vergeet, en zorgt de Heilige Geest er ook voor dat ik nederig en dankbaar blijf voor alles wat ik allemaal heb in dit rijke Nederland. En dat betekent niet dat ik niet blij mag zijn met alles wat ik van God Almachtig gekregen heb, maar mijn blijdschap gaat altijd gepaard met een besef dat er ook zoveel andere mensen zijn die niet hebben wat ik heb, wat mijn dankbaarheid naar God weer groter maakt.

Gebeden zijn geen 'boodschappenlijstjes' voor de supermarkt. Daarom heeft Jezus Christus in Mat. 6:9-15 ook een voorbeeld gegeven hoe een gebed opgebouwd mag zijn.

Let op: ik zeg dus niet dat dit een gebod is..... Maar het begin van mijn gebed is altijd een lofprijzing naar God Almachtig **in** Jezus Christus heen omdat wat ik ook te vragen heb en te wensen heb altijd in contrast staat met de mensen die helemaal niets hebben.

In mijn gebeden erken ik dat God Almachtig werkelijk Almachtig is, en dat er maar één God is. Hij is mijn Maker, Hij is de Schepper van hemel en aarde en van het hele universum. En alleen dat maakt het al zo bijzonder dat ik met Hem mag en kan communiceren.

 Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

 Kol. 4:2 Houd sterk aan in het gebed, en wees daarin waakzaam met dankzegging.

Het Evangelie van Jezus Christus draait niet (alleen) om mij. Het Evangelie is er juist om de wedergeboren Christenen op te roepen om op zoek te gaan naar andere mensen die God Almachtig óók geroepen heeft om te geloven, maar die het Evangelie nog nooit gehoord hebben. En dat kan ook mijn 'ongelovige' buurman zijn.

God Almachtig is niet naar de aarde gekomen in de Persoon van Jezus Christus om alleen mij te redden. God heeft **ieder** mens op het oog. Want ieder mens is een Maaksel van Zijn hand.

Daarom schrijft Paulus hier in Kol. 4:3 dat ik mag bidden tot God Almachtig dat **Hij** de deuren bij mensen opent. Want ik breng geen mensen tot bekering, Paulus brengt geen mensen tot bekering, bekering is iets wat de Heilige Geest bewerkt en doet (Joh. 16:18).

Ik word opgeroepen om net als Paulus het Evangelie te spreken en te prediken, zodat de mensen die door God Almachtig geroepen zijn het kunnen **horen** (Rom. 10:14) en hun hart kunnen openzetten voor de Heilige Geest van God. De verantwoording voor die keuze om zich te bekeren ligt natuurlijk helemaal bij die mens.

Ik ben een hemelburger. Dat betekent dat ik niet meer van deze wereld ben. En ik ben God Almachtig **in** Jezus Christus daar dankbaar voor tot in der eeuwigheid. En ik zou zo graag willen dat iedereen mijn hemelse Vader zou kennen zoals ik Hem ken. Een loyaal en trouw God die alleen het beste met mij vóór heeft. Hij heeft mij uit diepste ellende gered, Hij heeft mij uit het web gehaald dat satan om mij heen gesponnen had door mijn zonden en ongerechtigheden, en wat mij deed stikken in mijn omstandigheden.

Daarom wil ik voor geen goud terug naar de wereld. Want de wereld is dat spinnenweb dat satan om mensen heen spint. Om hen gevangen te houden in angsten door ziekten, rampen, armoede en noem maar op (Ef. 6:12). En alhoewel mijn lichaam van vlees en bloed alles meemaakt wat ongelovige mensen ook meemaken, heeft God Almachtig mij Kracht gegeven om in mijn geest zó sterk te zijn dat mijn lichaam van vlees en bloed daar onderschikt aan moet zijn. (Rom. 8:13). Want voor mij geldt echt wat Paulus schrijft in Fil. 1:21 dat het leven hier op aarde voor mij Christus is, maar dat het sterven voor mij pure winst is.

Als mijn lichaam van vlees en bloed gestorven is, is mijn geest helemaal vrij om bij God Almachtig **in** Jezus Christus te zijn. Maar het is voor mij nog niet zover. En zolang ik in mijn lichaam van vlees en bloed ben, mag en moet ik de werken doen die God voor mij heeft voorbereid, om die te doen. (Ef. 2:10). En dat niet vanuit een plicht of een moeten, maar vanuit een **willen**.

☞ Kol. 4:3 Bid meteen ook voor ons dat God voor ons de deur van het Woord opent, om van het geheimenis van Christus te spreken, om welke oorzaak ik ook gebonden ben,

☞ Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

☞ Rom. 10:14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt?

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

☞ Rom. 8:13 Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

☞ Fil. 1:21 Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Het **willen** dat er nog een heleboel mensen zullen zijn die net als ik onder de indruk komen van God Almachtig en daarom hun eigen wereldse leven willen opgeven en inruilen voor het hemelburgerschap. Wetend dat zij **geliefd** zijn, wetend dat zij **zondenvrij** en **gereinigd** zijn van alles wat hen besmeurde en belastte. Wetend dat deze tijd hier op aarde in dit lichaam van vlees en bloed tijdelijk is, en alleen hier is tot verheerlijking van God.

Dat is het geheimenis waar ik over moet spreken. Dit moeten **alle** mensen horen en weten. En daarom bidt Paulus ook dat zijn woorden aangenaam zijn (Kol. 4:6), want het Evangelie van Jezus Christus is als het zout dat mij smakelijk maakt, dat mij gelukkig maakt, dat mij doet leven.

En dat gun ik ieder mens op deze aarde. Ja dat gun ik ook de daders van geweld en misbruik, dat gun ik ook de dictators in deze wereld, dat gun ik zelfs alle vijanden van God Almachtig. Dat ieder mens tot de erkenning komt dat God een Almachtig God is, bij wie ALLES mogelijk is (Matt. 19:26). Zelfs het tot bekering brengen van hen die Jezus Christus op dit moment in woord en daad afwijzen.

Mijn bidden, mijn gebed, is voor God Almachtig als een geurige reuk (Openb. 5:8) en mag helpen om God te verheerlijken waardoor nog meer mensen de Almacht van God gaan zien en dit gaan afzetten tegen het wereldse leven waarin zij leven, en dat deze mensen daarop hun keuze zullen baseren om ook Jezus Christus aan te nemen als Redder en Verlosser.

Zending van Tychikus en Onesimus

Elke keer kom ik weer nieuwe namen tegen in de brieven van Paulus. Zoals ook hier. Namen van mensen die voor Paulus een grote betekenis hebben gehad. Mensen die hij vertrouwde en die hij er op uitstuurde naar de verschillende gemeenten om kennis te nemen van wat daar allemaal gebeurt. Maar ook dat deze mensen in de gemeenten, de landen en de steden waar zij kwamen, vertellen van Paulus, waar hij is en wat hij doet en in welke omstandigheden hij zit.

Onesimus kom ik in de Bijbel alleen hier in Kol. 4:9 tegen en in de Filémon 1:10. Tychikus kom ik wat vaker tegen in de Bijbel, waar ik uit opmaak dat deze broeder ook al langer bij Paulus is gebleven.

Het bemoedigende uit deze woorden vind ik dat Paulus als mens dus eigenlijk nooit alleen is geweest. Altijd heeft hij mensen om zich heen gehad. Sommigen zijn lang bij hem gebleven, anderen zijn na korte tijd weer weggegaan en zelfs terug de wereld in gegaan.

☞ Kol. 4:6 Laat uw woord altijd aangenaam zijn, met zout smakelijk gemaakt, opdat u weet hoe u iedereen moet antwoorden.

☞ Mat. 19:26 Maar Jezus keek hen aan en zei tegen hen: Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk.

☞ Openb. 5:8 En toen Het de boekrol genomen had, wierpen de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen zich vóór het Lam neer. Zij hadden elk een citer en gouden schalen vol reukwerk. Dit zijn de gebeden van de heiligen.

☞ Kol. 4:9 met Onesimus, de trouwe en geliefde broeder, die er een van u is; zij zullen u alles bekendmaken wat hier gebeurt.

☞ Fil. 1:10 Ik doe een beroep op u ten behoeve van mijn zoon, die ik heb voortgebracht toen ik in boeien geslagen was, namelijk Onesimus.

Ik ben ervan overtuigd dat God Almachtig Zijn kracht geeft in moeilijke omstandigheden. Die Kracht kan gegeven worden door direct Goddelijk ingrijpen zoals Jezus Christus meemaakte in de hof van Gethsémané (Luk. 22:43). Maar ik geloof dat die Kracht ook gegeven kan worden doordat God de juiste mensen op mijn pad brengt, die mij bijstaan in mijn omstandigheden, die mij bemoedigen, en die mij altijd wijzen op Gods weg. Dat die weg altijd de juiste weg is.

📖 Luk. 22:43 En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte.

Groeten van en aan medewerkers; zegen

De woorden die ik hiervoor schreef gelden natuurlijk ook in dit Bijbelgedeelte. Want paulus noemt hier nog meer namen dan alleen Tychikus en Onesimus. Hij noemt hier Aristarchus, Markus, de neef van Barnabas, Jezus, die Justus genoemd wordt, Epafras, Lukas, de arts (en schrijver van het Lukas Evangelie), Nymfas, Archippus.

Allemaal mannen die Paulus hebben geholpen. En ik kan mij niet voorstellen dat die allemaal alleenstaande mannen waren, dus benoem ik ook hier hun vrouwen. Want ik weet uit ervaring hoe belangrijk het is om een betrouwbare vrouw aan mijn zijde te hebben die door God Almachtig aan mij gegevens is, en die als het ware 'tegenover' mij staat (Gen. 2:18 SVV). Samen zijn wij een heenheid, geschapen naar Gods Beeld, man en vrouw heeft God ons geschapen.

📖 Gen. 2:18 ^{SVV} Ook had de HEERE God gesproken: Het is niet goed, dat de mens alleen zij; Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij.

Mijn mijmeringen

Bij het Bijbelboek
Filémon

Filémon

Hoofdstuk 1

Afzender, geadresseerde en groet

Van al *mijn Mijmeringen* bij de Bijbelse brieven van Paulus die ik geschreven heb, is de brief aan Filémon in mijn ogen de eerste brief die Paulus aan een specifiek persoon schrijft. Thessalonicenzen, Galaten, Romeinen, Korinthe, Efeze en Kolossenzen zijn allemaal brieven van Paulus aan die betreffende gemeente.

Voor mij persoonlijk is deze brief van Paulus aan Filémon een praktische invulling van het Evangelie van Jezus Christus. Ik bedoel hiermee dat ik heel goed kan praten en schrijven, dat ik de mond vol kan hebben van het Evangelie, dat ik anderen heel goed kan vertellen en uitleggen hoe het Evangelie in elkaar steekt. Maar dat alles wil nog **niet** zeggen of ik het Evangelie van Jezus Christus ook daadwerkelijk toepas in mijn eigen leven. En in deze brief aan Filémon lees ik zo een praktische les. Maar daar later meer over.

-----...-----

Aan het begin van dit hoofdstuk wil ik graag weten wie deze Filémon is. En daarvoor kijk ik eerst in de Bijbel of zijn naam al eerder wordt genoemd, en dat blijkt niet het geval. Zijn naam wordt alleen genoemd in Filémon 1.

In mijn Online-Bijbel staat het onderstaand artikel over Filémon en die gemeente die bij hem aan huis kwam (Filémon 2).

Filémon was een belangrijke persoon (Filémon 4-7). Paulus zelf had hem tot het christendom bekeerd (Filémon 19) en schreef hem de kleinste van zijn bewaard gebleven brieven. Hij woonde te Kolosse. In zijn huis kwam (een deel van) de gemeente bijeen (Filémon 2). Hij was aan Paulus verbonden door banden van geloof en van vriendschap. De overlevering zegt dat hij later bisschop van Kolosse of Gaza werd en onder Nero de marteldood gestorven is.

De Brief aan Filémon is de enige brief van Paulus, die strikt een persoonlijk karakter draagt. De aanleiding was dat één van Filémons slaven, Onésimus, zijn meester in zijn bedrijf benadeeld had (Filémon 11,18). Daarna was Onesimus uit vrees voor straf naar Paulus gevlucht (Filémon 1,9,10,13,22). De apostel had ook Onesimus voor Christus gewonnen en wilde hem eigenlijk graag bij zich houden vanwege zijn ijver en trouw (Filémon 10). Maar toch stuurde hij hem tegelijk met Tychicus naar Kolosse terug (Kol. 4:7). Hij gaf hem de brief aan Filémon mee.

 Filemon 1 Paulus, een gevangene van Christus Jezus, en Timotheüs, de broeder, aan Filemon, de geliefde en onze medearbeider,

De brief wil de meester gunstig voor de slaaf stemmen. Meer dan enige andere is deze brief een bijdrage aan onze kennis van het karakter van Paulus. In de oude wereld was de slaaf een ding, maar voor Paulus is hij een persoon. Zelfs ondanks zijn fout heeft hij aanspraak op goede behandeling. De apostel zit gevangen maar zwijgt over zichzelf. De apostel erkent het recht van eigendom: de slaaf behoort aan zijn heer. Daarom stuurt Paulus hem terug met een brief. Zijn tact en mensenkennis vallen op. Alles wordt gedaan om aan Onesimus een goede ontvangst te verzekeren en Filémon gunstig te stemmen (Filémon 5-7,20).

In andere brieven stelt Paulus zijn apostelschap op de voorgrond en spreekt hij als man van gezag, maar hier vraagt hij alleen (Filémon 9-10). Hij schrijft de brief ook uit naam van Timotheüs. De brief aan Filémon is zo een praktisch commentaar op 1 Kor. 13 en Kol. 4; 16 Paulus doorleefde wat hij preekte.

Nu vind ik die commentaren altijd prachtig, maar ik wil daar in *mijn Mijmeringen* nooit teveel aandacht aan schenken. Dat komt omdat ik alleen op de Bijbel wil vertrouwen. Dat aan de ene kant, omdat ik geloof dat de Bijbel, Gods Woord, Jezus Christus is Die Zelf spreekt, Zichzelf verklaart. (Joh. 1:1-5). Aan de andere kant hebben wij vandaag zoveel commentaren, zoveel Bijbervertalingen, dat het voor mij ondoenlijk is om te bepalen wie het nu bij het rechte eind heeft.

Dus ik begin gewoon met mijmeren, en het eerste wat mij dan opvalt is dat er **twee** hoofdpersonen zijn in deze brief en dat zijn Filémon en Onesimus. Zoals ik hiervoor al schreef komt de naam van Filémon verder in de Bijbel niet voor, en de naam van Onesimus kom ik alleen tegen in Kol. 4:9 als zijnde de man die door Paulus naar Kolosse is gestuurd (samen met Tychikus) om daar te kijken en te horen hoe het met de gemeente aldaar gaat.

Uit Filémon 1 lees ik dat Paulus op het moment van het schrijven van deze brief in gevangenschap zit en dat Timotheüs bij Paulus is. Of dit de gevangenschap in Rome is nadat Paulus zich beroepen heeft op zijn Romeins staatsburgerschap (Hand. 22:25-28) of dat Paulus elders in gevangen is genomen weet ik niet.

Deze brief is gericht aan Filémon, maar ook aan Appia en Archippus, én aan de hele gemeente die in het huis van Filémon samenkomt.

Voor mij betekent dit dat deze Filémon een wedergeboren Christen is, die het Evangelie van Jezus Christus volgt en ervan getuigt, ondanks de mogelijke gevaren die dit met zich mee kan brengen. In de brieven van Paulus lees ik veel voorbeelden over mensen die openlijk hun geloof in God Almachtig in Jezus Christus belijden, en dit moeten 'betalen' met veel verdrukking en vervolging, soms zelfs met martelingen en de dood tot gevolg.

Maar deze Filémon heeft zelfs zijn huis opengesteld om hier geregeld samen te komen in de Naam van Jezus Christus.

📖 Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

📖 Kol. 4:9 met Onesimus, de trouwe en geliefde broeder, die er een van u is; zij zullen u alles bekendmaken wat hier gebeurt.

📖 Hand. 22:25 En terwijl zij hem met de riemen in gestrekte houding vastbonden, zei Paulus tegen de hoofdman over honderd die erbij stond: Is het u geoorloofd een Romein te geselen, en dat nog wel onveroordeeld? Toen de hoofdman over honderd dat gehoord had, ging hij naar de overste en berichtte het hem; hij zei: Pas op wat u gaat doen, want deze man is een Romein. En de overste ging naar hem toe en zei tegen hem: Zeg mij, bent u een Romein? En hij zei: Ja.. En de overste antwoordde: Ik heb dit burgerrecht voor een groot bedrag verkregen. En Paulus zei: Maar ik ben zelfs zo geboren.

De namen van mensen die Paulus hier noemt in Filémon 2 zijn voor mij onbekende namen. De naam van Appia kom ik in de Bijbel helemaal niet tegen, en de naam van Archippus kom ik alleen in Kol. 4:17 tegen waar Paulus hem 'waarschuwt' om in de bediening te blijven, die hij aangenomen heeft.

Overigens vind ik dit een vreemde uitspraak van Paulus, alsof Paulus twijfelt aan de bediening van Agrippus, dat deze bediening niet door Paulus aan Agrippus is 'gegeven', maar dat deze Agrippus van zichzelf vindt dat hij een prediker, Bijbelleraar is, met alle mogelijke gevolgen tot gevolg. Maar dit is speculatie van mij, want voor hetzelfde geld was deze Agrippus wél door God Almachtig geroepen om deze bediening op zich te nemen.

-----...-----

Zoals Paulus al zijn brieven in de Bijbel begint, zegent hij de gemeente met de **genade en de vrede van God**, onze Vader, en van de Here Jezus Christus.

In de tijd dat Paulus hier op aarde rondwandelde was de vrede die hij en zijn metgezellen, maar ook de gemeenten die Paulus gesticht heeft, ver te zoeken. Uit veel brieven van Paulus lees ik dat hij en zijn metgezellen en de gemeenten die hij gesticht heeft, verdrukt werden, dat de mensen vervolgd werd, en dat het de gemeenten heel erg moeilijk gemaakt werd om vrij het Evangelie van Jezus Christus te prediken.

De belangrijkste reden daarvoor was dat de Joden Jezus Christus hadden verworpen en Hem zelfs aan de Romeinen overgeleverd hadden om Hem aan de kruisdood te laten sterven. Maar zij niet alleen, want er waren ook Joden die Jezus Christus als Redder en Verlosser aangenomen hadden, maar tegelijkertijd zich strikt aan de wet hielden die Mozes namens God Almachtig aan het volk Israël gegeven had. En tegen deze laatste groep mensen ageert Paulus fel in zijn brieven aan de gemeente van Galaten en Rome.

De **genade en de vrede** die van God Almachtig komt is echter van een hele andere grootheid.

De 'genade' betekent dat ik als mens Jezus Christus heb aangenomen als mijn persoonlijke Redder en Verlosser, en dat **dààrom** het geloof van God Almachtig in het Evangelie van Jezus Christus heb **gekregen**, (Ef. 2:8-9) en wel in die mate die God nodig vindt om mij de werken te laten doen die God voorbereid heeft. (Ef. 2-10)

Genade is immers dat ik iets ontvang waar ik enerzijds helemaal geen recht op heb en anderszijds ook totaal niet verdiend heb.

 Kol. 4:17 En zeg tegen Archippus: Let op de bediening die u aangenomen hebt in de Heere, dat u die vervult.

 Ef. 2:8-10 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Paulus noemt dit in Gal. 2:16 dat rechtvaardiging (met God Almachtig) niet door werken kan komen maar **alleen** door het geloof. Met andere woorden: ik heb Jezus Christus aangenomen als mijn Redder en Verlosser en daarom geloof ik dit Evangelie; niet op basis van het feit dat ik zo goed ben, of dat ik zoveel goede dingen in mijn leven heb gedaan dat de balans van mijn leven in mijn voordeel zou uitslaan. Absoluut niet. De Bijbel zegt ook tegen mij dat er op de hele aarde niemand is, die goed doet. (Rom 3:10). Dus ook ik als bekeerde mens doe nog steeds dingen in mijn leven die niet in overeenstemming zijn met wat God geboden heeft. (Zie ook wat ik hierover geschreven heb in mijn vergelijking tussen het Nederlandse Rechtstelsel en het Goddelijke Rechtstelsel, Overtreding leidt tot straf op pag. 16-18).

Alleen het geloof in het feit dat God Almachtig Persoonlijk in de Persoon van Jezus Christus naar deze aarde is gekomen om mij en iedereen die dit wil met Zichzelf te verzoenen, zijn **gerechtvaardigd** voor God. Dat wil dan zeggen dat de oerzonde die de eerste mens '**ādām**' heeft gedaan, en die voor een onoverkomelijke kloof had gezorgd tussen God Die heilig is en de mens die nu zondig geworden was. Maar die verzoening geldt ook voor alle zonden en ongerechtigheden die ik vandaag de dag nog steeds doe. Mijn zonden en ongerechtigheden hebben geen enkele invloed (meer) op mijn rechtvaardiging met God. Wat een wonder is dit!

Paulus wil door het toewensen van de '**genade**' van God Almachtig, dit de gemeente nog even onder de ogen brengen. Welke uitverkoren mensen zij zijn dat zij door God uitgekozen zijn om als eerste te kunnen en te mogen geloven en daarmee toetreden zijn tot het uitverkoren geslacht van God (I Petr. 2:9). (Zie pag. 21-27 De eerstelingen en de Ambassadeurs).

Maar met de '**genade**' wenst Paulus de gemeente die bij Filémon thuiskomt ook de **vrede** toe. En met die **vrede** wordt bedoeld de wetenschap dat zij verzoend zijn, gerechtvaardigd zijn met God Almachtig. Zoals God de eerste mens '**ādām**' uit het paradijs moest verbannen omdat Hij niet meer in hun nabijheid kon zijn vanwege de zonden die zij gepleegd hadden, zo '**trekt**' God als het ware door het aannemen van Jezus Christus mij als bekeerde mens weer tot zich.

En dat geeft **vrede** in mij als mens. Dat betekent dat ik mij geliefd mag weten en geaccepteerd door God Almachtig. (zie het thema 'de relatiedriehoek' in Mijn mijmeringen bij de Bijbelse brieven van Paulus Deel I, Pag. 298).

Die **genade** en die **vrede** van God Almachtig **in** Jezus Christus mogen als een tegengewicht zijn op de weegschaal van mijn omstandigheden. Aan de ene kant van de weegschaal liggen de omstandigheden, de ziekten, de rampen, de oorlogen, de dood, de rouw. Maar aan de kant van de weegschaal liggen de **genade** en de **vrede** van God, zodat de weegschaal van mijn leven in balans is.

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Rom. 3:10 zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één,

I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Dank aan God

Zoals ik hiervoor al aangaf is het voor mij heel eenvoudig om te gaan *googelen* om op internet te lezen wie Filémon en Onesimus waren en wat de intentie van deze brief aan Paulus is. En waarom deze brief überhaupt in de Bijbel is opgenomen. Maar dat doe ik niet!

Ik doe dat niet omdat ik geen interesse zou hebben in alles wat op het internet geschreven staat, maar ik doe dat omdat ik het vertrouwen heb dat **alles** wat in de Bijbel geschreven staat zichzelf uitlegt en verklaart. De Bijbel is immers geen boek met alleen maar letters op papier. Volgens Joh. 1:1-5 is de Bijbel het Woord dat bij God Almachtig was én God is en dat het leven het Woord was. Dan heb ik het dus over Jezus Christus. Hij is levende Woord en Hij was bij God en is God.

Als Jezus Christus spreekt, dan kan ik Zijn stem horen. Ook als dit door de Bijbel gebeurt. Want elk vers dat geschreven is in de Bijbel wordt gesproken door Jezus Christus.

Wil dat nu zeggen dat ik een specialist ben in het horen en luisteren naar de stem van God Almachtig **in** Jezus Christus? Was het maar waar. Ik heb ook vaak de grootste moeite om uit de mengelmoe van eigen gedachten en stemmen die ik in en om mij heen hoor, de stem van Jezus Christus te horen. Vaak is het voor mij als dat ik in een druk restaurant ben en amper de ober kan verstaan wanneer hij mijn bestelling komt opnemen.

Aan de andere kant moet ik ook eerlijk toegeven dat ik niet altijd een rustige omgeving opzoek om met God Almachtig **in** Jezus Christus te spreken. Stille tijd noem ik dat, en als ik mij terugtrek om in de stilte God te zoeken, dan zal Hij Zich laten vinden, en zal ik Zijn stem duidelijker verstaan. (Matt. 7:7-8).

-----...-----

Paulus begin zijn brieven altijd eerst om God Almachtig in Jezus Christus te danken. Te danken voor zichzelf, maar ook voor de gemeenten en de mensen die Paulus het Evangelie van Jezus Christus heeft mogen brengen.

Want wéét dat het geen mens is die hem bij Jezus Christus heeft gebracht, het is Jezus Christus Zélf Die naar Paulus toe is gekomen, in een tijd dat Paulus Jezus Christus haatte met alles wat in hem was. De ontmoeting tussen Jezus Christus en Paulus was echter zó overweldigend, dat Paulus zich overgaf aan Jezus Christus en Hem aannam als Redder en Verlosser. (lees Hand. 9 maar eens).

📖 Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

📖 Matt. 7:7-8 Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden. 8. Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden.

Over deze bekering van Paulus denk ik niet licht. Want Paulus had een uitermate godsdienstige opvoeding gehad als Farizeeër, aan de voeten van de beroemde Bijbelleraar Gamaliël. (Hand. 5:33, 22:3). Paulus kende de toenmalige Bijbel van binnen en van buiten. Paulus kende ook alle profetieën die Jezus Christus aangingen, maar net als de Farizeeërs geloofde Paulus niet dat die profetieën over Jezus Christus gingen.

In zijn fanatisme om Jezus Christus af te wijzen als Diegene Die in de Bijbel genoemd werd als de komende Messias, kreeg hij zelfs toestemming van de hogepriesters en van de oudsten van het volk Israël om mensen te vervolgen, op te pakken, te arresteren en gevangen te nemen die Jezus Christus wél als Messias aangenomen en Hem volgden en aanbaden. En dat tot over de landsgrenzen aan toe, want het bekeringsverhaal van Paulus in Hand. 9 beschrijft zijn bekering toen hij onderweg was van Jeruzalem naar Damascus in Syrië.

Op het moment dat Jezus Christus Zich openbaarde aan Paulus gingen als het ware zijn ogen open, en kon Paulus alle profetieën uit het Oude Testament die betrekking hadden op de komende Messias wél koppelen aan Jezus Christus. En tegelijk zag hij in wat hij werkelijk aan het doen was, namelijk het vervolgen van aangekondigde Messias, Jezus Christus. Dat hij dus God Almachtig zélf vervolgde.

Ik kan mij daarom ook voorstellen dat Paulus letterlijk op de grond is gevallen toen Jezus Christus Zich aan Hem openbaarde. En omdat het Oude Testament God Almachtig toch meer als rechtvaardige Rechter laat zien, kon Paulus alle straffen van God die het volk Israël overkomen is als zij Gods geboden overtraden direct op zichzelf toepassen. Paulus zag in één keer dat hij God **in** Jezus Christus ontzettend veel pijn en verdriet deed door Jezus navolgingen te vervolgen tot de dood aan toe.

Ik kan mij dat heel goed voorstellen dat wanneer ik 100% van iets overtuigd ben, en dat in woord en daad naar buiten gebracht heb in en door mijn leven, en er dan achter kom dat ik het altijd fout heb gehad, dat ik mij op het minst beschaamd over voel en dat ik moet erkennen dat ik het allemaal bij het verkeerde eind heb gehad.

Bij Paulus ging het zelfs nog verder, want Paulus wist dat hij mensenlevens veruïneerd had, hij wist dat hij veel gezinnen veruïneerd had door mensen te arresteren, te laten martelen en te doden. Paulus wist ineens dat hij tegenover God Almachtig in een enorme schuldpositie stond waar Gods wetten heel duidelijk over waren. Er was maar één straf voor Paulus en dat was de doodstraf. En Paulus werd zich dat allemaal heel snel en ineens bewust.

Hand. 5:33 Maar er stond iemand op in de Raad, een Farizeeër van wie de naam Gamaliël was, een leraar van de wet, die in hoge achting stond bij heel het volk. Hij gaf opdracht dat men de apostelen even buiten zou doen staan.

Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaderen, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

Is het dan raar dat Paulus een niet te beschrijven dankbaarheid naar God Almachtig **in** Jezus Christus heeft, Als Jezus hem niet doodt, maar hem op doet staan en hem een taak geeft die onnoemlijk groot is. (Hand. 9:15). Namelijk dat deze Paulus Jezus Christus moet gaan verkondigen aan iedereen die het horen wilde en niet horen wilde.

Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

In plaats van dat Paulus terplekke werd gedood vanwege zijn (mis)daden, wordt hij als het ware door Jezus Christus 'verhoogd' tot één van Zijn trouwste en grootste medearbeiders.

Ik weet zeker dat Paulus daarom al zijn brieven begint met het danken van God Almachtig **in** Jezus Christus. Of het nu één persoon betreft, in dit geval Onesimus, of dat het een totale gemeente is die zich gaat wijden aan Jezus Christus.

-----...-----

Het bovenstaande bekeringsverhaal van Paulus is ook mijn eigen verhaal. Want ook ik heb alles gedaan wat God Almachtig verboden heeft. En ne als Paulus kwam ook ik tot de conclusie dat ik het in mijn leven en de dingen die ik deed totaal bij het verkeerde eind had. Ook ik kwam er achter dat ik tegen God aan schopte met alles wat in mij was en vond dat ik zelf heel goed in staat was om mijn leven vorm te geven zoals ik dat wilde.

Maar doordat ik een leven leidde waarin 'ik' de hoofdrol speelde en alle andere mensen mij eigenlijk weinig of niets deden, ben ik door eigen schuld in omstandigheden terecht gekomen die meer weg hadden van een stinkend, rottend moeras, dan dat ik een fris leven leidde met alles wat daarbij hoorde.

Later begreep ik dat het God Almachtig in Jezus Christus Zélf was die de twee werelden zo scherp op mijn netvlies zette. Aan de ene kant datgene wat ik van mijn leven gemaakt had, en aan de andere kant wat God met mijn leven aan wilde. De tegenstelling kon niet groter zijn. Ik stand met tig-nul achter bij God.

Maar net als Paulus openbaarde God Almachtig Zich niet als een strenge Rechter die mij wel even mijn verkeerde dingen zou afleren door Zijn wetboek van Strafrecht op mij los te laten.

Neen, God Almachtig in Jezus Christus liet mij zien wat Hij in Jezus Christus voor mij had gedaan. In plaats dat ik de straf moest betalen voor mijn verschrikkelijke daden heeft Jezus Christus deze straf voor mij betaald en mag ik leven. En net als bij Paulus kwam God met een opdracht naar mij toe.

De opdracht voor Paulus was dat hij het Evangelie van Jezus Christus over de wereld heen zou verkondigen, tot aan koningen aan toe. (Hand. 9:15).

Mijn opdracht was dat ik de Christenen moest gaan waarschuwen en de woorden moest doorgeven die God Almachtig tot mij spreken zou. Daarvoor zou ik aangesteld worden als een wachter op de muur. (Ez. 33:7).

Maar net als bij Paulus moest ik eerst alles afleren wat ik geleerd had. Niet alleen de dingen die mijn omstandigheden bepaalden, maar ook alles wat ik op geestelijk gebied 'geleerd' had. En dat proces heeft vele jaren geduurd en was een combinatie van mijn eigen helingsproces, mijn eigen herstel en tegelijk dat ik moest gaan leren luisteren naar wat God Almachtig Zélf te vertellen had.

En dan heb ik dus over de Bijbel, het Woord van God. Want in deze tijd zijn er vele Christenen en ook wedergeboren Christenen die Gods Woord, de Bijbel eigenlijk niet meer zélf openen en zich niet meer rechtstreeks laten vullen door de woorden die Jezus Christus uitsprekt. Het is immers toch veel gemakkelijker om op zondag naar de dominee, de voorganger of de pastoor te luisteren wat hij te zeggen heeft. Hij heeft er immers voor geleerd.

Nu wil ik absoluut niet zeggen dat dominees, voorgangers, pastoors, en alle andere mensen die zich bezig houden met het Evangelie van Jezus Christus, allemaal en altijd verkeerde dingen zeggen. Maar waarom zou ik een relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus willen hebben en onderhouden **via** iemand anders, als ik die relatie óók rechtstreeks kan hebben?

Daarbij komt dat van satan bekend is dat hij zich voor kan doen als een engel van het licht (II Kor. 11:14). Met andere woorden: satan kan door mensen (dus ook door dominees, voorgangers en pastoors) werken en hen dingen laten zeggen die zó enorm vroom klinken, maar die niet zo in Gods Woord beschreven staat. Kijk maar hoe de eerste mens '**ādām**' gevallen is voor de zonde. (Gen. 3). Niet omdat satan iets zei dat totaal afwijkend was van wat God Almachtig gezegd had, maar omdat satan iets zei dat heel erg leek op wat God gezegd zou kunnen hebben.

Satan werkt door mensen heen zonder dat deze mensen daar zelf erg in hebben (Ef. 6:12). En dat gebeurt het liefst bij mensen die zelf de Bijbel niet meer openen om daar te lezen wat Gods wil is. Daarom citeert Jezus Christus in de woestijn, als Hij verleid wordt door satan, de Bijbel. '*Er staat geschreven.....*'. Daarom citeert Jezus Christus zoveel teksten uit het OT als Hij aangevallen wordt door Farizeeërs en andere mensen die Hem onderuit willen halen. Elke keer weer: '*Er staat geschreven.....*'.

Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

Ez. 33:7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.

II Kor. 11:14 En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht.

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Als ik geen kennis meer heb van de Bijbel Zelf, ben ik dus *afhankelijk* geworden van wat andere mensen (wie het ook zijn) zeggen en vertellen over God Almachtig, over Jezus Christus, over de Heilige Geest. En omdat alle mensen in deze zondige en gebroken wereld leven, die onder heerschappij staat van satan, gebruik satan alles en iedereen die hij voor zijn doel kan gebruiken om mensen bij God vandaan te trekken. Want satan kan en zal zó spreken, dat het lijkt alsof hij de Bijbel citeert. Maar dat doet hij *nét* niet, waardoor ik op een dwaalspoor gebracht kan worden.

Lees nog maar eens goed door wat ik geschreven heb onder het thema '*Overtreding van de wet van God leidt tot straf*' op pag. 16-18. Pak de Bijbel erbij en zoek zelf datgene op waarover ik schrijf om te '*controleren*' of de woorden die ik schrijf inderdaad zo door Jezus Christus geschreven zijn.

-----...-----

Paulus schrijft in al zijn brieven vanuit een enorme dankbaarheid aan God Almachtig **in** Jezus Christus omdat hij weet waar hij vandaan komt. Paulus weet dat het een wonder van de grootste orde is dat God hem niet direct met vuur verteerd heeft. En Paulus weet dat het nog een groter wonder is dat Jezus Christus hem zo een belangrijke opdracht heeft gegeven (Hand. 9). En Paulus is daar zijn hele leven zó vol van dat hij niets meer *kàn* en wil dan het Evangelie van Jezus Christus vertellen.

Paulus heeft moeten leren in een lange schoolperiode dat God Almachtig niet alleen een rechtvaardige Rechter is, maar dat God juist een bovenal een liefdevolle Vader is die van Zijn kinderen houdt met een **onvoorwaardelijke** liefde. Daarvoor is Paulus na zijn bekering eerst drie jaar afgezonderd in de woestijn van Arabië. (Gal. 1:17-18). Daarom werd Paulus door de leiding van de toenmalige Messiaanse gemeente voor meer dan tien jaar naar zijn geboortestad gestuurd (Hand. 9:30).

En in al die jaren heeft Paulus alles moeten afleren wat zijn Farizeese opleiding hem gebracht had. Het Farizeese geloof dat vormgegeven werd in de wetten, inzettingen regels die God Almachtig in het Oude Testament aan Zijn volk Israël had gegeven. Maar dat niet alleen: de Farizeeërs hielden zich ook aan de Halacha:

De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden).

*Deze Halacha was **NIET** door God Almachtig gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).*

Het strijdpunt van Johannes en Jezus Christus met de religieuze

Gal. 1:17-18 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus. Daarna, drie jaar later, ging ik naar Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.

Hand. 9:30 Maar toen de broeders dit te weten kwamen, brachten zij hem naar Caesarea en stuurden hem vandaar weg naar Tarsus.

leiders was dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel. Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel.

Groot strijdpunt was ook dat de religieuze leiders die Halacha vaak zélf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichten om zich daaraan te houden.

Over het gelijkstellen van boeken en geschriften aan de Bijbel in onze tijd heb ik al meerdere malen geschreven.

Tegenover al die wetten, geboden, verboden, regels en inzettingen heeft Jezus Christus echter één nieuw gebod gegeven. het gebod van de liefde (Matt. 22:36-39, Joh. 13:34).

In al Paulus zijn brieven lees ik ook hoe Paulus zich verzet tegen mensen die denken dat zij door het houden van de wetten het eeuwige leven kunnen 'verdienen'. Alsof deze mensen gerechtvaardigd kunnen worden tegenover God Almachtig **in** Jezus Christus door wat zij **zelf** hebben gedaan. Paulus zegt ronduit dat er maar één manier is om het eeuwige leven te verkrijgen, en dat is door het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen als waarheid.

En als ik dàt doe, dan kom ik als eerste tot de erkenning dat ik een groot zondaar was en ben, en dat ik op allerlei mogelijke manieren Gods geboden en regels overtreden heb. En als ik dan tot die erkenning gekomen ben dan ga ik duidelijk en helder zien dat het rechtvaardig van God Almachtig zou zijn om mij daarvoor te straffen. Dat gebeurt in het Nederlandse Recht niet anders. Als ik met honderd kilometer per uur door de bebouwde kom heenrijd met mijn auto dan kan ik daar van alles van vinden, maar niet dat het onrechtvaardig is wanneer ik daarvoor door de politie 'gepakt' wordt met alle gevolgen van dien.

Hoe groot is het wonder dan dat God Almachtig **in** Jezus Christus, ondanks mijn zonden en ongerechtigheden, niet klaar staat om mij te straffen voor al mijn verkeerde daden, maar dat Hij mij juist wil helpen om mijn leven en mijn omstandigheden ten goede te veranderen.

En wordt dat wonder niet nóg groter als God Almachtig **in** Jezus Christus dit al heeft bepaald voor mij, vóórdát ik überhaupt in dit lichaam van vlees en bloed geboren was (Ef. 1:4).

Mat. 22:36 Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Joh. 13:34 Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben.

Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

Bij mij brengt dat dezelfde **dankbaarheid** voort als die waar Paulus over schrijft. Het Evangelie van Jezus Christus heeft mij veranderd van een eigenwijs, eigenzinnig, ik-gericht, egoïstische, hebzuchtige en zondig mens, in een mens die in alles probeert anderen hoger achten dan mijzelf (Fil. 2:3), in iemand die probeert in alles liefde, vergeving en verzoening tot uitgangspunt van mijn leven te maken, in iemand die God Almachtig daarvoor aanbidt en Hem voor altijd dankt en die nu probeert Jezus Christus te volgen in datgene wat Hij zegt. Omdat God **in** Jezus Christus **bewezen heeft** alleen het goede voor te hebben met mij als mens.

Mijn bekeringsverhaal herinnert mij altijd weer waar ik vandaan kom, uit welke ellende en misere ik kom. Mijn bekeringsverhaal herinnert mij ook altijd weer waar ik nu sta, wie ik nu mag wezen in Jezus Christus.

Mijn verleden kan ik niet vergeten, maar mag ik gebruiken om God Almachtig **in** Jezus Christus, net als Paulus, voor eeuwig te danken en te loven en te prijzen. Dat alles wat ik doe, zeg en denk tot verheerlijking van die God mag zijn.

-----,-----

Als Paulus hoort dat Filémon zijn leven aan Jezus Christus heeft gegeven en Hem als Redder en Verlosser heeft aangenomen, én Paulus hoort dat Filémon dit ook in woord en daad uitdraagt, is hij nog blijer. Want Paulus hoort van de liefde die Filémon heeft voor het Woord van God, en hij hoort dat Filémon de gelovigen die bij hem thuis komen als gemeente, lief heeft. En nogmaals: die liefde behoort tot dé uitgangspunten van het Evangelie van Jezus Christus.

Ben ik dan perfect in mijn liefde?

Absoluut niet. Ik heb daar zelfs in deze mijmeringen uitgebreid over geschreven op pag. 201-204. Maar ook al ben ik zelf nog elke dag aan het leren, dan wil dat niet zeggen dat ik moet wachten tot ik perfect ben. Want ik zal pas perfect zijn als ik bij Jezus Christus ben, als mijn lichaam van vlees en bloed gestorven is. En misschien gaat mijn leerschool in het hiernamaals ook nog wel door. Niet ik bepaald dat, maar mijn God Almachtig **in** Jezus Christus bepaalt dat.

Ook Filémon is lerende. Ook al is hij waarschijnlijk de voorganger van de gemeente die bij hem thuis komt (Fil. 2). En het is Paulus zijn gebed dat Filémon in alles het Evangelie van Jezus Christus vóórleeft in de gemeente. Dat de 'nieuwe' kennis die Filémon heeft opgedaan uit het Evangelie van Jezus Christus geopenbaard wordt en dat de mensen die aan Filémon zijn toevertrouwd zich als het waren kunnen 'laven' aan hem. Om meer en meer van onze Heer Jezus Christus te weten te komen.

☞ Fil. 2:3 Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf.

☞ Filemon 1:2 en aan Appia, de geliefde, en aan Archippus, onze medestrijder, en aan de gemeente, die bij u thuis samenkomt:

De vraag die ik mij dan vraag is: aan hoeveel voorgangers, dominees en pastoors kan ik mij 'laven'? Hoeveel liefde, kennis en wijsheid stralen de hedendaagse leidinggevenden in kerken en gemeenten nog uit, zodat hun levenswijze mensen trekt? (ongelovige mensen).

Een paar weken geleden overleed er iemand in onze kennissenkring, en Sonja en ik werden uitgenodigd om bij de afscheidsdienst in een traditionele kerk aanwezig te zijn. Wat mij daar op viel was dat de dominee alles, maar dan ook alles van papier oplas. Van de schriftlezing tot het gebed, van de zegen tot de preek tot het dankbaarheidsgetuigenis en noem maar op. Het kwam bij mij over als het opzeggen van een liturgie waar niets 'levends' uit sprak. Deze dominee vertelde niets verkeers, aan zijn gebeden was niets verkeers, maar het kwam zó onpersoonlijk, zo afstandelijk, zo koud over.

Is dàt hetgene waar Paulus over spreekt als het gaat over de liefde, over de liefde voor alle gelovigen, als het zich krachtig openbaren in de kennis van al het goede tot Jezus Christus? Is de roeping van die dominee niet een beroep geworden?

Toen wij jaren geleden een intergemeentelijke activiteit voor onze stad wilden organiseren, zijn op die uitnodiging een paar kerkelijke leidinggevenden op afgekomen waaronder een Katholieke pastoor, een Gereformeerde predikant, een voorganger van een pinkstergemeente. Toen ik aan het eind van de eerste vergadering voorstelde om tot God Almachtig **in** Jezus Christus te bidden om Zijn leiding te vragen voor het organiseren van al onze activiteiten weigerden de pastoor en de predikant om hardop te bidden. Zij vonden dat er geleerde mensen vóór hen waren geweest in het verleden, die hele mooie woorden op papier hadden gezet die zij als gebed konden opzenden naar God. Maar om nu in eigen woorden zomaar te gaan bidden? Neen, dat was een brug te ver. Alsof het bidden als een privégelegenheid wordt gezien.

Is dàt hetgene waar Paulus over spreekt als het gaat over de liefde, over de liefde voor alle gelovigen, als het zich krachtig openbaren in de kennis van al het goede tot Jezus Christus? Is de roeping van veel kerkelijke leidinggevenden niet een beroep geworden?

Paulus beleeft veel vreugde en troost aan wat hij over Filémon hoort, over zijn liefde voor het woord van God Almachtig en over zijn liefde voor de mensen om hem heen. Want Paulus schrijft dat door die liefde de gemeentemensen om Filémon heen daardoor innerlijk verkwikt worden.

Gebeurt dàt ook vandaag de dag nog in onze kerken en gemeenten? Zie en hoor ik dat in onze samenkomsten van vandaag de dag?

Het bovenstaande beschouw ik als mijn roeping om Christenen op te roepen een frisse wind van de Heilige Geest door hun geloofsleven te laten waaien. Het Evangelie van Jezus Christus is niet iets wat ik er maar even bij doe in mijn leven. Het Evangelie van Jezus Christus heeft mijn oude levenshouding vernietigt. Het bestaat niet meer (Gal. 2:19). Het leven mét en in Jezus Christus is daarvoor in de plaats gekomen. En net als Paulus kàn ik daarover mijn mond niet dichthouden. En als het goed is straalt mijn manier van leven alleen dàt geloof in Jezus Christus uit.

Gal. 2:19 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Als ik mensen vraag naar wat 'vrijheid' is terwijl zij al vanaf hun geboorte in een oorlogssituatie leven, dan kunnen zij mij dat niet **uit ervaring** vertellen. Voor hen is 'vrijheid' iets dat zij van andere mensen hebben gehoord, maar het zelf niet kunnen ervaren, of ooit ervaren hebben.

Als ik mensen vraag naar wat 'vrijheid' is, terwijl zij jarenlang in een oorlogssituatie hebben geleefd, maar nu 'vrij' zijn, dan kunnen zij mij precies vertellen wat die 'vrijheid' voor hen betekent. Zij hebben de 'onvrijheid' aan den lijve ondervonden.

Het leven van mensen op deze aarde zónder Jezus Christus, is als het leven in een oorlogssituatie. Geweld, oorlog, verdriet, pijn, onderdrukking, armoede zijn zó gewoon geworden, dat deze mensen zich een ander ('vrij') leven helemaal niet kunnen voorstellen. Maar als er mensen zijn die Jezus Christus aannemen als hun Redder en verlosser en daarmee bevrijd worden uit hun leven in een oorlogssituatie, pas dān kunnen zij de verschillen aangeven en juichen en jubelen. Dan is de angst weg, dan is er uitzicht op eeuwig leven, dan is er de wetenschap geliefd te zijn wie je ook bent, dan is er werkelijke vrijheid!.

Pleidooi voor Onesimus

Al het voorgaande is als een inleiding op de werkelijke boodschap van Paulus aan Filémon. Het is alsof Paulus wil zeggen dat hij Filémon hoog heeft als het gaat om het leven als een gelovige. Als iemand die het Evangelie van Jezus Christus heeft aangenomen.

Maar al het bovenstaande zou ik nog als 'theorie' kunnen plaatsen. Als een soort van 'ver van mijn bed show'. Als dat ik dat allemaal wel zo schrijf, maar **het doen** is van een heel ander kaliber.

Want Paulus gaat Filémon nu aanschrijven op iets wat Filémon veel pijn, verdriet en misschien ook wel veel geld heeft gekost. Het is dus nu geen theorie meer, maar praktijk. Want wat doet het Evangelie van Jezus Christus in zó een situatie?

Het schijnt namelijk dat Paulus iemand bij zich heeft die Onesimus heet. En deze Onesimus was een slaaf van Filémon.

Nu heb ik een behoorlijke afkeer van alles wat met slavernij te maken heeft, dus noem ik het liever dat Onesimus een werknemer is geweest van Filémon. En hieruit blijkt dan ook dat Filémon een redelijke welgesteld mesn was.

Deze Filémon was dus een werkgever die een werknemer had (en misschien wel meer), Onesimus. En ik denk dat deze Onesimus een redelijk hoge functie had in het bedrijf (huishouding) van Filémon, maar dat deze Onesimus van de ene op de andere dag was weggegaan. Misschien wel met het geld en persoonlijke bezittingen van Filémon. Er is in ieder geval iets gebeurd dat tot een dermate grote verwijdering heeft gezorgd tussen Filémon en Onesimus.

Of Filémon zich in die tijd al bekeerd had tot Jezus Christus weet ik niet. En of Onesimus zich al bekeerd had weet ik ook niet. Misschien waren zijn beiden in naam misschien wel Christen, maar uit het feit dat deze scheiding behoorlijk traumatische is verlopen blijkt voor mij wel dat zij, of één van beiden geen levende relatie hadden met God Almachtig **in** Jezus Christus.

Onesimus is op de ene van de andere dag verdwenen en laat een behoorlijk gat achter. En hoe het komt weet ik niet, maar deze Onesimus komt bij Paulus terecht in de stad Kolosse. En Paulus brengt het Evangelie van Jezus Christus naar Onesimus, die daar zodanig van onder de indruk komt dat hij zijn leven aan God Almachtig in Jezus Christus geeft. (Fil. 10).

Onesimus heeft Jezus Christus niet alleen aangenomen, hij is ook van grote waarde voor Paulus, die gevangen zit omwille van zijn geloof in Jezus Christus. Over de vervolgingen, verdrukking, armoede, gevangenschappen, martelingen en alles wat Paulus heeft moeten verdragen spreken de brieven van Paulus boekdelen (bijvoorbeeld II Kor. 11:24-27). En ik heb daar in mijn mijmeringen ook veel over geschreven.

Onesimus helpt Paulus waar hij kan in praktische zaken. Maar als Paulus schrijft dat Onesimus van veel nu voor hem is, dan weet ik zeker dat dit ook in geestelijk opzicht geldt.

Maar ook al is Onesimus van grote waarde voor Paulus, ook al predikt Onesimus misschien wel in de gemeente van Kolosse, in naam van Paulus, er staat wel een dikke muur tussen hem en God Almachtig in. Namelijk dat hij op onterechte gronden bij Filémon is weggegaan en daar (grote) schade heeft berokkend aan Filémon. Want anders spreekt Paulus niet over geld in Fil. 19.

Als Paulus er bij Filémon op aandringt om Onesimus weer bij zich in dienst te nemen, dan doet dit een groot beroep op zijn geloof. Want hier wordt de theorie van het Evangelie van Jezus Christus praktijk.

Filemon 1:10 Ik doe een beroep op u ten behoeve van mijn zoon, die ik heb voortgebracht toen ik in boeien geslagen was, namelijk Onesimus.

II Kor. 11:24-27 Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede geseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid.

Filemon 1:19 Ik, Paulus, heb het eigenhandig geschreven. Ik zal betalen, om niet te zeggen dat u ook uzelf aan mij schuldig bent.

De vrome woorden moeten die gesproken zijn en worden, moeten nu gevolgd worden door daden. Voor Filémon, want hij heeft schade geleden door het plotseling vertrek van Onesimus, en heeft daar misschien wel bittere gevoelens en gedachten aan overgehouden. En voor Onesimus, want hij moet het boetekleed aantrekken en terug gaan naar zijn oude werkgever Filémon die hij zo schandalig behandeld heeft. Want dat laatste maak ik toch wel uit deze brief op.

-----,-----

Bijbelleraren, Predikers en wie dan ook moeten het Evangelie van Jezus Christus uitleggen zoals God Almachtig dat bedoeld heeft. Het Evangelie is geen *'feel good'* Evangelie. En het is ook zeker niet dat wanneer ik mijn leven hier op aarde toevertrouw aan God **in** Jezus Christus, dat ik dan als het ware op een roze wolk verder door het leven ga, en niet meer achterom hoeft te kijken wat ik aangericht heb in levens van anderen.

Ik heb God Almachtig **in** Jezus Christus in 1984 aangenomen. Maar mijn omstandigheden veranderden toen niet (direct). Mijn omstandigheden heeft Jezus Christus juist gebruikt om mij te veranderen. Daarbij gold voor mij, dat de rotzooi die ik in mijn leven had gemaakt, ook zelf moest opruimen. Dat de muren die ik door alle beschadigingen in mijn leven rond mijn hart had gebouwd, dat ik deze ook zelf weer moest afbreken.

Ik kreeg alleen de belofte dat wanneer ik mijn rotzooi **met** Jezus Christus zou gaan opruimen, en de muren rondom mijn hart **met** Jezus Christus zou gaan afbreken, dat Hij, God Almachtig mijn bescherming zou zijn en dat Hij mij leiden zou.

De simpele reden daarvoor is dat beschadigingen die ik in mijn leven opgedaan heb, dat de muren die ik rondom mijn hart opgebouwd heb, mij tegenhouden van de werkelijke **vrijheid** in Jezus Christus. Want hoeveel energie kost het niet om iemand te haten, om verbitterd te zijn, om een gebroken hart te hebben.

Elke keer wees Jezus Christus bij mij weer nieuwe terreinen in mijn leven aan, waarin ik grondig moest veranderen. Maar Jezus Christus stond al die tijd naast mij, bemoedigend, troostend, beschermend. Ik heb mijn leven, mijn jeugd, moeten herschrijven. Want mijn leven van 0 tot en met 16 jaar waren voor mij één hel, één grote poel van duisternis en misere.

Dat herschrijven van mijn leven kon ik alleen omdat Jezus Christus naast mij stond en mij die opdrachten gaf die ik op dat moment aankon. Want het herschrijven van mijn leven betekende ook het herbeleven van mijn leven.

En dat was geen gemakkelijke opgave, want door de jaren heen had ik een film over mijn leven op mijn netvlies staan die door alle ellende en misere 'gekleurd' was, en op een aantal punten ook niet waar was. De haat en de bitterheid waren alleen maar gegroeid door de jaren heen.

Maar zoals ik schreef, Jezus Christus stond naast mij, en liet mij mijn leven herbeleven in fasen. En wel in die mate als ik aankon. En als ik door verdriet en pijn overweldigd was, kwam Jezus met Zijn liefde en troost en bemoedigde mij, ook om af en toe rust te nemen. En wanneer ik dan zo een fase verwerkt had, herbeleefd had, herschreven had, en ik had de rust ertoe genomen om alles met Jezus Christus te bespreken en te verwerken, dan vroeg Jezus Christus altijd of ik bereid was om verder te gaan.

Ik weet dat God Almachtig **in** Jezus Christus in één vingerknip mijn omstandigheden had kunnen veranderen. Ik weet dat Hij met één vingerknip mij van al mijn gebondenheden had kunnen bevrijden. Maar dat deed Hij niet, en dat doet God meestal niet. Want de bedoeling is wél dat ik van de werkwijze van God leer, en dat ik leer van mijn omstandigheden waarin ik mijzelf gebracht had, zodat de valkuilen gedicht zouden worden voor de toekomst. Want hoe moeilijk dit ook is (vooral voor slachtoffers), ik heb veel van mijn ellende en misere ook laten gebeuren.

Als ik nu zie wat dit herschrijven van mijn leven heeft opgebracht, dan zie ik alleen maar voordelen. Er is rust in mijzelf gekomen. Ik heb rust en vrede in mijn relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus. Ik weet dat ik weet dat ik zeker weet dat al mijn zonden en ongerechtigheden vergeven en weggewassen zijn. (I Joh. 1:9, Jak. 5:16). Ik weet dat ik weet dat ik zeker weet dat ik geliefd ben en er mag wezen. Door en met Gods hulp heb ik mij kunnen verzoenen met diegenen die mij zoveel leed en pijn hebben aangedaan in mijn jeugd. En daardoor kon ik ook naar diegenen toe die ik veel leed en pijn had aangedaan door mijn manier van leven.

En nu, vandaag de dag, mag ik weten vrij te zijn, voor zover ik weet dat ik vrij ben. Want nog steeds strek ik mijn armen uit naar mij Heer Jezus Christus, en als Hij nog terreinen tegenkomt in mijn leven, waar mijn zondige verleden dingen verbergt, dan openbaart de Heer dat door de Heilige Geest (Joh. 16:8), om ook die zaken beet te pakken.

Want het is de wil van God Almachtig in Jezus Christus dat ik in volkomen vrijheid leef. Vrij van angst, vrij van negatieve gevoelens en gedachten, vrij van wantrouwen, vrij van.....

-----,-----

I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Jak. 5:16 Belijd elkaar de overtredingen en bid voor elkaar, opdat u gezond wordt. Een krachtig gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand.

Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

En zo moet Onesimus terug naar Filémon. Ook hij moet gaan inzien wat hij door zijn gedrag en houding teweeg heeft gebracht. En zoals ik hiervoor al schreef, dat is geen eenvoudige weg. Voor gelovige mensen niet, en voor ongelovige mensen helemaal niet. Want ik had als wedergeboren Christen mijn steun in Jezus Christus. Als iemand God Almachtig in Jezus Christus afwijst, wie heeft hij dan als steun? Andere mensen? Psychologen en therapeuten uit de wereld?

Ik heb die weg alleen kunnen doorlopen mét Jezus Christus. Zonder Hem zou mijn hart nooit veranderd zijn en zou ik nog steeds leven in haat en verbittering.

Paulus herinnert Filémon aan al het voorgaande. Nogmaals, nu wordt het geloof in de praktijk getoets. Zowel van Filémon als slachtoffer, als van Onesimus als dader. Want hoe gaat Filémon reageren? Hoe gaat Onesimus reageren? Kunnen zij hun onderlinge verschillen (op dit moment) ondergeschikt maken aan het geloof in Jezus Christus?

Paulus wijst Filémon erop dat de geschiedenis met Onesimus misschien wel zó heeft moeten lopen (Fil. 15) om Onesimus tot geloof te kunnen brengen. En misschien heeft de geschiedenis met Onesimus wel zó moeten lopen om hem, Filémon, verder te laten groeien in zijn geloof. Want let wel: het is niet alleen satan die door mensenlevens heen kan werken (Ef. 6:12), God Almachtig kan en doet dit ook. Het verschil is alleen dat alles wat satan onderneemt in en door mensen leidt tot de dood, en dat wat Jezus Christus in en door mensen onderneemt leidt tot LEVEN!

Ik wijs hier nogmaals op dat het God Almachtig **in** Jezus Christus helemaal niet om materiële zaken gaat. Geld, goed, bezit hebben geen enkele betekenis voor Hem (Matt. 6:19-20), omdat zij in de hemel ook van geen enkele betekenis zijn. En misschien moeten zowel Filémon als Onesimus dit nog verder in de praktijk leren.

-----...-----

Dan komt er nog een belangrijk aspect van het Christelijk geloof om de hoek kijken.

Elkaar acceperen, elkaar vergeven, verzoenen met elkaar is één. Maar elkaar daarna **liefhebben** is van een hele andere orde. En daar spreekt Paulus over in vers 16. **Liefhebben** na één of meer traumatische ervaringen. De dader moet het slachtoffer gaan liefhebben en het slachtoffer moet de dader gaan liefhebben.

Is dat mogelijk?

Filemon 1:15 Want hij is wellicht daarom enige tijd van u gescheiden geweest, opdat u hem voor eeuwig zou terughebben,

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Mat. 6:19 Verzamel geen schatten voor u op de aarde, waar mot en roest ze verderven, en waar dieven inbreken en stelen; maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft, en waar dieven niet inbreken of stelen;

Filemon 1:16 niet meer als een slaaf, maar als meer dan een slaaf, namelijk een geliefde broeder. Was hij dat in het bijzonder voor mij, hoeveel te meer zal hij het voor u zijn, zowel in het vlees als in de Heere.

Ik ben in mijn opleiding tot pastoraal werker getraind in de contextuele therapie. Dat wil zeggen dat ik in een hulpverleningstraject niet alleen uitga van de feiten, de psyche en van het systeem waarin iemand is opgegroeid (zoals de reguliere psychologie dit doet), maar ik ga juist uit van de relatie.

Enerzijds om dat God Almachtig een God van relaties is. Anderzijds is er geen mens op aarde die geen relaties heeft. tenslotte heeft ieder mens op aarde een vader en een moeder. En ten derde zijn bijna alle traumatische ervaringen die mensen hebben (gehad) gebaseerd op beschadigd vertrouwen in de relaties, met wie dan en welke reden dan ook.

In Mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Genesis heb ik dit alvolgt verwoord:

Verdriet is een gevolg van gebroken beloften; bitterheid is een gevolg is van onbeantwoord verdriet; haat is een gevolg is van onbeantwoorde bitterheid.

Wil je vertrouwen herstellen dan zul je dezelfde weg terug moeten gaan. Dat betekent dat je de haat moet erkennen om bij de bitterheid te komen. Dat je de bitterheid moet erkennen en beantwoorden om bij het verdriet te komen en dat je het verdriet moet erkennen en moet beantwoorden voordat je bij die gebroken beloften kunt komen.

*Ik geloof dat die weg terug (zoals ik hierboven aanhaalde) **zonder** God Almachtig een onmogelijke weg is. God is een God van vergeving, God is een God van verzoening.*

Eén van de basisbegrippen die mij tijdens mijn opleiding ingepeperd zijn is: **meervoudig partijdig** zijn. En dat wil zeggen dat ik nooit partij kan en wil kiezen voor wie dan ook. Niet voor de daders en ook niet voor de slachtoffers. In mijn optiek als hulpverlener heeft de dader zijn verhaal en heeft het slachtoffer zijn verhaal. En wie ben ik om iemand daarop te veroordelen.

Hoe belangrijk is het om je te verdiepen in de achtergronden de relaties, de belevingswereld van het slachtoffer. Maar hoe belangrijk is het om je ook te verdiepen in de relaties en de belevingswereld van de dader.

Ik bedoel hiermee het volgende: Als iemand is opgegroeid in een heel streng orthodox gelovige omgeving, dan tekent dat die persoon. Als iemand geboren is uit ouders die de Tweede Wereldoorlog hebben meegemaakt aan den lijve, dan tekent dat die persoon. Als iemand is opgegroeid in grote armoede, dan tekent dat die persoon.

Maar dat iemand onder een bepaald 'systeem' is opgegroeid, wil niet zeggen dat ik al het gedrag van die persoon dan maar moet accepteren en moet goedvinden. Maar ik kan wel begrijpen waarom iemand tot het gedrag is gekomen wat hij heeft laten zien. Zo heb ik wel eens gehoord dat daders van sexueel misbruik voor 80% zelf slachtoffer zijn geweest van sexueel misbruik.

Moet ik dan het sexueel misbruik van de dader die tegenover mij zit dan goedkeuren? Absoluut niet. Maar ik krijg wel meer begrip hoe de dader heeft moeten leven en hoe hij tot zijn daad is gekomen.

Als ik bovenstaande principes doorleef met daders en ik doorleef bovenstaande principes met slachtoffers, wetende dat ik de (mis)daad absoluut niet goedkeur, dan is het Gods warmte en liefde die begrip doet groeien, waardoor het in sommige gevallen zelfs mogelijk is dat dader en slachtoffer elkaar gaan ontmoeten en met elkaar in gesprek kunnen gaan over wat zo verschrikkelijk fout is gegaan.

En als Gods liefde, Gods warmte, Gods genezing door de Heilige Geest begin te stromen, dan kan dit begrepen worden door dader en slachtoffer. De (mis)daad kan openlijk en zonder veroordeling besproken worden. En onder Gods leiding komt de vergeving tot stand, komt de verzoening tot stand.

Wil dit dan altijd zeggen dat daders en slachtoffers elkaar om de hals vliegen? Absoluut niet. Het kan nog steeds zo zijn dat dader en slachtoffer elkaar beter niet meer kunnen ontmoeten. Het kan zijn wanneer beiden in een Christelijke Gemeente samenkomen dat ik adviseer aan één van beiden om een andere gemeente te zoeken.

Maar als er vergeving is uitgesproken, als er verzoend wordt, dan is dit dit in eerste instantie naar God Almachtig **in** Jezus Christus toe. Het gevolg is dat er vanaf dat moment geen negatieve energie meer gestoken hoeft te worden in haatgevoelens en andere negatieve gevoelens. En dat zet de dader vrij, en dat zet het slachtoffer vrij.

Is het bovenstaande eenvoudig? Nee

Is het bovenstaande met één of twee gesprekken al mogelijk? Meestal niet

Het is voor mij wél de weg die de Bijbel mij leert om mensen bij elkaar te brengen. Om mensen lief te hebben. En daar gaat het om in het Evangelie van Jezus Christus. Toen de eerste mens '**ādām**' God Almachtig afwees in de Hof van Eden, was het God Zelf die naar de mens toekwam, om hem te zoeken, en om met hem te communiceren.

En ja, er volgden ook sancties, en deze waren niet mis. Maar zelfs in die sancties klonk de liefde van God Almachtig door. Want de mens is Zijn schepsel, Zijn maaksel.

-----,-----

Dus Onesimus moest terug naar Filémon. En voor zwel Filémon als Onesimus zal dit geen gemakkelijke weg zijn gegaan. Maar beiden waren nu wedergeboren Christen. En dat betekent dat deze weg mogelijk was, voor hen beiden, omdat Jezus Christus tussen hen beiden inliep.

En als Filémon nog aanspraken wilden maken op datgene dat Onesimus weggenomen had, op vergoeding van de schade die Onesimus had toegebracht, dan zegt Paulus dat Filémon deze schade bij Paulus kan indienen, en dat hij daarvoor zal betalen. (Fil. 19).

Filemon 1:19 Ik, Paulus, heb het eigenhandig geschreven. Ik zal betalen, om niet te zeggen dat u ook uzelf aan mij schuldig bent.

Voor mij persoonlijk kàn vers 19 niet uitgevoerd worden. Enerzijds was Paulus geen rijk man, anderzijds zat Paulus in de gevangenis. Maar ten derde, en dat is voor mij veel belangrijker: Paulus doet een appél op hun Christenzijn. En het werkelijke Christenzijn is gebaseerd op liefde en niet op genoegdoening in welke vorm dan ook.

Conclusie: Zowel Filémon als Onesimus worden getoetst op hun Christen zijn. Is de Goddelijke liefde in hen werkelijk zó groot dat zij hun gemeenschappelijk verleden, hun materiële zaken, hun emotionele verwondingen onder de leiding van Jezus Christus kunnen oplossen?

En hoe is dit met mij?

Sonja en ik hebben meerdere verhalen als beschreven staat in deze brief van Paulus aan Filémon. Verhalen waarin ik als slachtoffer 'te boek' sta, maar ook verhalen waarin ik als 'dader' te boek sta.

Durf ik de principes van het Christelijk geloof in alles door te voeren van mijn maatschappelijk en economische leven? Durf ik de principes van het Christelijk geloof in alles door te voeren van mijn relationele leven?

Mijn antwoord is: Ja

Waarom: Omdat God Almachtig **in** Jezus Christus door alles heen in mijn leven bewezen heeft trouw te zijn, en alleen het beste met mij vóór te hebben

Groeten en zegenbede

De laatste woorden die Paulus schrijft in zijn brief aan Filémon zijn bekende woorden. Allereerst benoemt Paulus zijn omstandigheden en/ wensen. Hij zou graag naar Filémon toekomen om tijd met hem en de gemeente die bij hem thuiskomt, te ontmoeten en hen van nog meer kennis en wijsheid van het Evangelie van Jezus Christus te leren.

Daarnaast spreekt Paulus zijn vertrouwen uit in Filémon, dat hij Onesimus goed zal ontvangen, en dat zij beiden in gebed en mét Jezus Christus de zaken gaan rechtzetten die door de omstandigheden zó verschrikkelijk fout zijn gegaan.

Het Christelijk geloof is geen geloof waarbij alles wat fout gaat en ging maar onder de mantel der liefde weggeschoven moet gaan worden. Voor mij is het Christelijk geloof juist de mogelijkheid om alles wat fout is gegaan recht te zetten, in Jezus Christus. dat betekent zonder veroordeling en zonder oordeel alles benoemen. Dat is het recht van zowel daders als slachtoffers. Het eerlijk benoemen van datgene dat fout is gegaan, en welke emoties daarbij naar voren zijn gekomen, is de eerte stap op weg naar erkenning. En erkenning van daders naar slachtoffers toe is de eerste stap op weg naar vergeving en verzoening.

-----...-----

Paulus beindigt zijn schrijven om de groeten te doen van diegenen die op dat moment dicht bij hem staan. Epafras, die hoogstwaarschijnlijk de gemeente in Kolosse gesticht heeft, Markus, Aristarchus, Demas en Lukas. Sommigen van deze namen komen vaker in de Bijbel voor, anderen weer helemaal niet. Maar het wel of niet opgeschreven zijn van namen in de Bijbel is niet het uitgangspunt. Het opgeschreven zijn van mijn naam in het Boek des Levens is van belang. Want dat Boek des Levens is bepalend voor God Almachtig, hoe Hij straks met mij verder gaat. Halleluja.

De genade en de vrede van onze Heere Jezus Christus zij met uw geest. Amen.

Paulus begint deze brief aan Filémon met het toewens van de genade en de vrede van God onze Vader en van Jezus Christus, en hij eindigt deze brief met dezelfde wens. Dat betekent dat alles wat in deze brief geschreven staat van God Almachtig **in** Jezus Christus is.

Mijn mijmeringen

Bij het Bijbelboek
Filippenzen

Filippenzen

Hoofdstuk 1

Afzenders, geadresseerden, groet

De brief aan de gemeente van Filippi heeft Paulus ook vanuit zijn gevangenschap geschreven. En waar ik bij andere brieven van Paulus uit zijn gevangenschap mij af kan vragen welke gevangenschap Paulus bedoelt, is dat bij deze brief niet zo. Want Paulus groet alle heiligen (gelovigen) in Fil. 4:22, vooral die uit het huis van *de keizer* zijn. Ik maak daar uit op dat Paulus deze brief aan Filippenzen vanuit Rome schrijft. En alhoewel Paulus het grote verlangen en verwachting heeft om de gemeente van Filippi te komen bezoeken (Fil. 2:24), weet ik vanuit de Bijbel dat Paulus nooit meer vanuit zijn gevangenschap in Rome vrij is gekomen.

Als ik de brief van Paulus aan de Filippenzen lees, dan lees ik een brief die overvloedt van blijdschap, van dankbaarheid, van verlangen en hoop, over en van de gemeente. Maar als ik wat doorlees en mijmer over bepaalde Bijbelverzen uit deze brief, dan lees ik toch ook wel over wat gemorrel en onvrede (Bijv. Fil. 4:2) waar Paulus twee zusters in de gemeente oproept om **eensgezind** te zijn. En ook daarnaast geeft Paulus een groot aantal aanbevelingen, richtlijnen, wensen, of hoe je het ook maar noemen wilt. Ik heb deze aan het eind van deze brief op een rijtje gezet, en dat zijn er nogal wat. De vraag is natuurlijk of het bij al deze aanbevelingen ook daadwerkelijk schort in de gemeente.

-----...-----

Paulus begint de brief aan de Filippenzen op zijn gebruikelijke wijze. Want in meer brieven van zijn hand begint Paulus te vertellen wie er bij hem zijn, en namens wie hij de betreffende brief nog meer schrijft.

- De gemeente van Thessalonica schrijft Paulus mede namens Silvanus en Timotheüs (I Thes. 1:1, II Thes. 1:1);
- De gemeenten van Galatië schrijft Paulus mede namens alle gelovigen die bij hem zijn (Gal. 1:2);
- De eerste brief aan de gemeente van Korinthe schrijft Paulus namens Sosthenes, de broeder (I Kor. 1:1);
- De tweede brief aan de gemeente van Korinthe, maar ook de gemeente van Kolosse en aan Filémon schrijft Paulus namens Timotheüs (II Kor. 1:1, Kol. 1:1, Fil. 1:1);

📖 Fil. 4:22 Al de heiligen groeten u en vooral die van het huis van de keizer zijn.

📖 Fil. 2:24 Maar ik vertrouw in de Heere dat ik ook zelf spoedig zal komen.

📖 Fil. 4:2 Ik roep Euodia en ik roep Syntyche ertoe op eensgezind te zijn in de Heere.

📖 I Thess. 1:1 Paulus, Silvanus en Timotheüs aan de gemeente van de Thessalonicenzen, die in God de Vader en de Heere Jezus Christus is: genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus.

📖 II Thess. 1:1 Paulus, Silvanus en Timotheüs aan de gemeente van de Thessalonicenzen, die in God, onze Vader, en de Heere Jezus Christus is:

📖 Gal. 1:2 en al de broeders die bij mij zijn, aan de gemeenten van Galatië:

📖 I Kor. 1:1 Paulus, een geroepen apostel van Jezus Christus door de wil van God, en Sosthenes, de broeder,

📖 II Kor. 1:1 Paulus, apostel van Jezus Christus door de wil van God, en Timotheüs, de broeder, aan de gemeente van God die in Korinthe is, met al de heiligen die in heel Achaje zijn:

📖 Kol. 1:1 Paulus, door de wil van God een apostel van Jezus Christus, en Timotheüs, de broeder,

- De brief aan de gemeente van Rome, en aan de gemeente van Efeze, en aan Titus en Timotheüs schrijft Paulus schijnbaar alleen, want in de aanhef van deze brief worden geen andere namen genoemd.;

En ook begint Paulus bijna al zijn brieven met een zegenwens uit te spreken: *'de Genade en de Vrede zij u van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus'* (Fil. 1:2)

In Mijn mijmeringen bij de brief aan Filémon heb ik uitgebreid beschreven wat volgens mij die Genade en die Vrede inhield, en waar deze vandaan kwamen. (Pag. 216 e.v.).

De **Genade** duidt erop dat de ontvanger iets krijgt, waar hij totaal geen recht op had en waarvoor hij ook helemaal niets hoeft te doen. Een enorm cadeau dus.

En voor mij houdt de **Vrede** in, al het goede en overvloeiende wat maar mogelijk is, zowel in fysiek als mentaal opzicht. En dat deze Vrede zo enorm schril afsteekt van alles wat de *'wereld'* te bieden heeft.

En Paulus wéét waarover hij spreekt, want:

1. Paulus was een man die als zoon van een Farizeeër vanaf zijn jeugd opgeleid en opgevoed is volgens de religie van de Farizeeërs. (Hand. 22:3, Hand. 23:6). En als ik de verhalen lees in de Bijbel over deze Farizeeërs en hoe zij met Jezus Christus omgingen, dan kan ik alleen maar zeggen dat dit een religieuze sekte was van ongekende aard, die door Jezus Christus en Johannes de Doper zelfs als *'adderengebroed'* (Matt. 3:7, Matt. 12:34) en *'wit gekalkte graven'* worden bestempeld (Matt. 23:37). Een sekte die gelovigen onderdrukten met regels die helemaal niet van God Almachtig afkwamen en die alleen maar ten doel hadden dat zij, de Farizeeërs beter waren en beter werden dan de gelovigen. Ook in financieel opzicht.
2. De Farizeeërs waren diegenen die de Romeinen zover gekregen hadden om Jezus Christus aan het kruis van Golgotha te nagelen, omdat zij Jezus Christus niet erkenden als de aangekondigde Messias uit het OT. En na deze kruisiging richtten zij hun pijlen op volgelingen van Jezus Christus. Ook zij moesten uitgeroeid worden. En Paulus (hij heette toen Saul of Saulus) was één van de fanatiekste tegenstanders van Jezus Christus en Zijn gemeente. (Hand. 9:1-2).

☞ Fil. 1:1 Paulus en Timotheüs, dienstknechten van Jezus Christus, aan al de heiligen in Christus Jezus die in Filippi zijn, met de opzieners en diakenen:

☞ Fil. 1:2 genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus.

☞ Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

☞ Hand. 23:6 En Paulus, die wist dat het ene deel bestond uit Sadduceeën en het andere uit Farizeeën, riep in de Raad: Mannenbroeders, ik ben een Farizeeër en zoon van een Farizeeër. Ik word geoordeeld over de hoop en de opstanding van de doden.

☞ Matt. 3:7 Toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen: Adderengebroed! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn?

☞ Matt. 12:34 Adderengebroed! Hoe kunt u goede dingen spreken, terwijl u slecht bent? Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond.

☞ Matt. 23:27 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bent als de witgepleisterde graven, die vanbuiten wel mooi lijken, maar vanbinnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid.

3. Vanuit dat fanatisme heeft Paulus veel Messiaanse Joden opgepakt en hen uitgeleverd aan dezelfde hogepriesters die Jezus Christus ook veroordeeld hadden. Paulus heeft veel bloed aan zijn handen, want eenmaal uitgeleverd aan deze hogepriesters betekende dit in de meeste gevallen de dood.
4. Alles wat Paulus had geleerd in zijn jeugd als Farizeeër, alles wat Paulus had geleerd in zijn fanatieke achtervolgingsdrang om Messiaanse Joden te pakken en te doden, staat in totale tegenstelling tot wat het Evangelie van Jezus Christus is. En Paulus moest, nadat hij Jezus Christus als zijn Redder en Verlosser had aangenomen, dus eerst geruime tijd 'apart' gezet worden om al het hele Farizeese gedachtengoed in zijn leven tot op het bot af te breken en te laten vervangen door het Evangelie Jezus Christus. (Gal. 1:17-18, Hand. 9:30, Gal. 2:1)).

Werelds gezien zou ik zeggen dat Paulus met tig-0 achterstond bij alles waar Jezus Christus voor stond. Zijn bekering en zijn nieuwe geestelijke opvoeding is dan ook geen geruisloze gebeurtenis geweest, maar mag best als een wonder van zeer grote omvang bestempeld worden.

Als Paulus dan in zijn verschillende brieven (waaronder ook deze brief) schrijft over de overvloed en de armoede die hij gekend heeft (Fil. 4:12), over de gevangenschappen, de martelingen, de stenigingen, en noem maar op (II Kor. 11:23-28), dan vraag ik mij wel eens af of dat te maken heeft met het verleden van Paulus. Want als iedere Christen datgene te verduren zou krijgen wat Paulus te verduren heeft gehad, dan denk ik dat heel veel mensen daar toch minimaal grote moeite mee zouden hebben.

Nu geloof ik absoluut niet in een God Almachtig die alleen maar uit is op wraak, maar God gebruikt wél zaken uit iemands verleden om hem 'verder' op weg te brengen in het geloof. En God test ook mensen uit of zij *werkelijk* Hem op de eerste plaats zetten in Jezus Christus én daarnaast gebruikt God óók omstandigheden in mensenlevens om zijn eigen Naam te verheerlijken. Kijk maar naar de mensen die Jezus Christus genas. Van velen werd gezegd dat zij, of zelfs het volk Hem verheerlijkten. (Matt. 9:8, 15:31)

-----...-----

Vergeving (en verzoening) is één van de grootste pijlers onder het Christelijk geloof. En ik geloof en ben ervan overtuigd dat Paulus vergeving van God Almachtig heeft gekregen voor alles wat hij verkeerd gedaan heeft. (I Joh. 1:9) Ja, ook de mensenlevens die verloren waren gegaan vanwege de achtervolgingsdrift van Paulus.

Hand. 9:1-2 Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieste van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toe en vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen.

Gal. 1:17-18 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus. Daarna, drie jaar later, ging ik naar Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.

Hand. 9:30 Maar toen de broeders dit te weten kwamen, brachten zij hem naar Caesarea en stuurden hem vandaar weg naar Tarsus.

Gal. 2:1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

Fil. 4:12 En ik weet wat het is vernederd te worden, ik weet ook wat het is overvloed te hebben; in elk opzicht en in alles ben ik ingewijd, zowel in verzadigd te zijn als in honger te lijden, zowel in overvloed te hebben als in gebrek te lijden.

II Kor. 11:23-28 Zijn zij dienaars van Christus? – ik spreek als een waanzinnige – ik sta boven hen; in ingespannen arbeid veel vaker, in slagen bovenmate, in gevangenschappen veel vaker, dikwijls in doodsgevaar. Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede gezeseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht.

Maar het lijkt mij er wel eens toe dat Paulus in zijn verdere leven alleen maar verdrukking, vervolging, rampen en gevangenschap heeft ondergaan om hem *'klein'* te houden. En dat spreekt Paulus ook wel vaker uit dat hij *de nederigste* is onder alle apostelen (I Kor. 4:9-13, I Kor. 15:9)

Ik denk dat Paulus zijn verleden **altijd** met zich meegedragen heeft. Niet als een last waar hij gebukt onder ging, maar juist als herinnering uit welke diepte hij afkomstig was, en de plaats waar God Almachtig hem nu gesteld had.

Paulus heeft nooit gepreekt vanuit een zogenaamde *'roze wolk'*, of dat het geloof in Jezus Christus mij op een *'roze wolk'* zou doen leven, beschermd en gevrijwaard van alle rampen en ziekten en narigheid op deze wereld. Paulus maakt in zijn brieven altijd duidelijk dat mijn lichaam van vlees en bloed **alles** meemaakt wat andere mensen ook meemaken en dat dit komt omdat mijn lichaam van vlees en bloed leeft op deze wereld die nog steeds onder de heerschappij van satan staat (Joh. 14:30). En aangezien satan voor *'de dood'* staat, zal ook alles wat hij doet, ertoe leiden dat mensen het moeilijk hebben.

Mijn bekeerde geest behoort nu God Almachtig **in** Jezus Christus toe, en mijn geest leeft, ook al is mijn lichaam van vlees en bloed gestorven.

Paulus heeft ook nooit een *'feel good'* Evangelie gepreekt, zo in de trant van: *'Bekeer je en alles komt goed'*. En: *'Doordat ik mij dagelijks opnieuw kan bekeren, kan ik gewoon doorgaan met mijn oude leven'*. Paulus heeft **in alles** Gods Woorden van Jezus Christus verteld aan de mensen en voorgeleefd, en gewezen op de Christelijke levensgewoonten die horen bij een Christelijk leven.

Maar ook dat een werkelijk wedergeboren Christelijk leven, veel Beloften heeft voor toekomst (I Joh. 2:25), maar dat deze Beloften **nooit** ook maar voor wàt dan ook afhankelijk zijn van welke daden (werken) *ik* als mens allemaal doe, goed of slecht, Mijn redding kàn alleen maar uit het geloof in het Evangelie van Jezus Christus komen, en zelfs dàt geloof is niet van mijzelf, maar is mij door God gegeven (Ef. 2:8-9).

Ik wijs daarbij op wat ik geschreven heb op pag. 16-18 in mijn vergelijking van het Nederlands Rechtsysteem tegenover het Goddelijk Rechtsysteem: *Overtreding van de wet leidt tot straf*, en het stuk over de Eerstelingen en de Ambassadeurs op Pag. 21-27.

-----...-----

Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid. Afgezien van wat van buitenaf komt, overvalt mij dagelijks de zorg voor alle gemeenten.

☞ Matt. 9:8 Toen de menigten dit zagen, verwonderden ze zich en verheerlijkten God, Die zo'n macht aan de mensen gegeven had.

☞ Matt. 15:31 zodat de menigte zich verwonderde, toen zij zagen dat zij die niet hadden kunnen spreken, konden spreken, de verlamden gezond waren, de kreupelen konden lopen en de blinden konden zien; en zij verheerlijkten de God van Israël.

☞ I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

☞ I Kor. 4:9-13 Want ik denk dat God ons, de laatste apostelen, heeft tentoongesteld als mensen die ter dood veroordeeld zijn. Wij zijn immers een schouwspel geworden voor de wereld en voor engelen en voor mensen. Wij zijn dwaas om Christus' wil, maar u bent wijs in Christus, wij zwak, maar u sterk, u geëerd, maar wij veracht. Tot op dit moment lijden wij én honger én dorst, én zijn wij naakt, én worden wij met vuisten geslagen, én hebben wij geen vaste woonplaats, én spannen wij ons in door met onze eigen handen te werken.

Het voorgaande schrijf ik om aan te tonen wie Paulus was en waarom hij zoveel te stellen had met de mensen om zich heen, de Joden, maar ook vaak de Messiaanse Joden. Want die Joden hadden ervoor gezorgd dat Paulus uiteindelijk in de gevangenis terecht kwam. Niet dat dit Paulus ervan weerhield om het Evangelie van Jezus Christus te brengen, want kijk maar naar de (leerstellige) brieven die Paulus vanuit zijn gevangenschap geschreven heeft. Het werk ging voor Paulus gewoon door.

En zo dus ook deze brief aan de gemeente van Filippi.

Wat mij opvalt aan deze aanhef is dat Paulus de brief schijnbaar allereerst schrijft aan '*al de heiligen*' van de gemeente van Filippi, dat zijn de gelovigen dus, en dat hij pas **daarna** de '*opzieners en de diakenen*' noemt. Is dit om aan te geven dat opzieners (voorgangers, leidinggevendenden) niet op de eerste plaats staan als het gaat om de bedieningen in de gemeente? Dat zij niet benoemd zijn om **gediend** te worden, maar om te **dienen**? Naar het voorbeeld van Jezus Christus? (Matt. 20:28).

En lees ik datzelfde principe ook niet terug in de brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe, als Paulus spreekt over rechtsverschillen tussen broeders, dat deze eigenlijk door de '*onaanzienlijken*' van de gemeenten beslecht moeten worden? (I Kor. 6:4)

Natuurlijk hebben leidinggevende van een kerkelijke gemeente een opdracht van God Almachtig **in** Jezus Gekregen. Maar volgens mij is die opdracht **NIET** dat zij zich qua geloof **bóven** de gemeenteleden moeten stellen. En daarom is deze brief één op één aan zowel de gelovigen als de leidinggevendenden geschreven. Want God **in** Jezus Christus geeft iedere gelovige de mate van geloof die hij nodig heeft om een bepaalde taak uit te kunnen voeren. (Rom. 12:3). Of tewel: om de goede werken te doen die God voorbereid heeft (Ef. 2:10). Dus ook daar is weer niets van de mens in. Het is van God en voor God.

-----,-----

Paulus begint ook deze brief weer met de zegenbede: '*Genade en Vrede zij u, van God, onze Vader en van de Heere Jezus Christus*'.

De genade en de vrede van **God de Vader**. Let op!!! **NIET** God de Rechter. Dat God Almachtig mijn Vader is, komt vanuit de hemelse toestand waarin ik straks mag leven. En de genade en de vrede van onze Heere Jezus Christus; dat is God Zelf als Mens in de Persoon van Jezus Christus. Dat is genade en vrede, ook nu al op deze aarde in mijn lichaam van vlees en bloed. Want satan kan en mag dan de heerschappij over deze wereld hebben, in Jezus Christus ben ik opgestaan uit de dood en in Jezus Christus ben ik mede overwinnaar op hem. Halleluja.

Worden wij uitgescholden, dan zegenen wij. Worden wij vervolgd, dan verdragen wij. Worden wij belast, dan bidden wij. Wij zijn geworden als het uitvaagsel van de wereld en het afschraapsel van allen tot nu toe.

I Kor. 15:9 Ik immers ben de minste van de apostelen – ik die het niet waard ben een apostel genoemd te worden, omdat ik de gemeente van God vervolgd heb.

Joh. 14:30 Ik zal niet veel meer met u spreken, want de vorst van deze wereld komt en heeft geen macht over Mij.

I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

I Kor. 6:4 Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, stel dan hen aan die in de gemeente niet in aanzien zijn.

Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Dankzegging en voorbede

Paulus heeft eerst zelf zijn hele religieuze opvoeding als Farizeeër moeten afleggen voordat het Evangelie van Jezus Christus daar voor in de plaats kon komen. Paulus heeft deze omschakeling gevoeld tot in het diepst van zijn botten. Want laat mij eerlijk zijn: Als ik iets jarenlang gedaan heb omdat mij dat zo geleerd is, dan is dat niet zo eenvoudig overboord te zetten. Ik weet zeker dat Paulus met veel zijn 'geleerde' thema's heeft moeten worstelen voordat hij ze kon afleggen.

Toen Paulus door Jezus Christus persoonlijk was geroepen (Hand. 9:4), kwam er echter nóg een gote strijd in het leven van Paulus. En dat was dat de bekeerde Joden, de Messiaanse Joden, vasthielden aan de wet van God Almachtig als hun richtsnoer, en dan met name wat de besnijdenis betreft (Hand. 15:1).

Ik ben ervan overtuigd dat als **de zondag** in die tijd al in de plaats was gekomen van de **Sabbat**, (dat is pas in 322 nà Christus ingesteld door keizer Constantijn) dat deze Sabbatsheiliging ook zo een reden was geweest waarvan óók de Messiaanse Joden vonden, dat je zonder deze sacramenten **niet** zalig kon worden. Want deze twee zijn wel de twee Oud Testamentische herkenningstekens, waar de Joden aan te herkennen zijn. Tot op de dag van vandaag.

Paulus predikte onder de 'heidenen'. En deze 'heidenen' zijn in mijn ogen **niet hetzelfde** als de wereldbevolking. Zoals ik uitgebreid beschreven heb in *Mijn mijmeringen* bij de Romeinenbrief, zijn deze 'heidenen' het ongelovige nageslacht van het tienstammenrijk van het volk Israël. Want in de tijd van Paulus waren de Joden de nakomelingen van het twee-stammenrijk (Zie Eerstelingen en Ambassadeurs Pagin 20-27). De zegen die God Almachtig aan Abraham geeft betreft het **hele** volk Israël, het volk dat in de dagen van Abraham nog niet gesplitst was. (Gen. 12:3).

De Messiaanse Joden, waren dus nakomelingen van het twee-stammenrijk, en waren opgegroeid **met** de Sabbatsheiliging **én** de Besnijdenis. De overige tien stammen van het volk Israël waren over de hele wereld uitgespreid en wisten zelf niet eens meer dat zij nakomelingen waren van het volk Israël. Zij hadden de Sabbatsheiliging en de Besnijdenis al eeuwenlang niet meer gehouden.

Paulus bestreed op **alle** fronten dat de bekeerde 'heidenen' zich óók moesten laten besnijden om gered te kunnen worden. Paulus gaf juist aan dat **het geloof in het Evangelie van Jezus Christus** uit Genade aan de mensen was gegeven. Niet omdat die mensen nu zo goed waren, of zo rechtvaardig, of zondenvrij. Neen, het geloof was aan deze mensen gegeven omdat God Almachtig dit zo bepaald had.

 Hand. 9:4 en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij?

 Hand. 15:1 En enigen die uit Judea gekomen waren, leerden de broeders: Als u niet besneden wordt volgens het gebruik van Mozes, kunt u niet zalig worden.

 Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

De bekeerde mensen moesten overtuigd worden dat alles **met** en **in** het geloof door God gegeven was, en dat daar geen enkel handelen, daad, of goed werk van de mens ook maar **iets** aan kon veranderen. Dus ook niet de besnijdenis of de Sabbatsheiliging. (Gal. 2:16, Rom. 3:28)

Zoals de vergadering in Jeruzalem van de leidinggevendenden van de Messiaanse Joden een heftige was, zo was de reactie van ook veel Messiaanse Joden die bekeerd waren een heftige. En dat had Paulus getekend, letterlijk. Want veel opstanden tegen Paulus in de plaatsen waar hij kwam waren door de Joden, maar ook de Messiaanse Joden georganiseerd, die de wetten van God wilden blijven houden.

Tegen de achtergrond van het voorgaande begrijp ik de enorme dankbaarheid die Paulus in Fil. 1:3 en volgende beschrijft. Want het was geen sinecure om in het wedergeboren geloof te kunnen blijven staan in die tijd. En Paulus is blij en dankbaar voor de gemeente van Filippi, dat zij ondanks alle tegenstand staande blijven in het werkelijke Evangelie van Jezus Christus. Het Evangelie dat vrij maakt. Het Evangelie dat de ene set met wetten en voorschriften **niet** inruilt voor een andere set van regels en inzettingen.

- Het geloof in het Evangelie van Jezus Christus **maakt mij vrij**. In alles en voor alles;
- Het geloof in het Evangelie van Jezus Christus doet mij erkennen dat ik als mens er zelf een puinhoop van heb gemaakt in mijn leven (ik was een zondaar), en dat ik voor eeuwig gescheiden zou zijn van God Almachtig **in** Jezus Christus;
- Het geloof in het Evangelie van Jezus Christus doet mij beseffen dat het God Almachtig **Zelf** is geweest Die in de Persoon van Jezus Christus in een lichaam van vlees en bloed naar mij is toegekomen om het goed te maken tussen Hem en mij. Ik kon dat op geen enkele wijze doen, maar God Zelf kon dat wél, en heeft dat ook gedaan.
- Het geloof in Jezus Christus doet mij beseffen dat ik aan mijn redding helemaal **niets** bijgedragen heb. Het tegenovergestelde juist. Het houden van wetten zou het geloof voor mij tot een afvinklijst maken met punten die ik met een voldoende afgesloten heb. En als ik dan meer punten met een voldoende heb, dan met een onvoldoende, dan zou ik dus geslaagd zijn en mijn eeuwige behoud **zelf** bewerkstelligd hebben. Dan zou het offer van Jezus Christus dus voor niets zijn geweest, want ik heb het immers zelf voor elkaar gekregen.

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Rom. 3:28 Wij komen dus tot de slotsom dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt zonder werken van de wet.

Fil. 1:3 Ik dank mijn God, telkens wanneer ik aan u denk

En het bovenstaande had wortel geschoten in de gemeente van Filippi. En Paulus is daar dolblij om en dankbaar naar God Almachtig toe, dat Hij de gemeente beschermde, en dat het ware Evangelie van Jezus Christus geprekeerd werd, en Paulus vertrouwt er op dat dit zo zal blijven tot de dag dat Jezus Christus terugkomt op deze wereld (Fil. 1:6).

En wat is het zichtbare gevolg van het Evangelie van Jezus Christus?

Dat de **liefde** zichtbaar is. De liefde naar elkaar en voor alle mensen. Dat door die liefde de medemens fijngevoelig benaderd wordt. En dat is heel wat anders zoals het in de wereld toegaat. In de wereld gaat het altijd eerst om het eigen 'ik', en komt de andere mens pas op één of vele plekken later. En zo worden andere mensen ook vaak benaderd. Maar zoals gezegd: in het Evangelie van Jezus Christus staat die andere mens juist **op de eerste plaats** en niet mijn eigen belang of goeddunken.

Het Evangelie van Jezus Christus leert mij om mijn naaste lief te hebben als mijzelf (Mat. 22:37-39), en geeft mij geestelijk inzicht om bij andere mensen te onderscheiden wat werkelijk hun bedoelingen zijn (Fil. 1:10) en om mijn werkelijke bedoelingen daar tegenover te zetten. Mijn houding van 'dienen' in plaats van om 'gediend' te worden (Matt. 20:28). En dat laatste is óók een aspect van het Evangelie van Jezus Christus. Namelijk dat ik vervuld ben met vruchten van gerechtigheid tot eer en glorie van God Almachtig.

Als ik geconfronteerd word met mensen die vinden dat ik aan allerlei regels en inzetten moet voldoen, antwoord ik vaak met de woorden van Micha 6:8. Het enige dat God van mij vraagt is om recht te doen, gerechtigheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met God.

In dat laatste Bijbelvers zit alles wat het Evangelie van Jezus Christus van mij vraagt. Eerlijk zijn, integer, loyaal, trouw, rein, niet jaloers, rijke en belangrijke mensen niet bevoordelen boven mensen die het minder hebben, en noem maar op. Dat zijn uitingen van recht en gerechtigheid. En deze uitingen geven God Almachtig de eer en de glorie die Hij verdient. Want zonder Hem zou ik deze uitingen, eigenschappen niet hebben.

Het is Paulus zijn vurige verlangen (Fil. 1:8) om het bovenstaande in de gemeente van Filippi verder uit te diepen. Niet in theorie, maar in de praktijk. Zoals Filémon bijvoorbeeld in de praktijk getoetst werd in hoeverre het werkelijk Evangelie van Jezus Christus het fundament in zijn hart was, door Onesimus, die hem veel schade en verdriet bezorgd had, terug te nemen als liefhebbende broeder.

☞ Fil. 1:6 Ik vertrouw erop dat Hij Die in u een goed werk begonnen is, dat voltooien zal tot op de dag van Jezus Christus.

☞ Matt. 22:37-39 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

☞ Fil. 1:10 opdat u kunt onderscheiden wat wezenlijk is, opdat u oprecht bent en zonder aanstoot te geven tot de dag van Christus,

☞ Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

☞ Micha 6:8 Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is. En wat vraagt de HEERE van u

☞ Fil. 1:8 Want God is mijn Getuige hoe vurig ik naar u allen verlang, met de innige gevoelens van Jezus Christus.

Paulus ziet de levenswijze van de gemeente van Filippi als een bevestiging van het onderwijs dat hij gebracht heeft. Gevangenschap of niet, het Evangelie werkt, want God Almachtig Zelf is het Evangelie. En Paulus is daar dolblij mee en om, omdat hij dat ook als verdediging kan gebruiken in zijn eigen rechtzaak (Fil. 1:7). Tegen zijn aanklagers in Rome kan hij met opgeheven hoofd zeggen: *'Kijk maar naar de Gemeente van Filippi, want in hen zie ik de uitwerking van het Evangelie van Jezus Christus'*.

-----...-----

Ik kan blij worden van de woorden die ik lees. Ik kan blij worden van de grote daden die door gemeenten en mensen worden verricht vanuit en dóór het Evangelie van Jezus Christus. Maar toch is die blijdschap niet het uitgangspunt van het Evangelie. Mijn uitgangspunt is of ik deze woorden die Paulus hier schrijft kan toepassen op mijzelf. Kan ik de gemeente van Filippi als een spiegel gebruiken voor mijn eigen functioneren?

Is de liefde vanuit en dóór het Evangelie van Jezus Christus in mij zó groot geworden dat ik mijn naasten *'onbevangen'* tegemoet treedt? (I Joh. 4:18). Is mijn liefde voor anderen zó groot dat ik mijn naaste écht op de hoogste plaats zet? Ook al zou ik er zelf schade doorleiden?

Op pagina 199-204 heb ik een persoonlijk getuigenis geschreven over deze liefde. En hierin heb ik ook mijn zorgen en twijfels neergelegd. Want tenslotte ben ik nog steeds lerend, en zoals Paulus het schrijft in Fil. 3:12. Ik jaag er naar om het ook te grijpen.

De vrucht van paulus zijn gevangenschap

Paulus beschrijft in de brief aan de gemeente van Korinthe dat hij geen ruimte in zijn leven meer heeft om te besteden aan andere dingen dan het Evangelie van Jezus Christus. Dat gaat zelfs zover dat hij zelfs geen verantwoordelijkheid voor een vrouw en kinderen kan dragen. En natuurlijk is dit **geen** wet om maar niet te trouwen. Het is Paulus zijn wil.

Dat Paulus geen tijd over heeft voor andere dingen komt in mijn ogen voort uit de bekering van Paulus, zoals ik aan het begin van deze brief ook uit de doeken heb gedaan. En ik kan mij dat voorstellen.

Zo gaat het bericht dat in de tijd van de Golfoorlog veel Irakezen dezelfde droom kregen. Een droom waarin Jezus Christus Persoonlijk naar hun toe kwam om met hen te praten.

☞ Fil. 1:7 Het is immers voor mij terecht dat ik dit van u allen denk, omdat ik u allen in mijn hart heb als deelgenoten van mijn genade, zowel in mijn gevangenschap als in de verdediging en bevestiging van het Evangelie.

☞ I Joh. 4:18 Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit. De vrees houdt immers straf in, en wie vreest, is niet volmaakt in de liefde.

☞ Fil. 3:12 Niet dat ik het al verkregen heb of al volmaakt ben, maar ik jaag ernaar om het ook te grijpen. Daartoe ben ik ook door Christus Jezus gegrepen.

Toen deze Moslims de volgende ochtend wakker werden, bekeerden zij zich zonder uitzondering tot Jezus Christus en namen Evangelie van Jezus Christus aan en zij geloofden allemaal in God Almachtig. Deze mensen hadden nog nooit een predikant, een evangelist of een pasto(o) gezien of gehoord, en ook hadden zij nog nooit een Bijbel gezien, laat staan dat zij daar in gelezen hadden.

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer Jezus Christus Zich persoonlijk openbaart aan mensen, dat er geen vragen meer zijn, geen discussies meer, geen twijfel meer. Ik geloof dat de liefde die Jezus Christus uitstraalt, zó groot is dat iedereen die dit meemaakt op zijn knieën valt om Hem te aanbidden.

Ik kom dit ook tegen in de 1e brief van Petrus (I Petr. 3:19-20) waarin hij schrijft dat Jezus Christus na Zijn opstanding uit de dood naar het dodenrijk is gegaan om daàr de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen.

Dat betekent dat de mensen uit de tijd van Noach die God Almachtig hadden afgewezen ruim **2.500 jaar** in het dodenrijk zijn geweest, knarsetandend en omringt door vuur en pijn.

Toen ik die tekst las, kwam bij mij de **waarom** vraag op. **Waarom** ging Jezus Christus naar het dodenrijk toe om deze ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen? Was dit om hen nog wat zout in de wonden wrijven? Leedvermaak van Jezus Christus?

Ik kon maar tot één conclusie komen. Jezus Christus ging naar het dodenrijk toe om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen **om hen alsnog tot bekering te brengen.**

En dat gebeurde op dezelfde wijze als dat met al die Irakezen gebeurde tijdens de Golfoorlog en die allemaal die droom kregen waarin Jezus Christus Zich openbaarde. Het is precies hetzelfde principe.

En Paulus heeft diezelfde gebeurtenis ook zo meegemaakt. Paulus was met hele andere zaken bezig. Paulus was bezig met de uitvoering van zijn desastrueze plannen om de gemeente van Jezus Christus te vernietigen. En dan komt Jezus Christus Zelf naar Paulus toe (Hand. 9:4) en Paulus valt op zijn knieën en hij aanbidt Jezus Christus.

Die bekering van Paulus was zó overweldigend en de taak die Paulus van God Almachtig **in** Jezus Christus kreeg was zó overweldigend, dat Paulus helemaal geen tijd en geen oog meer had voor andere dingen.

☞ I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

☞ Hand. 9:4 en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij?

Paulus wilde nog maar één ding en dat was om Die Here Jezus Christus bekend te maken onder de mensen, zodat ook zij zich zouden bekeren en Jezus Christus zouden aannemen als Redder en Verlosser.

Maar zo eenvoudig is dat niet. Want Paulus heeft dan wel een persoonlijke ontmoeting gehad met Jezus Christus, maar heel veel mensen die wij het Evangelie preken hebben die ontmoeting nog nooit gehad. En dat maakt het heel erg lastig om hen te overtuigen. Ja, dat maakt het zelfs onmogelijk. Vooral ook omdat het de Heilige geest van God is die mensen tot bekering brengt (Joh. 16:7-9).

Waarom moet ik mij dan toch blijven inspannen om het Evangelie van Jezus Christus te blijven vertellen?

Paulus schrijft in Rom. 10:14 dat het geloof uit het horen komt. Dat betekent dat iemand het Evangelie in de wereld luid hoorbaar moet verkondigen, want anders hoort niemand het.

Voor mij persoonlijk komt er dan een reactie of niet. En ik geloof dat wanneer mensen positief reageren op het Evangelie van Jezus Christus, dat zij tot het nageslacht van het volk Israël behoren, omdat dat de mensen zijn die God Almachtig op dit moment tot Zich roept.

Ik geloof namelijk dat **eerst** het volk Israël compleet moet zijn voordat het **hele** volk Israël **als zegen** kan gaan dienen voor de hele wereldbevolking. Maar omdat dit nageslacht van het tienstammenrijk nog grotendeels over de hele wereld verspreid is, en niemand weet waar deze mensen zich bevinden, moet het Evangelie van Jezus Christus luid en duidelijk verkondigd te worden.

De keuze om zich te bekeren ligt natuurlijk wel bij de mens. Het Evangelie in Jezus Christus wordt de mens op een presenteerblaadje aangeboden. Of die mens dat wil aannemen en accepteren is natuurlijk bij hem.

-----,-----

Ik zeg niet dat wanneer iemand zijn leven aan Jezus Christus geeft volgens Gal. 2:19, dat hij dan per definitie in dezelfde omstandigheden terecht komt als Paulus. **Ten eerste** speelt hier ook nog het argument cultuur. **Ten tweede** speelt het onderwerp van die tijd - dus ruim 2000 jaar geleden, **ten derde** speelt hier naar mijn overtuiging ook het verleden van Paulus mee, zowel vanuit God Almachtig gezien, als van Paulus uit gezien.

📖 Joh. 16:7-9 Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden. En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel: van zonde, omdat zij niet in Mij geloven;

📖 Rom. 10:14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt?

📖 Gal. 2:19 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven.

En **ten vierde** is Paulus zó radicaal door Jezus Christus aangeraakt, dat er voor hem **geen enkele ruimte** meer in zijn leven is, om zich ook maar met iets ander bezig te houden.

Dat alles maakt het dat Paulus kan zeggen dat alles wat met hem gebeurd is en gebeurt, tot een bevordering van het Evangelie van Jezus Christus heeft geleid (Fil. 1:12). Het gaat Paulus namelijk in totaal niet om zijn eigen persoon. Het gaat Paulus alleen om Jezus Christus. En of mensen nu over Jezus Christus horen vanuit een spottend en honen perspectief, of dat mensen van Jezus Christus horen terwijl Paulus in de gevangenis zit, of dat mensen horen van Jezus Christus om de verspreiding van het Evangelie (Fil. 1:16-18); eigenlijk maakt het Paulus niet uit. **Als de Naam van Jezus Christus maar gehoord wordt**, en dat iedereen beseft dat Paulus gevangen zit om de Naam van Jezus Christus. (Fil. 1:13)

Wat het Evangelie van Jezus Christus betreft zijn er altijd vóórlevers nodig. Mensen als Paulus die alle ontberingen voor lief namen en daarmee bewees dat God Almachtig voor hem zorgde, hem beschermde, en dat het plan dat God met Paulus vóór had, ten alle tijde uitgevoerd zou gaan worden.

Als Paulus zijn er ook vandaag de dag nog steeds vóórlevers van het Evangelie van Jezus Christus. Mensen die de aardse bezittingen van nul of geen waarde achten. Mensen die in alles alleen op Jezus Christus vertrouwen en daarmee een net zo grote bemoediging zijn voor de Christenen wereldwijd. Ik denk daarbij aan de Christenen die in landen wonen waar zij verdrukt worden, vervolgd worden en net als Paulus gevangen gezet worden. Ik denk dan aan dat boek 'Het dwaze van God' van Nik Ripken, waarin talloze van deze verhalen opgeschreven zijn, en wat die mensen voor een uitwerking hadden op hun ouders, en wat zij voor uitwerking hadden op andere Christenen.

Ook vandaag zijn er nog steeds vóórlevers van het Evangelie van Jezus Christus. Mensen als de weduwe met die twee kleine muntjes die zij offerde aan God Almachtig in de tempel. (Mark. 12:41-44), mensen die **niet** met naam en toenaam bekend zijn in de wereld, of zelfs in hun eigen gemeente of kerk **niet** gezien of gehoord worden. Mensen die dag en nacht bidden voor hun ongelovige familie, voor Christenen in nood.

Kern van het verhaal is, dat het Evangelie van Jezus **gehoord** moet worden (in geluid, in tekst, in beeld, in uitvoeringen, op de scholen), omdat wanneer het niet meer gehoord wordt, mensen ook niet kunnen beslissen of zij daar gehoor aan willen geven.

☞ Fil. 1:12 En ik wil dat u weet, broeders, dat wat er met mij is gebeurd, veeleer tot bevordering van het Evangelie heeft gediend,

☞ Fil. 1:16-18 De eersten verkondigen Christus wel uit eigenbelang, niet zuiver, met de bedoeling aan mijn gevangenschap verdrukking toe te voegen, maar de laatsten uit liefde, omdat zij weten dat ik tot verdediging van het Evangelie aangesteld ben. Maar wat dan nog? Toch wordt Christus op allerlei wijze verkondigd, of het nu onder een voorwendsel is of in waarheid; en daarover verblijd ik mij, ja, zal ik mij ook verblijden.

☞ Fil. 1:13. zodat in het hele gerechtsgebouw en aan alle overigen bekend is geworden dat ik een gevangene ben om Christus' wil,

☞ Markus 12:41-44 En toen Jezus was gaan zitten tegenover de schatkist, zag Hij hoe de menigte geld in de schatkist wierp; en veel rijken wierpen er veel in. En er kwam één arme weduwe, die er twee kleine munten in wierp, dat is een quadrans. En toen Hij Zijn discipelen bij Zich geroepen had, zei Hij tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat deze arme weduwe er meer ingeworpen heeft dan allen die iets in de schatkist geworpen hebben. Want zij allen hebben van hun overvloed erin geworpen; maar deze heeft van haar armoede alles wat zij had, erin geworpen, heel haar levensonderhoud.

Heengaan of blijven

Voor wereldse mensen is datgene dat Paulus in dit Bijbelgedeelte beschrijft (Fil. 1:19-26) veelal onbegrijpelijk.

Paulus schrijft in dit gedeelte dat Jezus Christus voor hem belangrijker is dan het leven hier op aarde, in het lichaam van vlees en bloed. En als Paulus dat al kan zeggen, dan is dat zijn recht, want Paulus heeft immers geen echtgenote en geen kinderen.

In het voorgaande heb ik al meerdere malen aangegeven dat Jezus Christus Paulus zijn leven zodanig vervulde dat er helemaal **geen enkele ruimte** meer voor iets anders was. Het ging Paulus 24-7 om Jezus Christus.

Paulus had het niet gemakkelijk. Alleen II Kor. 11:23-28 beschrijft al de omstandigheden waaronder Paulus moest zien te overleven. En ik wil daar niet licht over denken. Dus als Paulus hier zegt dat wanneer hij bij Jezus Christus is, als zijn lichaam van vlees en bloed gestorven is, dat dat winst voor hem is, dan ik mij dat **heel goed** begrijpen. Want wat heeft het wereldse leven Paulus te bieden?

Daar staat tegenover alles wat God Almachtig **in** Jezus Christus beloofd heeft in het eeuwige leven (I Joh. 2:25). Gezondheid, geluk, voorspoed, geen geweld meer, geen oorlogen meer, geen honger en armoede meer, geen ziekte meer, en ga zo maar door. Het vooruitzicht is een leven in hemelse omstandigheden waarbij de Hof van Eden uit Gen. 1 en 2 misschien nog wel bij verbleken.

Maar geldt het bovenstaande voor iedereen?

Ik ben gelukkig getrouwd, heb fantastische kinderen en kleinkinderen waar ik gek op ben. Kan ik dan wensen dat ik bij Jezus Christus ben?

Ten eerste denk ik dat ik de agapé liefde van en naar God Almachtig **niet** moet verwarren met de wereldse filio, eros of amor liefde. Als ik spreek over mijn liefde die ik voor Jezus Christus heb dan spreek ik over totaal iets anders dan de liefde die ik voor mijn vrouw of kinderen heb.

Ten tweede moet ik goed beseffen dat ik nu maar tijdelijk in dit lichaam van vlees en bloed verblijf. Paulus noemt dit een aardse tent die te zijner tijd afgelegd gaat worden (II Kor. 5:1). Het is altijd Gods bedoeling dat ik in dit lichaam hier op aarde ben gekomen **om Gods werk uit te voeren**. Om invulling te geven aan Gods plan voor deze wereld en de mensheid.

II Kor. 11:23-28 Zijn zij dienaars van Christus? – ik spreek als een waanzinnige – ik sta boven hen; in ingespannen arbeid veel vaker, in slagen bovenmate, in gevangenschappen veel vaker, dikwijls in doodsgevaar. Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede geselsd, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid. Afgezien van wat van buitenaf komt, overvalt mij dagelijks de zorg voor alle gemeenten.

I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Mijn geest is het belangrijkste, en mijn geest zit nu als het ware 'gevangen' in mijn lichaam van vlees en bloed.

Ten derde is God Almachtig een God van relaties. Kijk maar naar de schepping en hoe God de eerste mens '**ādām**' schiep en hoe God met deze eerste mens omging. Elke avond kwam God Zelf naar de hof van Eden om met de mens te praten. (Gen 3:8)

God heeft mij geschapen naar Zijn Beeld (Gen. 1:26). En als God een God van relaties is, dan ben ik dus ook geschapen om relaties te hebben en te onderhouden. En juist uit Gen. 1 en 2 blijkt hoeveel waarde God hecht aan het man en vrouw zijn in het huwelijk.

Dat ik mijn vrouw liefheb en mijn kinderen/kleinkinderen, dan is dat een gave die ik van God Almachtig heb gekregen om invulling te geven aan Zijn wens voor mij om samen te leven.

Maar feit blijft dat ook wedergeboren Christenen in omstandigheden terecht kunnen komen dat zij minder of geen waarde meer hechten aan dit leven hier op aarde, en liever hun intrek bij Jezus Christus willen nemen, hoe eerder, hoe beter. Want zoals ik al eerder schreef staat de mensheid nog steeds op deze aarde, en is deze aarde staat nog steeds onder de heerschappij van satan. En aangezien satan alleen maar *de dood* voor ogen heeft, kan daar dus niets goeds van te verwacht worden. Niet voorgelovige mensen, maar ook niet voor ongelovige mensen.

-----...-----

Sonja en ik hebben het persoonlijk meegemaakt hoe een werkelijk wedergeboren jonge vrouw door traumatische gebeurtenissen uit haar verleden en door ernstige lichamelijke afwijkingen, niet meer wilde leven. Na een leven waarin zij vele malen in psychiatrische ziekenhuizen opgenomen werd om haar van suïcide af te houden heeft zij besloten om tóch een einde aan haar leven te maken.

Wij hebben tot in het merg van onze botten de pijn gevoeld van deze vrouw, haar verdriet. Maar ook haar schuldgevoel naar God Almachtig **in** Jezus Christus heen. Tot op de avond voordat zij stierf hebben wij samen met haar gebeden, samen schuld beleden, ja, ook haar wens om haar leven te beëindigen. Zo emotioneel en diepgaand hebben wij dit nog niet eerder meegemaakt.

Moeten deze vrouw en al die andere mensen die een eind aan hun leven hebben gemaakt, afgewezen en veroordeeld worden?

Gen. 3:8 Genesis 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Ik geloof er helemaal niets van. Ik geloof eerder dat Jezus Christus haar heeft opgehaald met de woorden: 'Ben je er nu al?'. Maar afwijzing van God de Vader **in** Jezus Christus komt mijn inziens **niet** in het Evangelie voor. Want God de Vader is licht, en in dat licht is geen spoor van duisternis (I Joh. 1:5). Dus God k nt helemaal geen afwijzing en veroordeling.

Let wel: Ik zeg dus niet dat je maar lichtzinnig met levensbeëindiging om moet gaan. Voor mij geldt echter hetzelfde als met daders van misbruik, dat ik vaak door hun leven heen kan *begrijpen* waarom ze tot hun daden komen, terwijl ik die daden zelf niet goedkeur. Wij begrepen deze jonge vrouw om de omstandigheden waar zij in moest zien te overleven. En dat haar hele leven al!

-----,-----

Voor Paulus gold het bovenstaande misschien ook wel, gezien alles wat hij in zijn leven meegemaakt heeft. En ik kan mij de wens van Paulus zo goed begrijpen en ook onderschrijven, namelijk dat een leven bij Jezus Christus **alles** is. Maar niet ik bepaal mijn thuiskomst, dat bepaalt God Almachtig.

Want Paulus schrijft ook in Fil. 1:24 dat ik beter hier op aarde kan blijven, omdat dit goed is voor de ondersteuning van andere gelovigen. Zodat het Evangelie van Jezus Christus verder gebracht kan worden in de wereld, en dat de wedergeboren Christenen nog meer kunnen leren van het Evangelie van Jezus Christus.

Kortom: dat Paulus schrijft dat hij het liefste bij Jezus Christus wil zijn, wil niet zeggen dat hij levensmoe is, of dat hij een einde aan zijn leven zou willen maken. In Fil. 1:25 schrijft Paulus dat hij er op vertrouwt dat hij zal blijven leven in het lichaam van vlees en bloed dat hij heeft, zodat hij andere gelovigen kan opbouwen in het Evangelie van Jezus Christus.

Jezus Christus is persoonlijk naar Paulus gekomen (Hand. 9) en heeft hem persoonlijk een taak gegeven. De bekering van Paulus was een radicale ommekeer in zijn leven. Hij heeft zich als het ware 180  omgedraaid. Daar waar hij God Almachtig eerst tegenwerkte, is hij na zijn bekering iemand geworden die in alles het Evangelie van Jezus Christus vóórgeleefd heeft, zonder te kijken wat dat voor hem persoonlijk betekende.

Het levensverhaal van Paulus mag voor mij een spiegel zijn. Maar ik wil mij **niet** een schuldgevoel aan laten praten als ik de dingen in mijn leven anders doe dan Paulus zou doen. Enerzijds omdat ik de verantwoording heb voor mijn gezin, die ik van God Almachtig heb gekregen.

  I Joh. 1:5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is.

  Fil. 1:24 maar in het vlees te blijven is noodzakelijker voor u.

  Fil. 1:25 En dit vertrouw en weet ik dat ik zal blijven leven en bij u allen zal blijven tot uw vordering en blijdschap van het geloof,

Maar anderzijds geloof ik ook in de woorden van paulus uit Rom. 12:3 waarin hij schrijft dat God iedere Christen een bepaalde mate van geloof geeft. En die mate van geloof is precies voldoende om de goede werken te doen die God voor mij heeft voorbereid, zodat ik deze kan doen.

Opwekking tot standvastigheid

Ik heb in *Mijn mijmeringen* al een keer eerder Micha 6:8 aangehaald, waarin God Almachtig tot mij zegt dat ik recht moet doen, getrouwheid moet liefhebben en ootmoedig moet wandelen met mijn God.

Het woord **moeten** moet hier niet als een bevel, een wet, een inzetting of een regel worden opgevat. Ik schrijf het woord moeten, omdat dit een gevolg is van mijn onuitblusbare liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus.

Er zijn een heleboel Christenen die medechristenen van alles willen opdragen, dat zij zich moeten houden aan..... En vaak gebeurt dit met de Bijbel in de hand. Ik keer dan altijd terug naar de Bron, en voor mij is dat Micha 6:8, en ik vraag Jezus Christus wat Hij zegt, dat ik in bepaalde situaties moet doen.

Die tekst uit Micha 6:8 zie ik ook terug in Fil. 1:27: '*wandel het Evangelie van Christus waardig*'. Iedere wedergeboren Christen mag weten dat de relatie met God de Vader **in** Jezus Christus geen **monologe** relatie is. Geen gesprekken die maar één kant op gaan, als dat God zou spreken tot de mens en de mens niets terug mag zeggen. Maar ook dat de mens zijn mond vol heeft en dat God niets terug mag zeggen.

Ik kijk altijd naar Gen. 1:26 waarin staat geschreven dat ik gemaakt ben naar Gods Beeld. En dat de relaties waarin ik mij bevindt in mijn gezin bijvoorbeeld, dus ook relaties zijn naar Gods Beeld. Als vader van mijn gezin spreek ik met mijn vrouw en kinderen en mijn vrouw en kinderen spreken terug. Net zoals God dat deed in de Hof van Eden na de zondeval van de eerste mens. Net zoals God sprak met Abraham in Gen. 18. Net zoals Jezus Christus Zijn discipelen vragen stelde waarop zij antwoorden (bijvoorbeeld in Matt. 16:13-19).

Paulus roept mij op om als wedergeboren Christen te staan voor mijn geloof in het Evangelie van Jezus Christus. Wie ik ook tegenover mij heb staan. Want satan, de tegenstander van God Almachtig zit niet stil. Hij zal altijd door mensen heenwerken (Ef. 6:12) om het mij als Cristen zo moeilijk mogelijk te maken.

☞ Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Micha 6:8 Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is. En wat vraagt de HEERE van u

☞ Fil. 1:27 Alleen, wandel het Evangelie van Christus waardig, opdat ik, of ik nu kom en u zie of dat ik afwezig ben, van uw zaken mag horen dat u vaststaat in één geest, en dat u samen eensgezind strijdt door het geloof in het Evangelie,

☞ Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

☞ Efeze 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Paulus schrijft dat het voor die mensen, waardoor satan heenwerkt, en die dat dus ook **laten gebeuren**, dat dit een teken van hun verderf zal zijn, terwijl voor mij het een teken van mijn zaligheid is.

Ik weet waarom ik geloof in het Evangelie van Jezus Christus, ik weet wat mij te wachten staat als ik sterf in mijn lichaam van vlees en bloed.

Tegenstanders van het Evangelie van Jezus Christus worden enerzijds door satan misleid, maar anderzijds is het ook Gods plan dat de wereldbevolking op dit moment **nu nog niet** tot bekering komt, omdat Gods plan nog niet zo ver is. Nu is het de tijd dat eerst het volk Israël (alle twaalf stammen) uit de hele wereld samengevoegd worden in het geloof in Jezus Christus. (Hos. 1:11).

En als dat gebeurd zal zijn dat zal het volk Israël tot zegen zijn voor alle volken op aarde zijn (Gen. 12:3), want dan zal iedere wedergeboren Christen als nakomeling van dat volk Israël zijn plaats innemen in de Koninklijke Priesterlijke regering van Jezus Christus, om pas op dat moment bezig te gaan met de wereldbevolking die nu op aarde **nog niet** geroepen is om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen.

Het grote wonder in het bovenstaande is, dat ik als mens hier op aarde, aan die belofte van God Almachtig **in** Jezus Christus helemaal **niets** heb bijgedragen. Want het was Gods wil al vóór de schepping van de aarde dat ik hier op aarde Jezus Christus zou gaan aannemen.

Als er nu iemand is, die 'jaloers' is omdat ik wel op dit moment al geroepen ben door Jezus Christus om te geloven, en hij nog niet, terwijl dit wél zijn verlangen is, dan zeg ik tot die persoon: 'Ook jij bent een nakomeling van het volk Israël; ook jij bent **nu geroepen** om het Evangelie van Jezus Christus te horen en je nu te bekeren tot Hem; Jezus Christus aan te nemen als jouw Redder en Verlosser'. En ik kàn dat in volle zekerheid zeggen omdat iemand die God Almachtig **in** Jezus Christus bewust afwijst, **nooit** 'jaloers' zal zijn op mij als wedergeboren Christen, en zich **nooit** zal afvragen of hij wel of niet geroepen is om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen. Voor die persoon is het Evangelie van Jezus Christus een dwaasheid, terwijl het voor mij en alle andere wedergeboren Christenen een kracht van God is (I Kor. 1:18)

Als wedergeboren Christen heb ik juist een heldere kijk op het leven hier op aarde. Maar God Almachtig **in** Jezus Christus heeft mij óók al een heldere kijk gegeven op wat er gaat gebeuren als ik mijn lichaam van vlees en bloed als een aardse tent afleg.

 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

 Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

 I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

Het wonder is voor zó groot voor mij, dat Jezus Christus net als bij Paulus persoonlijk naar mij toe is gekomen, dat ik niet anders meer kón en kàn, dan op mijn knieën vallen om Hem te aanbidden. En dan wéét ik dat ook ik tegenwerking hier op aarde zal krijgen. Ik hoop natuurlijk niet zoals Jezus Christus dat heeft meegemaakt, of zoals Jeremia dat heeft meegemaakt, of dat Paulus dat heeft meegemaakt.

Maar ik weet dat er een heleboel wedergeboren Christenen zijn die al die verschrikkelikheden wél mee moeten maken. Juist ook vandaag de dag. Want lees maar eens wat er in die landen gebeurt met Christenen waar het Christendom verboden is. De verhalen zijn bijna te verschrikkelijk om weer te geven.

Dat ik als wedergeboren Christen vandaag de dag geen lichamelijk onderdrukking en vervolging hoeft te ondergaan is niet bepaald een voordeel. Want wat satan hier in het rijke westen voor elkaar probeert te brengen is door mij onder te dompelen in overvloed, welvaart, vrede en rijkdom. En zoals ik al vaker heb geschreven: het maakt satan helemaal niet uit waardoor ik God Almachtig **in** Jezus Christus zou gaan afvallen. Bij de ene mens gebruikt satan daar lichamelijke vervolging en verdrukking voor (en dat is verschrikkelijk), maar bij de andere mens probeert satan mij God vaarwel te laten zeggen door mij zoveel goed en goed te geven dat ik helemaal geen aandacht meer heb voor God. De tendens in Nederland is bij veel mensen: *'ik heb het zo goed, waarvoor zou ik een God nodig hebben?'*

Ik geloof dat het niet goed is om het leed wat mensen moeten meemaken, omdat zij Jezus Christus aanhangen, tegenover elkaar af te wegen. Want dat afwegen heeft weer iets dat **ik** het meer of minder zou verdienen om de Belofte van God Almachtig te krijgen (I Joh. 2:25).

Iedereen die zich aangevallen voelt door mensen of door omstandigheden moet weten dat satan hier achter zit. Want alleen satan heeft het tot zijn levensdoel gemaakt om mensen zover te krijgen dat zij God Almachtig **in** Jezus Christus vaarwel zullen zeggen.

En satan gebruikt daar **alles** voor wat hij kan gebruiken. Lichamelijk onderdrukking en vervolgingen, rampen, armoede, rijkdom, overvloed, gezondheid en noem maar op. Het behoort allemaal bij de dezelfde strijd die Jezus Christus, Jeremia, Paulus en al die anderen ook hebben meegemaakt. Het kan mij vaarwel doen zeggen van God Almachtig **in** Jezus Christus, het kan mij juist ook sterker maken in het geloof. Die keuze is aan mij als mens. En ik heb gekozen. Halleluja

 I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven

Filippenzen

Hoofdstuk 2

Oproep tot eensgezindheid en ootmoed

Het heeft mij altijd al verbaasd hoeveel verschillende kerken, gemeenten, denominaties er in Nederland zijn. En hoeveel van die verschillende kerken, gemeenten en denominaties belijden dat **Jezus Christus kruisigd is** voor de mens en dat redding alleen door het geloof in het Evangelie mogelijk is. Met andere woorden: Het ware Evangelie van Jezus Christus?

Dat er zoveel verschillende kerken, gemeenten, denominaties zijn, zie ik als een werk van satan. Want satan wéét dat wanneer hij de Christenen uit elkaar kan drijven zij veel minder macht hebben, en veel minder invloed hebben in de maatschappij. Dat zie ik heel duidelijk in de politiek. Die versplintering heeft juist het tegenovergestelde effect wat mensen verwachten.

Maar komen al die splitsingen ten diepste niet doordat **'ik'** gelijk wil hebben? En ik spreek in de **'ik'** vorm omdat ik aan die versplintering vrolijk mee doe. Ik ben ook uit een aantal kerken en gemeenten gestapt omdat ik het niet eens was met wat geleerd werd in die kerk of gemeente. Of ik ben eruit gestapt omdat ik mij niet geaccepteerd voelde in die gemeente of kerk. Dus ik weet wel degelijk waarover ik spreek. Maar toch belijd ik dat dit zonde is.

Hoeveel kerken en gemeenten zijn niet *'gescheurd'* vanwege verschillende opvattingen over bepaalde Bijbelgedeelten, zonder dat dit het fundament aantastte *'Jezus Christus, en Die gekruisigd'*? Nogmaals: ik geloof dat dit een werk van satan is.

Maar is dit iets nieuws dan?

Ik geloof van niet, want ook in de tijd dat Jezus Christus op aarde wandelde, waren de Israëlieten verdeeld. Er waren Farizeeërs, Sadduceeërs, Herodianen en er zullen nog wel meer (splinter)groeperingen zijn geweest waar ik de namen niet eens van ken.

Paulus wijst er in dit Bijbelgedeelte erop dat de wedergeboren Christenen **één moeten zijn**. Eén van ziel en één van gevoelen.

Is dat mogelijk?

Zoals ik hiervoor al schreef bewijst de hedendaagse situatie van kerkelijk Nederland dat dit dus **NIET** mogelijk is. Maar tegelijk zeg ik dat dit aan (mij als) mens ligt, ook al ben ik een wedergeboren Christen. Het eigen 'ik' is als het er op aan komt altijd sterker dan het gemeenschappelijke 'wij'.

Eén van de hoofdredenen dat er zoveel verschillende kerken, gemeenten, denominaties zijn leg ik neer bij onze welvarendheid hier in het rijke westen. Ik bedoel: als ik kijk naar de verdrukte en vervolgde Christenen in al die landen waar Jezus Christus **niet** beleden mag worden, dan zie ik dat zij door hun omstandigheden helemaal geen aandacht, tijd en energie hebben om zich met gespletenheid bezig te houden. Voor hen geldt maar één criterium: Overleven in en met Jezus Christus of niet.

Als ik kijk naar veel Afrikaanse landen, waar de armoede vaak heel erg groot is, dan zie ik ook daar dat de gespletenheid onder Christenen veel en veel minder is. Door de omstandigheden van armoede en alles wat daarmee gepaard gaat, hebben deze mensen helemaal geen aandacht, tijd en energie om zich met gespletenheid bezig te houden.

Nederland is een land in het zogenaamde 'rijke westen'. De armoede in Nederland staat nog altijd in schril contrast met de armoede die andere mensen op deze aarde hebben. Waarbij ik absoluut niet voorbij wil gaan aan wat armoede in Nederland betekent, want dit heeft verschrikkelijke kanten. Maar over het algemeen hebben de Christenen **teveel** van alles, en houden zij zich niet bezig met wat hen met andere Christenen bindt, maar juist wat hen verdeeld. En als ik over een bepaald Bijbelgedeelte iets anders denk dan mijn broeder of zuster, dan begin ik gewoon een nieuwe denominatie.

Het bovenstaande schrijf ik bewust heel erg zwart-wit. Dit doe ik om duidelijk te maken dat, hoe wedergeboren Christenen met elkaar omgaan, **zonde is**. Want ook wedergeboren Christenen zijn mensen met een eigen wil, een eigen 'ik', een eigen mening. En ook wedergeboren Christenen willen vaak niet voor elkaar onderdoen en willen graag gelijk hebben.

Paulus is in dit Bijbelgedeelte (Fil. 2:1-2) heel duidelijk en schrijft op een wijze die heel veel wedergeboren Christenen niet leuk vinden. Want eigenlijk zegt Paulus tegen mij en ons:

- Wanneer de Heilige Geest ook maar een beetje in jullie midden de gelegenheid krijgt om te werken;

☞ Fil. 2:1-2 Als er dan enige bemoediging is in Christus, als er enige troost is van de liefde, als er enige gemeenschap is van de Geest, als er enige innige gevoelens en ontfermingen zijn, maak dan mijn blijdschap volkomen, doordat u eensgezind bent, dezelfde liefde hebt, één van ziel bent en één van gevoelen.

- Wanneer jullie Christenen ook maar een klein beetje bemoedigd worden door het geloof in het Evangelie van Jezus Christus;
- Als er onder jullie Christenen ook maar een schijntje van liefde is;
- Als jullie Christenen ook maar een beetje gemeenschap zouden hebben met de Heilige Geest en met elkaar;
- Als jullie Christenen ook maar een beetje '*innige gevoelens*' en '*ontferming*' naar elkaar hebben;

Dan zouden jullie Christenen **veel meer éénsgezind zijn** en dan zou ik mijn (Paulus) blijdschap niet onder stoelen of banken kunnen houden. Want dat zouden uitingen zijn (het bewijs zijn) dat God Almachtig **in** Jezus Christus **ten volle** door Zijn Heilige Geest in jullie zou kunnen werken.

Nu heb ik in *Mijn mijmeringen* vaak geschreven dat ik (mijn hele leven, mijn wezen) aan Jezus Christus gegeven heb. Dat ik zelfs met Jezus Christus gestorven ben en mét en in Hem ben opgestaan. (Gal. 2:20). Dat ik vanaf dat moment niet meer zelf leefde, maar dat Jezus Christus in mij leeft. En dat ik voor mijn leven alleen maar naar Jezus Christus hoef te kijken, om te zien en om te weten hoe ik zou mogen leven. Vanuit een houding van dienen en niet om gediend te worden. (Matt. 20:28). Alles voor een ander over hebbend, dus om het grote gebod letterlijk zichtbaar te zien worden. (Matt. 22:36-39)

Is dat grote gebod dat Jezus Christus gaf zichtbaar in mij?

Ik kan dan alleen maar mijn hoofd buigen en belijden naar Jezus Christus dat dit in mijn leven absoluut **niet** altijd zichtbaar is. Ik probeer aan alle kanten vanuit liefde mijn naaste lief te hebben. Ik probeer aan alle kanten mijn naasten te vergeven wanneer zij mij iets aan doen. Maar wat ga ik vaak de mist in. Is het niet in mijn handelen, dan wel in mijn spreken. En is het niet in mijn spreken dan wel in mijn gedachten. Want ook in mij is mijn eigen '*ik*' nog zo krachtig.

Lofzang op Christus

Paulus wijst op Jezus Christus, hoe **Hij** met deze dingen omging (Fil. 2:5). Dat Jezus Christus God Zelf was en hier op aarde **vóórgeleefd** heeft hoe wij als Christenen met elkaar om zouden gaan. Want zegt Paulus: Jezus Christus komt uit de hemel. Hij is opgevoed bij God (Spr. 8). Hij heeft de volledige vrijheid, zondenloosheid, beleefd toen Hij bij God de Vader was.

 Gal. 2:20 *Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.*

 Matt. 20:28 *zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.*

 Matt. 22:36 *Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.*

 Fil. 2:5 *Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was,*

Jezus Christus heeft die hemelse omstandigheden vrijwillig afgelegd toen God de Vader Hem dat vroeg. Wat God Almachtig kón en wilde, is de mensen op aarde **niet** zomaar aan hun lot overlaten. Ook al was dit hun eigen schuld, want *zij* hadden God afgewezen.

Dàt doel van Jezus Christus hier op aarde, om de mensen weer terug te brengen bij God Almachtig was groter dan zijn hemelse omstandigheden waarin Jezus Christus verkeerde. Zelfs de omstandigheden hier op aarde als hoon, smaad, martelingen, beledigingen tot de kruisdood aan toe waren onderschikt aan dat grote Plan van God. De mensen **moesten** gered worden. En Jezus Christus heeft daarvoor **alles** gedaan wat mogelijk was, want dat kon Hij met behulp van de Heilige Geest (Luk. 22:42-43). Jezus Christus had de macht om Zijn leven neer te leggen en om dit weer op te nemen. (Joh. 10:18).

Jezus Christus heeft Zijn leven hier op aarde afgelegd om maar één reden. En dat was zodat **ik** niet de weg zou hoeven gaan die God Almachtig door, en in Zijn wet voorgeschreven had. En die weg was heel eenvoudig: *'Ik moet de wet van God houden, en als ik maar op één punt faal en die wet van God ook maar één maal overtreed, dan moet ik de straf dragen die op die overtreding staat'*. Zie mijn vergelijking tussen Het Nederlandse Rechtsysteem en het Goddelijk Rechtsysteem:

Overtreding van de wet van God leid tot straf, Pag. 16-18.

1. God Almachtig Zelf heeft **in** Jezus Christus het lichaam van vlees en bloed aangenomen zoals ik dat ook heb. God Zelf heeft **in** Jezus Christus alles meegemaakt wat ik ook meemaak hier op aarde: ziekte, kou, warmte, pijn, verdriet, geweld en noem maar op.
2. God Almachtig Zelf, in Wie geen spoortje van duisternis is te vinden, (I Joh. 1:5) en zo ook deze wereld geschapen heeft, en ook mij als mens zo geschapen heeft, want in Gen. 1:31 staat dat God omkijkend naar de schepping concludeerde dat alles 'zeer goed' was.
3. God Almachtig Zelf heeft **in** Jezus Christus Zijn heiligdom verlaten en heeft Zich tot een Mens met een lichaam van vlees en bloed gemaakt om aan den lijve mee te maken wat het is om mens te zijn in een wereld die onder de heerschappij van satan staat, al vanaf de zondeval van de eerste mens af aan (Gen. 3:14-15, Joh. 14:30, Joh. 12:31, Ef. 2:2).

☞ Luk. 22:42 Vader, als U wilt, neem deze drinkbeker van Mij weg; maar laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden. En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte.

☞ Joh. 10:18 Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

☞ I Joh. 1:5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is.

☞ Gen.1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

☞ Gen. 3:14-15 Toen zei de HEERE God tegen de slang: Omdat u dit gedaan hebt, bent u vervloekt onder al het vee en onder alle dieren van het veld! Op uw buik zult u gaan en stof zult u eten, al de dagen van uw leven. En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht; Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen.

☞ Joh. 14:30 Ik zal niet veel meer met u spreken, want de vorst van deze wereld komt en heeft geen macht over Mij.

☞ Joh. 12:31 Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.

En Jezus Christus **heeft** standgehouden. Jezus Christus **weerston**d de verleidingen van satan in de woestijn (Matt. 4:1-11). Jezus Christus **weerston**d alle aanvallen van de Farizeeërs, Sadduceeërs, Herodianen, Oudsten van het volk en anderen. Jezus Christus **weerston**d de zonde en leefde het Evangelie vóór. Ook al kostte dit Hem Zijn lichaam van vlees en bloed.

☞ Ef. 2:2 waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig de leefwijze van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid,

Dus ja: Als ik zeg werkelijk een wedergeboren Christen te zijn, Als ik zeg mét Jezus Christus gestorven te zijn en in Hem weer opgestaan ben, **dan moet dit zichtbaar zijn in mijn leven**. En ik zeg daar direct bij: in alle gebrekkigheid. Dan moet dit zichtbaar zijn op alle terreinen die Paulus ook in dit gedeelte beschrijft. En dat heeft bijna allemaal te maken hoe ik met mijn naaste omga.

-----,,-----

Ik heb veel gesproken en geschreven over het kruis van Golgotha. Dat dit kruis uit twee balken bestaat. Een horizontale balk, die de relatie tussen mij met andere mensen weergeeft. En een verticale balk die mijn relatie met God Almachtig weergeeft.

Het kàn niet zo zijn dat ik een verticale balk in mijn leven heb ter dikte van een spoorbiels, en dat tegelijk mijn horizontale balk niet groter en dikker is dan een lucifershoutje. Aan de andere kant kan het óók niet zo zijn dat mijn horizontale balk zo dik als een spoorbiels is en dat mijn verticale balk de dikte heeft van een lucifershoutje. Dàt is **geen** kruis dat in balans is. Dàt is een kruis dat in onbalans is.

Een kruis in balans wil zeggen dat mijn horizontale balk net zo dik is als mijn verticale balk. En dat mijn verticale balk langer is dan mijn horizontale balk wil zeggen dat God Almachtig mij **boven** alles gaat en zelfs al mijn menselijke relaties draagt.

Maar het kruis in balans wil óók zeggen dat Jezus Christus **in het centrum** van dat kruis hing En voor mij persoonlijk wil dit zeggen dat ik alleen een optimale verhouding en relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus én met andere mensen kan hebben, wanneer Jezus Christus in mijn centrum staat.

Jezus Christus wil graag die plaats innemen en zal ook die plaats innemen wanneer ik daar om vraag. Jezus Christus kàn ook als Enige die plaats innemen omdat Hij ZichZelf voor mij ontledigd heeft. (Fil. 2:7) Er was niets menselijks meer aan Jezus zichtbaar toen Hij daar aan dat kruis hing.

☞ Fil. 2:7 maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden.

Daarom heeft God Almachtig Jezus Christus bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken die **boven** alle andere namen in de wereld gaat (Fil. 2:9). En daarom kan Jezus Christus in Zijn verhoogde staat die plaats aan mijn kruis innemen om te zorgen dat alle relaties die ik heb, zowel die met God als met andere mensen, volkomen in balans is.

Omdat Jezus Christus die plaats heeft ingenomen en verhoogd is door God Almachtig, kan ik zeggen dat ik ondanks mijn beperkingen, ondanks mij eigen 'ik', ondanks mijn tekortkomingen, een wedergeboren Christen ben.

En natuurlijk zou in mijn beredenering het getuigenis van Jezus Christus en de invloed die wedergeboren Christenen op deze aarde zouden kunnen uitoefenen vele malen groter zijn dan nu vaak het geval is door alle scheidingen en splitsingen. Maar toch, óók zoals ik nu ben, mag ik dat getuigenis zijn. Mag ik een licht in deze duistere wereld zijn (Matt. 5:13-16) en mag ik het zout zijn dat deze wereld smaak geeft.

Als ik een lichtend licht in deze wereld ben, dan zal iedereen die door God Almachtig die op **dit moment** geroepen (Ef. 1:4-5) is om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen, dat ook doen. Zij zullen als eerste hun knieën buigen voor Hem Die door God uitermate verhoogd is en een Naam heeft gekregen die boven alle Namen van deze wereld uitgaat. Dan zal zullen zij als eerste met hun mond gaan belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is. (Kol. 2:15, I Petr. 3:22).

Opdat God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde, Die God Die één is (Deut. 6:4) verheerlijkt wordt, geëerd en verhoogd, aanbeden en gezegend wordt, door mij en door alle mensen die het Evangelie van Jezus Christus hebben aangenomen.

Aansporing tot heilig leven

Zoals ik al veel vaker heb beschreven is bekering tot Jezus Christus geen 'bijbaantje', alsof ik het er naast mijn gewone dagelijkse leven maar even bij kan doen.

Werkelijke bekering tot God Almachtig **in** Jezus Christus zegt dat ik het mijn **hele** leven verkeerd heb gedaan (auw!!), en dat ik door het leven dat ik leidde gewoon niet goed genoeg was voor God. Want God is licht en in Hem is geen spoortje van duisternis te vinden (I Joh. 1:5). Ik kàn alleen in en met Hem leven wanneer er in mij ook **geen** spoortje van duisternis is te vinden.

☞ Fil. 2:9 Daarom heeft God Hem ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken boven alle naam,

☞ Matt. 5:13 U bent het zout van de aarde; maar als het zout zijn smaak verloren heeft, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer voor dan om weggeworpen en door de mensen vertrapt te worden. U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn. Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

☞ Ef. 1:4-5 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde. Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus, in Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil,

☞ Kol. 2:15 Hij heeft de overheden en de machten ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen getriomfeerd.

☞ I Petr. 3:22 Die aan de rechterhand van God is, opgevaren naar de hemel, terwijl de engelen, machten en krachten Hem onderworpen zijn.

☞ Deut. 6:4 Israë! De HEERE, onze God, de HEERE is één!

☞ I Joh. 1:5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is.

Dat betekent dat wanneer ik mijn leven, mijn hele wezen aan God Almachtig **in** Jezus Christus geef, dat ik dus **mijn eigen leven opgeef**. Want mijn eigen leven heeft mij niets opgebracht en houdt mij gescheiden van God. Maar wanneer ik mijzelf opgeef, pas dan kan God Zichzelf in mij openbaren door Jezus Christus heen. Pas dan kan Zijn Heilige Geest in mij een woning maken waar Jezus Christus een woonplaats in kan hebben. (Joh. 14:23). En als Jezus Christus in mij woont, pas dan kan ik de woorden van Paulus nazeggen uit Gal. 2:20 dat ik met Jezus Christus gestorven ben en mét en in Hem ben opgestaan.

Bekering en leven naar het Evangelie van Jezus Christus is dus een 24-7 full time job. Alles wat nog uit mijn 'oude leven' functioneert, zal een terging aan het adres van God Almachtig **in** Jezus Christus wezen. En wat dàt betekent kan ik het hele O.T. door lezen. Want het volk Israël **wist** dat zij het uitverkoren volk van God waren, maar toch deden ze elke keer weer van alles wat **tegen** God inging. Met het uiteindelijk gevolg dat zowel het tien-stammenrijk als het twee-stammenrijk verbannen werden door God.

Is het Evangelie van Jezus Christus dan een angst-Evangelie?

Ik zou de vraag anders willen stellen. Is het wonen in Nederland en het mij houden aan de Nederlandse wet, gebaseerd op angst?

Ik hoop het niet, want als dat wél het geval is, dan leid ik een zeer stressvol bestaan. En de Bijbel zegt dat waar angst heerst, dat er een tekort aan liefde is, want de Heilige Geest maakt mij vrij van angst door Jezus Christus aan te nemen. (Rom. 8:15, I Joh. 4:18)

Dat Paulus hier in Fil. 2:12 woorden als 'vrees en beven' gebruikt, vertaal ik niet direct naar 'angstig of angst'. Het zegt mij meer dat ik met God Almachtig **in** Jezus Christus **niet** moet spotten. En spotten met God zou ik doen door mijn 'oude leven' te blijven leven terwijl ik in woorden zeg dat ik een wedergeboren Christen ben.

Het Evangelie van Jezus Christus wordt mij niet opgedwongen. Als dat wel het geval zou zijn, dan zou ik constant angstig achterom kijken of ik geen dingen verkeerd doe. Dan zou ik lijstjes aanleggen met punten die ik moet volgen en afvinken wanneer ik ze met goed gevolg voldaan heb. Maar als ik dan die afvinklijstjes als religie hanteer, dan zou ik dus eigenlijk tegen God Almachtig zeggen dat ik mijn behoud en mijn zaligheid **zelf** verdiend heb, omdat ik zo goed was.

☞ Joh. 14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.

☞ Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

☞ Rom. 8:15 Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aanneming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader!

☞ I Joh. 4:18 Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit. De vrees houdt immers straf in, en wie vreest, is niet volmaakt in de liefde.

☞ Fil. 2:12 Daarom, mijn geliefden, zoals u altijd gehoorzaam geweest bent, niet alleen zoals in mijn aanwezigheid, maar nu veelmeer in mijn afwezigheid, werk aan uw eigen zaligheid met vrees en beven,

Uitgangspunt van het Evangelie van Jezus Christus is juist dat ik het geloof van God Almachtig **als een cadeau ontvangen heb** (Ef. 2:8-9) en dat ik daar zelf helemaal **niets** aan bijgedragen heb. God heeft *mij* uitgekozen om nu op dit moment het geloof in het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen. Niet ik heb *Hem* uitgekozen of *Hem* gezocht in mijn 'oude leven'.

Uitgangspunt van het Evangelie van Jezus Christus is juist dat de liefde van God Almachtig zó groot voor mij was en is, dat zelfs wanneer ik in mijn Christelijke leven van vandaag de dag, de plank totaal missla en mij *niet* gedraag zoals ik mij zou moeten gedragen, dat ik dan nà tot inkeer te zijn gekomen naar Jezus Christus toe mag gaan en mijn tekortkomingen (zonden) aan Hem mag belijden. En Hij is dan zó getrouw dat Hij mijn zonden zal vergeven. (I Joh. 1:9). Niet één keer, niet zeven keer, maar misschien wel zeven maal zeventig keer op één dag (Matt. 18:21-22).

Wanneer ik zeg dat ik geleid wordt door de Heilige Geest van God Almachtig, dan **moet** dat ook zichtbaar zijn in mijn leven. Dan **moet** ik er ook op vertrouwen dat de dingen die ik doe en niet doe, mij door de Heilige Geest zijn ingegeven.

Voor mij is dat een leerproces waarin ik nog lang niet uitgeleerd ben. Voor mij is dat een 'werken aan mijn eigen zaligheid'. Weten dat God Almachtig het *in* mij geeft en *in* mij doet. Want ik ben een kind van Hem, en ik heb Hem toestemming gegeven om alles in mijn leven, in mijn wezen te doen dat naar Zijn welbehagen is. (Fil. 2:13).

Tegelijkertijd leeft mijn geest in mijn lichaam van vlees en bloed op deze aarde onder de heerschappij van satan. En dat betekent dat mijn lichaam van vlees en bloed alle verleidingen te verduren krijgt die satan op mij afstuurt. hetzij door omstandigheden heen, hetzij door andere mensen heen (Ef. 6:12).

Het werken aan mijn eigen zaligheid houdt ook in dat ik de wapenuitrusting die God Almachtig mij **in** Jezus Christus heeft gegeven, dat ik deze aanhoudt en ook gebruik. (Ef. 6:10-18). ***Ik ben geen willoos slachtoffer in deze wereld.***

Ik ben gekocht en betaald met het bloed van Jezus Christus, de Allerhoogste. En als Jezus Christus in mij woont, voert Hij de strijd ook tegen satan. Maar dat alles wil niet zeggen dat ik daar in mijn lichaam van vlees en bloed helemaal niets van meekrijg.

Het zó belangrijk om te weten wie ik in God Almachtig **in** Jezus Christus ben. En wie ik ben en wat ik ben als wedergeboren Christen, dat kan ik letterlijk lezen in de Bijbel. Want daarin staan de woorden die God uitgesproken heeft over *mijn* leven.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou r

oemen.

☞ I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

☞ Matt. 18:21 Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heere, hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe? Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zevenmaal.

☞ Fil. 2:13 want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

WIE BEN IK IN CHRISTUS?	
Mijn relatie tot God	
Joh. 1:12	Ik ben God's kind
Joh. 15:5	Ik ben een vriend van Jezus Christus
Rom. 5:1	Ik ben rechtvaardig verklaard
I Kor. 6:17	Ik ben verbonden met de Heer en één geest met Hem
I Kor. 6:20	Ik ben gekocht en betaald, ik ben God's eigendom
1 Kor. 12:27	Ik ben een deel van het Lichaam van Christus
Ef. 1:1	Ik ben een heilige
Ef. 1:5	Ik ben door God als Zijn kind geadopteerd
Ef. 2:18	Ik heb toegang tot de Vader door de Heilige Geest
Kol. 1:14	Ik heb verlossing ontvangen en mijn zonden zijn vergeven
Kol. 2:10	Ik heb volheid verkregen in Jezus Christus en in Hem ben ik volkomen.
Mijn positie in God	
Rom. 8:12	Ik ben voor altijd vrij van veroordeling
Rom. 8:28	Ik mag er zeker van zijn dat alle dingen meewerken ten goede
Rom. 8:31-34	Ik mag weten dat niemand mij nog kan veroordelen
Rom. 8:31-34	Ik kan nooit meer gescheiden worden van de liefde van de God
II Kor. 1:21,22	Ik ben bevestigd, gezalfd en verzegeld door God
Kol. 3:3	Ik ben met Jezus Christus in God verborgen
Fill. 1:6	Ik ben ervan overtuigd dat God het goede werk dat Hij in mij begonnen is, ook zal afmaken
Fill. 3:20	Ik ben burger van de hemel
II Tim. 1:7	Ik heb geen geest van lafhartigheid, maar een geest van kracht en bezonnenheid
Hebr. 4:16	Ik ontvang barmhartigheid en genade wanneer ik ze nodig heb
I Joh. 5:18	Ik ben uit God geboren en de <u>boze</u> heeft geen macht over mij
Mijn waarde in God	
Matt. 5:13-14	Ik ben het zout van deze aarde en het licht van deze wereld.
Joh. 15:1,5	Ik ben een rank aan de ware wijfstok, een kanaal van Zijn vrucht.
Joh. 15:16	Ik ben uitgekozen en aangewezen om vrucht te dragen
Hand. 1:8	Ik ben een persoonlijke getuige van Jezus Christus
I Kor. 3:16	Ik ben God's tempel
II Kor. 5:17	Ik ben een nieuwe schepping in Jezus Christus
II Kor. 5:18	Ik ben een kanaal voor God's verzoening in Jezus Christus
II Kor. 6:1	Ik ben God's medewerker
Ef. 2:6	Ik bekleed in Jezus Christus een plaats in de hemelse gewesten
Ef. 2:10	Ik ben God's maaksel
Ef. 3:12	Ik mag met vrijmoedigheid en vertrouwen tot God naderen
Fill. 4:13	Ik ben in staat om, in de kracht van Jezus Christus, alle dingen te doen

Jezus Christus heeft de wet van God Almachtig voor mij vervuld. Met andere woorden: Jezus Christus heeft **in plaats van ikzelf**, de wet vervuld. En dus kan **ik** niet meer door die wet veroordeeld worden. (Zie de vergelijking tussen het Nederlandse Rechtsysteem en het Goddelijke Rechtsysteem op pag. 16-18)

In plaats van die wetten, die inzettingen, die regels en verordeningen die God Almachtig aan Zijn volk Israël heeft gegeven destijds in de woestijn door Mozes heen, heeft Jezus Christus **één** nieuw gebod gegeven. En dat is dat ik God bóven alles zal liefhebben en mijn naaste als mijzelf. (Matt. 22:36-39)

 Matt. 22:36 Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Als ik mijn naaste in alles wil liefhebben, en hoger wil achten dan mijzelf, dan betekent dit dat ik mij op een '*dienstbare*' plaats zet.

Let wel!!!! Ik zeg niet dat ik mij als een deurmatje moet gaan gedragen en dat iedereen maar over mij heen kan en mag lopen.

Ik hoef niet gediend te worden, ik wil **dienen**, zoals Jezus Christus dit in Zijn leven hier op aarde vóórgeleefd heeft. En in dat dienen van anderen is dan ook geen plaats voor morren en is ook geen plaats voor meningsverschillen. (Fil. 2:14)

Dat schrijft Paulus. Maar ik moet erkennen (belijden) dat ik op dit punt helemaal niet perfect ben. Want hoevaak *mor* ik niet, hoeveel uit ik mijn ongenoegen niet als het gaat over andere mensen. hoevaak heb ik geen meningsverschil met andere mensen, ja ook met broeders en zusters?

Paulus roept mij in dit Bijbelgedeelte opnieuw op om na te denken voor ik iets zeg of voor ik iets doe. Zoals Jacobus schrijft dat spreken zilver is en zwijgen goud is (Jak. 1:19). Want door mijn naaste *hoger* te achten als mijzelf, door snel te zijn in horen en langzaam te zijn in spreken, door niet te morren en meningsverschillen op te zoeken of te veroorzaken zal ik voor God Almachtig onberispelijk en oprecht zijn (Fil. 2:15). Dan zal ik smetteloos zijn op een aarde waar heel veel mensen dat niet zijn doordat zij God **in** Jezus Christus afwijzen.

Jezus Christus heeft hier op aarde laten zien wat een dienstbaar leven inhoudt. Voor mij persoonlijk is **dàt** mijn ultieme doel. Dat ik als Hem zó hier op aarde mag en kan leven. Want *dàn* zal ik een helder schijnend licht zijn en een smakelijk zout dat het eten zijn smaak geeft (Matt. 5:13-16)

Heeft Paulus zelf in **alles** geleefd zoals Jezus Christus dit vóórgeleefd heeft hier op aarde?

Ik weet wel zeker dat ook Paulus hier op aarde een leerproces heeft doorgemaakt, en dat hij ook veel gezondigd heeft, zelfs *nà* zijn bekering. Zo weet ik uit de Bijbel dat Paulus óók verleidingen heeft meegemaakt in zijn lichaam van vlees en bloed. Neem alleen het gedeelte uit II Kor. 12:7-10 waar hij spreekt '*doorn in het vlees*'.

En dan bijvoorbeeld Rom. 7:14-26 waarin Paulus schrijft over het feit dat hij juist die dingen doet die hij niet **wil** doen, of dat hij juist die dingen niet doet die hij **wel** zou moeten doen. Paulus spreekt hier over de innerlijke strijd in zijn wezen. De strijd tussen zijn vlees (lichaam van vlees en bloed) én zijn wedergeboren geest.

 Fil. 2:14 Doe alle dingen zonder morren en meningsverschillen,

 Jak. 1:19 Zo dan, mijn geliefde broeders, ieder mens moet haastig zijn om te horen, maar traag om te spreken en traag tot toorn.

 Fil. 2:15 opdat u onberispelijk en oprecht zult zijn, kinderen van God, smetteloos te midden van een verkeerd en ontaard geslacht, waaronder u schijnt als lichten in de wereld,

 Matt. 5:13 U bent het zout van de aarde; maar als het zout zijn smaak verloren heeft, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer voor dan om weggeworpen en door de mensen vertrapt te worden. U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn. Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

Ik ben ervan overtuigd dat die innerlijke strijd zal aanhouden zolang ik hier op aarde leef in dit lichaam van vlees en bloed. Want satan zal niet stoppen om te proberen mij door allerlei omstandigheden, van God Almachtig **in** Jezus Christus af te brengen. Daarom is het ook zó belangrijk dat ik wéét wie ik in Jezus Christus mag zijn, en wat mijn waarde voor God is. (zie pag. 262)

Ik ben ervan overtuigd dat God Almachtig **in** Jezus Christus mijn 'zondige' leven hier op aarde helemaal niet aanziet, omdat Jezus Christus dat door Zijn offer aan het kruis van Golgotha heeft gereinigd en mijn zonden heeft vergeven.

Mààr dat alles ontslaat mij niet van de plicht om in alles na te denken wat ik doe en hoe ik het doe. En of ik in datgene wat ik doe God Almachtig **in** Jezus Christus verhoog. Want dààr gaat het allemaal om.

Paulus heeft het bovenstaande overal waar hij kwam ruimhartig gepreekt en de mensen onderwezen in het Christelijke leven. Geen leven in angst en beven. Maar het Christelijk leven **moet** een automatisme worden in mijn leven, zoals het ademen ook voor mij een automatisme is. En dat leven in Jezus Christus geeft mij adem, geeft mij vrijheid. Want het Evangelie van Jezus Christus maakt mij werkelijk vrij. (Joh. 8:36, Gal. 5:1, 5:13)

-----,-----

De groei in het leerproces van de gemeente van Filippi, is voor Paulus reden tot blijdschap. Of hij nu bespot, weggehoond wordt of in de gevangenis gegooid wordt. Voor Paulus geldt dat, of hij nu leeft hier op aarde, of dat hij sterft aan zijn lichaam van vlees en bloed, dat dàt alles hem om het even is. (Fil. 1:21). Het gaat erom dat God Almachtig **in** Jezus Christus de allerbelangrijkste is in mijn leven. En als dàt het geval is, dan maken levens of stervensvragen helemaal niet meer uit, want ik ben **in** Jezus Christus.

-----,-----

De laatste vraag die Paulus mij voorlegt in Fil. 2:17-18 is of ik blij kan zijn wanneer ik andere mensen zó zie groeien. Ben ik werkelijk blij als ik misschien zelf wel voorbijgestreefd wordt door andere mensen, in hun groei in het Evangelie van Jezus Christus. Of het nu door mijn meewerken is of niet.

Ook hierin is dit Bijbelgedeelte voor mij weer een spiegel, waar ik mijzelf in toetsen mag. Want hoe vaak zie ik niet bij Christenen die iemand of meerdere personen het geloof in Jezus Christus hebben verteld, hen hebben geholpen om te groeien in geloof, dat deze mensen teleurgesteld raken wanneer andere Christenen de begeleiding van hen overnemen.

☞ Joh. 8:36 Als dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult u werkelijk vrij zijn.

☞ Gal. 5:1 Sta dan vast in de vrijheid waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft, en laat u niet weer met een juk van slavernij belasten.

☞ Gal. 5:13 Want u bent tot vrijheid geroepen, broeders, alleen niet tot die vrijheid die aanleiding geeft aan het vlees; maar dien elkaar door de liefde.

☞ Fil. 1:21 Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.

☞ Fil. 2:17-18 Maar al word ik ook als een plengoffer uitgegoten over het offer en de bediening van uw geloof, ik verblijd mij en ik verblijd mij met u allen. En u verblijdt zich ook daarover; verblijd u dan met mij.

Alsof zij dan op een lagere rangorde staan.

Voor mij geldt dat God Almachtig iedere Christen een mate van geloof gegeven heeft (Rom. 12:3) om datgene te doen dat God heeft voorbereid om te doen. (Ef. 2:10) Niet ik als mens breng een ander mens tot bekering. Dat kan alleen de Heilige Geest. Dus iemands redding is niet van mij afkomstig, maar van God **in** Jezus Christus zelf.

Als God Almachtig het in een bepaalde situatie beter vindt dat iemand anders verder gaat met het leren, begeleiden van mensen in hun geloofsleven, dan is dat aan God en niet aan mij. Ik wil gewoon blij zijn dat die persoon Jezus Christus heeft aangenomen en gered is. Ik wil gewoon blij zijn dat ik mijn steentje daar aan heb bijgedragen. Wetende dat mijn steentje door God gegeven is. Er is helemaal niets van mijzelf bij.

De zending van Timotheüs en het bezoek van Epafroditus.

In dit Bijbelgedeelte komen drie namen van mannen aan de orde, namelijk Paulus zelf, Timotheüs en Epafroditus. En daar waar ik de namen van Paulus en Timotheüs natuurlijk uit de Bijbel ken, kom ik de naam van Epafroditus alleen in de brief van Paulus aan de Filippenzen tegen.

Als ik dit Bijbelgedeelte lees dan ontkom ik niet aan de indruk dat er toch een soort rangorde (belangrijkheid) aanwezig was. Want Paulus zou allereerst het liefst zelf naar de gemeente van Filippi gekomen zijn (Fil. 2:24), maar dat gaat niet omdat Paulus gevangen zit in Rome. Dan zou Paulus het liefst Timotheüs sturen, maar dat gaat schijnbaar ook niet, want Timotheüs kan (nog) niet door Paulus gemist worden vanwege zijn belangrijke werk. Dat werk zou kunnen betekenen dat Paulus binnen de gevangenis muren of binnen de muren van zijn huis in huisarrest is en daar mensen kan en mag ontvangen, maar dat Timotheüs het werk van Paulus in de stad doet, dus buiten de muren van de gevangenis of zijn huis.

Zoals ik in de brief van Paulus aan de Romeinen uitgebreid beschreven heb, waren er in Rome in de tijd van Paulus geen Joden meer, en ook geen Messiaanse Joden. Want deze waren allemaal uit de stad Rome verbannen (Hand. 18:2) door keizer Claudius.

In *Mijn mijmeringen* bij de Romeinenbrief ga ik in op het thema **aan wie** er dan het Evangelie van Jezus Christus verkondigd werd, omdat er in die brief heel duidelijk een onderscheid wordt gemaakt tussen 'heidenen' en de 'wereldbevolking'.

☞ Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Fil. 2:24 Maar ik vertrouw in de Heere dat ik ook zelf spoedig zal komen.

☞ Hand. 18:2 En hij trof er een Jood aan van wie de naam Aquila was, afkomstig uit Pontus, die onlangs uit Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw (omdat Claudius bevolen had dat al de Joden uit Rome weg moesten gaan) en hij ging naar hen toe.

Waarbij ik tot de conclusie kom dat de 'heidenen' de nakomelingen zijn uit het tien-stammenrijk van het volk Israël, die óók door God Almachtig **in** Jezus Christus op dit moment zijn geroepen (Ef. 1:4) om het geloof in het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen. Maar daar moet u de Romeinenbrief maar eens op openslaan.

-----...-----

Als dus Paulus en Timotheüs niet weg kunnen uit Rome, heeft Paulus Epafroditus op het oog om naar de gemeente van Filippi te sturen. En als ik dit Bijbelgedeelte zo lees, dan krijg ik de indruk dat de gemeente van Filippi Epafroditus kent. Want deze man schijnt ernstig ziek te zijn geweest toen hij bij Paulus was (Fil. 2:27) en de gemeente van Filippi wist daarvan.

Deze Epafroditus gaat na zijn bezoek aan de gemeente van Filippi ook terug naar Paulus en neemt geld en goed mee die de gemeente van Filippi aan Paulus wil geven. Dat Paulus hem een broeder, een medestrijder en een medearbeider noemt (Fil. 2:25) geeft aan de Paulus het volste vertrouwen heeft in Epafroditus. Zowel in geestelijk opzicht en als mens.

Paulus schrijft in dit Bijbelgedeelte dat Epafroditus door God Almachtig genezen is (Fil. 2:27) om Paulus te bemoedigen in de omstandigheden waarin hij zit. Als Epafroditus namelijk door de Heere was thuisgehaald, was dit voor Paulus een enorme aderlating geweest. Paulus spreekt zelfs over droefheid op droefheid (Fil. 2:27).

Dat zegt natuurlijk heel veel over de situatie waarin Paulus zat. Al hoewel hij schijnbaar toch een redelijke mate van vrijheid had, om mensen te ontvangen, was hij toch ook heel erg bedroefd dat hij gevangen zat, en de gemeenten die hij gesticht had niet meer kon bezoeken om verder te onderwijzen en te bemoedigen. Paulus moest dus steeds maar weer 'afgezanten' sturen.

Aan de andere kant was het natuurlijk ook Paulus zijn eigen schuld dat hij in Rome gevangen zat, want Paulus had tegenover stadhouder Festus een beroep gedaan op zijn Romeins staatsburgerschap. En vanuit dat Romeins staatsburgerschap heeft hij zelf een beroep gedaan op de keizer van Rome, waarna Festus hem inderdaad op een schip naar Rome heeft gezet. (Hand. 25:10-12).

Overigens vind ik het meer dan opmerkelijk dat Paulus zich beroept op zijn Romeins staatsburgerschap (Hand. 22:27-28). Paulus zegt letterlijk dat hij als Romein geboren is. Zou dat betekenen dat Paulus geboren is uit een Romeinse vader en een Hebreeuwse moeder bijvoorbeeld?

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Fil. 2:27 Hij is inderdaad ook ziek geweest, tot dicht bij de dood, maar God heeft Zich over hem ontfermd, en niet alleen over hem, maar ook over mij, opdat ik niet droefheid op droefheid zou hebben.

☞ Fil. 2:25 Ik heb het echter nodig geacht Epafroditus naar u toe te sturen, mijn broeder, medearbeider en medestrijder, en uw gezant en dienaar in wat ik nodig had,

☞ Fil. 2:27 Hij is inderdaad ook ziek geweest, tot dicht bij de dood, maar God heeft Zich over hem ontfermd, en niet alleen over hem, maar ook over mij, opdat ik niet droefheid op droefheid zou hebben.

☞ Hand. 25:10-12 Maar Paulus zei: Ik sta voor de rechterstoel van de keizer en daar behoort ik geoordeeld te worden. Ik heb de Joden geen onrecht gedaan, zoals ook u heel goed weet. Want als ik onrecht doe en iets gedaan heb wat de dood verdient, weiger ik niet te sterven; maar als er niets waar is van dat waarvan zij mij beschuldigen, kan niemand mij bij wijze van gunst aan hen uitleveren. Ik beroep mij op de keizer! Toen antwoordde Festus, nadat hij met de raad gesproken had: U hebt u op de keizer beroepen? U zult naar de keizer gaan.

☞ Hand. 22:27-28 En de overste ging naar hem toe en zei tegen hem: Zeg mij, bent u een Romein? En hij zei: Ja. En de overste antwoordde: Ik heb dit burgerrecht voor een groot bedrag verkregen. En Paulus zei: Maar ik ben zelfs zo geboren.

Als dàt zo was kan ik mij de haat van de Joden tegen Paulus nog meer begrijpen. Want dan zou Paulus dus bij de '*vijand*' horen. De Romeinen hadden Israël namelijk met geweld bezet en hielden het land onderdrukt.

Maar daar gaat het allemaal niet om in dit Bijbelgedeelte.

Paulus stuurt Epafroditus naar de gemeente van Filippi. Enerzijds dat de gemeente Epafroditus weer kan ontmoeten na zijn ernstige ziekte en anderzijds om Paulus zelf blij te maken. Want de verhalen waarmee Epafroditus '*thuis*' zal komen, zal Paulus blij maken. Als hij hoort dat de gemeente zich houdt aan datgene wat Paulus hen onderwezen heeft over en in het Evangelie van Jezus Christus,

Uit Fil. 2:30 kan ik zelfs opmaken dat Paulus àlles wat er gebeurt koppelt aan Jezus Christus. En zo is het natuurlijk ook. Alles is in de hand van God Almachtig **in** Jezus Christus, Hij beweegt mensen om te doen wat ze doen moeten. Dit natuurlijk ook als tegenwoord op het feit dat satan ook door mensen heen kan werken. Maar dan om hen van Jezus Christus weg te drijven.

 Fil. 2:30 Want om het werk van Christus was hij tot dicht bij de dood gekomen, doordat hij zijn leven had gewaagd om aan te vullen wat aan uw dienstbetoon jegens mij nog ontbrak.

Filippenzen

Hoofdstuk 3

De uitnemendheid van de kennis van Christus

In dit derde hoofdstuk in de brief van Paulus aan de gemeente van Filippi maakt Paulus opnieuw duidelijk dat er voor hem **totaal geen enkele ruimte** is om ook maar aan iets anders te denken, of ook maar iets anders te doen, dan het prediken van het Evangelie van Jezus Christus.

Paulus schrijft dat hij misschien wel als enigste mens wéét waarover hij schrijft, omdat Paulus wéét waar hij vandaan komt en wat hij allemaal gedaan heeft om het werk van God Almachtig **in** Jezus Christus te torpederen. (Hand. 9:1-2). En omdat Paulus wéét waar hij vandaan komt en wat hij allemaal gedaan heeft, was Paulus zijn bekering zó radicaal (Hand. 9). En ik kan er niet genoeg op wijzen hoe diep deze bekering bij Paulus is gegaan.

Want Paulus vertrouwde als Farizeeër op mensen, op de priesters en de hogepriesters, die Jezus Christus uiteindelijk aan de Romeinen had overgeleverd om hem te laten kruisigen op Golgotha. En let wel: Paulus was zelf ook een Romein (Hand. 27-28). Paulus als zoon van een Farizeeër (Hand. 23:6) en grootgebracht aan de voeten van de grote Farizeese leermeester Gamaliël. (Hand. 22:3).

Ik denk dat Paulus, nadat hij een persoonlijke ontmoeting met Jezus Christus had gehad (Hand. 9:4-6), bij zichzelf te rade is gegaan en dat hij tot de conclusie kwam dat zelfs hij, als rationeel en weldenkend mens, het totaal bij het verkeerde eind heeft gehad. Dat zelfs hij 'erin' is gelopen en de verhalen van mensen heeft geloofd om hem te brengen tot de wanddaden die hij heeft verricht.

En als Paulus als geleerd en weldenkend mens er al 'ingestonken' is, hij die zoveel van de Bijbel geleerd heeft in zijn jongelingsjaren en latere leeftijd, wat moeten andere mensen dan wel niet? Want let wel: in die tijd waren de meeste inwoners van het land ongeletterde mensen, die het Woord van God Almachtig alleen in de synagogen uit de monden van de Rabbi's hoorden. Zelf lezen konden de meeste mensen niet.

Hand. 9:1-2 Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieste van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toe en vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen.

Hand. 23:6 En Paulus, die wist dat het ene deel bestond uit Sadduceeën en het andere uit Farizeeën, riep in de Raad: Mannenbroeders, ik ben een Farizeeër en zoon van een Farizeeër. Ik word geoordeeld over de hoop en de opstanding van de doden.

Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

Hand. 9:4-6 en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij? En hij zei: Wie bent U, Heere? En de Heere zei: Ik ben Jezus, Die u vervolgt. Het is hard voor u, met de hielen tegen de prikkels te slaan. En hij zei, bevend en verbaasd: Heere, wat wilt U dat ik doen zal? En de Heere zei tegen hem: Sta op en ga de stad in en daar zal u gezegd worden wat u moet doen.

En wat werd er geleerd in de synagogen? Dat de mensen zich nauwgezet aan de wet van God Almachtig moesten houden. En dat de mensen zich óók nauwgezet aan de zogenaamde *Halacha* moesten houden.

De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden).

*Deze Halacha was **NIET** door God Almachtig gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).*

Het strijdpunt van Johannes en Jezus Christus met de religieuze leiders was dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel. Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel.

Groot strijdpunt was ook dat de religieuze leiders die Halacha vaak zélf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichten om zich daaraan te houden.

Over het gelijkstellen van boeken en geschriften aan de Bijbel in onze tijd heb ik al meerdere malen geschreven.

De meeste kerkelijke leiders uit de tijd van Jezus Christus waren 'valse' leraren, want zij **zelf** hielden zich juist **niet** aan de wet van God Almachtig en al helemaal niet aan de Halacha. Veel Farizeeërs en andere kerkleiders leefde om er zelf beter van te worden. Lees maar in de vier Evangeliën hoe Johannes de Doper en Jezus Christus juist hen confronteerde met hun eigen levenswijze. (Matt. 3:7, 23:33, 23:27 en vele andere plaatsen).

Daarom spreekt Paulus zich in Fil. 3:2 ook in felle bewoordingen uit, en noemt hij de (meeste) kerkelijke leiders uit die tijd 'honden' en 'slechte arbeiders', waaronder hij zichzelf ook schaaft (nu dan). Want ook Paulus (toen heette hij echter nog Saulus) deed mee in en aan alles wat de kerkelijke leiding opdroeg. Zij leerden de mensen niets van de liefde van God Almachtig voor de mensen. Zij veranderden de Godsdienst in een religie, waar zij moesten voldoen aan talloze wetten, geboden en inzettingen.

Paulus veegt zijn eigen verleden, zijn opvoeding en zijn leven als Farizeeër en hoe hij de mensen uit die tijd leerde wat Godsdienst was, met één veeg van tafel.

Nu Paulus is bekeerd door Jezus Christus én doordat Paulus jarenlang in grote afzondering heeft geleefd omdat God Almachtig zijn hele geestelijke opvoeding tot op het bot moest afbreken om daarna de kennis van het Evangelie van Jezus Christus daarvoor in de plaats te planten (Gal. 1:17), heeft Paulus een helder zicht van de Heilige Geest van God gekregen hoe de Bijbel in elkaar zit.

☞ Matt. 3:7 Toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen: Adderengebroed! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn?

☞ Matt. 23:33 Slangen, adderengebroed, hoe zou u aan de veroordeling tot de hel ontkomen?

☞ Matt. 23:25-27 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u reinigt de buitenkant van de drinkbeker en van de schotel, maar vanbinnen zijn ze vol van roofzucht en onmatigheid. Blinde Farizeeër, reinig eerst de binnenkant van de drinkbeker en de schotel, zodat ook de buitenkant daarvan rein wordt. Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bent als de witgepleisterde graven, die vanbuiten wel mooi lijken, maar vanbinnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid.

☞ Fil. 3:2 Let op de honden, let op de slechte arbeiders, let op de versnijdenis.

☞ Gal. 1:17 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus.

Welke plaatsen in het O.T. (en méér hadden de mensen in die tijd niet) gingen over de aangekondigde Messias. En al die Bijbelverzen die over de aangekondigde Messias gingen, hadden betrekking op Jezus Christus.

In Mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën (Deel-I) begin ik met een uitgebreide beschrijving waarom Jezus Christus God is en waarom Hij de aangekondigde Messias van het O.T. was. Ik neem dat stuk hieronder over:

Jezus Christus is de Zoon van God	
Psalm 2:7	Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt.
Spreuken 30:4	Wie is er naar de hemel opgestegen en vandaar neergedaald? Wie heeft de wind in zijn handen verzameld? Wie heeft de wateren in een kleed gebonden? Wie heeft alle einden der aarde vastgesteld? Hoe is Zijn Naam en hoe is de Naam van Zijn Zoon, u weet het immers?
Mattheüs 3:17	En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!
Lukas 1:32	Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven,
Romeinen 1:4	Wat de Geest van heiliging betreft, is Hij met kracht bewezen te zijn de Zoon van God, door Zijn opstanding uit de doden, namelijk Jezus Christus, onze Heere.
Jezus Christus Zijn naam is dezelfde als JHWH	
Jesaja 9:6-7	Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredenvorst. Aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David en over zijn koninkrijk, om het te grondvesten en het te ondersteunen door recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De na-ijver van de HEERE van de legermachten zal dit doen.
Jeremia 23:5-6	Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat Ik voor David een rechtvaardige SPRUIT zal doen opstaan. Hij zal als Koning regeren en verstandig handelen, Hij zal recht en gerechtigheid doen op de aarde. In Zijn dagen zal Juda verlost worden en Israël onbezorgd wonen. Dit zal Zijn Naam zijn waarmee men Hem noemen zal: de HEERE ONZE GERECHTIGHEID .
Romeinen 10:9	Als u met uw mond de Heere Jezus belijdt en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult u zalig worden.
Fillipenzen 2:9-11	opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Jezus Christus is eeuwig in Zijn aanwezigheid	
Micha 5:1-2	En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein om te zijn onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël. Zijn oorsprongen zijn van oudsher, van eeuwige dagen af. Daarom zal Hij hen overgeven tot de tijd dat zij die baren zal, gebaard heeft. Dan zal de rest van Zijn broeders zich bekeren, met de Israëlieten.
Johannes 1:1	In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.
Johannes 1:14	En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.
Efeze 1:3-14	Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus, omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde. Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus, in Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil, tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde. In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen, overeenkomstig de rijkdom van Zijn genade, die Hij ons overvloedig geschonken heeft, in alle wijsheid en bedachtzaamheid, toen Hij ons, overeenkomstig Zijn welbehagen, dat Hij in Zichzelf voorgenomen had, het geheimenis van Zijn wil bekendmaakte, om in de bedeling van de volheid van de tijden alles weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is. In Hem zijn wij ook een erfdeel geworden, wij, die daartoe voorbestemd waren, naar het voornemen van Hem Die alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn wil, opdat wij tot lof van Zijn heerlijkheid zouden zijn, wij, die al eerder onze hoop op Christus gevestigd hadden. In Hem bent ook u, nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte, Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing die ons ten deel viel, tot lof van Zijn heerlijkheid.
Kol. 1:15-19	Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping. Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen. En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem. En Hij is het hoofd van het lichaam, namelijk van de gemeente, Hij, Die het begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn. Want het heeft de Vader behaagd dat in Hem heel de volheid wonen zou,
Openbaring 1:18	en de Levende, en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf.
Jezus Christus zou een koning zijn	
Psalm 2:6	Ik heb Mijn Koning toch gezalfd over Sion, Mijn heilige berg.
Joh. 18:33-37	Pilatus dan ging het gerechtsgebouw weer in, riep Jezus en zei tegen Hem: Bent U de Koning van de Joden? Jezus antwoordde hem: Zegt u dit uit uzelf of hebben anderen het u over Mij gezegd?

	Pilatus antwoordde: Ben ik soms een Jood? Uw eigen volk en de overpriesters hebben U aan mij overgeleverd; wat hebt U gedaan? Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Als Mijn Koninkrijk van deze wereld was, zouden Mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik niet aan de Joden overgeleverd zou worden, maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier. Pilatus dan zei tegen Hem: U bent dus toch een koning? Jezus antwoordde: U zegt dat Ik een Koning ben. Hiervoor ben Ik geboren en hiervoor ben Ik in de wereld gekomen: om voor de waarheid te getuigen. Iedereen die uit de waarheid is, geeft aan Mijn stem gehoor.
Jezus Christus zou een profeet zijn	
Deut. 18:15	Een Profeet uit uw midden, uit uw broeders, zoals ik, zal de HEERE, uw God, voor u doen opstaan; naar Hem moet u luisteren,
Deut. 18:18	Ik zal een Profeet voor hen doen opstaan uit het midden van hun broeders, zoals u. Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en alles wat Ik Hem gebied, zal Hij tot hen spreken.
Hand. 3:20-22	en Hij Jezus Christus zal zenden, Die tevoren aan u verkondigd is. Hem moet de hemel ontvangen tot de tijden waarin alle dingen worden hersteld, waarover God gesproken heeft bij monde van al Zijn heilige profeten door de eeuwen heen. Want Mozes heeft tegen de vaderen gezegd: De Heere, uw God, zal voor u een Profeet laten opstaan uit uw broeders, zoals ik; naar Hem moet u luisteren in alles wat Hij tot u zal spreken.
Jezus Christus zou een priester zijn	
Psalm 110:4	De HEERE heeft gezworen en Hij zal er geen berouw van hebben: U bent Priester voor eeuwig, naar de ordening van Melchizedek.
Hebreeën 5:5-6	Zo heeft ook Christus Zichzelf niet de eer gegeven om Hogepriester te worden, maar Hij Die tot Hem heeft gesproken: U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt. Zoals Hij ook op een andere plaats zegt: U bent Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.
Hebreeën 6:20	Daar is de Voorloper voor ons binnengegaan, namelijk Jezus, Die naar de ordening van Melchizedek Hogepriester geworden is tot in eeuwigheid.
Hebr. 7:14-17	Het is immers overduidelijk dat onze Heere van Juda afstamt, over welke stam Mozes niets gezegd heeft in verband met het priesterschap. En dit wordt nog veel duidelijker, als er naar het evenbeeld van Melchizedek een andere Priester opstaat, Die dat niet geworden is op grond van een wettelijk voorgeschreven afstamming, maar uit kracht van onvergankelijk leven. Hij getuigt immers: U bent Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.
Jezus Christus zou de hoeksteen zijn van God's Messiaanse gemeente	
Jesaja 28:16	daarom, zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik leg in Sion een steen ten grondslag, een beproefde steen, een kostbare hoeksteen, die vast gegrondvest is. Wie gelooft, zal zich niet weghaasten.
Ps. 118-22-23	De steen die de bouwers verworpen hadden, is tot een hoeksteen geworden. Dit is door de HEERE geschied, het is wonderlijk in onze ogen.

Mattheüs 21:42	Jezus zei tegen hen: Hebt u nooit gelezen in de Schriften: De steen die de bouwers verworpen hadden, die is tot een hoeksteen geworden; dit is door de Heere geschied, en het is wonderlijk in onze ogen?
Efeze 2:20	gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is
I Petrus 2:5-7	dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus. Daarom staat er in de Schrift: Zie, Ik leg in Sion een hoeksteen die uitverkoren en kostbaar is; en: Wie in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden. Voor u dan, die gelooft, is Hij kostbaar; maar voor de ongehoorzamen geldt: De steen die de bouwers verworpen hebben, die is de hoeksteen geworden, en een steen des aanstoots en een struikelblok;
Jezus Christus zou opgaan en zitten aan de rechterhand van God	
Psalms 16:11	U maakt mij het pad ten leven bekend; overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd.
Ps.68:18-19	De strijdswagens van God zijn tweemaal tienduizend, ontelbare duizenden. De Heere is bij hen, een Sinaï in heiligheid. U bent opgevaren naar omhoog, U hebt gevangenen weggevoerd, U hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen, ja, ook aan opstandigen: om bij U te wonen, HEERE God!
Psalms 110:1	Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt zal hebben tot een voetbank voor Uw voeten.
Lukas 24:51	En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij Zich van hen verwijderde. En Hij werd opgenomen in de hemel.
Hand. 1:9-11	En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. En toen zij, terwijl Hij van hen wegging, hun ogen naar de hemel gericht hielden, zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleding, die ook zeiden: Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan.
Hand. 7:55	Maar hij, vol van de Heilige Geest, hield zijn ogen naar de hemel gericht en zag de heerlijkheid van God, en Jezus, staande aan de rechterhand van God
Hebreeën 1:3	Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, Die alle dingen draagt door Zijn krachtig woord, heeft, nadat Hij de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot stand had gebracht, Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen.
Geboren uit een maagd	
Jesaja 7:14	Daarom zal de Heere Zelf u een teken geven: Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren en Hem de naam Immanuel geven.
Matt. 1:21-23	en zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden. Dit alles is geschied opdat vervuld werd wat door de Heere gesproken is door de profeet, toen hij zei: Zie, de maagd zal zwanger worden en een Zoon baren, en u zult Hem de naam Immanuel geven; vertaald betekent dat: God met ons.

Lukas 1:26-35	In de zesde maand werd de engel Gabriël door God gezonden naar een stad in Galilea, waarvan de naam Nazareth was, naar een maagd die ondertrouwd was met een man, van wie de naam Jozef was, uit het huis van David; en de naam van de maagd was Maria. En toen de engel bij haar binnengekomen was, zei hij: Wees gegroet, begenadigde. De Heere is met u. U bent gezegend onder de vrouwen. Toen zij hem zag, raakte zij in verwarring door zijn woorden, en zij vroeg zich af wat de betekenis van deze groet kon zijn. En de engel zei tegen haar: Wees niet bevreesd, Maria, want u hebt genade gevonden bij God. En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de naam Jezus geven. Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen. Maria zei tegen de engel: Hoe zal dat mogelijk zijn, aangezien ik geen gemeenschap heb met een man? En de engel antwoordde en zei tegen haar: De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen. Daarom ook zal het Heilige Dat uit u geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden.
Zou het zaad van de vrouw zijn die de kop van de slang zou vermorzelen	
Genesis 3:15	En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht; Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen.
Galaten 4:4	Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet,
1 Johannes 3:8	Wie de zonde doet, is uit de duivel; want de duivel zondigt vanaf het begin. Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, dat Hij de werken van de duivel verbreken zou.
Een afstammeling van Abraham	
Genesis 12:1-3	De HEERE nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.
Genesis 22:18	En in uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent.
Mattheüs 1:1	Het geslachtsregister van Jezus Christus, de Zoon van David, de Zoon van Abraham.
Galaten 3:16	Welnu, zo zijn de beloften aan Abraham en aan zijn nageslacht gedaan. Hij zegt niet: En aan de nageslachten, alsof er sprake zou zijn van velen; maar van één: En aan uw Nageslacht; dat is Christus.
Handelingen 3:25-26	U bent kinderen van de profeten en van het verbond dat God met onze vaders sloot, toen Hij tegen Abraham zei: En in uw Nageslacht zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden. God, Die Zijn Kind Jezus heeft doen opstaan, heeft Hem eerst naar u gezonden om u hierin te zegenen dat Hij ieder van u zou afbrengen van zijn slechte daden.

Een afstammeling van Jakob	
Genesis 28:14	Uw nageslacht zal talrijk zijn als het stof van de aarde en u zult zich uitbreiden naar het westen, het oosten, het noorden en het zuiden. In u en uw nageslacht zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.
Numeri 24:17-19	Ik zal hem zien, maar niet nu; ik zal hem aanschouwen, maar niet van nabij. Er zal een ster uit Jakob voortkomen, er zal een scepter uit Israël opkomen; hij zal de flanken van Moab verbrijzelen en alle zonen van Seth vernietigen.
Mattheüs 1:2	Abraham verwekte Izak, Izak verwekte Jakob, Jakob verwekte Juda en zijn broers;
Lukas 3:34	de zoon van Jakob, de zoon van Izak, de zoon van Abraham, de zoon van Tera, de zoon van Nahor
Een afstammeling van Juda	
Genesis 49:10	De scepter zal van Juda niet wijken en evenmin de heersersstaf van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Hem zullen de volken gehoorzamen
Mattheüs 1:2-3	Abraham verwekte Izak, Izak verwekte Jakob, Jakob verwekte Juda en zijn broers; Juda verwekte Perez en Zerah bij Tamar; Perez verwekte Hezron, Hezron verwekte Aram;
Lukas 3:23	En Hij, Jezus, was ongeveer dertig jaar toen Hij Zijn dienstwerk begon. Hij was, naar men dacht, de Zoon van Jozef, de zoon van Heli,
Lukas 3:33	de zoon van Aminadab, de zoon van Aram, de zoon van Esrom, de zoon van Perez, de zoon van Juda,
Hebreeën 7:14	Het is immers overduidelijk dat onze Heere van Juda afstamt, over welke stam Mozes niets gezegd heeft in verband met het priesterschap.
Van het huis van David	
2 Samuël 7:12-16	Wanneer uw dagen voorbij zijn en u met uw vaders ontslapen bent, zal Ik uw nakomeling na u, die uit uw lichaam voortkomt, doen opstaan en Ik zal zijn koningschap bevestigen. Die zal voor Mijn Naam een huis bouwen, en Ik zal de troon van zijn koningschap voor eeuwig bevestigen. Ík zal hem tot een Vader zijn, en hij zal Mij tot een zoon zijn, wat wil zeggen: als hij zich misdraagt, zal Ik hem terechtwijzen met een stok als van mensen en met slagen als van mensenkinderen. Maar Mijn goedertierenheid zal van hem niet wijken, zoals Ik die deed wijken van Saul, die Ik voor uw ogen weggenomen heb. Uw huis en uw koningschap zullen voor uw ogen voor eeuwig vaststaan, uw troon zal voor eeuwig zeker zijn.
Psalm 89:3-4	Want ik heb gezegd: Uw goedertierenheid zal voor eeuwig gebouwd worden; Uw trouw hebt U vast doen staan in de hemel zelf. Ik heb – sprak U – een verbond gesloten met Mijn uitverkorene, Ik heb Mijn dienaar David gezworen:
Psalm 110:1	Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt zal hebben tot een voetbank voor Uw voeten.
Psalm 132:11	De HEERE heeft David in waarheid gezworen, en Hij zal daar niet van afwijken: Eén van de vrucht van uw schoot zal Ik op uw troon zetten.
Jesaja 9:6-7	Aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David en over zijn koninkrijk, om het te grondvesten en het te ondersteunen door recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid.

	De na-ijver van de HEERE van de legermachten zal dit doen. De toorn van God over Manasse en Efraïm. De Heere heeft een woord gezonden in Jakob, en het is gevallen in Israël.
Jesaja 11:1-5	Want er zal een Twijgje opgroeien uit de afgehouden stronk van Isai, en een Loot uit zijn wortels zal vrucht voortbrengen. Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN. Zijn ruiken zal zijn in de vreze des HEEREN. Hij zal niet oordelen naar wat Zijn ogen zien en Hij zal niet vonnissen naar wat Zijn oren horen. Hij zal de armen recht doen in gerechtigheid en de zachtmoedigen van het land zal Hij met rechtvaardigheid vonnissen. Maar Hij zal de aarde slaan met de roede van Zijn mond en met de adem van Zijn lippen zal Hij de goddeloze doden. Want gerechtigheid zal de gordel om Zijn heupen zijn, en de waarheid de gordel om Zijn middel.
Jeremia 23:5	Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat Ik voor David een rechtvaardige SPRUIT zal doen opstaan. Hij zal als Koning regeren en verstandig handelen, Hij zal recht en gerechtigheid doen op de aarde.
Mattheüs 1:1	Het geslachtsregister van Jezus Christus, de Zoon van David, de Zoon van Abraham.
Mattheüs 1:6	Isai verwekte David, de koning; David, de koning, verwekte Salomo bij haar die de vrouw van Uria was;
Mattheüs 22:43-45	Hij zei tegen hen: Hoe kan David Hem dan, in de Geest, zijn Heere noemen, als hij zegt: De Heere heeft gezegd tegen Mijn Heere: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden neergelegd heb als een voetbank voor Uw voeten? Als David Hem dan zijn Heere noemt, hoe kan Hij dan zijn Zoon zijn?
Markus 12:36	Want David zelf heeft door de Heilige Geest gezegd: De Heere heeft gezegd tegen mijn Heere: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden neergelegd heb als een voetbank voor Uw voeten.
Lukas 1:69-70	En Hij heeft een hoorn van zaligheid voor ons opgericht in het huis van David, Zijn knecht, zoals Hij gesproken had bij monde van Zijn heilige profeten, die er door de eeuwen heen geweest zijn,
Lukas 2:4-7	Ook Jozef ging op weg, van Galilea uit de stad Nazareth naar Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij uit het huis en het geslacht van David was, om ingeschreven te worden met Maria, zijn ondertrouwde vrouw, die zwanger was. En het geschiedde, toen zij daar waren, dat de dagen vervuld werden dat zij baren zou, en zij baarde haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken en legde Hem in de kribbe, omdat er voor hen geen plaats was in de herberg.
Lukas 20:42-44	David zelf zegt namelijk in het boek van de psalmen: De Heere heeft gezegd tegen mijn Heere: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden neergelegd heb als een voetbank voor Uw voeten. David dan noemt Hem zijn Heere en hoe kan Hij dan zijn Zoon zijn?
Johannes 7:42	Zegt de Schrift niet dat de Christus komt uit het geslacht van David en uit het dorp Bethlehem, waar David was?
Openbaring 22:16	Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om bij u in de gemeenten van deze dingen te getuigen. Ik ben de Wortel en het Nageslacht van David, de blinkende Morgenster.
Geboren in Bethlehem	
Micha 5:1	En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein om te zijn onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël. Zijn oorsprongen zijn van oudsher, van eeuwige dagen af.

Mattheüs 2:1	Toen nu Jezus geboren was in Bethlehem, in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het oosten kwamen in Jeruzalem aan,
Lukas 2:4-7	Ook Jozef ging op weg, van Galilea uit de stad Nazareth naar Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij uit het huis en het geslacht van David was, om ingeschreven te worden met Maria, zijn ondertrouwde vrouw, die zwanger was. En het geschiedde, toen zij daar waren, dat de dagen vervuld werden dat zij baren zou, en zij baarde haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken en legde Hem in de kribbe, omdat er voor hen geen plaats was in de herberg.
Mattheüs 2:6	En u, Bethlehem, land van Juda, bent beslist niet de minste onder de vorsten van Juda, want uit u zal de Leidsman voortkomen Die Mijn volk Israël weiden zal.
Johannes 7:42	Zegt de Schrift niet dat de Christus komt uit het geslacht van David en uit het dorp Bethlehem, waar David was?
Koningen zouden buigen voor Jezus Christus	
Psalm 72:10-11	De koningen van Tarsis en de kustlanden zullen schatting brengen; de koningen van Sjeba en Seba zullen schatten aanvoeren. Ja, alle koningen zullen zich voor hem neerbuigen, alle heidenvolken zullen hem dienen.
Mattheüs 2:1-11	Toen nu Jezus geboren was in Bethlehem, in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het oosten kwamen in Jeruzalem aan, en zeiden: Waar is de pasgeboren Koning van de Joden? Want wij hebben Zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden. Toen koning Herodes dit hoorde, raakte hij in verwarring en heel Jeruzalem met hem. En nadat hij alle overpriesters en schriftgeleerden van het volk bijeen had laten komen, wilde hij van hen weten waar de Christus geboren zou worden. Zij zeiden tegen hem: In Bethlehem, in Judea, want zo staat het geschreven door de profeet: En u, Bethlehem, land van Juda, bent beslist niet de minste onder de vorsten van Juda, want uit u zal de Leidsman voortkomen Die Mijn volk Israël weiden zal. Toen riep Herodes de wijzen onopgemerkt bij zich en vroeg hun nauwkeurig naar de tijd dat de ster verschenen was; en hij stuurde hen naar Bethlehem en zei: Ga erheen en doe nauwkeurig onderzoek naar dat Kind, en als u Het gevonden hebt, bericht het mij, zodat ook ik kom om Het te aanbidden. En nadat zij de koning aangehoord hadden, gingen zij op weg. En zie, de ster die zij in het oosten gezien hadden, ging hun voor, totdat hij boven de plaats kwam te staan waar het Kind was. Toen zij de ster zagen, verheugden zij zich met zeer grote vreugde. En toen zij in het huis kwamen, vonden zij het Kind met Maria, Zijn moeder, en zij vielen neer en aanbadten Het. Zij openden hun schatkisten en brachten Hem geschenken: goud en wierook en mirre.
Naar Egypte meegenomen	
Hosea 11:1	Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.
Mattheüs 2:14-15	Hij stond dan op, nam het Kind en Zijn moeder in de nacht met zich mee en vertrok naar Egypte. En hij bleef daar tot de dood van Herodes, opdat vervuld werd wat door de Heere gesproken is door de profeet: Uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen.

Het doden van babies door Herodes	
Jeremia 31:15	Zo zegt de HEERE: Er is een stem gehoord in Rama, een rouwklacht, een zeer bitter geweent: Rachel weent over haar kinderen. Zij weigert zich te laten troosten over haar kinderen, want zij zijn er niet meer.
Mattheüs 2:16-18	Toen werd Herodes, die zag dat hij door de wijzen bedrogen was, verschrikkelijk kwaad. Hij stuurde er soldaten op uit en bracht al de jongetjes om die er binnen Bethlehem en in heel dat gebied waren, van twee jaar oud en daaronder, in overeenstemming met de tijd die hij bij de wijzen nauwkeurig nagevraagd had. Toen is vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia: Een stem is in Rama gehoord, geklaag, gejammer en veel gekerm; Rachel hilde over haar kinderen, en wilde niet vertroost worden, omdat zij er niet meer zijn.
Gezalfd door de Heilige Geest	
Jesaja 11:2	Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN.
Jesaja 61:1	De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis;
Psalm 45:7-8	Uw troon, o God, bestaat eeuwig en altijd; de scepter van Uw Koninkrijk is een scepter van rechtvaardigheid. U hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid; daarom heeft Uw God U gezalfd, o God, met vreugdeolie, boven Uw metgezellen.
Mattheüs 3:16-17	En nadat Jezus gedoopt was, kwam Hij meteen op uit het water; en zie, de hemelen werden voor Hem geopend, en Hij zag de Geest van God als een duif neerdalen en op Zich komen. En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!
Johannes 3:34	Want Hij Die God gezonden heeft, spreekt de woorden van God, want God geeft Hem de Geest zonder maat.
Handelingen 10:38	hoe God Jezus van Nazareth gezalfd heeft met de Heilige Geest en met kracht en hoe Hij het land doorgegaan is, terwijl Hij goeddeed en allen die door de duivel overweldigd waren, genas, want God was met Hem.
Aangekondigd door de boodschapper van de Heer (Johannes de Doper)	
Jesaja 40:3-5	Een stem van iemand die roept in de woestijn: Bereid de weg van de HEERE, maak recht in de wildernis een gebaande weg voor onze God. Alle dalen zullen verhoogd worden, alle bergen en heuvels zullen verlaagd worden; wat krom is, zal recht worden; wat rotsachtig is, zal tot een vlakte worden. De heerlijkheid van de HEERE zal geopenbaard worden, en alle vlees tezamen zal het zien, want de mond van de HEERE heeft gesproken.
Maleachi 3:1	Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de HEERE van de legermachten.
Mattheüs 3:1-3	In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea, en zei: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Want deze is het over wie gesproken werd door de profeet Jesaja toen hij zei: De stem van een die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heere gereed, maak Zijn paden recht.

Zou wonderen verrichten	
Jesaja 35:5-6	Dan zullen de ogen van de blinden worden opengedaan, de oren van de doven zullen worden geopend. Dan zal de kreupelen springen als een hert, de tong van de stomme zal juichen. Want in de woestijn zullen wateren zich een weg banen en beken in de wildernis.
Mattheüs 9:35	En Jezus trok rond in al die steden en dorpen en gaf onderwijs in hun synagogen, en Hij predikte het Evangelie van het Koninkrijk en genas iedere ziekte en kwaal onder het volk.
Zou mensen genezen van ziekte en ongemak	
Jesaja 53:4	Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, ons leed heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt.
Jesaja 35:5-6	Dan zullen de ogen van de blinden worden opengedaan, de oren van de doven zullen worden geopend. Dan zal de kreupelen springen als een hert, de tong van de stomme zal juichen. Want in de woestijn zullen wateren zich een weg banen en beken in de wildernis.
Jesaja 42:18	Doven, hoor! Blinden, kijk en zie!
Mattheüs 8:16-17	Toen het nu avond geworden was, brachten ze velen die door demonen bezeten waren, bij Hem, en Hij dreef de boze geesten uit met een enkel woord, en Hij genas allen die er slecht aan toe waren, zodat vervuld werd wat gesproken was door de profeet Jesaja toen hij zei: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen, en onze ziekten gedragen.
Mattheüs 11:5	blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd;
Zou goed nieuws prediken	
Jesaja 61:1	De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalft heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis;
Lukas 4:14-15	En Jezus keerde door de kracht van de Geest terug naar Galilea, en het gerucht over Hem verspreidde zich door heel de omgeving. En Hij gaf onderwijs in hun synagogen en werd door allen geprezen.
Jezus zou een tijd van verlossing afkondigen	
Jesaja 58:6	Is dit niet het vasten dat Ik verkies: dat u de boeien van de goddeloosheid losmaakt, dat u de banden van het juk ontbindt, dat u de onderdrukten vrij laat heengaan en dat u elk juk breekt?
Jesaja 61:1	De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalft heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis;
Lukas 4:16-21	En Hij kwam in Nazareth, waar Hij opgevoed was, en ging naar Zijn gewoonte op de dag van de sabbat naar de synagoge, en Hij stond op om te lezen. En aan Hem werd het boek van de profeet Jesaja gegeven, en toen Hij het boek opengedaan had, vond Hij de plaats waar geschreven stond: De Geest van de Heere is op Mij, omdat Hij Mij gezalft heeft; Hij heeft Mij gezonden om aan armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen die gebroken van hart zijn, om aan gevangenen vrijlating te prediken en aan blinden het gezichtsvermogen, om verslagenen weg te zenden in vrijheid, om het jaar van het welbehagen van de Heere te prediken.

	En toen Hij het boek dichtgedaan en aan de dienaar teruggegeven had, ging Hij zitten, en de ogen van allen in de synagoge waren op Hem gevestigd. Hij begon tegen hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw oren in vervulling gegaan.
Zou in Galilea prediken	
Jesaja 9:1	Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien. Zij die wonen in het land van de schaduw van de dood, over hen zal een licht schijnen.
Mattheüs 4:12-16	Toen Jezus gehoord had dat Johannes overgeleverd was, keerde Hij terug naar Galilea. Hij verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm, dat aan de zee lag, in het gebied van Zebulon en Naftali, opdat vervuld zou worden wat door de profeet Jesaja gesproken werd toen hij zei: Land Zebulon en land Naftali, gebied aan de weg naar de zee en over de Jordaan, Galilea van de volken, het volk dat in duisternis zat, heeft een groot licht gezien; en voor hen die zaten in het land en de schaduw van de dood, is een licht opgegaan.
Jezus Christus zou in gelijkenissen het volk onderwijzen	
Jesaja 6:9-10	Toen zei Hij: Ga en zeg tegen dit volk: Luister voortdurend, maar u zult het niet begrijpen. Zie voortdurend, maar u zult het niet opmerken. Maak het hart van dit volk vet, en stop hun oren toe, en sluit hun ogen; anders zullen zij met hun ogen zien, en met hun oren horen, en met hun hart begrijpen en zich bekeren, en zal Hij hen genezen
Psalm 78:2	Ik wil mijn mond met spreuken opendoen en van aloude verborgenheden doen overvloeien,
Mattheüs 13:11-15	Hij antwoordde en zei tegen hen: Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar aan hen is het niet gegeven. Want wie heeft, aan hem zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar wie niet heeft, van hem zal afgenomen worden, zelfs wat hij heeft. Daarom spreek Ik tot hen door gelijkenissen, omdat zij niet zien, ook al zien zij, en niet horen, ook al horen zij, en ook niet begrijpen. En in hen wordt de profetie van Jesaja vervuld die zegt: Met het gehoor zult u horen, maar beslist niet begrijpen; en ziende zult u zien, maar beslist niet opmerken. Want het hart van dit volk is vet geworden, en zij hebben met de oren slecht gehoord, en hun ogen hebben zij dichtgedaan, opdat zij niet op enig moment met de ogen zouden zien en met de oren horen en met het hart begrijpen, en zij zich zouden bekeren en Ik hen zou genezen.
Mattheüs 13:34-35	Al deze dingen sprak Jezus tot de menigte door gelijkenissen, en zonder gelijkenis sprak Hij tot hen niet, opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet, toen hij zei: Ik zal Mijn mond opendoen met gelijkenissen; Ik zal over dingen spreken die verborgen waren vanaf de grondlegging van de wereld.
Zou de tempel zuiveren	
Maleachi 3:1	Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de HEERE van de legermachten.
Mattheüs 21:12-13	En Jezus ging de tempel van God binnen en dreef allen die in de tempel verkochten en kochten naar buiten, en keerde de tafels van de wisselaars om en de stoelen van hen die de duiven verkochten. En Hij zei tegen hen: Er is geschreven: Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden; maar hebt er een rovershol van gemaakt.

Zou de tempel met autoriteit binnengaan	
Haggai 2:7-9	Want zo zegt de HEERE van de legermachten: Nog één ogenblik, en dat is een korte tijd, dan zal Ik de hemel, de aarde, de zee en het droge doen beven. Ik zal alle heidenvolken doen beven. Zij zullen komen naar het verlangen van alle heidenvolken en Ik zal dit huis vullen met heerlijkheid, zegt de HEERE van de legermachten. Van Mij is het zilver en van Mij is het goud, spreekt de HEERE van de legermachten.
Maleachi 3:1	Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de HEERE van de legermachten.
Mattheüs 21:12	En Jezus ging de tempel van God binnen en dreef allen die in de tempel verkochten en kochten naar buiten, en keerde de tafels van de wisselaars om en de stoelen van hen die de duiven verkochten
Lukas 2:27-38	En hij kwam door de Geest in de tempel. En toen de ouders het Kind Jezus binnenbrachten om met Hem te doen volgens de gewoonte van de wet, nam hij Het in zijn armen, loofde God en zei: Nu laat U, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede, volgens Uw woord, want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, die U bereid hebt voor de ogen van alle volken, een licht om de heidenen te verlichten en om Uw volk Israël te verheerlijken. En Jozef en Zijn moeder verwonderden zich over wat er over Hem gezegd werd. En Simeon zegende hen en zei tegen Maria, Zijn moeder: Zie, dit Kind is bestemd tot val en opstanding van velen in Israël en tot een teken dat tegengesproken zal worden, – ook door uw eigen ziel zal een zwaard gaan – opdat de overwegingen uit veel harten openbaar worden. Ook Anna was er, een profetes, een dochter van Fanuel, uit de stam van Aser. Zij was op hoge leeftijd gekomen en had na haar meisjesjaren zeven jaar met haar man geleefd. En zij was een weduwe van ongeveer vierentachtig jaar, die de tempel niet verliet en met vasten en bidden God dag en nacht diende. En zij kwam er op dat moment bij staan en beleed eveneens de Heere, en zij sprak over Hem tot allen die de verlossing in Jeruzalem verwachtten.
Lukas 2:45-50	En toen zij Hem niet vonden, keerden zij terug naar Jeruzalem en zochten Hem daar. En het gebeurde dat zij Hem na drie dagen in de tempel vonden, terwijl Hij te midden van de leraars zat, naar hen luisterde en vragen aan hen stelde. Allen die Hem hoorden, stonden versteld van Zijn verstand en antwoorden. En toen zij Hem zagen, stonden zij versteld, en Zijn moeder zei tegen Hem: Kind, waarom hebt U ons dit aangedaan? Zie, Uw vader en ik hebben U met angst gezocht. En Hij zei tegen hen: Waarom hebt u Mij gezocht? Wist u niet dat Ik moet zijn in de dingen van Mijn Vader? En zij begrepen het woord niet dat Hij tot hen sprak.
Johannes 2:13-22	En het Pascha van de Joden was nabij en Jezus ging naar Jeruzalem. En Hij trof in de tempel mensen aan die runderen, schapen en duiven verkochten, en de geldwisselaars die daar zaten. En nadat Hij een gesel van touwen gemaakt had, dreef Hij ze allen de tempel uit, ook de schapen en de runderen. En het geld van de wisselaars wierp Hij op de grond en de tafels keerde Hij om. En Hij zei tegen hen die de duiven verkochten: Neem deze dingen vanhier weg, maak niet het huis van Mijn Vader tot een huis van koophandel. En Zijn discipelen herinnerden zich dat er geschreven is: De ijver voor Uw huis heeft mij verslonden. Toen antwoordden de Joden en zeiden tegen Hem: Welk teken laat U ons zien dat U het recht hebt deze dingen te doen? Jezus antwoordde en zei tegen hen: Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem laten herrijzen. De Joden zeiden dan: Zesenvestig jaar is aan deze tempel gebouwd, en Ú zult hem in drie dagen laten herrijzen?

	Maar Hij sprak over de tempel van Zijn lichaam. Toen Hij dan uit de doden was opgewekt, herinnerden Zijn discipelen zich dat Hij dit tegen hen gezegd had en geloofden zij de Schrift en het woord dat Jezus gesproken had.
Zou Zichzelf 173.880 dagen na de verordening om Jeruzalem te herbouwen als koning presenteren	
Daniël 9:25 NBG	Na de tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn. Een volk van een vorst, een volk dat komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten. Het einde ervan zal zijn in de overstromende vloed en tot het einde toe zal er oorlog zijn, verwoestingen waartoe vast besloten is.
Daniël 9:25 HET BOEK	Luister goed! Vanaf het moment waarop het bevel tot herbouw van Jeruzalem wordt gegeven, tot het moment waarop een gezalfde, een vorst, komt, zullen 49 jaar verstrijken! Jeruzalems stratenen stadsmuren zullen 434 jaar intact blijven ondanks de rumoerige tijden. ■ Hebreeuws 'shavua' = zevental ■ Als je 'week' interpreteert als periode van 7 jaar (elke dag = 1 jaar) dan: ■ Vanaf het tijdstip waarop het bevel gegeven werd Jeruzalem te herbouwen tot het moment dat Jezus gedood zou worden zijn 7×7 en 62×7 jaren = 483 jaar verlopen (Bron Roger Libie)
Mattheüs 21:4-11	Dit alles is gebeurd opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet, toen hij zei: Zeg tegen de dochter van Sion: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezelin en een veulen dat een jong van een jukdragende ezelin is. En de discipelen gingen heen en deden zoals Jezus hun bevolen had; zij brachten de ezelin en het veulen, en zij legden hun kleren erop en zetten Hem daarop. En het grootste deel van de menigte spreidde hun kleren uit op de weg en anderen hakten takken van de bomen en spreidden ze uit op de weg. De menigte die vooropliep en die volgde, riep: Hosanna, de Zoon van David! Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heere! Hosanna, in de hoogste hemelen! Toen Hij Jeruzalem binnenkwam, raakte heel de stad in opschudding en men zei: Wie is Dat? De menigte zei: Dat is Jezus, de Profeet uit Nazareth in Galilea.
Zou Jeruzalem als koning op een ezel binnenrijden	
Zacharia 9:9	Verheug u zeer, dochter van Sion! Juich, dochter van Jeruzalem! Zie, uw Koning zal tot u komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland, arm, en rijdend op een ezel, op een ezelsveulen, het jong van een ezelin.
Mattheüs 21:4-9	Dit alles is gebeurd opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet, toen hij zei: Zeg tegen de dochter van Sion: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezelin en een veulen dat een jong van een jukdragende ezelin is. En de discipelen gingen heen en deden zoals Jezus hun bevolen had; zij brachten de ezelin en het veulen, en zij legden hun kleren erop en zetten Hem daarop. En het grootste deel van de menigte spreidde hun kleren uit op de weg en anderen hakten takken van de bomen en spreidden ze uit op de weg. De menigte die vooropliep en die volgde, riep: Hosanna, de Zoon van David! Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heere! Hosanna, in de hoogste hemelen!

Markus 11:1-11	En toen zij Jeruzalem naderden, bij Bethfagé en Bethanië, dicht bij de Olijfberg, zond Hij twee van Zijn discipelen uit, en zei tegen hen: Ga naar het dorp dat voor u ligt, en zodra u er binnenkomt, zult u een veulen vinden dat vastgebonden is, waarop geen mens gezeten heeft; maak het los en breng het hier. En als iemand tegen u zegt: Waarom doet u dat? zeg dan: De Heere heeft het nodig; en hij zal het meteen hierheen sturen. En zij vertrokken en vonden het veulen vastgebonden bij de deur, buiten aan de straat, en zij maakten het los. En sommigen van hen die daar stonden, zeiden tegen hen: Wat doet u, dat u het veulen losmaakt? Maar zij spraken tot hen zoals Jezus bevolen had; en men liet hen gaan. En zij brachten het veulen bij Jezus en wierpen hun kleren erop; en Hij ging erop zitten. Ook spreidden velen hun kleren op de weg uit en anderen hakten twijgen van de bomen en spreidden ze op de weg uit. En zij die vooropliepen en zij die volgden, riepen: Hosanna! Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heere! Gezegend het Koninkrijk van onze vader David, dat komt in de Naam van de Heere! Hosanna in de hoogste hemelen! En Jezus kwam Jeruzalem binnen en ging de tempel in; en nadat Hij alles rondom bekeken had en toen het al avond was, ging Hij met de twaalf de stad uit naar Bethanië.
Zou door de Joden worden afgewezen	
Psalm 69:4-5	Ik ben moe van mijn roepen, mijn keel is ontstoken; mijn ogen zijn bezweken, omdat ik steeds hoop op mijn God. Wie mij zonder reden haten, zijn talrijker dan de haren van mijn hoofd; wie mij willen ombrengen en om valse redenen mijn vijand zijn, zijn machtig geworden; wat ik niet geroofd heb, moet ik toch teruggeven.
Psalm 69:8	Want ter wille van U draag ik smaad, schande heeft mijn gezicht bedekt.
Jesaja 53:3	Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, bekend met ziekte, en als iemand voor wie men het gezicht verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht.
Psalm 118:22	De steen die de bouwers verworpen hadden, is tot een hoeksteen geworden.
Mattheüs 21:42-46	Jezus zei tegen hen: Hebt u nooit gelezen in de Schriften: De steen die de bouwers verworpen hadden, die is tot een hoeksteen geworden; dit is door de Heere geschied, en het is wonderlijk in onze ogen? Daarom zeg Ik u dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt. En wie op deze steen valt, zal verpletterd worden; en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen. En toen de overpriesters en Farizeeën deze gelijkenissen van Hem hoorden, begrepen zij dat Hij over hen sprak. En zij probeerden Hem te grijpen, maar zij waren bevreesd voor de menigten, omdat die Hem voor een profeet hielden.
I Petrus 2:7	Voor u dan, die gelooft, is Hij kostbaar; maar voor de ongehoorzamen geldt: De steen die de bouwers verworpen hebben, die is de hoeksteen geworden, en een steen des aanstoots en een struikelblok
Johannes 7:48-49	Heeft iemand van onze leiders soms in Hem geloofd, of van de Farizeeën? Maar deze menigte, die de wet niet kent, is vervloekt.
Mattheüs 15:1-9	Toen kwamen enige schriftgeleerden en Farizeeën uit Jeruzalem bij Jezus en zeiden: Waarom overtreden Uw discipelen de overlevering van de ouden? Want zij wassen hun handen niet als zij brood gaan eten. Maar Hij antwoordde en zei tegen hen: Waarom overtreedt ook u het gebod van God door uw overlevering? God heeft immers geboden: Eer uw vader en moeder, en: Wie vader of moeder vervloekt, moet zeker sterven.

	Maar u zegt: Wie maar tegen vader of moeder zegt: Het is bestemd als offergave, wat u van mij had kunnen krijgen, en zijn vader en moeder niet zal eren, met hem is het in orde. En zo hebt u door uw overlevering het gebod van God krachteloos gemaakt. Huichelaars! Terecht heeft Jesaja over u geprofeteerd, toen hij zei: Dit volk nadert tot Mij met hun mond en eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan; maar tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen onderwijzen die geboden van men
Markus 7:6-7	Maar Hij antwoordde hun: Terecht heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd zoals er geschreven staat: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan. Maar tevergeefs eren zij Mij door leringen te onderwijzen die geboden van mensen zijn.
Lukas 9:58	Maar Jezus zei tegen hem: De vossen hebben holen, en de vogels in de lucht nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen.
Johannes 1:11	Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.
Johannes 7:3-5	Zijn broers dan zeiden tegen Hem: Vertrek vanhier en ga weg naar Judea, zodat ook Uw discipelen de werken die U doet kunnen zien. Want niemand doet iets in het verborgene, en streeft er tegelijk zelf naar dat men openlijk over hem spreekt. Als U deze dingen doet, maak Uzelf dan openbaar aan de wereld. Want ook Zijn broers geloofden niet in Hem.
Jezus Christus zou --- zonder dat daar een reden voor was --- gehaat worden	
Jesaja 49:7	Zo zegt de HEERE, de Verlosser van Israël, zijn Heilige, tegen de verachte Ziel, tegen Hem van Wie het volk een afschuw heeft, tegen de Knecht van heersers: Koningen zullen het zien en opstaan, vorsten – zij zullen zich voor U neerbuigen, omwille van de HEERE, Die getrouw is, de Heilige van Israël, Die U verkozen heeft.
Psalm 69:5	Wie mij zonder reden haten, zijn talrijker dan de haren van mijn hoofd; wie mij willen ombrengen en om valse redenen mijn vijand zijn, zijn machtig geworden; wat ik niet geroofd heb, moet ik toch teruggeven.
Johannes 15:24-25	Als Ik onder hen niet de werken gedaan had die niemand anders gedaan heeft, hadden zij geen zonde, maar nu hebben zij ze gezien en Mij en Mijn Vader gehaat. Maar het woord moet vervuld worden dat in hun wet geschreven is: Zij hebben mij zonder reden gehaat.
Jezus Christus zou aangenomen worden door de heidenen	
Jesaja 11:10	Want op die dag zal de Wortel van Isaï er zijn, Die zal staan als banier voor de volken. Naar Hém zullen de heidenvolken vragen. Zijn rustplaats zal heerlijk zijn.
Jesaja 42:1-4	Zie, Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft; Ik heb Mijn Geest op Hem gelegd. Hij zal tot de heidenvolken het recht doen uitgaan. Hij zal niet schreeuwen, Hij zal Zijn stem niet verheffen, Hij zal Zijn stem op straat niet laten horen. Het geknakte riet zal Hij niet verbreken, de uitdovende vlaspit zal Hij niet uitblussen; naar waarheid zal Hij het recht doen uitgaan. Hij zal niet uitdoven, Hij zal niet geknakt worden, totdat Hij het recht op aarde zal hebben gevestigd. De kustlanden zullen uitzien naar Zijn onderricht.
Jesaja 49:1	Luister naar Mij, kustlanden, sla er acht op, volken van ver! De HEERE heeft Mij geroepen van de moederschoot af, van de baarmoeder af heeft Hij Mijn Naam genoemd.
Jesaja 49:12	Zie, sommigen zullen van ver komen: zie, anderen uit het noorden en uit het westen, en weer anderen uit het land Sinim.

Mattheüs 12:15-21	Maar Jezus wist dat en vertrok vandaar, en veel menigten volgden Hem en Hij genas hen allen. En Hij gebod hun streng dat zij niet bekend zouden maken Wie Hij was, opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet Jesaja toen hij zei: Zie, Mijn Knecht, Die Ik uitverkoren heb, Mijn Geliefde, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft; Ik zal Mijn Geest op Hem leggen en Hij zal aan de heidenen het oordeel verkondigen. Hij zal niet twisten en niet roepen, en ook zal niemand Zijn stem op de straten horen. Het geknakte riet zal Hij niet breken en de walmende vlaspit zal Hij niet doven, totdat Hij het oordeel uitvoert tot overwinning. En op Zijn Naam zullen de heidenen hopen.
Romeinen 9:30	Wat zullen wij dan zeggen? Dit: dat de heidenen, die geen gerechtigheid hebben nagejaagd, gerechtigheid verkregen hebben, gerechtigheid echter die uit het geloof is.
Romeinen 10:20	En Jesaja durft het aan te zeggen: Ik ben gevonden door hen die Mij niet zochten, Ik heb Mij geopenbaard aan hen die naar Mij niet vroegen.
Romeinen 11:11	Ik zeg dan: Zijn zij soms gestruikeld met de bedoeling dat zij vallen zouden? Volstrekt niet! Door hun val echter is de zaligheid tot de heidenen gekomen om hen tot jaloersheid te verwekken.
Romeinen 15:10	En verder zegt Hij: Wees vrolijk, heidenen, met Zijn volk!
Jezus Christus zou gezocht worden door de heidenen	
Jesaja 11:10	Want op die dag zal de Wortel van Isaï er zijn, Die zal staan als banier voor de volken. Naar Hém zullen de heidenvolken vragen. Zijn rustplaats zal heerlijk zijn.
Jesaja 42:1	Zie, Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft; Ik heb Mijn Geest op Hem gelegd. Hij zal tot de heidenvolken het recht doen uitgaan.
Handelingen 10:45	En de gelovigen die van de besnijdenis waren, zovelen als er met Petrus waren meegekomen, waren buiten zichzelf dat de gave van de Heilige Geest ook op de heidenen uitgestort werd
Handelingen 13:46-48	Maar Paulus en Barnabas zeiden vrijmoedig: Het was nodig dat het Woord van God eerst tot u gesproken zou worden, maar aangezien u het verwerpt en uzelf het eeuwige leven niet waard oordeelt, zie, wij wenden ons tot de heidenen. Zo immers heeft de Heere ons geboden: Ik heb u tot een licht voor de heidenen gesteld, opdat u tot zaligheid zou zijn tot aan het uiterste van de aarde. Toen nu de heidenen dit hoorden, verblijdden zij zich en prezen het Woord van de Heere, en er geloofden er zovelen als er bestemd waren voor het eeuwige leven.
Jezus Christus realiseerde Zich dat Zijn arrestatie en kruisiging de vervulling van de profetie was	
Mattheüs 26:54-56	Hoe zouden anders de Schriften vervuld worden, die zeggen dat het zo geschied moet? Op dat moment sprak Jezus tot de menigte: Bent u er met zwaarden en stokken opuit gegaan als tegen een misdadiger om Mij te vangen? Dagelijks zat Ik bij u in de tempel om onderwijs te geven en u hebt Mij niet gegrepen, maar dit alles is geschied, opdat de Schriften van de profeten vervuld zouden worden. Toen verlieten al de discipelen Hem en vluchtten.
Jezus Christus Zijn dood is geprofeteerd	
Psalm 22:2	Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten, bent U ver van mijn verlossing, van de woorden van mijn jammerklacht?
Psalm 31:5	In Uw hand beveel ik mijn geest; U hebt mij verlost, HEERE, getrouwe God!
Mattheüs 27:46	Ongeveer op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?
Markus 15:34	En op het negende uur riep Jezus met luide stem: ELOÏ, ELOÏ, LAMA SABACHTANI, dat is vertaald: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?

Lukas 23:46	En Jezus riep met luide stem en zei: Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest. En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest
Jezus Christus zou verlaten worden door Zijn kudde	
Zacharia 13:7	Zwaard, ontwaak tegen Mijn Herder en tegen de Man Die Mijn Metgezel is, spreekt de HEERE van de legermachten. Sla die Herder en de schapen zullen overal verspreid worden. Maar Ik zal Mijn hand tot de kleinen wenden.
Mattheüs 26:31	Toen zei Jezus tegen hen: U zult in deze nacht allen aanstoot aan Mij nemen, want er is geschreven: Ik zal de Herder slaan en de schapen van de kudde zullen uiteengedreven worden
Mattheüs 26:56	maar dit alles is geschied, opdat de Schriften van de profeten vervuld zouden worden. Toen verlieten al de discipelen Hem en vluchtten
Jezus Christus zou de verwijten dragen die voor anderen bestemd waren	
Jesaja 53:12	Daarom zal Ik Hem veel toedelen, en machtigen zal Hij verdelen als buit, omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, onder de overtredders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtredders gebeden heeft.
Psalm 69:9-10	Een vreemde ben ik geworden voor mijn broeders, een onbekende voor de kinderen van mijn moeder. Want de ijver voor Uw huis heeft mij verteerd; al de smaad van wie U smaden, is op mij gevallen.
Romeinen 15:3	Want ook Christus heeft niet Zichzelf behaagd, maar zoals geschreven staat: Al de smaad van hen die U smaden, is op Mij gevallen.
Jezus Christus zou zonder zonden of bedrog zijn	
Jesaja 53:9	Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in Zijn mond geweest is.
I petrus 2:22	Hij, Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog gevonden is;
Jezus Christus zou nederig zijn	
Jesaja 42:2	Hij zal niet schreeuwen, Hij zal Zijn stem niet verheffen, Hij zal Zijn stem op straat niet laten horen
Mattheüs 12:19	Hij zal niet twisten en niet roepen, en ook zal niemand Zijn stem op de straten horen
Jezus Christus zou zachtmoedig en vol medelijden zijn	
Jesaja 40:11	Als een herder zal Hij Zijn kudde weiden: Hij zal de lammetjes in Zijn armen bijeenbrengen en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden
Jesaja 42:3	Het geknakte riet zal Hij niet verbreken, de uitdovende vlaspit zal Hij niet uitblussen; naar waarheid zal Hij het recht doen uitgaan.
Mattheüs 12:19	Het geknakte riet zal Hij niet breken en de walmende vlaspit zal Hij niet doven, totdat Hij het oordeel uitvoert tot overwinning.
Hebreeë 4:15	Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde

Stierf een vernederende dood	
Psalm 22 1-19	Een psalm van David, voor de koorleider, op 'De hinde van de dageraad'. Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten, bent U ver van mijn verlossing, van de woorden van mijn jammerklacht? Mijn God, ik roep overdag, maar U antwoordt niet, en 's nachts, maar ik vind geen stilte. Maar U bent heilig, U troont op de lofzangen van Israël. Op U hebben onze vaders vertrouwd, zij hebben vertrouwd en U hebt hen bevrijd. Tot U hebben zij geroepen en zij zijn gered, op U hebben zij vertrouwd en zij zijn niet beschaamd. Maar ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen en veracht door het volk. Allen die mij zien, bescotten mij; zij trekken de lippen op, zij schudden het hoofd en zeggen: Hij heeft zijn zaak aan de HEERE toevertrouwd – laat Die hem bevrijden! Laat Die hem redden, als Hij hem genegen is. U bent het toch Die mij uit de buik hebt getrokken, Die mij vertrouwen gaf, toen ik aan mijn moeders borst lag. Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af, vanaf de moederschoot bent U mijn God. Blijf dan niet ver van mij, want de nood is nabij; er is immers geen helper. Vele stieren hebben mij omringd, sterke stieren van Basan hebben mij omsingeld. Zij hebben hun muil tegen mij opengesperd als een verscheurende en brullende leeuw. Als water ben ik uitgestort, ontwricht zijn al mijn beenderen; mijn hart is als was, het is gesmolten diep in mijn binnenste. Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; U legt mij in het stof van de dood. Want honden hebben mij omsingeld, een horde kwaaddoeners heeft mij omgeven; zij hebben mijn handen en mijn voeten doorboord. Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; en zij, zij zien het aan, zij kijken naar mij. Zij verdelen mijn kleding onder elkaar en werpen het lot om mijn gewaad.
Jesaja 53:1-9	Wie heeft onze prediking geloofd, en aan wie is de arm van de HEERE geopenbaard? Want Hij is als een loot opgeschoten voor Zijn aangezicht, als een wortel uit dorre aarde. Gestalte of glorie had Hij niet; als wij Hem aanzagen, was er geen gedaante dat wij Hem begeerd zouden hebben. Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, bekend met ziekte, en als iemand voor wie men het gezicht verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht. Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, ons leed heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen. Toen betaling geëist werd, werd Hij verdrukt, maar Hij deed Zijn mond niet open. Als een lam werd Hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open. Hij is uit de angst en uit het gericht weggenomen, en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land van de levenden. Om de overtreding van mijn volk is de plaag op Hem geweest. Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in Zijn mond geweest is.

De Joden zweerden samen met de heidenen tegen Jezus Christus	
Psalm 2:1-2	Waarom woeden de heidenvolken en bedenken de volken wat zonder inhoud is? De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde:
Handelingen 4:27	Want, in waarheid, tegen Uw heilig Kind Jezus, Die U gezalfd hebt, zijn Herodes en Pontius Pilatus samen met de heidenen en de volken van Israël bijeengekomen
Jezus Christus werd afgewezen	
Jesaja 53:3	Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, bekend met ziekte, en als iemand voor wie men het gezicht verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht
Johannes 1:10-11	Hij was in de wereld en de wereld is door Hem ontstaan en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.
Johannes 7:5	Want ook Zijn broers geloofden niet in Hem
Johannes 7:48	Heeft iemand van onze leiders soms in Hem geloofd, of van de Farizeeën?
Jezus Christus werd verraden door een vriend	
Psalm 41:10	Zelfs de man met wie ik in vrede leefde, op wie ik vertrouwde, die mijn brood at, heeft mij hard nage-trapt.
Psalm 55:12-24	Enkel verderf is binnen in haar; list en bedrog wijken niet van haar plein. Immers, het is geen vijand die mij hoont, anders zou ik het verdragen hebben; het is niet mijn hater die zich tegen mij verheft, anders zou ik mij voor hem verborgen hebben. Maar u bent het, o sterveling, als mijn gelijke, mijn leidsman en mijn bekende. Wij die zeer aangenaam en vertrouwelijk met elkaar omgingen, wij wandelden in gezelschap van velen naar Gods huis! Laat de dood hen als een schuldeiser overvallen, laat hen levend in het graf neerdalen; want kwaad heerst in hun woning, in hun binnenste. Ik echter, ik zal tot God roepen en de HEERE zal mij verlossen. 's Avonds, en 's morgens, en 's middags zal ik klagen en kermen, en Hij zal mijn stem horen. Hij heeft mijn ziel in vrede verlost van de strijd tegen mij, want met velen waren zij tegen mij. God zal horen en hen vernederen – Hij, Die van oudsher troont – Sela omdat bij hen geen enkele verandering is en zij God niet vrezen. Hij slaat zijn handen aan wie vrede met hem had, hij ontheiligt zijn verbond. Zijn mond is gladder dan boter, maar zijn hart wil strijd; zijn woorden zijn zachter dan olie, maar het zijn getrokken waarden. Werp uw zorg op de HEERE, en Hij zal u onderhouden; Hij zal voor eeuwig niet toelaten dat de rechtvaardige wankelt. Maar U, o God, U zult de mannen van bloed en bedrog doen neerdalen in de put van het verderf; zij zullen nog niet de helft van hun dagen bereiken. Ik echter vertrouw op U.
Mattheüs 26:21-25	En toen zij aten, zei Hij: Voorwaar, Ik zeg u dat een van u Mij zal verraden. En zij werden zeer bedroefd en ieder van hen begon tegen Hem te zeggen: Ik ben het toch niet, Heere? Hij antwoordde en zei: Wie de hand met Mij in de schotel indoopt, die zal Mij verraden. De Zoon des mensen gaat wel heen zoals over Hem geschreven is, maar wee die mens door wie de Zoon des mensen verraden wordt! Het zou goed voor die mens zijn als hij niet geboren was. Judas, die Hem verraadde, antwoordde en zei: Ik ben het toch niet, Rabbi? Hij zei tegen hem: U hebt het gezegd.

Mattheüs 26:47-50	En terwijl Hij nog sprak, zie, Judas, een van de twaalf, kwam er aan en met hem een grote menigte, met zwaarden en stokken, gestuurd door de overpriesters en oudsten van het volk. Hij die Hem verraadde, had met hen een teken afgesproken en gezegd: Degene Die ik kussen zal, Die is het; grijp Hem. En hij ging meteen naar Jezus toe en zei: Gegroet, Rabbi! En hij kuste Hem. Maar Jezus zei tegen hem: Vriend, waarvoor bent u hier? Toen kwamen zij dichterbij, sloegen de handen aan Jezus en grepen Hem.
Lukas 22:3-4	Toen voer de satan in Judas, die de bijnaam Iskariot had, die bij het getal van de twaalf behoorde. En hij ging weg en sprak met de overpriesters en bevelhebbers van de tempelwacht hoe hij Hem aan hen zou overleveren.
Johannes 13:18	Ik zeg dit niet van u allen; Ik weet wie Ik uitverkoren heb. Maar de Schrift moet vervuld worden: Wie Mijn brood eet, heeft zijn hiel tegen Mij opgeheven
Handelingen 1:16-18	Mannenbroeders, dit Schriftwoord moest vervuld worden dat de Heilige Geest bij monde van David van tevoren gesproken heeft over Judas, die gids geweest is voor hen die Jezus gevangennamen; want hij werd bij ons gerekend en had aan deze bediening deel gekregen. Deze nu heeft met het loon van de ongerechtigheid een stuk grond verkregen, en nadat hij voorovergevallen was, barstte hij in het midden open en kwamen al zijn ingewanden naar buiten
Jezus Christus werd verkocht door 30 zilverstukken	
Zacharia 11:12	Want Ik had tegen hen gezegd: Als het goed is in uw ogen, geef Mij Mijn loon; zo niet, laat het na. Toen hebben zij Mijn loon afgewogen: dertig zilverstukken
Mattheüs 26:14-15	Toen ging een van de twaalf, die Judas Iskariot heette, naar de overpriesters en zei: Wat wilt u mij geven, als ik Hem aan u overlever? En zij kenden hem dertig zilveren penningen toe.
Mattheüs 27:3-10	Toen Judas, die Hem verraden had, zag dat Hij veroordeeld was, kreeg hij berouw en hij bracht de dertig zilveren penningen bij de overpriesters en de oudsten terug en zei: Ik heb gezondigd, want ik heb onschuldig bloed verraden! Maar zij zeiden: Wat gaat ons dat aan? U moet maar zien. En nadat hij de zilveren penningen de tempel in gegooid had, vertrok hij. Hij ging heen en hing zich op. De overpriesters pakten de zilveren penningen en zeiden: Het is niet geoorloofd die in de offerkist te leggen, omdat het bloedgeld is. En nadat zij beraadslaagd hadden, kochten zij daarvan de akker van de pottenbakker als begraafplaats voor de vreemdelingen. Daarom wordt die akker tot op de dag van vandaag bloedakker genoemd. Toen is vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia: En zij hebben de dertig zilveren penningen genomen, de waarde van de Geschatte, Die zij geschat hadden uit de Israëlieten,
De prijs voor het leven van Jezus Christus was dezelfde om het land van de pottenbakker te kunnen kopen.	
Zacharia 11:13	Maar de HEERE zei tegen Mij: Werp dat de pottenbakker toe – een mooie prijs waarop Ik door hen geschat ben! Daarop nam Ik de dertig zilverstukken en wierp ze in het huis van de HEERE de pottenbakker toe.
Mattheüs 27:7-10	De overpriesters pakten de zilveren penningen en zeiden: Het is niet geoorloofd die in de offerkist te leggen, omdat het bloedgeld is. En nadat zij beraadslaagd hadden, kochten zij daarvan de akker van de pottenbakker als begraafplaats voor de vreemdelingen. Daarom wordt die akker tot op de dag van vandaag bloedakker genoemd.

	Toen is vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia: En zij hebben de dertig zilveren penningen genomen, de waarde van de Geschatte, Die zij geschat hadden uit de Israëlieten, en zij hebben die gegeven voor de akker van de pottenbakker, zoals de Heere mij bevolen heeft.
Jezus Christus zweeg tegen Zijn aanklagers	
Jesaja 53:7	Toen betaling geëist werd, werd Hij verdrukt, maar Hij deed Zijn mond niet open. Als een lam werd Hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open.
Mattheüs 27:12-14	En toen Hij door de overpriesters en de oudsten beschuldigd werd, antwoordde Hij niets. Toen zei Pilatus tegen Hem: Hoort U niet hoeveel zij tegen U getuigen? Maar Hij antwoordde hem op geen enkel woord, zodat de stadhouder zich zeer verwonderde.
Jezus Christus werd bespot	
Psalm 22:7-9	Maar ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen en veracht door het volk. Allen die mij zien, bespotten mij; zij trekken de lippen op, zij schudden het hoofd en zeggen:
Mattheüs 26:67-68	Toen spuwden zij in Zijn gezicht en sloegen Hem met vuisten. En anderen sloegen Hem in het gezicht en zeiden: Profeteer ons, Christus: wie is het die U geslagen heeft?
Mattheüs 27:31	En toen zij Hem bespot hadden, trokken zij Hem de mantel uit, trokken Hem Zijn kleren aan en leidden Hem weg om Hem te kruisigen.
Jezus Christus werd geslagen	
Jesaja 52:14	Zoals velen zich over U ontzet hebben- zo geschonden was Zijn gezicht, meer dan van iemand anders, en Zijn gestalte, meer dan van andere mensenkinderen
Mattheüs 27:26	Toen liet hij Barabbas voor hen los, maar nadat hij Jezus gezeseld had, gaf hij Hem over om gekruisigd te worden.
Jesaja 50:6	Ik geef Mijn rug aan hen die Mij slaan, Mijn wangen aan hen die Mij de baard uitplukken. Mijn gezicht verberg Ik niet voor smaad en speeksel.
Jezus Christus werd bespuugd	
Jesaja 50:6	Ik geef Mijn rug aan hen die Mij slaan, Mijn wangen aan hen die Mij de baard uitplukken. Mijn gezicht verberg Ik niet voor smaad en speeksel.
Mattheüs 27:30	Ook bespuwden zij Hem, pakten de rietstok en sloegen Hem op Zijn hoofd.
Jezus Christus Zijn handen en voeten werden doorboord	
Zacharia 12:10	Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene.
Psalm 22:17	Want honden hebben mij omsingeld, een horde kwaaddoeners heeft mij omgeven; zij hebben mijn handen en mijn voeten doorboord.
Lukas 24:39	Zie Mijn handen en Mijn voeten, want Ik ben het Zelf. Raak Mij aan en zie, want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals u ziet dat Ik heb.

Johannes 20:24-28	En Thomas, een van de twaalf, Didymus genoemd, was niet bij hen toen Jezus daar kwam. De andere discipelen dan zeiden tegen hem: Wij hebben de Heere gezien. Maar hij zei tegen hen: Als ik in Zijn handen niet het litteken van de spijkers zie, en mijn vinger niet steek in het litteken van de spijkers, en mijn hand niet steek in Zijn zij, zal ik beslist niet geloven. En na acht dagen waren Zijn discipelen weer binnen en Thomas was bij hen. Jezus kwam terwijl de deuren gesloten waren, en Hij stond in hun midden en zei: Vrede zij u. Daarna zei Hij tegen Thomas: Kom hier met uw vinger en bekijk Mijn handen, en kom hier met uw hand en steek die in Mijn zij; en wees niet ongelovig, maar gelovig. En Thomas antwoordde en zei tegen Hem: Mijn Heere en mijn God!
Jezus Christus werd met dieven gekruisigd	
Jesaja 53:12	Daarom zal Ik Hem veel toedelen, en machtigen zal Hij verdelen als buit, omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, onder de overtreders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft.
Mattheüs 27:38	Toen werden met Hem twee misdadigers gekruisigd, een aan Zijn rechter-, en een aan Zijn linkerzijde.
Jezus Christus bad voor Zijn vervolgers	
Jesaja 53:12	Daarom zal Ik Hem veel toedelen, en machtigen zal Hij verdelen als buit, omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, onder de overtreders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft.
Lukas 23:34	En Jezus zei: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. En ze verdeelden Zijn kleren en wierpen het lot.
Jezus Christus Zijn zij werd doorboord	
Zacharia 12:10	Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene.
Johannes 19:34	Maar een van de soldaten stak met een speer in Zijn zij en meteen kwam er bloed en water uit.
Jezus Christus zou dorstig zijn tijdens Zijn kruisiging	
Psalm 22:16	Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; U legt mij in het stof van de dood.
Johannes 19:28	Hierna zei Jezus, omdat Hij wist dat nu alles volbracht was, opdat het Schriftwoord vervuld zou worden: Ik heb dorst!
Jezus Christus kreeg gal en azijn te drinken	
Psalm 69:22	Ja, zij hebben mij gal als mijn voedsel gegeven, in mijn dorst hebben zij mij zure wijn laten drinken.
Mattheüs 27:34	gaven zij Hem wijn vermengd met gal te drinken; maar toen Hij die geproefd had, wilde Hij die niet drinken.

Lukas 23:36	En ook de soldaten kwamen Hem bespotten en brachten Hem zure wijn.
Jezus Christus werden geen botten gebroken	
Exodus 12:46	In één huis moet het gegeten worden. U mag van het vlees niets uit het huis naar buiten brengen, en u mag er geen been van breken.
Numeri 9:12	Zij mogen er niets van over laten blijven tot de volgende morgen en mogen er geen been van breken; volgens alle verordeningen voor het Pascha moeten zij het houden.
Psalm 34:21	Hij bewaart al zijn beenderen, sijn niet één daarvan wordt gebroken.
Johannes 19:32-36	De soldaten dan kwamen en braken wel de benen van de eerste en van de ander die met Hem gekruisigd was, maar toen zij bij Jezus kwamen en zagen dat Hij al gestorven was, braken zij Zijn benen niet. Maar een van de soldaten stak met een speer in Zijn zij en meteen kwam er bloed en water uit. En die het gezien heeft, die getuigt ervan, en zijn getuigenis is waar, en hij weet dat hij de waarheid spreekt, opdat ook u gelooft. Want deze dingen zijn geschied, opdat het Schriftwoord vervuld wordt: Geen been van Hem zal gebroken worden.
Jezus Christus werd begraven in een graftombe van een rijk man	
Jesaja 53:9	Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in Zijn mond geweest is.
Mattheüs 27:57-60	Toen het avond geworden was, kwam er een rijke man van Arimathea, van wie de naam Jozef was en die ook zelf een discipel van Jezus was. Die ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. Toen gaf Pilatus bevel dat het lichaam aan hem gegeven zou worden. En Jozef nam het lichaam in ontvangst, wikkelde het in zuiver fijn linnen, en legde het in zijn nieuwe graf, dat hij in de rots uitgehakt had; en nadat hij een grote steen voor de ingang van het graf gewenteld had, ging hij weg. En daar waren Maria Magdalena en de andere Maria, die tegenover het graf zaten.
Er werd om de kleren van Jezus Christus geloot	
Psalm 22:18-19	Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; en zij, zij zien het aan, zij kijken naar mij. Zij verdelen mijn kleding onder elkaar en werpen het lot om mijn gewaad.
Johannes 19:23-24	Nadat de soldaten dan Jezus gekruisigd hadden, namen zij Zijn kleren en maakten vier delen, voor elke soldaat een deel, en zij namen ook het onderkleed. Het onderkleed nu was zonder naad, van bovenaf als één geheel geweven. Zij dan zeiden tegen elkaar: Laten wij dat niet scheuren, maar laten wij erom loten voor wie het zal zijn. Opdat het Schriftwoord vervuld zou worden dat zegt: Zij hebben Mijn kleren onder elkaar verdeeld en over Mijn kleed hebben zij het lot geworpen. Dit hebben dan de soldaten gedaan.
Jezus Christus zou op de derde dag weer opstaan	
Genesis 22:4	Op de derde dag sloeg Abraham zijn ogen op, en hij zag die plaats in de verte.
Psalm 16:10	Want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten, U laat niet toe dat Uw Heilige ontbinding ziet.
Psalm 2:7	Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt.

Psalm 16:8-11	Ik stel mij de HEERE voortdurend voor ogen; omdat Hij aan mijn rechterhand is, wankel ik niet. Daarom is mijn hart verblijd en mijn eer verheugt zich, ook zal mijn lichaam veilig wonen. Want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten, U laat niet toe dat Uw Heilige ontbinding ziet. U maakt mij het pad ten leven bekend; overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd.
Jesaja 53:9-10	Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in Zijn mond geweest is. Maar het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem ziek gemaakt. Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht zien, Hij zal de dagen verlengen; het welbehagen van de HEERE zal door Zijn hand voorspoedig zijn.
Hosea 6:2	Na twee dagen zal Hij ons levend maken, op de derde dag zal Hij ons doen opstaan. Dan zullen wij voor Zijn aangezicht leven.
Mattheüs 12:40	Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de grote vis was, zo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn.
Mattheüs 28:1-20	Laat na de sabbat, toen het licht begon te worden op de eerste dag van de week, kwamen Maria Magdalena en de andere Maria om naar het graf te kijken. En zie, er vond een grote aardbeving plaats, want een engel van de Heere, die uit de hemel neerdaalde, ging erheen, rolde de steen van de opening weg en ging erop zitten. Zijn gedaante was als een bliksem en zijn kleding wit als sneeuw. De bewakers beefden van angst voor hem en werden als doden. Maar de engel antwoordde en zei tegen de vrouwen: U hoeft niet bevreesd te zijn, want ik weet dat u Jezus zoekt, Die gekruisigd was. Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, zoals Hij gezegd heeft. Kom, zie de plaats waar de Heere gelegen heeft. En ga haastig heen en zeg tegen Zijn discipelen dat Hij opgewekt is uit de doden; en zie, Hij gaat u voor naar Galilea; daar zult u Hem zien. Zie, ik heb het u gezegd. En zij gingen haastig van het graf weg, met vrees en grote blijdschap, en zij snelden weg om het Zijn discipelen te berichten. Toen zij weggingen om het aan Zijn discipelen bekend te maken, zie, Jezus kwam hun tegemoet en zei: Wees gegroet! Zij gingen naar Hem toe, grepen Zijn voeten en aanbaden Hem. Toen zei Jezus tegen hen: Wees niet bevreesd; ga heen, bericht Mijn broeders dat zij naar Galilea moeten gaan, en daar zullen zij Mij zien. Terwijl zij onderweg waren, zie, enigen van de wacht kwamen in de stad en berichtten de overpriesters alles wat er gebeurd was. En zij kwamen bijeen met de oudsten, en zij kwamen gezamenlijk tot het besluit om de soldaten veel geld te geven, en zij zeiden: Zeg: Zijn discipelen zijn 's nachts gekomen en hebben Hem gestolen, terwijl wij sliepen. En als de stadhouder hiervan hoort, zullen wij hem overtuigen en maken dat u zonder zorgen bent. Toen zij het geld in ontvangst genomen hadden, deden zij zoals hun was voorgehouden. En dit woord is verbreid onder de Joden tot op de huidige dag. De opdracht aan de discipelen. En de elf discipelen zijn naar Galilea gegaan, naar de berg waar Jezus hen ontboden had. En toen zij Hem zagen, aanbaden zij Hem, maar sommigen twijfelden. En Jezus kwam naar hen toe, sprak met hen en zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.
Markus 16:6	Maar hij zei tegen hen: Wees niet ontgaan. U zoekt Jezus de Nazarener, de Gekruisigde. Hij is opgewekt! Hij is hier niet; zie de plaats waar ze Hem gelegd hadden.
Lukas 24:46	En Hij zei tegen hen: Zo staat er geschreven en zo moest de Christus lijden en uit de doden opstaan op de derde dag.

Handelingen 2:25-32	Want David zegt over Hem: Ik zag de Heere altijd voor mij, want Hij is aan mijn rechterhand, opdat ik niet zou wankelen. Daarom is mijn hart verblijd en mijn tong verheugt zich; ja, ook zal mijn vlees rusten in hoop, want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten en Uw Heilige niet overgeven om ontbinding te zien. U hebt mij de wegen ten leven bekendgemaakt. U zult mij vervullen met vreugde door Uw aangezicht. Mannenbroeders, het is mij toegestaan over de aartsvader David vrijuit tegen u te zeggen dat hij én gestorven én begraven is, en dat zijn graf tot op deze dag bij ons is. Aangezien hij een profeet was en wist dat God hem met een eed gezworen had dat Hij uit de vrucht van zijn lichaam, voor zover het zijn vlees betrof, de Christus zou doen opstaan om Hem op zijn troon te zetten, daarom voorzag hij dit en zei hij over de opstanding van Christus dat Zijn ziel niet is verlaten in het graf en dat Zijn vlees geen ontbinding heeft gezien. Deze Jezus heeft God doen opstaan, waarvan wij allen getuigen zijn.
Handelingen 13:33-35	zoals ook in de tweede psalm geschreven staat: U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt. En dat Hij Hem uit de doden heeft doen opstaan om niet meer tot ontbinding terug te keren, heeft Hij zó gezegd: Ik zal u de weldaden van David geven, die betrouwbaar zijn; daarom zegt hij ook in een andere psalm: U zult Uw Heilige niet overgeven om ontbinding te zien
Jezus Christus zou de zonden van de mensen wegdoen	
Jesaja 53:5-7	Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen. Toen betaling geëist werd, werd Hij verdrukt, maar Hij deed Zijn mond niet open. Als een lam werd Hij ter slachting geleid; Is een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open.
Jesaja 53:12	Daarom zal Ik Hem veel toedelen, en machtigen zal Hij verdelen als buit, omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, onder de overtreders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft.
Markus 10:45	Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven als losprijs voor velen.
Johannes 1:29	De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!
Johannes 3:16	Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.
Handelingen 8:30-35	En Filippus snelde ernaartoe, hoorde hem de profeet Jesaja lezen en zei: Begrijpt u ook wat u leest? Maar hij zei: Hoe zou ik dat kunnen, als niemand mij de weg wijst? En hij verzocht Filippus op de wagen te klimmen en bij hem te komen zitten. En het schriftgedeelte dat hij las, was dit: Hij is als een schaap naar de slachting geleid en zoals een lam stemmeloos is bij de scheerder, zo doet Hij Zijn mond niet open. In Zijn vernedering is Zijn oordeel weggenomen en wie zal Zijn afkomst vertellen? Want Zijn leven wordt van de aarde weggenomen. En de kamerheer antwoordde Filippus en zei: Ik vraag u, over wie zegt de profeet dit? Over zichzelf of over iemand anders? En Filippus deed zijn mond open en, uitgaande van dat Schriftwoord, verkondigde hij hem Jezus.

Jezus Christus steeg op naar de hemel	
Psalm 68:19	U bent opgevaren naar omhoog, U hebt gevangenen weggevoerd, U hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen, ja, ook aan opstandigen: om bij U te wonen, HEERE God!
Handelingen 1:9	En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen.
Jezus Christus zou aan de rechterhand van God zitten	
Psalm 110:1	Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt zal hebben tot een voetbank voor Uw voeten.
Hebreeënen 1:3	Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, Die alle dingen draagt door Zijn krachtig woord, heeft, nadat Hij de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot stand had gebracht, Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen.
Jezus Christus heeft Zijn priesterlijk kantoor in de hemel	
Zacharia 6:13	Ja, Hij zal de tempel van de HEERE bouwen, Hij zal met majesteit bekleed zijn, Hij zal zitten en heersen op Zijn troon. Hij zal Priester zijn op Zijn troon; tussen die Beiden zal vredesberaad plaatsvinden.
Romeinen 8:34	Wie is het die verdoemt? Christus is het Die gestorven is, ja wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook aan de rechterhand van God is, Die ook voor ons pleit.
Hebreeënen 7:25-8:2	Daarom kan Hij ook volkomen zalig maken wie door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft om voor hen te pleiten. Want zo'n Hogepriester hadden wij nodig: heilig, onschuldig, onbesmet, afgescheiden van de zondaars en boven de hemelen verheven. Hij heeft het niet nodig, zoals de hogepriesters, elke dag eerst voor zijn eigen zonden slachtoffers te brengen en pas daarna voor die van het volk. Want dat heeft Hij voor eens en altijd gedaan, toen Hij Zichzelf offerde. Want de wet stelt mensen, die met zwakheid behept zijn, aan als hogepriester. Maar het woord van de eed die na de wet gezworen is, stelt de Zoon aan, Die tot in eeuwigheid volmaakt is. De hoofdzaak nu van de dingen waarover wij spreken, is dit: Zo'n Hogepriester hebben wij, Eén Die Zich heeft gezet aan de rechterhand van de troon van de Majesteit in de hemelen. Hij is een Dienaar in het heiligdom en in de ware tabernakel, die de Heere heeft opgericht en niet een mens.

Het bovenstaande over Jezus Christus had Paulus **niet** geleerd in zijn geestelijk opvoeding bij de grote Gamaliël. Maar Paulus moest dit niet alleen leren, Paulus moest er tot in het diepst van zijn genen doordrongen raken dat **dit** het werkelijke Evangelie was. En dat het geloof in deze Jezus Christus de enige weg tot behoud kon zijn.

-----...-----

Nu kan ik dat allemaal heel mooi op schrijven, maar ik heb mij wel eens afgevraagd wat ik zou doen. Ik bedoel: als ik dertig jaar in een bepaalde 'leer' ben geschoold en opgegroeid; als ik net als de Farizeeërs eigenlijk overal wel een antwoord op had; in hoeverre zou ik mij dan (kunnen - willen) laten overtuigen door iemand die totaal iets anders zei en leerde?

- Was dàt ook niet de hoofdreden dat Jezus Christus **Zelf** naar Paulus toekwam op de weg van Jeruzalem naar Damascus? Omdat Jezus Christus *wist* dat Paulus van geen ander levend mens iets zou aannemen?
- Was dàt ook niet de hoofdreden dat Jezus Christus na zijn opstanding uit de dood, **Zelf** naar het dodenrijk ging om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te vertellen? (I Petr, 3:19-20) Omdat ook deze mensen niets van een ander mens aannamen als het ging om het Evangelie?
- Was dàt ook niet de hoofdreden dat zoveel Irakezen tijdens de Golfoorlog allemaal dezelfde droom van Jezus Christus kregen? Waarin Hij persoonlijk naar hen toekwam om hen het Evangelie te vertellen? Omdat deze (vooral veel Islamieten) ook niets van een Christen of een ander mens zouden aannemen over het Evangelie van Jezus Christus?
- Is dàt ook niet de hoofdreden waarom de Koninklijke Regering van Jezus Christus, bestaande uit de Premier Jezus Christus en Zijn kabinet (is het volk Israël), straks persoonlijk naar ieder mens gaat die God Almachtig **in** Jezus Christus hier op aarde heeft afgewezen, om hen persoonlijk het Evangelie te vertellen?

En als laatste: Is dàt ook niet de hoofdreden waarom Jezus Christus persoonlijk naar mij toe gekomen is om Zijn liefde, troost, bemoeding aan mij te laten zien? Want net als Paulus had ook ik reden genoeg om op het 'vlees van anderen' (lees de wereld) te vertrouwen, en **niet** op wat Christenen mij vertelden. Net als Paulus had ik door mijn eigen omstandigheden muren om mijn hart gebouwd die alles van God Almachtig buiten mijzelf moesten zien te houden.

Als Paulus schrijft dat hij op de achtste dag besneden is (Fil. 3:5-6), dat hij uit de stam van Benjamin komt, dat hij een Hebreeër is en een Farizeeër, dat hij de gemeente van Jezus Christus in volle overtuiging vervolgd heeft en hen een onnoemelijk kwaad heeft berokkend, zo kan ik over mijzelf bijna hetzelfde rijtje opschrijven:

📖 I Petr. 1 Petrus 3:19 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

📖 Fil. Filippenzen 3:5-6 besneden op de achtste dag, uit het geslacht van Israël, van de stam Benjamin, een Hebreeër uit de Hebreeën, wat de wet betreft een Farizeeër, 6. wat ijver betreft een vervolger van de gemeente, wat de rechtvaardigheid betreft die in de wet is, onberispelijk.

Ik ben Christelijk opgevoed, moest elke zondag naar de kerk, ben besprenkeld met water als kind, ben naar de catechisaties geweest, heb geloofsbelijdenis afgelegd: maar heb toch **alles** gedaan wat God Almachtig verboden had.

Ik herken mij zó in deze woorden die Paulus hier schrijft. Niet alleen waar het mijn opvoeding gaat en waar het mijn kwade levenswandel betreft. Maar juist ook over de bekering tot Jezus Christus.

Want ook in **mijn** bekering kwam ik tot de schokkende ontdekking wat ik allemaal gedaan had. Het was alsof er luiken voor mijn ogen werden weggehaald. Ik kon ineens zien hoe ik geleefd had. En tegelijk kon ik zien wie God Almachtig **in** Jezus Christus was. En het meest schokkende was dat ik kon zien welke afstand er tussen mij en God was gekomen door mijn levenshouding. God de Heilige, en ik de inktzwarte door mijn zonden.

En er kwam spijt in mijn leven. Spijt die mij liet zien wat ik allemaal moest missen nu ik op zo een grote afstand van God Almachtig stond. Spijt die mij liet zien hoeveel ik tekort kwam en hoeveel ik mijzelf onthouden had. Ik voelde mij zielig en had medelijden met mijzelf. Want spijt zegt alleen iets over mijzelf!

Maar mijn spijt veranderde in **berouw**. Het ging er niet zo zeer om wat ik allemaal miste en wat ik allemaal tekort kwam, het ging er om dat ik ging inzien wat ik God Almachtig **in** Jezus Christus allemaal had aangedaan. Het ging er om dat ik ging inzien wat ik andere mensen allemaal had aangedaan.

Dit was een moeilijk tijd voor mij. En net als bij Paulus zonderde God Almachtig mij voor vele jaren af om mij te herstellen, zodat ik het werkelijk Evangelie van Jezus Christus kon zien, en nog belangrijker, dat ik het kon accepteren. En die strijd (want dat was het) heeft voor mij ruim twaalf jaar geduurd. Twaalf jaar waarin mijn hele geestelijke opvoeding tot op het bot afgebroken moest worden. Twaalf jaar waarin ik geconfronteerd werd met de muren die ik om mijn hart had opgetrokken, en die tot op de laatste steen afgebroken moest gaan worden.

Maar wat een vreugde kwam er in de zomer van 1995 toen ik eindelijk Gods liefde, Zijn vergeving en Zijn verzoening kon accepteren. Hoe Jezus Christus naar mij toe kwam in dat lied: *'Door Uw genade Vader, mag ik hier binnengaan. Niet door rechtvaardige daden, maar door het bloed van het Lam'*

Vanaf die tijd in 1995 ben ik **met** mijn nieuw verworven kennis opnieuw de Bijbel gaan lezen. En niet één keer, maar meerdere keren. En Jezus Christus zat Zelf naast mij aan tafel en legde mij uit wat Hij bedoelde met de verschillende Bijbelverzen.

En zodoende ben ik gekomen tot *Mijn mijmeringen*. Enerzijds om opnieuw de Bijbel te onderzoeken, anderzijds om de woorden op papier te zetten die ik zo vaak 'anders' uitgelegd had zien worden in de kerken en gemeenten. En ten derde om andere Christenen te leren dat een persoonlijke relatie met Jezus Christus datgene is dat God Almachtig zo graag wil.

En daarom kan ik met Paulus tot in de grond van mijn hart zeggen (Fil. 3:7): **'wat voor mij winst was, dat heb ik om Christus wil als schade beschouwd'**.

Mijn leven vóór mijn bekering was een puinhoop, mijn omstandigheden van mijn jeugd waren een 'hel' en van daaruit had ikzelf een enorme puinhoop gemaakt van mijn leven. **Dààr wil ik nooit meer naar terug!**

Nu God Almachtig **in** Jezus Christus mij Zijn liefde voor mij, Zijn acceptatie van mij, Zijn veiligheid voor mij en Zijn geborgenheid voor mij heeft laten zien door Zijn Woord, dat is de Bijbel)heen, beschouw ik tot in het diepst van mijn genen **alles** voor schade. Mijn eigen wil, mijn eigen wijsheid, mijn eigen gereidheid, mijn eigen leven. Omdat God **in** Jezus Christus mij Zichzelf heeft laten zien. Mijn duisternis tegenover Zijn Licht. Mijn onreinheid tegenover Zijn reinheid. Mijn afgewezen voelen tegenover Zijn acceptatie en geborgenheid. Mijn haat tegenover Zijn liefde. Mijn dood tegenover Zijn LEVEN! Halleluja.

Heel mijn verleden is gereinigd door Jezus Christus. Al mijn zonden zijn vergeven door Jezus Christus. Alle vuiligheid is weg omdat ik Jezus Christus gewonnen heb (Fil. 3:8).

Daar waar ik vanuit wetten, geboden, moeten en niet mogens, inzettingen en regels leefde, en mij dit ook zo geleerd was, kwam God Almachtig **in** Jezus Christus naar mij toe en leerde mij dat er geen enkele wet is, geen enkele regel of inzetting is, geen enkel moeten of niet mogen is, dat mij in de hemel kan brengen, dat mij kan redden van de straf omdat ik de wet van God aan alle kanten overtreden ben.

Alleen het geloof in Jezus Christus kan mij behoudenis geven. Omdat het geloof in het Evangelie van Jezus Christus mij leert wie ik was, een zondaar. En dat ik gered ben door Hem, Die Zich voor mij heeft overgegeven. Hij heeft mijn straf gedragen en ik mocht leven. Halleluja.

Het bovenstaande, mijn bekering en mijn opleiding daarna door Jezus Christus Zelf, door Zijn Heilige Geest heeft het gemaakt dat ik vrijwillig afstand heb gedaan van mijn eigen leven.

 Fil. 3:7 Maar wat voor mij winst was, dat heb ik om Christus' wil als schade beschouwd.

 Fil. 3:8 Ja, beslist, ik beschouw ook alles als schade vanwege de voortreffelijkheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere, om Wie ik dat alles als schade ervaren heb. En ik beschouw het als vuiligheid, opdat ik Christus mag winnen,

Dat ik mij totaal en radicaal heb overgegeven aan Jezus Christus, zodat *'ik hem mag kennen en de kracht van Zijn opstanding, en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig wordt.'* (Fil. 3:10).

Daarom citeer ik ook zo vaak die Bijbeltekst uit Gal. 2:20. Ik ben gestoreven met Jezus Christus en in Hem ben ik ook weer opgestaan. Dat betekent dat ik niet meer leef maar Hij leeft in mij.

Zeg ik daarmee dat ik perfect geworden ben? Dat ik nu zonder zonden ben?

Paulus schrijft in Fil 3:12 dat hij het nog allemaal niet verkregen heeft. Dat betekent dus dat Paulus van zichzelf vindt dat hij nog niet perfect is en nog steeds lerende is. Maar Paulus **jaagt** ernaar om het te pakken. En zo ervaar ik dat ook. Ik **jaag** ernaar met alles wat in mij is. Niet omdat ik dat zo moet, maar omdat ik dat wil. Omdat ik God Almachtig **in** Jezus Christus wil eren en wil verhogen. Want wat God in mijn leven gedaan heeft, is bijna niet op papier te zetten.

Eén ding doe ik: *'vergetend wat achter mij is, mij uitstrekkend naar dat voor mij ligt, ik jaag naar het doel: de prijs van de roeping van God, die van boven is in Jezus Christus'* (Fil. 3:14).

-----...-----

Voor mij persoonlijk is dit een emotioneel Bijbelgedeelte, omdat het in alles *mijn* leven weerspiegelt. Af en toe lijkt het wel alsof Paulus mijn tweelingbroer is. In het slechte en het verkeerde, maar nu ook in het goede en juiste.

Ik onderschrijf daarom voor de volle honderd procent de oproep van Paulus in Fil. 3:15-16. Wedergeboren Christenen mogen als wassenen worden beschouwd in het geloof in het Evangelie van Jezus Christus. En volwassenen mogen de gezindheid hebben van Jezus Christus, waarvan Paulus ook in de brief aan de gemeente van Filippi weer een groot aantal voorbeelden geeft. (deze voorbeelden heb ik samengevat in mijn conclusie aan het eind van deze brief).

De gezindheid waar Paulus op wijst, is de gezindheid van de éénsgezindheid. En met die éénsgezindheid kom ik tegemoet aan het grote gebod van Jezus Christus Zelf. God Almachtig liefhebben boven alles, en mijn naaste als mijzelf. En ook daar jaag ik naar, want daar mag ik ook nog in leren.

☞ Fil. 3:10 opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word,

☞ Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

☞ Fil. 3:12 Niet dat ik het al verkregen heb of al volmaakt ben, maar ik jaag ernaar om het ook te grijpen. Daartoe ben ik ook door Christus Jezus gegrepen.

☞ Fil. 3:14 maar één ding doe ik: vergetend wat achter is, mij uitstrekkend naar wat voor is, jaag ik naar het doel: de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus.

☞ Fil. 3:15 Laten wij dan, voor zover wij geestelijk volwassen zijn, deze gezindheid hebben; en als u iets anders gezind bent, ook dat zal God u openbaren. Maar tot zover wij gekomen zijn, laten wij naar dezelfde regel wandelen, laten wij eensgezind zijn.

Leven als burgers van de hemel

Paulus doet een oproep aan iedereen die dit leest. Maak van het geloof in het Evangelie van Jezus Christus een **HOOFDZAAK**. Dat ik zo goed mogelijk probeer te leven; dat ik mijn naasten lief heb en dat ik eerlijk en integer ben. Of zoals Micha 6:8 het schrijft: *'het enige dat God van u vraagt is om recht te doen, gerechtigheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God.'*

Het leven hier op aarde in een lichaam van vlees en bloed is geen eenvoudige zaak. Paulus schrijft uitgebreid over de strijd in zijn eigen leven tussen zijn geest en zijn lichaam van vlees en bloed (Romeinenbrief). Het herkennen en erkennen hoe mijn geest naast mijn lichaam van vlees en bloed werkt hier op aarde, helpt mij om inzicht te krijgen in wat God Almachtig van plan is. Maar het helpt mij ook om inzicht te krijgen en te hebben wat het plan van satan is. Dat laatste moet ik altijd goed bedenken.

Mensen die zichzelf Christen of zelfs wedergeboren Christen noemen, maar daar **niet** naar leven, zullen een verschrikkelijke toekomst tegemoet gaan. Zij creëren hun eigen verderf (Fil. 3:19). Het hele O.T. geeft voorbeelden wat er gebeurde met het volk Israël als zij Gods wegen verlieten, en dus eigenlijk spotten met Zijn geboden en inzettingen. God Almachtig laat niet met Zich spotten.

God Almachtig heeft nooit uit wraak of vergelding de dingen met het volk Israël gedaan die Hij gedaan heeft. Zijn doel was **altijd** om óók door de vervelende omstandigheden Zijn Stem te laten horen: *'Kom Israël, kom bij Mij terug'*. En zo is dat vandaag de dag niet anders. De rampen en bizarre omstandigheden waar mensen in terecht komen doordat zij God **in** Jezus Christus afwijzen, zijn geen wraakacties van God, maar zijn een ultieme poging van God om de mensen tot bekering te brengen. (Het boek *'The Harbinger'* van Jonathan heeft dit item als rode draad)

Niet God Almachtig veroordeelt mensen, mensen veroordelen zichzelf door hun levenshouding. Zij worden als *'vijanden van het Kruis'* (Fil. 3:18) bestempeld, omdat zij het offer dat Jezus Christus gebracht heeft, en wat God **ALLES** gekost heeft, ondergeschikt maken aan hun eigen buik, hun eigen eer. Kijk maar naar het verhaal van de arme Lazarus en de rijke man uit Lukas 16. Zelfs in de *'hel'* commandeert de (voorheen) rijke man nog met woorden als: *'laat Lazarus bij mij komen, Laat Lazarus zijn vinger in koud water dompelen, Laat Lazarus naar mijn familie op aarde gaan'*. Deze man heeft zelfs in de *'hel'* nog niet begrepen waar het om gaat in het Koninkrijk van God. Het gaat niet om *'gediend worden'*, het gaat om *'dienen'*. (Matt. 20:28)

 Micha 6:8 Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is. En wat vraagt de HEERE van u anders dan recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God.

 Fil. 3:19 Hun einde is het verderf, hun god is de buik en hun eer is in hun schande; zij bedenken aardse dingen.

 Fil. 3:18 Want velen – ik heb dikwijls met u over hen gesproken en zeg het nu ook onder tranen – wandelen als vijanden van het kruis van Christus.

 Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

Gelukkige hoeft ik niemand te oordelen en te veroordelen. Ieder mens weet zelf wel hoe hij in het geloof van Jezus Christus leeft. Dat hoeft ik hem niet te vertellen, zoals ik van mijzelf heel erg goed weet hoe mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus eruit zien.

Laat deze oproep daarom **geen** schuldgevoel opwekken. Want ik ben ervan overtuigd dat als ik net als Paulus ernaar **jaag**, naar het goede, naar het rechte, naar het juiste, dat al mijn eventuele zonden en misstappen mij vergeven worden, als ik daar eerlijk mee naar de Heer ga (I Joh. 1:9). Het gaat om mijn levensinstelling. God Almachtig op de eerste plaats of mijzelf op de eerste plaats.

-----...-----

Ik heb in dit hoofdstuk mijn eigen verhaal geschreven. Maar ik weet dat heel veel oprechte wedergeboren Christenen helemaal niet zo een verhaal hebben. Ik hoor dan ook nog wel eens de uitspraak: *'moet ik dan eerst net als jij zover gegaan zijn in zonden en de wereld, om de bekering net als jij mee te maken'*.

Tegen al die mensen zeg ik: *'Dank God Almachtig **in** Jezus Christus dat je niet hetzelfde als ik of als Paulus heb meegemaakt. Jouw bekering kan net zo intens zijn geweest als die van mij, jouw bekering kan ook een 'rustig' voortvloeijsel vanuit je jeugd zijn geweest, vanuit een goede en lieflijke opvoeding. Nogmaals: Dank God daarvoor'*.

Als iedere wedergeboren Christen mag ik weten (een zeker weten) dat mijn lichaam van vlees en bloed als een aardse tent een keer afgelegd wordt (II Kor. 5:1) en dat mijn lichaam dan in een oogwenk veranderd wordt in een nieuw geestelijk lichaam (I Kor. 15:44), gelijkvormig aan het opstandingslichaam van Jezus Christus. In die wetenschap kan en mag ik nu al feest vieren met Jezus Christus, en kan en mag ik God Almachtig **in mijn lichaam van vlees en bloed en in mijn geest** nu al de eer en de glorie geven die Hem toekomt.

Het plan dat God vóór heeft met de wereld is van een grootheid dat door geen mens bedacht en uitgevoerd kan worden. En dat God Almachtig mij heeft uitgekozen om daar **nu** al, samen met alle andere wedergeboren Christenen, deel van uit te maken, is voor mij met geen pen te beschrijven.

Daarom kan ik alleen maar eindigen met één woord:

Halleluja

 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

 II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

 I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

Filippenzen

Hoofdstuk 4

Opwekkingen

In dit laatste hoofdstuk van Paulus brief aan de gemeente van Filippi vat hij veel van wat hij in de vorige hoofdstukken geschreven heeft samen. En als ik andere brieven van Paulus erbij betrek, als de brieven aan de gemeente van Thessalonika, Galaten, Romeinen, Korinthe, dan zie ik het anorme liefdevolle hart van Paulus voor de wedergeboren Christenen.

Wat mij in deze eerste verzen (Fil. 4:2) opvalt zijn de namen van twee vrouwen die Paulus noemt, namelijk Euodia en Syntyche. Paulus roept hen met name op om eensgezind te zijn , terwijl hij tegelijkertijd zegt dat juist deze twee vrouwen Paulus zo enorm geholpen hebben in de verkondiging van het Evangelie van Jezus Christus. Deze vrouwen hebben met Paulus samen 'gestreden', net als met Clemens.

Dat Paulus deze twee vrouwen hier met name noemt in het kader van het 'eensgezind' zijn, doet mij vermoeden, dat deze twee vrouwen een verschillende visie hebben op het Evangelie van Jezus Christus, of hoe dan een Christelijke gemeente georganiseerd moet worden. Ik ben ervan overtuigd dat zij geen verschillende visie hebben over het fundament: Jezus Christus en Die gekruisigd, want dan had Paulus wel in andere bewoordingen geschreven.

Ik denk dat deze vrouwen symbool staan voor wat ik bij hoofdstuk 1 van deze brief al geschreven heb, namelijk dat wanneer twee mensen het over een bepaald thema in de Bijbel niet eens zijn, dat zij zich maar splitsen en elk een eigen kerk beginnen. Of dat deze twee vrouwen het niet eens waren over hoe de gemeente van Jezus Christus in Filiipi geleid moest gaan worden, en daarom niet eensgezind waren. Paulus weidt hier verder geen woorden aan dan alleen deze oproep om eensgezind te zijn. En hij vraagt de hele gemeente van Filiipi om deze twee vrouwen daarbij te helpen om wel weer eensgezind te zijn. (Fil. 4:3)

-----,-----

📖 Fil. 4:2 Ik roep Euodia en ik roep Syntyche ertoe op eensgezind te zijn in de Heere.

📖 Fil. 4:3. Ja, ik vraag ook u, mijn oprechte metgezel: Help deze vrouwen, die samen met mij gestreden hebben in het Evangelie, ook met Clemens en mijn andere medewerkers, van wie de namen in het boek des levens staan.

Wat kenmerkt een gemeente van Jezus Christus in deze tijd, in een wereld die God Almachtig **in** Jezus Christus grotendeels afwijst; een wereld die zich vaak negatief uitlaat over alles wat met het Evangelie van Jezus Christus te maken heeft?

Paulus noemt hier een belangrijk punt: *'Verblijdt u altijd in de Heere'*. Er gaat een enorm groot getuigenis uit van een kerkelijke gemeente als deze werkelijke blijdschap laat zien. Dit geldt voor een kerkelijke gemeente, maar aangezien een kerkelijke gemeente wordt gevormd uit mensen, geldt deze oproep ook mij persoonlijk. Dat ik blij mag zijn; dat ik niet bezorgd ben (Matt. 6:19-34), maar dat al mijn verlangens in gebed door smeken en dankzegging bekend wordt bij God Almachtig (Fil. 4:6).

God Almachtig heeft mij gemaakt. Hij kent mij van binnen en van buiten. (Psalm 139). Al mijn haren zijn geteld door Hem (Matt. 10:30). Als mij iets mankeert, dan wéét God dat. Als ik iets te vragen heb aan God, dan wéét God dat al voordat ik het gevraagd heb. Tóch wil God graag dat ik de dingen die mij bezig houden, bij Hem breng, aan Hem vertel. En in Openb. 5:8 staat o.a. dat mijn gebeden en de gebeden van alle mensen (heiligen) voor de troon van God komen.

Als ik bid, als ik God Almachtig om iets smeeke en vraag, zal God het horen. En alhoewel mijn wensen en verlangens niet altijd zichtbaar in mijn lichaam van vlees en bloed *verhoord* schijnen te worden, mag ik weten dat God mijn gebeden en smekingen gehoord heeft. Want God is mijn Vader. En welke vader zal niet antwoorden op een vraag van zijn kind? Dat het antwoord 'Nee' kan zijn, of dat het antwoord '*nu niet*' kan zijn, is een ander verhaal. Maar voor mij is het onmogelijk dat God zwijgt als ik Hem een vraag stel. En die wetenschap mag mij vrede geven. Een vrede van God die **alle** begrip te boven gaat. Een vrede van God die mijn hart en mijn gedachten bewaken zullen in Jezus Christus. (Fil. 4:7)

Een vrede van God die het mogelijk maakt dat ik mij kan berusten in mijn ziekte, mijn armoede, in mijn verdriet, in mijn bitterheid en pijn, of wat dan ook. Want die vrede van God is in mijn leven hier op aarde, in mijn lichaam van vlees en bloed, net zo groot als in mijn sterven aan mijn oude leven, in mijn sterven van mijn lichaam van vlees en bloed.

Is dàt niet een geweldig iets: Dat ik vrede kan en mag hebben **over alles**, en **in alles** wat mij hier op aarde overkomt. Of het nu het leven betreft of het sterven betreft. De vrede van God Almachtig die mij de zekerheid geeft dat God alles in Zijn hand heeft. En mij dus ook!

-----...-----

☞ Fil. 4:6 Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God;

☞ Mat. 10:30 En ook de haren van uw hoofd zijn alle geteld.

☞ Openb. 5:8 En toen Het de boekrol genomen had, wierpen de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen zich vóór het Lam neer. Zij hadden elk een citer en gouden schalen vol reukwerk. Dit zijn de gebeden van de heiligen.

☞ Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

Paulus besluit dit Bijbelgedeelte om mij op te roepen (door de gemeente van Filippi heen) om de waarheid boven in top van mijn vlag te hebben. En de waarheid **is** Jezus Christus (Joh. 14:6). Paulus roept mij op, om bij alles wat ik doe eerlijkheid, rechtvaardigheid en eerbaarheid te tonen. En om rein te zijn, om lieflijk te zijn, dat alles wat ik doe en zeg, dat dit welluidend is (Fil. 4:8).

Dat zijn me nogal woorden. Want als ik mijn leven terug bekijk, dan kan ik niet zeggen dat ik in al die 'deugden' die Paulus hier benoemt nu even goed in ben geweest. Ook nà mijn bekering, ook nà mijn opleiding door de Heilige Geest, tot op de dag van vandaag, moet ik nog steeds bekennen op één of meerdere van die 'deugden' te falen.

Maar God Almachtig **in** Jezus Christus wéét dat ik ernaar **jaag** om het goede te doen. Dat neemt niet weg dat de 'deugden' die Paulus hier benoemt wél tot de kenmerken behoren van de wedergeboren Christen, en dat dit ook zichtbaar mag zijn in mijn leven en in het leven van de Christelijke kerk / gemeente.

Ik beschouw de aanbevelingen en de raadgevingen van Paulus niet als een wet. Een wet van 'moetens' en 'niet mogens'. Want als ik dàt wél zou doen, dan zouden al deze 'deugden' op mijn afvinklijstje staan. En dat afvinklijstje zou dan toch weer iets in zich hebben als dat ik het allemaal nog niet zo slecht heb gedaan. Dat ik misschien wel méér positieve 'deugden' heb dan negatieve. Dat ik eigenlijk mijn behoud, het eeuwige leven, zelf wel (voor een stukje) verdiend heb, of er tenminste aan bijgedragen heb dat ik behouden wordt. En dàt is een gevaarlijk gedachte en houding.

Dat ik zelf meegewerkt zou hebben aan mijn behoud en aan mijn redding **kan nooit** het geval zijn. Paulus schrijft op vele plaatsen dat alleen het geloof in het Evangelie van Jezus Christus het toegangsbewijs voor de hemel is. **Niets** van wat ik ooit zelf heb gedaan; niets van wat ik ooit nagelaten heb voor God Almachtig of voor de mensen, kan en zal bijdragen aan mijn behoud. (Gal. 2:16).

Dàt is het wonderlijke van het Evangelie van Jezus Christus. En dat wonderlijk wordt voor mij nog groter als Paulus dan ook nog schrijft dat ik dat geloof in het Evangelie van Jezus Christus niet zelf gezocht heb, maar dat mij dit geschonken is door God Almachtig, als een cadeau, een gave, een gift. (Ef. 2:8-9). En het wordt voor mij **nog** wonderbaarlijker als Paulus schrijft dat God mij dit geloof al voorbestemd heeft vóór ik überhaupt als mens van vlees en bloed op deze aarde geboren was. Ja zelfs voordat de aarde überhaupt geschapen was. (Ef. 1:4, Joh. 15:16, II Tim. 1:9).

☞ Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

☞ Fil. 4:8 Verder, broeders, al wat waar is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat lieflijk is, al wat welluidend is, als er enige deugd is en als er iets prijzenswaardigs is, bedenk dat.

☞ Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

☞ II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,

Het is voor mij allemaal onbegrijpelijk. Maar ook al is het voor mij niet allemaal te begrijpen, ik accepteer het wel, ik neem het allemaal wel aan in de Naam van Jezus Christus. En ik dank God Almachtig voor Zijn geweldige plan dat Hij vóór heeft met deze wereld, en met mij. Het Plan dat God vóór heeft met alle mensen op deze aarde. En ik dank God dat ik deel mag uitmaken van dat geweldige plan van God. Nu en in de toekomst. Halleluja

Dank voor de ontvangen gaven

Paulus zit gevangen in Rome. Op internet kan ik een heleboel artikelen lezen hoe Paulus daar gevangen zat, waarom, wat hij wel en niet deed. (bijvoorbeeld www.heiligen.net). Toch wil ik mij door al die artikelen niet laten leiden. Voor mij is de Bijbel voldoende, omdat ik geloof dat de Bijbel zichzelf verklaard. Zaken als persoonlijke omstandigheden etc. zijn meer emoties die van de kern van het verhaal vaak afbreuk doen.

Uit de brieven van Paulus die hij schreef vanuit gevangenschap kan ik opmaken dat hij wel mensen bij zich aan huis mocht / kon ontvangen. Ik vermoed daarom zelfs dat Paulus meer een vorm van huisarrest had dan dat hij in kerkers van een gevangenis opgesloten zat. In ieder geval de eerste twee jaar van zijn arrest. Namen die in dit verband uit de Bijbel naar vorne komen zijn o.a. Timotheüs, Epafroditus en anderen.

Wat voor mij wel vast staat is dat Paulus niet vrij was om de straat op te gaan, en om mensen het Evangelie van Jezus Christus op straat te verkondigen. Misschien dat dit ook wel verband hield met het feit dat keizer Claudius alle Joden bevolen had om Rome te verlaten. (Hand. 18:2). Ik heb daarover in *Mijn mijmeringen* geschreven dat de reden hiervoor was dat er rellen waren uitgebroken in de stad, waarbij het heel goed mogelijk is dat deze rellen zich tussen Joden en Messiaanse Joden afspeelden. Want dat gebeurde wel vaker in de steden waar Paulus kwam.

Die rellen en die meningsverschillen zijn mede door Paulus aangezet toen hij nog niet tot bekering was gekomen, en zich als Saulus inzette om zoveel mogelijk Messiaanse Joden te vervolgen, te arresteren en over te leveren aan hetzelfde kerkelijke gezag dat Jezus Christus aan de Romeinen overgedragen had om Hem te laten kruisigen.

Feit is dat Paulus, als hij deze brief schrijft, gevangen zit, en dat hij heel erg blij is wanneer Epafroditus terugkomt uit de gemeente van Filippi, en dat deze Epafroditus heel veel spullen meegenomen heeft voor Paulus. Waarschijnlijk in de vorm van geld, kleding, voedsel en alles wat Paulus nodig had. Epafroditus wist wat Paulus nodig had, want deze Epafroditus was door Paulus zelf vanuit Rome naar Filippi gestuurd.

Hand. 18:2 En hij trof er een Jood aan van wie de naam Aquila was, afkomstig uit Pontus, die onlangs uit Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw (omdat Claudius bevolen had dat al de Joden uit Rome weg moesten gaan) en hij ging naar hen toe.

Toen Paulus nog in vrijheid was, heeft hij altijd in zijn eigen levensonderhoud voorzien. Het aannemen van giften was een eigenschap die Paulus niet kende. Dat lees ik ook heel duidelijk in zijn brieven aan de gemeente van Thessalonika, en Korinthe.

Paulus was tentenmaker van beroep, en dit beroep heeft hij altijd uitgevoerd, waar hij ook was. Uit de brieven van Paulus lees ik dat hij overdag tentenmaker was en dat hij s'vonds en s'nachts met de gemeente bezig was door hen te onderwijzen en richting te geven. In Hand. 18:3 lees ik dat Paulus toendertijd vergezeld door Aquila en Priscilla. Deze Aquila was ook tentenmaker en samen hebben zij hun beroep uitgevoerd. En samen verkondigden zij ook het Evangelie van Jezus Christus

-----,-----

Paulus is blij met de gaven uit Filippi. En uit Fil. 4:15 lees ik dat deze gemeente eigenlijk de enige gemeente is geweest die Paulus ondersteund heeft. Toen Paulus in de gemeente van Thessalonica was stuurde gemeente van Filippi hem al goederen die hij nodig had.

Omdat Paulus de gemeente altijd op de eerste plaats had staan, kwam zijn eigen persoonlijke situatie altijd op de laatste plaats, en daarmee had hij het niet breed. Neem daarbij dat Paulus regelmatig in elkaar geslagen werd, gestenigd, gemarteld met stokslagen en regelmatig in de gevangenis terecht kwam (I Kor. 4:11-13, II Kor. 11:24-28). Al met al begrijp ik de woorden van Paulus uit Fil. 4:11 heel goed dat hij zegt dat hij alles meegemaakt heeft. Van warmte tot koude, van honger tot verzadiging, van rijkdom tot armoede. Want let wel, voordat Paulus zich overgaf aan Jezus Christus, was hij een Farizeeër. En de meeste Farizeeërs hadden het niet slecht en lieten zich graag betalen door de gelovigen. Dus Paulus wist heel goed wat overvloed en rijkdom was.

Toch blijft Paulus niet lang stil staan bij de omstandigheden waarin hij verkeert. Want ook in nare en moeilijke omstandigheden was zijn oog altijd en alleen gericht op Jezus Christus. daarom schrijft Paulus ook in Fil. 4:13 dat hem alle dingen mogelijk zijn door Jezus Christus Die hem kracht geeft.

-----,-----

Hand. 18:3 En omdat hij hetzelfde beroep uitoefende, bleef hij bij hen en werkte er; want zij waren tentenmakers van beroep.

Fil. 4:15 En ook u, Filippenzen, weet dat in het begin van het Evangelie, toen ik uit Macedonië vertrok, geen enkele gemeente mijn deelgenoot werd in de rekening van uitgave en ontvangst, dan u alleen.

I Kor. 4:11-13 Tot op dit moment lijden wij én honger én dorst, én zijn wij naakt, én worden wij met vuisten geslagen, én hebben wij geen vaste woonplaats, én spannen wij ons in door met onze eigen handen te werken. Worden wij uitgescholden, dan zegenen wij. Worden wij vervolgd, dan verdragen wij. Worden wij belasterd, dan bidden wij. Wij zijn geworden als het uitvaagsel van de wereld en het afschraapsel van allen tot nu toe.

II Kor. 11:24-28 Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede gegeseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid. Afgezien van wat van buitenaf komt, overvalt mij dagelijks de zorg voor alle gemeenten.

Fil. 4:11 Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek, want ik heb geleerd tevreden te zijn in de omstandigheden waarin ik verkeer.

Ik heb hoofdstuk 3 van deze brief van Paulus aan de gemeente van Filippi afgesloten met te vertellen dat **berusting** in Jezus Christus misschien wel het grootste goed is dat ik als wedergeboren Christen van Hem mag ontvangen. De rust en de vrede van God Almachtig die alle verstand te boven gaat (Fil. 4:7). De rust en vrede van God om **alle** omstandigheden in de handen van Jezus Christus te leggen. Ja, zelfs zaken omtrent leven en dood. Want Paulus schrijft ook in de brief aan de gemeente van Filippi (Fil. 1:21) dat het leven hier op aarde in een lichaam van vlees en bloed, onder alle omstandigheden, Christus Zelf voor hem is, maar dat wanneer God hem thuis zou halen, dat dit pure winst voor hem zou zijn.

Dus eigenlijk zegt Paulus: het maakt mij niet uit waar ik ben, onder welke omstandigheden ik ben, want in **alle** omstandigheden ben ik in Jezus Christus, en dat kan niemand mij afnemen.

Persoonlijk vind ik dit grote woorden van troost en bemoediging. Want ook mijn omstandigheden zijn niet altijd wat ik mij er van voorgesteld heb. In perioden van ziekten, in perioden van relatieve armoede, in periode van relationele problemen, heb ik alleen stand kunnen houden omdat ik geloofde in wat en wie God Almachtig **in** Jezus Christus voor mij was. Zijn vrede en Zijn rust gingen mijn begrip vaak te boven en bewaakten mijn hart en verstand voor onzinnige en onverstandige dingen. Ik ben Jezus Christus daar elke dag dankbaar voor.

Paulus verwijst alles in zijn leven naar Jezus Christus. Zelf plaatst hij zich op de allerlaagste plaats. En ik heb vaker geschreven dat dit alles te maken had met Paulus zijn verleden. dat hij de Messiaanse gemeente vervolgd had, verdrukt had, en in grote problemen gebracht had. Dat hij vele Messiaanse Joden het leven zuur had gemaakt en totale gezinnen uitelkaar getrokken had door één of meerderen uit één gezin te arresteren met alle kwalijke gevolgen tot gevolg.

Paulus weet dat zijn zonden vergeven zijn door God Almachtig **in** Jezus Christus. Maar dat neemt niet weg dat Paulus zijn verleden altijd met zich meeneemt. En dat maakt hem zo nederig, en dat maakt het dat Paulus nu alles kan terugverwijzen naar Jezus Christus.

- Als Paulus hard werkt, het is de gave en genade van Jezus Christus dat hij hard kan en mag werken;
- Als Paulus een gemeente sticht, het is de gave en genade van Jezus Christus dat hij gemeenten kan en mag stichten;
- Als Paulus (en Silas) in de gevangenis zitten, onder erbarmelijke omstandigheden, dan zingt Paulus van de grootheid van Jezus Christus en Zijn liefde en trouw.

☞ Fil. 4:13 Alle dingen kan ik aan door Christus, Die mij kracht geeft.

☞ Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

☞ Fil. 1:21 Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.

In het kort komt het er op neer dat Paulus van zichzelf weet dat hij eigenlijk dood had moeten zijn. Paulus had de wet van God Almachtig overtreden, en dat op een fragante en verschrikkelijke wijze. En zoals de wet voorschreef, stond er maar één straf op het overtreden van de wet van God en dat was en is de doodstraf (Zie mijn vergelijking tussen het Nederlandse Rechtsysteem en het Goddelijke Rechtsysteem op pag. 16-18).

Alles wat Paulus nu nog meemaakt, in welke omstandigheden ook, beschouwt hij als een zegen van God Almachtig, omdat alles wat Paulus meemaakt en beleeft, beter is dan de eeuwige dood, die hij eigenlijk had verdiend.

-----..-----

En dan kom ik automatisch weer bij mijzelf terecht. Want misschien kunnen er wedergeboren Christenen zijn wiens leven er niet zo zwart uit heeft gezien als het leven van Paulus, of mijn eigen leven. Toch zegt de wet van God Almachtig dat wanneer de wet ook maar één keer overtreden wordt, dat dan al de straf uitgevoerd moet worden die op die overtreding staat. En Gods wet kent maar één straf en dat is de doodstraf.

Dat maakt ieder mens op deze aarde een ter dood veroordeelde. Gelovigen, ongelovigen, anders denkend. Want de Bijbel zegt zelf dat er niemand is die rechtvaardig is (Ps. 14:1, Rom. 3:10). Dat er niemand is onder alle mensen die de wet van God Almachtig nog nooit overtreden heeft. Dus **alle** mensen op aarde staan in principe aan dezelfde kant van de lijn. Aan de verkeerde kant.

Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk bedrijven gruwelijke daden;

Rom. 3:10 er is niemand die goeddoet.

Het is juist het geloof in het Evangelie van Jezus Christus dat iemand van de verkeerde kant van de lijn naar de goede kant van de lijn trekt. En de mate van zondigheid is daarbij **geen** maatstaf, want **iedereen** heeft gezondigd. Dus ook wedergeboren Christenen die vinden dat zij niet datzelfde zwarte leven als Paulus geleid hebben, worden toch op dezelfde wijze veroordeeld. Want straf is straf en overtreding is overtreding.

Nu weet ik persoonlijk heel goed wat ik vroeger allemaal gedaan heb. En ik besef daarmee tot in het diepst van mijn genen, dat ik eigenlijk hartstikke dood moest zijn. En let op het woord 'hartstikke'. mijn hart zou eigenlijk gestikt moeten zijn onder alle overtredingen van de wet die ik begaan heb.

Daarom is mijn blijdschap en dankbaarheid onbeschrijflijk als ik zie hoe en waar en onder welke omstandigheden ik nu en in de toekomst mag leven. Daarom kan ik niet anders dan samen met Paulus God Almachtig **in** Jezus Christus danken voor alle gaven die ik krijg en gekregen heb. Of het nu van andere mensen komt, of dat het nu door de omstandigheden komt.

Ik weet dat er wedergeboren Christenen met mij zijn, die hun eigen leven niet op de eerste plaats hebben staan, en alles wat hun aan mogelijkheden gegeven is, gebruiken om het andere mensen gemakkelijker te maken. Mensen die weten dat hun aardse bezittingen door roest en de mot worden aangetast. (Matt. 6:19-20). Mensen die weten dat wat Paulus in Fil. 4:19 schrijft waarheid is. Dat God, overeenkomstig **Zijn** rijkdom, hen zal voorzien van alles wat zij nodig hebben, in heerlijkheid door Jezus Christus.

Want alles wat ik heb en meemaak is van God Almachtig **in** Jezus Christus. Alle dingen op aarde en in de hemel zijn door Hem en voor Hem geschapen. (Kol. 1:16-17). Tot in alle eeuwigheid.

Daarom: Mijn God en vader nu zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.

Groet en zegenbede

Net als in alle andere brieven van Paulus, groet hij de mensen aan wie hij schrijft. En laat hij die mensen ook groeten door de mensen die bij hem zijn. Of het nu in vrijheid is of in gevangenschap.

In Fil. 4:22 schrijft Paulus dat ook de heiligen (de gelovigen) uit het huis van de keizer de groeten geven. Dat betekent dus dat ook al zit Paulus in gevangenschap, de woorden van het Evangelie van Jezus Christus de stad Rome doorgaan, tot in de hoogste regionen. Want zelfs onder de ambtenaren van de keizer zijn mensen tot bekering gekomen doordat zij van Jezus Christus hoorden, en van Hem onder de indruk kwamen waardoor zij meer van hem te weten wilden komen. Tot het moment dààr was dat zij niet anders meer konden dan hun leven overgeven aan de Schepper van hemel en aarde in Jezus Christus.

Die wetenschap is genade. En die genade wordt ons allemaal gegund en gegeven door onze Heere Jezus Christus

Amen

☞ Matt. 6:19-20 Verzamel geen schatten voor u op de aarde, waar mot en roest ze verderven, en waar dieven inbreken en stelen; maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft, en waar dieven niet inbreken of stelen;

☞ Fil. 4:19 Maar mijn God zal u, overeenkomstig Zijn rijkdom, voorzien van alles wat u nodig hebt, in heerlijkheid, door Christus Jezus.

☞ Kol. 1:16-17 Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen. En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem.

☞ Fil. 4:22 Al de heiligen groeten u en vooral die van het huis van de keizer zijn.

Conclusie:

Net als de brieven van Paulus aan de gemeente van Thessalonika veel aanbevelingen geven (38 stuks), hoe een gemeente het best zou kunnen functioneren door de gelovigen die daar zitting in hebben, heeft Paulus in deze brief aan de Filipensen ook zo een 26 punten aangeraakt. Ik herhaal de punten uit de eerste brief van Paulus aan de gemeente van Thessalonika:

- Verkondig het Evangelie met grote vrijmoedigheid;
- Verkondig geen dwaling;
- Laat mijn woorden niet met bedrog gepaard gaan;
- Verkondig het Evangelie niet om mensen te behagen;
- Verkondig het Evangelie niet met vleierende woorden;
- Heb geen hebzucht;
- Weest vriendelijk tegenover iedereen zoals ouders vriendelijk zijn tegenover hun kinderen;
- Wees vol verlangen naar elkaar;
- Deel alles met elkaar en ook mijzelf;
- Heb de gemeente lief;
- Zorg voor mijn eigen levensonderhoud;
- verkondig het Evangelie dag en nacht;
- Wees niemand tot last;
- Leef heilig, rechtvaardig en onberispelijk;
- Wek andere op en moedigden hen aan om het Evangelie te kennen en uit te leven;
- Leef waardig voor God de Almachtige in Jezus Christus.
- Het onthouden van ontucht;
- Dat ik mijn lichaam in heiliging en eerbaarheid bezit;
- Dat ik mij niet laat leiden door hartstochtelijke begeerten;
- Dat ik niet over de ander heen;
- Dat ik niemand bedrieg;
- Bemoedig elkaar;
- Laat de één de ander opbouwen;
- Erken de leiders in geloof heb hen uitermate hoog;
- Leef in vrede met iedereen;
- wijs elkaar terecht als dat nodig mocht zijn;
- Bemoedig de moedelozen;
- Ondersteun de zwakken;
- heb geduld met iedereen;
- vergeldt geen kwaad met kwaad;
- Jaag altijd het goede na;
- Verblijdt u altijd;
- Bid zonder ophouden;
- Dank God in alles;
- Blus de Geest niet uit;
- Veracht de Profetieën niet;
- Beproof alle dingen en behoudt het goede;
- Onthoudt je van alle vormen van kwaad;

En ik voeg de punten uit deze brief aan de gemeente van Filippi daar aan toe:

- Laat de liefde steeds overvloediger worden in kennis en fijngevoeligheid;
- Het kunnen onderscheiden van wat wezenlijk is;
- Oprecht zijn, geen aanstoot geven;
- Vervuld met de vruchten van gerechtigheid;
- Spreek over Jezus Christus, te pas of te onpas, voor verspreiding van de Naam van Jezus Christus, of voor eigen gewin;
- Roem in Jezus Christus overvloedig;
- Wandel waardig in het Evangelie van Jezus Christus;
- Strijdt samen eensgezind voor het Evangelie van Jezus Christus;
- Laat je geen schrik aanjagen door tegenstanders van het Evangelie van Jezus Christus;
- Weest eensgezind, dezelfde liefde, één van ziel, één van gevoelen;
- Geen eigenbelang of eigendunk hebben;
- Weest nederig;
- De ander hoger achten dan mijzelf;
- Geen oog hebben voor mijzelf, maar juist voor die ander;
- Heb dezelfde gezindheid als Jezus Christus;
- Weest blij en verblijdt u;
- Let op de honden, let op de versnijdenis (het langzamerhand toelaten van datgene dat niet in de Bijbel staat);
- Werk aan mijn eigen zaligheid met vrees en beven;
- Doe alle dingen zonder morren en meningsverschillen;
- Weest navolgers van Paulus, zoals Hij een navolger van Jezus Christus is;
- Jaag naar het doel: de volkomen perfectie in Jezus Christus;
- Blijf staande in de Heere;
- Laat uw welwillendheid bij alle mensen bekend zijn;
- Weest in geen ding bezorgd;
- Weest eerbaar, eerlijk, rechtvaardig, rein, lieflijk, welluidend en alles wat prijzenswaardig is.

Met bovenstaande adviezen en raadgevingen van Paulus wordt er toch een aardige blauwdruk gegeven over wat een Christelijke gemeente of kerk zou mogen zijn.

Ik wijs er nogmaals op dat ik al deze punten niet stipt en nauwkeurig uit **moet** voeren. Voor mij zijn deze aanbevelingen een automatisch gevolg van mijn bekering. Het is de Heilige Geest die mij verandert naar het Beeld van God Almachtig **in** Jezus Christus.

Net zoals God Almachtig in het O.T. al tegen Zijn volk Israël zei dat Hijzelf hun stenen hart zou vervangen door een vlees hart. (Ez. 36:26). Met andere woorden: God Zelf gaat de nieuwe wet van Jezus Christus in mijn hart graveren, zodat ik niet anders meer weet en dus ook niet anders meer wil. (Matt. 22:37-39).

Mensen die vinden dat het geloof in Jezus Christus hen in een harnas zet waarbij zij niet zelf meer kunnen en mogen bepalen wat goed voor hen is, hebben dat principe van Jezus Christus niet begrepen. Alsof alles wat zij doen voor hun echtgenotes en partners een harnas is waarin zij geplaatst worden.

Is het niet de **LIEFDE** die mij mijzelf doet aanpassen aan wat mijn Heer wil? Is het niet diezelfde **LIEFDE** die mij doet aanpassen aan wat mijn echtgenote graag wil?

God Almachtig **in** Jezus Christus heeft mijn hele leven bewezen dat Hij alleen het beste met mij vóór heeft. Als dat dan geen reden is om Hem lief te hebben, dan weet ik het ook niet meer.

Als ik terugkijk op mijn leven tot nu toe, dan zie ik van mijzelf zoveel overeenkomsten met het leven van Paulus, dat ik daar stil van word. Paulus brengt in Zijn brieven onder woorden wat ik vaak denk en voel. Maar alles onder de paraplu van Genade. Want daar waar God Almachtig **in** Jezus Christus mijn hele leven bewezen heeft met mij het beste vóór te hebben, heb ik vaak in mijn leven het tegenovergestelde gedaan door alles te doen wat God verboden had.

Maar Halleluja, die tijd is voorbij.

Ik heb mijn leven, mijn wezen (dat is mijn lichaam van vlees en bloed én mijn geest, mijn ziel), aan God Almachtig **in** Jezus Christus gegeven. Niet ik leef, maar Jezus Christus leeft in mij. En dat wil zeggen dat ik heel erg dicht bij God de Vader mag leven, omdat door het bloed van Jezus Christus mijn hele leven gereinigd en geheiligd is.

Dank U Vader, dat ik hier bij U binnen mag gaan, Dank U Vader, dat ik door Uw Genade binnen mag gaan. Niet door rechtvaardige daden, maar alleen door het bloed van het lam.

📖 Ez. 36:26 Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven.

📖 Matt. 22:37-39 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Mijn mijmeringen

Bij het Bijbelboek
I Timotheüs

I Timotheüs

Hoofdstuk 1

Afzender, geadresseerden, groet

Als het gaat om mensen die met Paulus samen hebben gewerkt, met hem hebben gereisd en ook samen vele ontberingen hebben doorstaan, dan denk ik dat de naam van Timotheüs misschien wel het meest voorkomt in de Bijbel. En daarom wil ik ook beginnen met eerst wat gegevens over deze Timotheüs te benoemen. Wie was hij, waar kwam hij vandaan en wat deed hij.

In de Bijbel die ik gebruik bij het schrijven van *Mijn mijmeringen* (Herziene Staten Vertaling (HSV)) komt de naam van Timotheüs vierentwintig keer voor. De eerste keer in Hand. 16:1, en de laatste keer in Hebr. 13:23. Uit die eerste tekst lees ik dat Timotheüs de zoon was van een gelovige Joodse vrouw, die volgens II Tim. 1:5 *Eunike* (of Eunice) heette, en een Griekse vader. De moeder van *Eunike* heette *Loïs*. Deze beide vrouwen waren zeer gelovig en waarschijnlijk hebben zij het geloof in God Almachtig overgebracht op de jonge Timotheüs. Over de vader van Timotheüs wordt verder helemaal niets gezegd in de Bijbel.

Of de verschuillende culturen problemen hebben gegeven bij de opvoeding van de kinderen zoals Timotheüs, (een Griekse vader, een Joodse moeder) is mij niet bekend. Of was de moeder van Timotheüs een Griekse Jodin? Ik weet wel dat Paulus waarschuwt voor relaties waarbij verschillende 'geloven' een plaats hebben (II Kor. 6:14-18). Maar op Timotheüs hebben eventuele geloofsverschillen tussen zijn vader en moeder schijnbaar geen effect gehad, want Timotheüs wordt al snel in zijn leven een naaste werker van Paulus (Rom. 16:21, I Kor. 4:17, Fil. 1:1, I Thes. 3:2). Daarnaast betekent de naam Timotheüs 'vereerder van God'.

Of de vader van Timotheüs ook een gelovig man was vertelt de Bijbel niet.

Timotheüs kwam uit het tegenwoordige Turkije dat in de tijd van Paulus Klein-Azië heette. Hij woonde in ieder geval in de streek Derbe en Lystre, want daar ontmoette hij Paulus toen deze met zijn eerste zendingsreis bezig was. Vanaf dat moment is Timotheüs met Paulus meegereisd op zijn zendingsreizen en is eigenlijk tot op het laatst bij Paulus gebleven.

Hand. 16:1 En hij kwam in Derbe en in Lystre aan. En zie, er was daar een zekere discipel van wie de naam Timotheüs was, de zoon van een gelovige Joodse vrouw, maar van een Griekse vader;

II Tim. 1:5 Daarbij herinner ik mij het ongeveinsde geloof dat in u is en dat eerst gewoon heeft in uw grootmoeder Loïs en in uw moeder Eunike. En ik ben ervan overtuigd dat het ook in u woont.

II Kor. 6:14-18 Vorm geen ongelijk span met ongelo-vigen, want wat heeft gerechtigheid gemeenschap-pelijk met wetteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis? En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of wat deelt een gelovige met een ongelovige? Of welk verband is er tussen de tempel van God en de afgoden? Want u bent de tempel van de levende God, zoals God gezegd heeft: Ik zal in hun midden wonen en onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn. Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af, zegt de Heere, en raak het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot een Vader zijn, en u zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige.

Rom. 16:21 U groeten Timotheüs, mijn mede-arbeider, en Lucius en Jason en Socipater, mijn familieleden.

In de brief van Paulus aan de Filippenzen lees ik al dat Paulus Timotheüs graag naar hen toe had willen sturen. Dat was dus al in de tijd dat Paulus gevangen zat in Rome.

Tijdens de zendingsreizen van Paulus is Timotheüs o.a. nog een tijdje achtergebleven in de gemeente van Efeze (I Tim. 1:3). Maar of deze brief van Paulus aan Timotheüs in Efeze is gestuurd denk ik niet. Want in het laatste Bijbelvers spreekt Paulus in de verleden tijd, alsdat het al een poosje geleden was dat dit gebeurde.

Dat Paulus Timotheüs '*hoog*' achtte blijkt direct aan het begin van deze brief (I Tim. 1:2) als hij Timotheüs '*mijn oprechte zoon*' noemt.

Verder begint Paulus ook deze brief op dezelfde bekende wijze zoals hij bijna al zijn Bijbelse brieven begint. In de brief van Paulus aan Filémon ben ik uitgebreid ingegaan op het toewensen van de Genade en de Vrede van God, onze Vader en van Christus Jezus, onze Heer. Hoe de Genade voor Paulus niet alleen een theoretische uitdrukking was, maar dat Paulus deze Genade werkelijk elke dag tot in zijn tenen voelde, omdat Paulus als geen ander wist waar hij vandaan kwam en welk kwaad hij gedaan had aan de Messiaanse gemeente.

En de vrede van God Almachtig **in** Jezus Christus die werkelijk alle begrip te boven gaat en die zijn verstand en zijn hart bewaakte (Fil. 4:7).

Alleen al uit het begin van deze eerste brief aan Timotheüs blijkt welke liefde Paulus had voor hem en hoezeer hij hem miste in Rome waar hij gevangen zat. Maar Paulus wist ook als geen ander wat berusting was. Voor Paulus was het om het 'even' of hij nu leefde of zou moeten sterven. Hij was in Jezus Christus en Jezus Christus was in hem. En daar gaat het om (Fil. 1:21).

De betekenis van de wet

Paulus schrijft in I Tim. 1:3 en volgende over een wijdverbreid probleem, óók vandaag de dag. En dat is het **discussieren** over de Bijbel of gedeelten daarvan. Maar dan niet het discussieren uit nieuwsgierigheid, maar het discussieren om het '*eigen gelijk*'.

In de tijd van Paulus was dit schijnbaar gemeengoed in de gemeenten. Want uit deze verzen blijkt dat dit in de gemeente van Efeze gebeurde, maar ik lees dit ook in de brief van Paulus aan de gemeente van Efeze, Korinthe. En eigenlijk bijna in alle brieven van Paulus.

I Kor. 4:17 Daarom heb ik Timotheüs naar u toe gestuurd, die mijn geliefde en trouwe zoon is in de Heere. Hij zal u in herinnering brengen mijn wegen, die in Christus zijn, zoals ik overal in elke gemeente onderwijs.

Fil. 1:1 Paulus en Timotheüs, dienstknechten van Jezus Christus, aan al de heiligen in Christus Jezus die in Filippi zijn, met de opzieners en diakenen:

I Thes. 3:2 en hebben we Timotheüs gestuurd, onze broeder en Gods dienaar en onze medearbeider in het Evangelie van Christus, om u in uw geloof te versterken en te bemoedigen,

I Tim. 1:2 aan Timotheüs, mijn oprechte zoon in het geloof: genade, barmhartigheid en vrede zij u van God, onze Vader, en van Christus Jezus, onze Heere.

I Tim. 1:3 Ik herinner u eraan hoe ik u, toen ik naar Macedonië reisde, ertoe opgeroepen heb in Efeze te blijven om sommigen te bevelen geen andere leer te onderwijzen,

Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

Fil. 1:21 Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.

Ik heb in *Mijn mijmeringen* al vaker mijn verbazing uitgesproken over het feit dat er in Nederland zoveel verschillende denominaties zijn. En dat er van die verschillende denominaties een groot aantal zijn die allemaal op het juiste **enige fundament** zijn gestoeld en dat is het geloof in het Evangelie van Jezus Christus; of tewel Jezus Christus en Die gekruisigd.

Als die verschillende kerken, denominaties, gemeenten allemaal veelal hetzelfde fundament hebben, dan betekent dit dat er dus meningsverschillen zijn ontstaan over andere zaken uit de Bijbel, of over hoe een Christelijke gemeente georganiseerd moet worden, wie bepaalde functies bekleedt en wie niet.

Jammergenoeg moet ik concluderen dat veel van die verschillende denominaties ontstaan zijn als gevolg van discussieren. Discussieren om het eigen gelijk. En als dat gelijk niet wordt verkregen dan splitst men zich maar af en vestigt een nieuwe kerk of gemeente.

Natuurlijk kan het zijn dat er zogenaamde *dwaalleraren* de gemeente binnenkomen, die de gemeente proberen weg te krijgen van het juiste fundament. En daar heeft Paulus het hier over. Want Paulus leert alle mensen hetzelfde Evangelie en dat is dat het eeuwige leven, mijn behoud kan **alleen** komen door het geloof in Evangelie van Jezus Christus. En al hoewel Paulus heel veel aanbevelingen geeft in zijn brieven aan de verschillende gemeenten en kerken, leidt het nauwgezet opvolgen van al die aanbevelingen nog steeds **niet** tot rechtvaardiging met God Almachtig **in** Jezus Christus. Met andere woorden: Door de eerste mens '**ādām**' is er een onoverkomelijke kloof gekomen tussen God en de mens. Deze kloof kan en zal niet worden overbrugt door het houden van geboden, inzettingen, aanbevelingen of wat dan ook.

De volgorde moet zijn dat ik als mens eerst verzoend (gerechtvaardigd) moet worden met God Almachtig. En dat kan alleen wanneer ik het Evangelie van Jezus Christus aanneem.

Met andere woorden: Door te erkennen dat ik zelf een zondaar ben omdat ik de wet van God Almachtig overtreden heb, én omdat God een heilig God is en op geen enkele wijze vereenzelvigd kan worden met ook maar de kleinste vorm van zonde, zou ik eigenlijk voor eeuwig verstoten moeten worden door God. Daarom moest de eerste mens '**ādām**' ook het paradijs verlaten (Gen. 3:23-24). Heiligheid en zondigheid **kunnen** niet samen gaan, net zoals dood en leven samen kunnen gaan, net zoals licht en duisternis samen kunnen gaan.

 Gen. 3:23-24 Daarom zond de HEERE God hem weg uit de hof van Eden, om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was. Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlamdend zwaard, dat heen en weer bewoog, om de weg naar de boom des levens te bewaken.

Omdat ik, net als ieder ander mens op deze aarde (Rom. 3:10, Ps. 14:3, 53:4) gezondigd heb, zou de gehele mensheid voor altijd gescheiden zijn van God Almachtig. Dan zou de hele mensheid de doodstraf moeten krijgen, want dat is de rechtvaardige straf op het overtreden van de wet. (zie mijn vergelijking tussen het Nederlandse Rechtsysteem en het Goddelijke Rechtsysteem op pag. 16-18)

Maar omdat God Almachtig niet wilde dat de hele mensheid (de kroon op de schepping (Ps. 8)) verloren zou gaan, is God Zelf in een lichaam van vlees en bloed, in de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om mij en de hele mensheid te redden. En datb heeft Hij gedaan door de straf die ik had verdiend Zelf te voldoen.

Daarvoor is Jezus Christus gestorven aan het kruis van Golgotha, want volgens de wet moest er *Iemand* sterven voor de overtredingen van de wet. En satan claimde die dood bij God Almachtig.

Maar waar satan geen rekening mee had gehouden, was dat God Almachtig **in** Jezus Christus de macht heeft om het leven af te leggen, maar ook om het lever weer op te nemen. (Joh. 10:17-18). Satan dacht dat hij voor eeuwig had 'gewonnen', maar vergat even dat God een scheppend God is, dat maakt uit hetgeen er niet is. En 'scheppen' betekent in dit geval *iets maken uit iets dat niet was*.

Dus:

1. Doordat Jezus Christus voor mij stierf aan het kruis van Golgotha, werd aan de rechtvaardige eis van de wet voldaan, dat er '*betaald*' moest worden voor mijn zonden.
2. Doordat Jezus Christus uit de dood is opgestaan heeft Hij de heerschappij over de schepping van satan overgenomen, waardoor ik als wedergeboen Christen dus niet meer onder de heerschappij van satan staat, maar van God Almachtig **in** Jezus Christus. (Gal. 2:20, Rom. 8:10-11 ^{HET BOEK})

Dat betekent dus dat God Almachtig nog steeds een heilig God is, en nog steeds niet vereenzelvigd kan worden met ook maar de kleinste vorm van zonden; dat wanneer God nu naar mij kijkt, Hij Jezus Christus, Zijn heilige Zoon ziet staan. Want niet ik leef meer, maar Jezus Christus leeft in mij (Gal. 2:20).

Ik ben dus door het offer dat Jezus Christus voor mij bracht, als betaling voor mijn zonden, gerechtvaardigd voor God Almachtig. Er is geen kloof meer tussen God en mij. Want God is heilig, en ik ben door Jezus Christus óók heilig.

 Rom 3:10 zoals geschreven staat: *Er is niemand rechtvaardig, ook niet één,*

 Ps. 14:3 *Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.*

 Ps. 53:4 *Ieder van hen heeft zich afgekeerd, tezamen zijn zij verdorven, er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.*

 Joh. 10:17-18 *Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.*

 Gal. 2:20 *Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.*

 Rom. 8:10-11 ^(HET BOEK) *Door de zonde is uw lichaam onderworpen aan de dood. Maar als Christus in u woont, Als uw geest levend omdat God u als rechtvaardig beschouwt. Als de Geest van God in u woont, heeft dat ook gevolgen voor uw lichaam. God heeft Jezus uit de dood opgewekt. Wel, doordat Zijn Geest in u woont, zal Hij ook uw sterfelijke lichaam levend maken.*

Wat een wonder. Een wonder dat God Almachtig Zelf gedaan heeft in mij, en dat mij voor eeuwig dankbaar maakt, maar ook nederig en ootmoedig, want ik heb God **niet** gezocht, Hij heeft mij gezocht.

Ik ben, toen God Almachtig **in** Jezus Christus naar mij toe kwam, onder de indruk gekomen van Hem. En dat '*onder de indruk*' komen is uitgegroeid tot meer en meer interesse voor en in Hem, waardoor ik het heilsplan van God ben gaan zien en in grote verbazing en verwondering heb gezien dat *ik* helemaal **niets** heb bijgedragen aan het feit dat God naar mij toe is gekmen. En als ik dan zie dat ik zondenloos ben verklaard terwijl ik zo een zondig leven heb geleid, heeft dat bij mij geleid tot respect, waardering en liefde voor Hem.

Vanuit die liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus is het voor mij een *natuurlijk* voortvloeisel, dat ik alleen nog maar datgene wil doen dat God '*behaagt*'. Net zoals ik uit liefde voor mijn eigen vrouw alleen die dingen wil doen die haar een plezier doen. Ik ga geen dingen doen waarvan ik weet dat Sonja daar een hekel aan heeft. Dàt is namelijk liefde, en vanuit liefde heb ik dat voor haar over.

Kom mij dus ook niet aan met: '*ik moet dit, of ik mag dan niet*'. Ik vind dat grote onzin. **Liefde** overbrugt het moeten en niet mogen. Zowel in mijn huwelijksrelatie als in mijn relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus.

Dus daarom beschouw ik de regels die Paulus stelt ten aanzien van mijn eigen geloofshouding, en ten aanzien van het functioneren van een gemeente of kerk in Naam van Jezus Christus, ook **niet** als '*wetten, moetens en niet mogens*'. Ik beschouw die regels als waardevolle aanbevelingen die mijn leven in Jezus Christus alleen nog maar rijker maken.

Het bezighouden met geslachtsregisters (I Tim. 1:4), waar ik wel of niet vandaan zou komen, door wie ik wel of niet het Evangelie heb gehoord, is van nul en generlei belang als het om mijn behoud gaat.

Het bezighouden met het wel of niet houden van de wet is ook zo een punt dat niets toevoegt aan mijn behoud, omdat het houden van de wet op zich, mij niet dichterbij God Almachtig **in** Jezus Christus brengt. De wet brengt mij juist verder van God vandaan, want als ik vind dat ik door het houden van (delen) van de wet gerechtvaardigd wordt voor God, dan moet ik ook de consequentie op mij nemen als ik daar niet in zou slagen. En aangezien op het overtreden van Gods wet *straf* staat, leidt het houden van de wet dus alleen maar tot straf en verwijdering van God.

 I Tim. zich ook niet bezig te houden met verzinsels en eindeloze geslachtsregisters, die meer twistgesprekken opleveren dan door God gewerkte opbouw in het geloof.

-----..-----

In de brieven die Paulus geschreven heeft is het voorgaande hét centrale thema, waarvan de brief aan de gemeente van Galatië wel de ernstigste is in dit verband is.

Maar ook in deze brief aan Timotheüs waarschuwt Paulus hier nog een keer heel erg duidelijk, dat Timotheüs zich **niet** moet inlaten met dit soort discussies. Timotheüs moet de gemeenten leren om zich juist **niet** bezig te houden met dit soort discussies. Dus ook niet over de steeds weer terugkomende discussie of bekeerde 'heidenen' zich nu wel of niet moeten laten besnijden volgens het Ooud Testamentische gebod. Maar ook of kinderen die geboren worden uit Messianse Joden zich moeten laten besnijden of niet.

Voor Paulus is dat allemaal een gepasseerd station, want Jezus Christus heeft de wet van God Almachtig vervuld. Deze wet hoeft dus **niet** meer door mensen gehouden te worden, in die zin dat het niet tot het behoud van die mensen zou leiden. Sterker nog: Als er mensen zijn die (delen) van de wet wél willen moeten houden voor hun rechtvaardiging met God, dan zeggen die mensen dus eigenlijk dat het offer dat Jezus Christus gebracht heeft **niet voldoende** was. Dat zij als mensen daar ook nog hun steentje voor moeten bijdragen. Die gedachte is totale onwaarheid (Jer. 18:3-4). Het is **GENADE** (iets ontvangen wat ik helemaal niet verdiend heb), het Gods werk dat ik gered ben. Halleluja! (Rom. 3:28)

De wet is goed en rechtvaardig. Aan de wet is helemaal niets verkeerd. Sterker nog, Paulus schrijft in Rom. 7:7 dat de wet mij juist geleerd heeft waar ik deze overtreden heb. Maar de wet is gevoelloos en afstandelijk en koud. Want de wet kent maar twee gevolgen: *ik houd de wet of ik houd de wet niet*. Als ik de wet houdt dan ben ik gerechtvaardigd voor God. Houd ik de wet niet dan verdien ik straf. En die straf is de doodstraf. En omdat de Bijbel zegt dat er niemand van de mensen op aarde goed doet en allemaal de wet overterden hebben, is daar dus geen rechtvaardiging van te verwachten.

Wanneer iemand beweerd dat er wel rechtvaardiging door de wet mogelijk is dan noemt Paulus die persoon een dwaalleraar. En uit andere geschriften kan ik lezen dat dwaalleraren meestal alleen uit zijn op eigen gelijk of eigen gewin.

De wetenschap waarom God Almachtig de wet heeft gemaakt voor Zijn volk Israël, en wat de betekenis van die wet voor vandaag de dag is, heeft ertoe geleid dat ik een grote liefde voor Jezus Christus heb gekregen. Want die liefde is ontstaan uit een rein hart (I Tim. 1:5), en heeft geleid tot een goed geweten en een ongeveinsd geloof. Dat is een *puur* geloof dat door mij niet wordt geleefd **alsof** ik gelovig ben.

 Jer. 18:3-4 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken.

 Rom. 3:28 Wij komen dus tot de slotsom dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt zonder werken van de wet.

 Rom. Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen dan door de wet. Ik zou immers ook niet geweten hebben dat begeerte zonde was, als de wet niet zei: U zult niet begeren.

 I Tim. 1:5 Het einddoel nu van het gebod is liefde die voortkomt uit een rein hart, een goed geweten en een ongeveinsd geloof.

De wet is mij een hulp in mijn geloof in het Evangelie van Jezus Christus en **geen** dictator die mij dingen voorschrijft, of mij in een harnas wit zetten. Paulus schrijft in I Tim. 1:8 dat de wet goed is, als men deze wettig gebruikt. De brief aan de Romeinen van Paulus gaat uitgebreid op dit thema in.

De wet van God Almachtig is vandaag de dag nog steeds actueel en geldt ook nog steeds voor: (zoals Paulus hen in vers 9 noemt): wettelozen, opstandigen, goddelozen, zondaars, onheiligen, onreinen, moordenaars, doodslagers, ontuchtplegers, mannen die met mannen slapen, mensenhandelaren, leugenaars, meinedigen.

Zie hiervoor ook wat ik geschreven heb op pag. 16-18 De vergelijking tussen het Nederlandse Rechtsysteem en het Goddelijke Rechtsysteem: Overtreding van de wet leidt tot straf.

De wet is vandaag de dag nog steeds actueel en geldt ook nog steeds, maar de uitwerking van die is **NIET** voor diegenen die het Evangelie van Jezus Christus hebben aangenomen en zich hebben laten verzoenen met God Almachtig door het offer van Jezus Christus. Of zoals Paulus het schrijft in vers 11: overeenkomstig het Evangelie van de heerlijkheid van de zalige God, dat mij toevertrouwd is. Dit Evangelie is Paulus toevertrouwd.

Want vóór de komst van Jezus Christus, God Almachtig Zelf in het lichaam van vlees en bloed van Jezus Christus, was deze verzoening nog niet mogelijk, omdat Jezus Christus toen nog niet gestorven was, en weer opgestaan uit de dood. Want juist **mét** Zijn dood (en opstanding) heeft Jezus Christus de wet vervuld, want de wet eiste de doodstraf voor diegenen die zondigden (iedereen dus) en aan die wet heeft Jezus Christus voldaan.

Zo zie ik weer een invulling van het plan van God Almachtig dat Hij met deze wereld, met de hele wereldbevolking heeft. Het plan dat al begonnen is vóór de schepping van de aarde. Dat plan dat:

- de schepping van deze aarde, het hele universum behelst, inclusief de mensen;
- het ontstaan en de vorming van het volk Israël betreft, uit Abraham, Izaäk en Jakob;
- dat de komst van Jezus Christus uit dat volk Israël behelst;
- dat de vervulling van de wet van God behelst dóór Jezus Christus, waardoor de mens verzoen is met God;
- dat plan gaat verder de toekomst in, namelijk dat het volk Israël herenigd wordt (Hos. 1:11), nadat het in 922 vóór Christus verdeeld uit elkaar is gegaan in een twee- en een tien-stammenrijk;
- Dat ene volk Israël, bestaande uit de Messiaanse Joden én Wedergeboren Christenen zullen samen één volk zijn en zij zullen zich gezamenlijk stellen onder één Hoofd en dat **is** Jezus Christus. (Hos. 1:11);

📖 I Tim. 1:8 Maar wij weten dat de wet goed is, als men die wettig gebruikt,

📖 Tim. 1:9-10 en als men dit weet: dat de wet niet bestemd is voor de rechtvaardige, maar voor wettelozen en voor opstandigen, goddelozen en zondaars, onheiligen en onreinen, voor hen die vader of moeder vermoorden, voor doodslagers, voor ontuchtplegers, voor mannen die met mannen slapen, voor mensenhandelaars, leugenaars, meinedigen en als er iets anders tegen de gezonde leer is,

📖 Tim. 1:11 overeenkomstig het Evangelie van de heerlijkheid van de zalige God, dat mij toevertrouwd is.

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

- Als dat volk Israël herenigd zal zijn, gaat de volgende fase van Gods plan in werking en dat is dat Jezus Christus een Koninklijke Regering gaat vormen samen met dat volk Israël om de hele mensheid te oordelen. Want er is een groot verschil tussen 'heidenen' en de wereldbevolking zoals ik in de Romeinenbrief uitgebreid uitgelegd heb;
- Op basis van I Petr. 3:19-20 geloof ik dat Jezus Christus in de duizend jaar dat Hij en Zijn Regering aan de macht zullen zijn (Openb. 20:4, 20:6), naar het dodenrijk toe gaat om de ongehoorzame geesten uit de tijd dat zij hier op aarde leefden, het Evangelie te brengen, met als gevolg dat velen zich zullen bekeren tot Jezus Christus. Want als iemand een persoonlijke ontmoeting heeft met Jezus Christus, zoals al die Irakezen dat kregen in diezelfde droom waarin Jezus Christus Zich openbaarde, dan zal er **geen** discussie meer zijn, dan zal er geen twijfel meer zijn, dan zullen de knieën gebogen worden en dan zal er één grote belijdenis uit al die monden komen: Jezus Christus is Here der Heerscharen. (Fil. 2:10-11);
- En als dát allemaal gebeurd zal zijn, en echt iedereen heeft de mogelijkheid gehad om zich te bekeren tot Jezus Christus, dan zal Jezus Christus het Koningschap teruggeven aan God de Vader (I Kor. 15:24). En na verloop van tijd zullen satan, de anti-christ en de valse profeet in de poel van zwavel en vuur geworpen worden, waar zij nooit meer uit zullen komen. En met hen diegenen die zelfs na een persoonlijke ontmoeting met Jezus Christus Hem nog steeds zullen afwijzen.

Ik ben ervan overtuigd dat dát het Evangelie van Jezus Christus is dat de Heilige Geest aan Paulus geopenbaard heeft. Pas nadat Jezus Christus was opgestaan uit de dood en opgevaren was naar de hemel. Pas toen kon de volgende stap in het plan van God genomen worden in welke fase ik vandaag de dag ook leef.

Gods genade, aan Paulus bewezen

Zoals bijna in elke brief die Paulus schrijft, beschrijft hij zijn **dankbaarheid** aan God Almachtig **in** Jezus Christus voor het feit dat hij gered is, dat zijn zonden zijn vergeven en dat zijn ongerechtigheid van hem weggenomen is. En Paulus doet dit niet zomaar. Maar hij beschrijft dit elke keer weer om aan te geven hoe bijzonder hij het wonder vindt dat juist hij door God uitgekozen is om voor de Heer te mogen en kunnen werken.

Paulus die juist vóór zijn bekering als Saul een hater van Jezus Christus is geweest en al Zijn volgelingen (Hand. 9:13-14). Die de gemeente van Jezus Christus juist ernstig vervolgd en verdrukt heeft en vele oprechte mensen heeft laten arresteren waarvan er ook zijn die door zijn toedoen de dood vonden. (Hand. 9:1-2)

Openb. 20:4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

Openb. 20:6 Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan.

Het feit dat God Almachtig **in** Jezus Christus schijnbaar één van de grootste zondaars tot zich roept, zodat deze voor Hem gaat werken (Hand. 9:15), is een principe dat ik wel vaker in de Bijbel tegen kom. Kijk maar naar Mozes, die een moord heeft begaan (Ex. 2:11-12). Kijk maar naar David die door Uria vóór in de frontlinie van de oorlog te plaatsen feitelijk ook een moord heeft begaan. (II Sam. 11:14-17).

En neem het volk Israël als geheel eens onder ogen, wat zij allemaal misdaan hebben in de ogen van God, maar toch verhoogd is door God Almachtig om tot een zegen te zijn voor alle volken (Gen. 12:3).

-----...-----

Paulus noemt zichzelf een 'godslasteraar' voor zijn bekering (in een andere vertaling staat dat Paulus zichzelf een misbaksel vond), een vervolger en een verdrukker. En dat was hij ook. Maar het was Gods plan om Paulus als Zijn dienaar aan te stellen. Misschien wel zodat Paulus in zijn leven kon laten zien hoe dicht hij bij Jezus Christus leefde, en dat wat Jezus Christus meegemaakt heeft aan hoon, spot, vernedering, lijden, dat Paulus dat óók heeft meegemaakt. (Hand. 9:16). Maar Jezus Christus was God Almachtig Zelf in een lichaam van vlees en bloed. Paulus was mens van vlees en bloed. En door het leven van Paulus heen zie ik gewoon dat de Bijbel en het Evangelie van Jezus Christus (als Reddingsboei) **niet** een onbereikbaar doel is.

Maar Paulus moest zijn verleden wel zijn hele leven met zich meedragen. Alles wat hij de gemeente van Jezus Christus heeft aangedaan, is hem vergeven (I Joh. 1:9, Joh. 3:16), maar Paulus zelf was de eerste die zijn verleden niet kon vergeten. En het verleden, en zijn wonderbaarlijk redding door Jezus Christus, heeft hem misschien wel tot één van de meest nederige Christenen gemaakt die bestaan heeft. Of zoals Paulus het hier in I Tim. 1:15 schrijft dat Jezus Christus in de wereld gekomen is om zondaars zalig te maken, waarvan hijzelf één van de *voornaamste* is.

-----...-----

Jezus Christus heeft volgens Paulus Zijn *geduld* getoond toen Hij bezig was om Paulus te herstellen van al zijn geestelijke verwondingen, van zijn Farizeese gedachtengoed, van zijn zonden als Christenhater en vervolger.

De bekering van Paulus was als een donderslag bij heldere hemel. Dat Jezus Christus naar hém toekwam en hem riep met de woorden: '*Saul, Saul, waarom vervolgt gij mij*'. (Hand. 9:3-4).

Hand. 9:13-14 Ananias antwoordde echter: Heere, ik heb van velen over deze man gehoord hoeveel kwaad hij Uw heiligen in Jeruzalem gedaan heeft; en hij heeft hier volmacht van de overpriesters om allen gevangen te nemen die Uw Naam aanroepen.

Hand. 9:1-2 Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieste van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toe en vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen.

Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

Ex. 2:11-12 In die dagen, toen Mozes groot geworden was en naar zijn broeders vertrok en hun dwangarbeid aanzag, gebeurde het dat hij een Egyptische man zag, die een Hebreeuwse man sloeg, een van zijn broeders. Hij keek om zich heen, en toen hij zag dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood en verborg hij hem in het zand.

II Sam. 11:14-17 Het gebeurde de volgende morgen dat David een brief aan Joab schreef. Hij stuurde die door de hand van Uria. Hij schreef in die brief: Plaats Uria vooraan in de strijd, waar deze het hevigst is, trek dan van achter hem terug, zodat hij getroffen wordt en sterft.. Het gebeurde, toen Joab de stad verkend had, dat hij Uria opstelde op de plaats waarvan hij wist dat daar strijdbare mannen waren.

Die ontmoeting met Jezus Christus was voor Paulus hét ondubbelzinnige bewijs dat Jezus Christus dé Zoon van God Almachtig was. Maar op dat moment liep Paulus nog wel rond met al zijn geestelijke bagage, zijn Farizees gedachtengoed, dat wat ouders en leermeesters hem geleerd hadden. Daarom moest Paulus ook nà zijn bekering eerst drie jaar naar de woestijn van Arabië (Gal. 1:16-17), zodat de Heilige Geest Paulus nieuw Godsdienstonderwijs kon geven. Of te wel: Paulus moest eerst alles afleren wat hij geleerd had. En daar heeft Jezus Christus veel geduld voor nodig gehad (I Tim. 1:16).

En zelfs nà die drie jaar in de wostijn van Arabië was het nog niet genoeg. Want Paulus dacht dat wanneer hij naar de leidinggevendenden van de Messiaanse gemeente in Jeruzalem zou gaan, dat zij hem wel zouden ontvangen en hem een bediening zouden geven. Maar dat bleek niet het geval te zijn. De leiding van de Messiaanse gemeente stuurde Paulus naar zijn geboortestad Tarsus toe om te wachten. (Hand. 9:30). In het Bijbelboek Handelingen lees ik dat na verloop van 10-14 jaar Barnabbas naar Tarsus gaat om Paulus te zoeken en met hem op te trekken.

Enerzijds heeft Paulus een geestelijke heropvoeding gehad die vele jaren duurde. Maar anderzijds waren er in de Messiaanse gemeente veel mensen die nog steeds verdriet en pijn en verbittering hadden om het werk dat Paulus vóór zijn bekering gedaan had. Stel je voor dat jouw echtgenoot door Paulus gearresteerd was, overgedragen aan de Joodse hogepriesters die jouw echtgenoot hadden opgesloten, gemarteld en misschien zelfs wel gedood. Ben je dat allemaal na 10-14 jaar kwijt. Zou jij dan Paulus nu om de nek kunnen vliegen en hem als broeder kunnen onthalen?

Ik denk zelf ook dat Paulus daarom géén bediening heeft gekregen binnen de Messiaanse Joodse gemeenschap, maar dat Paulus naar Verweggistan gestuurd werd om dààr onder de 'heidenen' het Evangelie van Jezus Christus te gaan verkondigen.

Hoe het ook zij: Feit is dat Paulus van héél ver weg komt als het gaat om zijn verleden. Maar dat God Almachtig **in** Jezus Christus hem uit dat diepe moeras getrokken heeft en hem tot Zijn dienaar heeft gemaakt.

De woorden van Ananias in Damascus zijn heel begrijpelijk als hij door God Almachtig naar Paulus wordt gestuurd om hem te genezen en om hem te vertellen wat er gebeuren gaat.

-----...-----

Toen de mannen van de stad naar buiten kwamen en met Joab streden, vielen er van het volk, van de manschappen van David.

Ook Uria, de Hethiet, stierf.

Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

Hand. 9:16 Want Ik zal hem laten zien hoeveel hij moet lijden voor Mijn Naam.

I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Joh. 3:16 'Want zo lief God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft'

I Tim. 1:15 Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaars zalig te maken, van wie ik de voornaamste ben.

Hand. 9:3-4 En terwijl hij onderweg was, gebeurde het dat hij dicht bij Damascus kwam. En plotseling omscheen hem een licht vanuit de hemel, en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij?

Gal. 1:16-17 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus. Daarna, drie jaar later, ging ik naar Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.

Nu kan het voorgaande allemaal als een spannend verhaal op papier worden gezet. Ja, er zou zelfs een spannende film van kunnen gemaakt. Maar dat is niet de bedoeling van deze woorden.

Omdat ik geloof dat de Bijbel Gods Woord is, of nog duidelijker gezegd: dat de Bijbel Jezus Christus Zelf is Die spreekt (Joh. 1:1-5), hoor ikzelf deze woorden dus uit de mond van Jezus Christus. En dan kan ik deze woorden als een spiegel gebruiken om mijn eigen leven daarin terug te zien. En of ik nu een 'groot' zondaar was als Paulus, of ik ben eigenlijk vanuit een fijne en ontspannen jeugd als het ware zo het Christendom in gerold, doet niet ter zake.

Wat wél ter zake doet is dat de Bijbel schrijft, (dus God Almachtig **in** Jezus Christus spreekt), dat er op de hele aarde niemand is die nog nooit gezondigd heeft. Alle mensen hebben gezondigd. En zoals ik op pag. 16-18 geschreven heb in mijn vergelijking tussen het Nederlandse Rechtsysteem en het Goddelijke Rechtsysteem, geeft overtreding van de wet straf. En aangezien Gods Rechtsysteem maar één strafmaat kent (de doodstraf), zijn alle mensen dus veroordeeld door die wet tot de doodstraf. In Gods Rechtsysteem wordt niet gekeken of mijn zonden 'zwaar' waren of niet. Er is maar één regel en dat is: 'Heb ik de wet overtreden ja of nee'. En als ik die wet overtreden heb ben ik veroordeeld tot de doodstraf.

Dus alle mensen zouden zich kunnen spiegelen in Paulus, want ook Paulus was veroordeeld tot de doodstraf omdat ook hij de wet overtreden heeft. En ook ik persoonlijk weet dat ik de wet van God overtreden heb, en dat die doodstraf dus ook voor mij rechtvaardig was. Maar met Paulus (I Tim. 1:17) kan ik in alle vrijmoedigheid God loven en prijzen met de woorden: De Koning nu der eeuwen, de onvergankelijke, de onzichtbare, de alle wijze God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.

God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde, Die Geest was en is (Gen. 1:2) en als zodanig onzichtbaar is voor mij als mens, maar die zichtbaar is geworden doordat Hij **in** Jezus Christus een lichaam van vlees en bloed aangenomen heeft, Hem zij de eer en glorie. Want Hij heeft mij gered doordat Hij naar mij toegekomen is, net als bij Paulus.

Als ik dus dit eerste hoofdstuk uit de brief van Paulus aan Timotheüs lees, dan krijg ik als het ware een spiegel voorgezet. En in die spiegel zie ik mijzelf, die mij in alles kan meten aan Paulus. En in die spiegel zie ik de grootheid van God Almachtig **in** Jezus Christus, Die mij net als Paulus uit mijn misère gehaald heeft en een bediening gegeven heeft.

📖 I Tim. 1:16 Maar daarom is mij barmhartigheid bewezen, opdat Jezus Christus in mij, de voornaamste van de zondaars, al Zijn geduld zou tonen, tot een voorbeeld voor hen die later in Hem zouden geloven tot het eeuwige leven.

📖 Hand. 9:30 Maar toen de broeders dit te weten kwamen, brachten zij hem naar Caesarea en stuurden hem vandaar weg naar Tarsus.

📖 Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

📖 I Tim. 1:17 De Koning nu der eeuwen, de onvergankelijke, de onzichtbare, de alleen wijze God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.

📖 Gen. De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.

Heb ik die bediening verdiend op basis van mijn leven en de dingen die ik gedaan heb? Absoluut niet. De bediening die ik van God Almachtig **in** Jezus Christus gekregen heb, heb ik voor niets gekregen, als een gave, een gift, een cadeau, omdat God dit zo bepaald heeft, en niemand anders.

Opwekking tot de goede strijd

Timotheüs heeft het Evangelie van Jezus Christus omarmd, en heeft erkend dat hij ook een zondaar was en de redding van Jezus Christus nodig had. Uit I Tim. 1:18 lees ik dat Timotheüs óók een bediening heeft gekregen, welke hem door profetieën bekend gemaakt is. Hoe dit is gebeurd, weet ik niet. Wat ik wél weet is dat God Almachtig op verschillende manieren tot mij spreken kan. (zie pag. 207-208).

Als Jezus Christus in Hand. 9:15 tegen Ananias zegt dat Paulus geroepen wordt om het Evangelie van Jezus Christus te brengen naar alle volken, naar de 'heidenen', ja zelfs tot aan koningen aan toe, dan is dát op dát moment een profetie. Want het was een bediening die voor Paulus in de toekomst lag.

Toen ik persoonlijk bij mijn dopen op 19 mei 1996 de woorden uit Ez. 33:7 als dooptekst kreeg verteld, was dat een profetie voor mij. Want op dát moment lag mijn bediening nog in de toekomst.

En zo zal het dus ook bij Timotheüs gebeurd zijn. En daarom schrijft Paulus deze woorden ook naar Timotheüs. Want het kan best wel eens 'lang' duren voordat een profetie daadwerkelijk uitkomt. En in die tijd kan het geloof in het Evangelie van Jezus Christus wel eens vervagen en misschien zelfs helemaal wegebben. Maar deze woorden van Paulus zijn juist een oproep om mijn bediening **altijd** voor ogen te houden en het Evangelie van Jezus Christus te blijven uitdragen, om het geloof te behouden (I Tim. 1:19) en een goed geweten te houden.

Sommige mensen hebben dat geduld niet. Sommige mensen denken dat wanneer zij een bediening van God Almachtig **in** Jezus Christus krijgen, dat die bediening dan ook direct start **en** succesvol zal zijn. Dat plaatst mensen soms op een voetstuk, waar God ze helemaal niet wil hebben, met alle gevolgen van dien.

In de tijd van Paulus en Timotheüs was dat dus schijnbaar niet anders, want er worden in de Bijbelgedeelte twee namen genoemd van mannen die zich bekeerd hadden tot Jezus Christus, maar het geloof niet trouw zijn gebleven. Zij zijn als het ware weer teruggegaan de wereld in. Maar dat niet alleen, deze mannen zijn schijnbaar zó gekwetst en teleurgesteld, dat zij nu geen positief woord meer over hebben voor de gemeente van Jezus Christus. Zij lasteren de gemeente en het Evangelie van Jezus Christus.

📖 I Tim. 1:18 Dit gebod leg ik u op, mijn zoon Timotheüs, in overeenstemming met de profetieën die voorheen over u uitgesproken zijn, opdat u in deze dingen de goede strijd strijdt.

📖 Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

📖 Ez. 33:7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.

📖 I Tim. 1:19 En behoud het geloof en een goed geweten. Sommigen hebben dit verworpen en hebben in het geloof schipbreuk geleden.

Maar dat niet alleen. Uit de bewoordingen die Paulus hier in I Tim. 1:20 gebruikt, lees ik dat Hymeneüs en Alexander de wonderen die Jezus Christus door Paulus, Timotheüs en anderen doet, toewijzen aan satan. En dat is een onvergeeflijke zonde. Dat is wat de Bijbel schrijft over de zonde tegen de Heilige Geest, die nooit vergeven kan worden. (Matt. 12:31). Hebr. 6:4-6 schrijft zelfs dat het onmogelijk is om voor een tweede keer tot bekering te komen, want als ik eenmaal al het goede van de Heer heb geproefd en dat dan willens en wetens aan de wilgen hang, dan is een terugkeer niet meer mogelijk.

Paulus schrijft hier dat hij Hymeneüs en Alexander aan satan overgegeven heeft. Met andere woorden: zij zijn de wereld weer ingegaan en onderwerpen zich daarmee dus aan de overste van de wereld en dat is satan. Want in Luk. 4:6 staat dat door de zonde van de eerste mens '**ādām**', de hele schepping aan satan overgegeven is.

📖 I Tim. 1:20 Tot hen behoren Hymeneüs en Alexander, die ik aan de satan overgegeven heb, opdat zij zouden leren niet meer te lasteren.

📖 Matt. 12:31 Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal de mensen vergeven worden, maar de lastering tegen de Geest zal de mensen niet vergeven worden.

📖 Hebr. 6:4-6 Want het is onmogelijk om hen die eens verlicht zijn geweest, die de hemelse gave geproefd hebben en deelgenoot zijn geworden van de Heilige Geest, en die het goede Woord van God geproefd hebben en de krachten van de komende wereld, en die daarna afvallig worden, weer opnieuw tot bekering te brengen, omdat zij voor zichzelf de Zoon van God opnieuw kruisigen en openlijk te schande maken.

📖 Luk. 4:6 En de duivel zei tegen Hem: Ik zal U al deze macht en de heerlijkheid van deze koninkrijken geven, want die is aan mij overgegeven en ik geef die aan wie ik maar wil;

I Timotheüs

Hoofdstuk 2

De voorbede

De eerste vraag die bij mij opkomt is: Wat is voorbede eigenlijk?

Het simpelste antwoord voor mij is: Bidden om het welzijn van anderen.

Uit de hele Bijbel komt steeds weer naar voren dat God Almachtig de wereld geschapen heeft, met alles wat daarop, daarin, en daarboven is. Dus inclusief de mensen. En de schepping zoals God die tot stand gebracht had was 'zeer goed' (Gen. 1:31), waarbij ik geloof dat de mensen net zo goed waren als God Zelf, want de mens is geschapen naar het Beeld van God. (Gen. 1:26). Er was niets slechts in God, en er was niets slechts in de mensen. Daarom kon God Zelf ook met de mensen wandelen en met hen praten (Gen. 3:8-9).

Maar God Almachtig was niet alleen in de hemel voordat de aarde geschapen werd. De Bijbel leert mij dat God samen was met Jezus Christus (Spr. 8), alleen heette Jezus Christus nog niet zo want die Naam heeft Hij pas bij Zijn geboorte hier op aarde gekregen. Maar naast God en Jezus waren er ook nog engelen en er waren 'zonen Gods'. (Job 1:6 bijvoorbeeld). (Lees hiervoor Het volk Israel als Eerstelingen en Ambassadeurs pag. 21-27). Iedereen die in de hemel was voor de schepping van de aarde, waren en geest.

Maar God Almachtig heeft naast Jezus Christus, de engelen en 'de zonen Gods', ook satan geschapen. Ook een geest. En God heeft hem geschapen om te verwoesten (Jes. 54:16). En die verwoesting begon al doordat satan ruim een derde van de engelen van God overgehaald heeft om God vaarwel te zeggen en om hem te dienen in het kwaad.

In ieder geval waren er vóór de schepping twee kampen. Het kamp van God Almachtig en het kamp van satan.

Dat lijkt alsof satan evenveel macht heeft als God Almachtig, maar dat is larekoek. Alleen al uit het verhaal van Job 1 en Job 2 lees ik dat satan voor alles wat hij wil doen, God toestemming moet vragen, en dat het satan is gegeven om het de mensen zo moeilijk mogelijk te maken, maar dat het hem NIET gegeven is om een mensenleven te nemen (Job)

Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Gen. 3:8-9 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof. En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u?

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, toen de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Toen God Almachtig de aarde geschapen had met alles wat daarbij hoort, en God zei tegen Zichzelf: het is zeer goed, kwam satan direct in actie om die prachtige schepping te verwoesten, te beginnen met de kroon op de schepping (Ps. 8), de mens. En ik heb daar in *Mijn mijmeringen* eerder over geschreven, dat ik mij dit voorstel zoals de hemelse vergaderingen van Job 1 en Job 2 beschreven zijn.

Er was een Goddelijke vergadering, waarbij ook satan aanwezig was. En God roemde daarbij op Zijn schepping en de kroon op de schepping: '*de mens*', waarbij satan God voorhield dat het helemaal niet zo moeilijk was dat de mens '*zeer goed*' was, want hij had immers alles wat zijn hart begeerde. Er was geen ziekte, er was geen oorlog en geweld, er was geen armoede en noem maar op. En satan hield God voor dat wanneer hij (satan) zijn werk mocht doen, dat de mens al heel snel God vaarwel zou zeggen. En God gaf satan toestemming om de mens te verleiden.

Het grote drama was, dat het satan lukte. Satan ging de discussie met de eerste mens '*ādām*' aan, en de mens ging daarop in met het gevolg dat zij niet meer luisterden naar wat God Almachtig hen verteld had, maar zij gingen in op hetgeen satan vertelde. (Het is maar wie je gelooft!), en daarmee zondigden de mensen en doordat zij zondigden konden zij **niet** meer in de nabijheid van God zijn. Want God is een heilig God en God kan niet vereenzelvigd worden met ook maar de kleinste vorm van zonde. Daarom stuurde God de mensen weg uit het paradijs.

Door die zondeval, doordat de mens niet meer in de nabijheid van God Almachtig kon komen, werd de heerschappij over de aarde aan satan gegeven. (Luk. 4:6). Dat betekent dat de mensen die op aarde leven onder de heerschappij van satan staan. En al het verwoestende dat satan doet, omdat hij geschapen is als een verwoester, krijgen de mensen dus over zich heen.

Is dat waar?

Het is waar dat **alle** mensen onder de heerschappij van satan '*ter aarde*' komen. Maar een mens bestaat uit een lichaam van vlees en bloed en hij heeft een geest. Paulus schrijft bijvoorbeeld in II Kor. 5:1) dat wanneer ik mijn aardse tent (lichaam van vlees en bloed) afgeleg wordt, dus dat mijn lichaam van vlees en bloed sterft, dat ik dan een nieuw geestelijk lichaam krijg. (I Kor. 15:44). Mijn geest die hier op aarde als het ware gevangen zit in mijn lichaam van vlees en bloed, krijgt een nieuw geestelijk lichaam.

 Luk. 4:6 En de duivel zei tegen Hem: Ik zal U al deze macht en de heerlijkheid van deze koninkrijken geven, want die is aan mij overgegeven en ik geef die aan wie ik maar wil;

 II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

 I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

Waar kan satan zijn verwoestende werk in doen?

In mijn lichaam van vlees en bloed en wel zolang ik hier op aarde leef. Mijn geest is namelijk bekeerd tot God Almachtig **in** Jezus Christus, en daar kan satan niet aankomen. Mijn geest is beschermd in de liefde en de macht van God. Ook hier op aarde al.

Ik heb al vaker geschreven dat voor de meeste mensen hun lichaam van vlees en bloed het allerbelangrijkste is hier op aarde. Alles wordt in werking gesteld om dat lichaam zo goed mogelijk te vertroetelen. En of het nu om eten en drinken gaat, of het nu om warmte en kou gaat, of het nu om gezondheid en ziekte gaat, of het nu om rijkdom en armoede gaat; alles is er op gericht om het lichaam van vlees en bloed zo goed mogelijk en zo fijn mogelijk te laten functioneren. En dit gevoel wordt alleen maar door satan aangemoedigd. Alles moet gaan om het eigen 'ik'.

Maar zó zit het Koninkrijk van God Almachtig **NIET** in elkaar. In het Koninkrijk van God gaat het in eerste instantie helemaal niet om het eigen 'ik'. Als Jezus Christus in Matt. 20:28 zegt dat Hij niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, dan is **dàt** waar het om gaat in de hemel. Niet het eigen 'ik' op de eerste plaats, maar God **in** Jezus Christus op de eerste plaats, en daaraan gelijk mijn naaste.

Dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld de rijke man en de arme Lazarus uit Luk. 16. Deze rijke man op aarde kwam na zijn dood in de 'de hel' terecht. Maar zelfs dààr wilde hij Abraham c.q. Lazarus nog commanderen om naar hem toe te komen om zijn lippen te verkoelen met koud water. Zelfs dààr wilde die man nog commanderen om Lazarus uit de dood te laten opstaan om naar zijn familie op aarde te gaan om hen te waarschuwen. Dus zelfs in het hiernamaals had deze man nog steeds niet geleerd dat er in het Koninkrijk van God niet gecommandeerd wordt.

Ik heb dus een lichaam van vlees en bloed en ik heb een geest. Als ik het Jezus Christus aanneem als mijn Redder en Verlosser betekent dit dat ik met Jezus Christus gestorven ben en **in** Hem een nieuw mens ben geworden (Gal. 2:19-20). Het gaat nu in eerste instantie niet meer om mijn eigen 'ik', het gaat nu eerst om Jezus Christus en mijn naasten.

Satan ziet dit allemaal met lede ogen aan. Want satan had een **rechtvaardige** claim bij God Almachtig op mijn leven. Want door mijn zondige levenshouding had ik de wet van God overtreden en zou ik gestraft moeten worden met de doodstraf. Dat was immers de straf die stond op het overtreden van God wet.

☞ Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

☞ Gal. 2:19-20 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Vandaag de dag is het nog steeds satan's hoogste prioriteit om mij hier op aarde in het ongewisse te laten van deze claim. Want als ik als mens **geen** weet heb van deze claim van satan, en ik zou Jezus Christus **NIET** aannemen als Redder en Verlosser, dan zou ik dus onder de heerschappij van satan blijven staan, en zo zou ik dan ook sterven en in een **helse fase** terecht die ik mijzelf toegebracht heb. Want de keuze om te geloven ligt bij de mens.

In alle omstandigheden probeert satan mij van God Almachtig weg te krijgen. En omdat mijn lichaam van vlees en bloed op deze aarde onder de heerschappij van satan leeft, krijgt mijn lichaam van vlees en bloed alles mee wat andere mensen ook mee krijgen. Ziekte, rampen, oorlogen armoede, koude, en noem maar op. En ik geloof daarbij dat het satan helemaal niet uitmaakt hoe en waarom ik Jezus Christus af zou wijzen, als ik het maar doe.

Bij de ene mens (groep, natie, ras) doet satan dit om hen onder een verschrikkelijke dictatuur te brengen waar angst regeert, en waar vervolging en verdrukking aan de orde van de dag is. Maar bij de andere mens (groep, natie, ras) doet satan dit door hen onder te dompelen in rijkdom, gezondheid, veiligheid, zodat zij menen God niet meer nodig te hebben.

Mijn overgave aan God Almachtig **in** Jezus Christus moet mij echter de kracht en macht geven om satan **te binden**. Om niet alles over mij heen te laten komen wat satan wil. Want satan is niet in-control, God is in-control. Ik heb immers aan God **in** Jezus Christus overgegeven!.

Satan moet voor alles wat hij doet en wil doen aan God Almachtig toestemming vragen. En uit de Bijbel leer ik dat God heel vaak die toestemming geeft. Enerzijds om mij uit te testen of mijn geloof wel echt is, en of ik net als Paulus kan zeggen (Fil. 1:21): *Het leven is mij Christus, het sterven is puur winst*. Maar anderzijds overkomen al deze dingen mij ook omdat God Zijn heerlijkheid en kracht wil laten zien (Matt. 9:8 bijvoorbeeld). En ten derde mag ik in geloof uitstappen om de wapens ter hand te nemen die Jezus Christus mij gegeven heeft. En doel ik op het binden en ontbinden (Matt. 16:9), maar dan doel ik ook op de geestelijke wapenuitrusting waar Paulus over schrijft in Ef. 6:10-20

En één van die wapens, misschien wel het grootste wapen, is **de voorbede**. Want mijn gebed tot God Almachtig **in** Jezus Christus wordt gehoord in de hemel. Elk gebed van elke gelovige komt in de hemel op een schaal te liggen en wordt voor het aangezicht van God gebracht. (Openb. 5:8)

📖 Fil.1:21 Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.

📖 Matt. 9:8 Toen de menigten dit zagen, verwonderden ze zich en verheerlijkten God, Die zo'n macht aan de mensen gegeven had.

📖 Matt. 16:9 En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

📖 Openb. 5:8 En toen Het de boekrol genomen had, wierpen de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen zich vóór het Lam neer. Zij hadden elk een citer en gouden schalen vol reukwerk. Dit zijn de gebeden van de heiligen.

Maar **voorbede** doen kan óók betekenen dat ik met mijn geestelijke wapenuitrusting aan, en mét Jezus Christus voorop, satan kan gebieden om te dimmen, of om zijn aanvallen op diegenen waarvoor ik bid te staken. En satan **moet** dan dimmen, hij **moet** wel stoppen en weggaan, want anders krijgt hij te doen met Jezus Christus en Zijn engelen. En die strijd zal satan nooit meer aan willen gaan omdat hij die strijd al verloren hééft toen Jezus Christus stierf aan het kruis van Golgotha en zijn daaropvolgende opstanding uit de doden.

Omdat ik gestorven ben met Jezus Christus en Hij **in** mij is opgestaan, ben ik dus mede overwinnaar en dat betekent dat de woorden die ik in de **Naam van Jezus Christus** uitspreek dat deze woorden dezelfde macht en kracht hebben als wanneer Jezus Christus deze woorden uitgesproken had. Sterker nog, in principe spreek ik helemaal geen woorden uit, maar spreekt Jezus Christus door mij heen.

Voorbede wil dus zeggen dat ik bid voor anderen. Voor kerken en gemeenten, voor mensen, voor organisaties, voor bestuursorganen, dat het hen goed mag gaan en dat zij geen willoos slachtoffer zijn van satan

Dat Paulus mij in dit Bijbelgedeelte oproept om voorbede te doen wil eigenlijk zeggen dat ik tot God Almachtig voor *hen* bidt, dat de kerken, de gemeenten, mensen, organisaties, bestuursorganen, Gods wil gaan doen. En die wil van God is een wil van dienen en niet om gediend te worden. De wil van God is dat ik mij bekeer tot Jezus Christus (Joh. 6:40) en dat het mij goed zal gaan. In eerste instantie dat het mijn geest **in** Jezus Christus goed zal gaan. Maar zeker ook dat de Heilige Geest (omdat ik mij bekeerd heb tot Jezus Christus) de controle heeft over mijn lichaam (Rom. 8:13).

En aangezien kerken en gemeenten, organisaties en bestuursorganen door mensen ingevuld en bemand worden is voorbede doen voor **alle** mensen dus enorm belangrijk, waarbij ik het wel belangrijk vind om te vermelden dat Gods plan **altijd** doorgang zal vinden. Met of zonder onze voorbede. Ik geloof echter wel dat wij het plan van God met deze wereld kunnen versnellen door voorbede te doen en om God te smeken dat Zijn wil geschieden zal. Kijk maar naar het verhaal van Abraham die bad voor de inwoners van Sodom. God paste Zijn plan aan op het gebed van Abraham. Had Abraham geen voorbede gedaan dan waren Sodom en Gomorra beiden verwoest, inclusief de 'goede' mensen die daar zouden wonen. (Gen. 18:23-33).

📖 Joh. 6:40 En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

📖 Rom. 8:13 Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

Jezus Christus is niet meer hier op aarde. Jezus Christus is in de hemel en zit aan de rechterhand van God Almachtig (Mark. 14:62). Jezus Christus heeft de Heilige Geest naar deze wereld gestuurd als Plaatsvervanger van Jezus Christus (Joh. 14:16, 26) omdat de Heilige Geest op alle plaatsen tegelijk op aarde kan zijn, terwijl Jezus Christus als Mens maar op een plek tegelijk kon zijn.

Mijn gebeden en mijn dankzegging, mijn smeking en voorbede komen bij de Heilige Geest terecht. De Heilige Geest brengt ze voor Jezus Christus in de hemel, Die als middelaar tussen God Almachtig en de mensen zit aan de rechterhand van God. Van de Heilige Geest staat geschreven dat Hij zonder ophouden pleit en smeekt voor de kinderen van God hier op aarde. (Rom. 8:26-27) zelfs als ik geen woorden meer heb om uit te spreken, weet de Heilige Geest wat ik zou bidden en Hij brengt dat over naar God in de hemel.

Let wel: Ik ben er van overtuigd dat mijn geest er al was **voordat** ik in een lichaam van vlees en bloed geboren werd op deze aarde. Ik was en ben één van de 'zonen Gods' die al bij God Almachtig was voordat ik in een lichaam van vlees en bloed op aarde kwam om de werken te doen die God voor had voorbereid om die te doen (Ef. 2:10). (Zie ook 'Israël, de eerstelingen en de ambassadeurs op pag. 21-27)

Al het voorgaande heeft alles te maken met de wetenschap waar ik vandaan kom, wie ik hier op aarde ben **in** Jezus Christus, en waar ik naar toe ga als mijn taak hier op aarde ten einde is. In Jezus Christus, en dat betekent dus ook dat ik als zodanig tegenover satan sta om hem te gebieden te doen wat ik zeg. Alles **in de Naam van Jezus Christus**, wat wil zeggen dat ik de woorden niet uitspreek, maar dat Jezus Christus Zelf deze woorden uitspraak.

-----...-----

Dat Paulus hier schrijft dat de mannen met opgeheven handen bidden is voor mij meer een uiting van respect naar God Almachtig in Jezus Christus toe, dan dat dit een procedureel gebod zou zijn. Als ik mijn handen ophef naar God dan doe ik dat zonder boosheid in mij, en ik doe dat in een eensgezinde houding met de mensen die om mij heen staan. (Fil. 2:1-4).

Hoe zou ik voorbede voor iemand kunnen doen, wanneer er in mijn hart een boosheid is die als een splijtzwam werkt tussen God Almachtig en mij. Het is satan er natuurlijk alles aan gelegen dat ik wél allerlei zwakke eigenschappen ten toon spreidt en als zodanig ook ga bidden. Maar satan's zijn doel is dan ook dat mijn gebeden niet aankomen bij God. terwijl God met verlangen uitkijkt naar mijn gebeden, mijn voorbede.

Mark. 14:62 En Jezus zei: Ik ben het. En u zult de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God en zien komen met de wolken van de hemel.

Joh. 14:16 En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid,

Joh. 14:26 Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.

Rom. 8:26 En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. En Hij Die de harten doorzoekt, weet wat het denken van de Geest is, omdat Hij naar de wil van God voor de heiligen pleit.

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

De vrouw in de gemeente

Dat Paulus graag wil dat mannen met opgeheven handen bidden, gaat verder in voorschriften voor de vrouwen. Dat zij ingetogen zijn en bezonnen, dat zij in eerbare kleding rondlopen. Dat de aandacht niet op deze vrouwen gericht is omdat zij zoveel make-up, parels en sieraden dragen.

Vandaag de dag kan ik rustig zeggen dat dit niet alleen voor de vrouwen geldt, maar dat dit net zo goed voor de mannen geldt. Bezonnenheid, ingetogenheid, eerbaarheid zijn deugden die bij een Christen horen. Zoals in Jak. 1:19 het schrijft: Spreken is zilver, zwijgen is goud (in mijn eigen woorden).

En vooral vandaag de dag, en vooral in rijke westen lopen mannen en vrouwen vaak gekleed als wandelende advertentieboorden: *'kijk naar mij, verlustig je in mij, neem mij'* En ga zo maar door. Als ik zie hoe sommige jonge jongens en meisjes bij mij op school erbij lopen, als ik de verhalen hoor wat zich in discotheken vaak afspeelt bij 'dirty dancing', als ik de televisie aanzet en ik hoor over programma's als Temptation Islands, dan heeft dat niets meer te maken met eerbaarheid. Dat is satan in eigen persoon die aan het werk is door lust en begeerte op te wekken met als gevolg dat dit soms catastrofale gevolgen heeft voor relaties.

Ik vind persoonlijk dat de woorden die Paulus schrijft in dit hele Bijbelgedeelte net zo goed gelden voor de mannen als voor vrouwen.

-----...-----

Datgene dat Paulus schrijft in I Tim. 2:12 heeft vandaag de dag geleid tot een storm van kritiek. Het zou denigrerend voor de vrouw zijn en onderdrukkend voor de vrouw. Want waarom zouden vrouwen niet mogen spreken in de gemeente? (I Kor. 14:34). Waarom moeten de vrouwen in alles stil zijn, en wanneer zij het met dingen niet eens zijn, dat zij dit pas thuis aan hun man mogen vragen? (I Kor. 14:35).

Ik heb in *Mijn mijmeringen* bij de Bijbelse brieven van Paulus Deel-I, het Bijbelboek I Korinthe uitgebreid geschreven over de rol van mannen en vrouwen, en juist ook in de gemeente. En zonder dat hele stuk nu opnieuw te beschrijven is mijn persoonlijke conclusie het volgende:

Ik geloof werkelijk dat Jezus Christus het Hoofd van de man is, en dat de man het hoofd van de vrouw is. Maar zoals gekscherend altijd gezegd wordt is de nek dat lichaamsdeel waar het hoofd op draait en beweegt. En die nek zou dan de vrouw voorstellen.

☞ Jak. 1:19 Zo dan, mijn geliefde broeders, ieder mens moet haastig zijn om te horen, maar traag om te spreken en traag tot toorn.

☞ I Tim. 2:9-12 Evenzo wil ik dat de vrouwen zich tooien met eerbare kleding, ingetogen en bezonnen, niet met het vlechten van het haar of met goud of parels of kostbare kleren, maar met goede werken, wat bij vrouwen past die belijden godvrezend te zijn. Een vrouw moet zich laten onderwijzen in stilheid, in alle onderdanigheid. Want ik sta niet toe dat een vrouw onderwijs geeft, en ook niet dat zij de man overheerst, maar ik wil dat zij zich stil houdt.

☞ I Kor. 14:34-35 Laten uw vrouwen in de gemeenten zwijgen. Het is hun immers niet toegestaan te spreken, maar bevolen onderdanig te zijn, zoals ook de wet zegt. En als zij iets willen leren, laten zij dat dan thuis aan hun eigen man vragen. Het is immers schandelijk voor vrouwen om in de gemeente te spreken.

Persoonlijk zeg ik altijd: Ik ben het hoofd van mijn gezin en ben daarom ook verantwoordelijk voor de grote beslissingen in ons leven. Sonja is verantwoordelijk voor de kleinere en vaak dagelijkse beslissingen in ons leven. Maar zolang ik met Sonja getrouwd ben (nu ruim 35 jaar) hebben zich nog nooit grote beslissingsmomenten voorgedaan in ons leven.

En kijk eens naar het Kruis waar Jezus Christus aan hing. Ik heb in deze mijmeringen ook al voorgesteld dat de verticale balk van het kruis in balans moet staan met de horizontale balk van het kruis. Ik bedoel: een verticale balk met een dikte als een spoorbiel, terwijl de horizontale balk de dikte heeft van een lucifershoutje, is geen kruis. En andersom ook niet.

Ik heb daarbij ook aangegeven dat het werelds gezien absoluut onmogelijk is dat de relatie God-mens en mens-mens in balans zou zijn als Jezus Christus niet Zelf in het midden van dat kruis een plaats heeft.

Maar dat geldt ook wanneer de verticale balk mijn relatie met God Almachtig voorstelt en de horizontale balk mijn relatie met Sonja in het huwelijk. Ook die balans zou onmogelijk zijn wanneer Jezus Christus niet de centrale plaats in ons huwelijk heeft.

Dus Jezus Christus is niet alleen Middelaar tussen mij en God Almachtig, maar óók tussen mij en Sonja mijn echtgenote in het huwelijk.

Uit het voorgaande is het voor mij **onmogelijk** dat ik een beslissing zou nemen waar ik Sonja niet in ken, of waar Sonja het mee oneens zou zijn. Dat zou al een ongelijkheidheid zijn in ons huwelijk die bij mij in totale tegenspraak is met wat Jezus Christus juist wil.

Paulus kan dan wel schrijven dat ik eensgezind moet zijn in de gemeente; voor mij persoonlijk ligt daar nog een laag onder. Ik kan helemaal niet eensgezind zijn in de gemeente, als ik niet eensgezind ben met mijn eigen vrouw. (zie het thema 'de relatiedriehoek' in Mijn mijmeringen bij de Bijbelse brieven van Paulus Deel I, Pag. 298).

Stel nu dat Sonja het Woord van God zou brengen in de gemeente, terwijl er geen eensgezindheid is in haar huwelijk met mij; hoe zou dan dat woord van God Almachtig zijn uitwerking moeten hebben? Maar dat geldt niet alleen voor Sonja, dat geldt voor mij net zo goed. Want ik ben zelf al heel wat jaren voorgegaan in gemeenten; ik heb vele malen het Woord van God mogen prediken in zondagse erediensten en in Bijbelstudies. Maar ik zou dit **nooit** hebben kunnen doen als er geen harmonie en eensgezindheid in ons huwelijksleven was. Voor mij is dat een absolute vereiste om welke bediening dan ook maar uit te voeren.

Maar feit blijft, en dat is ook een afspraak die ik met Sonja heb; als zich ooit een situatie voordoet waarin een beslissing genomen **moet** worden, en wij zouden het oneens zijn en blijven; Sonja en ik hebben onze zorgen hieromtrent samen bij de Heer mogen brengen in gebed, dan ben ik wel diegene die uiteindelijk in de naam van Jezus Christus een knoop doorhak. Want als een knoop doorgehakt moet worden, dan moet deze ook doorgehakt worden. Maar zoals gezegd: die situatie heeft zich tot op de dag van vandaag nog nooit voorgedaan.

Als laatste wil ik hierbij nog aanvoeren dat Paulus natuurlijk wel schrijft in zijn tijd en in de cultuur van die tijd. En dat was gewoonweg een tijd dat vrouwen minder te zeggen hadden. Aan de andere kant hoor ik Paulus geen enkel slecht woord uitten over bijvoorbeeld Lydia de Purperverkoopster (Hand. 16) of Febe uit Rom. 16:1, en over andere vrouwen die in dienst van de Heer stonden (Aquila en Priscilla bijvoorbeeld).

Ik en Sonja zijn één. Zoals een gebroken schoteltje met twee-componentenlijm aan elkaar geplakt is, zo zijn Sonja en ik aan elkaar geplakt. In éénheid, in veiligheid, in liefde, in acceptatie en in geborgenheid. De VLAG wappert in top). Daarom onderschrijf ik voor de volle honderd procent dat Sonja aan mij gegeven is als een **hulpe** die **tegenover** mij zij (Gen. 2:18 SVV). Maar dit woordje '**hulpe**' is in deze tekst hetzelfde woordje '**hulpe**' als in bijvoorbeeld Psalm 146:5. Dus waar hebben we het over!

 Rom. 16:1-2 En ik beveel u Febe, onze zuster, aan, die een dienaar is van de gemeente die in Kenchreeën is, opdat u haar ontvangt in de Heere op een wijze die de heiligen waardig is, en haar bijstaat in elke zaak waarin zij u nodig heeft, want ook zij heeft zelf bijstand verleend aan velen, ook aan mijzelf.

 Gen. 2:18 ^{SVV} Ook had de HEERE God gesproken: Het is niet goed, dat de mens alleen zij; Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij.

 Ps. 146:5 Welzalig is hij die de God van Jakob tot zijn hulp heeft, die zijn verwachting stelt op de HEERE, zijn God,

I Timotheüs

Hoofdstuk 3

Vereisten voor de opzieners en voor de diakenen

Misschien geheel ten overvloede wil ik hier beginnen met te beschrijven wat 'opzieners' en 'diakenen' eigenlijk zijn.

In Hand. 20:28 staat geschreven dat de 'opzieners' door de heilige geest zijn aangesteld om de kerk of de gemeente te leiden. En voor mij zijn dat de tegenwoordige voorgangers, oudsten, pastors, predikanten, ouderlingen. Overigens komt het woord 'opziener' in mijn HSV vertaling maar acht keer voor in de ehele Bijbel. Voor mij geeft dit aan dat de bediening van 'opziener' niet voor iedereen is klaargelegd. Aan de andere kant zal ik in Bijbegeelte beschrijven dat iedere wedergeboren Christen een 'opziener' is.

Het woord 'diaken' komt nog minder voor in mijn HSV vertaling van de Bijbel, namelijk maar vier keer. In hand. 6:1-7 wordt de bediening van 'diaken' uitgelegd, met name vers 2, waarin staat dat de zeven 'diakenen' zich bezig moeten houden 'om de tafels te dienen', wat in mijn ogen betekent dat de diakenen zich met alle organisatorische taken in de gemeente moeten bemoeien. Of het nu gaat van pastoraat tot kinderdiensten, of het nu gaat van financiën tot salarissen, pensioenen en verzekeringen, of het nu gaat om huisvesting of en noem maar op.

Voor mij is deze tweedeling in taken tussen 'opzieners' en 'diakenen' net zo belangrijk als de taakverdeling die de schoonvader van Mozes, Jethro, destijds gaf om het volk Israël naar recht en gerechtigheid te leiden (Ex. 18:13-27), wat dat aangaat kan ik het volk Israël ook als een kerk of een gemeente zien.

-----...-----

Hand. 20:28 Zie dan toe op uzelf en op heel de kudde, te midden waarvan de Heilige Geest u tot opzieners aangesteld heeft om de gemeente van God te weiden, die Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.

Hand. 6:2 En de twaalf riepen de menigte van de discipelen bij zich en zeiden: Het is niet behoorlijk dat wij nalaten het Woord van God te verkondigen om de tafels te dienen.

Als ik dit derde hoofdstuk van de brief aan Timotheüs lees, geeft Paulus hier voorschriften hoe de plaatselijke gemeente van God Almachtig geleid moet worden. Wat hij ook uitgebreid gedaan heeft naar de gemeente van Korinthe).

Begon Paulus in deze brief met een oproep tot **voorbede** (I Tim. 2:1-8), en ging hij daarna specifiek in op de rol van de vrouw in de gemeente (I Tim. 1:9-15), nu gaat hij de voorwaarden beschrijven waaraan 'opzieners' en 'diakenens' moeten voldoen om de bediening van oudste (ouderling), diaken, voorgangers, dominees aan moeten voldoen voordat zij de bediening op zich kunnen nemen.

Maar zoals bij zoveel Bijbelgedeelten in de Bijbel, moet ik ook vandaag de dag constateren dat heel veel Christenen met deze Bijbelteksten aan de haal zijn gegaan, en daar hun eigen wetboek van regels en inzettingen van gemaakt hebben. Waarbij ik nogmaals de **hoofdzaak** aan wil geven dat de redding en verlossing door Jezus Christus alleen maar mogelijk is door het geloof in het Evangelie van Jezus Christus. Het nauwgezet opvolgen van geboden en verboden, van moetens en niet mogens, hoort daar niet bij. Opvolgen van geboden en regels is als het bijhouden van een afvinklijstje waarop ik als mens zou kunnen aantonen dat ik zo slecht nog niet ben. Dat ik dus eigenlijk zelf ook wel een stukje heb geholpen om mijn behoud veilig te stellen. En daarmee zou ik het offer dat God Almachtig **in** Jezus Christus gebracht heeft, onderuit halen.

-----...-----

Paulus begin in I Tim. 3:1 te zeggen dat diegenen die graag een leidinggevende taak in de gemeenten zouden willen hebben, een voortreffelijke wens hebben. Met andere woorden: Paulus moedigt Christenen aan om zich in te zetten als leidinggevende.

Maar dààr houdt de eensgezindheid onder Christenen dan ook vaak direct mee op. Want als Paulus gaat schrijven dat leidinggevend de man van één vrouw moet zijn, dat de leidinggevende beheerst, bezonnen, eerbaar, gastvrij en bekwaam moet zijn om te onderwijzen, dan levert (vooral dat 'man van één vrouw zijn') dat onder Christenen veel verschillende meningen op.

Het allereerste wat Paulus noemt is dus: **de man van één vrouw zijn**. In de dagelijkse praktijk wordt deze zinsnede heel vaak in kerken en gemeenten aangevoerd dat mensen die in het verleden een echtscheiding hebben meegemaakt (ongeacht welke reden daar aan ten grondslag ligt) **nooit** meer een leidinggevende functie in de kerk of de gemeente van God Almachtig zouden mogen dragen.

 I Tim. 3:1 Dit is een betrouwbaar woord: als iemand verlangen heeft naar het ambt van opziener, begeert hij een voortreffelijk werk.

Voor mij persoonlijk is dit **niet** wat hier staat. En natuurlijk kan de criticus zeggen: *'Roelof je verdedigt hier je eigen positie, omdat jij zelf in 1984 gescheiden bent van je toenmalige vrouw'*. En dat is waar. Ja, erger nog: de hele echtscheiding was mijn schuld en niet de schuld van mijn ex-vrouw. Ik heb overspel gepleegd en niet zij.

Het is Gods genade dat Hij mij het geloof in het Evangelie van Jezus Christus aangereikt heeft, én dat ik het aangenomen heb. Want gezien mijn staat van dienst, was dit wel het laatste dat ik verdiend zou hebben.

Dat ik pas na een worsteling van méér dan twaalf jaar Gods genade voor mij heb kunnen accepteren, vergelijk ik vaak met de jaren dat Paulus na zijn bekering in de woestijn van Arabië heeft doorgebracht (Gal. 1:17-18), en dat hij daarna nog door de leidinggevers van de Messiaanse gemeente in Jeruzalem voor vele jaren naar zijn geboortestad Tarus is gestuurd (Hand. 9:30). Met andere woorden: Paulus, het is mooi dat je tot bekering bent gekomen, maar de gemeente van Jezus Christus kan je (nu nog) niet gebruiken. Ga maar rustig naar huis en wacht maar wat er gebeuren gaat.

In die jaren van afzondering, worsteling met God Almachtig, heeft God mij laten zien wat het betekent wat ik allemaal fout heb gedaan. Dat ik een zondaar was van de eerste orde, en dat ik daarom eigenlijk niet meer in Gods aanwezigheid getollereerd werd. Mijn plaats was de diepste duisternis, waar alle grote zondaars naar toe zouden moeten gaan. Inclusief Mozes, David en Paulus, want zij hadden óók gezondigd.

Maar eindelijk, in die hete zomer van 1995, kon ik Gods genade accepteren. Ik kon de onvoorwaardelijke liefde die God Almachtig voor mij had aannemen onder dat mooie lied: *'Door uw genade Vader, mag ik hier binnen gaan. Niet door mijn rechtvaardige daden, maar alleen op basis van het bloed van het Lam'*. (Opwekking lied 369). Eindelijk kon ik mij I Joh. 1:9 eigen maken, dat God hier óók over mij spreekt. Dat wanneer ik mijn zonden belijd, dat God zó getrouw en rechtvaardig is dat Hij mijn ongerechtigheden verwijderd en mijn zonden vergeeft.

Maar hoe rijm ik nu de woorden uit I Joh. 1:9 met het gebod dat ik door mijn zondige verleden, door mijn overspel en echtscheiding tot in lengte van dagen geen enkele leidinggevende taak in de kerk of gemeente meer mag vervullen?

Betekent dit dan ook dat wanneer mijn kind van vijftien jaar oud, ernstig zondigt in zijn pubertijd, God Almachtig vervloekt en Jezus Christus afwijst, dat hij dan zal branden in de hel tot in eeuwigheid? Dat hij **nooit** meer enige functie in de kerk of gemeente mag vervullen, ook al is hij zestig jaar oud?

 Gal. 1:17-18 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus. Daarna, drie jaar later, ging ik naar Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.

 Hand. 9:30 Maar toen de broeders dit te weten kwamen, brachten zij hem naar Caesarea en stuurden hem vandaar weg naar Tarsus.

 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Heb ik dan een God Almachtig die mijn zonden toch nog steeds in herinnering heeft? En mij tot aan mijn dood aan toe (en misschien nog wel veel verder in het hiernamaals), mij afwijst omdat ik de zonde van de overspel echtscheiding heb begaan?

In hoeverre is de zonde van de echtscheiding zwaarder of lichter dan het niet eren van mijn ouders bijvoorbeeld? Of het jaloers zijn?

Als mensen mij met deze Bijbelgedeelten *aanvallen*, dan vraag ik hen altijd wat zij zouden doen met een persoon als Paulus. Stel dat Paulus in een kerk of gemeente zou aankloppen. Zou Paulus dan verwezen worden naar de laatste rij stoelen omdat hij de gemeente van Jezus Christus vervolgd heeft? Omdat hij mensen onderdrukt en vervolgd heeft? Omdat hij mensen overgedragen heeft aan het Joodse kerkelijk gezag om hen te laten veroordelen met alle gevolgen van dien?

Is mijn overspel en echtscheiding **erger** dan wat Paulus in zijn leven vóór zijn bekering gedaan heeft?

Zijn de woorden die God Almachtig **in** Jezus Christus uitspreekt in Hand. 9:15, waarin Paulus geroepen wordt om het Evangelie van Jezus Christus naar de 'heidenen' te brengen en zelfs naar koningen, **zwaarder** dan de woorden (Ez. 33:7) die God bijvoorbeeld tot mij persoonlijk gesproken heeft bij mijn doop?

En waar is dan die **onvoorwaardelijke liefde** van God Almachtig, als Hij mij voor de rest van mijn leven (en misschien nog wel langer in het hiernamaals) confronteert met mijn overspel en echtscheiding? Gaan ouders óók zo om met hun eigen kinderen, dat zij hun eigen kinderen hun leven lang blijven achtervolgen met alles wat zij verkeerd gedaan hebben als kind?

-----...-----

Ik wil op geen enkele wijze de zonde van echtscheiding en overspel goedpraten. Ik wil op geen enkele wijze welke zonde dan ook goedpraten, net zoals ik Paulus in geen van zijn brieven zijn daden hoor goedpraten die hij gedaan heeft vóór zijn bekering.

Het tegenovergestelde is bij Paulus aan de hand: Paulus gaat *gebukt* onder zijn verleden. En al hoewel hij weet dat hij weet dat hij zeker weet dat zijn zonden vergeven zijn, is hij zelf die zonden **niet** vergeten. Op hoeveel plaatsen zegt Paulus niet dat hij de nederigste, de minste onder de apostelen is?

Dat heeft alles te maken met wie Paulus was vóóordat Jezus Christus in zijn leven kwam. En ik weet dat van mijn zondige tijd uit mijn leven ook.

 Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

 Ez. 33:7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.

Uit mijn vergelijking tussen het Nederlandse Rechtsysteem en het Goddelijke Rechtsysteem, Overtreding van de wet leidt tot straf, (pag. 16-18) kun je lezen dat de aarde van de zonde er eigenlijk helemaal niet toe doet. De reden voor straf is **NIET** de aard van de zonden, maar is het feit dat ik de wet overtreed heb. En ja, ik heb dat op fragante wijze gedaan, en ja, Mozes, David, Paulus en zovele anderen hebben dat op flagrante wijze gedaan.

Tóch zegt de Bijbel dat ieder mens op aarde gezondigd heeft, dat ieder mens op aarde de wet overtreden heeft. Nogmaals: het gaat niet om de zwaarte van de zonde, het gaat om het feit dat ik gezondigd heb. Als er dan niemand op de hele aarde is, die nog nooit gezondigd heeft, staan dus alle mensen aan de verkeerde kant van de lijn. Iedereen heeft gezondigd, iedereen verdient de straf die op het overtreden van de wet van God Almachtig staat. Dus iedereen verdient de doodstraf. (Rom. 6:23).

Bagatelliseer ik hiermee mijn eigen zondige verleden?

God Almachtig **in** Jezus Christus wéét dat niet zo is. Want ik kan de woorden van Paulus precies zo nazeggen dat ik de nederigste en de minste ben van alle kinderen van God

Mijn stelling is, dat wanneer ik mijn zonden oprecht **beleden** heb aan God Almachtig **in** Jezus Christus, dat ik daar werkelijk **berouw** over heb getoond, dat ik een tijd van zelfonderzoek, genezing en herstel heb ondergaan door de Heilige Geest en de mensen die de Heilige Geest daarvoor aanwees, dat de weg voor elke bediening nu voor mij open ligt. Als de engelen in de hemel jubelen en juichen voor ieder persoon die zich bekeert (Luk. 15:10), waarom hebben zoveel Christenen daar dan grote moeite mee.

Daarbij zou ik dit Bijbelvers uit I Tim. 3:2 ook zo uit kunnen leggen dat ik **op dit moment** één vrouw moet hebben, zoals ik ook **op dit moment** beheerst, bezonnen, eerbaar, gastvrij moet zijn. Want bij deze laatste vier deugden wordt óók niet naar het verleden van mij gekeken.

-----,..-----

Een belangrijk punt om hier te benoemen vind ik 'bekwaam om te onderwijzen'.

Heel veel jaren geleden hadden wij in de gemeente waar wij lid van waren een 'onderwijsteam'. Dat waren mannen en vrouwen die hadden aangegeven dat zij graag het woord van God Almachtig wilden verkondigen in de zondagse erediensten en Bijbelstudies.

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

📖 Luk. 15:10 Zo zeg Ik u, is er blijdschap vóór de engelen van God over één zondaar die zich bekeert.

📖 I Tim. 3:2 Een opziener nu moet onberispelijk zijn, de man van één vrouw, beheerst, bezonnen, eerbaar, gastvrij, bekwaam om te onderwijzen,

Nu was daar één man, een werkelijk oprecht wedergeboren Christen. En deze man getuigde, waar hij ook maar kon van de Heer. Het bracht hem met name op zijn werk vaak in conflict met zijn collega's die niets van zijn woorden wilden horen. Maar hij ging door. Biddende dag en nacht. Ik ben ervan overtuigd dat hij veel mensen bij de Heer heeft gebracht.

Maar spreken voor een groep dat kon hij niet !

Daar waar hij in één op één gesprekken een groot getuige was van Jezus Christus, kwamen de zinnen niet correct uit zijn mond als hij op zondag tijdens de eredienst sprak, of tijdens Bijbelstudies. En vaak moest hij zelfs zijn vrouw erbij halen om hem te helpen. Het gevolg was dat vaak wanneer deze broeder het podium al op kwam er een gegniffel en gelach in de gemeente onstond. Zoiets van: *'wat zal er nu weer gaan gebeuren?'*

Maar hoe zeg je tegen deze broeder dat hij niet kan spreken in het openbaar, als hij er zelf van overtuigd is dat God Almachtig hem deze bediening heeft gegeven? Hoe zeg je deze broeder dat zijn woorden niet goed uit zijn mond komen in het openbaar?

Ik geloof dat God Almachtig Zelf heeft ingegrepen, want toen wij als *'onderwijsteam'* hem wilden vertellen dat hij beter maar niet meer kon spreken tijdens de zondagse erediensten of de Bijbelstudies, nam God hem weg en bracht hem thuis. Deze broeder overleed in zijn slaap aan een plotselinge hartinfarct, waarbij ik zeker weet dat al de hoon en spot die hij tijdens zijn leven over zich heen heeft gekregen zeker mede oorzaak is geweest van zijn vroegtijdige dood. Of geestelijk gesproken: Ik denk dat God heeft gezegd: *'genoeg is genoeg. Jij hebt zoveel van en over Mij getuigt, Ik wil graag dat je nu thuis komt om je werk bij Mij voort te zetten'*.

Let wel!! Ik vind dit persoonlijk de moeilijkste gesprekken. Want de deugden die deze broeder in zich had en ten toon stelde kwam voor honderd procent overéén met wat Paulus hier in I Tim. 3:2 schrijft, op het onderwijzen na.

-----...-----

☞ I Tim. 3:2 Een opziener nu moet onberispelijk zijn, de man van één vrouw, beheerst, bezonnen, eerbaar, gastvrij, bekwaam om te onderwijzen,

Paulus noemt nog een paar deugden of eigenschappen die leidinggevend in de kerk en gemeente moeten bezitten:

- Niet verslaafd zijn aan wijn. En hierbij wil ik dit graag uitbreiden naar elke verslaving in het algemeen. Want wat is een alcoholverslaving anders dan een nicotineverslaving of een seksverslaving of een gokverslaving?
- Niet vechtlustig zijn en niet uit zijn op schandelijke winst, maar het tegenovergestelde daarvan: Welwillend, niet strijdlustig en zonder geldzucht;
- Hij moet goed leiding kunnen geven aan zijn eigen huis (I Tim. 3:4-5), zijn kinderen onderdanig houden in alle waardigheid. Want als hij niet weet hoe hij zijn eigen huis moet leiden, hoe kan hij dan de gemeente van God leiden?

📖 I Tim. 3:4 Hij moet goed leiding geven aan zijn eigen huis, zijn kinderen onderdanig houden, in alle waardigheid. Want als iemand niet weet hoe hij leiding moet geven aan zijn eigen huis, hoe zal hij voor de gemeente van God zorg dragen?

Ook dit is weer zo een punt waar heel veel mensen mee aan de haal gaan. Want hoe kan ik als 'buitenstaander' bepalen of een broeder en zuster goed leiding geven aan het eigen huis? Hoe weet ik of de kinderen in veiligheid, liefde, acceptatie en geborgenheid worden opgevoed? Of de VLAG in top wappert?

Ik weet van Sonja haar eigen vader dat hij geëerd werd in de kerk waar hij jarenlang ouderling was geweest. Iedereen liep met deze man weg als de meest begripvolle, Bijbelse herder die er was. Maar ondertussen was hij door zijn werk als ouderling bijna nooit thuis, en kon hij thuis nooit tegen zijn kinderen zeggen: 'ik hou van jou'. Thuis regeerde hij met rechte, rechtvaardige, maar ook wel harde hand.

Nu wil ik over mijn schoonvader geen slecht woord horen, want ook ik heb hem leren kennen als een oprecht Christen, maar veel van de opvoedingsverhalen kwamen naar buiten toen hij al lang overleden was. En bij die verhalen zou ik mij rustig de vraag kunnen stellen of dit overeenkwam met wat Paulus in dit punt benoemt. Maar is dat dan de bedoeling?

Als er in een gezin geweld is, verwaarlozing, misbruik; dat zijn zaken die ik ook direct onder dit punt van Paulus kan zetten. Maar als kinderen puberen en daarmee het de ouders wel eens wat onaangenaam kunnen maken, moet ik dan de ouders van hun bediening in de Heer onthouden? En in welke mate? En hoe lang?

Ik wil in deze toch op mijn God Almachtig in Jezus Christus vertrouwen, waarbij ik ervan overtuigd ben dat wanneer ik om welke reden mijn bediening in de gemeente (tijdelijk) niet kan uitvoeren, God mij dit zelf allereerst wel zal duidelijk maken.

En natuurlijk is inspraak van broeders en zusters goed. Maar ligt de beslissing voor het wel of niet uitvoeren van een bediening niet allereerst en alleen bij God?

- Een leidinggevende mag geen pasbekeerde zijn, want hij mag niet verwaand worden. (I Tim. 3:6). En ook hier wil ik een voorbeeld uit de praktijk noemen.

Ik schreef hiervoor al over het 'onderwijsteam' dat wij in de gemeente hadden. En in dat 'onderwijsteam' zaten ook een paar jongeren, twintigers, die enorm enthousiast en Bijbelgetrouw konden spreken. Jongens en meisjes.

Op een dag stond één van deze jongeren op (nog geen vijftwintig jaar oud, ongetrouwd en nog bij zijn ouders wonend) en gaf te kennen dat hij graag één of meerdere preken wilde houden over het thema: huwelijk.

Dit hebben wij hem toch maar uit het hoofd gepraat, want hoe kun je over dit thema spreken als je zelf niet getrouwd bent? Hoe kun je over kinderen opvoeden spreken als je zelf geen kinderen hebt? (Vergeef me de zwart-wit benadering even, maar dit doe ik bewust om het punt duidelijk te maken.)

Dit voorbeeld geeft direct aan hoe belangrijk levenservaring is, opgedaan door vallen en opstaan. En dat is ook vaak de reden dat té jonge mensen alleen 'begeleid' in de bediening mogen staan. Maar ook dit is misschien wel weer en te zwart-wit benadering omdat Timotheüs zelf ook als jong neergezet wordt (I Tim. 4:12). Al hoewel het feit alleen dat Paulus zijn brieven persoonlijk naar Timotheüs stuurt al het bewijs is dat Paulus Timotheüs begeleidt. Persoonlijk vind ik levenservaring van grote waarde, maar of dit nu het allesbepalende beoordelingscriterium is, laat ik in het midden. (I Tim. 3:10.)

Mijn punt is dat God Almachtig **in** Jezus Christus iemand **Zelf** oproept tot een bediening en hem daarvoor óók de benodigde gaven, deugden, eigenschappen geeft (Rom. 12:3)

Mijn verleden en wat ik allemaal misdaan heb voor God Almachtig in Jezus Christus en mijn medemensen is voor honderd procent weg. Mijn zonden, tekorkomingen, slechte eigenschappen heeft Jezus Christus in Zijn bloed weggewassen. (Hand. 3:19, Kol. 2:13-14). Voor God bestaan deze niet meer. Misschien dat ze voor mijn slachtoffers uit die tijd nog wel bestaan, en daar kan ik nog brengen voor opbrengen ook.

☞ I Tim. 3:6 Hij mag geen pasbekeerde zijn, opdat hij niet verwaand wordt en daardoor onder het oordeel van de duivel valt.

☞ I Tim. 4:12 Laat niemand u minachten vanwege uw jeugdige leeftijd, maar wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid.

☞ I Tim. 3:10 Ook zij moeten eerst beproefd worden; daarna mogen zij dienen, als zij onberispelijk zijn.

☞ Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

☞ Hand. 3:19 Kom dus tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden en er tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere,

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Als ik ga twijfelen of mijn zonden en ongerechtigheden wel werkelijk wel of niet zijn weggenomen door God Almachtig, als ik ga twijfelen of ik wel of niet gerechtvaardigd ben voor God, dan twijfel ik dus aan de werking van het offer dat Jezus Christus gebracht heeft aan het kruis van Golgotha.

-----...-----

Paulus maakt in dit Bijbehoofdstuk onderscheid tussen voorgangers, pastores, predikanten, ouderlingen aan de ene kant en diakenen aan de andere kant. Voor mij persoonlijk horen al deze bedieningen thuis onder het kopje '*leidinggevende*'.

Want gelden de hierboven genoemde punten alleen voor voorgangers? Gelden zijn niet óók voor diakenen? Gelden zij eigenlijk niet óók voor alle wedergeboren Christenen? Want let wel: Als wedergeboren Christen ben ik nu al toegetreden tot een koninkloijck prietsterschap (I Petr. 2-9, Openb. 1:6) om straks op God Zijn tijd, zitting nemen in de Koninklijke priesterlijke regering van Jezus Christus (Openb. 5:10) om de hele wereldbevolking te oordelen. Zitting hebben in de regering houdt voor mij automatisch **leidinggeven** in. Kijk maar naar het kabinet van Nederland met zijn ministers en staatssecretarissen. Zij geven leiding aan het bestuur van Nederland.

Zo noemt Paulus hier in I Tim. 3:7 hier ook nog het '*goed bekend staan*' van de leidinggevende, waarmee ik denk dat Paulus hier het woordje '*integer*' bedoelt. Als leidinggevende moet ik niet de naam hebben in verschillende belangen verstrengeld te zijn. Als leidinggevende moet ik als eerlijk en rechtvaardig bekend staan. Zoals God Almachtig dit ook zegt in Micha 6:7: '*Het enige dat Ik van u vraag is om recht te doen, rechtvaardigheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God.*'

-----...-----

Ik heb in Mijn mijmeringen bij de verschillende Bijbelboeken die ik geschreven heb, nooit onder stoelen en banken gestoken wat in mijn ogen een goed leiderschap van een kerkelijke gemeente is. Gebaseerd op de woorden van Petrus toen de eerste Christengemeente groeide en groeide; '*Maar wij zullen ons bezighouden met de bediening van het Woord (onderwijs) en Gebed.*'

Petrus en de andere apostelen waren als het ware de voorgangers, de predikanten, de pastoress van de eerste Christengemeente. En Petrus schrijft dat **hun eerste en eigenlijk enige taak** was om te bidden (voorbiede te doen) en om de gelovigen te onderwijzen met prediking in de eredienst en Bijbelstudies.

 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

 Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

 Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

 I Tim. 3:7 Hij moet ook een goed getuigenis hebben van buitenstaanders, opdat hij niet in opspraak komt en in een strik van de duivel terechtkomt.

 Micha 6:8 Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is. En wat vraagt de HEERE van u anders dan recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God.

 Hand. 6:4 Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord.

Alle overige taken die in de kerk of gemeente vervuld moeten worden, om een goed georganiseerde kerk of gemeente te zijn, moeten geleid worden door de diakenen. Zij moeten zich bezig houden met de zorg voor de armen, de weduwen en vluchtelingen (core-business van de kerk of gemeente), zij moeten zich bezig houden met financiën, verzekeringen, lonen en salarissen en pensioenen, hoe de eredienst vorm wordt gegeven, en ga zo maar door.

Ik weet dat wanneer mensen een kerk of gemeente gaat beginnen dat er vaak niet genoeg mankracht is om al deze taken te scheiden, en dat de voorganger, predikant of pastor vaak alle dingen allen moet doen en alles alleen moet organiseren, en dat is ook goed. Paulus begon ook zelf in elke stad waar hij kwam, maar daar waar mogelijk stelde hij zo snel mogelijk '*opzieners*' en '*diakenen*' aan.

Nu wil ik geen doemdenker zijn, en absoluut niet alle kerken en gemeenten in één hoek duwene, maar de eerlijkheid dient mij te zeggen dat het in Nederland, vooral in de Evangelische en Pinkstergemeenten, nogal eens schort aan een Bijbelse organisatiestructuur.

Hoeveel gemeenten worden niet geleid door één voorganger met of zonder eventuele '*oudstenraad*'?. In hoeveel gemeenten bepaalt de voorganger **alles** wat in de gemeente gebeurt? Of het nu financiën betreft of het beheer van een gebouw, of het nu de inrichting van de kerkzaal is tot en met de hulpverlening in het pastoraat. Of het nu het aanbiddingsteam betreft of En noem maar op.

En hoeveel voorgangers heebn niet veel te veel taken 'op hun bordje' liggen en dat daarmee het geestelijk gehalte van de gemeente gevaar loopt?

Ik ben ervan overtuigd dat dit een werk van satan is. Ik heb al eerder geschreven dat het satan niet uit maakt hoe iemand steeds verder van God Almachtig in Jezus Christus afraakt, als hij er maar van afraakt. Zo kan satan ook succes tot een afgod maken waardoor de voorganger '*ten onder gaat*' aan zijn eigen succes. En dat '*ten onder gaan*' gaan kan gebeuren doordat de voorganger in een burn-ou terecht komt, doordat zijn gezin ernstig lijdt onder het succes, door dat de voorganger zijn eigen gezin helemaal financieel '*uitkleedt*' ten gunste van de gemeente, en ga zo maar door.

God Almachtig heeft Petrus deze woorden niet voor niets laten uitspreken. Deze woorden zijn niet voor niets in de Bijbel opgenomen?

Ik betrek daar óók de woorden van de schoonvader van Mozes bij (Jethro), als deze ziet hoeveel impact het rechtspreken binnen het volk Israël dat Mozes leidinggeeft heeft op hem. De hoeveelheid rechtsverzoeken stijgen Mozes gewoon boven de pet, en Jethro ziet dit aan en laat zich gebruiken als een spreekbuis van God Almachtig, door Mozes een organisatievorm te schetsen waarbij heel veel werk van de schouders van Mozes afgehaald wordt en gedelegeerd wordt naar betrouwbare helpers. (Ex. 18:13-27).

Maar: ***Als voorgangers taken aan betrouwbare helpers geven, dan moeten zij de bijbehorende verantwoordelijkheden óók delegeren.*** Want ik kan de uitvoering van taken wel op iemand anders leggen, maar als ik nog steeds eindverantwoordelijke ben, dan blijf ik teveel betrokken bij die taken.

En dààr wringt de schoen. Want dat betekent dat voorgangers niet meer op alle terreinen van hun gemeente de zeggenschap hebben. En dat is moeilijk en daar worden vaak allerlei Bijbelse excuses voor bedacht om dit delegeren maar niet te hoeven doen.

Ik kan in deze alleen maar wijzen naar Paulus. Hoe hij gemeenten stichtte, onderwijs gaf en heel veel bad. Maar als die gemeente vorm had gekregen, dat er steeds meer mensen zich aansloten bij die gemeente, dan stelde Paulus voorgangers en oudsten aan, en zelf trok hij dan verder naar een ander land, landstreek of plaats om daar ook weer van voren af aan te beginnen.

Ik hoorde eens een Amerikaanse voorganger zeggen dat de succesvolle bediening van een voorganger, van oudsten, van aanbiddingsleiders, of wie dan ook, óók een afgod kan wezen of worden. Hij zei daarmee dat wanneer ik geroepen ben tot voorganger (bijvoorbeeld) en ik ben daar goed in, ik kan goed spreken, ik kan goed bidden, ik kan goed met de mensen omgaan, ik kan heel veel dingen goed, dat dit succes mij óók kan strelen. Ja, dat kan zelfs uitgroeien tot een ***afhankelijkheid*** van dat succes. En daarmee '*drijf*' ik dan tóch van God Almachtig ***in*** Jezus Christus weg.

Ik zeg absoluut niet dat het mij niet zal en kan overkomen. In Nederland, in het rijke westen, zijn *bezit* en *goed*, *succes* en *ambities*, hele gevaarlijke pijlen op de boog van satan. Ik kan mij zó goed begrijpen dat Johannes de Doper, Jezus Christus Zelf, Paulus, helemaal geen bezittingen hadden. ***Want wat ik niet heb, kan ik ook niet kwijtraken !***

De tijd en energie die ik nodig heb om mijn eigen *bezit* en *goed* te bewaren en bewaken, en om mijn eigen *succes* en *ambities* te bewaren en te bewaken, kan ik beter besteden aan mijn Goddelijke taken: De bediening van het Woord en het Gebed.

De deugden, eigenschappen van leidinggevend (zoals voorgangers, predikanten, pastores etc.) die Paulus beschrijft in de verzen 8 tot en met 13, heeft hij, misschien in wat andere bewoordingen, óók geschreven als het gaat om diakenen:

- Ze moeten eerbaar zijn;
- Niet met twee monden spreken;
- Niet verzot zijn op veel wijn;
- Niet uit zijn op oneerlijke winst;
- Het geheimenis van het geloof vasthouden in een zuiver geweten;
- Beproefd en onberispelijk zijn;
- Hun vrouwen moeten ook eerbaar zijn en geen kwaadspreeksters; deze vrouwen moeten óók beheerst en trouw zijn in alles;
- Ze moeten de man zijn van één vrouw;
- Ze moeten goed leiding geven aan hun eigen huis;

Voor mij persoonlijk ligt er een groot verschil tussen de bediening van 'opziener' en de bediening van 'diaken'. Maar beide bedieningen horen thuis in het **leidinggevende team** van een kerk of gemeente. En Paulus benoemt in dit Bijbelhoofdstuk een hele reeks aan deugden of eigenschappen die leidinggevend moeten hebben.

Maar ik zeg hier tegelijk dat **elke wedergeboren Christen** een leidinggevende is. Is het vandaag in de kerk of gemeente niet zichtbaar, in het Koninkrijk van God Almachtig is dit wél zichtbaar.

Hieronder citeer ik Sadhoe Soendar Singh, die een boekje geschreven heeft dat luistert naar de titel '*Hij zag de hemel*'. Hierin heeft Soendar Singh op bladzijde 83 het volgende verhaal beschreven:

Een trotse geestelijke en een nederig arbeider

Een geestelijke, die zichzelf beschouwde als een zeer geleerd en godvruchtig man, stierf op hoge leeftijd. En zonder twijfel was hij een goed mens. Toen de engelen kwamen, om hem in het rijk van de geesten te brengen, naar de plaats die God hem had bereid, brachten zij hem naar de tussenplaats en lieten hem daar bij veel goede geesten, die ook pas aangekomen waren, in de hoede van de engelen die goede geesten leiden, terwijl zij zelf teruggingen om weer andere goede geesten te halen.

In deze tussenhemel zijn gradaties van het opgaan naar hogere hemelen waar een ziel voor onderricht mag komen. Maar waar men mag komen wordt bepaald door de werkelijke goedheid van zijn aardse leven.

Toen de engelen, die deze geestelijke in zijn verblijf hadden gebracht, terugkwamen met een andere ziel, die zij waren gaan halen, brachten zij die in een verblijf ver bóven dat, waarin de geestelijke was gebracht.

Dit ziende riep de geestelijke met bulderende stem: 'Met wel recht laat u mij halverwege het heerlijke land, terwijl u deze man er vlak bij brengt? Noch in heiligheid of wat dan ook, ben ik minder dan deze man of dan uzelf'

De engelen antwoordden: 'Er is hier geen sprake van groot of klein, of van meer of minder, maar iedereen wordt in die sfeer gebracht die hij door zijn leven en geloof heeft bereikt. U bent nog niet klaar voor die hogere sfeer en u moet enige tijd hier verblijven, om enkele dingen te leren, die ons opgedragen zijn u te onderrichten. Als God het ons beveelt, zal het ons een vreugde zijn u naar die hogere sferen te brengen'.

Waarop die geestelijke zei: 'Mijn hele leven lang ben ik mensen voorgedaan in het vinden van de weg naar de hemel. Wat moet ik nu nog leren? Ik weet er alles van!'

Toen zeiden de onderwijzende engelen: 'Zij moeten nu verder naar boven gaan, wij mogen hen niet ophouden, maar wij willen u antwoord geven: 'Vriend, weest niet beledigd, als wij het u openlijk zeggen: het is voor uw bestwil. U denkt, dat u hier alleen bent, maar God is bij u, al kunt u Hem niet zien. De trots, waaraan u uiting gaf, toen u zei: 'ik weet er alles van', belemmert u om Hem te zien en hogerop te komen. Nederigheid is het geneesmiddel voor deze trots. Boefen dat en uw wens zal vervuld worden'.

Daarna spraken de engelen tot hem: 'De man die zojuist boven u geplaatst werd, was geen geleerd of beroemd man. U hebt hem niet met zorg bekeken. Hij was lid van uw kerkgenootschap. Hij was ternauwernood bekend, hij was maar een gewoon arbeider en had door zijn werk maar weinig vrije tijd. Maar op de werkplek kende menig een hem als een vlijtig en eerlijk man. Iedereen die met hem in aanraking kwam, kende zijn Christelijke achtergrond.

Gedurende de oorlog werd hij voor de dienst opgeroepen. Op een dag terwijl hij een gewonde kameraad hielp werd hij door een kogel getroffen en gedood. Niet tegenstaande dat hij plotseling stierf, was hij bereid. Daarom behoefde hij niet, zoals u, in het tussengebied te verblijven. Zijn plaatsing hangt niet af van voorkeur, maar van zijn geestelijke waarde. Zijn leven, vol van gebed en nederigheid op aarde, maakte hem geschikt tot een hogere graad in de geestenwereld. Nu verblijdt hij zich deze plaats bereikt te hebben en looft en prijst de Heer, die hem uit genade heeft gered en het eeuwige leven heeft gegeven (Ef. 2:5-6).

 Ef. 2:5-6 ook toen wij dood waren door de overtredingen, met Christus levend gemaakt – uit genade bent u zalig geworden – en heeft ons met Hem opgewekt en met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus,

Ik hoop van harte dat mede door het verhaal van **Sadhoe Soendar Singh**, mijn punt duidelijk mag zijn geworden. Dat de deugden en eigenschappen die Paulus hier beschrijft niet alleen voor leidinggevende zijn, maar voor iedere wedergeboren Christen.

Eigenlijk schrijft Paulus in I Tim. 3:13 precies hetzelfde als Soendar Singh: 'Want zij die hun dienst goed verricht hebben, maken dat zij hoog staan aangeschreven en veel vrijmoedigheid verkrijgen in het geloof in Jezus Christus'.

Deze woorden van Paulus, gericht aan Timotheüs, zijn óók gericht aan elke wedergeboren Christen, dus óók aan mij. Niet om mee om de oren te slaan, maar juist om te gebruiken als een spiegel. Om bij mijzelf naar binnen te kijken en om mijn '*bediening*' te toetsen.

Ik denk daarbij ook weer aan die Christenen die in China niet openlijk voor hun geloof in Jezus Christus mogen uitkomen en zwaar worden vervolgd. Zoals Nik Ripken in zijn boek '*het dwaze van God*' beschrijft, dat veel van de Chinese voorgangers hun drie- vier-vijfjarige gevangenschap omwille van hun geloof in Jezus Christus beschouwen als een Bijbelschool zoals wij die in het rijke westen hebben.

Dan word ik stil..... heel stil.

-----...-----

Hoe ga ik om met de bediening die mij door God Almachtig is gegeven?

Hoe ga ik om met de mensen die aan mij zijn toevertrouwd als leidinggevende van de kerk of gemeente waar ik mag dienen?

Zijn de deugden en eigenschappen die Paulus in dit hoofdstuk beschrijft '*gemeengoed*' voor mij? Of zijn deze deugden en eigenschappen een '*verplichting*' waar ik mij aan moet houden omdat ik anders '*mijn*' bediening niet kan uitvoeren?

I Tim. 3:16 '*En buiten alle twijfel, groot is het geheimenis van de godsvrucht: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in de Geest, is verschenen aan de engelen, is gepredikt onder de 'heidenen', is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid*'

Als God Almachtig **in** Jezus Christus Zichzelf niet '*te min*' heeft gevonden om in een lichaam van vlees en bloed naar deze wereld te komen in de Persoon van Jezus Christus; Als Jezus Christus in deze wereld niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen; Als Jezus Christus **in alles** de wil van God de Vader gedaan heeft, zelfs door te sterven aan het kruis van Golgotha; wie ben ik dan, dat ik eigen normen en waarden hanteer in de bediening van leidinggevende?

 I Tim. 3:13 Want zij die hun dienst goed verricht hebben, maken dat zij hoog staan aangeschreven en veel vrijmoedigheid verkrijgen in het geloof in Christus Jezus.

 I Tim. 3:16 En buiten alle twijfel, groot is het geheimenis van de godsvrucht: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in de Geest, is verschenen aan de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.

Is Jezus Christus niet dààrom geloof en geëerd omdat Hij **in alles** de 'onderste' weg is gegaan?

Is Jezus Christus niet dààrom opgenomen in heerlijkheid?

Is dat niet mijn voorbeeld hoe ik om mag gaan met mijn bedieing in deze wereld? Of deze nu in of buiten de kerk of gemeente zichtbaar is. Het is God's bediening. Het is het **goede werk** dat God Almachtig voor mij heeft voorbereid om dat te doen. (Ef. 2:10), daarvoor ben ik geschapen.

 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

I Timotheüs

Hoofdstuk 4

De afval in de laatste tijden

De woorden die Paulus schrijft in bijvoorbeeld het derde hoofdstuk van deze brief, zijn vandaag de dag nog net zo actueel als in de tijd dat Paulus deze brief schreef. Ik wil daarom ook niets horen over tijdsverschillen en cultuurverschillen als reden waarom die woorden nu anders geïnterpreteerd zouden moeten worden dan zoals Paulus ze geschreven heeft.

Paulus verwijst in deze dan ook de *'laatste tijden'*. De tijd vlak vóór de wederkomst van Jezus Christus. Woorden die ook Jezus Christus Zelf ook heeft uitgesproken in bijvoorbeeld Matt. 24:1-14

Ik zal er geen doekjes omwinden. Ik geloof dat *'misleidende geesten'* en de *'leringen van demonen'* (I Tim. 4:1) vandaag de dag bijna gemeengoed zijn geworden in de kerken en gemeenten, en ook daarbuiten natuurlijk. Ik wéét dat dit een bonte uitspraak is, vooral als het om kerken en gemeenten gaat, maar ik hoef daarmee alleen maar naar mijzelf te kijken.

Ikzelf mag de trotse eigenaar zijn van een leuk huis. Sonja heeft een goede baan waar zij veel vreugde en energie uithaalt. En de werkzaamheden die ik beroepsmatig verricht zijn ook goed. We hebben een leuk inkomen, hebben gezonde kinderen en kleinkinderen, kortom het gaat ons goed.

En met mij zijn er velen die het goed hebben in de gemeente van God Almachtig. Ook voorgangers, oudsten, diakenen en andere mensen die een *'bediening'* hebben in de gemeente. En wij zeggen en belijden allemaal de woorden van Paulus uit I Tim. 4:4 (Gen. 1:31, Hand. 10:15): *'Want alles wat God geschapen heeft is goed en niets is verwerpelijk, wanneer het onder dankzegging aanvaard wordt'*

En toch vind ik het zó moeilijk om te accepteren *dat* dit hetgeen is dat God Almachtig **in** Jezus Christus voor mij heeft bedoeld. Mijn tijd en mijn energie gaan grotendeels op aan mijn dagelijks werk, aan het geld verdienen, aan het onderhoud van mijn huis en bezit. Veel van de dingen die ik doe, doe ik om zo lang mogelijk in redelijke gezondheid te blijven.

☞ I Tim. 4:1 Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen,

☞ I Tim. 4:4-5 Want alles wat God geschapen heeft, is goed en niets is verwerpelijk, wanneer het onder dankzegging aanvaard wordt. Want het wordt geheiligd door het Woord van God en door het gebed.

☞ Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

☞ Hand. 10:15 En er kwam opnieuw, voor de tweede keer, een stem tot hem: Wat God gereinigt heeft, mag u niet voor onheilig houden!

☞ Rom. 14:14 Ik weet en ben ervan overtuigd in de Heere Jezus dat niets in zichzelf onrein is. Alleen voor hem die van mening is dat iets onrein is, voor die is het onrein.

Maar is dat wat Paulus bedoelt in hoofdstuk 3?

Zijn kerkelijke leidinggevendens vandaag de dag niet nét zo gebonden aan zekerheid, een goed inkomen, pensioen, huis, bezit en goed en noem maar op? Hebben kerkelijke leidinggevendens het niet nét zo moeilijk als zij te horen krijgen dat zij een ongeneeslijke ziekte hebben? Of één van hun dierbaren? Wie hoor ik dan de woorden van Paulus citeren uit Fil. 1:21, of Jes. 57:1 ^(HET BOEK)?

In de tijd dat ik deze woorden schrijf heeft een zus van Sonja de ziekte ALS. In één jaar tijd is deze vrouw van een gezonde ondernemende, kerkelijk actieve vrouw, geworden tot iemand die op een stoel zit, niet meer kan lopen, zelf niet meer naar de WC kan, niet meer onder douche kan, die drie maal per dag hulp moet hebben om haar in bed, uit bed te takelen. En dan wetende dat de ziekte nog verder gaat. Zij begint nu al kracht te verliezen in haar armen en handen, waardoor zij straks 'gevoed' moet worden, en waarbij zij in een nog verder stadium ook haar stem gaat verliezen.

Gisteren waren wij bij haar bezoek en ons hart brak en hilde. Van de week gaat zij naar een verpleegtehuis toe en zij weet dat zij daar nooit meer uit zal komen. Zij moet haar mooie huis aan het water in Friesland verlaten en komt in een modern verpleegtehuis, midden in een woonwijk terecht.

Maar de woorden die uit haar mond komen doen ons verstommen. Geen woord van verwijt, verbittering of verdriet. Geen woord van strijd om te behouden wat zij nu nog heeft. Niets geen bossheid, terwijl deze vrouw **alles** los heeft moeten laten. Maar desondanks is zij vrolijk en opgewekt, en geniet van de kleinigheden die zij nog mee kan en mag maken. Zij geniet als haar kinderen en kleinkinderen even langs komen; zij geniet van elke zonnestraal die door de ramen naar binnen komt; zij geniet dat zij een mooi leven heeft mogen hebben. Nogmaals: geen enkel woord van kritiek of wat dan ook.

Dan denk ik: Zou ik dat óók zo kunnen als God Almachtig satan toestemming geeft om mij ook zó te slaan (Job 1:12, Job 2:6), dat ik niets in dit leven meer over heb, dan alleen mijn stem? Als ik mijn huis moet verlaten; als ik niet zelfstandig meer naar het toilet kan gaan of mij kan douchen?; als ik niet meer naar de gemeente van God kan gaan? Als ik bij werkelijk **alles** hulp nodig heb van anderen?

En dan heb ik het dus niet eens over mijn mede broeders en zusters die in landen wonen waar zij vervolgd en verdrukt worden omdat zij de Naam van Jezus Christus niet willen verloochenen. Ook hen wordt alles, maar dan ook alles afgenomen wat zij hebben hier op aarde.

 Fil. 1:21 Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.

 Jes. 57:1 ^{HET BOEK} Rechtvaardige mensen verdwijnen; de vromen sterven te vroeg, maar niemand schijnt zich er iets van aan te trekken of zich af te vragen waarom dat gebeurt. Niemand schijnt te beseffen dat God hen wegneemt voordat de kwade dagen komen.

 Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

 Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Maar als het mij, als het ons overkomt in het rijke Nederland?

Als ik de bediening van Mozes, van Johannes de Doper, van Jezus Christus, van Paulus lees, dan hebben zij óók helemaal niets op deze wereld dan alleen hun eigen lichaam van vlees en bloed. Alles, maar dan ook alles, staat in het teken van God Almachtig **in** Jezus Christus bij hen.

Zou ik dat ook zó kunnen?

Het schrijven van deze woorden maken mij stil, maar teglijk maken deze woorden mij ook verdrietig, want ik wéét dat God Almachtig **in** Jezus Christus in mijn leven **NIET** die plaats heeft, zoals ik lees over bijvoorbeeld Mozes, Johannes de Doper, Jezus Christus, Paulus en vele anderen.

En dat doet mij pijn, want mijn geest wil niet anders dan dat God Almachtig **in** Jezus Christus het allerbelangrijkste is in mijn leven, en dat ik mijn leven ook zodanig inricht dat alles om Hem gaat.

Ik kan de woorden Paulus uit Rom. 7:14-26 zo goed begrijpen. Mijn geest wil wel, maar mijn lichaam van vlees en bloed weigert zich te onderwerpen aan mijn geest. Daarom doe ik de dingen die ik niet wil, en doe ik de dingen niet die ik zou moeten doen.

Ben ik de enige?

-----...-----

Nu weet ik dat er Christenen zijn die mijn woorden zullen proberen af te zwakken. Dat Gods weg met iedereen anders is. En dat ook de offers die gevraagd worden om in de bediening staan voor iedereen anders is. Ik weet dat zelfs mijn opvatting over het werk van satan zwaar bediscussieerd wordt, en dat mijn denken over goed en bezit ter discussie gesteld worden.

Ik heb eens iemand horen zeggen: Ieder mens wil wel veranderen, het mag alleen niets kosten.

Maar het geloof in Jezus Christus heeft mij alles gekost. Het geloof in Jezus Christus heeft mij zelfs mijn eigen leven gekost. Dat wat ik nu meemaak hier op aarde, maak ik mee in mijn lichaam van vlees en bloed. Maar dat lichaam staat nog wel onder de heerschappij van diegene die de heerschappij over deze aarde heeft. En daarom krijg ik ook alle omstandigheden over mij heen waarmee satan mij probeert verder en verder van God Almachtig **in** Jezus Christus te drijven.

En wat is mijn eerste reactie daarop?

Zelfrechtvaardiging. Woorden ter verdediging aanvoeren om maar aan te tonen dat de woorden van Paulus in deze brief aan Timotheüs niet zo bedoeld zijn voor ons anno 2020. Ja ook Bijbelse woorden !

De woorden uit het derde hoofdstuk van deze brief van Paulus aan Timotheüs komen op dit moment als een (botte) bijl bij mij binnen, om de eenvoudige reden dat ik mij zó tekortgeschoten voel bij wat ik doe in de bediening die God Almachtig mij gegeven heeft. En wat nog erger is: ik weet ook niet hoe ik dit moet veranderen.

Of gaat het God Almachtig **in** Jezus Christus daar helemaal niet om?

Ik bedoel: in *Mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis heb ik geschreven hoe God Almachtig de Sabbat als een rustdag ingesteld heeft. Ik heb ook beschreven hoe keizer Constantijn in het jaar 322 nà Christus deze Sabbat heeft '*ingeruild*' voor de zondag om de heidense volken in zijn rijk tot het Christendom te verleiden. Zelfs om de afgoden die deze heidense volken aanbaden, om die in het Christendom te intergreren (zoals de zonnegod Ra). Ik heb óók geschreven dat ik als persoon niet in staat ben om de zondag weer terug te verruilen voor de sabbatdag omdat de zondag wereldwijd in onze economie en maatschappij ingeburgerd is.

Wat ik **WEL** kan doen is eerlijk erkennen en belijden naar God Almachtig dat wij mensen er een zootje van hebben gemaakt en dat het een zonde is dat de zondag ingevoerd is ten koste van de sabbatdag. Ook al kan ik het niet terugdraaien, ik kan wel naar God belijden dat onze zondagsviering niet naar Gods woord is.

Zo kan ik óók erkennen en belijden dat hoe ik mijn leven ingericht heb, en wat ik allemaal doe om dat leven te behouden of zelfs te verbeteren, vaak niet in volledige afhankelijkheid van God is, met alle gevolgen van dien. En ik weet dat ik God Almachtig **in** Jezus Christus mag danken voor alles wat ik heb en voor alles waar ik van mag genieten. En ik weet dat God alles geschapen heeft in en door Jezus Christus heen, en ik weet dat ik alles ten goede gebruiken mag. Maar of het allemaal even goed voor mij is? (I Kor. 10:23).

Kàn ik vandaag de dag in **volledige afhankelijkheid** van God Almachtig **in** Jezus Christus leven? Vertrouw ik zó op Hem dat ik bijvoorbeeld mijn lichamelijke gezondheid voor honderd procent aan hem geef? En niet nij het eerste pijntje en kuchje direct naar de huisarts ren? Vertrouw ik zó op hem dat ik mijn eigen huis, mijn geld op de bankrekening, mijn voedsel in de koelkast, mijn vrouw en mijn kinderen en kleinkinderen aan Hem geef?

 I Kor. 10:23 Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig. Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen bouwen op.

Wat ik wél kan, is bidden :

Here God Almachtig. U bent groot en trouw. U heeft mij geschapen naar Uw beeld en U kent mij van binnen en van buiten. U heeft mij geplaatst in een wereld waar alles voor mij voorhanden is om te gebruiken. En ik gebruik héél veel van datgene wat U geschapen heeft, en ik dank U daarvoor.

*Here God: als het gaat om volledige afhankelijkheid van U, als het gaat om U werkelijk mijn hele leven toe te vertrouwen en alles los te laten, zoals Sonja haar zus nu wel **moet** doen, dan moet ik belijden Here, dat ik heel vaak schromelijk tekort schiet. Dat ook ik altijd (Bijbelse) woorden probeer te vinden (en vindt !) die mijn houding rechtvaardigen, terwijl ik diep van binnen weet dat ik zoveel méér voor U zou kunnen doen als het gaat om de bediening die U mij hebt gegeven.*

Here God Almachtig, vergeef mij mijn tekortkomingen en leer mij meer en meer om tevreden te zijn met datgene wat ik van U gekregen heb, en leer mij meer en meer op U te vertrouwen, ook als het om 'mijn' bezit en goed gaat, ook als het 'mijn' vrouw Sonja, 'mijn' kinderen en kleinkinderen aangaat, ook als het 'mijn' gezondheid betreft.

*Here God Almachtig, wilt u de misleidende geesten en de leringen van demonen in en rondom mij tot zwijgen brengen (I Tim. 4:1) en **Uw** woorden en **Uw** leringen door Uw waarheid brengende geesten daarvoor in de plaats zetten. Zoals de woorden van Paulus in deze brief aan Timotheüs schrijft. Paulus schrijft deze woorden ook aan mij persoonlijk. En ik neem deze woorden aan.*

U alleen Jezus Christus komt toe al mijn eer en glorie. U bent het waard om mijn leven te laten veranderen tot een dienstknecht van U. Of zoals dat opwekkingslied het schrijft: Ik strek mij uit om een dienstknecht te zijn van U, mijn Heer en Meester (Opw. 427). Maak mij rein en puur, als gelouterd goud en zilver.

In Jezus Christus Naam bid ik U dit God Almachtig.

 I Tim. 4:1 Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen,

De taak van Timotheüs

Paulus kent het klappen van de zweep. Hij weet als geen ander hoe venijnig de misleidende geesten, de dwaalleraars, de goedpraters, de discussieerders te werk kunnen gaan. Alleen al de sluwheid en de misleiding bewijst dat dit het werk van satan is. Want hoe verleide satan de eerste mens '**ādām**' om Gods regels te overtreden? En had die eerste mens '**ādām**' niet **alles** wat zijn hartje begeerde in het paradijs?

Het principe van de verleiding van satan is eenvoudig, en werkelijk **alles** gebruikt hij daarvoor. Zelfs zoiets eenvoudigs als een vrucht van de boom (van kennis van goed en kwaad). Bijbels gezien schrijft Jacobus hier over in hoofdstuk 1:14-15. Het principe komt er op neer dat wanneer mijn oog op iets valt dat ik mooi vind, dit zich nestelt in mijn gedachten. Als ik eraan toegeef, dan verandert dat moois in iets dat ik percé wil hebben, begeerte dus. En die begeerte verandert in lust, waarna ik overstag ga.

De meeste mannen hebben wel iets met mooie auto's. Het voorgaande principe zie ik heel vaak gebeuren bij mannen die ineens met een mooie auto aan komen zetten. Vaak heeft het voorgaande proces plaatsgevonden. Als ik een mooie auto zie, dan zie ik deze al op mijn oprit staan. Ik denk er de hele dag aan, ik droom er zelfs van. Maar als ik de auto dan werkelijk op mijn oprit heb staan, dan wordt alles zo snel weer normaal.

Ook zie ik dit principe vaak voorafgaan aan overspel, met een echtscheiding tot gevolg (hoor wie het schrijft !). Ook dan komt er ineens een ander naar voren waar ik geïnteresseerd in raak. En als ik geïnteresseerd raak, ga ik mij meer en meer verdiepen in die ander. En die ander wordt mooier en mooier, waardoor na verloop van tijd de geïnteresseerdheid verandert in lust en begeerte. Ik denk de hele dag aan die ander, ik droom zelfs van die ander. Als die ander dan ook nog op mijn flirten en avances ingaat, dan ik het point-of-no-return snel bereikt, en is het overspel een feit.

-----..-----

Het bovenstaande principe is van satan afkomstig. En heel veel mensen (waaronder ikzelf) zijn in die verleiding getrapt met alle kwalijke gevolgen van dien.

Nu, zoveel jaar later, na een harde leerschool te hebben gehad, weet ik hoe belangrijk het is om de Bijbel te kennen. En aangezien de Bijbel Jezus Christus Zelf is die spreekt (Joh. 1:1-5), komt het er op neer dat ik Jezus Christus moet leren kennen om mij te beschermen tegen de aanvallen van satan.

📖 Jak. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, baart ze de dood.

📖 Johannes 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen.. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Waarom?

Is het Jezus Christus Zelf niet, Die toen Hij verleid werd in de woestijn (Matt. 4:1-11), tot drie maal toe antwoordde: '*Er staat geschreven.....*'. Was het Jezus Christus Zelf niet die meestal als antwoord op de aanvallen van de Farizeeën, Sadduceeën en anderen gaf: '*Er staat geschreven.....*'

Er is niemand op de hele aarde die de Bijbel zó goed kent als satan. Hij weet als geen ander waar hij een komma moet verplaatsen, of een extra punt in een zin moet zetten om de bedoeling van die zin totaal anders te doen klinken. Zo deed satan dat ook bij de eerste mens '*ādām*', en zo doet satan dat vandaag de dag ook. En let wel: Bij de eerste mens ging het om een vrucht van een boom!

Als Paulus in I Tim. 4:1 schrijft over de *misleidende geesten* en de *demonen*, dan zullen deze geesten zich écht niet ten volle als een *misleidende geest* of *demon openbaren*. Als dat het geval zou zijn, dan was het voor de meeste mensen direct duidelijk en zullen zij niet ingaan op de voorstellen van deze geesten.

Het misleidende van deze geesten en demonen is juist dat zij zich vaak voordoen als een '*engel van licht*'. (II Kor. 11:14). Zij kunnen zó mooi spreken, zij kunnen zó mooi vroom spreken, zij kunnen zó mooi het belang van de ander voorop stellen, zij kunnen zó mooi Jezus Christus aftekenen. Maar de bedoeling is **altijd** dezelfde: ik moet in zonde vallen, want dat maakt mij schuldig naar God Almachtig **in** Jezus Christus, en schuld geeft angst, en angst ontnemt mij de vrijheid om te leven.

Als ik mij echter ingelezen heb in de Bijbel, als ik de Bijbel meerdere malen gelezen heb, dan herken ik het eerder wanneer die *misleidende geesten* en *demonen*, Gods Woord gebruiken om mij door een kleine verandering in dat woord, mij toch tot daden te brengen die God helemaal niet wil.

Wat is voor mij nu het teken van de '*laatste dagen*'?

Ik zie vandaag de dag heel veel Christenen de Bijbel niet meer openen. Ik zie vandaag de dag dat heel veel Christenen zich alleen laten vullen met woorden die **andere** mensen uitspreken.

En nu wil ik echt niet beweren dat voorgangers, oudsten, predikanten, pastors en noem maar op, allemaal *dwaalleraren* zijn, of '*gevangen*' genomen zijn door *misleidende geesten*. Maar het is Gods Woord Zelf die mij oproept om **alles te toetsen** wat ik hoor. (II Tim. 3:16). Klopt het wel wat er gezegd wordt en wat mij allemaal geleerd wordt.

📖 I Tim. 4:1 Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen,

📖 II Kor. 11:14 En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht.

📖 II Tim. 3:16 Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid,

Als ik op school ben, en ik moet een theorieles verzorgen, dan zijn er heel veel leerlingen die mijn woorden klakkeloos aannemen. Maar ik kan ook een fout maken. Ik kan hen totaal op het verkeerde been zetten door mijn eigen beleving en ervaring. Daarom wijs ik de leerlingen er ook altijd op om mijn woorden te toetsen in het theorieboek dat zij hebben.

Maar bij alles wat ik hierboven geschreven heb, komt nog een véél belangrijker reden waarom ik iedereen oproep om de Bijbel te gaan lezen, en om alles wat zij horen en aan onderwijs ontvangen, **te toetsen** in de Bijbel om te zien of het werkelijk zó is, als gezegd wordt.

Die reden is heel eenvoudig voor mij. God de Vader is mijn Vader, en Jezus Christus is mijn Redder en mijn Heiland. God wil niets lievers dan een relatie opbouwen met mij. En alhoewel God op vele manieren tot mij spreken kan (om die relatie te onderhouden), doet hij dat heel vaak door Zijn Woord. Want nogmaals: de Bijbel **is** Jezus Christus. Elk vers in de Bijbel komt als het ware uit de mond van God Almachtig **in** Jezus Christus.

Wie wil er nu een relatie opbouwen **via** iemand anders? Hoe kan ik een relatie opbouwen met Sonja, van wie ik zo veel houd? Kan dat **via** mijn voorganger, **via** mijn oudsten? Kan dat überhaupt **via** een ander mens?

Dat kàn toch helemaal niet.

Dus **door** het lezen van de Bijbel, door het bidden met de Bijbel open, door het schrijven van deze *Mijmeringen* met de Bijbel naast mij geopend, **praat** ik met God Almachtig **in** Jezus Christus. En door de Heilige Geest praat God met mij. Soms door mij op een bepaalde Bijbeltekst te wijzen, soms om mij een opdracht door een Bijbeltekst te geven. Ik heb daar in *Mijn mijmeringen* bij de vier Evangelieën meerdere voorbeelden van gegeven.

Conclusie: Bescherming tegen de *misleidende geesten* en *demonen* wordt **ALLEEN** gegeven door de Bijbel, Gods Woord, Jezus Christus Zelf. En open ik de Bijbel niet, dan stel ik mij zeer kwetsbaar op met het grote gevaar om in de verleidingen van satan te trappen.

-----,-----

Paulus geeft Timotheüs het dringende advies om de woorden die hij schrijft, zo puur mogelijk aan de gelovigen mee te delen. En daar waar de mensen in de tijd van Paulus en Timotheüs niet de beschikking hadden over een Bijbel, moesten zij er dus op aan kunnen van datgene wat gesproken werd. Wat dat betreft is het voor mij als Nederlander vandaag de dag een stuk eenvoudiger, want ik kan alles in de Bijbel opzoeken en naslaan. Opnieuw en opnieuw.

Paulus houdt Timotheüs in I Tim. 4:6 voor dat het nauwkeurig overbrengen van zijn woorden hem tot een goed dienaar maakt. Want Paulus is een navolger van Jezus Christus (I Kor. 11:1). En Paulus wist hoe hij mensen moest opleiden. Want ik kan van alles vinden van de Farizeeërs, maar hun eigen mensen opleiden, dat konden ze. En Paulus was de zoon van een Farizeeër (Hand. 23:6) en had zijn Farizeese opeliding aan de voeten van Gamaliël gehad (Hand. 22:3).

Dus Paulus wist hoe hij mensen moest opleiden, maar hij wist ook als geen ander, hoe zelfs grote mannen Gods de plank totaal kunnen misslaan. Want de Farizeeërs kenden **alle** Bijbelteksten met betrekking tot de komst van de Messias. Maar toen de Messias voor hun neus stond, herkenden zij Hem niet en wezen Hem af.

Ook hierin komt weer zó duidelijk tot uiting hoe satan werkt. Hoe satan dóór mensen heen kan werken (Ef. 6:12) zonder dat ze dat zelf in de gaten hebben. Vroeger en nu niet anders.

Maar nogmaals: met een geopende Bijbel in mijn hart, ben ik niet meer kwetsbaar voor de misleiding en de mist die satan zo graag optrekt om mij dingen te laten zeggen en te laten doen die tegen de wil van God Almachtig in gaan.

Paulus schrijft dat ook in I Tim. 4:7: 'Verwerp de onheilige en onzinnige verzinsels en oefen u zelf in de godsvrucht'. Onheilige en onzinnige verzinsels spelen zich af in mijn gedachten. Dààr begint het overspel. Met een gedachte, en als ik ruimte geef aan die gedachte gaat het vanzelf verder, van kwaad tot erger.

Het is goed om hardop **STOP** te leren zeggen, zodat onheilige en onzinnige gedachten weggaan uit mijn gedachten. In de Naam van Jezus Christus heeft elke *demon* en elke *misleidende geest* te verdwijnen. Of zoals ik het geleerd heb: 'Als een demon of een misleidende geest aan de deur van mijn hart staat te kloppen, dan vraag ik of Jezus Christus de deur opent'. Op dát moment, als die demon of misleidende geest Jezus Christus ziet, zal hij maken dat hij wekomt. Want iedere demon wéét dat Jezus Christus de grote baas van de demonen, satan, overwonnen heeft.

-----...-----

I Tim. 4:6 Als u de broeders deze dingen voorhoudt, zult u een goed dienaar van Jezus Christus zijn, gevoed door de woorden van het geloof en door de goede leer, die u nagevolgd hebt.

I Kor. 11:1 Wees navolgers van mij, zoals ik navolger van Christus ben.

Hand. 23:6 En Paulus, die wist dat het ene deel bestond uit Sadduceeën en het andere uit Farizeeën, riep in de Raad: Mannenbroeders, ik ben een Farizeeër en zoon van een Farizeeër. Ik word geoordeeld over de hoop en de opstanding van de doden.

Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

I Tim. 4:7 Maar verwerp de onheilige en onzinnige verzinsels en oefen uzelf in de godsvrucht.

Het is allemaal een kwestie van prioriteren. Wààr geef ik mijn hoogste prioriteit aan. Ga ik zeven avonden per week naar de sportschool om mijn lichaam van vlees en bloed te verwennen, óf geef ik mijn tijd aan de dingen die God Almachtig aangeeft om te doen. En nu zeg ik absoluut **niet** dat het naar de sportschool gaan, of het trainen van mijn lichaam van vlees en bloed in alle omstandigheden een slechte zaak is. Absoluut niet, want er staat ook geschreven dat mijn lichaam de woonplaats is van de Heilige Geest. (I Kor. 6:19). **Maar alles in de juiste verhouding en tijd.** Want mijn lichaam van vlees en bloed, hoe getraind en gezond ook, zal niet in de hemel komen. Als ik overlijd, krijgt mijn geest een nieuw geestelijk lichaam (I Kor. 15:44) en dàt zal verder leven in de nabijheid van mij Heer en Heiland.

-----,..-----

Paulus benadrukt in I Tim. 4:9 dat de woorden die hij schrijft betrouwbaar zijn en dat hij ze met een gerust hart kan aannemen.

Hoe weet ik nu dat woorden die gesproken worden (door iemand), betrouwbaar zijn en goed om aan te nemen?

Het allereerste basisprincipe is dat woorden die tot mij gesproken worden **nooit en dan ook nooit** tegen de Bijbel in mogen gaan. Want God Almachtig **in** Jezus Christus spreekt Zichzelf **nooit** tegen.

Als ik dan weet dat de woorden die tot mij gesproken worden **NIET** tegen Gods Woord in gaan, dan weet ik nog niet of ik aan die woorden gehoor moet geven of niet. En dat **blijft** een zaak van goed luisteren en overleggen met Jezus Christus door Zijn Geest. Want in Jes. 30:21 staat óók geschreven dat wanneer ik niet weet welke weg ik moet gaan (dat zeg ik), dat ik dan gewoon **een** weg in moet slaan, en dat tijdens dat wandelen op die weg God zal spreken of het de juiste weg is of niet.

Mijn relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus laat het niet toe dat wanneer ik met de beste bedoelingen een weg in ga, die achteraf gezien **NIET** door God zo bedoeld is, dat God echt niet met een stok achter mij staat om mij de rechte weg op te slaan. Als iemand dàt beeld van God de Vader heeft, dan heeft hij nog niet veel begrepen van wie God is, en van zijn onvoorwaardelijke liefde voor de mens.

-----,..-----

📖 I Kor. 6:19 Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?

📖 I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

📖 1 Tim. 4:9 Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard.

📖 Jes. 30:21 Met uw eigen oren zult u een woord van achter u horen: Dit is de weg, bewandel die. Dit voor het geval u naar rechts of naar links zou gaan.

📖 Jes. 30:21 ^{NBG} en wanneer gij rechts of wanneer gij links zoudt willen gaan, zullen uw oren achter u het woord horen: Dit is de weg, wandelt daarop.

Laat leeftijd geen issue zijn in het luisteren naar de stem van God Almachtig, of het doen naar hetgeen ik gehoord heb van God. Kijk eens naar Mozes. Hij was tachtig jaar oud toen hij door God Almachtig geroepen werd om naar de Farao van Egypte te gaan (Ex. 7:7) om daar de vrijlating van het volk Israël te bepleiten.

Ik hoef echt niet een bepaalde leeftijd te hebben om Gods stem te kunnen verstaan. Dat zou ook in totale tegenspraak zijn met het feit dat God Almachtig **mijn Vader** is, Die ernaar verlangt met mij te praten. Want ik ben als aardse vader een Beeld van God de Vader voor de kinderen die ik gekregen heb. Zoals ik met mijn kinderen omga, in onvoorwaardelijke liefde, zo gaat God de Vader óók met Zijn kinderen om, en dan nog beter ook.

-----...-----

De verzen 13 tot en met 16 gaan over het 'in het geloof' blijven. Dicht bij de Here blijven. En de woorden die Paulus hier schrijft doen mij heel erg denken aan de woorden die God Almachtig Zelf gesproken heeft in Deut. 6:4-9 tegen Zijn volk Israël. Dat Mozes het volk oproept om de Enige God te dienen en Hem lief te hebben met heel het hart; dat de woorden van God elke dag in het hart zijn; dat de woorden van God de kinderen ingeprent worden; om de woorden die God gesproken heeft te bespreken en te overdenken; en dat deze woorden als een teken op hun handen staan, en als een voorhoofdsband tussen hun ogen; en dat de woorden van God op de deurposten van huizen geschreven staat.

Ook deze woorden kan ik weer als een spiegel gebruiken. Want hoe is mijn omgang met God Almachtig in Jezus Christus? Heb ik de Bijbel in mijn handpalmen gegrift? Heb ik de woorden van God als een teken op mijn voorhoofd staan? Heb ik de woorden van God als het ware op mijn deurposten geplakt zodat iedereen die mijn huis in en uitgaat met Gods woorden geconfronteerd wordt?

Ik schrijf het nogmaals: Satan kan zich voordoen als een engel des lichts (II Kor. 11:14). Satan kan zó vroom praten en de Bijbel citeren, dat ik zonder de Heilige Geest zijn woorden direct zou geloven.

Hier moet ik niet lichtzinnig over denken. Want als de eerste mens '**ādām**' al in de valkuil van satan getrapt is, en als Petrus zelfs in deze valkuil trapt (Matt. 16:23), wie ben ik dan dat ik stoer zal zeggen dat ik **niet** in die valkuilen zal trappen.

Zoals Paulus hier in vers 15 en 16 schrijft is het enige antwoord, is mijn enige bescherming **de Bijbel Zelf**. 'Er staat geschreven.....' moet mijn antwoord zijn op alle vraagstellingen die satan mij voorlegt, hoe mooi ook gedefinieerd of beschreven.

Ex. 7:7 Mozes was tachtig jaar oud en Aäron drieëntachtig jaar oud toen zij tot de farao spraken.

I Tim. 4:13-16 Blijf bezig met het voorlezen, met het vermanen, met het onderwijzen, totdat ik kom. Veronachtzaam de genade-gave niet die in u is en die u gegeven is door profetie, met handoplegging door de raad van ouderlingen. Overdenk deze dingen, leef erin, opdat uw vorderingen op elk gebied openbaar worden. Geef acht op uzelf en op de leer. Volhard daarin. Want wanneer u dat doet, zult u zowel uzelf behouden als hen die u horen.

Deut. 6:4-9 Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één! Daarom zult u de HEERE, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht. Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven.

II Kor. 11:14 En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht.

Matt. Maar Hij keerde Zich om en zei tegen Petrus: Ga weg achter Mij, satan! U bent een struikelblok voor Mij, want u bedenkt niet de dingen van God, maar die van de mensen.

Daarom moet ik regelmatig de Bijbel openen, de woorden die ik lees overdenken, de woorden die ik lees opdrinken en erin leven. Want wanneer ik dàt doe, zal ik behouden blijven en zal ik niet vallen voor de verleidingen van deze wereld.

-----,..-----

In I Tim. 4:14 spreekt Paulus Timotheüs aan om de '*genadegaven*' die hij gekregen heeft door profetie en door handoplegging van de oudsten, niet te veronachtzamen. Met andere woorden: er zijn andere mensen (voorganger, oudsten) die met Timotheüs gebeden hebben en die aan Timotheüs bevestigd hebben wat God Almachtig in Jezus Christus wil dat hij gaat doen in de gemeente.

I Tim. 4:14 Veronachtzaam de genadegave niet die in u is en die u gegeven is door profetie, met handoplegging door de raad van ouderlingen.

Ook hierbij wil ik weer de aantekening maken dat wélk woord door anderen ook gesproken, in de Naam van God Almachtig **in** Jezus Christus, nooit tegen de Bijbel in mogen gaan. Want de Bijbel is Jezus Christus zelf, en Jezus kàn niet tegen Zichzelf ingaan, want Hij is God.

Voor mij betekent het óók dat de woorden die door anderen gesproken worden in de Naam van God Almachtig **in** Jezus Christus **een bevestiging** zijn voor datgene dat ik eigenlijk al diep van binnen wel weet. Ik bedoel: Als ik helemaal niets heb met kinderen in Verweggistan, geen enkele gave heb voor kinderwerk, onderwijs, zorg of wat dan ook, dat God mij toch de opdracht geeft om naar Verweggistan te gaan om daar bijvoorbeeld een weeshuis voor kinderen op te zetten.

Als ik zoiets zou horen, dan zou ik van God Almachtig meerdere bevestigingen willen hebben, zoals Gideon de here een aantal malen om bevestiging vroeg toen hij met heel weinig mensen de grote meerderheid van de vijand aan moest vallen. (Richt. 6:33-40).

Bóvenalles geloof ik dat God Almachtig **in** Jezus Christus Zijn woorden voor mij niet in raadsels en vaagheden zal laten zien. Want God ként mij en Hij weet hoe ik met Zijn woorden omga.

-----,..-----

Dat Paulus deze woorden zó tegen Timotheüs spreekt, wil voor mij zeggen dat Timotheüs **heel erg goed** wist wat zijn '*genadegaven*' zijn.

Zijn de '*genadegaven*' waar Paulus hier over schrijft hetzelfde als de '*gaven van de Heilige Geest*'?

Voor mij is dit wel zo !

Ik geloof dat de *'genadegaven, of de gaven de Heilige Geest'* altijd bedoeld zijn voor het welzijn van de gemeente, of het welzijn van mijn naaste. Vooral in de brief aan de gemeente van Korinthe wijst Paulus met regelmaat eropdat alles wat ik in de gemeente doe, tot opbouw en tot welzijn van de gemeente moet zijn. (Kor. 14:26, II Kor. 10:8, II Kor. 13:10)

Paulus benoemt in I Kor. 12:28 de volgende *'genadegaven'*: apostelen, profeten, leraren, krachten, gave van genezing, vormen van hulpverlening, bestuurlijke gaven, het spreken van allerlei talen. Maar ik geloof dat er nog véél meer zijn. Want de Heilige Geest geeft mij datgene dat ik op dàt moment nodig heb om tot opbouw van de gemeente of mijn naaste te zijn.

Nu weet ik dat in veel kerken en gemeenten het principe van de *'vijfvoudige bediening'* geleerd wordt, op basis van wat Paulus schijft in Ef. 4:11, namelijk, profeet, apostel, herder, leraar en evangelist.

Ik heb daar toch wel moeite mee omdat ik juist in de Bijbel, juist in het leven van Jezus Christus zie, dat Hij de ene dag (of moment) een Profeet was terwijl Hij de volgende dag (of moment) een Herder was of een Leraar? En liepen die bedieningen ook niet vaak door elkaar heen? En roept God Almachtig **in** Jezus Christus mij niet op om te kijken naar Jezus Christus hoe Hij ons vóórgeleefd heeft?

Is het in *'hokjes'* stoppen van gelovigen in de kerk of de gemeente ten diepste niet een egoïstische daad? Licht daar niet iets van mijzelf achter? *'Ik ben een herder, dus ik weet daar het meeste vanaf, als er pastorale zaken te bespreken zijn moet ik daar tenminste bij zijn, en ik ben eindverantwoordelijk'.*

Of 'Ik ben een evangelist ik weet het beste hoe men mensen met Gods woord kan bereiken. Als er iets op evangelisatieterrein gebeurt in de gemeente dan moet ik daarbij betrekken worden, want ik ben de specialist.'

Of 'Ik ben aanbiddingsleider, want ik heb aan het Conservatorium gestudeerd en ik heb verstand van muziek, en ik weet hoe ik de gemeente in aanbidding moet krijgen.'

Het klinkt misschien lachwekkend, maar jammergenoeg is dit toch wat vaker gebeurt dan men op het eerste gezicht aanneemt.

☞ I Kor. 14:26 Hoe is het dan, broeders? Telkens wanneer u samenkomt, heeft iedereen een psalm, of hij heeft een onderwijzing, of hij heeft een andere taal, of hij heeft een openbaring, of hij heeft een uitleg. Laat alles gebeuren tot opbouw.

☞ II Kor. 10:8 Want ook als ik mij nog meer zou beroemen op onze volmacht, die de Heere ons gegeven heeft tot opbouw en niet tot uw afbraak, dan zou ik nog niet beschaamd worden.

☞ II Kor. 13:10 Daarom schrijf ik u dit terwijl ik afwezig ben, opdat ik, wanneer ik aanwezig ben, niet streng hoef op te treden, overeenkomstig de volmacht die de Heere mij gegeven heeft tot opbouw en niet tot afbraak.

☞ Ef. 4:11 En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, weer anderen als evangelisten en nog weer anderen als herders en leraars,

Welke 'genadegaven' heeft Timotheüs dan van God Almachtig in Jezus Christus gekregen?

Bij mijn weten wordt dat nergens in de Bijbel beschreven. Maar omdat Paulus deze brief aan Timotheüs 'de voorganger' schrijft, ga ik er van uit dat hij in ieder geval **die** gaven en talenten van God Almachtig heeft gekregen om **die** taak naar beste weten uit te voeren. Wat ik wél weet is dat God de 'genadegaven' geeft om de gemeente op te bouwen en om de gelovigen toe te rusten.

-----...-----

 Ef. 4:11-12 En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, weer anderen als evangelisten en nog weer anderen als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten, tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus,

I Timotheüs

Hoofdstuk 5

De weduwen

In bijna alle brieven die Paulus geschreven heeft, gaat hij in op de vraag **hóe** de (lokale) gemeente van God Almachtig **in** Jezus Christus het best georganiseerd kan worden, om zoveel mogelijk veiligheid, liefde, acceptatie en geborgenheid (VLAG) in zich te hebben. En daarbij besteedt Paulus veel woorden aan **hóe** om te gaan met broeders en zusters in de gemeente.

Ik heb ook in deze Mijmeringen al meermalen het voorbeeld van het *kruis* als uitgangspunt genomen. Het *kruis* met zijn twee balken die in verhouding tot elkaar moeten staan. Een verticale balk die zo dik is als een spoorbiels en een horizontale balk die zo dun als een lucifershoutje is, is **geen kruis** in balans.

Dat het kruis in balans moet zijn houdt in dat de relatie tussen mij en God Almachtig **in** Jezus Christus (de verticale balk) dus in verhouding moet staan tot de relatie tussen mij en mijn naasten (horizontale balk).

Oók heb ik geschreven dat deze balans in de praktijk voor mij als mens **onmogelijk** is. Om de eenvoudige reden dat mijn lichaam van vlees en bloed onder de heerschappij staat van satan die de heerschappij over deze aarde nog steeds in zijn bezit heeft. En mijn lichaam van vlees en bloed zondigt nog elke dag, dit in tegenstelling tot mijn geest die zondenvrij is, want mijn zonden zijn van mij weggewassen door het Bloed van Jezus Christus, en mijn ongerechtigheden zijn alle gereinigd (I Joh. 1:9). Mijn lichaam van vlees en bloed heeft altijd de neiging om mijn eigen 'ik' op de voorgrond te plaatsen, en soms gaat dit zelfs zó ver, dat dit ten kosten van mijn naaste gaat.

Alleen wanneer ik Jezus Christus centraal stel in mijn relatie met God Almachtig én mijn relatie tot andere mensen, zoals Jezus Christus ook centraal op het kruispunt van de twee balken van het kruis van Golgotha hing, pas dan kan er sprake zijn van een juiste verhouding in mijn relaties. Want door Jezus Christus centraal te stellen, **moet** mijn lichaam van vlees en bloed luisteren en doen naar wat mijn geest zegt te doen (Rom. 8:13). Want het is niet mijn geest die bepaald wat te doen, het is de Geest van God **in** Jezus Christus.

📖 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

📖 Rom. 8:13 Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

Ik ben immers mét Jezus Christus gestorven en ik ben in Hem weer opgestaan. (Gal. 2:19-20, Rom. 8:10-11 ^{HET BOEK}).

-----,..-----

Voor het onderhouden van een relatie heb ik tenminste twee partijen nodig. Ik ben zelf de ene partij, maar daarnaast heb ik dus iemand anders erbij nodig (of God Almachtig natuurlijk). En als ik dan een relatie wil opbouwen met een ander mens dan heb ik dus óók te maken hoe hij denkt, hoe zijn omgang met God **in** Jezus Christus is, wat zijn sterke eigenschappen zijn en wat zijn zwakke eigenschappen zijn.

Ik **kan** en **mag** niet verwachten dat de persoon met wie ik een relatie wil opbouwen in alles hetzelfde denkt en doet als ik. Als dat wel het geval zou zijn, dan zou de gemeente van God Almachtig maar een saaie bedoeling zijn. Ik geloof niet dat God de mensen geschapen heeft als '*Unox knakworsten*'. Allemaal even lang, allemaal dezelfde kleur, allemaal hetzelfde gewicht, allemaal dezelfde smaak.

Als ik dan over mijn broeder spreek, dan moet ik het accepteren dat hij óók een mate van geloof heeft ontvangen (Rom. 12:3) van God Almachtig, die hem in staat stelt om datgene te doen dat God voor hem voorbereid heeft om te doen (Ef. 2:10). En die mate van geloof kan afwijken van de mate van geloof die ik van God heb gehad om datgene te doen dat God voor mij voorbereid heeft om te doen.

Let op! Ik spreek dus niet in termen van méér of minder, beter of slechter, goed of fout. Ik geloof dat iedere Christen een mate van geloof heeft ontvangen die hem in staat stelt om de goede werken te doen die God **voor hem** heeft voorbereid te doen.

-----,..-----

Ik schrijf hier over mijn broeders en zusters: Juist omdat zij niet allemaal hetzelfde zijn, en juist omdat zij ook allemaal een lichaam van vlees en bloed hebben dat leeft in deze wereld onder de heerschappij van satan, en juist omdat zij ook allemaal een eigen mate van geloof hebben ontvangen, zoals ik ook een mate van geloof heb ontvangen, en juist omdat zij allemaal unieke zelfstandige mensen in de Heer zijn, *Is het nodig* dat **ik** onderwezen wordt in **hóe** een lokale kerkelijke gemeente georganiseerd zou moeten worden. **Hóe** de omgang met andere mensen moet zijn, en wat ik wel en niet van die lokale kerkelijke gemeente mag verwachten. En wat mijn broeders en zusters van mij mogen verwachten.

 Rom. 8:10-11 ^(HET BOEK) Door de zonde is uw lichaam onderworpen aan de dood. Maar als Christus in u woont, Als uw geest levend omdat God u als rechtvaardig beschouwt. Als de Geest van God in u woont, heeft dat ook gevolgen voor uw lichaam. God heeft Jezus uit de dood opgewekt. Wel, doordat Zijn Geest in u woont, zal Hij ook uw sterfelijke lichaam levend maken.

 Gal. 2:19-20 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven

 Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Daarom schrijft Paulus over tal van zaken die de lokale kerkelijke gemeente van God Almachtig aangaat, en dus ook mij aangaat omdat ik lid van die gemeente ben. En zo wil Paulus Timotheüs ook in dit Bijbelgedeelte weer een aantal richtlijnen aangeven voor een goed functioneren van de gemeente.

-----...-----

Boven dit Bijbelgedeelte staat het kopje 'De weduwen'. Maar als ik de inhoud van dit Bijbelgedeelte lees en om mij heen kijk vandaag de dag, dan durf ik hier gerust te stellen dat deze woorden voor iedereen van belang zijn, die zich in de kerk of gemeente bevinden.

Want in het kort gaat het naar mijn idee over het helpen van gemeenteleden in moeilijke omstandigheden. En let wel!! dat dient de core business van de kerk te zijn: Het helpen van de armen, de weduwen, wezen en de vluchtelingen.

Paulus neemt hier als voorbeeld één bepaalde groep gemeenteleden, namelijk de weduwen. En alhoewel het verdriet om het verlies van een echtgenoot heel groot is, schuwt Paulus niet om te beschrijven wat deze weduwen van de kerkelijke gemeente mogen en kunnen verwachten. Daarbij onderscheid makend tussen 'jonge' weduwen en de oudere 'weduwen'.

Als ik deze woorden van Paulus, dan roept de gemeente op om het grote gebod van God Almachtig na te leven. En dat is dat ik allereerst God liefheb boven alles, maar dat daar aan gelijk is mijn liefde voor mijn naaste. (Matt:36-39)

Vanuit dat **grote gebod** moet ik mij kunnen beheersen als het mijn naaste betreft. Of zij nu oud of jong zijn.

Goed omgaan met de jongeren, waaronder mijn eigen kinderen (Ef. 6:1-4), is een voorwaarde om de VLAG hoog in top te laten wapperen. En daarbij hoort ook het 'in boosheid uitvallen' tegen mensen. (I Tim. 5:1). Dat past een wedergeboren Christen gewoonweg niet. En dat wil helemaal niet zeggen dat ik als wedergeboren Christen niet boos kan of mag zijn, maar die boosheid moet altijd onderschikt zijn aan het welzijn van mijn naaste. (I Petr. 5:5).

Het bovenstaande is één aspect van het samen gemeente zijn. Een ander aspect is dat iedereen in eerste instantie verantwoordelijk is voor zijn eigen hebben en houden. Dus ook dat iedereen in eerste instantie verantwoordelijk is voor zijn eigen inkomen, voor zijn eigen bezit en goed, voor zijn eigen balans van inkomsten en uitgaven.

☞ Matt. 22:36-39 Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

☞ Ef.6:1-4 Kinderen, wees je ouders gehoorzaam in de Heere, want dat is juist. Eer je vader en moeder (dat is het eerste gebod met een belofte), opdat het je goed gaat en je lang leeft op de aarde. En vaders, wek geen toorn bij uw kinderen op, maar voed hen op in de onderwijzing en de terechtwijzing van de Heere.

☞ I Tim. 5:1 Vaar niet uit tegen een oude man, maar spoor hem aan als een vader, jonge mannen als broers,

☞ I Petr. 5:5 Evenzo, jongeren, wees aan de ouderen onderdanig; en wees allen elkaar onderdanig. Wees met nederigheid bekleed, want God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade.

Paulus heeft al eerder in zijn brieven geschreven (bijvoorbeeld I Thess. 4:11-12), dat er mensen in de gemeente kunnen zijn, die enerzijds denken dat Jezus Christus zó snel terug zal komen op deze aarde, dat zij maar vast hun werk hebben opgezegd om klaar te staan wanneer die gebeurtenis zal plaatsvinden. Maar anderzijds zullen er óók mensen de gemeente binnenkomen die de gemeente zien als een oplossing van hun financiële problemen. Matt. 10:16.

-----...-----

Sonja en ik hebben jarenlang mensen in de gemeente waarin wij zaten pastorale hulp gegeven. Mensen met financiële problemen, emotionele problemen, relationele problemen.

Als het om het geven van pastorale hulp ging, waren wij altijd heel duidelijk:

1. De hulp die wij geven, is **niet** van ons, maar komt van God Almachtig **in** Jezus Christus af; Dank en eer komen **Hem alleen toe** en niet ons als mensen;
2. Voor het geven van pastorale hulp (op welk gebied dan ook), wordt eerst een 'behandelplan' opgesteld. Wat willen we, waar zijn we nu, waar gaan we heen, wanneer zijn we daar;
3. Als er financiële hulp gegeven moest worden, dan gebeurde dat in de vorm van een lening mét een officieel leningscontract;
4. Als er een financiële lening gegeven moest worden dan moesten de mensen zich vrijwillig onder curatele stellen. Wij namen hun bankpasjes in, en de mensen kregen dan een 'weekgeld' om van te leven. Alles naar de financiële inventarisatie die had plaatsgevonden; Het betalen van de vaste lasten en andere rekeningen gebeurde op basis van het opgestelde behandelplan en de inventarisatie van de financiën, en die betalingen werden door ons gedaan.
5. Mensen die om hulp vroegen gaven de zeggenschap over hun 'spullen' over aan ons;
6. Sonja en ik waren deel van een pastoraal team, waarin wekelijks de voortgang van de hulpvragen werd behandeld. Maar ook werd er over de hulpvragers en hun problematiek gesproken, om 'tunnelvisie' te voorkomen.
7. De mensen die om hulp vroegen in de gemeente **moesten** zich stellen onder Gods gezag, dat is de Bijbel;

Het belangrijkste dat ik met het voorgaande wil zeggen is dat hulp niet 'zomaar' gegeven wordt, en dat 'hulp' altijd een doel moet hebben. Oplossen van financiële problemen, oplossen van relationele problemen, herstel en genezing van emotionele wonden, maar ook het eventuele doorsturen naar de reguliere gezondheidszorg.

☞ I Thess. 4:11-12 en er een eer in te stellen rustig te zijn en uw eigen zaken te behartigen en te werken met uw eigen handen, zoals wij u bevolen hebben, opdat u op een gepaste wijze wandelt ten opzichte van hen die buitenstaan, en niets nodig hebt.

☞ Matt. 10:16 Zie, Ik zend u als schapen te midden van de wolven; wees dus bedachtzaam als de slangen en oprecht als de duiven.

En datzelfde principe zie ik Paulus hier uitleggen als hij schrijft dat jonge weduwen (en ik noem daar de jonge weduwnaars ook bij) in eerste instantie zelf voor hun inkomen en hun hebben en houden verantwoordelijk zijn. En als die jonge weduwen niet rond kunnen komen, dat zij dan allereerst bij hun eigen kinderen en/of familie moeten aankloppen om hulp. (I Tim. 5:2). En als die kinderen en/of kleinkinderen en/of familie er niet is, of niet bereid zijn om bij te springen, dat die jonge weduwen dan gaan werken.

Ik schrijf dat allemaal heel gemakkelijk op, maar de praktijk kan veel moeilijker zijn.

Want wat te doen met een jonge weduwe, met jongere kinderen?

Ik weet uit ervaring wat een enorme puzzel het kan zijn om het huishouden met alles er op en er aan, rond te krijgen. Maar ook al is het een enorme puzzel, we moeten er niet voor weglopen. Want als ook een jonge weduwe écht niet rond kan komen, of haar huishouden niet georganiseerd kan krijgen zodat zij kan gaan werken, dan moet de gemeente daar óók voor in actie komen. Denk aan kinderoppas, boodschappen doen, hulp in de huishouding en ga zo maar door.

Ligt die verantwoordelijkheid er dan niet voor de oudere weduwen?

Om die vraag te kunnen beantwoorden moet ik eerst aangeven wie die oudere weduwen dan zijn. Want in het tegenwoordige Nederland is het al jarenlang 'normaal' dat mannen én vrouwen moeten werken tot hun 6xx jaar, om pas daarna in aanmerking te kunnen komen van AOW met of zonder aanvullend pensioen. De omstandigheden in de tijd van Paulus en Timotheüs waren op dat gebied totaal anders. Er was geen AOW, er was geen pensioen, er was geen doorbetaling bij ziekte of ongeval. Maar dat betreft dus alleen het financiële gedeelte.

Conclusie: Wat ik uit dit Bijbelgedeelte haal is dat gemeenteleden in eerste instantie zelf verantwoordelijk zijn voor hun hebben en houden. (I Tim. 5:16). En wanneer zij dat écht niet kunnen, om welke reden dan ook, dan kan en mag om patorale hulp gevraagd worden aan de gemeente. Maar dan wel onder voorwaarden, zoals Paulus hier bijvoorbeeld schrijft in vers 5-7.

-----...-----

☞ I Tim. 5:2-4 oude vrouwen als moeders, jonge vrouwen als zusters, in alle reinheid. Houd weduwen die werkelijk weduwen zijn, in ere. Maar indien een weduwe kinderen of kleinkinderen heeft, laten dezen leren vóór alles thuis godsvrucht te beoefenen en aan hun voorgeslacht te vergelden wat ze aan hen te danken hebben. Want dat is goed en welgevallig in de ogen van God.

☞ I Tim. 5:16 Als een gelovige man of gelovige vrouw weduwen in de familie heeft, laten zij die bijstaan en laat de gemeente daarmee niet belast worden, opdat die hulp kan geven aan hen die werkelijk weduwen zijn.

☞ I Tim. 5:5-7 Zij nu die werkelijk weduwe is, en alleen is overgebleven, hoopt op God, en volhardt in smekingen en gebeden, nacht en dag. Maar zij die haar lusten volgt, is levend dood. Beveel ook dit, opdat zij onberispelijk zijn.

Paulus schrijft er over dat weduwen die haar eigen lusten volgen, buitengesloten moeten worden van gemeentelijke hulp.

Ik wil hier nogmaals een Bijbels uitgangspunt benoemen, zoals ik dat ook heb gedaan bij Mijn mijmeringen bij de brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe (Hoofdstuk 7), als het gaat om het huwelijk en de echtscheiding, waarbij ik weet hoe gevoelig dit onderwerp is en vooral vandaag de dag zeer Kritisch wordt bekenen. Ik herhaal datgene wat ik daar geschreven heb:

Het huwelijksleven

Hoofdstuk zeven van de eerste brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe is misschien wel het hoofdstuk dat vandaag de dag de meeste tegenstand krijgt vanwege de vermeende inbreuk in de privacy van mensen. Het gaat hier namelijk over het huwelijk, omgang tussen man en vrouw, echtscheiding en hertrouw.

Ik kan dit hoofdstuk alleen lezen en begrijpen wanneer ik er tot in het diepst van mijn vezels van doordrongen ben, dat een werelds leven **niets** te maken heeft met een geestelijk leven. Dat mijn lichaam van vlees en bloed (mijn vlees) niets van doen heeft met mijn geest, alhoewel mijn geest wel gevangen zit in dit lichaam van vlees en bloed. Het koninkrijk van God Almachtig is iets anders dan de wereld.

Een geestelijk leven, is een leven dat toebehoort aan God Almachtig **in** Jezus Christus. Is een leven dat Hem erkent als een soeverein God en erkent dat Hij altijd en overal in-control is. Is een leven in het besef dat ik een inwoner ben van het Koninkrijk van God. Dat gaat zelfs zover dat ik erken niet van mijzelf te zijn, maar dat God mij gemaakt heeft naar Zijn Beeld (Gen. 1:26) en dat het beeld dat God heeft van mij, overeenkomt met datgene dat Hij voor ogen had met mij, voordat Hij mij maakte (Jer. 18:1-4).

Ik schrijf in mijn mijmeringen bij de verschillende Bijbelboeken vaak over dit geestelijk leven:

- als ik schrijf over het zijn van eersteling of ambassadeur van het Koninkrijk van God Almachtig;
- als ik schrijf over de karaktereigenschappen die Jezus Christus in Matt. 5:1-12 noemt van inwoners van dat Koninkrijk van God;
- als ik schrijf over dat ik geen twee heren tegelijk kan dienen (Matt. 6:24) maar dat ik een keuze moet maken. Een keuze vóór het leven en een keuze tégen de dood;
- als ik schrijf dat een mens een keuze moet maken tussen God Almachtig en satan.

Als ik één voor de hiervoor genoemde zaken niet erken, en moeite heb om God Almachtige **in** Jezus Christus te erkennen als soeverein God, dan zullen (zoals bij veel mensen het geval is) de nekharen rechttop gaan staan wanneer Paulus over het huwelijk, echtscheiding en hertrouw spreekt.

 Gen. 1:26 En God zei: *Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!*

 Jer. 18:1-4 Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: *Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken.*

 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Laat ik voordat ik *mijn mijmeringen* over dit hoofdstuk op papier zet, maar direct bekennen dat ik mij schuldig heb gemaakt aan alle punten die Paulus hier beschrijft. Want ik heb ook overspel gepleegd, ik ben ook gescheiden en ik ben ook weer hertrouwd. Laat dus niemand mij verwijten dat ik hier een verhaal schrijf vanuit '*de goede kant van de lijn*'. Net zoals alle mensen op de hele wereld, heb ik ook Gods geboden en inzettingen overtreden. En ook voor mij kan de Rechter niet anders dan rechtspreken op basis van mijn strafdossier.

Maar Halleluja!, omdat ik God Almachtig **in** Jezus Christus heb aangenomen als mijn Redder en Verlosser, en daarmee erken dat Hij de inhoud van mijn strafdossier leeggemaakt heeft, mag ik weten dat de Rechter mij vrijgesproken heeft. Er is immers niets dat mij aanklaagt! (Kol. 2:13-14)

Ben ik daarmee dan trots op mijn verleden? Absoluut niet.

Als ik nu terugkijk naar die jaren, dan berouwt het mij tot in het diepst van mijn genen. Berouw voor wat ik God Almachtig **in** Jezus Christus heb aangedaan; berouw voor wat ik mijn ex-vrouw heb aangedaan; berouw voor wat ik mijn oudste zoon heb aangedaan; berouw voor wat ik mijn ex-schoonfamilie heb aangedaan. Het was en is een inktzwarte bladzijde uit mijn levensboek, en misschien is het wel een heel inktzwart hoofdstuk.

Het herstel dat God Almachtig mij gegeven heeft in Jezus Christus, is na een worsteling van vele jaren pas tot stand gekomen. De vergeving die God mij aanbood, kon ik jarenlang niet aannemen en dus kon ik mij ook niet met God verzoenen. En omdat ik mij niet met Hem kon verzoenen, kon ik mij ook niet met mijzelf verzoenen wat mij weer maakte tot een persoon dat constant met zichzelf in conflict was. En daarmee heb ik mijn huidige vrouw weer erg veel verdriet mee aangedaan en ook de kinderen uit mijn tweede huwelijk.

Overspel (door Paulus gewoon hoererij genoemd!), echtscheiding, maar ook hertrouw, maken een mens tot een gigantisch slagveld waarin vele partijen strijden om de overwinning, terwijl het eindresultaat alleen maar verliezers oplevert.

Ik kan uit eigen ervaring schrijven dat na een gigantische worsteling van meer dan tien jaar God Almachtig mij net als Jakob op de heupspier sloeg (Gen. 32) en tegen mij zei dat Hij van mij niet kon winnen (Gen. 32:25), als ik mijzelf niet voor de volle honderd procent aan Hem over zou geven.

Jakob liep de rest van zijn leven mank door deze gebeurtenis die in Gen. 32 beschreven staat om hem al zijn dagen dat hij leefde, te herinneren aan wat er die nacht in Pniël gebeurde en dat God de Almachtige God is. In augustus 1995 ben ik huilend op mijn knieën gevallen omdat ik niet meer kón, en heb ik na een strijd van meer dan tien jaar alles wat ik ben en heb, aan God Almachtig **in** Jezus Christus gegeven.

 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

 Gen. 32:25 En toen de Man zag dat Hij hem niet kon overwinnen, raakte Hij zijn heupgewricht aan, zodat het heupgewricht van Jakob ontwricht raakte toen Hij met hem worstelde.

Daar op mijn knieën heb ik voor het eerst de tafel des Heren gevierd (avondmaal) in de wetenschap dat Jezus Christus mijn zonden op Zich had genomen en dat Hij mij vergeven had. Voor het eerst van mijn leven ervoer ik in mijn lichaam van vlees en bloed die vergeving en de verzoening.

Zeg dus alsjeblief niet dat die weg van herstel en verzoening een 'eitje' is. En zeg ook niet: *'maar jij Roelof bent ook gescheiden en hertrouwd, wat wil jij ons nu zeggen!, jij kunt gemakkelijk praten'*.

Als dat jouw gedachte is, sla dan dit hoofdstuk alsjeblieft over met lezen, want de woorden die ik op schrijf naar aanleiding van wat Paulus geschreven heeft, zullen zal je alleen maar kwetsen. En dat is nooit de bedoeling van God Almachtig **in** Jezus Christus, noch van Paulus die deze woorden als Zijn dienstknecht op papier heeft gezet. En ook is dat nooit mijn bedoeling.

-----,-----

Hoofdstuk zeven van de eerste brief aan de gemeente van Korinthe kan ik eigenlijk heel gemakkelijk in een paar regels samenvatten: *'Als je gaat trouwen, haal je jezelf ook veel zorgen op je hals'*.

Paulus zegt dit omdat (als ik getrouwd ben) niet alleen de zorg over mijzelf heb, maar ook over mijn partner en mijn eventuele kinderen. *'Waren jullie maar als mij'* zegt Paulus. Dat wil zeggen: ongetrouwd, dan zou je al je energie kunnen steken in het onderhouden van je relatie met de Heer.

Wil Paulus hiermee adviseren dat niemand meer moet gaan trouwen? Absoluut niet, want het huwelijk is een heilig verbond dat God Almachtig Zelf ingesteld heeft. Hij heeft de man aan de vrouw en de vrouw aan de man gegeven, **zodat zij één zouden zijn** (Gen. 2:24). En Jezus Christus vult dit aan in Matt. 19:5-6 dat zij daarmee ook één vlees zouden zijn.

In *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis ben ik hier dieper op ingegaan als ik schrijf dat God Almachtig de relatie tussen Jezus Christus, de man, en de vrouw als een onverbreekelijke eenheid ziet waarbinnen geen machtsverhouding is. Want als iemand één van deze drie personen uit die eenheid haalt en hem of haar een aparte plaats toekent, dan is de intimiteit weg, is de veiligheid weg.

Met andere woorden: Als Jezus Christus in Joh. 17:21-23 zegt dat Zijn kinderen één met Hem zijn zoals Hijzelf één is met God de Vader dan spreekt Hij dus over die eenheid, die ook zou moeten gelden binnen het huwelijk.

-----,-----

Paulus begin te zeggen dat hij antwoord gaat geven over zaken die de gemeente van Korinthe hem waarschijnlijk in een brief gesteld heeft. Met andere woorden: datgene waar Paulus over gaat schrijven kwam dus schijnbaar voor in de gemeente van Korinthe.

 Gen. 2:24 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.

 Matt. 19:5-6 en gezegd heeft: Daar-om zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn, zodat zij niet meer twee zijn, maar één vlees? Dus, wat God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden.

 Joh. 17:21-23 opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt. En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, zoals Wij Eén zijn; Ik in hen, en U in Mij, opdat zij volmaakt één zijn en opdat de wereld erkent dat U Mij gezonden hebt en hen liefgehad hebt, zoals U Mij hebt liefgehad.

Trek de lijn eens door naar vandaag? Komen zaken als omgang man-vrouw, huwelijk, echtscheiding en hertrouwen vandaag de dag ook niet regelmatig voor in de kerk en de gemeente?

'Laat iedere man zijn eigen vrouw hebben, en laat iedere vrouw haar eigen man hebben', schrijft Paulus. Dat is de samenlevingsvorm die God Almachtig mij voorschrijft. Alle andere samenlevingsvormen worden door Paulus hoererij genoemd. Zó heeft God de aarde geschapen én de mens geschapen.

Door de zondeval (Gen. 3) van de eerste mens is er een onoverbrugbare kloof gekomen tussen God Almachtig en de mens. Een kloof die zich kenmerkt door het feit dat de mens allerlei andere dingen is gaan doen, dan God heeft gewild. Een kloof die zich kenmerkt door een afkeer van God, en soms lijkt het er zelfs wel op dat de mens niets liever **wil** dan God kwetsen, door op de meest bizarre wijze zijn geboden en inzettingen met de voeten te vertreden.

Als Paulus in Ef. 6:12 zegt dat wij niet te strijden hebben tegen mensen van vlees en bloed maar tegen machten en overheden uit de hemelse gewesten, dan weet ik dat achter dit bizarre gedrag van mensen, ten op zichte van de geboden en inzettingen die God Almachtig gegeven heeft, niemand anders zit dan satan hemzelf. Hij is immers de verwoester die God geschapen heeft om te verwoesten (Jes. 54:16).

En of mensen dit nu beseffen of niet, erkennen of niet, het is gewoon een feit dat satan **door** mensen heen werkt. En eens zal dat ook in volle openbaarheid komen.

Mensen worden of geïnspireerd door de Heilige Geest van God Almachtig **in** Jezus Christus of zij worden geïnspireerd door satan de verwoester. Andere mogelijkheden zijn er niet. In Matt. 6:24 zegt Jezus Christus dat ik geen twee heren tegelijk kan dienen. Of ik heb de ene lief en haat de andere. Of ik heb de andere lief en haat de ene. Ik kan ook niet tegelijk dood én levend zijn.

-----...-----

Paulus gaat verder over de huwelijksrelatie. En wat hij schrijft in vers 2 en 3 is dit: *'de man moet aan zijn vrouw de verschuldigde bereidwilligheid tonen en de vrouw moet aan de man haar verschuldigde bereidwilligheid tonen; dat de vrouw niet de beschikking heeft over haar eigen lichaam en dat de man ook niet beschikking heeft over zijn lichaam heeft'.*

Voor mij kan dat niet anders uitgelegd worden dan dat Paulus hier schrijft over de Goddelijke eenheid in het huwelijk (zoals ik hiervoor geschreven heb). Het gaat hier namelijk over de seksuele omgang binnen het huwelijk. En dat is een uitermate gevoelig onderwerp. Want zegt de Bijbel hier dat je maar te alle tijde van alles op seksueel gebied over je heen moeten laten komen? Zowel de man als de vrouw?

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

☞ Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

☞ Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

☞ I Kor. 7:2-3 Maar laat vanwege allerlei vormen van hoererij iedere man zijn eigen vrouw hebben en iedere vrouw haar eigen man. Laat de man aan zijn vrouw de verschuldigde bereidwilligheid betonen en evenzo ook de vrouw aan haar man.

Alleen het stellen van deze vraag geeft aan dat men niet veel begrijpt van de Goddelijke eenheid in het huwelijk. Een Goddelijke eenheid in het huwelijk is een relatie waarbij de **VLAG** hoog in top wappert. Waarbij de letter **V** staat voor **Veiligheid**; waarbij de letter **L** staat voor **Liefde**; waarbij de letter **A** staat voor **Aanvaarding** en waarbij de letter **G** staat voor **Geborgenheid**.

Zou het mogelijk zijn dat één van de huwelijkspartners zijn wil op seksueel gebied (maar ook op alle gebieden) aan de ander oplegt, tegen de wil van die ander, terwijl de **VLAG** in top wappert?

Man en vrouw zijn een eenheid. Zo heeft God Almachtig man en vrouw geschapen. En in die eenheid regeert de **Liefde**. En de Liefde kan nooit iemand kwetsen of pijn doen. Die liefde staat altijd open voor het aannemen van de ander. God heeft de mens mannelijk én vrouwelijk geschapen. (Gen. 1:27) naar Zijn Beeld (Gen. 1:26).

God Almachtig heeft de mens gelijkwaardig geschapen. De man kan nooit méér zijn dan de vrouw; de vrouw kan nooit méér zijn dan de man. In de Goddelijke eenheid van het huwelijk is het juist het verlangen van de ene om de andere huwelijkspartner hoger te achten dan zichzelf. (Fil. 2:3-4).

Ik wijs er nogmaals op dat in de eerste vijf hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis, voor het woord 'Adam', in de grondtekst het woord 'eerste mens' staat. Mannelijk én vrouwelijk zoals God Almachtig de eerste mens geschapen heeft. Pas vanaf hoofdstuk vijf van het Bijbelboek Genesis wordt met Adam daadwerkelijk een man bedoeld die Adam heet.

-----...-----

Hoe kan Paulus toch deze woorden schrijven als hij zelf helemaal niet getrouwd was? Wat weet Paulus nu eigenlijk van het huwelijk? Paulus had toch helemaal geen omgang met een vrouw? Tenminste niet als ik de Bijbel lees.

Ik geloof er helemaal niets van dat Paulus nooit het verlangen heeft gehad om kennis te hebben aan een vrouw. En het betekent ook niet dat Paulus niet weet wat het is om seksuele verlangens te hebben. Ik zou zelfs datgene wat Paulus zegt over 'de doorn in zijn vlees' (II Kor. 12:7-10) hierop van toepassing kunnen laten zijn. Het staat niet beschreven, maar ik kan mij goed voorstellen dat je als man verlangt naar een vrouw. En als deze niet op je pad komt, dat je daar verdriet en pijn over hebt.

Daarnaast bedenk ik mij ook dat Paulus grootgebracht is in de leer van Farizeeërs. Hij was een leerling van de opper Farizeeër Gamaliël (Hand. 22:3). Het is bekend dat het Farizeeërschap een leer was waar heel veel van een man gevraagd werd op het gebied van zelfbeheersing. Het tot in het uiterste voldoen aan de wetten en inzettingen die God Almachtig geboden had aan Zijn volk Israël door Mozes.

Gen. 1:27 En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Fil. 2:3-4 Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf. Laat eenieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is.

II Kor. 12:7-10 En opdat ik mij door het alles overtreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, is mij een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet zou verheffen. Hierover heb ik de Heere driemaal gesmeekt dat hij van mij weg zou gaan. Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen. Daarom heb ik een behagen in zwakheden: in smadelijke behandelingen, in no-den, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil. Want wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig.

Het is niet moeilijk om daar op door te borduren, dat het de Farizeeërs met de paplepel ingegoten was om zichzelf te beheersen en emoties onder controle houden. En zo was Paulus ook opgegroeid, en ook wat betreft zijn gevoelens en verlangens naar een vrouw. Maar dat alles wil helemaal niet zeggen dat deze verlangens en gevoelens er bij Paulus niet waren!

-----...-----

Paulus was dus een ongehuwd man en was vanaf zijn jongste jeugd getraind in zelfbeheersing. Ook wat zijn gevoelens en verlangens betreft. Maar daar is het verhaal niet mee geschreven. Paulus zet in dit Bijbelgedeelte het ongehuwd zijn tegenover het gehuwd zijn. In mijn ogen zo objectief mogelijk.

Als ik getrouwd ben, heb ik verplichtingen naar mijn partner, naar mijn eventuele kinderen. Maar ik kan ook zorgen hebben om mijn huwelijkspartner of mijn eventuele kinderen. Paulus noemt dat zaken die mijn aandacht nodig hebben.

Maar aandacht die ik aan de één geef, kan ik niet tegelijkertijd aan de ander geven. En daar doelt Paulus op God Almachtig **in** Jezus Christus.

Als de tijd waarin Paulus leefde op relationeel gebied net zo complex was als in de tijd waarin wij leven, dan heeft Paulus ook heel veel ellende en misère gezien binnen huwelijken. Maar bovenaan heeft hij gezien dat God Almachtig vaak niet meer de belangrijkste Persoon in de huwelijkseenheid is. Juist omdat die aandacht verdeeld moet worden. Let op! Ik spreek hier niet over goed of slecht. Het is gewoon een feit.

Aan de andere kant kijkt Paulus naar zijn eigen leven. Misschien moet hij wel elke dag vechten tegen en met zijn verlangens en begeerten, maar hij hoeft zich **geen** zorgen te maken over een huwelijkspartner en al helemaal niet over kinderen. En Paulus ziet dus dat het leven dat hij leidt de voorkeur **bij hem** heeft boven het leven in een huwelijksverband.

Nog een keer: het gaat niet over goed of slecht of over gelijk hebben of ongelijk hebben. Het is gewoon een constatering die Paulus bij de uitspraak brengt van vers 7: 'Want ik zou wel willen dat alle mensen waren zoals ik.' Met andere woorden: ongehuwd. (I Kor. 7:7, Hand. 26:29)

Het mooie van Paulus vind ik, dat hij alles wat hij tot nu toe geschreven heeft over het huwelijk, direct weer teruggeeft aan God Almachtig door te zeggen: 'maar ieder heeft zijn eigen genadegaven van God; de één op deze wijze, de ander op die wijze'. Met andere woorden: Het is God Almachtig die het een man geeft om een vrouw te trouwen of een vrouw die een man krijgt om te trouwen. Ook dat is een genadegave van God. Ondanks dat in alle tijden mannen op zoek zijn naar een vrouw en vrouwen op zoek zijn naar een man. Dat zoeken naar elkaar is óók door God gegeven om te kunnen voldoen aan de huwelijksinstelling die God gegeven heeft.

 Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

 I Kor. 7:7 Want ik zou wel willen dat alle mensen waren zoals ikzelf, maar ieder heeft zijn eigen genadegave van God, de één op deze wijze, de ander op die wijze.

 Hand. 26:29 En Paulus zei: Ik zou van God wel wensen dat, én bijna én geheel, niet alleen u maar ook allen die vandaag naar mij luisteren, zouden worden zoals ik ben, uitgezonderd deze boeien.

Gods kinderen weten dat de partner die op hun levensweg komt en de kinderen die eventueel uit dat huwelijksverbond geboren worden, van God Almachtig komen. En is dit niet zo; komt er geen huwelijksverbond? Spendeer dan je tijd aan het eren, loven en prijzen van God. Want Hij heeft jou en mij geschapen om de goede werken te doen die Hij heeft voorbereid (Ef. 2:10)

-----,-----

Conclusie: Het huwelijk vergt energie en dwingt mij om mijn aandacht te verdelen. Aandacht die ik vóór mijn huwelijk misschien wel alleen aan God Almachtig **in** Jezus Christus kon geven.

Als een wedergeboren Christen gaat trouwen moet ik mij hiervan bewust zijn. Verteerd worden door verlangens en begeerten naar een partner is niet goed; trouw dan. Aan de andere kant: Ben ik zó vol van de Here God Almachtig **in** Jezus Christus, zodat er geen ruimte is voor een huwelijkspartner; trouw dan niet.

Het hele stuk dat Paulus hier schrijft over het huwelijk heeft niets met onderdrukking of met minderwaardigheid van één van de huwelijkspartners te maken. Het gaat hier over wie God Almachtig **in** Jezus Christus in mijn leven is. En nogmaals: Het gaat niet over goed of fout.

Tenminste als het gaat over de huwelijksrelatie zoals God Almachtig die voor ogen heeft. En dat is een huwelijksrelatie tussen een man en een vrouw. Andere samenlevingsvormen waarbij ook lichamelijke intimiteit aan de orde komt, is gedrag dat God afwijst. En in God wijs ik dat ook af als niet van God zijnde, want ik ben één in en met Jezus Christus.

Maar ook hier moet ik weer een ernstige waarschuwing plaatsen: Het gedrag van mensen wordt afgekeurd. Het afkeuren van mensen zelf is en mag nooit aan de orde zijn.

Alle mensen zijn geschapen door God Almachtig naar Zijn Beeld. Als ik dus mensen zou afwijzen zou ik dus ten diepste God ter verantwoording roepen waarom Hij mensen gemaakt heeft zoals Hij ze gemaakt heeft. Ik zou daarmee God de Almachtige Zelf afwijzen.

Over echtscheiding

Het thema huwelijk is voor mij als een medaille met twee zijden. Aan de ene kant is het door God Almachtig ingesteld dat een man een vrouw trouwt. De andere zijde van die medaille is dat er veel oorzaken kunnen ontstaan die dat huwelijk doen beëindigen.

Laat mij heel erg duidelijk zijn. Het is God's bedoeling nooit geweest dat er een huwelijksverbond gesloten zou worden tussen man en vrouw, dat (op termijn) weer beëindigd zou kunnen worden.

In Matt. 19:1-12 wordt Jezus Christus gevraagd of een man mag scheiden van zijn vrouw (of andersom). Want Mozes heeft toch de zogenaamde scheidingsbrief in het leven geroepen.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Hierop antwoord Jezus Christus dat Mozes inderdaad een scheidingsbrief heeft gemaakt, maar dat dit nooit God's bedoeling was. Mozes heeft deze brief gemaakt vanwege de hardheid van de mens (lees de zonde).

Kijk eens om je heen. Als ik zie welk onrecht er zich vaak afspeelt in het huwelijk, vaak op allerlei terreinen, dan moet er regelmatig een beroep worden gedaan op die scheidingsbrief. Is het niet tot bescherming van één of beide huwelijkspartners, dan wel om de eventuele kinderen te beschermen.

Dus: echtscheiden mag?

Op basis van de scheidingsbrief die Mozes destijds heeft ingesteld is het mogelijk om het huwelijk te verbreken. **Maar dit is niet zonder consequenties!**

Paulus schrijft hier onomwonden dat wanneer een huwelijk beëindigd is, de beide huwelijkspartners **niet weer opnieuw** met een andere huwelijkspartner mogen trouwen. En daar wringt de schoen bij heel veel mensen. Er wordt dan gezegd: *'Wat is God de Almachtige hard dat Hij het niet goedkeurt dat een mens een nieuwe huwelijksrelatie aangaat'*.

Maar bekijk het eens vanuit het standpunt van God Almachtig: God heeft Zijn zegen gegeven aan het huwelijk. Ouders hebben hun zoon of dochter weggegeven voor het altaar onder de zegen van de Heer. Dat kan toch maar één keer gebeuren. Ik kan mijn dochter of zoon toch niet meerdere keren weggeven?

Een huwelijksbeëindiging is één van de meest traumatische ervaringen voor een mens. Zowel voor de huwelijkspartners als voor de eventuele kinderen. En dan heb ik het nog niet eens over wederzijdse ouders en andere familieleden. Het is een scheiding die wordt aangebracht met een botte bijl die veel pijn en verdriet oplevert en maar moeilijk geneest.

Let wel! Ik spreek hier over het huwelijk tussen twee wedergeboren Christenen. De wereld gaat hier heel anders mee om. De wereld moedigt het juist aan dat ik het *'recht'* heb om een huwelijksrelatie aan te gaan met wie ik wil; met welke sexe dan ook; en als het huwelijk mij niet meer bevalt, dan heb ik het *'recht'* om dit zo snel mogelijk te beëindigen.

Er is een enorm verschil tussen het *'wereldse'* leven en het *'geestelijke'* leven. De wereld begrijpt het geestelijke niet en het geestelijke begrijpt het wereldse niet. En kan dat ook niet want wat heeft God Almachtig met satan te maken? Wat heeft licht met duisternis te maken? Wat heeft leven met dood te maken?

Al deze dingen staan recht tegenover elkaar maar kunnen niet vermengd worden. Ik kan niet levend en dood tegelijk zijn.

Toch zijn er (wedergeboren) Christenen die verliefd worden op een ongelovige partner. En zelfs daarmee een huwelijk aangaan.

Persoonlijk begrijp ik heel goed wat liefde en verliefdheid doet. Maar op basis van het voorgaande zijn dit dus twee totaal verschillende entiteiten die gewoonweg niet samengaan. Ook hierbij moet ik weer uit eigen ervaring spreken.

Ik ken het gezegde: *'Twee geloven op één kussen; daar slaapt de duivel tussen'*. Die vermenging van gelovigen met ongelovigen gaat gewoon niet, maar gebeurt wel. Net zoals de *'zonen van God'* in Gen. 6:1-2 de dochters van de wereld trouwden met alle gevolgen van dien.

Kijk eens naar het leven van Salomo. De grote koning Salomo die de tempel bouwde die zijn vader David had uitgetekend. Die op zijn knieën de tempel aan God Almachtig opdroeg (I Kon. 8) en God smeekte om naar Zijn volk Israël te blijven omzien in alle omstandigheden. Niet veel later begon deze koning Salomo een harem met veel vrouwen te verzamelen. En die vrouwen kwamen uit alle delen van de wereld en namen allemaal hun eigen verleden en geloof (afgoden) mee, waardoor Salomo langzaam werd afgetrokken van het geloof in Die Ene God met alle gevolgen van dien.

-----,-----

Paulus schrijft heel simpel dat het beter is om niet te trouwen. Het bespaart veel zorgen, veel pijn en veel verdriet. En zaken als echtscheiding en hertrouwen; zaken als de keuze over welke partner ik moet trouwen en al dat soort dingen; daar heeft Paulus helemaal geen last van en dat scheelt een heleboel energie en sores.

Ben ik dan voor een celibatair leven?

Absoluut niet. Ik wil je alleen aan het denken zetten.

Staat er niet in de Bijbel (Luk. 14:28-32) dat voordat ik een huis ga bouwen, ik eerst de kosten moet berekenen?

Nu dan:

- wat kost het mij om een huwelijk in te gaan;
- wat kost het mij om dat huwelijk te beëindigen;
- wat kost het mij om opnieuw te trouwen?

En dat alles overziende zegt Paulus in vers 7: *'Want ik zou wel willen dat alle mensen waren zoals ik.....'*

- Het huwelijk is een instelling van God Almachtig;
- Het huwelijk is volgens God Almachtig een éénmalige gebeurtenis;
- Het huwelijk mag niet zomaar beëindigd worden tenzij er zeer zwaarwegende argumenten zijn zoals overspel, geweld, en/of verwaarlozing. Maar als een huwelijk dan toch beëindigd wordt, moeten de huwelijkspartners goed doordrongen zijn van het feit dat zij geen nieuw huwelijk met een andere huwelijkspartner mogen en kunnen aangaan.

-----,-----

 Gen. 6:1-2 En het gebeurde, toen de mensen zich op de aardbodem begonnen te vermenigvuldigen en er dochters bij hen geboren werden, dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

 Luk. 14:28-32 Want wie van u die een toren wil bouwen, gaat niet eerst zitten om de kosten te berekenen, of hij de middelen wel heeft om het werk te voltooien? Opdat niet misschien, als hij het fundament gelegd heeft en niet in staat is het te voltooien, allen die het zien, hem beginnen te bespotten, en zeggen: Deze man begon te bouwen, maar heeft het werk niet kunnen voltooien. Of welke koning die een oorlog in gaat om te strijden met een andere koning, gaat niet eerst zitten om te beraadslagen of hij bij machte is met tienduizend man tegemoet te gaan die met twintigduizend man tegen hem optrekt? En zo niet, dan stuurt hij, als de ander nog ver weg is, een gezantschap om te vragen wat de vredesvoorwaarden zijn.

Paulus zegt in deze verzen nog dat het scheiden van een ongelovige huwelijkspartner is toegestaan en dat de gelovige dan vrij is om een nieuw huwelijk in te gaan. Voor mij is dit (mede gelet op het bovenstaande) eigenlijk een ondenkbare situatie voor de wedergeboren Christen. Maar goed, het zij zo als het geschreven staat.

Is dat wat Paulus in deze verzen schrijft nu een beperking van de vrijheid van de mens?

Werelds gezien: **Ja**. De wereld promoot het eigen 'ik'. De wereld zegt: het eigen 'ik' is het allerbelangrijkste en staat altijd op de eerste plaats. Dus doe wat je wilt en je zult gelukkig zijn. Jij bent zelf god.

Geestelijk gezien: **Nee**. Het Evangelie van Jezus Christus promoot het belang van de ander. Het Evangelie van Jezus Christus zegt: acht de ander hoger dan jezelf (Fil. 2:1-4). Het gaat niet in eerste instantie om het eigen 'ik'. God Almachtig **in** Jezus Christus op de eerste plaats en op de tweede plaats die ander en dan kom 'ik'.

Kijk maar naar het Kruis dat bestaat uit twee balken. De verticale balk symboliseert de relatie tussen God Almachtig en de mens; de horizontale balk symboliseert de relatie tussen mens en mens. Beide balken komen echter samen in het midden. De plaats waar Jezus Christus gestorven is voor die mens om te vergeven en om te verzoenen. Zonder Jezus Christus centraal te stellen, is alles wat Paulus in dit hoofdstuk beschrijft niet te begrijpen en ook niet uit te voeren.

Het thema huwelijk, echtscheiding en hertrouw is alleen te begrijpen wanneer Jezus Christus het voor het zeggen heeft. Ik ben niet in mijn uppie in staat om een goede relatie op te bouwen met God Almachtig.

Dat kan hij ook helemaal niet want door de zondeval is er een onoverkomelijke kloof gekomen tussen God Almachtig en mij als mens.

Ik ben ook niet in staat om een goede relatie op te bouwen met een medemens. Omdat door die zondeval die ik hiervoor noemde, altijd het eigen 'ik' op de eerste plaats komt. Daarom zal een relatie tussen mij en een ander mens altijd botsen op beide 'ikken'. Twee kapiteins op één schip werkt niet zegt het gezegde, en het is waar!

De **enige manier** om beide relaties wel goed te laten functioneren is door Jezus Christus centraal te stellen. Hij is de Middelaar en de Verzoener Die de kloof tussen God Almachtig en mij als mens gedicht heeft, waardoor er weer een zuivere en intieme relatie met God mogelijk is geworden. Waardoor God weer naar mij toe kan komen zoals hij deed met de eerste mens in het paradijs (Gen. 3:8)

☞ Fil. 2:1-4 Als er dan enige bemoediging is in Christus, als er enige troost is van de liefde, als er enige gemeenschap is van de Geest, als er enige innige gevoelens en ontfermingen zijn, maak dan mijn blijdschap volkomen, doordat u eensgezind bent, dezelfde liefde hebt, één van ziel bent en één van gevoelen. Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf. Laat een ieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is.

☞ Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag.

Als dan de relatie tussen God Almachtig en mij als mens door Jezus Christus weer in orde is, dan kan ook het eigen 'ik' aan de kant worden geschoven, waardoor ik ook weer een zuivere en intieme relatie met andere mensen aan kan gaan op basis van de heiligheid en de eerlijkheid van Jezus Christus.

-----,.....

Is al wat ik hierboven schrijf naar aanleiding van wat Paulus in dit zevende hoofdstuk van de eerste brief aan de gemeente van Korinthe schrijft nu een nieuwe leer; een wet; een gebod of verbod?

Absoluut niet. Het is mijn grootste wens dat iedereen die deze woorden leest, dit verhaal eens als een spiegel gaat gebruiken. Hoe zit het bij mij? Staat mijn eigen 'ik' ook op de eerste plaats? Wat wil God Almachtig **in** Jezus Christus van mij?

Laat deze woorden geen veroordeling of beoordeling zijn. Zoals ik begon, ben ik op alle punten schuldig omdat ik ook overspel heb gepleegd; omdat ik ook gescheiden ben; omdat ik ook hertrouwd ben. Mea Culpa zegt: 'ik ben schuldig'.

Bij God Almachtig **in** Jezus Christus is echter altijd vergeving als ik mijn zonden belijd en Hem aanneem als mijn Verlosser en Redder. (I Joh. 1:9). Na alle traumatische ervaringen is de zegen van God over mij en mijn gezin gekomen in een veelvoud en overvloed als van Job. Ik kan daarom alleen maar in nederigheid op mijn knieën God **in** Jezus Christus danken voor de rest van mijn leven.

📖 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Ik kan alleen maar in nederigheid op mijn knieën de Heilige Geest van God danken voor de kostbare lessen die ik heb mogen leren en die ik nog steeds elke dag leer.

Verschillende roeping

Ik kan er maar niet genoeg op wijzen hoe verschillend en hoe onverenigbaar het wereldse en het geestelijke leven zijn. Het wereldse leven kenmerkt zich door het eigen 'ik' op de eerste plaats te stellen en als god te beschouwen, het geestelijke leven kenmerkt zich door de ander op de eerste plaats te stellen en God Almachtig **in** Jezus Christus te erkennen als soeverein Schepper en Maker.

Voor de wereldse mens is het absoluut noodzakelijk om hoger op te komen. En de weg naar boven is vaak ondergeschikt aan het moraal daarvan. Zo is het in het geestelijk leven niet. In Het geestelijk leven gaat het erom dat ik de plaats weet waar God Almachtig mij gesteld heeft. En met die plaats dan ook tevreden te zijn.

Al vele decennia lang zou ik graag een paar jaar (bijvoorbeeld) in het buitenland willen wonen en werken, waarbij Oostenrijk op de eerste plaats staat. En af en toe krijg ik ook uitnodigingen uit de wereld om naar een (ver) land af te reizen. Sonja, mijn vrouw, heeft dat gevoel en verlangen totaal niet, wat ik altijd wel jammer gevonden heb.

Totdat God Almachtig mij liet zien dat Hij mij in Nederland, in de

plaats waar ik woon, gesteld heeft om daar en van daar uit de goede werken te doen die Hij heeft voorbereid (Ef. 2:10). Toen de Heer mij dit zo duidelijk maakte (vanuit Ez. 3:5) kon ik het accepteren en mijn verlangen om naar het buitenland te gaan laten varen. Dat heet overgave omdat God Almachtig **in** Jezus Christus bij mij op de eerste plaats staat.

-----,-----

Ik haal in mijn mijmeringen wel vaker Jeremia 18:1-4 aan. het verhaal van de Pottenbakker. Ik doe dit omdat dit verhaal mij elke keer weer bevestigt dat ik een voorwerp ben, gemaakt door God Almachtig. Een voorwerp zoals Hij wil dat ik ben. Ik ben als de klei op de draaischijf van de Pottenbakker. En als de Pottenbakker ziet dat het voorwerp dat Hij aan het maken is, niet die vorm krijgt die de Pottenbakker voor ogen heeft, dan kneedt Hij de klei weer tot een massieve klomp en begint opnieuw met het vormen. Net zolang tot ik de vorm heb gekregen die de Pottenbakker voor ogen heeft.

Nu moet je niet denken dat dit een gemakkelijk proces voor mij was en is. Wat dat aangaat heeft de Pottenbakker heel vaak opnieuw moeten beginnen omdat mijn ambities het werk van de Pottenbakker in de weg stonden, of mijn geld en hebzucht, of en noem maar op.

Ook vandaag de dag komen die 'oude' onhebbelijkheden nog wel eens om de hoek kijken, alsof satan rondom mijn levenshuis rondwandelt om te zien of er misschien ergens een raam of een deur openstaat ,waardoor hij naar binnen zou kunnen komen om weer bezit van mij te kunnen nemen (Luk. 11:24-26).

Ook hier ben ik God Almachtig **in** Jezus Christus weer zo enorm dankbaar voor, dat Hij dagelijks Zijn engelen naar mij stuurt om mij te beschermen dat ik niet weer in die 'oude' valkuilen stap.

-----,-----

Het bovenstaande illustreert hoe ik tegen I Kor. 7:17-24 kijk. En in één zin is dit eigenlijk: *'weest tevreden met de positie die je hebt en het werk dat je doet, want het is door God Almachtig bepaald'*

Zó eenvoudig is dat nu voor mij. En ik weet dat ik hierover kan denken en kan discussiëren; maar dat brengt mij alleen maar bij de uitspraak van de Predikerschrijver in Pred. 1:8, dat alle dingen zo onuitsprekelijk vermoeiend zijn. Voor mij is het veel ontspannender en gemakkelijker om mij bij sommige dingen gewoon neer te leggen en te accepteren dat het is zoals het is. Tenslotte ben ik niet God Almachtig, maar is God de Almachtige God over mij. Halleluja

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

☞ Ez. 3:5 Want u wordt niet gezonden naar een volk met een onbegrijpelijke taal en een moeilijke spraak, maar naar het huis van Israël,

☞ Jer. 18:1-4 Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken

☞ Luk. 11:24-26 Wanneer de onreine geest van de mens uitgegaan is, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken. Maar wanneer hij die niet vindt, zegt hij: Ik zal terugkeren naar mijn huis, waar ik uit weggegaan ben. En wanneer hij aankomt, vindt hij het geveegd en opgeruimd. Dan gaat hij weg en neemt zeven andere geesten mee, die meer verdorven zijn dan hijzelf, en wanneer zij naar binnen gegaan zijn, gaan zij daar wonen; en het einde van die mens wordt erger dan het begin.

☞ I Kor. 7:24 Laat ieder voor het aangezicht van God blijven, broeders, in de staat waarin hij geroepen is.

☞ Pred. 1:8 Alle dingen zijn zo vermoeiend,

Als ik dan beseft wat het God Almachtig heeft gekost om mij zover te krijgen; dat Hij zelfs **in** Zijn Eniggeboren Zoon Jezus Christus naar deze wereld moest komen om voor mij te lijden en zelfs om voor mij te sterven, dan word ik heel snel stil en kijk ik alleen nog maar in verwondering naar omhoog. Want Jezus Christus is opgestaan en heeft mij in Zijn opstanding meegenomen. Het oude (leven) is voorbij gegaan, het nieuwe (leven) is aangebroken. (II Kor. 5:17)

Ongehuwd zijn

Voor mij zijn de verzen 25 tot en met 40 eigenlijk een samenvatting van alles wat Paulus in dit hoofdstuk beschreven heeft. Paulus keurt het huwelijk op geen enkele wijze af. Hij weet als geen ander dat het huwelijk een instelling van God Almachtig is. Maar Paulus wijst wel op de consequenties van een huwelijk. De zorgen, verdriet, pijn, frustraties die daarmee gepaard kan gaan, naast alle fantastische dingen natuurlijk die ik in een huwelijk mee mag maken. Maar bovenal dat ik mijn beschikbare tijd, aandacht en energie moet delen.

In mijn ongehuwd zijn kon ik alle tijd en energie die ik had aan God Almachtig **in** Jezus Christus besteden. Als ik gehuwd ben kan dat niet meer, omdat het huwelijk ook verplichtingen met zich meeneemt. En al helemaal als het mij gegeven is dat ik kinderen mag krijgen in het huwelijk.

Alles tegenover elkaar zettend, komt Paulus tot deze conclusie:

- Als ik het wil en kan, laat ik dan ongehuwd blijven, want dan heb ik zeggenschap over mijn tijd en energie, ik kan mij aan God Almachtig **in** Jezus Christus geven;
- Maak van het ongehuwd zijn geen kramp, want dan kun ik beter trouwen;
- Als ik getrouwd ben, laat ik dan getrouwd blijven met dezelfde persoon;
- Als ik het huwelijk beëindig (om welke reden dan ook), weet dan dat dit toegestaan is door God Almachtig, maar dat daar wel consequenties aan verbonden zijn;
- Als ik het huwelijk beëindig, mag ik geen nieuwe huwelijksrelatie met een ander aangaan;
- ik ben pas vrij om met een ander in het huwelijk te treden als mijn 'vorige' huwelijkspartner is overleden. Een huwelijk geldt dus tot aan de dood;
- Weest tevreden met de plaats die God Almachtig mij in dit leven gegeven heeft en zoek naar de werken die God voor mij heeft voorbereid om die te doen.

Paulus schrijft dit alles niet om een mens een harnas in te drukken van 'geboden' en 'verboden', van 'moetens' en 'niet mogens'. Paulus schrijft deze dingen, omdat hij wil dat ik als wedergeboren Christen zonder zorgen leef. (I Kor. 7:32).

II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

I Kor. 7:32 En ik wil dat u zonder zorgen bent. De ongehuwde draagt zorg voor de dingen van de Heere, hoe hij de Heere zal behagen.

Het huwelijk is één van de mooiste, grootste en heiligste dingen die God Almachtig aan mij als mens gegeven heeft. En als het huwelijk functioneert zoals God dat bedoeld heeft, is het een afspiegeling van de eenheid die er is tussen God, Jezus Christus en de Heilige Geest. Een eenheid waar geen sprake is van jalousie, onveiligheid of overheersing.

Voor mij persoonlijk is het huwelijk een foto van Gen. 1:26-27 waarin God Almachtig zegt dat ik geschapen ben naar Zijn Beeld. Of zoals Paulus het schrijft in Ef. 5:23: Jezus Christus is hoofd van de man, de man is het hoofd van de vrouw.

Wel een hiërarchie; geen overheersing. Want in Genesis hoofdstuk één en twee gaat het om het woordje 'heersen', dat in de grondtekst wordt weergegeven met het woordje 'Radah' en wat 'dienend leidinggeven' betekent. Na de zondeval wordt nog steeds het woordje 'heersen' in de Nederlandse taal gebruikt, maar dat is in de grondtekst het woordje "Mashal" en dat betekent 'overheersen'

-----,..-----

Is dit hoofdstuk een moeilijk hoofdstuk?

Zoals ik hiervoor al beschreef wordt het moeilijk gemaakt doordat de wereld het niet accepteert dat er een God Almachtig is, die de touwtjes in handen heeft. Jezelf overgeven aan Iemand anders wordt door de wereld niet geaccepteerd. Jij bent zelf God.

In al mijn mijmeringen bij de verschillende Bijbelboeken, beschrijf ik dat ik een ambassadeur van het Koninkrijk van God Almachtig ben. (zie pag. 52-57) Ik ben dus niet van deze wereld. Dus de regels die voor deze wereld gelden, zijn niet op mij van toepassing. Wedergeboren Christen zijn betekent voor mij dat ik mijn oude leven afgedaan heb. (Gal. 2:20). Mijn oude leven dat in het teken van deze wereld en zijn regels en moraal stond.

Ik heb een nieuwe identiteit gekregen toen ik God Almachtig **in** Jezus Christus aannam als mijn Verlosser en Heiland. En vanaf die dag is de Heilige Geest mij aan het leren om een 'waardig' inwoner van het Koninkrijk van God te wezen. Niet door geboden en inzettingen op te leggen, maar om één te zijn met God de Almachtige **in** Jezus Christus, uit LIEFDE.

-----,..-----

Ik begrijp heel goed hoe moeilijk het is als je gescheiden bent. Helemaal wanneer jij daar part nog deel aan had doordat jou in jouw huwelijksrelatie geweld, verwaarlozing, misbruik, overspel ten deel is gevallen. Ik begrijp heel erg goed dat wanneer jou dan ook nog verboden wordt om een nieuwe huwelijksrelatie aan te gaan, dat je dat niet leuk vindt en misschien zelfs wel onbegrijpelijk. Ik kan dat alleen maar met onderstaand verhaal proberen te verduidelijken:

Gen. 1:26-27 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

Ef. 5:23 want de man is hoofd van de vrouw, zoals ook Christus Hoofd van de gemeente is; en Hij is de Behouder van het lichaam.

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Toen Sonja en ik ruim vijftien jaar geleden eens in Oostenrijk waren, in het appartement van een christenechtpaar, kwam de buurman naar mij toe (die ik helemaal niet kende) en zei: *'Jij bent nu als het ware in de voorhof van de tempel. Maar God Almachtig gaat jou verplaatsen naar het Heilige én al de relaties die jij hebt zal God vervullen in Zichzelf'*

Ik begreep toendertijd niet veel van deze woorden. Wij waren zeer actief als oudsten in de gemeente waar we lid van waren en voelden ons *'dicht bij de Heer'* leven.

Wat ik altijd doe als iemand profetische woorden over mij uitsprekt, is dat ik het niet afkeur of goedkeur. Ik zeg altijd: *'ik sla het op, op mijn harde schijf van mijn geheugen en laat God Almachtig door Zijn Heilige Geest mij maar duidelijk maken wat hiermee bedoeld wordt'*

Nu, dat gebeurde. Want nog geen jaar later hebben wij ons ambt als oudsten neergelegd en hebben de gemeente moeten verlaten omdat wij ons op die plek niet meer veilig en geaccepteerd voelden.

Omdat ons leven zich helemaal in de gemeente afspeelde, hadden wij al jarenlang nauwelijks contact met andere mensen dan alleen gemeenteleden. Ook met familie hadden wij nauwelijks nog contact. Als je dan de gemeente verlaat blijkt dat je helemaal alleen komt te staan. Kennissen en vrienden hadden we niet, en familie hadden we verwaarloosd en gemeenteleden waren opeens nergens meer te vinden.

Dàt was de tijd dat ik terug begon te denken aan de woorden van die Oostenrijker. Dàt werd de tijd dat God Almachtig mij leerde wat het betekende om geen relaties meer te hebben dan alleen met en in Hem.

Was dat gemakkelijk? Neen, dat was beremoeilijk op sommige momenten. Maar God Almachtig openbaarde Zich als een Vader. In al mijn wanhoop, verdriet, bitterheid, en eenzaamheid kwam Hij elke keer weer met dezelfde woorden tot mij: *'Gij mijn dappere knecht'* (Richt. 6:12)

Het was een tijd waarin God Almachtig alle relaties die ik had, in Zich Zelf vervulde. Hij alleen moest genoeg zijn voor mij. Niemand anders had een plaats in mijn relatie met God de Vader.

Was daarmee het verhaal af?

Neen, absoluut niet. Want ik moest nog leren om mijn medemensen lief te hebben. Ook mijn broeders en zusters uit de gemeente waar we uit kwamen. Ook al bemoeide niemand zich (meer) met ons. Ik moest leren om andere mensen *'hoog'* te houden, lief te hebben, bitterheid niet toe te laten. Ook al voelde ik mij als Paulus die vocht tegen *'een doorn zijn vlees'* (II Kor. 12:6-10) moet ook ik mij stellen onder de woorden van God: *'Mijn genade is voor u genoeg'*

📖 Richt. 6:12 Toen verscheen de Engel van de HEERE aan hem en zei tegen hem: De HEERE is met u, strijdbare held!

📖 Richt. 6:12 NBG De Engel des HEREN verscheen hem en zeide tot hem: De HERE is met u, gij dappere held.

📖 II Kor. 12:6-10 En opdat ik mij door het allesovertreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, is mij een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet zou verheffen. Hierover heb ik de Heere driemaal gesmeekt dat hij van mij weg zou gaan. Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen. Daarom heb ik een behagen in zwakheden: in smadelijke behandelingen, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil. Want wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig.

In de jaren die volgden heeft de Heilige Geest van God Almachtig mij heel veel geleerd over liefhebben, vergeven en verzoenen. De Heilige Geest heeft mij geleerd wat het is en was om een inwoner van het Koninkrijk van God te zijn, een ambassadeur zelfs.

Ja de woorden uit Paulus brief aan Thessalonicenzen (I Thess. 3:12-13) begonnen meer en meer een feit te worden in mijn leven. *'Als ik liefde geef aan mijn broeders en zusters en aan anderen, maakt God mijn hart sterker zodat ik meer en meer onberispelijk wordt in heiliging (dat is afzondering) voor het aangezicht van onze God en vader, bij de komst van Jezus Christus en Zijn heiligen'.*

En nu?

Nu pas begrijp ik de woorden van Paulus wanneer hij zó over het huwelijk, echtscheiding en hertrouw spreekt. Nu pas kan ik *'Amen'* zeggen met mijn hele hart, op wat Paulus hier schrijft. Omdat God de Vader **in** Jezus Christus de Enige relatie is die ik heb. En in Die Heilige relatie heeft mijn huwelijk een plaats gekregen zoals Paulus dit ook in Ef. 5:22-33 schrijft. En in die relatie hebben alle andere relaties die ik heb hun plaats gekregen.

Er is geen plaats voor afkeuring, vernedering, achtergesteldheid, macht, belangrijkheid, veroordeling en wat je misschien allemaal voelt als je dit zevende hoofdstuk van deze brief leest. Ik geloof met alles wat de Heilige Geest in mij gegeven heeft, dat ik zó als ambassadeur van het Koninkrijk van God Almachtig, in het leven mag staan en in het huwelijk mag staan. Tot eer van God **in** Jezus Christus alleen. Tot bescherming en 'eer' van beide huwelijkspartners in het huwelijk.

En natuurlijk kun en mag je zeggen: *'Roelof, jij hebt gemakkelijk praten, want jij bent hertrouwd. En nu schrijf jij deze woorden'.* Ik begrijp deze woorden heel goed. Ik kan alleen maar zeggen: *'vraag het aan God de Vader in Jezus Christus door Zijn heilige Geest. Je hoeft mijn woorden niet aan te nemen of te geloven, maar alsjeblieft: ga op je knieën en bidt tot God de Vader over deze zaak..... en blijf bidden totdat je een antwoord hebt gekregen'.*

God Almachtig is goed en getrouw en zeer te loven en te prijzen. Hij maakt mijn leven het leven waard. En in Hem kan en mag ik een goede echtgenoot zijn voor mijn vrouw; een goede vader voor mijn kinderen; een goede collega; een goede vriend.

Alles in en door Hem alleen. Halleluja.

-----...-----

☞ I Thess. 3:13-14 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

Waarom ga ik hier zo diep op in? Het weduwschap is toch totaal iets anders dan het huwelijksleven en de echtscheiding?

Weduwschap is totaal iets anders dan echtscheiding. Maar dààr waar gescheiden mensen God Almachtig **in** Jezus Christus vaak 'oneerlijk' vinden, omdat Hij het hen **niet** toelaat om opnieuw te trouwen, stelt Diezelfde God óók aan weduwen en weduwnaars voorwaarden.

- Namelijk I Tim. 5:4 als het gaat om de financiën; in eerste instantie moedereen zelf de 'broek op kunnen houden', wduwen en geen weduwn;
- Namelijk I Tim. 5:5 dat de weduwen alleen hopen op God Almachtig in Jezus Christus en dat zij volharden in smekingen en gebeden; dag en nacht;
- Namelijk I Tim 5:6 dat de weduwen hun lusten niet moeten botvieren. Met andere woorden: met Jan en alleman maar een relatie aangaan om uit te proberen of er nog een nieuwe huwelijkspartner aanwezig kan zijn;
- Namelijk I Tim. 5:10 dat weduwen een goed getuigenis hebben wat betreft de goede werken die zij doen of gedaan hebben;
- Namelijk dat wanneer zij kinderen heeft mogen krijgen, dat zij die goed opgevoed heeft;
- Namelijk dat zij vreemdelingen een dak boven hun hoofd heeft gegeven, en de verdrukten heeft bijgestaan;
- Namelijk dat zij de broeders en zusters de voeten heeft gewassen; met ander woorden dat zij een nederig en vergevingsvol leven hebben geleid (ik zeg dus niet dat een Christen deurmatje moet zijn !!!!);

Is het dan überhaupt wel mogelijk dat een weduwe hulp krijgt uit de kerkelijke gemeente?

Mijn antwoord is absoluut: **JA**

Maar als iemand om hulp vraagt, mogen daar best wel voorwaarden aan verbonden zijn. En ik denk zelf dat de geestelijke voorwaarden het belangrijkste zijn zoals Paulus hier beschrijft in vers 5.

Wil ik dan een onderscheid maken op basis van leeftijd, zoals Paulus dat hier wel doet in I Tim. 5:9?

Ik denk het niet. Want zoals ik hiervoor al schreef is het financiële klimaat hier in Nederland vandaag de dag zodanig dat (vooral oudere) weduwen een uitkering krijgen van het Rijk. Ik denk dat op dit gebied het culturele en tijdsverschil met de tijd van Paulus en Timotheüs wel van groot belang zijn.

☞ I Tim. 5:4 Maar indien een weduwe kinderen of kleinkinderen heeft, laten dezen leren vóór alles thuis godsvrucht te beoefenen en aan hun voorgeslacht te vergelden wat ze aan hen te danken hebben. Want dat is goed en welgevallig in de ogen van God.

☞ I Tim. 5:5 Zij nu die werkelijk weduwe is, en alleen is overgebleven, hoopt op God, en volhardt in smekingen en gebeden, nacht en dag.

☞ I Tim. 5:6 Maar zij die haar lusten volgt, is levend dood.

☞ I Tim. 5:7 Beveel ook dit, opdat zij onberispelijk zijn.

☞ I Tim. 5:10. een goed getuigenis heeft wat betreft goede werken: of zij kinderen heeft opgevoed, of zij vreemdelingen heeft geherbergd, of zij de voeten van heiligen heeft gewassen, of zij verdrukten heeft bijgestaan, of zij zich toegelegd heeft op elk goed werk.

☞ I Tim. 5:9 Een weduwe mag gekozen worden als zij niet jonger is dan zestig jaar en de vrouw van één man is geweest,

En als het gaat om jonge weduwen dan?

Zoals ik hiervoor al aangaf in mijn citaat uit de eerste brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe, is trouwen een hele goede zaak, omdat God Almachtig **in** Jezus Christus het huwelijk tussen man en vrouw Zelf ingesteld heeft. En ook Paulus beaamt dit (I Tim. 5:14). Weduwen zijn rechtens vrij om te hertrouwen, en laten zij dit ook doen.

Paulus keurt die weduwen af die onafhankelijk willen zijn, die zich niet meer willen binden in het huwelijk, maar daarentegen hun lusten gaan botvieren en overal langs de huizen gaan om doelloos bezig te zijn, om praatziek te zijn, om zich te bemoeien met zaken die hen helemaal niet aangaan (I Tim. 5:13). Zó een levensstijl is niet van God Almachtig ingegeven, maar is door satan ingegeven (I Tim. 5:15).

Maar wanneer een jonge weduwe zich voor de volle honderd procent aan het geloof in het Evangelie van Jezus Christus wil wijden, aan God Almachtig in Jezus Christus, dan is dat óók een goede zaak. Trouwen is **GEEN** must, wanneer Jezus Christus de eerste plaats in het leven inneemt.

De tucht over ouderlingen

Heeft Paulus in hoofdstuk 3 van deze brief al heel veel gezegd over 'opzieners' en 'diakenen', (zeg maar leidinggegevenen van de lokale gemeente) en waar zij aan zouden moeten voldoen, in dit Bijbelgedeelte gaat Paulus daar nog even op door. En dan met name wat Timotheüs moet doen als één of meerdere van zijn leidinggevenen **beschuldigd** worden van grensoverschrijdend gedrag, of wanneer deze leidinggevenen echt gezondigd hebben tegen God Almachtig in Jezus Christus..

Uitgangspunt van Paulus is echter dat leidinggevenen **goede** leiding geven (I Tim. 5:17), en wanneer zij dat doen, daarvoor ook dubbele eer mogen krijgen én voor beloond mogen worden. Vooral hen die arbeiden in het Woord en de leer. **Let well!** Dubbele eer is iets anders dan vereren, want dat ligt wel héél erg dicht bij verafgoden.

Uitgaande van de woorden die Paulus eerder geschreven heeft en die Petrus uitspreekt in Hand. 6:4 denk ik dat het hier in het bijzonder gaat om de voorgangers en de oudsten, predikanten en ouderlingen.

-----,-----

☞ I Tim. 5:13-15 En zo leren zij meteen ook om doelloos overal langs de huizen te gaan. En zij zijn niet alleen doelloos bezig, maar zij zijn ook praatziek, en zij bemoeien zich met zaken die hun niet aangaan, en praten over dingen die onbehoorlijk zijn. Ik wil dan dat jonge weduwen trouwen, kinderen krijgen, hun huis besturen en aan de tegenpartij geen aanleiding tot laster geven. Want sommigen hebben zich al afgewend, de satan achterna.

☞ I Tim. 5:17 Laat ouderlingen die goed leiding geven, dubbele eer waard geacht worden, vooral diegenen die arbeiden in het Woord en in de leer.

☞ Hand. 6:4 Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord.

Mozes is door God Almachtig op een bijzondere wijze geroepen om leider te worden over het volk Israël, en om hen te verlossen uit de handen de Farao van Egypte (Ex. 3). Jezus Christus **is** God Almachtig Zelf in een Lichaam van vlees en bloed, en Hij is geroepen om het volk Israël te verlossen uit de handen van satan (Matt. 3:16-17). Paulus is op een bijzondere wijze geroepen om het Evangelie van Jezus Christus naar de 'heidenen' te brengen zodat zij zich kunnen bekeren tot God **in** Jezus Christus (Hand. 9:15).

En zo zijn er ook vandaag de dag leiders die op een bijzondere wijze geroepen zijn door God Almachtig om het werk te doen dat Hij voor hen heeft voorbereid. Zo zijn er leiders die een zwaar crimineel verleden hebben; zo zijn er leiders die een zwaar drugsverleden hebben; zo zijn er leiders die een op relationeel en emotioneel terrein een 'zwaar leven' achter de rug hebben. Maar één ding hebben die leiders allemaal gemeen: **hun liefde voor God Almachtig in Jezus Christus.**

Hun zelfkennis (buiten Jezus Christus) die hen doet erkennen dat zij het verdiend zouden hebben om letterlijk voor eeuwig weggeworpen te worden in de diepste duisternis omdat zij veel en zwaar gezondigd hebben. Maar daarnaast **hun enorme dankbaarheid** naar God Almachtig in Jezus Christus toe, voor de Genade die hen ten deel is gevallen. En die deze dankbaarheid vorm geven door hun leven helemaal in dienst te stellen van het Evangelie Jezus Christus. Zij zijn als dorsende ossen, die niet gemuilband moeten worden. Laat hen hun gang maar gaan, want zij worden gevoed en geleid door de Heilige Geest van God. (I Tim. 5:18).

Toch zijn er jammergenoeg ook veel verhalen bekend van grote mannen Gods (tenminste in naam) die in zonde gevallen zijn. Die uiteindelijk toch voor de wereld gekozen hebben, voor de lusten en begeerten, voor de macht en de rijkdom van het geld. En al deze mannen en vrouwen hebben waarschijnlijk ook één ding gemeen; dat zij niet ineens heel diep gevallen zijn, maar dat satan bij hen succesvol de 'omgekeerde kaasschaafmethode' gebruikt heeft. Elke keer een klein schepje er bovenop.

Want satan kent het 'kikker in de pan' principe. Hij weet dat wanneer ik een pan met koud water op het vuur zet, en daar een kikker in doe, dat deze kikker blijft zitten tot hij doodkookt. Gooi ik daarentegen een kikker in een pan met heet water, dan zal hij er direkt uitspringen.

Of anders gezegd: Als ik de normen en waarden van vandaag de dag afzet tegen de normen en waarden van gisteren en van vorige week, dan zal ik waarschijnlijk niet veel verschil opmerken.

📖 Matt. 3:16-17 nadat Jezus gedoopt was, kwam Hij meteen op uit het water; en zie, de hemelen werden voor Hem geopend, en Hij zag de Geest van God als een duif neerdalen en op Zich komen. En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!

📖 Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

📖 I Tim. 5:18 Want de Schrift zegt: Een dorsende os mag u niet muilkorven, en: De arbeider is zijn loon waard.

Als ik de normen en waarden echter afzet tegen de normen en waarden van 25 jaar geleden, dan kan het verschil werkelijk heel erg groot zijn.

-----...-----

Wat heeft dit nu allemaal te maken met de waarschuwingen die Paulus hier schrijft aan Timotheüs ten aanzien van de leidinggevendenden van de kerkelijke gemeente?

Ik denk dat Paulus hier tegen Timotheüs zegt om waakzaam te zijn. Enerzijds waakzaam dat mensen die een Goddelijke bediening hebben niet onheus bejegend worden en dat zij van Timotheüs daarvoor steun mogen verwachten. Daarvoor schijft Paulus in I Tim. 5:19 dat wanneer er beschuldigingen tegen leidinggevendenden worden ge-uit dat deze bevestigd worden door minimaal twee of drie getuigen.

Anderzijds moet Timotheüs waakzaam zijn ten aanzien van de leidinggevendenden om vroegtijdig in te kunnen grijpen wanneer zij 'dreigen' te vallen. En mag hij niet twijfelen om in te grijpen.

Ik wil daarmee zeggen dat een 'opziener' van de gemeente, zoals Timotheüs, niet paranoïde moet worden als het gaat om de leidinggevendenden. Aan de andere kant moet hij ook niet alles maar toestaan van de leidinggevendenden.

Daar waar Jezus Christus in Matt. 18:15-17 spreekt over het 'corrigeren' van broeders en zusters die 'gevalen' zijn voor de zonde, doet Paulus dat ook ten aanzien van leidinggevendenden. En daar waar gemeenteleden eerst onder vier ogen aangesproken moeten worden, en wanneer dat niet helpt onder zes of acht ogen, en wanneer dat niet het gewenste effect heeft dat pas dan de gemeente ingelicht moet worden, schrijft Paulus hier, dat wanneer een leidinggevende in zonde valt, dat dit direct openbaar gemaakt moet worden aan de hele gemeente. (I Tim. 5:20). Enerzijds om de gemeente zuiver te houden, anderzijds om te laten zien dat leidinggevendenden een zwaarder verantwoordelijkheid hebben omdat zij de gemeente voorgaan.

Dat dit ook helemaal fout kan gaan bewijst het voorbeeld dat ik eerder in mijn Mijmeringen heb geschreven, en dat ik hier even herhaal:

In de Koptische kerk in Egypte werd een ouderling beschuldigd van onzedelijke seksuele handelingen. De ouderling werd hierop ondervraagd maar hij kon zich niet verdedigen omdat er geen getuigen waren. De leiding van de Koptische kerk heeft daarom deze ouderling uit zijn ambt gezet.

☞ I Tim. 5:19 Neem tegen een ouderling geen beschuldiging aan, tenzij er twee of drie getuigen zijn.

☞ Matt. 18:15-17 Maar als uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga naar hem toe en wijs hem terecht tussen u en hem alleen; als hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen. Maar als hij niet naar u luistert, neem er dan nog een of twee met u mee, opdat in de mond van twee of drie getuigen elk woord vaststaat. Als hij niet naar hen luistert, zeg het dan tegen de gemeente. En als hij ook niet naar de gemeente luistert, laat hij dan voor u als de heiden en de tollenaar zijn.

☞ I Tim. 5:20 Wijs hen die zondigen, in tegenwoordigheid van allen terecht, opdat ook de anderen vrees zullen hebben.

Deze ex-ouderling liet zich echter niet uit de gemeente zetten en kwam elke zondag trouw in de diensten, en ging op het achterste bankje zitten. Meer dan vijftien jaar lang deed hij dit; niet klagende, niet morrende, stil in zijn eigen verdriet gekeerd.

Na meer dan vijftien jaar werd het vermeende slachtoffer ziek. Toen zij op haar sterfbed lag en de leidinggevendenden van de gemeente bij zich riep, beleed zij dat zij het hele verhaal van het seksuele onzedelijke gedrag van die ex-ouderling verzonnen had, en dat die betreffende ouderling nooit iets verkeerd gedaan had.

Na meer dan vijftien jaar werd er recht gedaan door God Almachtig. Maar wat heeft deze ouderling veel moeten verdragen. De beschuldigingen, de bespottingen, de hoon en smaad over hem en zijn familie. En dat alles terwijl hij onschuldig was.

Het geeft maar aan dat het beoordelen van mensen dóór mensen, in welke functie zij ook opereren, een gevoelige en zware taak is, waarbij het in mijn overtuiging alleen zó kan zijn dat God Almachtig **in** Jezus Christus Zelf een leidinggevende die aan het vallen is, of die gevallen is, aanspreekt.

Timotheüs wordt opgeroepen door Paulus om hierin zuiver en eerlijk te zijn, zonder aanzien des persoons, maar dat hij niet zal weglopen voor zijn verantwoordelijkheid als 'opziener' van de gemeente (I Tim. 5:21).

-----,-----

Als laatste heeft Paulus nog een paar persoonlijke aanbevelingen voor Timotheüs, die schijnbaar ook nogal zwak was en aangevallen werd door ziekten. Want in I Tim. 5:23 schrijft Paulus dat hij 'een weinig' wijn moet drinken omdat hij last heeft van zijn maag en 'veelvuldige' kwalen.

Nu kunnen kritisci natuurlijk Spr. 31:1-7 aanhalen waarin geschreven wordt dat het drinken van wijn en sterke drank niet voor koning Lemuël is weggelegd, waarbij de link tussen koningen en leidinggevendenden natuurlijk snel gelegd is.

Zonder de woorden van Spr. 31:1-7 geweld aan te willen doen geloof ik in zijn algemeenheid inderdaad dat het beter is om de wijn en de sterke drank te laten staan. En ik heb daar als hulpverlener een simpele reden voor: Als ik een paar glaasjes wijn op heb, of een paar pilsjes, of een paar borrels, en er komt een telefoontje met een dringende hulpvraag. Deze kan ik deze helemaal niet beantwoorden. Want door mijn alcoholconsumpties kan ik niet even in de auto springen om ergens heen te gaan.

📖 I Tim. 5:21 Ik bezweer u, ten overstaan van God en de Heere Jezus Christus en de uitverkoren engelen, dat u deze dingen in acht neemt zonder vooroordeel en zonder iets uit partijdigheid te doen.

📖 Spr. 31:1-8 De woorden voor koning Lemuel, de last waarmee zijn moeder hem onderwezen heeft. Wat, mijn zoon, en wat, zoon van mijn schoot, ja, wat zal ik je aanraden, zoon van mijn geloften? Geef je kracht niet aan de vrouwen en je wegen niet om koningen te verdelen. Het past koningen niet, Lemoël, het past koningen niet wijn te drinken, of dat vorsten vragen: Waar is er sterkedrank?. Anders zal hij drinken en vergeten wat verordend is, de rechtszaak van alle ellendigen verdraaien. Geef sterkedrank aan wie dreigt om te komen, en wijn aan hen die bitter bedroefd van ziel zijn. Laat hem drinken en zijn armoede vergeten, en niet langer aan zijn moeite denken.

Ik mag graag een alcoholische versnapering tot mij nemen. Maar ik heb wél gemerkt dat dit bij mij direct effect heeft. De volgende morgen ben ik niet zo schepr en fit als anders. Zelfs bij het nuttigen van één pilsje voel ik dit. Voor mij is het onomstotelijke bewezen dat alcohol, hoe weinig ook, invloed heeft op mijn doen en laten, en ik weet wel zeker dat het ook invloed heeft op mijn denken.

Nu willen mensen, dus ook Christenen, weten of iets mag of niet mag, of het verboden of toegestaan is. Persoonlijk wil ik zo niet eens met de Bijbel leven. Dat lijkt mij een behoorlijk totalitair leven. Maar ik kan er niet om heen dat er in de Bijbel wel gedeelten voorkomen die gaan over het eten en drinken.

- Hand. 11:5-9, waarin Petrus een visioen kreeg waarin allerlei dieren in voorkwamen, reine en onreine dieren. En vanuit het Joodse gedachtengoed at Petrus nooit onreine dieren. Maar God Almachtig sprak en zei dat Petrus alles mocht eten, '*want wat God gereinigd heeft, mag u niet voor onheilig nemen.*';
- Kol. 2:16, Rom. 14:2-3 zegt dat niemand mij mag veroordelen over wat ik eet of drink, of wat ik niet eet of niet drink;
- I Kor. 8:9 en I Kor. 8:13: Ik lees hierin dat alles wat ik eet of drink toegestaan is. Maar als mijn eten en drinken iemand anders kwetst, om welke reden dan ook, dan ik het eten en drinken beter laten staan, om het welzijn van mijn broeder;
- I Kor. 6:12, I Kor. 10:23 stelt dat alles is toegestaan, dus ook het eten en drinken, maar dat niet alles even nuttig is;

Ik geloof dat ik alles mag eten en drinken, als het maar met mate is. Overal waar **te** voorstaat is niet goed. Nogmaals: Is het wel allemaal nuttig om alles te mogen eten en drinken.

Als er een expliciet verbod op het drinken van alcoholische draken zou zijn in de Bijbel, dan had Paulus Timotheüs nooit voorgeschreven om een 'weinig' wijn te drinken voor zijn zwakke mag en ingewanden (I Tim. 5:23). Want was wijn niet een veel gebruikt '*ontsmettingsmiddel*' omdat de waterkwaliteit in die landen niet veel te wensen overliet?

De hoeveelheid wijn en sterke drank die gedronken wordt door een leidinggevende laat ik voor zijn verantwoordelijkheid. Het is zoals Paulus het schrijft in I Tim. 5:24 dat van sommigen op een afstand al zichtbaar is in welke hoeveelheid zij alcoholische dranken genuttigd hebben. Van anderen is dit niet te zien, maar is het een zaak tussen God Almachtig en die persoon. Want eens komt de dag dat alles geopenbaard zal worden.....

-----...-----

Hand 11:5-9 Ik was in de stad Joppe aan het bidden en zag in geestvervoering een visioen: een bepaald voorwerp daalde neer, dat leek op een groot linnen laken, dat aan de vier hoeken neergelaten werd uit de hemel, en het kwam tot dicht bij mij.. En toen ik hierop mijn ogen gericht hield en het aandachtig bekeek, zag ik de viervoetige dieren van de aarde, en de wilde en de kruipende dieren, en de vogels in de lucht. En ik hoorde een stem, die tegen mij zei: Sta op, Petrus, slacht en eet.. Maar ik zei: Beslist niet, Heere, want nooit is er iets wat onheilig of onrein is, mijn mond binnengegaan. Maar de stem antwoordde mij voor de tweede keer uit de hemel: Wat God gereinigd heeft, mag u niet voor onheilig houden.

Kol. 2:16 Laat dus niemand u veroordelen inzake eten of drinken, of op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de sabbatten.

I Kor. 8:9 Maar let erop dat deze vrijheid van u niet op een of andere manier een aanstoot wordt voor hen die zwak zijn.

I Kor. 8:13. Daarom, als het voedsel mijn broeder doet struikelen, dan zal ik in eeuwigheid geen vlees meer eten, opdat ik mijn broeder geen oorzaak geef tot struikelen.

Rom. 14:2-3 De een gelooft wel dat hij alles eten mag, maar wie zwak is, eet plantaardig voedsel. Wie wel alles eet, moet hem niet minachten die niet alles eet. En wie niet alles eet, moet hem niet veroordelen die alles eet. God immers heeft hem aanvaard.

I Kor. 6:12 Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig. Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar ik zal mij niet onder de macht van ook maar iets laten brengen.

Een interessant Bijbelvers vind ik wel I Tim. 5:22 waarin Paulus Timotheüs waarschuwt om mensen niet te snel 'de handen op te leggen' om zodoende geen deel te krijgen aan de zonden van die mens..

Wat wordt hiermee bedoeld?

Als ik aan 'handen opleggen' denk, dan denk ik als eerste aan **zegenen**. Om mijn naaste te zegenen met alles wat God Almachtig voor hem klaar heeft liggen, en waar hij gebruik van mag maken.

In de Bijbel kom ik het 'handen opleggen' niet zoveel tegen.

- Hand. 9:12; Ananias krijgt de opdracht van God Almachtig Zelf om de handen op te leggen bij Paulus, zodat hij weer kon zien na zijn persoonlijke ontmoeting met Jezus Christus op de weg van Jeruzalem naar Damascus. In dat geval zou ik het handen opleggen kunnen koppelen aan het uitspreken van **genezing** in de Naam van Jezus Christus.
- Matt. 19:13 schrijft over het 'handen opleggen' bij jonge kinderen waarbij de koppeling wordt gemaakt met het **bidden** voor deze kinderen;
- Num. 8:10-11; hier wordt het 'handen opleggen' op de Levieten door hun broeders (het volk Israël) gedaan om hen te **bevestigen** in de bediening die zij van God Almachtig Zelf kregen, om die uit te voeren. En dat was om als priesters te dienen tussen het volk Israël enerzijds en God anderzijds.

Als ik dus de Bijbelse betekenis van het 'handen opleggen' nalees dan kom ik de kernwoorden: **bevestigen, bidden, en genezen tegen**. En dat zijn inderdaad hele krachtige kernbegrippen waarin God Almachtig als het ware **Zijn Kracht** delegeert aan diegene die bidt. Want in alle voorbeelden in de Bijbel over het 'handen opleggen' spreekt God Zelf of geeft Hij de opdracht Zelf om dit te doen.

De vraag die mij uit dit Bijbelvers van I Tim. 5:22 opkomt is dan of ik als leidinggevende die mijn naaste de handen opleg 'besmet' kan raken met de zonden van mijn naaste. Wetende dat de Bijbel schrijft dat er niemand is op de hele aarde die goed doet (Ps. 14:1, 23, Rom. 3:10), dat dus ieder mens op aarde zondigt, zou dit betekenen dat ik dus altijd besmet raak met de zonden van die ander waarvoor ik bid.

Ik geloof niet dat Paulus bedoelt om nooit de handen op te leggen. Wat ik uit dit Bijbel vers wél leer, is dat ik voorzichtig moet zijn. Uit de hierboven genoemde kernbegrippen leer ik dat in al die gevallen waarin de handen opgelegd wordt, God Almachtig in Jezus Christus Zelf aan het woord is.

📖 I Kor. 10:23 Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig. Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen bouwen op.

📖 I Tim. 5:23 Drink niet langer alleen water, maar gebruik een kleine hoeveelheid wijn, voor uw maag en uw veelvuldige kwalen.

📖 I Tim. 5:22 Leg niemand haastig de handen op en heb geen deel aan zonden van anderen. Bewaar uzelf rein.

📖 Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden;

📖 Rom. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.

📖 Rom. 3:10 er is niemand die goeddoet.

Als ik iemand de handen opleg, dan moet ik dus wél de woorden van God Almachtig gehoord hebben, die Hij wil dat ik zal uitspreken tegen mijn naaste. Want de woorden die ik uitspreek namens God kunnen voor mijn naaste een bevestiging zijn hoe hij moet handelen in bepaalde zaak. Want de woorden die ik uitspreek nams God kunnen mijn naaste genezen van de kwalen die hij heeft. Want de woorden die ik uitspreek namens God kunnen er voor zorgen dat het gebed van mijn naaste gehoord en verhoord wordt (Jak. 5:15-16, Matt. 18:20)

Maar als mijn naaste **NIET** oprecht is in zijn hulpvraag aan God Almachtig, dan kan het *handen opleggen* voor hem vergaande consequenties hebben. Want als Paulus in Rom. 12:20 schrijft over de vurige kolen die op iemands hoofd kunnen komen, dan geloof ik dat zeker voor mijn naaste die niet oprecht is, en toch met zich laat bidden, en zich de handen laat opleggen, terwijl hij weet zijn zondige daden niet op te geven.

Als ik de Bijbelverzen opzoek die te maken hebben met het '*handen opleggen*' dan zijn dat voor mij stuk voor stuk '*heilige momenten*'. Het moment waarin God Almachtig Zelf door mijn handen mijn naaste aanraakt, hem bevestigt, hem geneest.

Omdat Paulus Timotheüs, en in hem alle leidinggevendenden van de kerkelijke gemeente vandaag de dag, waarschuwt om niet te snel te zijn met het opleggen van handen mag dit niet als een reden worden beschouwd om het handen opleggen maar helemaal niet meer te doen, zoals ook het profeteren in heel veel gemeenten in de ban is gedaan, omdat er zoveel fout is gegaan met het profeteren. Voor mij is dat het kind met het bekende badwater weggooien.

Ik geloof dat noch het profeteren, noch het spreken in tongen, noch het vertalen van tongentaal, noch het handen opleggen, iets verkeerd is. Vaak zijn het juist zeer krachtige handelingen, die als satan de kans krijgt deze als eerste wil elimineren. En als ik in kerkelijke Nederland rondkijk, dan heeft satan het dus voor elkaar gekregen om deze 'gaven' bij de Christenen weg te houden.

Conclusie: Het '*opleggen van handen*' is een gave die God Almachtig **in** Jezus Christus aan Zijn kinderen geeft, om hen te bevestigen, te genezen, voor hen te laten bidden, om hen te troosten en te bemoedigen. Want God houdt onvoorwaardelijk van mij. En daar kan niemand of geen macht tegenop. Jezus Christus is overwinnaar, en ik in Hem. (Rom. 8:37).

 Jak. 5:15-16 En het gelovige gebed zal de zieke behouden en de Heere zal hem weer oprichten. En als hij zonden gedaan heeft, zal hem dat vergeven worden. Belijd elkaar de overtredingen en bid voor elkaar, opdat u gezond wordt. Een krachtig gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand.

 Matt. 18:20 Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden.

 Rom. 12:20-21 Als dan uw vijand honger heeft, geef hem te eten, als hij dorst heeft, geef hem te drinken, want door dat te doen, zult u vurige kolen op zijn hoofd hopen. Word niet overwonnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.

 Rom. 8:37 Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad.

I Timotheüs

Hoofdstuk 6

De plichten van dienstknechten

Als de Bijbel schrijft over 'dienstknechten' en 'meesters', dan gebruik ik liever de termen 'werkgevers' en 'werknemers'. Want hier in I Tim. 6:1 wordt dan wel de term 'dienstknechten' gebruikt, maar op andere plekken wordt ook vaak de term 'slaaf' gebruikt. En bij het woord 'slaaf' heb ik altijd negatieve gedachten omdat ik dat koppel aan dwang en uitbuiting, deportatie etc.

Wat Paulus hier aan Timotheüs schrijft, is om de gelovigen van zijn gemeente aan te sporen om hun werk zo goed mogelijk te doen en om hun werkgevers te eren. Uit deze zinsnede krijg ik de indruk dat dit dus niet altijd zo was. Al hoewel, hoe is dat vandaag de dag? Ik heb de afgelopen jaren al vaker gezegd wat een enorme klaagcultuur er op de bedrijfsvloer van veel bedrijven te vinden is. Het lijkt wel of er bijna niemand meer tevreden is met het werk dat hij uitvoert, of de wijze waarop er leiding wordt gegeven.

Nu geloof ik niet dat (mede door deze tekst) werknemers opgeroepen worden om hun werkgevers te aanbidden en zo de eer te geven die ze zouden toekomen. Ik denk dat Paulus hier meer doelt op het natuurlijke respect dat er voor de leidinggevenden mag zijn. Zij zijn immers wel diegenen die werknemers hun banen geven. Zij zijn immers wel diegenen die werknemers hun salaris betalen. En ik ben het met Paulus eens dat daar wel eens wat meer dankbaarheid voor mag zijn. En vooral als de werkgever een Christen is. Want zou het morren en eensgezind zijn, waar Paulus in Fil. 2:14 over schrijft niet ook op de werkvloer gelden?

Vandaag de dag zie ik trouwens dat er vaak niet meer één werkgever is, maar dat veel bedrijven (vooral de grotere) geleid worden door een directeur die door een raad van commissarissen aangesteld is. Een directeur die meestal geen eigenaar van het bedrijf is, maar dat zijn dan de aandeelhouders.

Voor mij persoonlijk valt dit Bijbelgedeelte ook onder het grote gebod dat Jezus Christus heeft gegeven om God Almachtig in alles lief te hebben boven alles en om mijn naaste lief te hebben als mijzelf. (Matt. 22:36-39), zoals bijna alle Bijbelteksten die gaan over de omgang tussen mensen, onder dit grote gebod geschaard kunnen worden.

📖 I Tim. 6:1 Dienstknechten die het slavenjuk dragen, moeten hun eigen meester alle eer waard achten, opdat de Naam van God en de leer niet gelasterd worden.

📖 Fil. 2:14 Doe alle dingen zonder morren en meningsverschillen,

📖 Matt. 22:36-39 Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Maar als ik daarnaast nog de uitspraken van Jezus Christus zet die gaan over vergeving (Matt. 18:21-22), en zelfs om mijn vijanden lief te hebben (Matt. 5:44), dan kan ik elke werkgever, gelovig of niet, daaronder plaatsen. Het **past** gewoon niet bij een wedergeboren Christen om te klagen en zijn werkgever belachelijk of zwart te maken.

Worden er dan geen eisen gesteld aan de werkgevers?

Voor werkgevers gelden dezelfde geloofsregels als voor werknemers. Want het grote gebod dat Jezus Christus uitgesproken heeft maakt geen onderscheid tussen mensen, op welk gebied dan ook. Ik denk zelfs dat de verantwoordelijkheid voor werkgevers vele malen groter is dan die van werknemers. Juist ook vaak omdat zij meer dan gemiddelde salarissen verdienen. Paulus gaat daar verderop in dit hoofdstuk nog dieper op in (I Tim. 6:17-19).

De dwaalleraars en de hebzucht

Er is maar één Evangelie van Jezus Christus. Er is maar één geloof in Jezus Christus. Er is maar één Jezus Christus zoals er ook maar één God Almachtig is. (Deut. 6:4).

In alle brieven die Paulus geschreven heeft komt dit thema wel een keer naar voren. Dat de leidinggevendenden van de kerkelijke gemeente zich moeten houden aan het brengen van **het ware** Evangelie van Jezus Christus.

In heel veel brieven heeft Paulus het ook over mensen die **naast** het Evangelie van Jezus Christus toch nog vast willen houden aan iets anders, zoals de wet, of delen uit die wet, de Halacha, of zo iets dergelijks.

De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden).

*Deze Halacha was **NIET** door God Almachtig gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).*

Het strijdpunt van Johannes en Jezus Christus met de religieuze leiders was dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel. Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel. Groot strijdpunt was ook dat de religieuze leiders die Halacha vaak zélf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichten om zich daaraan te houden.

Over het gelijkstellen van boeken en geschriften aan de Bijbel in onze tijd heb ik al meerdere malen geschreven.

☞ Matt. 18:21-22 Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heere, hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe? Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zevenmaal.

☞ Matt. 5:44 Maar Ik zeg u: Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten; en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen;

☞ I Tim. 6:17-19 Beveel de rijken in deze tegenwoordige wereld dat zij niet hoogmoedig zijn, en hun hoop niet gevestigd houden op de onzekerheid van de rijkdom, maar op de levende God, Die ons alle dingen in rijke mate verschaft om ervan te genieten; ook om goed te doen, rijk te zijn in goede werken, vrijgevig te zijn en bereid om samen te delen. Zo verzamelen zij voor zichzelf een schat: een goed fundament voor de toekomst, opdat zij het eeuwige leven verkrijgen.

☞ Deut. 6:4 Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één!

Paulus is duidelijk en glashelder: **Er is maar één Evangelie** en dat is het geloof in het Evangelie van Jezus Christus. Dat geloof is een gave van God Almachtig voor de mensen (Ef. 2:8-9). En het woord 'gave' zegt het al, het is een gift, een cadeau. De mensen die het geloof van God **in** Jezus Christus ontvangen, hebben daar zelf **helemaal niets** aan bijgedragen. Want de Bijbel schijft dat ik al vóór de grondlegging van de aarde, dat wil zeggen ver vóórdat ik geboren werd hier op aarde in een lichaam van vlees en bloed al door God uitgekozen (uitverkoren) was om het geloof te ontvangen. (Ef. 1:4, Joh. 15:16, II Tim. 1:9).

Ik weet dat dit misschien ook weer heel veel vragen oproept alsof God Almachtig een willekeurig God is, Die misschien wel lievelingetjes heeft en mensen voortrekt vóór andere mensen, maar dat laat ik voor wat het is omdat ik daar absoluut niet in geloof. Ik geloof in een God Die werkt en dingen doet zonder aanzien des persoons. (I Petr. 1:17)

Dat God Almachtig **in** Jezus Christus mij al vóór de grondlegging van deze aarde geroepen heeft, komt voort uit het **grote plan** van God dat Hij met deze wereld heeft, en met de mensen die op die aarde wonen. En dat plan van God heb ik uitgebreid beschreven op pagina 21-28 Israël, de Ambassadeurs en de Eerstelingen. Dat plan behelst de redding van **alle** mensen op de aarde (in de volgorde die God bepaalt heeft), en het volk Israël zal daar een centrale rol in hebben, omdat God dit volk tot Zijn eigen volk heeft gemaakt om tot een zegen te zijn voor alle volken. (Gen. 12:3)

Dit artikel bewijst (op pag. 21-27) dat God Almachtig absoluut geen God van willekeur is, maar dat alles wat er vandaag de dag gebeurt volgens het plan van God gebeurt, zoals Jonathan Cahn bijvoorbeeld dit ook beschrijft in zijn boek 'the Shemitha'.

-----,-----

Er zijn heel veel Christenen die ook vandaag de dag menen zelf iets te moeten bijdragen hun eigen behoud. Dit doen zij door als het ware een soort afvinklijstje te maken met geboden en verboden, met moetens en niet mogens, met regels en inzettingen, die zij nauwgezet moeten volgen om God Almachtig te 'behagen'. Maar eigenlijk zit er in dat werken volgens dat afvinklijstje iets in van dat ik toch zelf **ook** iets heb bijgedragen aan mijn eigen behoud. Ik ben altijd netjes naar de kerk geweest, ik heb altijd mijn ouders onderhouden, ik heb nooit gestolen of gemoord, ik heb, ik heb, ik heb, En gaat weer over 'ik'.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

☞ II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,

☞ I Petr. 1:17 En als u Hem als Vader aanroept Die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt, wandel dan in de vreze des Heeren, gedurende de tijd van uw vreemdelingschap,

☞ Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

In Gal. 2:16 schrijft Paulus onomstotelijk dat **alleen het geloof** in het Evangelie van Jezus Christus mijn behoud kan rechtvaardigen. Door allerlei dingen te doen of na te laten wordt ik nooit gerechtvaardigd voor God. Dus ik kan ook niet gerechtvaardigd worden door het houden van de wet of delen daarvan, en ook niet door het doen van goede werken. En dat gaat heel erg diep.....

Door het schrijven van *Mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken ben ik erachter gekomen hoe diep 'het werken voor God' er in zit. Ouders, scholen, kerken en gemeenten hebben allemaal bijgedragen tot een vorm van plichtsbesef die heel veel Christenen uiteindelijk in een harnas hebben geplaatst waar zij zich niet vrij voelden. En als zij zich dan onttrokken van dat harnas dat zij in ieder geval buiten de kerkelijke gemeente kwamen te staan.

Ik ben geboren om vrij te zijn. (Joh. 8:36, Rom. 8:2). God Almachtig heeft mij uitverkoren om vrij te zijn. En dat vrij zijn betekent voor mij allereerst dat ik vrij ben van de overste van deze aarde, satan. Want het is satan hoogstpersoonlijk die mensen de vrijheid ontnemt. Kijk maar naar de eerste mens '**ādām**'. Nadat hun zonde bekend was geworden keken zij elkaar aan en zagen dat zij naakt waren. In al de jaren daarvoor hadden zij dat nooit opgemerkt. (Gen. 3:10-11). En er kwam een schaamte over hun. En schaamte is angst. Angst leidt tot onvrijheid en dat is nu precies wat satan wil bereiken.

Hoe dan?

Satan legt op ieder mens een claim, dus ook op mij, en hij roept en schreeuwt het uit (ook naar God Almachtig toe) dat ik van hem ben. En de enige reden dat satan die claim kan rechtvaardigen is door te stellen dat ik de wet van God overtreden heb, en dat er een straf staat op het overtreden van de wet van God en dat is de doodstraf.

En satan heeft in die claim die hij op mij legt helemaal **gelijk**. Ik heb de wet van God Almachtig veel en zwaar overtreden. En ja, ik zou gestraft moeten worden met de straf die staat op het overtreden van de wet. (zie ook mijn vergelijking tussen het Nederlandse Rechtsstelsel en het Goddelijke Rechtsstelsel op pag. 16-18). Satan heeft in dat alles helemaal gelijk.

Het Evangelie van Jezus Christus is echter dat God Almachtig Zelf in de Persoon van Jezus Christus naar deze aarde toe gekomen is, in een lichaam van vlees en bloed. Net zoals de mens, heeft Jezus Christus hier op aarde geleefd zoals ieder mens hier op aarde leeft.

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Joh. 8:36 Als dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult u werkelijk vrij zijn.

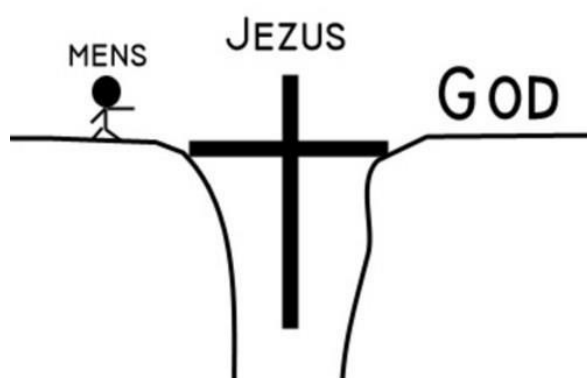
Rom. 8:2 Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood.

Gen. 3:10-11 En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de hof en ik werd bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij. En Hij zei: Wie heeft u verteld dat u naakt bent? Hebt u van die boom gegeten waarvan Ik u geboden had daar niet van te eten?

Alleen met dit verschil: Ik als mens heb hier op aarde alle wetten van God Almachtig overtreden; Jezus Christus heeft hier op aarde niet één wet van God overtreden. Ik heb de straf op het overtreden van de wet van God verdiend; Jezus Christus heeft geen straf verdiend, want Hij heeft de wet van God niet overtreden.

Satan claimt de doodstraf. En terecht..... En satan heeft deze doodstraf ook gekregen. Maar niet door mij als mens de doodstraf te laten ondergaan, maar doordat Jezus Christus uit Zichzelf deze doodstraf op Zich heeft genomen. Een ruil dus. En Jezus Christus kón dit als Enige mens doen, omdat Hij als enige mens op aarde zondenloos was.

Doordat Jezus Christus voor mij de doodstraf heeft ondergaan, ben ik vrijgesteld van deze doodstraf. Jezus Christus, **God Almachtig Zelf** dus, heeft voor mijn zonden betaald en daarmee heeft God Zelf de onoverkomenlijke kloof die de zonde geslagen had tussen de eerste mens 'ādām' (en alle mensen die daarna nog zijn geboren) en God gedicht.

Het bovenstaand plaatje is dus éch waar. De betekenis daarvan is onpeilbaar diep, maar het geeft precies aan wat het Evangelie van Jezus Christus inhoudt.

De woorden *moeten* en *niet mogen*, *regels* en *inzettingen*, *geboden* en *verboden*, komen in dat hele plaatje **niet** voor. Want die woorden horen bij het O.T. van de Bijbel. Toen God Almachtig nog niet in de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld gekomen was, toen kon de mens alleen gerechtvaardigd worden door het houden van de wet.

Paulus schrijft hier uitgebreid over in zijn brief aan de Romeinen.

-----,..-----

Als er iemand is het Evangelie van Jezus Christus wil veranderen door er zaken aan toe te voegen, of door er zaken vanaf te halen, dan is hij een dwaalleraar. (Openb. 22:18-19). En dat klinkt hard, maar zo is het wel.

Want als ik zaken ga toevoegen aan het Evangelie van Jezus Christus, of ik ga er zaken vanaf halen, dan bediscussier ik dus het offer dat Jezus Christus gebracht heeft aan het kruis van Golgotha. En als ik het offer van Jezus Christus ter discussie stel, dan bediscussieer ik dus God Almachtig Zelf, want het is Zijn plan geweest om dit zo te doen, om zodoende **alle** mensen op de aarde te kunnen redden uit de handen van satan.

Of in de woorden van het voorgaande te spreken: *'om de mensen onder de rechtvaardige claim van satan vandaan te halen en om hem weer onder de heerschappij van God Almachtig in Jezus Christus te brengen, waardoor ik mag leven. Halleluja.'*

-----...-----

Nu heeft Paulus in zijn brieven die hij geschreven heeft aan de verschillende gemeenten heel veel richtlijnen gegeven voor de kerkelijke gemeenten en voor de mensen. En wat ik kritici soms hoor zeggen is dat de wet van God Almachtig dan wel vervuld is door Jezus Christus, maar dat door al die richtlijnen die Paulus gegeven heeft, er een nieuw wetboek voor in de plaats gekomen. Dus de wet is weg (dat is al helemaal niet waar !), en daar is nu een nieuw wetboek voor in de plaats gekomen!

Ik ben het daar absoluut **niet** mee eens. Want Paulus doet niets meer of niets minder dan de woorden die Jezus Christus gesproken heeft tijdens Zijn leven hier op aarde, praktisch maken. En alles wat Paulus schijft komt uiteindelijk onder dat ene gebod van Jezus Christus te *'hangen'*, heb God lief boven alles en mijn naaste als mijzelf. (Matt. 22:36-39)

Als ik liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus gekregen heb, doordat ik mij verdiept heb in God en wat Hij allemaal gedaan heb;

Als ik ontdekt heb hoe groot God Almachtig **in** Jezus Christus is en het plan dat Hij bedacht heeft om **alle** mensen van deze aarde te kunnen redden;

Als ik dan mag weten dat ik, een groot zondaar, óók gered ben en dat die onnoemlijk grote God Almachtig **in** Jezus Christus, mij **ONVOORWAARDELIJK** lief heeft;

Dan leg ik graag mijn eigen leven af om God Almachtig **in** Jezus Christus te kunnen volgen.

Openb. 22:18-19 Want ik getuig aan ieder die de woorden van de profetie van dit boek hoort: Als iemand iets aan deze dingen toevoegt, zal God hem de plagen toevoegen die in dit boek geschreven zijn. En als iemand afdoet van de woorden van het boek van deze profetie, zal God zijn deel afdoen van het boek des levens, en van de heilige stad, van de dingen die in dit boek geschreven zijn.

Matt. 22:36-39 Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Dan wil ik niets lievers doen dan **die** dingen die God Almachtig **in** Jezus Christus behagen, Hem plezier doen. Net zoals ik mijn vrouw Sonja wil behagen, wil plezieren door alleen die dingen te doen die zij fijn vindt. Ja, mijn eigen verlangens, wensen, begeerten en wat dan ook worden totaal ondergeschikt aan de wensen en verlangens van Sonja. Niet omdat het moet, maar omdat ik dat **graag wil**. Want ik heb er zó veel voor teruggekregen, dat is bijna niet te beschrijven.

Zó vat ik de richtlijnen die Paulus in al zijn brieven geeft ook op. Al het wereldse leg ik af (Rom. 13:13, I Kor. 6:10, Ef. 5:5, Jak. 3:14) om maar één reden: Wat God Almachtig **in** Jezus Christus mij gegeven heeft is vele malen **méér** waard dan al die wereldse zaken. Net zoals die boer die wandelend door de weilanden een schat ziet liggen in een stuk grond dat niet van hem is. Deze boer gaat naar huis en verkoopt alles wat hij heeft, om met die opbrengst dat stuk grond te kunnen kopen waar die schat verborgen ligt. (Matt. 13:44).

-----...-----

Het Evangelie van Jezus Christus moet puur en oprecht verteld worden. En ik doe dat door de woorden uit de Bijbel voor mijzelf te vertalen in *Mijn mijmeringen*. En als ik zelf zaken toevoeg aan dit Evangelie of zaken er vanaf haal, dan zou ik mij niet meer houden aan de gezonde woorden van onze Here Jezus Christus en aan de leer die in overeenstemt met de godsvrucht (I Tim. 6:3). Als ik iets anders zou beweren over het Evangelie van Jezus Christus, dan ben ik verwaand, dan weet ik niets, dan heb ik een ziekelijke neiging tot twist en woordenstrijd (I Tim. 6:4).

En wat is het gevolg daarvan?

Afgunst, ruzie, lasteringen, kwaadaardige verdachtmakingen, voortdurend geruzie met mensen die een verdorven gezindheid hebben en beroofd zijn van de waarheid omdat zij denken dat de godsvrucht een bron van winst is. (I Tim. 6:5)

Kan ik het nog helderder omschrijven dan Paulus dat doet in dit Bijbelgedeelte?

Paulus schrijft in II Thes. 3:11-12 en I Thes. 4:11 dat ik niet ongeregeld moet wandelen en mij niet bezig moet houden met nutteloze dingen. Maar dat ik in alle rust mijn dagelijks werk moet doen en mijn eigen brood verdienen.

-----...-----

☞ Rom. 13:13 *Laten wij, als op klaarlichte dag, op een gepaste wijze wandelen, niet in zwelgpertijen en dronkenschappen, niet in slaapkamers en losbandigheden, niet in ruzie en afgunst.*

☞ I Kor. 6:10 *Dwaal niet! Ontuchtplegers, afgodendienaars, overspelers, schandknappen, mannen die met mannen slapen, dieven, hebzuchtigen, dronkaards, lasteraars en rovers zullen het Koninkrijk van God niet beërven.*

☞ Ef. 5:5 *Want dit weet u, dat geen enkele ontuchtpleger, onreine of hebzuchtige, die een afgodendienaar is, een erfdeel heeft in het Koninkrijk van Christus en van God.*

☞ Jak. 3:14 *Wanneer u echter bittere afgunst en eigenbelang in uw hart hebt, beroem u dan niet en lieg niet tegen de waarheid.*

☞ Matt. 13:44 *Het Koninkrijk der hemelen is ook gelijk aan een schat, in de akker verborgen, die iemand vond en verborg; en van blijdschap daarover gaat hij heen en verkoopt alles wat hij heeft, en koopt die akker.*

I Tim. 6:3 *Als iemand een andere leer brengt en zich niet houdt aan de gezonde woorden van onze Heere Jezus Christus en aan de leer die in overeenstemming is met de godsvrucht,*

☞ I Tim. 6:4 *dan is hij verwaand, weet niets, maar heeft een ziekelijke neiging tot twistvragen en woordenstrijd. Daaruit komen voort: afgunst, ruzie, lasteringen en kwaadaardige verdachtmakingen,*

Als ik in het voorgaande schrijf dat het **mijn wil** is om datgene te doen dat God Almachtig **in** Jezus Christus behaagt, omdat ik Hem liefheb met alles wat in mij is, dan heb ik Hem lief omdat mijn godsvrucht aan Hem en voor Hem, **voor mij winst is**, vergezeld van tevredenheid.

Wat God Almachtig mij gegeven heeft in Jezus Christus is voor mij **winst**. Een winst waar ik helemaal niets voor heb **moeten** doen, maar waarvoor ik wel een heleboel over heb. Daar heb ik mijn hele **'ik'** voor over. En ik kan dat gemakkelijk zeggen omdat **'ik'** er in mijn leven één grote puinhoop van heb gemaakt.

Alles wat de wereld mij aanbiedt en wat ik aanbeden heb vóórdát ik Jezus Christus aannam als mijn Redder en Heiland, brengt mij helemaal niets, en heeft mij helemaal niets gebracht. Ik heb helemaal niets aan wereldse zaken meegekregen toen ik als baby op deze aarde geboren werd, en ik kan er ook helemaal niets van meenemen als mijn leven hier op aarde teneinde zal zijn, en ik sterf. (I Tim. 6:7).

-----...-----

Mag en kan ik als wedergeboren Christen rijk zijn aan geld, bezit en goed?

Het antwoord is mijn optiek **Ja**. Maar het vergt wel héél veel van mij als Christen.

Het allereerste wat ik wil zeggen is dat geld op zich **geen** zonde is. Rijkdom ook niet. Het gaat er om wat ik ermee doe. Want met geld kan ik een heleboel goede dingen doen, kan ik een heleboel mensen helpen die het veel minder hebben dan ik. Maar met geld kan ik ook verkeerde dingen. Ik kan het op de bank zetten en als de bank rente betaald, dan kan ik toekijken hoe mijn vermogen groeit. Ik kan mij ook in weelde en luxe wentelen, zodat mijn naasten de ogen worden uitgestoken over wat ik allemaal heb en zij niet.

Paulus schrijft in I Tim. 6:8 dat ik eigenlijk niet méér nodig heb, dan kleding en voedsel. Maar dat is in de Nederlandse samenleving **niet** genoeg. Want de overheid dwingt mij om geld te betalen voor bijvoorbeeld een ziektekostenverzekering en bepaalde belastingen. Of ik nu werk of niet. Dus ook al zou ik genoeg willen nemen met alleen kleding en voedsel, dan zal mij dat in conflict brengen met de overheid.

☞ I Tim. 6:5 voortdurend geruzie van mensen die een verdorven gezindheid hebben en beroofd zijn van de waarheid, omdat zij denken dat de godsvrucht een bron van winst is. Wend u af van dit soort mensen.

☞ II Thess. 3:11-12 Want wij horen dat sommigen onder u ongeregeld wandelen; zij werken niet, maar zijn bezig met nutteloze dingen. Zulke mensen bevelen wij en sporen wij namens onze Heere Jezus Christus aan dat zij in alle rust aan het werk gaan en hun eigen brood eten.

☞ I Thess. 4:11 en er een eer in te stellen rustig te zijn en uw eigen zaken te behartigen en te werken met uw eigen handen, zoals wij u bevolen hebben,

☞ I Tim. 6:7 Want wij hebben niets de wereld ingedragen, het is duidelijk dat wij ook niets daaruit kunnen wegdragen.

☞ I Tim. 6:8 Als wij echter voedsel en kleding hebben, zullen wij daarmee tevreden zijn.

Bij hoofdstuk 1 van dit Bijbelboek heb ik al veel geschreven over 'God Almachtig **in** Jezus Christus werkelijk op de eerste plaats hebben in mijn leven', en hoe moeilijk ik dat vind vandaag de dag.

Tegelijk weet ik dat dit ook een strijd is die satan teweegbrengt. Want het maakt satan helemaal niet uit hoe ik God Almachtig **in** Jezus Christus verlaat. Of ik mij door armoede van God verwijder, of dat ik mij door rijkdom van God verwijder. Beiden kunnen door satan gebruikt worden als hij merkt dat ik daar gevoelig voor ben, en mijn omstandigheden ter discussie breng voor het aangezicht van God.

Geldzucht is de wortel van al het kwaad en door dààr naar te verlangen, zijn sommigen afgedwaald van het geloof en hebben zich doorstoken met vele smarten (I Tim. 6:10). Geldzucht is het verlangen naar meer geld, goed en bezit en daar de meeste tijd mee bezig zijn. geldzucht moet niet verward worden met geld opzich.

En dit gaat verder dan men op het eerste gezicht zou denken. Want wat moet ik denken van de enorme rijkdommen van de Christelijke kerk? De Rooms-Katholieke kerk heeft gigantische rijkdommen. Wandel maar eens door het Vaticaan. De tegenwoordige PKN kerken hebben zoveel grond in bezit dat bij verkoop dit vele tientallen en misschien zelfs wel honderden miljoenen euros zou opleveren.

Als ik dit ter sprake breng dan is het antwoord steevast: 'wij zijn aangesteld als rentmeesters en moeten goed en verstandig omgaan met het bezit en goed dat ons toevertrouwd is' (Luk. 12:42, Matt. 25:21) Mij komt het echter over als het verhaal over de talenten uit Matt. 25:14-30 De kerken die het bezit alleen maar hebben om 'goed rentmeesterschap' uit te voeren zijn in mijn ogen de mensen die van God Almachtig maar één talent hebben gekregen en dit in de grond hebben gestopt uit angst voor de Meester.

Des te schrijnender vind ik het wanneer de kerkelijke gemeente veel geld op de bank heeft staan, of veel bezit heeft in een eigen pand, goed betaalde voorgangers en noem maar op, terwijl onder haar gelovigen mensen aanwezig zijn die van voren niet weten hoe zij van achteren de touwtjes aan elkaar moeten knopen.

Ik wil daarmee helemaal niet zeggen dat het geld en bezit van de kerkelijke gemeente zomaar 'weggegeven' moet worden. Binnen de financiële hulpverlening mogen daar best strakke eisen en voorwaarden aan gesteld worden. Maar het **bij voorbaat** al uitsluiten van het verlenen van financiële hulp keur ik af. Dit is niet hoe Jezus Christus mij geleerd heeft met mijn naasten om te gaan.

📖 I Tim. 6:10 Want geldzucht is een wortel van alle kwaad. Door daarnaar te verlangen, zijn sommigen afgedwaald van het geloof, en hebben zich met vele smarten doorstoken.

📖 Luk. 12:42 En de Heere zei: Wie is dan de trouwe en verstandige rentmeester, die de heer over zijn huisbedienden zal aanstellen om aan hen op de juiste tijd het voedsel te geven dat hun toekomt?

📖 Matt. 25:21 Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.

Geld kan heel gemakkelijk een valstrik worden. Of zoals ik een keer hoorde van iemand uit een andere gemeente die een miljonairsechtpaar onder haar gelovigen had. Toen dit echtpaar aangesproken werd over het thema *'tienden'*, was hun antwoord: *'Jullie zouden niet weten, hoe je hier mee om moet gaan. Dus wij geven maar niets'*.

Het zou goed zijn om de brieven van Paulus nog eens goed te bestuderen en om de woorden die Paulus fundeert op de uitspraken van Jezus Christus nog eens goed ter harte nemen. Ik weet zeker dat er veel *'verborgen'* verlangens en hebzuchten naar boven zullen komen. Daarvoor hoef ik alleen maar naar mijzelf te kijken.

In mijn optiek moeten kerkelijke gemeenten naar buiten toe het Evangelie brengen dat ongelovigen **nieuwsgierig** zal maken om eens *'binnen'* te kijken. En ik ben ervan overtuigd dat de *'gaven van de Geest'* zoals genezing, bevrijding en het opwekken van doden daar één héél belangrijk onderdeel van is. Maar ik ben er óók van overtuigd dat de wijze waarop omgegaan wordt met geld en bezit door die kerkelijke gemeente óók een belangrijk onderdeel is om mensen nieuwsgierig te maken, en dan met name de mensen die het moeilijk hebben.

Nu heeft satan veel kerkelijke gemeenten zover gekregen om geen aandacht meer te schenken aan de *'gaven van de Geest'*. Nu heeft satan veel kerkelijke gemeenten zover gekregen om als bankiers op hun geld en goed te zitten en dat dit niet meer beschikbaar wordt gesteld aan de core-business van de kerk: *'het zorgen voor de armen, de weduwen en de wezen en de vluchtelingen'*. (Mal. 3:5).

Wie oren heeft, die hoort het !!

De strijd van het geloof

Paulus roept mij in de Naam van Jezus Christus op, om als navolger van Jezus Christus, ook **te leven** als navolger van Jezus Christus. Door de dingen die ik hiervoor schreef als het omgaan met geld en bezit, verre van mij te houden. Want over het algemeen brengen geld, goed en bezit mij niet dicht bij de Heer. Want hoeveel tijd en energie moet ik wel niet besteden om te behouden wat ik heb? En dan heb ik het nog niet eens over het laten groeien van mijn vermogen.

Gerechtigheid, Godsvrucht, Geloof, Liefde, Volharding en Zachtmoedigheid zijn kernbegrippen van het geloof in Jezus Christus. En ik wijs nogmaals naar I Tim. 6:7 waarin staat dat ik als baby geboren ben zonder geld en goed, en dat wanneer ik sterf hier op aarde, ik ook helemaal niets kan meenemen.

 Mal. 3:5 *Ik zal naar u toe komen voor het oordeel. Ik zal een snelle Getuige zijn tegen de tovenaars, tegen de overspelers, tegen hen Ex. 20:7 die valse eden afleggen en tegen hen die het loon van een dagloner met geweld inhouden, die het recht van weduwe, wees en vreemdeling ombuigen, en Mij niet vrezen, zegt de HEERE van de legermachten.*

 I Tim. 6:7 *Want wij hebben niets de wereld ingedragen, het is duidelijk dat wij ook niets daaruit kunnen wegdragen*

En het vergaren van geld, goed en bezit voor mijn nageslacht is absoluut niet Bijbels.

Met alles wat ik schrijf worden die woorden van Paulus uit de Romeinenbrief luider en luider. *'Ik ellendig mens, wat ik wil dat doe ik niet en wat ik niet wil dat doe ik juist wel'*. (Rom. 7:18:24).

Het leven hier op aarde, vandaag de dag anno 2020, is geen eenvoudige zaak. Het strijden voor de goede zaak, het geloof in het Evangelie van Jezus Christus staat zó enorm haaks op datgene dat de maatschappij en de economie mij aandraagt. En tóch roept ook Paulus mij weer op om zijn woorden ter harte te nemen. Want ik ben geroepen door God Almachtig om het geloof aan te nemen, en om de werken die God heeft voorbereid om die te doen. (Ef. 2:10)

Jezus Christus is mij vóór gegaan. Toen Hij voor Pontius Pilatus stond en Hem gevraagd werd of Hij de Koning der Joden was, antwoordde Hij met de woorden: *'U zegt het'*. Jezus Christus schaamde Zich het Evangelie niet, ook niet in bizarre omstandigheden die uiteindelijk tot Zijn dood hier op aarde zouden leiden.

En ik ?

Ben ik net zo onbevlekt en berispelijk in mijn doen en laten? Ben ik net zo onberispelijk met hoe ik omga met de wereldse aangelegenheden als geld, goed en bezit? Of vertraag ik zelf het moment dat de Koning der Koningen Jezus Christus, de Heere der Heren, mij God Almachtig kan laten zien?

Met andere woorden: Ben ik zó druk bezig met mijn leven hier op aarde, de verzorging van mijn lichaam, mijn bezit en goed te *'beschermen'*, dat ik daarom als het ware *'geen tijd'* heb om mijn Redder en Verlosser te ontmoeten? Of zoals Paulus het schrijft in Fil. 1:21 dat het leven hier mij op aarde Christus is, maar dat mijn sterven winst is? Omdat ik dan verenigd mag zijn met mijn Maker, mijn Redder en verlosser?

En als ik dan voor Zijn aagezicht sta, zal ik dan op mijn voeten kunnen blijven staan? Niet uit angst voor alles wat ik verkeerd gedaan heb hier op aarde, maar uit respect en dankbaarheid? Respect voor de grootheid en de trouw van God Almachtig **in** Jezus Christus. Dankbaarheid voor de gave van Genade, dat ik gerechtvaardigd mag wezen voor God en mag uitzien naar dat moment.

God Almachtig **in** Jezus Christus komt toe al mijn eer en glorie, tot in der eeuwigheid. Amen

 Rom. 7:18-24 *Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont. Ik ontdek dus deze wet in mij: dat, als ik het goede wil doen, het kwade dicht bij mij ligt. Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?*

 Ef. 2:10 *Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.*

 Fil. 1:21 *Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.*

De plichten van de rijken

Alles wat ik hiervoor heb geschreven over het omgaan met geld, goed en bezit, herhaalt Paulus in dit Bijbelgedeelte. Hoofdgedachte hierin is: *'Rijken, wordt niet hoogmoedig, en stel je hoop niet op de onzekerheid van de rijkdom, maar op de levende God, Die alle dingen in rijke mate verschaft om ervan te genieten'*. (I bTim. 6:17-19)

Goede dingen die ik met mijn geld en bezit kan doen, zijn: goed doen, rijk zijn in goede werken, vrijgevig zijn, bereid om samen te delen. Als ik op die wijze met *'mijn'* geld en goed omga, dan verzamel ik mijzelf een veel grotere schat, namelijk een goed fundament voor de toekomst in het eeuwige leven

-----...-----

Ik weet dat het spreken en schrijven over geld één van de meest delicate en gevoelige onderwerpen is. En mijn inziens komt dit omdat ons lichaam van vlees en bloed op deze aarde die onder de heerschappij van satan staat. En het is satan er alles aan gelegen om mijn aandacht van God Almachtig **in** Jezus Christus af te leiden.

Ik hoop en bid bij deze dat de *'onaanzienlijken'* in de gemeente (I Kor. 6:4) nog heel veel kans krijgen om zich over tal van onderwerpen uit te spreken. Omdat zij bij uitstek weten wat het is om niet gezien te worden. Vaak omdat zij niet die middelen hebben om zich in de gemeente zichtbaar te maken.

Broeders en zusters in de kerkelijke gemeenten zouden elkaar als eerste moeten kunnen vertrouwen. Zouden als eerste moeten kunnen spreken over hun eigen zwakheden en tekortkomingen. Zouden zich als eerste voor herstel en genezing moeten aanmelden, zouden als eerste deze woorden als een spiegel moeten gebruiken om bij zichzelf te onderzoeken of er iets in hen is dan niet naar de wil van God Almachtig is.

Wat verlang ik naar zó een gemeente, waar het totaal geen enkele betekenis heeft wie of wat ik ben in de maatschappij. Waar het alleen betekenis heeft of ik het geloof in het Evangelie van Jezus Christus in de praktijk uitwerk, tot opbouw van de gemeente, tot jaloezie van de ongelovigen, tot eer en meerdere glorie van God Almachtig in Jezus Christus.

 I Tim. 6:17-19 Beveel de rijken in deze tegenwoordige wereld dat zij niet hoogmoedig zijn, en hun hoop niet gevestigd houden op de onzekerheid van de rijkdom, maar op de levende God, Die ons alle dingen in rijke mate verschaft om ervan te genieten; ook om goed te doen, rijk te zijn in goede werken, vrijgevig te zijn en bereid om samen te delen. Zo verzamelen zij voor zichzelf een schat: een goed fundament voor de toekomst, opdat zij het eeuwige leven verkrijgen.

 I Kor. 6:4 Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, stel dan hen aan die in de gemeente niet in aanzien zijn.

Bewaar het pand, Zegenbede

De laatste woorden van Paulus aan Timotheüs zijn kort maar krachtig. Maar zijn ook naar mij toe kort en krachtig. Spiegelend en confronterend; of ik alles wat Paulus in deze brief geschreven heeft ook zo ervaar en daarnaar handel in mijn leven hier op aarde.

Bij hoofdstuk 1 van deze brief heb ik al een persoonlijk gebed opgenomen, waarin ik mij uitspreek dat ik (naar mijn gevoel) bij lange na niet voldoe aan alles wat Paulus schrijft, hoe het leven in en naar het Evangelie van Jezus Christus er uit zou moeten zien. Want in hoeverre is mijn kennis niet opgebouwd uit inhoudsloze praat en tegenstellingen? In hoeverre is mijn kennis van het Evangelie van Jezus Christus, en het daarnaar handelen niet gevormd en opgebouwd, door wat ik hoorde van andere mensen, zonder dit in de Bijbel te toetsen? Terwijl inderdaad sommigen die mij Bijbelse normen en waarden geleerd hebben totaal uit mijn leven verdwenen zijn? Waarvan misschien sommigen zelfs wel afgeweken zijn van de ware Godsvrucht?

Opwekkingslied nummer 598:

U roept mij zacht in Uw nabijheid; daar vind ik kracht,
Uw geest omgeeft mij.

Leer mij, o Heer, hoe ik steeds meer leef als U.

U riep mij om voor U te leven, aan U alleen wil ik mij geven.
Trek mij o Heer, dichter naar U toe.

Neem mij,
kneed mij,
vorm mij,
vul mij:
Roep mij,
zend mij,
leid mij,
wandel naast mij:

Mijn mijmeringen

Bij het Bijbelboek
II Timotheüs

II Timotheüs

Hoofdstuk 1

Afzender, groet en geadresseerde

Als ik aan het begin sta van een nieuw Bijbelboek, om daar over te gaan mijmeren, dan wil ik nog wel eens op het internet kijken naar het ontstaan van dat betreffende Bijbelboek. Maar vaak word ik daar niet veel wijzer van, omdat heel vaak de woorden 'als' en 'misschien' gebruikt worden. En omdat er zoveel 'deskundigen' zijn die het niet met elkaar eens zijn.

Neem bijvoorbeeld de brieven die Paulus heeft geschreven aan de gemeente van Korinthe. In de Bijbel staan er twee afgedrukt, maar deskundigen menen te weten dat Paulus meerdere brieven heeft gestuurd en dat de brieven die wel in de Bijbel staan afgedrukt, ook heel goed een samenvoegsel kunnen zijn uit alle andere brieven die Paulus geschreven heeft.

Zo ook met deze tweede brief van Paulus aan Timotheüs, waarvan ik op het internet las dat het maar de vraag is of deze brief wel van de hand van Paulus is. Men meent dat te kunnen zeggen omdat de woorden in deze tweede brief totaal anders zijn dan de woorden uit de eerste brief. Maar ook de zinsopbouw en andere technische feiten maken de deskundigen aan het twifelen.

Wat moet ik daar nu mee? Mijn antwoord is: helemaal niets.

Of deskundigen het er nu mee eens zijn of niet, ik beschouw de Bijbel als een samenvoegsel van 66 verschillende Bijbelboeken. Leuk detail vind ik het getal 66, want heel veel Christenen zijn erg bang voor getallen als 6, 66 en 666. Maar het belangrijkste vind ik dat ik geloof dat God Almachtig **Zelf** de mensen geïnspireerd heeft om de woorden op te schrijven zoals ze opgeschreven zijn. En dit waren absoluut niet allemaal geleerden. Veel van de Bijbelschrijvers waren vissers, boeren, herders, ongeleerde mensen. En ja, er zijn ook Bijbelboeken die geschreven zijn door geleerde en geletterde mensen.

Als ik schrijf dat de Bijbel mijns inziens geschreven is door mensen die geïnspireerd zijn door God Almachtig om de woorden te schrijven die ze hebben opgeschreven, én ik geloof aan de hand van Joh. 1:1-5 dat het God Zelf **in** Jezus Christus is Die spreekt door de woorden van de Bijbel heen, dan **GELOOF** ik.

 Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Ik **GELOOF** dat de Bijbel door mensen geschreven is, die rechtstreeks door de Geest van God Almachtig (de Heilige Geest) geïnspireerd zijn, om de woorden te schrijven die ze geschreven hebben en op de manier waarop ze die woorden hebben opgeschreven. (II Tim. 3:16-17). Want staat er ook niet in Hebr. 11:1 geschreven dat geloof **het bewijs** is van de dingen die men niet ziet? En zoals ik weet dat ik zeker weet dat de bergtoppen soms achter de wolken schuil gaan, en niet zichtbaar zijn voor mij, geloof ik dat ze er wél zijn. Ik weet het zeker.

Die zekerheid is voor mij als een anker dat gegrondvest is in God Almachtig **in** Jezus Christus. Want als ik dàt anker loslaat, dan kan ik bij heel veel Bijbelgedeelten vragen stellen die het geloof ter discussie willen stellen. En als ik het geloof ter discussie stel, dan stel ik God ter discussie en dan stel ik het plan dat God heeft voor de redding van alle mensen op deze aarde ter discussie; dus dan moet ik het lijden en sterven en de opstanding van Jezus Christus óók ter discussie stellen.

En dat weiger ik pertinent. Als er zaken zijn die ik niet begrijp in de Bijbel, of die ik niet aan elkaar kan rijmen, die het geloof in het Evangelie van Jezus Christus aangaan, of die de Bijbel in zijn algemeen aangaan, dan wijt ik dat aan een tekort van mijn eigen kennis. Ik ben namelijk door God Almachtig geschapen naar Zijn Beeld (Gen. 1:26). Dus in potentie heb ik **alles** in mij om **alles** te kunnen begrijpen. Want God zegt Zelf in Gen. 1:31 dat alles wat Hij gemaakt had 'zeer goed' was. Maar door de zondeval van de eerste mens '**ādām**' is er een onoverkomenlijke kloof ontstaan tussen God en de mens, dus ook tussen God en mij waardoor ik ook niet alles meer begrijp wat God aangaat.

Dus mijn geloof is standvastig. Wat anderen daar ook van zeggen en welke bewijzen men daar ook voor schijnt te hebben. Ik houd vast aan mijn geloof in die Enige God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde en alles wat daarop en daarin is. (II Tim. 3:14). Ik geloof dat God mij gemaakt heeft en doordat ik het geloof in het Evangelie van Jezus Christus van Hem gekregen heb (Ef. 2:8-9) is die onoverkomenlijke kloof die ontstaan is door de zonden, weer gedicht. Ik kan en mag bij God aan tafel komen zitten; ik kan en mag alles wat ik bespreekbaar wil maken met God bespreekbaar maken. God is mijn Vader.

Dus als er deskundigen zijn, die menen te weten dat deze tweede brief van Timotheüs niet door Paulus is geschreven, dan is mijn antwoord: '*so what*'. Het gaat mij niet om wat deskundigen vinden over de schrijvers van de Bijbel, het gaat mij om de echte Schrijver van de Bijbel en wat Hij te zeggen heeft.

II Tim. 3:16-17 Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust.

Hebr. 11:1 Hebreeën 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

Hebr. 11:1 NBG Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet.

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

II Tim. 3:14 Blijft u echter bij wat u geleerd hebt en waarvan u verzekerd bent, omdat u weet van wie u het geleerd hebt,

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

En alleen het feit dat er tientallen verschillende menselijke schrijvers zijn, uit **alle** lagen van de bevolking, die over een tijdsbestek van duizenden jaren hebben geschreven aan de Bijbel, en dat die Bijbel **nergens** met zichzelf in tegenspraak is, is voor mij alleen al het bewijs al dat de Bijbel Gods woord is.

-----,-----

Paulus introductie lijkt op de introductie die hij in al zijn brieven gebruikt. En dat is dat hij aangeeft dat hij door God Almachtig **in** Jezus Christus geroepen is om het Evangelie van Jezus Christus te prediken aan iedereen die het horen wil, ja zelfs aan hen die het niet horen willen (II Tin. 4:2).

De roeping van Paulus was **geen** wens van Paulus of een gevolg van zijn goede stevige Farizeese opvoeding. Het tegenovergestelde juist, want in Hand. 9 lees ik wie Paulus was (toen heette hij nog Saul of Saulus) voordat hij zich bekeerde tot Jezus Christus.

Paulus was een Christenhater pur sang (Hand. 9:1-2). En die haat tegen de Christenen (Messiaanse Joden) ging zelfs zóver dat Jeruzalem en het land Israël voor hem niet groot genoeg was om de navolgers van Jezus Christus te achtervolgen, te arresteren en over te dragen aan hetzelfde kerkelijk gezag dat Jezus Christus aan de Romeinen overgegeven had om Hem te laten kruisigen. Want Paulus had het kerkelijk gezag in Jeruzalem om toestemming gevraagd en om brieven gevraagd zodat hij zelfs in het naburige land Syrië en zijn hoofdstad Damascus op zoek zou mogen gaan naar Christenen.

Maar ik lees in Hand. 9:4 dat Jezus Christus Zelf naar Paulus toekwam toen hij onderweg was naar Damascus, en aansprak met de woorden 'Saul, Saul, waarom vervolgt u mij?', en die woorden werden gevolgd door een plotselinge blindheid zodat Paulus zijn weg in volledige duisternis moest vervolgen.

Het vervolg op deze geschiedenis kan ik lezen in Hand. 9 en het leidde ertoe dat Paulus zich stand te pé aan Jezus Christus overgaf en dat de luiken voor zijn ogen weggehaald werden. Fysiek, want Paulus kon weer zien, maar ook geestelijk, want Paulus zag ineens dat alle Bijbelversen die in het O.T. gaan over de aangekondigde Messias, betrekking hadden op **Jezus Christus**.

Het grote wonder van deze geschiedenis vind ik dat er in die dagen geen groter vijand was van de Christenen en van Jezus Christus dan Paulus. Dat deze Paulus helemaal **niet** op zoek was naar Jezus Christus, het tegenovergestelde juist. Dat God Almachtig **in** Jezus Christus juist deze man op het oog had om het Evangelie van Jezus Christus naar de 'heidenen' te brengen. (Hand. 9:15)

II Timotheüs 4:2 predik het Woord. Volhard daarin, gelegen of ongelegen. Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderricht.

Hand. 9:1-2 Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieste van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toe en vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen.

Hand. 9:4 en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij?

Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

Dus als Paulus in II Tim. 1:1 schrijft dat hij **door de wil van God Almachtig** een apostel van Jezus Christus is geworden, dan klopt dat als een bus. Want doordat Paulus Jezus Christus aannam als zijn Redder en Verlosser kreeg hij de belofte van het leven dat in Jezus Christus is. En neem van mij aan dat het voor een Farizeeër nagenoeg onmogelijk was om zijn ongelijk te erkennen. Dus het was niet zómaar iets dat Paulus zich bekeerde tot Jezus Christus.

Aan de andere kant ben ik ervan overtuigd dat wanneer wie dan ook een persoonlijke ontmoeting heeft met Jezus Christus, dat die persoon geen vragen meer heeft, geen twijfels meer, geen discussies meer over het geloof. Zo heb ik ook in deze mijmeringen het verhaal opgeschreven van al die Irakezen die tijdens de eerste Golfoorlog allemaal een droom kregen, waarin Jezus Christus Zelf naar hen toekwam om Zich bekend te maken. De volgende ochtend bekeerden deze Irakezen zich allemaal terwijl zij nog een Bijbel hadden gezien of gelezen, terwijl zij nog nooit een predikant, voorganger, evangelist of wie dan ook hadden gehoord en gezien die hen over Jezus Christus vertelde.

-----...-----

Paulus maakt zich dus bekend in deze brief als een apostel van Jezus Christus. Dus als iemand die geroepen is om het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus te prediken. Maar eigenlijk is het God Zelf die Zich bekend maakt. God gebruikt daar de apostel Paulus voor.

Paulus schrijft deze brief aan Timotheüs. Timotheüs was al heel lang bij Paulus, en van alle namen die in de Bijbel genoemd zijn als leerling en helper en dienstknecht van Paulus, is Timotheüs wel de meest genoemde. Voor het eerst kom ik Timotheüs tegen tijdens Paulus zijn eerste zendingsreis in de plaatsen Derbe en Lystre. En vanaf dat moment is Timotheüs eigenlijk niet meer van de zijde van Paulus weggegaan.

Timotheüs was in Efeze (I Tim. 1:3) en hij was daar door Paulus heengestuurd om de gemeente daar verder te onderwijzen in het Evangelie van Jezus Christus én om de dwaalleer die de gemeente was binnegkomen te weerleggen. Dit moest Paulus wel doen, want zelf was hij gevangen gezet in Rome, omdat hij zich beroepen had op de keizer voor stadhouder Festus. (Hand. 25:12). Maar schijnbaar had Paulus in Rome wel een mate van bewegingsruimte, want ik lees in de Bijbel dat er wel meer mensen bij hem op bezoek kwamen en dat Paulus vanuit zijn gevangenschap ook meerdere brieven heeft geschreven of heeft laten schrijven.

 II Tim. 1:1 Paulus, door de wil van God een apostel van Jezus Christus met het oog op de belofte van het leven dat in Christus Jezus is,

 I Tim. 1:3 Ik herinner u eraan hoe ik u, toen ik naar Macedonië reisde, ertoe opgeroepen heb in Efeze te blijven om sommigen te bevelen geen andere leer te onderwijzen,

 Hand. 25:12 Toen antwoordde Festus, nadat hij met de raad gesproken had: U hebt u op de keizer beroepen? U zult naar de keizer gaan.

Paulus noemt Timotheüs hier (I Tim. 1:2) zijn '*oprechte zoon in het geloof*' en in II Tim. 1:2 zelfs zijn '*geliefde zoon*'. En hieruit blijkt wel welke waarde Timotheüs had voor Paulus. Op andere plaatsen schrijft Paulus over hem als zeer gelovig (Rom. 16:21, I Kor. 16:10) en dat hij de leer die Paulus verkondigde voor de volle 100% onderschreef.

Deze Timotheüs wordt de '*genade en de barmhartigheid en de vrede*' van God Almachtig **in** Jezus Christus toegewenst.

Wat die '*genade en vrede*' precies inhouden heb ik uitgebreid beschreven bij de brief van Paulus aan de gemeente van Kolosse en Filippi. Kernbegrippen zijn hierbij dat '*genade*' betekent dat ik iets ontvangen heb dat ik helemaal niet verdiend heb, en de '*vrede*' van God Almachtig **in** Jezus Christus is niet te begrijpen als ik de achtergrond van Paulus lees, maar deze '*vrede*' gaat al mijn verstand te boven en bewaart mijn hart en mijn gedachten in Jezus Christus. (Fil. 4:7)

Opwekking tot standvastigheid

Als ik de woorden van Paulus zo lees die hij schrijft aan Timotheüs, dan zijn dat veel woorden van bemoediging. Vooral persoonlijke woorden. En het geeft mij de indruk dat Timotheüs het niet altijd gemakkelijk heeft. Timotheüs is jong (I Tim. 4:12), heeft last van een zwakke maag en andere kwalen (I Tim. 5:23), en hier in II Tim. 1: 4 schrijft Paulus over de tranen van Timotheüs.

Al die eigenschappen maken Timotheüs geloof ik niet tot een zwakke broeder. Het tegenovergestelde, want Paulus roemt hem om zijn geloof (II Tim. 1:5). En het feit dat Timotheüs, na lange tijd bij Paulus te zijn geweest, en dus een gedegen leerschool heeft gehad, nu zelf op stap gaat om het Evangelie van Jezus Christus te verkondigen, maken hem denk ik ook wie hij is. Maar dat gaat schijnbaar niet vanzelf. Want in II Tim. 1: 5 is het net of Paulus door een beroep te doen op Timotheüs zijn moeder Enice, en zelfs op zijn grootmoeder Loïs, Timotheüs extra wil bemoedigen voor de taak die hij op zich genomen heeft.

Paulus heeft een groot vertrouwen in Timotheüs. Dat blijkt al uit I Tim. 1:2, waarin hij Timotheüs zijn geliefde zoon noemt. Maar ook hier in vers 3 schrijft Paulus dat hij dag en nacht aan Timotheüs denkt en voor hem bidt.

Het komt mij voor dat Paulus hier Timotheüs aanschrijft op een moment dat Timotheüs het niet gemakkelijk heeft. En wanneer het zo is dat Timotheüs in Efeze is, dan kent Paulus die plaats natuurlijk en dan kent hij ook de gemeente van Efeze.

☞ I Tim. 1:2 aan Timotheüs, mijn oprechte zoon in het geloof: genade, barmhartigheid en vrede zij u van God, onze Vader, en van Christus Jezus, onze Heere.

☞ II Tim. 2:1 aan Timotheüs, mijn geliefde zoon: genade, barmhartigheid en vrede zij u van God de Vader en van Christus Jezus, onze Heere.

☞ Rom. 16:21 U groeten Timotheüs, mijn medearbeider, en Lucius en Jason en Socipater, mijn familieleden.

☞ I Kor. 16:10 Als Timotheüs komt, let er dan op dat hij zonder vrees bij u kan zijn, want hij doet het werk van de Heere, zoals ook ik.

☞ Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

☞ I Tim. 4:12 Laat niemand u minachten vanwege uw jeugdige leeftijd, maar wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid.

☞ I Tim. 5:23 Drink niet langer alleen water, maar gebruik een kleine hoeveelheid wijn, voor uw maag en uw veelvuldige kwalen.

☞ II Tim. 1:5 Daarbij herinner ik mij het ongeveinsde geloof dat in u is en dat eerst gewoond heeft in uw grootmoeder Loïs en in uw moeder Eunike. En ik ben ervan overtuigd dat het ook in u woont.

Efeze, de havenstad in West Azië, of te wel, het huidige Izmir in Turkije. Het Efeze van de vruchtbaarheidsgodin Artemis, wat al aan geeft tegen wie Timotheüs te strijden had.

Dat Paulus Timotheüs hier bemoedigt blijkt voor mij ook wel uit de woorden die Paulus schrijft in II Tim. 1:6 dat hij Timotheüs herinnert aan de genadegaven die hij gekregen heeft toen Paulus hem destijds hem de handen opgelegd heeft. (Over dit handen opleggen heb ik uitgebreid geschreven in I Tim. 5.). Maar ook de woorden die Paulus schrijft dat God Almachtig **in** Jezus Christus ons geen geest van lafhartigheid en van slavernij gegeven heeft, maar een Geest van kracht en bezonnenheid (Rom.8:15).

Paulus schrijft Timotheüs óók dat hij zich niet moet schamen voor het Evangelie van Jezus Christus, of voor Paulus zelf die in de gevangenis van Rome zit. En dat laatste zal de gemeente van Efeze ook wel te horen hebben gekregen, en misschien zijn ze daar wel enorm van geschrokken.

-----...-----

Ik heb al veel vaker geschreven dat het geloof in het Evangelie van Jezus Christus geen 'bijbaantje' is dat ik er maar even bij kan doen. Wanneer ik serieus werk maak van mijn geloof, dan is dat een **levensveranderende bezigheid**, waarbij niets van mijn oude leven blijft bestaan. Mijn ziel, mijn geest én mijn lichaam zullen de tekenen dragen en uitstralen van mijn geloof in Jezus Christus. Als Paulus in Gal. 2:20 schrijft dat ik gestorven ben mét Jezus Christus, dan betekent dat niets minder dan dat ik werkelijk dood ben. Niets van het leven bestaat nog als ik dood ben. Als diezelfde tekst dan zegt dat ik in Jezus Christus ben opgestaan, dan kan dat nooit in mijn 'oude' ik zijn, want mijn 'oude' ik bestaat niet meer. Punt uit.

Maar dat ik het bovenstaande geloof, dat ik Jezus Christus als mijn Redder en Verlosser aangenomen heb, wil **NIET** zeggen dat ik nu op een zogenaamde roze wolk kom te zitten, en dat vanaf nu mijn leven hier op aarde in succes, overvloed en gezondheid zal verlopen.

Als ik in de Bijbel de verhalen lees van grote Godsmannen als Mozes, Jeremia, Johannes de Doper, Jezus Christus en Paulus zelf, dan kan hier beslist niet gesproken worden over een 'roze wolk'. Deze mensen hebben de meeste verschrikkelijke dingen mee moeten maken. Maar ongeacht de omstandigheden bleven zij in hun geloof staan.

 II Tim. 1:6 *Daarom herinner ik u eraan de genadegave van God die in u is door de oplegging van mijn handen, aan te wakkeren.*

Rom. 8:15 Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aanneming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader!

 Gal. 2:20 *Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.*

Wat brengt mij het geloof in het Evangelie van Jezus Christus dan, wanneer mijn leven veel herinneringen oplevert aan het leven van die grote Godsmannen?

Mijn antwoord op die vraag is, dat ik door het aannemen van Jezus Christus als mijn Redder en Verlosser, mijn relatie met God de Vader weer in orde is gekomen. Deze relatie was kapot, en was dit niet al door de zonde van de eerste mens '**ādām**', dan toch zeker wat ik zelf in mijn leven allemaal misdaan heb.

Wat heb ik eraan dat mijn relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus weer in orde is?

Laat ik beginnen met een Bijbeltekst. In Fil. 4:7 schrijft over een **vrede** die mijn verstand te boven gaat, en die mijn hart en mijn gedachten bewaren in Jezus Christus.

📖 Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

Vóór ik tot bekering kwam deed ik alles wat God Almachtig verboden had. Maar bracht mij dat rust, genoegdoening, eigenwaarde, respect van ander mensen, rijkdom, overvloed, gezondheid?

Het antwoord is absoluut **NEE**. Ik was rusteloos. Ik moest voldoen aan de eisen die de wereld aan mij stelde. Ik moest méér en méér en doen en hebben. Mijn eigen '*ik*' stond op de voorgrond en hoe het andere mensen verging dat kon mij weinig tot niets schelen.

Ik heb in *Mijn mijmeringen* bij de vier Evangelien mijn bekeringsverhaal uitgebreid beschreven. En ik schreef daar ook dat toen ik Jezus Christus aannam als mijn Redder en Verlosser, er in mijn omstandigheden eigenlijk helemaal niets veranderde. De misère en de ellende bleef, en de donkere wolken en de stormen bleven zichtbaar aan de horizon.

Maar wat er wél gebeurde was die *rust en vrede* die over mij kwam. De *rust en vrede* dat ik wist dat ik wist dat ik zeker wist dat God Almachtig bestond, en daaruit voortvloeiende dat Hij mij gemaakt had. Dat was alles wat ik opeens wist, en alleen **die** gedachte en **die** wetenschap bracht al de nodige *rust en vrede*.

Voor mij was er absoluut geen roze '*geloofswolk*'. Want ik had mij voor mijn bekering zó in de nesten gewerkt, en ik was zó als een dolle stier aan het werk geweest dat er heel veel schade was aangericht aan de mensen om mij heen. God Almachtig is met mij een weg gegaan, nà mijn bekering, van herstel en genezing, van vergeving en verzoening, door mij de schade die ik had veroorzaakt te laten zien, maar ook om die schade waar mogelijk zelf te herstellen. Maar dan wel mét Hem.

Dat waren best wel moeilijke jaren, waarin ik onder andere mijn eigen jeugd moest herschrijven. Herschrijven mét Jezus Christus, want Hij had geen levend deel uitgemaakt van mijn jeugd. Dat betekende ook dat ik alle traumatische ervaringen uit mijn jeugd moest herbeleven, maar dan wel mét Hem, waardoor ik alle negatieve feiten en gebeurtenissen een plaats kon gaan leven in mijn 'nieuwe' leven. En dan niet te vergeten de enorme strijd van de rechtvaardiging zelf. God Almachtig **in** Jezus Christus had Zich met mij gerechtvaardigd. Dat wil zeggen dat ik weer in Zijn nabijheid kon en mocht komen, omdat al mijn zonden en ongerechtigheden schoongewassen en vergeven waren (I Joh. 1:9). Maar ik **kon** Gods genade **niet** aannemen. Ik kende de Bijbel, ik wist met mijn verstand dat ik vrij was en dat ik door God geaccepteerd was. Maar in mijn hart was het nog niet doorgedrongen.

 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Elke keer wanneer ik de Bijbel opende, en het maakte niet uit op welke plaats, werd ik geconfronteerd met mijn zonden. En als ik dan de film op mijn netvlies zag van Jezus Christus in de hof van Gethsémané, die de drinkbeker moest leegdrinken met mijn zonden, terwijl Hij totaal zonden-loos was, dan kwamen er golven van verdriet over mij (en nog steeds kan ik mijn ogen niet droog houden bij het lezen van die geschiedenis) waardoor ik niet kon begrijpen dat er Iemand was die dit allemaal voor mij over had. En dat die Iemand God Almachtig **Zelf** was. Diegene die ik zoveel pijn, verdriet en zorgen had bezorgd door mijn levensstijl en door mijn zonden en ongerechtigheden.

In mijn strijd, die ruim twaalf jaar geduurd heeft, om de Genade van God Almachtig **in** Jezus Christus te kunnen accepteren, heeft God mij een heropvoeding gegeven in Zijn Woord. In die jaren werd ik dogmatisch (her)opgevoed. En dat heeft een negatieve klank in vooral evangelisch en pinkster Nederland, maar voor mij was en is het mijn redding geweest tot op de dag van vandaag. Want doordat ik zelf alle ramen en deuren naar het rijk der duisternis had opengezet, hoorde ik op heel veel vragen die ik had **niet** de stem van God, maar de stem van satan en zijn demonen.

Alleen door het kennen van de Bijbel leerde ik op al die stemmen die in mijn hoofd rondtolden te zeggen: '*Er staat geschreven.....*'. Omdat de Bijbel Jezus Christus Zelf **is**, omdat Jezus Christus de Waarheid **is**, leerde ik dat de Bijbel de Waarheid **is**, en dat de Waarheid het antwoord was op **alle** meningen, gedachten en stemmen in mijn hoofd. Er kwam orde in mijn gedachten, er kwam rust in mijn hart. En Fil. 4:7 kreeg nog een diepere dimensie in mij. De *rust en vrede* van God Almachtig werd in mij zelfs zichtbaar voor andere mensen.

 Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

Doordat ik Jezus Christus aannam als mijn Redder en Verlosser, kreeg ik een totaal **ander** leven. Maar het was een dag en nachtvullend ander leven. Want de woorden van Jezus Christus Zelf uit Matt. 6:24 spraken mij vaak aan, dat ik geen twee heren tegelijkertijd kon dienen. Dat wanneer ik de ene heer liefhad ik de andere heer zou haten en dat wanneer ik de andere heer zou liefhebben dat ik die ene heer zou haten. Met andere woorden: Jezus Christus én satan dienen **kan niet**. Nu niet, dan niet en nooit niet. Want ik kan ook niet tegelijk levend en dood zijn. En ik kan ook niet tegelijkertijd in het licht wandelen en in de duisternis. Het is óf de ene, óf de andere.

Geen 'roze wolk' voor mij. God Almachtig is nu mijn Vader. En in alle jaren dat ik Hem nu mag kennen heb ik nog nooit enig tekort gehad. Maar ik moet zeggen dat ik ook nog nooit te veel heb gehad. God heeft mij altijd beschermd en mij gegeven wat ik nodig had om het werk uit te voeren dat Hij voor mij in petto had. (Ef. 2:10).

Dus ja: *Rust en vrede* **in** God Almachtig en stormachtige omstandigheden in mijn leven, kunnen samen gaan en zullen samen gaan. Want zoals Paulus hier in II Tim. 1:8 tegen Timotheüs zegt om mét hem te lijden, en zoals Jezus Christus dat ook van mij vraagt in Matt. 10:38, betekent dat dus dat een leven **met** Jezus Christus automatisch ook een strijd tégen satan is. En als ik dan in Ef. 6:12 lees dat satan **door** mensen heen werkt, dan wéét ik gewoon dat die strijd niet eenvoudig is.

Waarom is die strijd tegen satan niet eenvoudig? Jezus Christus is toch Overwinnaar en ik ben in Hem toch mede-overwinnaar? (Rom. 8:37)

Mijn wezen, diegene die ik ben, bestaat uit een lichaam van vlees en bloed én mijn geest. Als ik mij bekeer tot Jezus Christus, en God Almachtig dus aanneem als mijn Maker, mijn Schepper, dan **is** mijn geest in één keer bevrijdt. Mijn geest is schoongewassen van al mijn ongerechtigheden en mijn zonden zijn vergeven (I Joh. 1:9).

Maar tegelijkertijd leeft mijn lichaam van vlees en bloed nog wel op en in deze wereld. Een wereld die onder heerschappij van satan staat (Luk. 4:6). En aangezien satan maar één doel heeft, en dat is om dood en verderf te zaaien (Jes. 54:16) krijgt mijn lichaam van vlees en bloed óók de volle laag van satan.

Natuurlijk is God Almachtig daarbij. Want het is satan **niet** gegeven om ook maar **iets** uit zichzelf te doen. Voor alles wat hij wil doen, voor al zijn verwoestende werk, moet hij toestemming vragen aan God.

Matth. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

II Tim. 1:8 Schaam u dan niet voor het getuigenis van onze Heere, en ook niet voor mij, Zijn gevangene, maar lijd met mij verdrukking om het Evangelie, overeenkomstig de kracht van God.

Matt. 10:38 En wie zijn kruis niet op zich neemt en Mij navolgt, is Mij niet waard.

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Rom. 8:37 Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad.

I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Luk. 4:6 En de duivel zei tegen Hem: Ik zal U al deze macht en de heerlijkheid van deze koninkrijken geven, want die is aan mij overgegeven en ik geef die aan wie ik maar wil;

Kijk maar naar de hemelse vergaderingen die beschreven staan in Job 1 en 2. (Job 1:12, Job 2:6). God Almachtig **geeft** satan toestemming om te verwoesten, maar satan heeft **NIET** het recht om iemands leven te nemen.

Waarom geeft God Almachtig satan toestemming om mij zó aan te vallen in mijn lichaam van vlees en bloed?

De reden is tweeledig.

Ten eerste: God Almachtig mij testen en toetsen. Of ik Hem wel werkelijk lief heb, en of ik niet alleen vanuit een 'roze wolk' Hem lief heb.

Ten tweede: God Almachtig wil verheerlijkt worden (Joh. 11:4) door mij, **in al mijn** omstandigheden. Ik mag en moet leren om God bóven alles te stellen in mijn leven. Dat ik zóveel vertrouwen in God heb gekregen en ontwikkeld dat ik zelfs mijn lichaam van vlees en bloed daarvoor op wil geven, zoals Jezus Christus ook Zijn lichaam van vlees en bloed heeft opgegeven.

Als God Almachtig Zelf, na het hart van de Farao van Egypte zó te hebben verhard om het volk Israël niet uit Egypte weg te laten gaan, door Mozes het volk Israël bevrijd, dan zegt God in Ex. 14:4 dat Hij door die bevrijding **geëerd** wordt. In de NBG vertaling wordt daar het woord 'verheerlijkt' gebruikt.

En als Jezus Christus mensen geneest en bevrijdt, hoe vaak staat er niet geschreven dat God Almachtig daardoor verheerlijkt wordt? (Luk. 13:13, Matt. 9:8).

Mijn geest in Jezus Christus is beschermd tegen alle aanvallen van satan. En satan wéét dit. Door mij zó ongenadig aan te vallen in mijn lichaam van vlees en bloed probeert hij mijn geest zover te krijgen dat deze God Almachtig **in** Jezus Christus zal gaan verlaten. Want mijn hele leven hier op aarde is ingericht om het mijn vlees en bloed zo prettig mogelijk te maken. Ik zorg goed voor mijn lichaam door te eten en te drinken, en het liefst zo lekker mogelijk. Ik zorg goed voor mijn lichaam door hygiënisch te leven en door te bewegen. Ik zorg ervoor dat mijn lichaam het lekker warm heeft en niets te kort komt.

Ziekte wordt door mensen gezien als de grootste aanval op hun lichaam van vlees en bloed. En **alles**, maar dan ook werkelijk alles moet daarvoor wijken.

☞ Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven

☞ Joh. 11:4 En toen Jezus dat hoorde, zei Hij: Deze ziekte is niet tot de dood, maar is er met het oog op de heerlijkheid van God, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt wordt.

☞ Ex. 14:4 En Ik zal het hart van de farao verharden, zodat hij hen achtervolgt. Dan zal Ik ten koste van de farao en ten koste van heel zijn leger geëerd worden, zodat de Egyptenaren zullen weten dat Ik de HEERE ben. En zo deden zij.

☞ Ex. 14:4 NBG En Ik zal het hart van Farao verharden, zodat hij hen achtervolgt. Dan zal Ik Mij aan Farao en aan zijn gehele legermacht verheerlijken, en de Egyptenaren zullen weten, dat Ik de HERE ben. En zij deden also.

☞ Luk. 13:13 En Hij legde de handen op haar en zij werd onmiddellijk weer opgericht en verheerlijkte God.

☞ Matt. 9:8 Toen de menigten dit zagen, verwonderden ze zich en verheerlijkten God, Die zo'n macht aan de mensen gegeven had.

Voor God Almachtig gelden die bovenstaande feiten allemaal niet. Tenminste niet in die mate waarin ik ze beschreef. Want als het mijn tijd is, als ik mijn aardse tent afleg doordat ik sterf (II Kor. 5:1), zal mijn lichaam van vlees en bloed weer teruggaan naar de aarde en zal het weer tot stof worden. (Gen. 3:19). Maar mijn geest krijgt op dat moment een nieuw vergeestelijkt lichaam en zal leven. (I Kor. 15:44)

De vraag is alleen: **Waar** zal mijn geest dan voortleven?

Als ik mij tijdens mijn leven hier op aarde overgegeven heb aan Jezus Christus, dan zal mijn vergeestelijkt lichaam verder leven bij God Almachtig **in de hemel**. Ik zal dan zitting mogen nemen in Zijn Koninklijke Priesterlijk regering (I Petr. 2:9) en ik zal dan mét Jezus Christus mogen regeren (Openb. 5:10).

Als ik mijn tijdens mijn leven hier op aarde **NIET** overgegeven heb aan Jezus Christus, dan zal ik óók een vergeestelijkt lichaam hebben, maar dit zal **NIET** in Gods nabijheid en aanwezigheid mogen leven. Wij mensen noemen die plaats 'de hel'. Maar omdat het woord 'hel' nergens in de grondtekst van de Bijbel voorkomt, gebruik ik liever het woord 'helse fase', en die 'helse fase' heb ik mijzelf bezorgd.

Kijk maar de rijke man en de arme Lazarus uit Luk. 16. Zefs in 'de hel' wil die voorheen rijke man Lazarus nog steeds commanderen. 'Doe dit, doe dat.....' En zolang hij niet heeft geleerd dat het Koninkrijk van God een Koninkrijk van dienen is, en niet om gediend te worden, zal hij in die 'helse fase' blijven zitten.

Jezus Christus heeft het 'diendende leven' hier op aarde voorgeleefd en heeft die woorden ook uitgesproken (Matt. 20:28)

Is een leven in Jezus Christus dan alleen maar kommer en wel hier op aarde?

Dat geloof ik niet, en dat zie ik ook niet in mijn eigen leven terug.

Als ik achterom kijk en ik kijk naar mijn 'heropvoeding' in de Heer, dan is dat voor mij geen eenvoudige weg geweest. En ik wil ook absoluut niet zeggen dat iedereen die Jezus Christus aanneemt, die weg te gaan heeft, die ik moest gaan. Alhoewel ik benadruk dat ik die weg vrijwillig gegaan ben, omdat ik zó een enorme puinhoop van mijn leven had gemaakt. Ik wist vanaf het begin één ding zeker: wanneer ik mijn eigen '**ik**' zijn gang laat gaan, kom ik geen stap verder, maar wordt het alleen maar beroerder met mij.

II Kor.5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Gen. 3:19 In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren.

I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

Matth. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

Alles wat ik mee heb moeten en mogen maken; alles wat in mij tijdens mijn 'heropvoeding' gebeurde, heb ik alleen kunnen dragen en meemaken omdat Jezus Christus Zelf naast mij stond. Was het te moeilijk voor mij, dan bemoedigde Hij mij en gaf mij troost, en lastte een pauze in om even 'op adem te komen'. Was ik weer in rust dan vroeg Jezus Christus eerst altijd of ik bereid was om verder te gaan. En dan gingen we naar het volgende onderdeel, of de volgende fase van mijn bevrijding.

Bij alles was daar **ALTIJD** die 'rust en vrede', die mijn verstand te boven ging en die mijn hart en gedachten bewaakten in Jezus Christus. (Fil. 4:7). En die 'rust en vrede' werd mij méér en méér waard, todat de aanwezigheid van God Almachtig **in** Jezus Christus mij zóveel waard werd dat ik niet anders meer wilde en wil.

Dan kom ik ook uiteindelijk bij die overgave die Paulus beschrijft in Fil. 1:21. Als ik hier op aarde mag blijven leven dan doe ik dat mét Jezus Christus, en dat is het mooiste wat mij ooit overkomen is. Maar vindt God Almachtig het tijd om mij op te halen, dan is dat voor mij pure winst. Want dan zijn er geen verleidingen en geen aanvallen meer omdat ik geen lichaam van vlees en bloed meer heb, dan is er de hemel met al zijn eigenschappen die in de Bijbel beschreven worden.

En wie zou daar niet willen zijn?

-----...-----

Mijn geloof in God Almachtig heeft mij dus **NIET** op een 'roze wolk' gezet, omdat dit helemaal niet past in het plan van God. Doordat satan de heerschappij over deze aarde heeft, moet ik nadat ik Jezus Christus heb aangenomen als het ware 'heropgevoed' worden in de normen en waarden van het Koninkrijk van God. Overigens lees ik dat óók in het leven van Mozes en Paulus bijvoorbeeld.

In II Tim. 1:8 schrijft Paulus dat Timotheüs moet willen 'lijden' voor het Evangelie van Jezus Christus, en ook voor hem, Paulus. Met andere woorden: heb ik het er voor over?

En mijn antwoord daarop is **JA**, want als God Almachtig het voor mij overgehad heeft om zelfs Zichzelf te geven en gedood te worden voor mijn redding, dan kan ik toch niet anders zeggen dan: **JA HEER!**

God Almachtig Zelf **in** Jezus Christus heeft mij zalig gemaakt (II Tim. 1:9). Dat wil zeggen dat ik **gerechtvaardigd** ben voor God en dat ik (weer) in Zijn nabijheid kan en mag zijn; dat Die grote God, Die heilig is en waar geen spoortje van duisternis in is, met mij een relatie wil hebben. (I Joh. 1:5)

☞ Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

☞ Fil. 1:21 Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.

☞ II Tim. 1:8 Schaam u dan niet voor het getuigenis van onze Heere, en ook niet voor mij, Zijn gevangene, maar lijd met mij verdrukking om het Evangelie, overeenkomstig de kracht van God.

☞ II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,

☞ I Joh. 1:5 1 Johannes 1:5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is.

Dàt was en is doel van het grote plan van God. En dat niet alleen voor mij, maar voor iedereen die het Evangelie van Jezus Christus aanneemt als waarheid en zich bekeert tot God Almachtig.

En ook hier in dit laatste Bijbelvers schrijft Paulus weer dat dit plan van God Almachtig al bepaald is vóór de grondlegging van deze wereld. (vóór de tijd der eeuwen). En de tijd vóór de tijd van de eeuwen is in mijn optiek de tijd vóór de zondeval. Dat was dus de tijd vóór de schepping van de aarde én de jaren in het paradijs, toen er nog geen zonde was. Want toen al wandelde God met de mens op aarde (Gen. 3:8).

Voor veel mensen is dit niet te begrijpen. Uitspraken als: *'voorverkiezing, uitverkiezing, uitverkoren, geroepen, God heeft lievelingetjes, God trekt bepaalde mensen voor'*, zijn uitspraken van mensen die de Bijbel niet kennen en niet willen kennen.

Mijn lichaam van vlees en bloed is dan wel op een bepaald moment geboren op deze aarde, maar ik ben ervan overtuigd, dat mijn geest er al veel eerder was. Ja, zelfs al vóór de schepping van deze aarde in de 'zonen Gods' waar de Bijbel over schrijft. (Zie: Israël, Ambassadeurs en Eerstelingen pag. 21-27) In dat laatste stuk heb ik ook de Bijbelse onderbouwing gegeven waaruit mijn theorie hierover bestaat.

Mijn uitgangspunt is dat God Almachtig het leven van **alle** mensen op het oog heeft. Dat God **alle** mensen de gelegenheid geeft om zich te bekeren tot Jezus Christus, maar dat dit wel op **Zijn volgorde** gebeurt.

Eerst Zijn volk Israël, terwijl God Almachtig de rest van de wereldbevolking nog *'in slaap'* houdt (Jes. 29:10, Rom. 11:8). Maar als Gods volk Israël (alle twaalf stammen van het volk Israël) zijn plaats heeft ingenomen in de *Koninklijke Priesterlijke Regering* (I Petr. 2:9, Openb. 5:10) van Jezus Christus, pas dan zullen de ogen opengaan van de wereldbevolking en pas dan zullen ook zij de gelegenheid krijgen om persoonlijk kennis te maken met Jezus Christus. In mijn overtuiging is er dan ook een groot verschil tussen de *'heidenen'* uit de Bijbel en de wereldbevolking. Dat heb ik uitgebreid uitgelegd in Paulus zijn brief aan de Romeinen.

-----...-----

 Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld

 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

 Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

- Mijn visie over wie ik ben, waar ik vandaan kom en waar ik naar toe ga;
- Mijn visie over het volk Israël, het twee- en het tienstammenrijk die zich samen eens zullen stellen onder één Hoofd, Jezus Christus (Hos. 1:11);
- Mijn visie over het volk Israël, de 'heidenen' en de wereldbevolking;
- Mijn visie over de komende *Koninklijke Priesterlijke Regering* (I Petr. 2:9, Openb. 5:10) en wie daar zitting in nemen en wat hun taak zal zijn;
- Mijn visie over het plan van God Almachtig en Zijn grootheid;

Is mij door God Almachtig geopenbaard. En ik weet dat dit dezelfde woorden zijn die Paulus hier in II Tim. 1:10 gebruikt. En misschien vinden mensen mij hooghartig en arrogant dat ik mij deze openbaring zó eigen maak, maar dat laat ik allemaal voor verantwoording van die mensen.

Ik **weet** welke bediening God Almachtig **in** Jezus Christus mij gegeven heeft. En zoals Timotheüs door handoplegging van Paulus de genadegaven heeft ontvangen van God, en zoals Timotheüs net als Paulus wéét wat zijn bediening en zijn roeping is, weet ik dat ook.

Mijn roeping en mijn bediening heb ik op 16 mei 1996 bij mijn waterdoop, onder handoplegging van de voorganger ontvangen. Dat was Gods plan met mij, en dat is nog steeds Gods plan met mij. En ik heb daar de mate van geloof voor ontvangen (Rom. 12:3) om die taak uit te kunnen voeren. Niets meer en niets minder.

Dat ik die taak heb in de vorm van mijn bediening, wil **niet** zeggen dat ik mijzelf verhoog of verlaag ten opzichte van andere Christenen, want mijn houding is dezelfde als die van Paulus (I Kor. 15:9), want ik weet wie ik was, en wat ik allemaal gedaan (misdaan) heb.

Maar ik weet nog méér wie ik **nu** ben: Een kind van God de Vader.

Daarom herhaal ik die Bijbelversen nog maar even die mij vertellen wie ik ben in Jezus Christus. En dat zijn geen woorden die ik bedacht heb. Het zijn woorden die God Almachtig **in** Jezus Christus over mij uitspreekt:

☞ Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

☞ I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

☞ Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

☞ II Tim. 1:10 maar nu is geopenbaard door de verschijning van onze Zaligmaker, Jezus Christus, Die de dood tenietgedaan heeft, en het leven en de onvergankelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie,

☞ Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

☞ I Kor. 15:9 Ik immers ben de minste van de apostelen – ik die het niet waard ben een apostel genoemd te worden, omdat ik de gemeente van God vervolgd heb.

WIE BEN IK IN CHRISTUS?	
Mijn relatie tot God	
Ik ben God's kind Ik ben een vriend van Jezus Christus Ik ben rechtvaardig verklaard Ik ben verbonden met de Heer en één geest met Hem Ik ben gekocht en betaald, ik ben God's eigendom Ik ben een deel van het Lichaam van Christus Ik ben een heilige Ik ben door God als Zijn kind geadopteerd Ik heb toegang tot de Vader door de Heilige Geest Ik heb verlossing ontvangen en mijn zonden zijn vergeven Ik heb volheid verkregen in Jezus Christus en in Hem ben ik volkomen.	
Mijn positie in God	
Rom. 8:12 Rom. 8:28 Rom. 8:31-34 Rom. 8:31-34 II Kor. 1:21,22 Kol. 3:3 Fill. 1:6 Fill. 3:20 II Tim. 1:7 Hebr. 4:16 I Joh. 5:18	Ik ben voor altijd vrij zijn van veroordeling Ik mag er zeker van zijn dat alle dingen meewerken ten goede Ik mag weten dat niemand mij nog kan veroordelen Ik kan nooit meer gescheiden worden van de liefde van God Ik ben bevestigd, gezalfd en verzegeld door God Ik ben met Jezus Christus in God verborgen Ik ben ervan overtuigd dat God het goede werk dat Hij in mij begonnen is, ook zal afmaken Ik ben burger van de hemel Ik heb geen geest van lafhartigheid, maar een geest van kracht en bezonnenheid Ik ontvang barmhartigheid en genade wanneer ik ze nodig heb Ik ben uit God geboren en de boze heeft geen macht over mij
Mijn waarde in God	
Matt. 5:13-14 Joh. 15:1,5 Joh. 15:16 Hand. 1:8 I Kor. 3:16 II Kor. 5:17 II Kor. 5:18 II Kor. 6:1 Ef. 2:6 Ef. 2:10 Ef. 3:12 Fill. 4:13	Ik ben het zout van deze aarde en het licht van deze wereld. Ik ben een rank aan de ware wijstok, een kanaal van Zijn vrucht. Ik ben uitgekozen en aangewezen om vrucht te dragen Ik ben een persoonlijke getuige van Jezus Christus Ik ben God's tempel Ik ben een nieuwe schepping in Jezus Christus Ik ben een kanaal voor God's verzoening in Jezus Christus Ik ben God's medewerker (I Kor. 3:9) Ik bekleed in Jezus Christus een plaats in de hemelse gewesten Ik ben God's maaksel Ik mag met vrijmoedigheid en vertrouwen tot God naderen Ik ben in staat om, in de kracht van Jezus Christus, alle dingen te doen

Dus ja: ik maak mij II Tim. 1:10-11 eigen. En dat doe ik in diepe nederigheid en dankbaarheid aan God Almachtig **in** Jezus Christus. Want net als Paulus besef ik mij de enorme genade van God, die Hij mij verleend heeft.

Dus ja: Ik onderga alle dingen die ik in mijn omstandigheden meemaak. En als dat betekent dat ik *lijd* voor Jezus Christus, dan houd ik mij altijd voor ogen wat Jezus Christus **voor mij** geleden heeft. En Hij had het **NIET** verdiend om te lijden en te sterven. Ik had het **NIET** verdiend om te mogen blijven leven.

Zoals Paulus schrijft in de Romeinenbrief in vers 8:38-39, is er niets en niemand die mij kan scheiden van de liefde van God Almachtig **in** Jezus Christus. Hij bewaart mijn '*pand*' in Zichzelf (II Tim. 1:12) tot op de dag dat Hij terugkomt op aarde. Dan zal alles voor iedereen openbaar worden. En ik geloof dat er dan ook niet meer '*jaloers*' naar bepaalde bedieningen en taken gekeken wordt.

Ik heb in deze Mijmeringen een verhaal van Sadhoe Soendar Singh beschreven, over die voorganger van een kerkelijke gemeente en die arme sloeber uit zijn gemeente, die beiden sterven en beiden voor het aangezicht van God komen. (Pag. 347-348). Ik hoop dat die boodschap duidelijk is. Ook voor mijzelf.

-----...-----

Als laatste roept Paulus Timotheüs op om de woorden en het onderwijs uit de mond van Paulus, voor '*waar*' te houden, in geloof en liefde met behulp van de Heilige Geest. Het Evangelie van Jezus Christus is niet dat **ik** verheerlijkt wordt, het gaat om de verheerlijking van God Almachtig Zelf.

Als ik de Geest van God Almachtig (de Heilige Geest), de leiding in mijn leven geef, dan ben ik er van verzekerd dat ik de werken doe die God Almachtig voor mij heeft voorbereid om die te doen. (Ef. 2:10). En dat geldt voor **elke** wedergeboren Christen.

Zoals het lichaam heel veel leden kent, van organen tot spieren, van huid tot botten, zenuwen tot bloedcellen, hebben zij allen één doel. Ervoor te zorgen dat het lichaam goed functioneert. En zo ben ik één lid van dat lichaam van Jezus Christus. Het Lichaam dat zoveel verschillende leden kent, met allemaal verschillende werken, maar met één doel en dat is dat Lichaam van Jezus Christus goed functioneert en dat betekent dat Jezus Christus het Hoofd is.

Halleluja.

II Tim. 1:10-11 Timotheüs 1:10 maar nu is geopenbaard door de verschijning van onze Zaligmaker, Jezus Christus, Die de dood tenietgedaan heeft, en het leven en de onvergankelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie, waarvoor ik aangesteld ben als prediker, apostel en leraar van de heidenen.

Rom. 8:38-39 Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere.

II Tim. 1:12 Daarom onderga ik ook deze dingen. Maar ik schaam mij niet, want ik weet Wie ik geloofd heb, en ik ben ervan overtuigd dat Hij bij machte is mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot die dag.

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

De trouw van Onesiforus

Weer wordt hier een naam genoemd die ik alleen in het Bijbelboek II Timotheüs tegenkom, en dat is de naam van Onesiforus. En buiten dat Onesiforus gegroet wordt in II Tim. 4:19, is dit hier in I Tim. 1:16 de enige tekst in de Bijbel die over hem gaat.

Wat mij hier als eerste schokkend overkomt is de uitspraak van Paulus dat **iedereen die in Asia zijn**, zich van hem afgekeerd heeft. Dat betekent dus dat **alle** gelovigen in de gemeenten van Korinthe, van Thessalonica, van Fillipi, van Kolosse, van Galatië niets meer met Paulus te maken willen hebben?

Of lees ik die tekst dan verkeerd? Want Paulus noemt hier twee namen specifiek: *Fygellus* en *Hermogenus* (Tim. 1:15). Deze namen kom ik verder óók niet meer tegen in de Bijbel. Maar ik lees hier dat deze mannen eerst met Paulus hebben (samen)gewerkt in de verschillende gemeenten, maar dat zij uiteindelijk een andere kant op zijn gegaan.

Paulus schrijft hier **NIET** dat ze teruggedaan zijn naar 'de wereld', dus het geloof hebben afgewezen. Er staat alleen dat zij zich afgekeerd hebben van Paulus. En misschien was dit wel door datgene dat de *dwaalleraars* vertelden; of misschien waren zij zelf wel de *dwaalleraars*, die de gelovigen weer onder het juk van de wet wilden laten terugkeren. Ik weet het niet, want het staat verder niet beschreven in de Bijbel

Nu is het jammergenoeg tamelijk 'gewoon' dat wanneer mensen iets ergs meemaken, dat er veel andere mensen zijn die dan met een grote boog om hen heen lopen. Of het nu ziekte betreft of ander leed. En ik denk dat het voor Paulus hetzelfde goldt. Want Paulus zat in de gevangenis van Rome, en misschien waren er wel mensen die zeiden: 'waar rook is, is ook vuur' of 'er is geen koe zo bont of er zit wel een vlekje aan'. Met andere woorden: dat deze mensen Paulus misschien ook wel met andere ogen gingen bekijken, want hij zat toch niet voor niets in de gevangenis.

Hoe het ook zij: ik lees uit dit Bijbelgedeelte dat Paulus heel veel verdriet heeft. En dat lees ik ook wel in andere brieven als Paulus namen van mensen noemt die van hem weggegaan zijn. Of zij de wereld weer ingegaan zijn of niet.

Deze Onesiforus schijnt dus iemand te zijn, die bij Paulus gebleven is, en dat hij hem ook regelmatig in zijn gevangenschap opzocht. Onesiforus schaamde zich niet voor de boeien van Paulus. En dan ga ik ervan uit dat Onesiforus zich niet schaamde voor het Evangelie van Jezus Christus. Want Paulus en het Evangelie van Jezus Christus zijn geen twee aparte entiteiten, het is één entiteit.

II Tim. 4:19 Groet Prisca en Aquila, en het huis van Onesiforus.

II Tim. 1:16 Moge de Heere aan het huis van Onesiforus barmhartigheid bewijzen, want hij heeft mij vaak bemoedigd en heeft zich voor mijn boeien niet geschaamd.

II Tim. 1:15 Dit weet u dat allen die in Asia zijn, zich van mij afgekeerd hebben. Tot hen behoren Fygellus en Hermogenes.

Ook lees ik II Tim. 1:16 dat Timotheüs deze Onesiforus goed kent, want deze heeft zelfs in Efeze gediend. Misschien met Paulus toen deze in Efeze was, misschien wel met Timotheüs zelf.

Dat Paulus hem hier noemt betekent voor mij dat Timotheüs deze Onesiforus kent en dat de zegen en de barmhartigheid die Paulus hem hier toewent *'gedragen'* wordt door Timotheüs.

 II Tim. 1:16 Moge de Heere aan het huis van Onesiforus barmhartigheid bewijzen, want hij heeft mij vaak bemoedigd en heeft zich voor mijn boeien niet geschaamd.

II Timotheüs

Hoofdstuk 2

Strijd en lijden

Aan alles merk ik in deze brief van Paulus aan Timotheüs dat om één of andere reden Timotheüs het niet gemakkelijk heeft. En of dit aan een 'dip' in zijn geloofsleven ligt, of dat het de omstandigheden zijn wordt niet verteld.

De toon van Paulus deze brief is enerzijds bemoedigend naar Timotheüs toe, zo in de trant van *'ik weet waar je doorheen gaat'*, en anderzijds belerend. Alsof Timotheüs het allemaal even kwijt is wat hij bij Paulus geleerd heeft. En wat hij geleerd heeft is veel, want Timotheüs is op veel van Paulus zijn zendingsreizen meegeweest.

Maar zoals ik al eerder schreef, de stad Efeze was de hoofdzetel van de vruchtbaarheidsgodin Artemis, en deze godin werd sterk aanbeden en geloofd. Ik kan mij dan ook voorstellen dat wanneer *'geploegd moet worden in droge grond'* (om het zo maar eens te zeggen), en de resultaten van dat harde werken tegenvallen, dat er na verloopt van tijd een moeheid optreedt. II Tim. 2:6 spreekt boekdelen als Paulus het heeft over die boer die zwaar en hard moet werken, voordat hij iets zal gaan zien van de oogst.

 II Tim. 2:6 De landbouwer die zware arbeid verricht, moet als eerste in de vruchten delen.

Zo weet ik uit ervaring van een voorganger die in een middelgrote stad in Nederland een nieuwe gemeente wilde opzetten. Campagnes werden georganiseerd, rallies werden gehouden, gastpredikers werden uitgenodigd, ondersteuning van andere gemeentes uit het land werden gegeven, muziekavonden werden georganiseerd en ga zo maar door. Alle ingrediënten waren aanwezig om een succesvolle snelgroeiende gemeente te maken.

Maar na ruim zeven jaar organisaeren en diensten houden, kwamen er op een zondag toch nog maar tien tot vijftien mensen naar de samenkomsten. En gaande weg het achtste jaar zag ik gewoon de moeheid bij deze voorganger opkomen. Maar na een poosje rust te hebben genomen (burn-out) werd er weer fris en fruitig opnieuw gestart. Maar toch: binnen het achtste jaar heeft deze voorganger met zijn vrouw het voorgangerschap neergelegd en is zelfs uit de gemeente die hijzelf gesticht had weggegaan.

Ik heb het enorme verdriet gezien van deze man. Ik heb ook gezien hoe er steeds meer *'waarom'* vragen naar God Almachtig **in** Jezus Christus werden gesteld. Ik heb gezien hoe bij tijd en wijlen een boosheid in deze voorganger kwam **waarom** het hem niet lukte om een gemeente te stichten, met als gevolg dat hij en zijn gezin helemaal afhaakten in zijn eigen woonplaats, en naar een gemeente in een andere plaats ging om daar te *'kerken'*.

Als ik de toon van deze brief van Paulus aan Timotheüs lees, dan krijg ik een beetje datzelfde gevoel als in bovenstaand voorbeeld. Want op meerdere plaatse moet Paulus woorden gebruiken die ik eigenlijk niet gewend ben van hem als het gaat om een broeder, als het gaat om een voorganger van een lokale gemeente.

Paulus gebruikt meerdere voorbeelden om Timotheüs te bemoedigen. En nogmaals: Deze Timotheüs heeft zólang met Paulus rondgereisd. Deze Timotheüs heeft zóveel mee geleden met Paulus, in armoede, in verdrukking, in vervolging. Dus het kan niet aan de onervarenheid van Timotheüs liggen dat Paulus nu deze woorden tot hem richt.

Timotheüs wordt opgeroepen om zich als een goed soldaat van Jezus Christus te gedragen (II Tim. 2:3). En omdat Timotheüs in Efeze is, zal hij de woorden ook wel kennen die Paulus gesproken heeft toen hij zélf in Efeze was om een gemeente op te richten. Woorden die ik ken als *'de geestelijke wapenuitrusting'* van Efeze 6:10-20.

 II Tim. 2:3 Lijd verdrukkingen als een goed soldaat van Jezus Christus.

'Timotheüs, houdt vol man', lijkt Paulus te willen uitroepen. *'Blijf de ware woorden van het Evangelie van Jezus Christus spreken'*. *'Timotheüs, houdt je niet bezig met je levensonderhoud, want God Almachtig **in** Jezus Christus weet wat je nodig hebt'*.

Ik schrijf het nogmaals: Het is geen eenvoudige opgave om te gaan pionieren, om een nieuwe gemeente in een plaats op te richten. En vooral in een plaats als Efeze, waarin de afgodendienst zó op de eerste plaats staat bij veel mensen. Dat kan het werk voor de Heer loeizwaar maken wanneer je lange tijd eigenlijk geen resultaten ziet van je zwoegen.

Ik vind dan ook persoonlijk, dat iemand alleen naar zó een plaats moet gaan als God Almachtig tot Hem gesproken heeft. En let wel: Ook in Nederland komen dit soort plaatsen voor. Plaatsen waar afgodendienst, occulte zaken, beeldenverering ed. zó een belangrijke plaats in het leven van de plaatselijke bevolking heeft.

Maar geldt niet voor **alle** bedieningen binnen een kerkelijke gemeente, dat God Almachtig in Jezus Christus Zelf moet spreken én de bediening moet bevestigen?

Is het God Almachtig niet die alle touwtjes in handen heeft, en in handen hoort te hebben? Met Paulus zeg ik dan: '*Denk na over wat ik zeg, maar laat de Heer inzicht geven in alle dingen*'. En zegt God dat ook niet Zelf in Spr. 3:5-6?

Want het zou toch uitermate treurig zijn wanneer ik als die voorganger die ik hiervoor beschreef, na verloop van tijd teleurgesteld en totaal opgebrand het '*strijdtoneel*' zou moeten verlaten.

De reden voor een bediening in de kerkelijke gemeente van Jezus Christus, of daarbuiten, **mag en kan** alleen maar zijn: '*Jezus Christus is opgewekt uit de dood*' (II Tim. 2:8). De mensen die zich nog niet bekeerd hebben tot God Almachtig **in** Jezus Christus moeten het Evangelie van Jezus Christus horen en moeten de gelegenheid krijgen om zich te bekeren tot Jezus Christus, zodat ook zij de zaligheid in Christus Jezus zouden verkrijgen, met eeuwige heerlijkheid. (II Tim. 2:10)

Dat ik mijn leven, mijn hele wezen, aan God Almachtig **in** Jezus Christus heb gegeven is omdat deze God bewezen heeft alleen het beste met mij voor te hebben. En als deze God het beste met mij voor heeft, hoezeer heeft Hij dan ook het beste voor met **alle** mensen die op aarde leven? Tenslotte zijn **alle** mensen geschapen door Hem. **Alle** mensen zijn Zijn kinderen. Ook de ongelovigen, ook de anders gelovenden, ook de tegenstanders van het Evangelie van Jezus Christus.

- Het werken voor God Almachtig **in** Jezus Christus (in welke bediening dan ook) is een goede zaak;
- Het werken voor God Almachtig **in** Jezus Christus (in welke bediening dan ook) is geen beroep dat ik beroepsmatig uitvoer. Een roeping is heel iets anders dan een beroep;
- Het werken voor God Almachtig **in** Jezus Christus (in welke bediening dan ook) vraagt om de leiding van de Heilige Geest. Het is God Zelf die de bediening moet geven. Het is de leiding van de Heilige Geest die mij het inzicht moet geven waarom ik op die bepaalde plaats die bediening moet uitvoeren;
- Het werken voor God Almachtig **in** Jezus Christus (in welke bediening dan ook) vraagt om vertrouwen op God in **alle** omstandigheden. Zelfs in omstandigheden waarin het lijkt alsof satan de vrije hand heeft in het vernietigen van '*mijn*' bediening;
- Het werken voor God Almachtig **in** Jezus Christus (in welke bediening dan ook) vraagt om geduld. Want als God ook maar één persoon op het oog zou hebben die het Evangelie van Jezus Christus zou moeten horen om zich te kunnen bekeren, dan moet die persoon wel eerst in die omstandigheid gebracht worden. Want het is de Heilige Geest die iemand tot bekering brengt, niet ik;

 Spr. 3:5-6 *Vertrouw op de HEERE met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet. Ken Hem in al je wegen, dan zal Hij je paden rechtmaken.*

 II Tim. 2:8 *Houd in gedachten dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, uit het nageslacht van David, overeenkomstig mijn Evangelie.*

 II Tim. 2:10 *Daarom verdraag ik alles ter wille van de uitverkorenen, opdat ook zij de zaligheid in Christus Jezus zouden verkrijgen, met eeuwige heerlijkheid.*

- Het werken voor God Almachtig **in** Jezus Christus (in welke bediening dan ook) vraagt om steeds weer het pure Evangelie van Jezus Christus te verkondigen. Niet één keer, niet tien keer, niet honderd keer, maar elke keer weer opnieuw en opnieuw;
- Het werken voor God Almachtig **in** Jezus Christus (in welke bediening dan ook) vraagt om een radicale en onomkeerbare bekering van mij. Als ik met Jezus Christus gestorven ben, dan heb ik van mijn 'oude' leven afstand gedaan. Dat **moet** zichtbaar zijn in mijn leven. Als ik in Jezus Christus opgestaan ben, dan heb ik een 'nieuw' leven aangetrokken. Dat **moet** zichtbaar zijn in mijn leven.

En zo kan ik nog een heleboel zaken bedenken die nodig zijn om een bediening van God Almachtig 'succesvol' te maken. En dat allemaal in de wetenschap dat ik eigenlijk **niets** doe, maar dat God het doet. Ik moet mij als een 'open vat' kunnen opstellen met mijn handen uitgestrekt naar Hem, zodat de Heilige Geest mensen kan bekeren die op mijn pad zijn gekomen.

De belofte is er niet minder om. II Tim. 2:12-13: *'Als ik volhard, dan zal ik ook met Jezus Christus regeren, maar als ik Jezus Christus verloochen, dan zal Hij mij ook verloochenen'*. Maar dan nog: *'als ik ontrouw ben, dan blijft God Almachtig in Jezus Christus getrouw'*. Want God is een heilig God, waarin geen spootje van duisternis te vinden is. Dus kan God ook helemaal niet in termen van kwaad en ontrouw denken. En ook dat is weer een voorbeeld voor mij.

 II Tim. 2:12-13 *Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen. Als wij ontrouw zijn, blijft Hij getrouw. Hij kan Zichzelf niet verloochenen.*

De houding jegens dwaalleraars.

Al het bovenstaande zijn woorden die Paulus rechtstreeks tot Timotheüs richt. Tot hem persoonlijk.

In het Bijbelgedeelte dat nu volgt, herken ik de Paulus weer uit alle andere brieven die hij geschreven heeft. Zijn continue waarschuwingen tegen dwaalleraars. Dwaalleraars die misschien het Evangelie van Jezus Christus niet eens afwijzen, maar die daar zaken aan willen toevoegen die God Almachtig helemaal niet vraagt. Die zaken van het ware Evangelie willen afdoen, terwijl God dat absoluut niet wil.

Het Evangelie is het Evangelie. En daar is helemaal niets aan toe te voegen of van af te halen. Dus ook niet het toevoegen van (gedeelten van) de wet, die God Almachtig aan Mozes had gegeven in de woestijn; vele en e vele eeuwen geleden.

De tijd van Mozes, was de tijd vóórdat de Messias in de Persoon van Jezus Christus op aarde was gekomen. En die tijd had andere 'gereedschapstukken' om God Almachtig te dienen. Paulus schrijft hier uitgebreid over in zijn brief aan de Romeinen. De wet die God aan Mozes had gegeven was als een wetboek van strafrecht zoals ik dat in Nederland ook ken. De wet van God was nodig om mensen te leren om God te dienen.

Met Jezus Christus is **de Belofte** van het O.T., vervuld in Jezus Christus, en is het niet meer nodig om een rechtvaardig, maar koud en afstandelijk 'gereedschapstuk' te hebben om mijzelf te kunnen rechtvaardigen voor God Almachtig. Het geloof in Jezus Christus, het geloof in het Evangelie van Jezus Christus is meer dan voldoende om de taak van de wet van God over te nemen. Want in Jezus Christus is God Zelf immers naar deze aarde gekomen!

Dus als voorganger en gemeenteleider moet Timotheüs bij het pure Evangelie blijven. Het Evangelie zoals Paulus dit van God Almachtig Zelf gehoord en gezien heeft in de tijd dat hij in de woestijn van Arabië was (Gal. 1:17), en in de tijd dat hij moest wachten in Tarsus voordat de leiders van de Messiaanse kerk in Jeruzalem hem riepen om aan het werk te gaan voor God. (Hand. 9:30).

Ik weet zeker dat toen Paulus het 'heilig licht' had gezien (Hand. 9:3) op weg van Jeruzalem naar Damascus, en toen hij was genezen door God Almachtig omdat Ananias zich daarvoor openstelde (Hand. 9:12), ondanks alle negatieve berichten over Paulus. Ik weet zeker dat toen Paulus naar de leiding van de Messiaanse gemeente in Jeruzalem ging om te vertellen dat hij zich bekeerd had tot Jezus Christus, dat Paulus stond te trappelen om aan het werk te gaan voor God. Maar de leiding van de Messiaanse gemeente in Jeruzalem stuurde hem voor vele jaren weg. Waarschijnlijk ook omdat er nog heel veel Messiaanse Joden waren die Paulus nog kenden in zijn hoedanigheid van Christenvervolger.

Als ik sta te trappelen om voor God Almachtig aan het werk te gaan, in en voor een kerkelijke gemeente, en de leiding van die gemeente zou mij voor vele jaren wegsturen om te wachten, dan vraagt dat heel veel geduld. En ik weet waarover is spreek. Die tijd van wachten kàn een zware beproeving zijn. Maar hoe lang moest David wachten vanaf het moment dat hij gezalfd was door de profeet Samuel tot koning (I Sam. 16:13), en het werkelijke moment dat hij koning werd? David wist dat hij koning over Israël zou worden, maar David was nog jong en moest nog veel leren. Ik weet zeker dat David dit leren met vallen en opstaan deed.

-----,-----

Gal. 1:17 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus.

Hand. 9:30 Maar toen de broeders dit te weten kwamen, brachten zij hem naar Caesarea en stuurden hem vandaar weg naar Tarsus.

Hand. 9:3 En terwijl hij onderweg was, gebeurde het dat hij dicht bij Damascus kwam. En plotseling omscheen hem een licht vanuit de hemel,

Hand. 9:12 en hij heeft in een visioen gezien dat een man van wie de naam Ananias was, binnenkwam en hem de hand oplegde, opdat hij weer ziende zou worden.

I Sam. 16:13 Toen nam Samuel de oliehoorn en zalfde hem te midden van zijn broers. En de Geest van de HEERE werd vaardig over David vanaf die dag en voortaan. Daarna stond Samuel op en ging naar Rama.

In II Tim. 2:14 gebruikt Paulus het woord 'woordenstrijd', en ik denk dat ik geen raket-geleerde hoef te zijn om te begrijpen wat dit woord inhoudt. Strijd om woorden, ruzie om woorden. En jammer genoeg ervaar ik dit vaak in mijn contacten met andere Christenen. Wanneer andere Christenen een andere mening hebben of een Bijbelgedeelte of een vers; wanneer andere Christenen een andere visie hebben over iets wat de Bijbel aangaat; dan kunnen de gemoederen wel eens héél erg hoog oplopen; dan kan er zelfs ruzie ontstaan die Christenen uit elkaar drijft.

In mijn optiek is het altijd goed om naar een ander te luisteren met een open hart en een open verstand. Want als satan zich kan voordoen als een engel van het licht (II Kor. 11:14), dan weet ik zeker dat ik als mens hem niet zou kunnen ontmaskeren. Alleen de Heilige Geest kan satan ontmaskeren en mij daarvan op de hoogte stellen. Het kan dus best mogelijk zijn dat mijn broeder of zuster gelijk heeft en ik niet.

Als ik geen open hart en geen open verstand heb om naar mijn mede Christen te luisteren, dan doe ik hem ernstig tekort. Wat hij ook zegt. Of het nu waar of niet waar is. Als ik direct in de verdediging ga, of in de aanval, dan is de intimiteit tussen ons beiden als broeders weg. En ik geloof nooit dat dat Gods bedoeling kan zijn.

Daarnaast geloof ik dat God Almachtig voor mij een persoonlijk God is, Die persoonlijk tot mij spreekt door de Bijbel heen, met woorden, ideeën en gedachten die bij mij passen op dat moment. En tegelijkertijd kan God ook tot mijn broeder Persoonlijk spreken met woorden, ideeën en gedachten die bij hem passen op dat moment. En ik geloof zelfs dat God dat kan doen door eenzelfde Bijbelgedeelte of Bijbeltekst. Ik geloof niet dat Gods Woord statisch is, want mijn hemelse Vader is ook niet statisch.

-----,-----

Ik wil absoluut mijn broeders en zusters, met wie ik een verschil van mening heb over de uitleg van een Bijbelgedeelte, of een Bijbelvers, of een Bijbelse visie, bestempelen als dwaalleraars. In I Kor. 13:12 schrijft Paulus dat ik nu nog wel eens door een spiegel in een raadsel kijk. Met ander woorden: ik begrijp als mens niet alles van de Bijbel. Maar dat wil niet zeggen dat iedereen die het met mij oneens is een dwaalleraar is.

Woordenstrijd heeft **nooit** zin. Niet met mijn broeders, maar óók niet met zogenaamde dwaalleraars. Want in een woordenstrijd, ruzie om de woorden, gaat het **altijd** om het eigen gelijk. En dat gaat door en door, en er wordt van alles en nog wat erbij gehaald, om maar aan te tonen dat de woordenstrijd gerechtvaardigd is door het eigen gelijk.

II Tim. 2:14 Breng deze dingen in herinnering en bezweer hun, ten overstaan van de Heere, dat zij geen woordenstrijd voeren, die nergens toe dient dan tot de ondergang van de hoorders.

II Kor. 11:14 En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht.

I Kor. 13:12 Nu immers kijken wij door middel van een spiegel in een raadsel, maar dan zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik ten dele, maar dan zal ik kennen, zoals ik zelf gekend ben.

Woordenstrijd is discussieren. En dan niet discussieren uit nieuwsgierigheid, maar discussieren om het eigen gelijk. Paulus zegt hier in II Tim. 2:14 dat het discussieren alleen tot hun eigen ondergang zal leiden.

Wat en wie zijn nu dwaalleraars?

Als ik de Bijbel goed lees zijn de dwaalleraars diegenen die het Evangelie van Jezus Christus willen aanvullen met geboden, inzettingen en regels. Of dat zij van het Evangelie dingen willen afdoen.

Bijvoorbeeld de discussie die Paulus had met vele Joden over de besnijdenis. De bekeerde Joden, de Messiaanse Joden dus, vonden dat er ondanks het offer van Jezus Christus aan het kruis van Gogoltha, toch vastgehouden moest worden aan de besnijdenis. En ik weet zeker dat wanneer in die dagen de sabbatdag al ingeruild was voor de zondag, dat dit ook gold voor deze sabbatdag.

De reden hiervoor was dat God Almachtig de besnijdenis (en de sabbatsrust) ingesteld had om die te onderhouden tot in der eeuwigheid. Maar ik heb eerder geschreven dat in dat woordje 'eeuwigheid' een verassend element zit:

In het Hebreeuws is dit het woord 'owlam' Strongs nr. 5769. De computer-Bijbel geeft als Griekse tegenhanger het woord 'aion olam' en 'aionos olam'.

In dit Griekse woord 'Aion' zit een verassend element dat in het Nederlands niet als zodanig voorkomt. Het woordje 'Aion' heeft meerdere betekenissen zoals:

- aiōna wat betekent eeuw
- aiōnos wat betekent eeuw
- aiōni wat betekent eeuw
- aiōnas wat betekent eeuwen
- aiōnōn wat betekent eeuwen
- aiōsin wat betekent eeuwen

Het Nederlandse woordje 'eeuwigheid' kan dus betekenen: 'voor altijd'. Maar het kan óók betekenen: '**een fase**' of '**een tijdperk**'.

De computer-Bijbel geeft in het kader van deze tekst hier het woordje 'aiōnos' aan wat 'een eeuw' betekent of 'een fase', een bepaalde periode dus.

Dit klopt ook wel want ik geloof dat de regenboog **NIET** meer zichtbaar zal zijn aan de nieuwe hemel waar Openb. 21:1 over spreekt. Dus in dát kader wordt hier met het woordje eeuwigheid bedoeld de tijd hier op aarde.

II Tim. 2:14 Breng deze dingen in herinnering en bezweer hun, ten overstaan van de Heere, dat zij geen woordenstrijd voeren, die nergens toe dient dan tot de ondergang van de hoorders.

Openb. 21:1 En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan. En de zee was er niet meer.

Met andere woorden: Als in de Bijbel het woordje 'eeuwigheid' gebruikt wordt met als grondtekst-woord 'aiōnas, aiōnōn of aiōsin' dan wordt dit altijd in relatie tot God Almachtig gebruikt, en dan betekent dit echt 'tot in de eeuwigheid'

Maar wordt het woordje 'eeuwigheid' gebruikt met als grondtekst-woord 'aiōna, aiōnos of aiōni' dan wordt dit altijd in relatie gebruikt tot mensen. En dan betekent het een 'fase', of een 'eeuw'. Zoals de offergeboden uit het O.T. golden voor een bepaalde 'fase', namelijk tot de tijd dat de Messias zou komen op aarde.

Dwaalleraars willen regels en inzettingen aan mij als mens opleggen zonder dat God Almachtig in Jezus Christus dit geboden heeft. En die regels en inzettingen, zoals bijvoorbeeld de Halacha van de Farizeeërs, plaatsen mij in een harnas waardoor ik elke bewegingsvrijheid verlies.

De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden).

*Deze Halacha was **NIET** door God Almachtig gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).*

Het strijdpunt van Johannes en Jezus Christus met de religieuze leiders was dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel. Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel.

Groot strijdpunt was ook dat de religieuze leiders die Halacha vaak zélf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichten om zich daaraan te houden.

Over het gelijkstellen van boeken en geschriften aan de Bijbel in onze tijd heb ik al meerdere malen geschreven.

Maar buiten het bovenstaande vind ik iets anders nog veel erger. En dat is dat wanneer ik door het houden van regels en inzettingen eigenlijk een soort afvinklijstje maak, waarop ik kan aangeven dat ik goed gehandeld heb. Alsof ik zelf toch op zijn minst iets heb bijgedragen aan mijn eigen redding.

Als dàt (onbewust) mee gaat tellen in mijn geloof, dan zeg ik dus eigenlijk dat het lijden en sterven van Jezus Christus én Zijn opstanding **niet** compleet is zonder mijn eigen inbreng. En daarmee doe ik Jezus Christus ernstig te kort, en daarmee beledig ik God Almachtig. Want het Evangelie van Jezus Christus is juist dat ik als mens daar geen enkele inbreng in heb. Het is juits 100% genade, en niet 99,9 procent van Jezus Christus en 0,01% van mij.

Paulus zegt Timotheüs, en door deze brief óók aan mij en alle wedergeboren Christenen dat de woorden van dwaalleraars ontweken moet worden, want het is onheilige inhoudsloze praat.

Daarbij komt dat wanneer ik de dwaalleraars gelijk zou geven in hun misleidende beweringen, dat zij dan nog niet te vreden zullen zijn. Zij zullen dan toch nog proberen verder te gaan. Het is zoals Paulus in I Tim. 4:1 schrijft over die misleidende geesten en demonen. Het is als de ziekte kanker. Bijna ongeneeslijk, en het woekert maar door en maar door.

Natuurlijk zullen deze dwaalleraars helemaal uit hun vel springen als ik hen zeg dat zij misleidende geesten zijn en dat het demomen van satan zijn die door hen heen werken. (Ef. 6:12). Maar vaak schept dit ook direct duidelijkheid. Want Jezus Christus **is** duidelijkheid.

Als ik mijzelf als een voorganger beschouw, een opziener, een oudste, iemand met een leidinggevende taak in de kerkelijke gemeente, iemand die een bediening van God Almachtig heeft gekregen, **moet mij houden aan het pure Evangelie**, het Woord van de Waarheid is Jezus Christus) dat recht snijdt.

-----...-----

Weer noemt Paulus hier twee namen Hymeneüs en Filetus (II Tim. 2:17). En weer kom ik deze namen nergens anders tegen dan in de twee brieven van Paulus aan Timotheüs. Maar hoe het ook zei, van deze Hymeneüs wordt in de eerste brief van Paulus aan Timotheüs al geschreven dat Paulus hem én Alexander aan satan hebben overgegeven. (I Tim. 1:20) En daar wordt dus nu Filetus aan toegevoegd. Zij waren dwaalleraars die van de waarheid zijn afgeweken door te beweren dat de opstanding reeds heeft plaatsgevonden. Mannen die met hun 'gezwets' sommigen van het geloof hebben afgebroken. (II Tim. 2:18)

Vandaag de dag, met zoveel Christelijke denominaties, is het misschien wel een lastige taak om nu uit te zoeken waar het Evangelie van Jezus Christus nog 'pur sang' gepredikt wordt. Maarr er zijn er genoeg.

Ik kom dan weer op één van mijn stokpaardjes. Als ik alleen afga op wat mensen vertellen, of zij nu belangrijk zijn in de gemeente of niet, dan ga ik af, en dan zal ik kwetsbaar zijn voor 'de misleidende geesten en de demonen van satan' die zich voordoen als een engel des lichts om mij te proberen te verleiden om mij van God Almachtig **in** Jezus Christus af te scheiden.

☞ I Tim. 4:1 Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen,

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

☞ II Tim. 2:17 En hun woord zal zich uitzaaien als kanker; onder hen bevinden zich Hymeneüs en Filetus.

☞ I Tim. 1:20 Tot hen behoren Hymeneüs en Alexander, die ik aan de satan overgegeven heb, opdat zij zouden leren niet meer te lasteren.

☞ II Tim. 2:18 Zij zijn van de waarheid afgeweken door te beweren dat de opstanding reeds heeft plaatsgevonden, en breken het geloof van sommigen af.

Alleen kennis van het geschreven Woord van God Almachtig houdt mij op de rechte weg.

Elke stem die ik hoor en die iets van mij vraagt kan ik dan vanuit Gods Woord antwoorden met: '*er staat geschreven....*'. Gods Woord **is** Jezus Christus Zelf. Gods Woord is daarom mijn enige en beste bescherming tegen allerlei invloeden en meningen van buiten af.

Het Woord van God Almachtig is het vaste fundament (II Tim. 2:19) van God met dit zegel: '*De Heere kent wie van Hem zijn*' en '*ieder die de Naam van Christus noemt, moet zich ver houden van ongerechtigheid*'

-----,-----

In het voorgaande heb ik steeds het woord '*bediening*' genoemd en dat deze '*bediening*' van God Almachtig **in** Jezus Christus gegeven moet zijn. Paulus gaat daar in de verzen 20 tot en met 26 verder op in, als hij schrijft over de verschillende aard van bedieningen.

Hiervoor schreef ik al over het Lichaam van Jezus Christus en dat elke wedergeboren Christen daar een functie en een taak in neemt. Hier in vers 20 neemt Paulus het voorbeeld van een groot huis. Een huis dat vele voorwerpen bevat. Voorwerpen van goud, zilver en aardewerk. En zoals Paulus het omschrijft, dat sommigen van deze voorwerpen '*eervol*' zijn en sommige van deze voorwerpen zijn voor '*oneervol*' gebruik.

Maar schrijft Paulus: een '*oneervol*' voorwerp kan **wél** een '*eervol*' voorwerp worden. Want ik moet niet de fout maken dat ik het '*eervol*' en '*oneervol*' vergelijk met belangrijkheid of onbelangrijkheid. Het gaat er in deze om of ik deel uit maak van dat grote huis waar Paulus het over heeft.

Een '*oneervol*' voorwerp is in mijn ogen een Christen die als het ware nog aan het begin van zijn opleiding staat. Misschien heeft hij vóór zijn bekering tot Jezus Christus wel alle ramen en deuren van zijn levenshuis opengezet voor duistere en occulte machten. Misschien heeft hij voor zijn bekering wel heel veel mensen gekwetst en pijn gedaan. Misschien heeft hij voor zijn bekering door een heleboel traumatische ervaringen alles gedaan wat God Almachtig verboden heeft.

In al die gevallen is de Belofte van Jezus Christus al een feit. Deze broeder is al gered, maar mag die broeder mét Jezus Christus op pad gaan om alle foutieve zaken van zijn leven onder ogen te zien.

 II Tim. 2:19 Toch blijft het vaste fundament van God staan, met dit zegel: De Heere kent wie van Hem zijn, en: Ieder die de Naam van Christus noemt, moet zich ver houden van de ongerechtigheid.

 II Tim. 2:20 Maar in een groot huis zijn niet alleen voorwerpen van goud en van zilver, maar ook van hout en aardewerk. Sommige zijn voor eervol, maar andere voor oneervol gebruik.

Misschien moeten er muren rondom zijn hart worden afgebroken, misschien moeten er relaties worden hersteld, misschien moeten er herstelbetalingen plaatsvinden, en ga zo maar door.

Voor mij betekent dit dat, ook al is hij nog een '*oneervol*' voorwerp, dat hij al **wel** in het huis van God Almachtig mag vertoeven. En als hij zich openstelt om alle zaken van vóór zijn bekering beet te pakken, dat hij dan gaandeweg verandert van een '*oneervol*' voorwerp tot een '*eervol*' voorwerp. (I Tim. 2:21).

Bij deze groei van '*oneervol*' voorwerp naar '*eervol*' voorwerp hoort het ontvluchten van de begeerten van de jeugd of ruziemaken. Geld, roem, ambitie, en vrouwelijk schoon en ruzie zijn geen eigenschappen die hoog worden aangeschreven in het huis van God Almachtig. Daarentegen zijn '*het jagen naar geloof, liefde en vrede, samen met hen die de Here aanroepen uit een rein hart*' en vriendelijkheid naar allen en voor allen, wél eigenschappen die hoog staan aangeschreven in het huis van God. (I Tim. 2:22).

Moet iemand dan eerst tot bekering zijn gekomen, voordat hij in het huis van God Almachtig opgenomen kan worden?

Ik heb in het voorgaande, aan de hand van het verhaal van Jezus Christus over de rijke man en de arme Lazarus (Luk. 16) vertelt, dat ik niet geloof in een '*hel*'. Ik geloof wel dat iemand die God Almachtig **in** Jezus Christus afwijst, zichzelf een '*helse fase*' creeërt waarin hij zal blijven totdat hij tot bekering komt. Ja....., ook in het dodenrijk. En dat baseer ik dan met name op die tekst uit I Petr. 3:19. Ook daar heb ik veel over geschreven.

Als iemand hier op aarde op, dit moment God Almachtig **in** Jezus Christus afwijst, wil dit **niet** zeggen dat hij dit zijn hele leven zal blijven doen.

In mijn overtuiging is God Almachtig op dit moment bezig om Zijn volk Israël weer bij elkaar te brengen. En dan bedoel ik het tweestammenrijk en het tien stammenrijk, waarvan die laatste en veruit de grootste groep zich verspreid heeft over de hele wereldbevolking en zich niet meer bewust is van het feit dat zij óók nakomelingen zijn van het volk Israël. (Zie Israël; Ambassadeurs en Eerstelingen, pag. 21-27)

Als God Almachtig in Hosea 1:11 zegt dat Hij de beiden rijken, weergegeven door Efraïm en Israël, samen zal brengen onder één Hoofd, dan weet ik dat God Zijn volk Israël aan het herenigen is. En ik geloof dat die hereniging noodzakelijk is omdat God al tot Abraham gesproken heeft (Gen. 12:3) dat het volk Israël tot een zegen zal zijn voor alle volken ter wereld. Maar hoe kan dat volk Israël nu tot een zegen zijn wanneer het grootste gedeelte van dit volk nog onbekend is?

II Tim. 2:21 Als iemand zich dan hiervan reinigt, zal hij een voorwerp zijn voor eervol gebruik, geheiligd en van veel nut voor de Heere, voor elk goed werk gereedgemaakt.

II Tim. 2:22 Maar ontvlucht de begeerten van de jeugd. Jaag rechtvaardigheid, geloof, liefde en vrede na, samen met hen die de Heere aanroepen uit een rein hart.

I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige - dat is acht - mensen behouden werden door het water heen.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

Daarom geloof ik dat God Almachtig op dit moment eerst de nakomelingen van de twaalf zonen van Jakob bij elkaar aan het brengen is. Dat zij op **dit moment** de eerste geroepen zijn die wanneer zij het Evangelie van Jezus Christus horen, hier gevolg aan zullen geven en zich zullen bekeren tot God **in** Jezus Christus. Met andere woorden: de wedergeboren Christenen uit alle tijden zijn de nakomelingen van dit tien-stammenrijk van het volk Israël. De Joden zoals wij die kennen behoren tot het twee-stammenrijk.

Dus het kan best zo zijn dat door mijn vriendelijkheid en door mijn kennis van het Evangelie van Jezus Christus iemand wordt aangeraakt en door de Heilige Geest tot bekering wordt gebracht, omdat er ergens in zijn genen nog steeds iets actief is uit dat oorspronkelijke volk van Israël. Het DNA van vader Jakob zit nog steeds in hen, tot op de dag van vandaag.

God Almachtig houdt van **alle** mensen op aarde. Maar niet alle mensen zijn **op dit moment** geroepen om het geloof als een gave aan te kunnen nemen (Ef. 2:8-9). Dat is op dit moment nog voorbehouden aan de nakomelingen van de twaalf stammen van het volk Israël. En doordat **zij** gehoor gaan geven aan de stem van bekering; **zij** geven gehoor aan het Evangelie van Jezus Christus, worden **zij** als eerste 'wakker' gemaakt uit de strik van de duivel (II Tim. 2:26), door wie zij levend gevangen zaten om zijn wil te doen.

Want let op!: satan weet precies over wie ik het heb. Satan weet precies vandaag de dag wie tot de nakomelingen van het volk Israël behoren. Maar satan weet óók door het offer van Jezus Christus aan het Kruis van Golgotha, dat zijn einde nabij is. Lees het Bijbelboek Openbaring maar.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ II Tim. 2:26 en zij weer mogen ontwaken uit de strik van de duivel, door wie zij levend gevangen waren om zijn wil te doen.

II Timotheüs

Hoofdstuk 3

De ontarding in de laatste dagen

In de Bijbel wordt relatief veel geschreven over het leven nà dit leven hier op aarde. Maar ook wordt er best wel veel geschreven over de dagen (maanden-jaren) die voorafgaan aan de wederkomst van Jezus Christus.

Allereerst spreken de profeten (Daniël, Ezechiël, Jesaja en anderen) uit het O.T. over deze tijd. Maar daarnaast heeft Jezus Christus ook over deze periode gesproken in bijvoorbeeld Matt. 23:37-39 en Matth. 24:1-22, en Paulus doet dat ook in verschillende brieven die hij geschreven heeft.

In Mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën Deel-II, de hoofdstukken 7.65 en 7.66 ben ik uitgebreid ingegaan op de woorden van Jezus Christus. En voor de duidelijkheid is het misschien goed dat ik die gedeelten hier herhaal:

Hoofdstuk 7.65

Het volgen van Jezus Christus

De tekenen van het einde der wereld (Mattheüs 23:37-39, Mattheüs 24:1-14, Markus 13:1-13, Lukas 21:5-18)

Die delen in de vier Evangeliën die gaan over het einde van de wereld, of de tekenen van het einde der wereld zijn misschien wel die delen waarover het meest over gespeculeerd wordt.

Want het gaat in die delen niet over de tijd van Jezus Christus op aarde, maar het gaat over onze tijd.

Maar zoals ik altijd tracht te doen wil ik mij niet vastleggen op enige uitleg of speculatie; ik wil gewoon mijn eigen gedachten erover laten gaan, om te zien wat de woorden van Jezus Christus voor mij te betekenen hebben, of kunnen hebben.

De context: Jezus Christus is met Zijn discipelen vlak voor het Pascha vanuit zijn woonomgeving (het meer van Galilea) vertrokken naar Jeruzalem. Onderweg hebben zij nog Jericho aangedaan waar Jezus Christus twee blinden heeft genezen. Toen gingen zij verder naar Jeruzalem, waar Hij een glorieuze intocht had op een ezelin met haar veulen.

De discipelen legden hun jassen op de ezelen en de mensen rukten takken van de bomen om voor Hem neer te leggen als een rode loper.

Als een koning werd Jezus Christus binnengehaald tot grote ergernis van de schriftgeleerden en Farizeeën. Maar ook wantrouwend bekeken door de Romeinse overheersers. Want als de Israëlieten Jezus Christus als koning zouden zien, dan zou dat direct een bedreiging vormen voor de rust in Jeruzalem en in heel Israël.

Het eerste wat Jezus Christus doet wanneer Hij in Jeruzalem aangekomen is, is naar de tempel gaan. En daar is direct een grote confrontatie, want op het tempelplein wordt in van alles en nog wat gehandeld; en er wordt geld gewisseld. Misschien allemaal wel ten dienst van het komende Pascha, maar de handelaren waren alleen maar uit op winst.

Jezus Christus ontruimt het tempelplein, waarbij nogmaals zij opgemerkt dat het wonderbaarlijk is dat de tempelwachters **niet** ingrepen.

Het kon natuurlijk niet uitblijven. Er volgen dan een paar directe confrontaties met de schriftgeleerden, Farizeeën, sadduceeërs en zelfs met Herodianen.

Na het vertellen van een paar gelijkenissen ter ondersteuning van de thema's die aangeroerd werden, leidde dat tot de (in mijn ogen zijnde) samenvatting hoe Jezus Christus dacht over de religieuze leiders van die tijd.

Jezus Christus spreekt in twaalf punten van kritiek acht maal een 'wee u' over hen uit. Waarna Jezus Christus afsluit met Zijn verdriet en mededogen te tonen over de stad Jeruzalem.

Al het bovenstaande gebeurde in Jeruzalem op het tempelplein. Deze geschiedenissen kan ik allemaal lezen in voorgaande paragrafen en hoofdstukken.

----- ... -----

In de Evangelieën wordt beschreven dat toen Jezus Christus met Zijn discipelen uit de tempel wegging, de discipelen wezen op de enorme gebouwen die allemaal tot de tempel behoorden.

Maar daar kijkt Jezus Christus niet naar; Hij gebruikt het zicht op de tempel om enerzijds naar Zijn eigen leven te wijzen en anderzijds profeteert Hij over de verwoesting van de stad Jeruzalem inclusief de tempel, wat in het jaar 70 na Chr. zal gebeuren.

Want zegt Jezus Christus, kijkend naar de tempel, dat er niet één steen op de ander gelaten zal worden van de tempelgebouwen. De verwoesting zal dus totaal zijn.

Het is logisch dat de discipelen schrikken en aan Jezus Christus vragen wanneer dat dan zal gebeuren. Misschien bedoelen zij wel te zeggen: *'maken wij dat nog mee dan?'*

In plaats van dat Jezus Christus daar een antwoord op geeft in de vorm van een jaartal of een datum, begint Jezus te vertellen **welke omstandigheden en de signalen** zijn, over de tijd waarin *dán* geleefd wordt. En wanneer die signalen allemaal bij elkaar komen, zal de dag *dààr* zijn dat de tempel verwoest gaat worden.

Voor mij geldt precies hetzelfde, want als de signalen die Jezus Christus hier benoemt bij elkaar komen zal dat betekenen dat Jezus Christus terugkomt naar deze aarde.

Waarschijnlijk hebben de discipelen na drie aankondigingen van Jezus Christus, dat Hij in Jeruzalem overgeleverd zal worden aan de mensen; en vermoord zal worden; en op de derde dag weer zal opstaan; het uiteindelijk begrepen. Want zij vragen Hem ook naar Zijn komst en naar de voleinding van de wereld.

Nu heeft Jezus Christus al drie maal tegen Zijn discipelen verteld dat Hij moest sterven (zie *'de eerste, tweede en derde aankondiging van het lijden'*), maar ook dat Hij op de derde dag weer levend gemaakt zal worden.

Dit was voor hen toch nog steeds moeilijk te verteren, want ergens in hen leefde nog steeds de sterke gedachte dat Jezus Christus als koning over Israël zou regeren, letterlijk, en daarmee de Romeinse overheersing zou beëindigen.

Dat de discipelen hier Jezus Christus vragen wanneer de voleinding van de wereld zal zijn, verbaast mij, want ik ben tot nu toe in de vier Evangeliën geen woorden tegengekomen die daarover gingen.

Wat is dat dan; de voleinding der wereld?

Is dat het einde van de wereld? Is dat het einde van de planeet aarde? Of was het zicht van de discipelen alleen gericht op het volk Israël en wanneer dat volk verwoest zou gaan worden dat het dan gelijk stond aan de verwoesting van de hele wereld?

Jezus Christus beantwoordt de vragen van Zijn discipelen niet met een jaartal of een datum. Maar Hij beschrijft de omstandigheden waarin Zijn komst zal zijn, en de voleinding van de wereld (tenminste de wereld zoals de discipelen die kenden).

-----,..-----

Vandaag de dag is dat niet anders. De voleinding der wereld is **niet** het einde van de aarde; is **niet** het einde van deze planeet. Als dat wel het geval zou zijn dan hoef ik ook niet voorzichtig te zijn met deze planeet.

De voleinding der wereld is het einde van de heerschappij van satan op *DEZE* aarde. De wereld zoals ik die nu ken zal ophouden te bestaan. Er komt een nieuwe wereld **OP DEZE** aarde die onder heerschappij zal staan van de Levendmakende God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde.

Het antwoord van Jezus Christus is aan de discipelen gericht. Maar in hen kan ik daar ook de Christenen voor invullen. Want de discipelen zijn allemaal al lange tijd geleden overleden. En Jezus Christus komt laat nog op zich wachten, zelfs tot in onze dagen.

Waarom?

Omdat het getal van de mensen die in Jezus Christus gaan geloven (de door God Almachtig geroepen) nog niet vol is, heel simpel. Waarbij ik geloof dat de nakomelingen van het tien-stammenrijk Israëls, die verstrooid zijn onder de gehele wereldbevolking, nog niet allemaal bereikt zijn.

God Almachtig wil niet dat er ook maar één ziel verloren zal gaan. Dus God toont mij nog elke dag Zijn geduld. En dat is voor de onbekeerde mensen op deze aarde dus nog elke dag een mogelijkheid om zich te bekeren tot God, door Jezus Christus aan te nemen. Om zo een einde te maken aan de door henzelf gecreëerde '*helse fase*' waarin zij leven en zullen blijven leven. Totdat ook de meest verstokte zondaar zijn hart aan de Heer zal geven.

Hoe lang dat duurt?

Dat bepaalt die mens zelf; eventueel over de grens van het aardse leven en het hiernamaals heen!

----- ... -----

Jezus Christus benoemt de omstandigheden die wijzen naar de voleinding van deze wereld.

Maar wat zijn die omstandigheden dan waaraan de discipelen én ik als wedergeborene Christen kan zien, dat de tijd aanstaande is dat Jezus Christus terugkomt?

Ten eerste: Jezus Christus waarschuwt om op te passen om niet verleid te worden omdat er in die tijd veel mensen zullen komen die zullen doen of zij Jezus Christus zijn. Sterker nog; zij zullen zelfs zeggen dat zij Jezus Christus **zijn**. En zij zullen nog veel volgelingen krijgen ook!

De enige manier om deze mensen of groeperingen te ontmaskeren is het Woord van God Almachtig, de Bijbel.

Lees het verhaal maar van Jezus Christus die beproefd werd door satan in de woestijn (Matt. 4:1-11). De mooiste dingen werden Jezus Christus voorgeschoteld; maar de enige manier waarop Jezus Christus reageerde was door de Bijbel te citeren: '*er staat geschreven.....*'

Satan kan alleen ontmaskerd worden door het woord van God Almachtig.

Elke discussie met satan zal mijn ondergang inluidden. Want er is niemand die de Bijbel zo goed kent als satan. En hij zal alles uit de kast halen om mij tot discussie proberen te verleiden. De eerste mens viel in die kuil.

Ik moet oppassen en alert zijn om niet in diezelfde kuil te vallen. Er is maar één Waarheid en die waarheid heet: **Jezus Christus van Nazareth Die in het vlees gekomen is.** (I Joh. 4:2). Jezus Christus is de weg, de waarheid en het leven. (Joh. 14:6)

-----,..-----

Ten tweede: Er zullen oorlogen en geruchten over oorlogen zijn, want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan; het ene koninkrijk tegen het andere.

Dit zal de wereld schokken, maar Jezus Christus zegt hier dat deze dingen **moeten** gebeuren, maar dat die gebeurtenissen nog niet het einde is. Het is een signaal dat het einde er aankomt. Of zoals Jezus Christus het noemt: '*het begin van de weeën*'. En weeën luiden een geboorte aan. Een geboorte van een nieuw leven. Of in dit geval: de komst van een nieuwe fase.

Kijk naar deze tijd. Mede door de komst van moderne communicatiemiddelen als radio, TV, internet, satellieten en noem maar op, blijft er weinig verborgen op deze wereld. Als er een dreigende situatie is tussen bevolkingsgroepen, als er oorlog uitbreekt tussen landen, dan weet de hele wereld binnen een paar minuten wat er aan de hand is.

Aan de andere kant heeft de komst van gemotoriseerd vervoer op de aarde en in de lucht het aantal incidenten sterk vermenigvuldigd.

Was het vroeger toch een hele opgaaf om met paarden, kamelen grote afstanden af te leggen om dan oorlog te gaan voeren (Zie bijvoorbeeld *Mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis, hoofdstuk 14), tegenwoordig vlieg ik in een paar uur duizenden kilometers, en hebben de landen en naties raketten die duizenden kilometers verderop hun onheil kunnen uitrichten. Dat maakt ook dat niet alleen aangrenzende landen met elkaar in conflict kunnen komen, maar tegenwoordig de hele wereld onderling met elkaar in conflict kan komen. Het is een teken van deze tijd, het begin van de weeën.

-----,..-----

Ten derde: Er zullen hongersnoden zijn. Ik citeer hier een artikel dat ik las op de website www.nl.wfp.org/content/honger-cijfers

Honger in cijfers

Ieder jaar wordt WFP door journalisten, leraren, onderzoekers, leerlingen en studenten gevraagd om statistieken over honger en ondervoeding. Om die vragen te helpen beantwoorden, hebben we een lijst samengesteld van nuttige feitjes en cijfers over honger wereldwijd.

I Joh. 4:2 Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God;

Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

- 870 miljoen mensen ter wereld hebben niet genoeg te eten, waarvan 98 procent in ontwikkelingslanden woont. (Bron:FAO nieuwsbericht,2012)
- 564 miljoen van deze mensen wonen in Azië en Oceanië. (Bron:FAO nieuwsbericht,2012),
- Vrouwen vertegenwoordigen iets meer dan de helft van de wereldbevolking, maar meer dan 60 procent van 's werelds hongerigen. (Bron:Strengthening efforts to eradicate hunger..., ECOSOC, 2007)
- Bijna 15% van de bevolking in ontwikkelingslanden lijdt aan ondervoeding, ongeveer 850 miljoen mensen. (Bron:FAO news release, 2012)
- Ondervoeding draagt jaarlijks bij aan de sterfte van vijf miljoen kinderen onder de vijf jaar oud in ontwikkelingslanden. (Bron:Under five deaths by cause, UNICEF, 2006)
- Een op de vier kinderen - ongeveer 146 miljoen - in ontwikkelingslanden heeft ondergewicht (Bron:The State of the World's Children, UNICEF, 2007)
- Meer dan 70 procent van 's werelds kinderen met ondergewicht (vijf jaar oud of jonger) leeft in 10 landen, met meer dan 50 procent in Zuid-Azië. (Bron:Progress for Children: A Report Card on Nutrition, UNICEF, 2006)
- 10,9 miljoen kinderen van onder de vijf sterven jaarlijks in ontwikkelingslanden. Ondervoeding en honger veroorzaken 60 procent van de sterfgevallen. (Bron:The State of the World's Children, UNICEF, 2007)
- IJzertekort is wereldwijd de meest voorkomende vorm van ondervoeding en betreft naar schatting 2 miljard mensen. Het uitroeien van ijzertekort kan nationale productieniveaus met maar liefst 20 procent verbeteren. (Bron:World Health Organization, WHO Global Database on Anaemia)
- Jodiumtekort is op zichzelf de grootste oorzaak van verstandelijke handicaps en hersenschade, en betreft 1,9 miljard mensen wereldwijd. Het kan makkelijk worden voorkomen door iodine toe te voegen aan zout. (Bron:World Nutrition Situation 5th report ,UN Standing Committee on Nutrition2005)

Als ik bovenstaande feiten lees, dan slaat mij toch de schrik om het hart. Bijna een kwart van de hele wereldbevolking leeft in, of heeft te maken met honger.

En ik? In Nederland?

Ik wil nogmaals wijzen op de core-business van de kerken en gemeenten. Het zorg hebben voor de armen, de weduwen, wezen, de vluchtelingen.

Wat is er toch belangrijker?

Een eigen kerkgebouw? De bediening van.....? En noem maar op. Hier wordt ik toch verdrietig van!.

-----,-----

Ten vierde: Er zullen besmettelijke ziekten zijn; wat te denken van de opmars van kanker, hart en vaatziekten, AIDS, Ebola en andere besmettelijke ziekten? Wat te denken van virussen die resistent zijn tegen alle beschikbare antibiotica?

Volgens www.kennislink.nl neemt het aantal uitbraken van infectieziekten wereldwijd enorm toe.

Nu mag ik bepaalde ziektes niet koppelen aan het gedrag van mensen of groeperingen van mensen, want zegt de Nederlandse wet dan, dat is discriminatie.

Maar ik zeg het hier ronduit: door Gods normen en waarden uit het hedendaagse leven te verbannen; door God Almachtig Zelf uit het hedendaagse leven te verbannen neemt satan die lege plaats graag in. En hij doet dit door ellende en misère over de mensen uit te storten.

De keuze ligt echter bij die mensen zelf. Ga ik mee in het onzedelijke gedrag, in het gewelddadige gedrag, in het hebzuchtige gedrag? Dan zal ikzelf ook eenmaal ten prooi vallen.

Want satan heeft geen lievelingetjes, hij heeft maar één doel voor ogen en dat is de totale vernietiging van Gods werk.

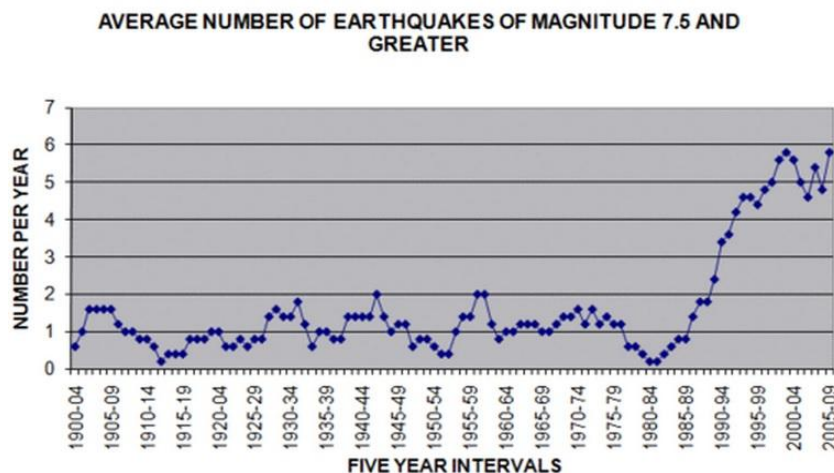
En zoals vaker gesteld: **wie geloof ik?**

-----,-----

Ten vijfde: Er zullen aardbevingen zijn.

Aardbevingen zijn van alle tijden, maar wetenschappelijk is aangetoond dat de frequentie toeneemt. Zie het tabelletje op de volgende pagina dat ik van www.niburo.co afhaalde. De cijfers spreken voor zich.

En ook, terwijl al bovenstaande dingen geschieden, moeten ze gezien worden **als signalen**. Signalen dat die grote dag komende is; de dag dat Jezus Christus weer terugkomt op aarde. Maar de bovenstaande feiten op zich zijn nog niet voldoende.

Ten zesde: De discipelen, maar ook de wedergeboren Christenen van vandaag de dag lopen het grote gevaar dat zij opgepakt zullen worden, gearresteerd zullen worden.

Ja, er zijn al veel Christenen om hun geloof om het leven gebracht (Reformatie bijvoorbeeld) maar er zullen nog vele wedergeboren Christenen om het leven gebracht worden. Puur en alleen omdat zij geloven in de Naam van Jezus Christus en Zijn leer van bekering en de komst van Koninkrijk der hemelen vertellen. (zie het boek 'het dwaze van God' van Nik Ripken)

Dit is niet alleen toebedeeld aan de landen die ik nu al ken als 'zwaar' voor de Christenen; Jezus Christus zegt hier dat de wedergeboren Christenen door **alle volken** gehaat zullen worden.

Die druk zullen veel Christenen niet aankunnen en zij zullen de Naam van Jezus Christus verloochenen. Maar dat niet alleen, zij zullen hun vroegere geloofsgenoten verraden zodat zij gearresteerd zullen worden; en er zal onderling veel haat zijn.

-----...-----

Ten zevende: Er zullen veel valse profeten opstaan en zij zullen veel volgelingen krijgen waardoor misleiding een groot goed zal zijn. Mensen die zeggen in de Naam van God Almachtig te profeteren terwijl dit helemaal niet het geval is.

Ik herhaal hier mijn waarschuwing: God Almachtig heeft mij de Bijbel gegeven. Daarin kan ik lezen of wat mensen mij vertellen van God is of niet. Ik moet **alles** toetsen in de Bijbel, wie het ook zegt, wat er ook van de kansel verkondigd wordt.

De vier Evangelien, Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, beschrijven op meerdere plekken hoe de schriftgeleerden en de Farizeeën de gelovigen misleid hadden door met regels, inzettingen en geboden te komen, die helemaal niet van God Almachtig waren. Regels, inzettingen en geboden die zij zelf niet eens konden houden omdat ze te zwaar waren om uit te voeren.

Ik moet mij geen juk op laten leggen. Jezus Christus Zelf zegt in Matt.11:30 dat Zijn juk licht is en Zijn last niet zwaar. God Almachtig is geen God van moetens en niet mogens, van verboden en geboden. God is een God van Liefde. En zoals een ouder zijn kinderen in liefde opvoedt, met corrigeren, onthouden en toestemmen, zo doet God dat ook.

📖 Matt. 11:30 want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

God Almachtig is de God van leven, en dat Leven wil Hij doorgeven aan een ieder die dat wil.

-----...-----

Ten achtste: De wetteloosheid zal toenemen; dat betekent dat de mensen zich steeds minder zullen aantrekken van wetten die de regering maakt. Kijk maar naar alle fraude gevallen met uitkeringen, subsidies ed.

Maar erger is nog dat de overheid zelf steeds meer wetten overtreedt. Neem bijvoorbeeld de doofpottheorie. Of het nu het spuiten met kankerverwekkende verf is door het leger is, of het omgaan met de heffingskortingen door de sociale diensten. Incidenten worden ineens tot staatsgeheim uitgeroepen zoals de vliegcrash in Faro.

Er zijn veel feiten op te noemen waarin de overheid zich zelf niet houdt aan de door hen opgestelde regels.

Het aantal incidenten neemt schrikbarend toe. Of het nu het omgaan met de pensioenregels betreft of het onderhoud van infrastructurele objecten. Of het nu de aardbevingen in Groningen betreft of de mijnen in Zuid Limburg. Het zijn er velen.

En wat te denken van de moord (afslachten) op miljoenen ongeboren kinderen door het legaliseren van abortus? In 2008 werden **43,8 miljoen** abortussen wereldwijd uitgevoerd volgens www.nl.wikipedia.org/wiki/Abortus

Daarnaast is er door het loslaten van God Almachtig in de maatschappij een respectloosheid in de plaats gekomen die zijn weerga niet kent. Of het nu politieagenten op straat betreft of onderwijzers op school, of het nu mijn buurman betreft of mijn mede gelovige; *'wie ben jij dat jij iets over mij mag zeggen.'*

Of het nu goed bedoeld is of niet. Direct vliegt de vlam in de pan, met vaak veel slachtoffers tot gevolg.

En wat heeft de regering voor antwoord?

Meer controle, meer politie, meer regels, meer wetten.

Maar daar ligt het antwoord niet. Het zijn allemaal signalen naar de voleinding van de wereld. De roepstem van God Almachtig is: *'kom terug naar Mij, Ik zal je helpen!'*

-----...-----

Ten negende: De liefde van velen zal verkillen; Dit is een vervolg op punt acht.

Hoe vaak lees ik niet in de kranten over de vereenzaming van mensen; over het vinden van stoffelijke overschotten van mensen die al geruime tijd daarvoor overleden zijn.

De maatschappij wordt steeds individualistischer en wordt steeds harder. N eem alleen de gesprekken tussen Tweede Kamerleden; ze worden steeds harder, groffer. En zij mogen alles zeggen!

Misschien ooit gehoord van het gezegde: **zo leider zo volk?**

Is het gek dat de maatschappij harder en kouder wordt als het voorbeeld dagelijks gegeven wordt door de regeringsleiders en tweede kamerleden? Of het nu nationaal of internationaal is? En maar wijzen en maar wijzen. In plaats van zichzelf eens onder de loep te nemen.

Satan is een groot werk aan het doen. De reden waarom hijzelf door God Almachtig uit de hemel is geknikkerd, is omdat hijzelf God wilde wezen of het liefst nog meer dan God. Dat bewerkstelligt hij nu in de mensen, en hij heeft groot succes. Wie oren heeft, die hore.....

Jezus Christus zegt daarentegen: diegenen die standhouden; die hun blik gericht houden op Jezus Christus; zij zullen volharden en zij zullen zalig zijn.

De rode draad in *Mijn mijmeringen* is om de mensen op te roepen **zelf** op onderzoek te gaan in de Bijbel naar de waarheid. Jezus Christus **is** de weg, de waarheid en het leven. En in Joh. 1:1 staat geschreven dat Jezus Christus het geschreven woord is, met andere woorden, de Bijbel **IS** Jezus Christus.

 Joh. 1:1 In het begin was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God

Mensen, wie het ook zijn, kunnen mij de weg wijzen, maar zij kunnen mij ook de verkeerde weg wijzen. Wie er ook spreekt, ik moet de woorden toetsen aan het woord van God Almachtig, of zij werkelijk zo zijn zoals gesproken is. Of het nu de paus is, of het nu welke evangelische Bijbelleraar is, of het nu de dominee is of welke TV evangelist ook: toets het.

Dat wil helemaal niet zeggen dat ik nu wantrouwend moet zijn tegen Bijbelleraren of religieuze leiders uit deze tijd, of tegen mijn eigen ouders. Verre van dat; maar mijn oproep is om **zelf** op zoek te gaan naar God Almachtig. Want als ik de Bijbel goed ken, hoor ik direct of uitgesproken woorden (door wie dan ook) overeenstemmen met dat Woord.

Niemand, ook mijn ouders niet, ook de dominee, de voorganger of wie dan ook, kan mij de hemel in krijgen. Alleen het geloof in Jezus Christus opent de deur naar het Koninkrijk der hemelen.

God Almachtig is een God van relatie, niet van religie. In naam van religie zijn de verschrikkelijkste dingen gebeurd.

Ga met God Almachtig in gesprek, en Hij zal zeker antwoorden. En dan zal ik zien dat er veel mensen zijn die met mij, oprecht naar Gods wil op zoek zijn. En die samen met mij oprecht naar Gods wil willen wandelen.

Maar nogmaals, toets het; dat is mijn verantwoordelijkheid.

-----...-----

Ten tiende: Het Evangelie van het Koninkrijk der hemelen zal aan de hele wereld verkondigd worden.

In de eeuwen voor 1900 was dit een immense opgave. Maar met de komst van de moderne communicatiemiddelen is dit een stuk eenvoudiger geworden. TV, internet, telefoon, GSM en noem maar op; er hoeft maar iets te gebeuren aan de andere kant van de wereld en binnen een paar minuten weet de hele wereld ervan.

Het Evangelie van het Koninkrijk der hemelen gebruikt dezelfde communicatiemiddelen. En als de hele wereld dan gehoord zal hebben van Jezus Christus, *dán* zal Hij terugkomen.

----- ... -----

Misschien zijn de waarschuwingen wel somber die hier geschetst worden. Misschien vindt je het allemaal schromelijk overtrokken. Misschien is het wel één groot appél op angst.

Ik kan, de Bijbel lezende, niet anders concluderen, dan dat de signalen die Jezus Christus beschrijft, heel aardig in de buurt komen met wat er heden ten dage in Nederland en in de wereld gebeurt.

Tóch is het Evangelie van Jezus Christus geen angst-evangelie.

Mensen moeten eerlijk zijn. Wanneer zij God Almachtig niet van harte aannemen en Hem van harte gaan aanbidden, uit **LIEFDE**; dan zal hun '*geloof*' weinig effect hebben op hun behoud, en al helemaal niet op anderen.

Ik kan alleen behouden worden als ik zodanig onder de indruk ben gekomen van Jezus Christus, in Wie alle dingen mogelijk zijn geworden, dat ik uit **LIEFDE** niet anders meer wil, dan Hem te volgen!

Hoofdstuk 7.66

Het volgen van Jezus Christus

De grote verdrukking

(Mattheüs 24:15-22, Markus 13:14-23, Lukas 21:20-24)

Jezus Christus verwijst in het begin van dit Bijbelgedeelte naar het Bijbelboek Daniël. Daniël heeft van God Almachtig dromen en visioenen gekregen waarvan hijzelf helemaal niets begreep. Deze hadden te maken met een verre toekomst (Dan. 8:26, Dan. 10:14). En waarom zou die '*verre*' toekomst niet de tijd kunnen wezen waarin wij leven?

Het was God Almachtig Zelf die door Zijn engelen heenwerkte om Daniël tekst en uitleg te geven. Want anders zouden die Bijbelverhalen misschien tot op de dag van vandaag wel een mysterie geweest zijn.

 Dan. 8:26 Wat betreft het visioen van de avond en de morgen, wat gezegd is, dat is de waarheid. En u, houd het visioen geheim, want er komen nog vele dagen vóór het gebeuren zal.

 Dan. 10:14 Ik ben gekomen om u inzicht te laten krijgen in wat uw volk in later tijd zal overkomen, want er is nog een visioen voor die dagen.

In Daniël 9:26-27 wordt enerzijds het sterven van de Messias aangekondigd maar anderzijds wordt ook aangekondigd dat de stad Jeruzalem met haar tempel verwoest zal worden, wat ook daadwerkelijk gebeurd is in het jaar 70 na Christus.

Ook wordt aangekondigd dat die verwoesting door een volk van een vorst zal geschieden, waarvan wij nu weten dat het de Romeinen zijn geweest, die Jeruzalem met haar tempelgebouwen met de grond gelijk gemaakt hebben.

Aan het eind van Daniël 9:26 staat ook dat er tot het einde aan toe oorlog zal zijn en verwoesting. Dit geldt juist voor het Joodse volk. Want er is vanaf 70 na Christus geen volk ter wereld geweest dat zoveel verdrukking, onderdrukking, afwijzing, haat tot genocide heeft moeten ondergaan als het Joodse volk.

----- ... -----

Zoals hiervoor beschreven in *'de tekenen van het einde der wereld'* geeft Jezus Christus de omstandigheden weer waarin het eind der tijden zal plaatsvinden. En aan die omstandigheden kan ik vandaag de dag ook zien of die tijd (waarover Jezus Christus, Daniël, en Paulus bijvoorbeeld schrijven) nog ver verwijderd is of niet. En volgens mij is dit gevaarlijk dichtbij zelfs.

Dat moet toch een alarmerende boodschap zijn voor alle mensen die Jezus Christus **niet** hebben aangenomen als Heer, Redder en Verlosser.

----- ... -----

Jezus Christus geeft een aantal van die omstandigheden weer. Maar Paulus doet dit ook in zijn brief aan de Thessalonicenzen, het tweede hoofdstuk.

In dat hoofdstuk waarschuwt Paulus, net als Jezus Christus, dat de mensen (Christenen) moeten oppassen niet verleid te worden. Ook niet door uitingen van de geest; ook niet door woorden die uitgesproken worden; door geschriften die geschreven zijn. Al die uitingen zijn gewoonweg niet te vertrouwen; ze zijn allemaal menselijk van aard.

Deze uitspraken van Jezus Christus en van Paulus bevestigen wat ik hiervoor al vaker geschreven heb, dat **alleen de Bijbel** het ware verhaal kan vertellen. En lees voor Bijbel maar de naam van Jezus Christus, want Hij is het levendgemaakte woord --- Rhema --- (Joh. 1:1)

Mag een Christen vandaag de dag dan geen uitingen van de Geest bijwonen? Mag een Christen vandaag de dag niet naar gesproken woorden luisteren, van wie dan ook? Of boeken en tijdschriften lezen die over God Almachtig gaan?

Natuurlijk wel.

 Dan. 9:26-27 Na de tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn. Een volk van een vorst, een volk dat komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten. Het einde ervan zal zijn in de overstromende vloed en tot het einde toe zal er oorlog zijn, verwoestingen waartoe vast besloten is. Hij zal voor velen het verbond versterken, één week lang. Halverwege de week zal Hij slachtoffer en graanoffer doen ophouden. Over de gruwelijke vleugel zal en verwoester zijn, zelfs tot aan de voleinding, die, vast besloten, uitgegoten zal worden over de verwoeste.

 Joh. 1:1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

Maar **alleen de Bijbel** is door Goddelijke inspiratie tot stand gekomen.

Uitingen van de geest; het gesproken woord; het geschreven woord; ze kunnen allemaal nooit perfect zijn en zullen gekleurd zijn door diegenen die ze uitgesproken heeft of beschreven heeft. Ja ook mijn mijmeringen.

Want alles staat onder de gebrokenheid van deze wereld door de zondeval van de eerste mens. **Alleen de Bijbel**, lees Jezus Christus, is daarboven verheven.

----- ... -----

Ik moet alles toetsen wat ik zie, hoor en lees aan Jezus Christus. Ik moet de Bijbel niet aan de kant schuiven, maar de Bijbel moet mijn hoofdkussen zijn waar ik elke nacht op slaap.

Jezus Christus **is** de weg, de waarheid en het leven. (Joh. 14:6). Daar kan geen pasto(o)r, voorganger, auteur of wie dan ook tegen op.

Paulus gaat verder in II Thess. 2:3, dat die dag (het einde der wereld) niet eerder komt, tenzij eerst de afval gekomen is door de mens der wetteloosheid (satan).

Kijk nu eens naar deze tijd.

Nadat in de VS in de jaren zestig, geloofsuitingen werden verwijderd uit publieke gebouwen en uit openbare scholen, werd nog geen tien jaar later abortus in 1973 gelegaliseerd. Met miljoenen slachtoffers per jaar.

Want buiten de **43,8 miljoen kinderen** die op deze wijze wereldwijd werden vermoord in 2008, waarvan 1,2 miljoen geregistreerde abortussen in Europa in 2007, zijn er ook vrouwen die overlijden aan abortus.

Is dát geen wetteloosheid ten top?

Met de scheiding tussen kerk en staat in de jaren zestig in de VS, werd ook de eed herroepen die president Lincoln (de eerste president van de VS) heeft afgelegd tijdens zijn inauguratie, in de st. Pauls's Chappel (aan de rand van Ground Zero in New York). Dat Amerika aan God Almachtig toegewijd zou zijn en blijven!

----- ... -----

📖 Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij

📖 II Thes. 2:3 Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is,

Alles wordt goedgepraat.

- Euthanasie wordt goedgepraat;
- Relaties en samenlevingsvormen die door God Almachtig niet gewenst zijn, wordt goedgepraat;
- Dat het verschil tussen arm en rijk alleen maar groter wordt, wordt goedgepraat;
- Dat er miljoenen mensen op de vlucht zijn geslagen voor geweld, onderdrukking en oorlogen, wordt goedgepraat;
- Dat vluchtelingen geen hulp hoeven te krijgen van *'het rijke westen'* wordt goedgepraat;
- Dat er miljoenen mensen sterven aan de gevolgen van honger, terwijl er in *'het rijke westen'* tonnen en tonnen aan voedsel jaarlijks wordt weggegooid, wordt goedgepraat.

Het zijn allemaal flagrante voorbeelden van wetteloosheid. En bovenstaand lijstje kan nog wel met tientallen andere voorbeelden aangevuld worden.

----- ... -----

De mensen vandaag de dag moeten niet veel meer hebben van normen en waarden die vanuit een christelijke levenshouding Nederland hebben gevormd tot wat zij qua rijke natie nu is.

Steeds meer mensen moeten niets meer hebben van een God Almachtig in hun leven die voor hen bepaalt welke koers zij het beste kunnen varen in hun leven.

Ik kwam het volgende tegen op internet (bron. rkforum.activeboard.com/t58211765/achteruitgang-kerkbezoek-in-nederland-sinds-1965-is-98/)

Tussen 1900 en 1965 was er nauwelijks verval in de geloofspraktijk, na 1965 ging het zeer snel bergafwaarts. Iets wat je overigens ook in andere landen wel ziet, maar Nederland behoort wel tot die landen die de kroon spannen.

Op dit moment is de achteruitgang van mensen die zondags (of evt. zaterdagavond) de kerk bezoeken in absolute aantallen 98%; als je de bevolkingsaanwas sinds 1965 meetelt is de achteruitgang zelfs nog groter. Maar laten we uitgaan van 98% achteruitgang.

Het verval is op dit moment enorm, niet in Nederland alleen, maar helemaal in het *'rijke'* westen. Veel mensen laten zich verleiden door de wereld. En alhoewel nog steeds iets meer dan de helft van de Nederlandse bevolking zegt gelovig te zijn, komt het merendeel van hen niet meer in religieuze samenkomsten van welke aard dan ook.

Is dat niet hetgeen waar Paulus over spreekt? de afval?

----- ... -----

Paulus gaat verder; in vers 4 van II Thess. 2 zegt hij dat de tegenstander van God Almachtig (satan) zich verheft boven al wat God genoemd is of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zich voordoet als God.

Klinkt dat niet heel bekend in de oren? Is dat niet precies dezelfde reden waarom satan uit de hemel gegooid is? Omdat hij gelijk wilde zijn aan God Almachtig? Ja zelfs meer als God wilde wezen?

Al hoewel hij om die reden uit de hemel is gezet, is hij zijn ambities nog niet kwijt. En heeft hij destijds in de hemel geprobeerd de engelen van God Almachtig achter zich te krijgen (waarvan uiteindelijk een derde met hem meegegaan is).

Nu doet satan precies hetzelfde, maar niet onder de engelen, maar onder de mensen, en velen volgen hem.

Jes. 14:12-15 *Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken! En ú zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste. Echter, u bent in het rijk van de dood neergestort, in het diepst van de kuil!*

Ez. 28:14-17 *U was een cherub die zijn vleugels beschermend uitspreidt. Daarvoor heb Ik u aangesteld. U was op Gods heilige berg, u wandelde te midden van vurige stenen. Volmaakt was u in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er ongerechtigheid in u gevonden werd. Door de overvloed van uw handel vulde men uw midden met geweld, en ging u zondigen. Daarom verbande Ik u van de berg van God, en deed Ik u verdwijnen, beschermende cherub, uit het midden van de vurige stenen. Vanwege uw schoonheid werd uw hart hoogmoedig, u richtte uw wijsheid te gronde vanwege uw luister. Ik wierp u ter aarde, Ik stelde u voor koningen opdat zij op u neer zouden zien.*

Bovenstaande verzen worden door de kerken en gemeenten gebruikt om aan te tonen dat satan eens door God Almachtig als goede engel is geschapen, maar dat hij gevallen is door zonde.

Zoals in *Mijn mijmeringen* vaker is beschreven kan deze versie ook betwijfeld worden omdat bovenstaande Bijbelgedeelten gaan over de koning van Tyrus en de koning van Babel. Dat zijn mensen van vlees en bloed, terwijl satan geest is. En leg daarbij ook Jes. 54:16 waar staat dat God Almachtig de verwoester geschapen heeft om te verwoesten!

Maar waar ik naar toe wil is dat Jezus Christus hier in Matt. 24:15 spreekt over de gruwel van verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël. Dat deze zal staan **op de heilige plaats**.

En met die heilige plaats wordt over het algemeen de tempel bedoeld.

II Thess.2:4 *de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet*

Jes. 54:16 *Zie, Ik heb de smid geschapen die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.*

Matt. 24:15 *Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting waar over gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats – laat hij die het leest, daarop letten!*

En is die heilige plaats nu niet de kerk?

Is dát niet wat Paulus beschrijft in Thess. 2? Dat het voor mensen zichtbaar zal zijn dat satan zich als God Almachtig in de kerk nestelt en doet alsof hij God is?

Is dit dan de Rooms Katholieke Kerk? Die kerk die al vanaf het jaar 321 na Christus, te beginnen bij keizer Constantijn, maar één doel lijkt te hebben en dat is de vernietiging van het Joodse volk?

Dat is hard! Maar lees het boek *'het grote conflict'* maar eens en daarna *'weg uit Babylon'*. De feiten spreken voor zich.

Is het niet dat de Rooms Katholieke kerk in haar bestaan, als geen andere organisatie duizenden Christenen de dood heeft ingejaagd? Van de kruistochten tot de reformatie? Wie zou daar achter zitten?

Satan zelf toch?

En heel veel mensen geloven in zijn werk zonder in de gaten te hebben dat het satan zelf is die er achter zit.

Hoe kun ik het anders rijmen dat het Vaticaan zelfs de Palestijnse staat erkend heeft? Die staat die in haar grondvesten heeft staan dat de staat Israël vernietigd moet worden?

Kent de Rooms Katholieke kerk de Bijbel dan niet?

Heeft de grote reformator Maarten Luther niet aan het eind van zijn leven een boekje geschreven waarin hij het Joodse volk afschildert als bloeddorstig, wraakzuchtig, geldgierig?

En dat deze *'grote'* Maarten Luther verder schrijft: *'hun synagogen in brand te steken, hun huizen moeten worden afgebroken en vernietigd worden, hun boeken, hun Talmoed, hun wetsrollen moeten hen afgenomen worden'*,

en dan eindigt hij met dezer woorden: *'Geachte vorsten en edelen die Joden in uw gebied hebt, als u dit advies niet past, vindt dan iets beters, opdat gij en wij allen zullen worden bevrijd van deze ondraaglijke last, deze duivels, de Joden'*.

Het zijn *Mijn mijmeringen*, maar ik kan oprecht aanraden om het doen en laten van de Rooms Katholieke kerk goed in de gaten te houden, maar hen niet alleen!

----- ... -----

Jezus Christus zegt dat wanneer **dát** allemaal zichtbaar is geworden, de dag van de wederkomst nabij is. En ja, vandaag de dag is het verval enorm; is de wetteloosheid enorm; verkilt de liefde voor de medemens met de dag.

Of het nu gaat om het migratieprobleem (een duur woord voor vluchtelingen); of bijvoorbeeld het privatiseren van de zorg; het geld speelt overal de hoofdtoon. En dat is precies wat satan wil.

De mens egoïstisch maken; de mens bij God Almachtig vandaan trekken; de mens onzedelijker en immoreler maken; de mens gelijk aan God willen laten zijn. En dat allemaal om het scheppingswerk van God te vernietigen. En hij zal een heel eind komen.

Ik lees in de Bijbel dat het hem vergund is voor een bepaalde tijd om zijn vernietigende werk te doen. **Maar de tijd is bepaald.**

Zoals satan in Job 1 toestemming kreeg van God Almachtig om Job te slaan, maar **niet** om hem te doden, zo is het vandaag de dag nog steeds zo. Satan mag en kan alleen die ruimte gebruiken die God hem gegeven heeft. God is soeverein. God is in-control.

Met andere woorden: de tijd staat vast die satan voor zijn verwoestende werk krijgt. En die tijd is zelfs ingekort door God Almachtig.

Omdat het werk van satan zo desastreus was en is, dat wanneer de tijd die hem gegund was op aarde om zijn vernietigende werkt te doen, te lang zou zijn, de kans groot was dat er niemand, maar dan ook niemand meer zou zijn die hem zou kunnen weerstaan.

Met andere woorden, er zou geen Christen overblijven!

Maar de dagen zijn ingekort waarin satan zijn vernietigende werk kan doen, totdat; totdat

-----,---,-----

Paulus schrijft hier in dit Bijbelgedeelte II Tim. 3:1-9 óók over de laatste dagen. Dus de dagen, weken, maanden, jaren vóóordat Jezus Christus weer terugkomt op de aarde. En Paulus herhaalt eigenlijk de woorden van Jezus Christus dat het in die laatste dagen voor de wedergeboren Christenen niet gemakkelijk zal zijn.

Nu wil ik absoluut niet als doemprediker overkomen, maar ik durf wel te beweren dat ik nu anno 2020 in deze laatste dagen leef. Want als ik enerzijds naar de woorden van Jezus Christus kijk en ik 'plak' die woorden op de dag van vandaag, dan zie ik heel veel overeenkomsten.

Aan de andere kant moet ik óók zeggen dat als Paulus zó over deze dingen schrijft, dat het waarschijnlijk in zijn tijd er óók zo was. Romeinen hoofdstuk één getuigt daar al van.

Paulus zegt dat in die laatste dagen de mensen *'liefhebbers van zichzelf zullen zijn'*. Mensen worden egoïstischer, op zich zelf staand, en alleen het recht van het eigen *'ik'* geldt nog.

Hoe vaak komt het niet voor dat er een artikel in de krant verschijnt dat er iemand overleden gevonden is, die al meerdere dagen of weken in zijn huis heeft gelegen, **zonder** dat dit door burens en families is opgemerkt.

Als ik zie hoe bestuurders van auto's bijvoorbeeld hun *'recht'* op de weg opeisen, en daarbij de veiligheid van anderen in groot gevaar brengen, dan schaar ik dit ook onder het *'eigen recht'*.

Als er gevaar dreigt, zoals in de dagen dat ik deze woorden schrijf, het Corona-virus opruikt, dan zie ik direct dat er mensen naar de winkels rennen om bijvoorbeeld desinfecterende gel en handzeep in te slaan en wanneer mogelijk deze met enorme woekerwinsten weer te verkopen. Dat een grote on-line verkoper als Bol.com zelfs sites heeft moeten verwijderen omdat mensen desinfecterende producten aanboden die tot 350 keer de supermarkt prijs hadden.

Hoeveel massa-moorden (wel of niet met een terroristisch oogmerk) hebben plaatsgevonden de laatste jaren in Amerika, maar ook in Europa? Totaal doelloos en totaal willekeurig mensen het leven beroven.

-----,-----

Eén van de grootste verleidingen in de wereld van vandaag is *'geld'* en *'geldzucht'*. Ik heb al eerder geschreven dat geld op zich niets kwaads in zich heeft. Maar wat ik met het geld doe, bepaalt wel degelijk of het goed of slecht is.

Heel veel mensen hebben last van **'geldzucht'**. Alles staat in het teken van geld verdienen, of geld verkrijgen. En is het niet goedschiks, dan maar kwaadschiks. Kijk eens naar programma's als Pawn Stars, Baggage battles en dergelijke; hier wordt het gewoon en als normaal gepromoot dat **alles** wat zij doen in het teken van geld staat. Als ik maar geld krijg. En dan heb ik het nog niet eens over de plofkraken die met steeds groter geweld plaatsvinden. En of daar nu omstanders en/of bewoners bij gewond raken of zelfs het leven verliezen is van totaal ondergeschikt belang.

Aan de andere kant zie ik deze hebzucht ook bij de Overheid. Want ook bij de overheid staat alles, maar dan ook alles in het belang van het geld. Tradities worden in snel tempo afgebroken, en alles waarmee de regering de bevolking vooruit zou kunnen sturen wordt tegengehouden door het geld, waarbij aan de andere kant het verschil tussen rijke mensen en arme mensen schrikbarend snel groter wordt.

Paulus noemt hier de grootsprekers (II Tim. 3:2), waarbij mij als eerste onze eigen tweede Kamerleden in gedachten komen. Er is een gezegde: 'zo leider, zo volk'. En ik moet met lede ogen zien dat de laatste jaren de verruwing in het taalgebruik in de tweede kamer alleen maar groter en groter wordt. En dat alles onder de naam van parlementaire vrijheid.

II Tim. 3:2 Want de mensen zullen liefhebbers zijn van zichzelf, geldzuchtig, grootsprekers, hoogmoedig, lasteraars, hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig,

Woorden worden uitgesproken als waarheid die totaal niet onderzocht zijn op waarheid, maar toch als waarheid gepromoot worden. Onderzoeken worden verdraaid en de integriteitsschandalen rijzen de pan uit. Neem alles wat er gebeurd is en gebeurt rondom het nieuwe vliegveld Flevoland, of neem wat er gebeurd is bij de Belastingdienst. Het zijn **geen** incidenten, het begint meer en meer chronisch te worden waarbij het eigen gewin (van de regering in dit geval) op de eerste plaats staat.

-----...-----

Lasteraars, kinderen die hun ouders ongehoorzaam zijn, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, kwaadsprekers, onmatig, wreed, zonder liefde voor het goede, verraders, roekeloos, verwaand, meer liefhebbers voor zingenot dan liefhebbers van God Almachtig.

Het zijn alle begrippen die mij helemaal niet vreemd in de oren klinken omdat ik de daden die erbij horen dagelijks om mij heen zie gebeuren. Maar nogmaals: Paulus schrijft over deze dingen alsof ze in zijn tijd ook aan de orde van dag waren! Paulus schrijft over deze begrippen alsof ze óók voor hem heel normaal zijn.

Paulus noemt deze voorbeelden ook in zijn brief aan de Romeinen (hoofdstuk 1) waar hij veel misstanden aan het licht brengt.

Ik zie gewoon één ding héél duidelijk en dat is dat satan als een brullende leeuw tekeer gaat (I Petr. 5:8) om te zien wie hij kan verslinden. En de eerlijkheid dient te zeggen dat hij heel veel mensen verlindt met rijkdom, met overvloed, met 'zinsgenot', met (vul zelf maar in). De ontkerkelijking is nog nooit zó sterk geweest als in deze dagen.

I Petr. 5:8 Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden.

Sluwheid, onreinheid, oneerlijkheid, bedriegerijen, overspel, het zijn allemaal zaken die vandaag de dag als bijna normaal wordt gepromoot. Als er een TV Quiz wordt gepresenteerd dan **moet** er minimaal één homo-stel of lesbisch stel onder de kandidaten zijn. TV programma's als Temptation Islands en zo promoten sexueel overschrijdend gedrag binnen de relatie als normaal.

De wereld om mij heen anoo 2020 is een wereld van een 'verdorven gezindheid', en wat het geloof betreft is dat zeer verwerpelijk.

Goeroes, mediums, bomen, moeder aarde, **alles** wordt toegestaan en 'aanbeden'. Maar als het gaat over God Almachtig **in** Jezus Christus en Zijn heiligen (de gelovigen), dan wordt dit bespottelijk gemaakt en worden wedergeboren Christenen weggehoond en gesmaad.

Het is maar goed dat deze dagen ingekort zullen worden door God Almachtig (Matt. 24:22), want ik ben het er helemaal mee eens dat wanneer deze dagen op deze wijze doorgaan, er binnen afzienbare tijd niet zo veel wedergeboren Christenen meer over zullen zijn. Worden zij niet verdrukt en vervolgd, dan bezwijken ze wel onder de rijkdom en overvloed die satan hen op een presenteerblaadje aanbiedt, en die hun lichaam van vlees en bloed dermate vertroeteld, dat hun geest als het ware dronken gevoerd wordt, met alle gevolgen voor het geloof van dien!

-----...-----

Bovenstaande woorden klinken niet vrolijk en zijn ook niet vrolijk. Ik weet zeker dat God Almachtig **in** Jezus Christus een onbeschrijflijk verdriet heeft over het gedrag van de mensen. En dat terwijl de mens de kroon op de schepping is die God gemaakt heeft. (Ps. 8)

Wedergeboren Christenen hebben inzicht gekregen in al deze dingen, en weten van de Heilige Geest hoe zij zich moeten wapenen tegen de aanvallen van satan. En ik blijf het maar zeggen en maar zeggen: Als ik de Bijbel dichtlaat een geen kennis heb van wat God Almachtig daarin op heeft laten schrijven, dan ben ik een speelbal geworden voor satan, en ben ik uitermate kwetsbaar, omdat ik niet weet hoe ik de aanvallen uit het rijk der duisternis kan onderscheiden, en kan afweren.

Daarom moeten wedergebroen Christenen elkaar opzoeken, met elkaar de Bijbel openen, de Bijbel lezen, bidden, kringavonden houden en zoveel mogelijk met het woord van God Almachtig bezig zijn.

Let wel!!! De wedergeboren Christenen zijn de nakomelingen van het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël. De wedergeboren Christenen zullen samen met de Joden (tweestammenrijk) zitting nemen in de Koninklijke Priesterlijke Regering van Jezus Christus. (I Petr. 2:9, Openb. 5:10)

Matth. 24:22 En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden.

I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

Vasthouden aan de Schriften en aan de gezonde leer

Paulus roept Timotheüs op, en hij roept mij als wedergeboren Christen op, om navolgers te zijn en te blijven van Jezus Christus. (I Kor. 11:1). Ook al vraagt de wereld iets heel anders van mij, ik ben gekocht en betaald door het bloed van Jezus Christus aan het kruis van Golgotha. (Gal. 3:13-14).

Ik roep mijzelf en de wedergeboren Christenen op om te kijken naar de levenswandel van Jezus Christus. Ongeacht de omstandigheden keek Jezus Christus op naar Zijn Vader en verwachtte Hij de leiding van Zijn Vader. Ik kan hier alles over lezen in de vier Evangelien, Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes.

Wedergeboren Christenen vandaag de dag hebben de Heilige Geest als Plaatsvervanger van Jezus Christus op deze aarde als hun persoonlijke Gids (Joh. 14:16, Joh. 14:26, Joh. 16:7-11). Enerzijds heb ik het onderwijs uit de Bijbel, anderzijds heb ik de Heilige Geest om mij datgene uit te leggen dat ik nodig heb voor een rechtschapen en een godsvruchtig leven. Een leven waarbij mijn levensopvatting, mijn geloof, geduld, liefde, volharding (II Tim. 3:10) een uiting zijn van wat Jezus Christus mij geleerd heeft.

-----...-----

In een wereld die zich steeds meer afzijdig lijkt te houden van alles wat met het Christelijk Geloof te maken heeft, en dat geldt zeker in het rijke Nederland, kan ik alleen staande blijven in mijn geloof als ik daar dag en nacht aan werk. Elke minuut van de dag, elke minuut van de nacht moet ik alert zijn op aanvallen van satan. Vaak door mensen heen. En vaak door omstandigheden heen. En daarbij moet ik juist kijken naar mijn eigen zwakheden, want satan valt mij het liefst aan op mijn zwakke eigenschappen.

Een leven mét Jezus Christus wil niet zeggen dat ik geen beproevingen meer tegen zal komen, of dat alle verleidingen van mij weg blijven. Zoals ik ook in deze brief van Paulus aan Timotheüs al eerder geschreven heb, leeft mijn lichaam van vlees en bloed in deze wereld. En aangezien deze wereld nog steeds onder de heerschappij van satan staat, krijg ik in mijn lichaam van vlees en bloed met alles te maken wat satan op mij afstuurt. En dat kan **nooit** iets goeds zijn, want God Almachtig **in** Jezus Christus heeft satan geschapen als een verwoester. (Jes. 54:16). Het enige wat satan **kan** en doet is ellende uitstrooien over de hele mensheid. En met name over de wedergeboren Christenen.

☞ I Kor. 11:1 Wees navolgers van mij, zoals ik navolger van Christus ben.

☞ Gal. 3:13-14 Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt, opdat de zegen van Abraham in Christus Jezus tot de heidenen zou komen, en opdat wij de belofte van de Geest zouden ontvangen door het geloof.

☞ Joh. 14:16 En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid,

☞ Joh. 14:26 Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.

☞ Joh. 16:7-11 Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden.. En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel: van zonde, omdat zij niet in Mij geloven; van gerechtigheid, omdat Ik heenga naar Mijn Vader en u Mij niet meer zult zien; en van oordeel, omdat de vorst van deze wereld veroordeeld is.

☞ II Tim. 3:10 Maar ú hebt mij nagevolgd in mijn onderwijs, levenswandel, levensopvatting, geloof, geduld, liefde, volharding,

Ik hiervoor al geschreven dat mijn beste verdediging tegen alle aanvallen uit het rijk der duisternis, **Jezus Christus Zelf is**. En aangezien de Bijbel Jezus Christus **is** (ik kan het niet vaak genoeg opschrijven), is kennis van de Bijbel het enige en beste verdedigingsmiddel dat ik heb. Want God Almachtig Zelf is in Jezus Christus naar deze wereld gekomen, en God Zelf weet wat het is om op deze wereld te leven, en God Zelf weet welke verleidingen en beproevingen satan op de mens afvuurt. Hij heeft het Zelf aan den lijven ondervonden. Neem de verleidingen in de woestijn maar (Matt. 4) waar Jezus Christus alles op deze is aangeboden door satan, **als** Jezus maar zou knielen voor satan.

Maar Jezus Christus **citeerde** elke keer weer de Bijbel: *'Er staat geschreven....'*. En dat antwoord is het beste en enige antwoord tegen satan. Of hij nu ellende, armoede, geweld en ziekte over mij heenstort, of dat hij mij overlaadt met rijkdom en zinsgenot.

Dat betekent echter wél dat ik **kennis van de Bijbel** moet hebben. Die kennis kan ik vergaren door de Bijbel zelf te gaan lezen, maar kan ook doordat ik mij de Bijbel laat voorlezen. Wanneer ik kennis van de Bijbel heb, kan satan zich wel voordoen als een *'engel des lichts'*, maar dat herken ik dan vanuit de Schrift, en doordat de Heilige Geest mij dat bevestigt.

Daarom schrijft Paulus ook in II Tim. 3:14 dat ik vast moet houden aan wat mij geleerd is, en aan wat ik vandaag de dag nog steeds leer van de Heilige Geest, door met Gods woord bezig te zijn. Want heel de Schrift (de Bijbel) is door God Almachtig ingegeven. Zoals ik hiervoor al ergens schreef: de Bijbel bestaande uit 66 boeken die door veel verschillende schrijvers geschreven is, die uit alle lagen van de bevolking komen, en dat over een periode van duizenden jaren, maar tóch nergens één tegenspraak heeft; deze Bijbel, de woorden van God Zelf **in** Jezus Christus is uitermate nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in gerechtigheid. (II Tim. 3:16)

Met andere woorden: De Bijbel is het beste én het enige middel om satan van repliek te dienen. In welke hoedanigheid hij zich ook aan mij openbaart, of dit nu door woorden heen is, door omstandigheden of door mensen waardoor hij heen kan werken.

Want ik behoor God Almachtig **in** Jezus Christus toe. En ik ben geschapen door God om de goede werken te doen die God voor mij heeft voorbereid om die te doen (Ef. 2:10), en daarvoor heb ik van Hem een mate van geloof gekregen (Rom. 12:3) die ruim voldoende is om die werken uit te voeren. Maar die mate van geloof is ook ruim voldoende om weerstand te bieden tegen de duidvel en iedereen die in hem is.

 Jes. 54:16 Zie, *Ik heb de smid geschapen die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.*

 II Tim. 3:14 *Blijft u echter bij wat u geleerd hebt en waarvan u verzekerd bent, omdat u weet van wie u het geleerd hebt,*

 II Tim. 3:16 *Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid,*

 Ef. 2:10 *Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.*

 Rom. 12:3 *Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.*

II Timotheüs

Hoofdstuk 4

Vasthouden aan de Schriften en aan de gezonde leer (vervolg)

Op pagina 16-18 heb ik geschreven over de vergelijking tussen het Nederlandse Rechtsysteem en het Goddelijk Rechtsysteem, waarbij één kernzin naar voren komt, en dat is: '*Overtreding leidt tot straf*'. Zowel in het Nederlandse Rechtsysteem als in het Goddelijke Rechtsysteem.

Er komt namelijk een Goddelijke rechtszitting waar **ieder** mens voor komt te staan. Gelovigen én ongelovigen, Christenen en anders denkenden. En ieder mens heeft een strafdossier met daarin een lijst met aanklachten.

Die lijst heb ik niet samengesteld, en die heeft zelfs God Almachtig **in** Jezus Christus niet samengesteld. Die lijst met aanklachten heeft satan samengesteld. Want satan heeft die lijst met aanklachten nodig om zijn claim op ieder mens ten uitvoering te kunnen laten brengen. (Zach. 3:1)

Op die lijst met aanklachten staan al mijn overtredingen op de wet van God Almachtig. En of ik nu geloof of niet, doet niets ter zake, en of ik nu een goed of minder goed leven heb, geleid doet helemaal niets ter zake en zelfs of ik satan erken als de duivel die alleen maar verwoest, doet niets ter zake.

Het is een **keihard feit** dat wanneer iemand ook maar éénmaal de wet van God Almachtig overtreden heeft, hij veroordeeld zal worden tot de straf die op het overtreden van de wet van God staat. En dat is de doodstraf. (Rom. 6:23).

Dit is ook het grote verschil met het Nederlandse Rechtsysteem, want het Nederlandse Rechtsysteem is **gedifferentieerd** in haar straffen. Voor een lichte overtreding krijg ik een waarschuwing of een boete; voor zwaardere overtredingen krijg ik een taakstraf en voor de zwaarste overtreding krijg ik gevangenisstraf. Maar zoals gezegd: in Gods Rechtsysteem is maar één straf en dat is de doodstraf.

 Zach. 3:1 Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen.

 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

En of ik dat nu eerlijk en rechtvaardig vind, doet helemaal niet ter zake. En daarin is het Goddelijk Rechtsysteem ook weer hetzelfde als het Nederlandse Rechtsysteem, want ook in het Nederlandse Rechtsysteem is de vraag wat ik van de uitgesproken straf totaal niet van belang.

Nu is het een geliefd wapen van satan om de mensen in slaap te brengen. Om hen te versuffen en om hen **NIET** geïntereiseerd te laten zijn in het Evangelie van Jezus Christus. Sterker nog: satan wil graag dat de mensen helemaal nergens in geloven. En dat die mensen dan ook niet geloven in hem, vind hij prima.

Want satan wéét dat wanneer ik als mens straks in die Goddelijke Rechtszaal staat, en God de Rechter mijn strafdossier opent, dat die lijst met aanklachten gevuld is, dus met overtredingen op de wet van God Almachtig. Want **dàn** kan satan zijn claim op mij verzilveren omdat God de Rechter **niet anders kàn** dan mij schuldig beoordelen en aan satan over te geven. En wat daar het gevolg van is, dat mag duidelijk zijn, namelijk dood door de meest ellendige en pijnlijke manier.

Dat betekent dus, dat wanneer ik niet in het Evangelie van God Almachtig **in** Jezus Christus geloof, of ik geloof eigenlijk nergens in dan alleen in mijzelf, **dat ik dan al gekozen heb vóór satan**. Dus niet gekozen is gekozen. Want vanaf de zonde van de eerste mens '**ādām**' is de **hele** schepping en **alle** mensen onder de heerschappij van satan terechtgekomen.

Als ik dus niets doe en in niets geloof **dan blijft die situatie zo als hij was**. Dan **blijf** ik dus staan en leven onder de heerschappij van satan. Ik **hoef** dus helemaal niet openlijk voor satan te kiezen. Van satan mag ik overal in geloven, als het maar niet het Evangelie van Jezus Christus is. Want satan **weet** dat wanneer ik niet oplijk kies, ik toch al gekozen heb, en dat is dat ik onder de heerschappij van satan blijf.

Het Evangelie van Jezus Christus is het **ENIGE** middel om die lijst met aanklachten in mijn strafdossier 'leeg' te krijgen. (Kol. 2:13-14). Paulus schrijft in de Kolossenzen dat het bloed van Jezus Christus, dat gevloeid heeft in zijn lijden en sterven aan het kruis van Golgotha, **al** mijn overtredingen uitwist.

Dus in mijn strafdossier zit een **lege lijst** met aanklachten. En God de Rechter be- en veroordeelt mij op basis van mijn lijst met aanklachten. En als deze lijst leeg is valt er niets te beoordelen en valt er ook niets te veroordelen. Het is zoals de hogepriester Jozua meemaakte in Zach. 3:1-5. Hij werd geheel schoon verklaard en hem werden nieuwe en schone kleren aantrokken.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ Zach. 3:1-5 Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is? Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit! Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren aantrekken. Vervolgens zei Ik: Laat hen een reine tulband op zijn hoofd zetten. Daarop zetten zij de reine tulband op zijn hoofd en trokken hem feestkleren aan, terwijl de Engel van de HEERE erbij stond.

In II Tim. 4:1 beschrijft Paulus het bovenstaande. God Almachtig zal iedereen, levenden en doden, zal oordelen.

II Tim. 4:1 Ik bezweer u, ten overstaan van God en de Heere Jezus Christus, Die levenden en doden zal oordelen bij Zijn verschijning en in Zijn Koninkrijk:

Als ik het Evangelie van Jezus Christus aangenomen heb en God Almachtig **in** Jezus Christus aangenomen heb als mijn Redder en Verlosser, **dan ben ik rechtens vrij**.

En wat kost mij dat? Aan de ene kant helemaal niets, want het is genade van God Almachtig dat ik vrijgekocht ben door Jezus Christus. Aan de andere kant kost het mij alles, want het leven dat ik leidde voordat ik Jezus Christus aannam, dat kan ik niet blijven leven. Dat leven moet ik echt afleggen, want dat leven leidde alleen maar tot meer aanklachten op die lijst die in mijn strafdossier zit.

-----...-----

Het bovenstaande kan niet hard genoeg de wereld in gebracht worden, in de hoop dat mensen die nu nog slapen en ongeïnteresseerd in het Evangelie van Jezus Christus zijn, en die nu nog leven hier op aarde, wakker geschut zullen worden. Dat zij in ieder geval het benul hebben om het Evangelie van Jezus Christus eens te bestuderen om te zien of het hout snijdt of niet. Het is de Heilige Geest die dan mensen tot bekering brengt.

Diegenen dan die op **dit moment** door God Almachtig **in** Jezus Christus geroepen zijn om te kunnen geloven, zullen zich dan ook bekeren. Zij zijn op **dit moment** de eersten die het geloof kunnen aannemen omdat zij tot de nakomelingen van het volk van God behoren dat Hij Zich in het O.T. gemaakt heeft uit de zonen van Jakob, de zoon van vader Abaraham.

Daarom moet ik als wedergeboren Christen mijn mond niet dichthouden over het Evangelie van Jezus Christus. Het moet luid en duidelijk gehoord worden in de wereld. Of dit nu gelegen uitkomt of niet (II Tim. 4:2).

II Tim. 4:2 predik het Woord. Volhard daarin, gelegen of ongelegen. Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderricht.

Als jij jezelf nu afvraagt of jij ook tot de geroepenen bent die door God Almachtig op dit moment geroepen worden om te gelooven, dan is mijn antwoord ondubbelzinnig: **'Ja, jij bent ook geroepen!'**

Dat ik dit zo stellig kan zeggen is omdat mensen die op dit moment nog niet geroepen zijn, en die niets van God Almachtig **in** Jezus Christus willen afweten, zich helemaal **niet** zullen afvragen of zijn wel of niet geroepen zijn.

Nu is het nog de tijd dat het Goddelijk geduld van God Almachtig **in** Jezus Christus niet op is. Elke dag opnieuw kan het moment daar zijn dat Jezus Christus terugkomt op aarde en dat het getal van Zijn volk Israël compleet zal zijn. En dan gaat de volgende fase van Gods reddingsplan in.

Hoe dichter het tijdstip nadert dat Jezus Christus zal terugkomen op deze aarde, des te meer zullen de mensen de 'gezonde leer', dat is het Evangelie van Jezus Christus niet meer willen en kunnen aanhoren. Zij geloven liever in leraren die hen vertellen wat zij graag willen horen. 'Na regen komt zonneschijn, en eens komt alles goed'. Maar dat zijn drogredenen.

Voor diegenen die nu door God Almachtig **in** Jezus Christus zijn geroepen en Hem tóch afwijzen, zullen datgene beleven met alles wat in de Bijbel beschreven staat, en wat wij in de volksmond 'de hel' noemen.

-----...-----

Ik dank God Almachtig **in** Jezus Christus dat Hij mij in het nekvel gegrepen heeft. Dat Hij mij mijn oogkleppen afgedaan heeft zodat ik nu mag zien. En dat Hij mij de oorkleppen afgedaan heeft zodat ik nu mag horen. Het evangelie van Jezus Christus.

In *Mijn mijmeringen* schrijf ik steeds weer hoe dankbaar ik ben dat God Almachtig mij dit geloof in het Evangelie van Jezus Christus gegeven heeft (Ef. 2:8-9). Want zelfs dát is een wonder. En wat God voor mij heeft gedaan (en wat Hij voor ieder mens wil doen) dat brengt mij tot dankbaarheid. Een dankbaarheid die ik tot uiting wil brengen in het gehoorzaam volgen van Jezus Christus. **In alles.** In lijden en verdrukkingen. Ik wil en zal blijven spreken over mijn Heer en Heiland. II Tim. 4:5)

Paulus voorziet zijn heengaan

Paulus zit in de gevangenis van Rome. En Paulus kén't de Romeinse cultuur, dus ook die van straffen en oordelen. Daarom ben ik ervan overtuigd dat Paulus **wist** wat er stond te gebeuren. En alhoewel het in de Bijbel niet letterlijk staat beschreven, schijnt Paulus onthoofd te zijn in het jaar 64 of 67 na Christus.

Daarom schrijft Paulus ook in II Tim. 4:6 dat zijn leven in de gevangenis een 'plengoffer' is. Chrispedia.nl geeft over het begrip 'plengoffer' de volgende beschrijving:

De betekenis van het drankoffer (plengoffer) bestaat niet alleen daarin, dat bij een volledige maaltijd ook de wijn behoort; ook gaat die niet geheel op in de zinnebeeldige gedachte: Israël moet, gelijk het de edelste producten van zijn land, waaronder namelijk de wijn behoorde, aan God bracht, dat ook wat hem het meest eigen is, het beste, kostbaarste, zichzelf aan zijn God brengen.

Het is, zo goed als de ander stukken die tot de offerdienst behoren, een schaduw, waarvan het werkelijke lichaam Christus is (Kol. 2: 17. Hebr. 8: 5).

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

☞ II Tim. 4:5 Maar u, wees nuchter in alles. Lijd verdrukkingen. Doe het werk van een evangelist. Vervul uw dienstwerk ten volle.

☞ II Tim. 4:6. Ik word immers reeds als een plengoffer uitgegoten en het tijdstip van mijn heengaan is aanstaande.

De plengoffer kan de vreugde in de Geest symboliseren: vreugde over de waarde van het werk van Christus, met zelfovergave gedaan om God te verheerlijken[2].

De apostel Paulus gebruikt het woord 'plengen' en schijnt hiermee te zinspelen op het plengoffer. Hij gebruikt dit 'plengen' of 'uitgieten als een drankoffer' in figuurlijke zin voor het uitgieten van zijn leven in de dood, gevoegd bij de offerande van de gelovigen.

Flp 2:17 Maar ook al word ik als een drankoffer uitgegoten over de offerande en bediening van uw geloof, dan verblijd ik mij, en ik verblijd mij met u allen. (TELOS)

Flp 2:17 Maar ook indien ik geplengd word bij de offerande en de eredienst van uw geloof, verblijd ik mij, en ik verblijd mij met u allen.(NBG51)

Flp 2:17 Maar ook als ik geplengd word bij de offerande en eredienst van uw geloof, dan ben ik verheugd en ben ik mede-verheugd met u allen;(NaB)

2Ti 4:6 Want ik word al als een drankoffer uitgegoten en de tijd van mijn heengaan is aangebroken. (TELOS)

2Ti 4:6 Want wat mij aangaat, reeds word ik als plengoffer geofferd en het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur.(NBG51)

2Ti 4:6 Want ik word reeds geplenggeofferd, en het tijdstip van mijn verscheiden is aanstaande.(NaB)

Het Griekse woord dat in de brontaal van het Nieuwe Testament wordt gebruikt, is het werkwoord σπενδω, spendo, dat betekent:

uitgieten als een plengoffer, als plengoffer geofferd worden. fig. gebruikt van iemand wiens bloed in een gewelddadige dood voor de zaak van God wordt vergoten. Paulus is door onthoofding gedood. Door de Romeinen aldus terechtgesteld, heeft hij zijn leven uitgegoten in de dood.

📖 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

📖 II Kor. 11:24-28 Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede geselsd, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid. Afgezien van wat van buitenaf komt, overvalt mij dagelijks de zorg voor alle gemeenten.

Paulus heeft zijn hele leven als wedergeboren Christen zijn verleden als Christenvervolger met zich mee moeten dragen. Wetende dat hij gered was door Jezus Christus, dat zijn zonden hem allemaal vergeven zijn en dat zijn ongerechtigheden van hem afgewassen zijn (I Joh. 1:9), beseftte Paulus heel erg goed dat het allemaal genade van God Almachtig **in** Jezus Christus was dat hij gered was. Dat Paulus vanaf zijn roeping op die weg van Jeruzalem naar Damascus zodanig door Jezus Christus in zijn nekvel werd gepakt, dat hij niet anders meer kón dan zijn hele verdere leven in dienst te stellen van Jezus Christus.

Dat de weg die Paulus moest gaan niet over rozen ging, beschrijft het Bijbelboek Handelingen uitgebreid. En Paulus zelf schrijft daar ook over op diverse plekken in zijn brieven die hij geschreven heeft. (bijvoorbeeld in II Kor. 11:24-28).

Als Paulus in Fil. 3:12 schrijft dat Paulus ernaar jaagt om te leven zoals Jezus Christus dat van hem vraagt, is hij aan het eind van zijn leven nog stilliger. *'Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop tot een goed einde gebracht, ik heb het geloof behouden'.*

Kan ik óók zeggen met Paulus?

Ik geloof dat elke wedergeboren Christen die woorden van Paulus in het volste geloof kan onderschrijven en beamen. Niet omdat ik als Christen nu zo goed ben of totaal zonden-loos ben. Dat ik als het ware een *'heilig boontje'* ben geworden. Absoluut niet. Het wonder van mijn redding door God Almachtig **in** Jezus Christus is al niet in woorden uit te spreken, maar dat ik het eeuwige leven heb gekregen, dat ik het geloof heb behouden tot aan het laatste moment hier op aarde, dat is net zo een groot wonder, dat gegeven is door mijn Heer en Heiland Jezus Christus.

Ik weet zeker dat wanneer ik in die Goddelijke Rechtszaal kom waar ik hiervoor over schreef, waar God Almachtig de Rechtvaardige Rechter is, waar satan mij staat aan te klagen en waar Jezus Christus aanwezig is als mijn Advocaat, dat ik **in** de uitspraak van de Rechter, de vrijspraak, de krans krijg die voor mij is weggegelgd (II Tim. 4:8). En dat geldt niet alleen voor mij, maar voor iedereen die Jezus Christus in zijn leven hier op aarde aangenomen heeft.

Mededelingen en opdrachten

Paulus heeft alles geschreven aan Timotheüs wat hij wilde zeggen. En in tegenstelling tot de meeste andere brieven van Paulus was deze brief in mijn ogen een persoonlijke en emotionele brief van Paulus.

Ik kreeg het gevoel bij het lezen van deze tweede brief aan Timotheüs, dat Timotheüs het nodig had om bemoedigd te worden. Misschien heeft Paulus wel geruchten opgevangen in Rome dat Timotheüs het moeilijk had. Zowel qua geloofsleven als lichamelijke gezondheid.

Maar buiten dat deze brief aan Timotheüs geschreven is, heb ik het gevoel dat deze brief ook **aan mij** persoonlijk geschreven is. Want juist in deze brief staan zoveel zaken vermeld waar ik als wedergeboren Christen vandaag de dag óók mee te maken heb.

-----,-----

☞ Fil. 3:12 Niet dat ik het al verkregen heb of al volmaakt ben, maar ik jaag ernaar om het ook te grijpen. Daartoe ben ik ook door Christus Jezus gegrepen.

☞ II Tim. 4:8 Verder is voor mij weggelegd de krans van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad.

Pulus noemt in dit slotgedeelte tamelijk veel namen. Namen van broeders en zusters die met Paulus op reis zijn geweest, namen van broeders en zusters die van grote waarde voor Paulus zijn geweest, maar ook namen van broeders en zusters die na verloop van tijd Paulus hebben verlaten en zoals Paulus het noemt: *de wereld* zijn ingegaan. En dat laatste klinkt niet erg positief.

Paulus noemt in dit slotgedeelte ook weer die Alexander (de kopersmid), die Paulus veel kwaad heft berokkent. (II Tim. 4:14)

Voor mij persoonlijk hebben al die namen een hele andere betekenis. Een persoonlijke betekenis.

Toen wij voor het eerst na onze bekering de kerk verlieten waar wij tot dan toe lid van waren geweest, hebben wij **nooit** meer iemand uit die kerk gesproken of gezien. Het leek wel of wij een ernstige ziekte hadden, want wij bestonden niet meer voor hen.

Wij sloten ons aan bij een charismatische Pinkstergemeente, en na tien jaar gebeurde weer precies hetzelfde. En dit gebeurde nog een derde keer toen wij nog eens van kerkelijke gemeente wisselden.

Dat mensen met wie wij jarenlang in dezelfde kerkelijke gemeente samenkwamen, samen gebeden hebben, samen God Almachtig aanbeden hebben, ons niet meer aankeken en geen woorden meer tot ons richten, is voor altijd één groot vraagteken geweest. Hoe is dit in Godsnaam mogelijk. Wat hebben wij onze broeders en zusters aangedaan? Broeders en zusters met wie wij lief en leed hebben meegemaakt, met wie wij hoge geestelijke toppen hebben bereikt, maar ook diepe geestelijke dalen heb moeten doorworstelen. Op het moment dat wij de gemeente verlieten heeft zich nagenoeg nooit meer iemand bij ons gemeld. Ook niet om te vragen waarom wij weggingen.

Het heeft mijn beeld van broeders en zusters (jammer genoeg) heel erg beïnvloed, en dan niet ten positieve. En nog steeds worstel ik vaak met die vraag waarom wij schijnbaar niet meer bestaan. En dat geldt niet alleen voor de broeders en zusters, maar ook en juist de leidinggevenden.

-----,-----

II Tim. 4:14 Alexander, de kopersmid, heeft mij veel kwaad aangedaan. Moge de Heere hem vergelden naar zijn werken.

Eind jaren negentig van de vorige eeuw waren wij voor een vakantie in Oostenrijk. En wij hadden een appartement van een Christen-echtpaar. Naast het huis waarin wij een appartement huurden woonde een echtpaar die wij niet kenden. Maar op een goede dag kwam ik met de buurman in gesprek, en hij stelde zich voor wie hij was. Hij en zijn vrouw waren wedergeboren Christenen.

Tijdens een kopje koffie, kijkt deze broeder mij aan en hij zegt: *'Zo zegt de Here: Je staat nu in de voorhof van de tempel, maar God Almachtig gaat je overbrengen naar het heilige van de tempel, en God zal al jouw relaties vervullen in Zichzelf'.*

Ik vroeg hem nog om uitleg, maar hij zei dat God Almachtig de woorden die hij uitgesproken had Zelf wel aan mij zou uitleggen, want een profetie is pas een profetie als deze ook uitkomt.

In die tijd waren Sonja en ik oudsten in een charismatische Pinkstergemeente, en wij hebben mogen helpen in de bediening om deze gemeente sterk te mogen zien groeien. Wij hadden een zeer drukke agenda en hadden heel veel contact met broeders en zusters.

Ik begreep de woorden die de buurman in Oostenrijk uitgesproken had dan ook totaal niet. Maar zoals ons motto bij nieuwe zaken altijd was, hanteerden wij dit ook nu: *'Heer, wij keuren de woorden van die buurman niet goed, en wij keuren ze ook niet af. Als U ons iets wilt vertellen, dan zult U het ons wel duidelijk maken'.*

En zo gebeurde het ook. Want nog geen half jaar later hebben Sonja en ik onze bediening als oudsten moeten neerleggen en zijn wij weggegaan uit die betreffende gemeente. En vanaf het moment dat wij weggingen, bleef er niemand meer over om naar ons om te zien.

Onze familie hadden wij van ons verwijderd omdat wij nooit tijd voor hen hadden. De gemeente kwam altijd op de eerste plaats. (Dat was óók een grote zonde die wij hebben moeten belijden). Maar nu wij weggingen uit die gemeente en er niemand meer was die met ons om wilde gaan, herinnerde ik mij die woorden van die buurman uit Oostenrijk. Het was alsof God Almachtig wilde dat ik mij totaal en alleen op Hem zou gaan richten, zonder de inbreng van andere mensen om mij heen.

Ik heb toen veel de Bijbel gelezen, veel gebeden, en op zondag keek ik wanneer mogelijk de TV-samenkomsten van Joel Osteen van de Lakewood Church in Houston Amerika. En vaak zei ik dan dat ik een geweldige samenkomst had, met zijn viere: God Almachtig, Jezus Christus, de Heilige Geest en ik.

Deze Joel Osteen had elke week een samenkomst die op TV werd uitgezonden. En het eerste wat mij altijd opviel was dat hij nooit langer dan tien minuten sprak. Maar **wat** hij sprak kwam elke zondag weer op een bijzondere wijze bij mij binnen. En het was alsof God Almachtig persoonlijk tot mij sprak, door deze Joel Osteen heen, en dat God spiegelde en confronteerde met mijzelf en mijn omgeving.

Zo sprak God Almachtig op een zondag tot mij dat ik mij weer in een gemeente zou moeten gaan begeven. Dit was wel het allerlaatste waar ik zin in had, na alle traumatische ervaringen van ons vorige gemeente. Maar God bleef dit herhalen en uiteindelijk ben ik weer een pinkstergemeente binnengestapt, in een naburige plaats. Maar ik ging op het achterste bankje zitten en wilde met niemand contact hebben. Mijn houding was er één van: *'kom niet dichterbij want dan krijg je een*'.*'*

Jaren later, toen wij al lang lid waren van die gemeente konden sommige broeders en zusters daar nog steeds om lachen omdat die negatieve en vijandige houding die ik had, schijnbaar van mijn hele houding af te lezen was.

Na een klein jaar in die gemeente kwam de voorganger naar mij toe en zei: *'Roelof, je hebt een bedrijfsongeluk gehad, maar het wordt tijd dat je met je luie kont van de stoel afkomt en weer aan het werk gaat. Ik wil dat je elke maand op zondag vóór gaat. Bereidt je voor'*

Ik protesteerde heftig, want ik wilde absoluut niet meer in de schijnwerpers staan. Ik had mijn lesje wel geleerd en ik wentelde mij liever in zelfmedelijden. Maar deze voorganger wist van geen wijken en om een lang verhaal kort te maken, stond ik binnen de kortste keren weer op het podium om de gemeente te mogen leren over het werk en het woord van God Almachtig **in** Jezus Christus.

De relatie die wij hadden met het voorgangersechtpaar was warm en er ontstond een vriendschap die ik nog niet vaak in mijn leven had meegemaakt.

Maar ook hier kwam weer een eind aan. Want na tien jaar moesten wij ook deze gemeente verlaten, en weer gebeurde er wat er in de vorige gemeente ook gebeurde: er was **niemand** die naar ons toekwam om ons te vragen waarom wij weggingen. En er was ook bijna niemand die zich nog met ons wilde bemoeien.

En **weer** kwamen die woorden van die Oostenrijkse buurman in alle heftigheid naar voren. En ik begon meer en meer in te zien dat ik als wedergeboren Christen een bediening had die **niet afhankelijk** was van mensen maar van God Almachtig alelen.

Ik moest mijn heil, mijn herstel en genezing, mijn hele hebben en houden **alleen** bij Jezus Christus zoeken en brengen. Maar mijn mensbeeld over Christenen was niet erg positief, en dan druk ik mij licht uit.

Het was begin 2013. En voor mijn verjaardag kreeg ik een nieuwe Bijbel voor mijn verjaardag cadeau: de Herziene Staten Vertaling (HSV). En ik dacht: ik ga de Bijbel opnieuw lezen, uit die nieuwe Bijbel, en ik begin gewoon weer van voren af aan.

Dat was het startsein dat ik begonnen ben om al mijn gedachten op papier te zetten over wat ik las. En ik liet het toe dat die gedachten soms niet allemaal even positief waren, of dat die theologisch verantwoord waren. Al mijn gedachten en de vragen die ik daarbij kreeg schreef ik op.

Die gedachten zijn uitgegroeid tot *Mijn Mijmeringen*. Want vanaf die dag ben ik niet meer opgehouden te schrijven, te mijmeren.

God Almachtig Zelf vertelde mij welke Bijbelboeken ik moest openen. En dat waren in eerste instantie die Bijbelboeken waarin **God Zelf** sprak. Ik begon met het Bijbelboek Genesis. Hierna kwamen de vier Evangeliën aan de beurt, gevolgd door Exodus. Toen het Bijbelboek Openbaring, gevolgd door Jozua. Allemaal boeken waarin God **in** Jezus Christus Zelf woorden uitsprak. En ook nadien ging God door. En vaak had ik tijdens het schrijven (mijmeren) het gevoel dat Jezus Christus naast mij aan tafel zat en met mij sprak.

De moraal van dit verhaal is: ***Mijn aandacht moet alleen gericht zijn op God Almachtig in Jezus Christus***. In mijn geval heeft God mij (ons) letterlijk losgescheurd van alle menselijke relaties. Ja zelfs, van bedieningen. Omdat ik moest leren dat **ALLE** relaties die ik had vervuld zouden worden **in** Jezus Christus.

Het weggeaan uit de gemeenten was niet gemakkelijk. Het verlies van broeders en zusters en vrienden is niet gemakkelijk. De verhalen die over mij de ronde doen zijn niet gemakkelijk. Maar als ik alles overnieuw mocht doen, dan zou ik God Almachtig nog eerder Zijn gang hebben laten gaan. Want Jezus Christus heeft **AL** mijn relaties in ZichZelf vervuld. Ja, to en met mijn relatie met Sonja, onze kinderen en kleinkinderen.

Het kruis is nu in balans. De horizontale balk en de verticale balk van het kruis zijn nu in balans omdat Jezus Christus in alles en altijd centraal staat in mijn leven, in mijn werk, in mijn bediening, in mijn relaties.

-----,-----

Als ik dit slotgedeelte van deze brief van Paulus aan Timotheüs zo lees en ik zie al die namen voorbijkomen, dan herken ik dit en dan begrijp ik af en toe het enorme verdriet van Paulus als er weer iemand van zijn medewerkers terug de wereld in ging. Of als hij zo enorm veel tegenwerking van mensen kreeg zoals van Alexander de Kopersmid, die Paulus zelfs aan satan heeft moeten overdragen (I Tim. 1:20).

Toen Paulus zich moest verdedigen voor de rechtbank in Rome, was er niemand die hem nabijstond (II im. 4:16-17). God Almachtig had alle relaties die Paulus had, in Zichzelf vervuld. Toen hij voor de rechtbank in Rome stond, was alleen Jezus Christus bij hem en droeg hem. En met Paulus kan ik nu gerust zeggen dat *'de Heere mij zal bevrijden van alle boze opzet en mij zal verlossen tot de komst van Zijn hemels Koninkrijk'* (II Tim. 4:18)

-----...-----

Misschien nog een belangrijke vraag: Moet elke wedergebroen Christen dit proces op dezelfde manier als Paulus meemaken?

Ik geloof het niet, en ik hoop het ook niet. Net zoals niet iedere wedergeboren Christen hier in Nederland onthoofd wordt, zoals Paulus. Maar de kern is wel voor iedere wedergeboren Christen hetzelfde: **Wie staat er nummer één in je leven?**

Ik heb al vaker geschreven dat het Christelijk leven een *'levensgevaarlijke'* zaak is, want het kost je alles. Mijn *oude* leven ging eraan. En in mijn geval gingen óók alle relaties eraan. Maar God Almachtig **in** Jezus Christus werd groter en groter. Hij vervult mij nu helemaal. Dat wat ik terugekregen heb **in** Jezus Christus is met geen pen te vergelijken met datgene dat ik in mijn *oude* leven had.

Halleluja. Hem zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid.

Groeten en zegenbede

Paulus sluit deze brief aan Timotheüs af met een persoonlijke groet. Paulus noemt Timotheüs in I Tim. 1:2 zijn geliefde zoon. En ook uit deze groet aan het eind van deze brief blijkt weer hoezeer Paulus naar Timotheüs verlangt, al hoewel het er volgens de Bijbel nooit meer van gekomen is tijdens het aardse leven van Paulus en Timotheüs.

Relaties is het meest complexe deel van mijn leven hier op aarde. Omdat mijn eigen *'ik'* daar zó een grote rol in speelt. Door mijn eigen *'ik'* kunnen relaties heel snel ontsporen, zowel in innigheid en intimiteit als door verwijdering en afscheid.

I Tim. 1:20 Tot hen behoren Hymeneüs en Alexander, die ik aan de satan overgegeven heb, opdat zij zouden leren niet meer te lasteren.

II Tim. 4:16-17 Bij mijn eerste verdediging was er niemand die mij bijstond, maar zij hebben mij allen verlaten. Moge het hun niet toegerekend worden. Maar de Heere heeft mij bijgestaan en heeft mij kracht gegeven, opdat door mij de prediking volbracht zou worden en alle heidenen die zouden horen. En ik ben uit de muil van de leeuw verlost.

II Tim. 4:18 En de Heere zal mij bevrijden van alle boze opzet en mij verlossen tot de komst van Zijn hemels Koninkrijk. Hem zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid. Amen.

II Tim. 1:2 aan Timotheüs, mijn geliefde zoon: genade, barmhartigheid en vrede zij u van God de Vader en van Christus Jezus, onze Heere.

Ik heb aan den lijve ondervonden dat ik als wedergeboren Christen alleen maar werkelijk vrij kan zijn als Jezus Christus **centraal** in mijn leven staat.

Vanuit mij zelf ben ik helemaal niet in staat om een relatie met God Almachtig op te bouwen en te onderhouden. Vanuit mijzelf ben ik helemaal niet in staat om met andere mensen een gezonde relatie op te bouwen en te onderhouden.

Daarom kan ik óók in mijn relaties alleen maar met Gods Woord antwoorden: *'Er staat geschreven.....'*.

En voor mij wordt mijn relatie het best weergegeven in het verhaal van de Pottenbakker in Jer. 18:1-5. God Almachtig is mijn Pottenbakker, ik ben de klei. De klei kan de Pottenbakker nooit ter verantwoording roepen, maar moet *'gelaten'* ondergaan welk voorwerp de pottenbakker van de klei wil maken. En als het voorwerp niet wordt wat de Pottenbakker voor ogen heeft? Dan kneedt de Pottenbakker de klei opnieuw en begint van voren af aan.

God Almachtig in Jezus Christus is de Pottenbakker Ik ben de klei

Als ik **moet** geloven in God Almachtig **in** Jezus Christus, dan is mijn geloof ten dode opgeschreven. Want dat houdt geen mens vol.

Ik geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus omdat ik dat **wil**. Omdat God in mijn hele leven bewezen heeft, het allerbeste met mij voor te hebben. Omdat God mij zoveel méér gegeven heeft, dan ik ooit heb kunnen bedenken.

Daarom is mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus gebaseerd op **LIEFDE**. Mijn **LIEFDE** voor Hem alleen.

Mijn mijmeringen

Bij het Bijbelboek
Titus

Titus

Hoofdstuk 1

Afzender, geadresseerde, groet

Ik ben aangekomen bij de laatste brief van Paulus die hij geschreven heeft. (Misschien buiten de brief aan de Hebreëën om). In *Mijn mijmeringen* bij de Bijbelse brieven van Paulus deel-I, heb ik de brieven van Paulus aan de gemeenten van Thessaloniki (I en II) beschreven, de brief aan de gemeenten van Galatië, de gemeente van Korinthe (I en II), en de gemeente van Rome. Deze zes brieven heeft Paulus allemaal geschreven **toen hij in vrijheid leefde**.

In dit boek, *Mijn mijmeringen* bij de Bijbelse brieven van Paulus deel-II, heb ik geschreven over Paulus zijn brief aan de gemeente van Efeze, Kolosse, Filémon en Filippi, en de persoonlijke brieven aan Timotheüs. Alhoewel de brief van Filémon ook een persoonlijke brief was, maar deze brief was óók aan de gemeente geschreven. (Filemon 1:1-2).

Samen met de brief van Paulus aan Titus, kom ik dus aan zeven brieven in deze Mijmeringen. En deze zeven brieven zijn volgens 'deskundigen' allemaal door Paulus geschreven, **toen hij in gevangenschap zat in Rome**.

Deze brief, die Paulus geschreven heeft, is dus gericht aan Titus. En al hoewel deze Titus niet zo vaak in de Bijbel wordt genoemd als bijvoorbeeld Timotheüs, wordt hij toch zo een twaalf keer genoemd in mijn vertaling van de Bijbel, de Herziene Staten Vertaling. Waarbij Paulus Titus ontmoet heeft in Tarsus, de geboortestad van Paulus, waar hij door de leiding van de Messiaanse gemeente in Jeruzalem heen was getsuurd om te wachten op hetgeen God Almachtig zou gaan doen met Paulus. (Gal. 2:1)

Ik citeer hier www.christipedia.nl over wie Titus was:

Titus is een geschrift in de bijbel, geschreven door Paulus (Tit. 1:1) rond 64 – 66 na Christus en geadresseerd aan Titus, één van Paulus' voornaamste medewerkers. Deze was van niet-joodse afkomst en door Paulus' verkondiging tot geloof gekomen (1:3).

Deze brief vormt samen met de 2 brieven aan Timotheüs de zg. "pastorale brieven", welke door Paulus zijn geschreven. Deze groep wordt zo genoemd vanwege de vele instructies die bestemd zijn voor de ouderlingen van christelijke gemeentes, welke betrekking hebben op de pastorale beleid van deze gemeentes.

 Filemon 1:1-2 Paulus, een gevangene van Christus Jezus, en Timotheüs, de broeder, aan Filemon, de geliefde en onze medewerker, en aan Appia, de geliefde, en aan Archippus, onze medestrijder, en aan de gemeente, die bij u thuis samenkomt:

 Gal. 2:1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

 Titus 1:1 Paulus, een dienstknecht van God en een apostel van Jezus Christus, overeenkomstig het geloof van de uitverkorenen van God en de kennis van de waarheid, die in overeenstemming met de godsvrucht is,

 Titus 1:3 door de prediking, die aan mij toevertrouwd is overeenkomstig het bevel van God, onze Zaligmaker. Aan Titus, mijn oprechte zoon overeenkomstig het gemeenschappelijk geloof:

Op zijn reis naar Rome doet Paulus Kreta aan. Hij laat Titus achter om als een soort ambassadeur oudsten aan te stellen. Hij geeft Titus praktische richtlijnen welke dienen als richtsnoer voor de oudsten die aangesteld moeten worden in elke stad op het eiland.

Kennelijk was in elke stad een groepje Christenen. Deze steden waren o.a. Salmone, Lasea en Fenix.

Titus krijgt ook de opdracht richtlijnen door te geven aan leden van de gemeente, aangezien ook zij invloed hebben op het imago van de kerk.

In zijn instructies benadrukt Paulus dat Christenen goede burgers horen te zijn.

Wij gelovigen zijn door Gods genade gered, niet vanwege onze daden, maar om in staat te zijn tot goede daden.

Zoals ik altijd doe, laat ik datgene wat geschreven is in andere boeken en geschriften of wat gepubliceerd is op het internet voor wat het is. Ik wil mij bij het schrijven van Mijn mijmeringen alleen richten op de Bijbel, omdat ik geloof dat de Bijbel God Almachtig Zelf is die spreekt. En Die God zal mij ook alles uitleggen over wat ik lees. En soms maak ik daarbij gebruik van de StudieBijbel.

-----,-----

Van alle brieven van Paulus uit de Bijbel is de aanhef die Paulus gebruikt in de brief aan Titus wel de langste. Paulus gebruikt hier drie Bijbelverzen voor om aan te geven dat:

- Paulus een dienstknecht van God Almachtig is en een apostel van Jezus Christus;
- De uitverkorenen van God Almachtig (waarvan Paulus er één is) het geloof, de kennis en de waarheid hebben. In mijn optiek gaat het dan over Jezus Christus Zelf, want Jezus Christus **is** de weg, de waarheid en het leven (Joh. 14:6);
- Een Godvruchtig leven **in** Jezus Christus de hoop op het eeuwige leven geeft, zoals God Almachtig beloofd heeft vóór 'de tijden der eeuwen';
- God Almachtig niet liegen kan;
- God Almachtig heeft Zijn Woord geopenbaard op de tijd die God daarvoor het meest geschikt achtte;
- Het woord van God Almachtig is geopenbaard door de prediking die aan Paulus door de Heilige Geest gegeven is en zoals God dit opgedragen had;

 Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

Paulus begint in al zijn brieven te vertellen dat hij **geroepen** is door God Almachtig **in** Jezus Christus. Dat betekent voor mij dat Paulus Jezus Christus helemaal niet gezocht heeft. Sterker nog: Paulus was een Christenvervolger die vanuit fundamentalistisch oogpunt de Messiaanse Joden, de Christenen, vervolgde om hen over te dragen aan hetzelfde kerkelijke gezag dat Jezus Christus aan de Romeinen had overgedragen om Hem te laten kruisigen. Het lot van deze gearresteerde mensen was verschrikkelijk.

Maar het was Jezus Christus Die naar Saul toekwam (toen heette Paulus nog Saul), toen hij op weg was van Jeruzalem naar Damascus om daar met toestemming van het kerkelijk gezag in Jeruzalem Christenen op te sporen en om hen te arresteren en mee terug te nemen naar Jeruzalem. (Hand. 9:1-2).

Paulus was misschien wel één van de meest fanatieke Farizeeërs, zoon van een farizeeër en geestelijk (Hand. 23:6) en opgevoed door Gamaliël die in die dagen bekend stond als een groot Bijbelgeleerde. (Hand. 22:3)

Door zijn (geestelijke) opvoeding kende Paulus de Bijbel van A tot Z, en hield hij zich strak aan de wetten die God Almachtig destijds in de woestijn aan Mozes gegeven had voor het volk Israël. Maar dat niet alleen, Paulus hield zich ook aan de Halacha:

De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden).

*Deze Halacha was **NIET** door God Almachtig gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).*

Het strijdpunt van Johannes en Jezus Christus met de religieuze leiders was dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel. Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel.

Groot strijdpunt was ook dat de religieuze leiders die Halacha vaak zélf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichtten om zich daaraan te houden.

Over het gelijkstellen van boeken en geschriften aan de Bijbel in onze tijd heb ik al meerdere malen geschreven.

Het grote probleem van Paulus was, net zoals van alle Farizeeërs, dat alhoewel Paulus alle Bijbelteksten kende die gingen over de aangekondigde Messias, hij **niet** geloofde Jezus Christus de Man was over wie het O.T. sprak.

Hand. 9:1-2 Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieft van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toe en vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen.

Hand. 23:6 En Paulus, die wist dat het ene deel bestond uit Sadduceeën en het andere uit Farizeeën, riep in de Raad: Mannenbroeders, ik ben een Farizeeër en zoon van een Farizeeër. Ik word geoordeeld over de hoop en de opstanding van de doden.

Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaderen, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

Paulus was een Hebreëer en een Jood (Hand. 22:3, Fil. 3:5). Dat betekent dus dat hij een Israëliet was, een nakomeling van één van de twaalf stammen van het volk Israël. Daarnaast was Paulus ook nog eens Romein. Wat ik mij bij dat laatste voor moet stellen weet ik niet. Misschien dat Paulus zijn vader een Romeins soldaat was, of dat zijn ouders het Romeins staatsburgerschap gekocht hadden, zoals ook de hoofdman over honderd, die Paulus later wilde arresteren (Hand. 22:25-28).

In *Mijn mijmeringen* heb ik geschreven (pag. 21-27) dat ik geloof dat de Joden (in de tijd van Paulus, maar ook vandaag de dag) nakomelingen zijn van het zogenaamde twee-stammenrijk van het volk Israël, en wel uit de stammen Benjamin en Juda.

Maar het volk Israël bestond uit **twaalf** stammen. De tien andere stammen van het volk Israël zijn in 922 voor Christus verbannen naar Babylonië, en hebben zich daar onder de lokale bevolking gemengd. En die bevolking is weer over de hele wereld uitgewaaid in de loop van de eeuwen. Met andere woorden: **niemand** weet waar de nakomelingen van dit tien-stammenrijk zijn gebleven, en sterker nog: ze weten het zelf ook niet meer. Waarschijnlijk hebben zij in de tijd dat zij verbannen waren naar Babylonië al de herkenningstekens aan het volk van God Almachtig van zich af geworpen (de besnijdenis en de sabbat viering = Oud Testamentische herkenningstekes van het volk Israël).

Ik geloof op basis van de Nieuw Testamentische herkenningstekens van het volk Israël, de verering en aanbidding van **alleen** God Almachtig **in** Jezus Christus als God, én de gezamenlijke liefde voor het hele volk Israël, dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden, de nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk.

Zoals ik beschreven heb in dat aangehaalde stuk over Israël, de Ambassadeurs en Eerstelingen (pag. 21-27), geloof ik dat de Joden **en** de wedergeboren Christenen (samen het volk Israël) zich zullen herenigen en dat zij zich samen zullen stellen onder één Hoofd, en dat is Jezus Christus (Hos. 1:11).

Omdat ik in de brief van Paulus aan de Romeinen duidelijk heb gemaakt dat er in mijn ogen een groot verschil is tussen de 'heidenen' en de wereldbevolking, geloof ik dat die 'heidenen' de nakomelingen zijn van het tien-stammenrijk, die God Almachtig **in** Jezus Christus nog **NIET** hebben aangenomen, terwijl ze wél geroepen zijn. Met andere woorden: God heeft vóór de schepping van de aarde al bepaald in welke volgorde de redding van de hele mensheid zal gaan plaatsvinden.

Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

Fil. 3:5 besneden op de achtste dag, uit het geslacht van Israël, van de stam Benjamin, een Hebreëer uit de Hebreëen, wat de wet betreft een Farizeeër,

Hand. 22:25-28 En terwijl zij hem met de riemen in gestrekte houding vastbonden, zei Paulus tegen de hoofdman over honderd die erbij stond: Is het u geoorloofd een Romein te geselen, en dat nog wel onveroordeeld? Toen de hoofdman over honderd dat gehoord had, ging hij naar de overste en berichtte het hem; hij zei: Pas op wat u gaat doen, want deze man is een Romein. En de overste ging naar hem toe en zei tegen hem: Zeg mij, bent u een Romein? En hij zei: Ja. En de overste antwoordde: Ik heb dit burgerrecht voor een groot bedrag verkregen. En Paulus zei: Maar ik ben zelfs zo geboren.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

En was en is Gods plan om hiervoor eerst een eigen volk in het leven te roepen, dat Hij heeft laten voortkomen uit Terah, Abraham, Jakob en Izaäk. Dat de aangekondigde Messias uit het O.T. uit dit volk Israël zou voortkomen en dat het de taak van de Messias was om dit hele volk Israël als eerste met God Almachtig te verzoenen, vóórdát de wereldbevolking aan de beurt zou kunnen komen.

Die verzoening tussen God Almachtig én Zijn volk Israël **moest** eerst plaatsvinden omdat God een heilig God was en is en zal zijn. God kan op geen enkele wijze met ook maar de kleinste vorm van zonden vereenzelvigd worden. God is Licht en in Hem is geen spoor van duisternis. Helemaal niets. (I Joh. 1:5)

Doordat God Almachtig Zelf in de Persoon van Jezus Christus naar deze aarde is gekomen, heeft Hij allereerst Zijn eigen volk met Zich verzoend. Tenminste.... Daar is God tot op de dag van vandaag nog mee bezig. Want het verloren gewaande tien-stammenrijk kan dan voor de mensheid wel als verloren te boek staan, ik ben ervan overtuigd dat dit voor God **NIET** als verloren gewaand te boek staat. God weet wie Zijn kinderen zijn. En Hij roept ze, tot aan de dag van vandaag.

-----...-----

Paulus was dus een Israëliet en een nakomeling uit één van de stammen van het volk Israël. Dat hij een Jood was, geeft aan dat hij of uit de stam van benjamin kwam, of uit de stam van Juda (het woord Jood komt van het woord Juda vandaan). En daarmee was Paulus dus **geroepen** door God Almachtig om het geloof in het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen. (Ef. 2:8-9).

En alhoewel Paulus:

- Vanaf zijn jongste jeugd als Farizeeër opgegroeid is;
- De Farizeeërs helemaal niets van Jezus Christus wilden weten;
- Paulus een totaal andere weg op ging dan Gods Plan was;
- heeft God Almachtig in Jezus Christus hem persoonlijk in zijn nekvel gegrepen.

Natuurlijk had Paulus **Nee** kunnen zeggen tegen Jezus Christus. Maar in hoeverre de mens die mogelijkheid werkelijk heeft weet ik niet, want zoals het verhaal van de Pottenbakker aangeeft (Jer. 18:2-4), is de mens de klei in de hand van de Pottenbakker. De mens kan dan tegenstribbelen wat hij wil, maar wat God Almachtig van hem wil maken, zal tóch geschieden.

En dat geldt voor alle mensen op deze wereld, want alle mensen zijn geschapen door God Almachtig.

-----...-----

📖 I Joh. 1:5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is.

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

📖 Jer. 18:2-4 Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken.

Paulus doet een beroep op 'de hoop' die hij heeft op het eeuwige leven.

Nu weet ik niet waarom Paulus schrijft dat hij 'de hoop' heeft op het eeuwige leven in plaats van **de zekerheid**. Want staat er niet in I Joh. 2:25 dat de Belofte Die Christus gegeven heeft, het eeuwige leven is? En wordt dit niet bevestigd door Johannes die in hoofdstuk 6:40 schrijft dat het Gods wil is dat de mens in Jezus Christus gelooft en daarmee het eeuwige leven heeft? En staat dit ook niet in de meest bekende Bijbeltekst uit de Bijbel Joh. 3:16?

Twijfelt Paulus dan nog aan zijn rechtvaardiging? Dat hij *hoopt* het eeuwige leven te mogen ontvangen?

Ik schreef hiervoor al dat ik mij niet wil laten inspireren door wat in boeken en geschriften geschreven staat. Ook wil ik mij niet teveel laten leiden door wat er allemaal op het internet over een bepaald Bijbels thema geschreven is. De enige uitzondering hierop maak ik voor de StudieBijbel omdat ik deze zeer hoog acht. Als ik een bepaald Bijbelvers lees en niet begrijp wat er mee bedoeld wordt, en ik krijg hier ook geen duidelijkheid over, dan wil ik de StudieBijbel nog wel eens pakken om te lezen wat zij schrijven over dat thema.

Zo ook dit gedeelte uit de brief van Titus, als Paulus schrijft dat hij 'hoopt' op het eeuwige leven en schijnbaar niet de zekerheid heeft van het eeuwige leven. Tenminste, zó lees ik die woorden.

De StudieBijbel schrijft hierover:

Paulus zijn dienst en apostelschap, in relatie tot het geloof en de kennis van de waarheid (vers 1), steunt en is gericht op het eeuwige leven.

Hoop is geloof voor de toekomst. Zoals geloof de zekerheid is van de dingen die er nu al zijn, maar niet gezien worden, zo is hoop de zekerheid van de dingen die er straks zullen zijn, maar nu nog niet gezien worden.

Het eeuwige leven is er nu al (Joh. 6:47, Joh. 17:3), maar hier legt Paulus het accent op het eeuwige leven zoals dat straks openbaar zal worden. Dit leven heeft God Almachtig beloofd 'voor eeuwen-tijden'; al eeuwen her; sinds mensenheugenis, vóór ondenkbaar lange tijden. Gedoeld is hier op de periode van het Oude Testament.

Dit leven zal komen, want de Belofte kwam van de enige God, Die niet liegen kan, in wie geen bedrog zijn kan (Num. 23:19). Hoewel er niets te zien was, was er toch vastigheid.

I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Joh. 6:40 dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

Joh. 3:16 Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

Joh. 6:47 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, heeft eeuwig leven.

Joh. 17:3 En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt.

Num. 23:19 God is geen man, dat Hij liegen zou, of een menskind, dat Hij ergens berouw over hebben zou. Zou Hij iets zeggen en het dan niet doen? Zou Hij spreken en het niet gestand doen?

De uitleg die de StudieBijbel geeft had ik zelf niet kunnen bedenken, maar omdat ik geen betere beschrijving weet te geven van de 'hoop' op het eeuwige leven, waar Paulus hier over schrijft, laat ik het maar bij deze beschrijving. (Niet helemaal bevredigend voor mij)

-----...-----

God Almachtig in Jezus Christus heeft Paulus dus persoonlijk geroepen met de woorden uit Hand. 9:4 'Saul, Saul, waarom vervolgt u mij?'. En God heeft Paulus ook Zelf een bediening gegeven, die Hij uitsprak tegen Ananias (Hand. 9:15) dat Paulus het Evangelie van Jezus Christus zou gaan brengen naar de 'heidenen', de koningen en de Israëlieten.

Ik ben ervan overtuigd dat toen Paulus voor drie jaar naar de woestijn van Arabië ging, nadat hij weer kon zien, nadat Ananias hem de handen opgelegd heeft en heeft gebeden tot God Almachtig in Jezus Christus (Gal. 1:17), dat Paulus een persoonlijke geestelijke (her)opvoeding van de Heilige Geest van God heeft gekregen, waarin Hem **alle** dingen geleerd zijn, **doordat de Heilige Geest hem dit openbaarde**. Ik weet zeker dat Paulus als het ware alles wat de Heilige Geest hem leerde, als een film voorbij heeft zien komen.

Na die drie jaar in de woestijn van Arabië was zijn 'studietijd' nog niet voorbij, want Paulus werd door de leiding van de Messiaanse gemeente in Jeruzalem naar zijn geboortestad Tarsus gestuurd, om daar te wachten op het moment dat hij nodig was. En dit tijd heeft veertien jaar geduurd (Gal. 2:1).

Na die veertien jaar kwam Barnabas Paulus 'ophalen' uit Tarsus, en daar kom ik ook de naam van Titus voor het eerst tegen, aan wie Paulus deze brief richt. Want Titus ging met Paulus en Barnabas mee terug naar Jeruzalem. Deze Titus is op een gegeven moment naar Kreta gestuurd, waar Paulus geweest was toen hij op weg was naar Rome. De brief die Paulus hier aan Titus schrijft, schrijft hij dus terwijl Titus op Kreta is.

Paulus heeft dus ondanks het feit dat hij vanaf zijn jongste jeugd met de Bijbel is opgegroeid, een hernieuwde opleiding gehad van de Heilige Geest, die minimaal **veertien jaar** geduurd heeft.

Als God Almachtig zegt dat Paulus geroepen is om het Evangelie van Jezus Christus naar de 'heidenen', naar de Israëlieten en zelfs naar koningen moet brengen, moet hij wel goed onderlegd zijn. Want de Farizeeërs konden mooi praten en je moest echt wel enige kennis hebben van de Bijbel (veel kennis) om de hen te kunnen weerleggen.

-----...-----

Hand. 9:4 en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij?

Hand. 9:15. Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

Gal. 1:17 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

Gal. 2:1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

In Titus 1:4 begint de inleiding van Paulus zijn brief aan Titus, zoals ik van hem gewend ben, en zoals hij eigenlijk al zijn brieven begonnen is, door Titus de genade, barmhartigheid en de vrede toe te wensen van God de Vader en van de Heere Jezus Christus, 'onze Zaligmaker'.

Wat mij opvalt is dat Paulus 'God de Vader' en 'Jezus Christus' zo apart noemt (en dat doet hij meestal).

In *Mijn mijmeringen* gebruik ik vaak de zinsnede 'God Almachtig in Jezus Christus' om **enerzijds** aan te geven dat de Naam van God eigenlijk te groot is om weer te geven. Ddaarom spreken de Joden de naam van God niet uit, en schrijven ze Hem ook niet op. Kijk maar naar het Evangelie van Mattheüs, waar de Evangelie schrijver het steeds heeft over het Koninkrijk der hemelen in plaats van het Koninkrijk van God.

Anderzijds geef ik met die zinsnede aan dat God Almachtig **in** de Persoon van Jezus Christus in een lichaam van vlees en bloed naar deze wereld is gekomen.

Met de zinsnede 'God Almachtig in Jezus Christus' geef ik dus aan dat God Eén is (Deut. 6:4).

Dat Paulus hier zowel God de Vader als Jezus Christus noemt, als twee aparte Personen, geeft voor mij óók aan dat de genade en de barmhartigheid en de vrede van God zowel een hemelse zaak is als een wereldse zaak is. Het is dus een **totaalzegening** die hemel en aarde omvat.

God Almachtig is Geest (Gen. 1:2), maar de mensen zijn van vlees en bloed. Toen God (Geest) in Jezus Christus naar deze aarde kwam, werd Hij dus een Mens van vlees en bloed. En als Mens van vlees en bloed heeft God alles meegemaakt en gedragen wat mensen hier óók op aarde meemaken en dragen. (Jes. 53:5).

Toen Jezus Christis opstond uit de dood, is Zijn aardse lichaam van vlees en bloed verandert in een nieuw geestelijk lichaam (I Kor. 15:44). Daarom kon en mocht Maria Magdalena Jezus Christus nog niet aanraken (Joh. 20:17).

Normaal gesproken kan ik als mens van vlees en bloed de geestelijke wereld om mij heen **NIET** zien, omdat God Almachtig dat niet toestaat. God staat het contact tussen mensen en geesten niet toe. (Lev. 20:27).

Maar toen Jezus Christus was opgestaan uit de dood, en Hij een geestelijk lichaam (I Kor. 15:44) had, konden de mensen Hem wél zien.

Titus 1:4 genade, barmhartigheid en vrede zij u van God de Vader en van de Heere Jezus Christus, onze Zaligmaker.

Deut. 6:4 Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één!

Gen. 1:2 De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.

Jesaja 53:5 Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen.

I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

Joh. 20:17 Jezus zei tegen haar: Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader, maar ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God.

Lev. 20:27 Wanneer een man of een vrouw in verbinding staat met de geest van een dode, of een waarzegger is, moeten zij zeker ter dood gebracht worden. Men moet hen met stenen stenigen. Hun bloed rust op henzelf.

Wanneer God Almachtig dit wil, zijn geesten wél zichtbaar voor mij als mens. Denk aan de aartsengel Gabriël die naar Maria toe kwam.

Ik heb dir wel eens in het volgende voorbeeld horen verduidelijken:

Als ik hulp nodig heb, en ik spreek een agent aan op straat of hij mij wil helpen om een paar koffers in mijn auto te zetten, dan zal die agent dit weigeren, omdat dit niet tot het takenpakket van die agent behoort. Maar als ik naar de baas van die agent ga, de commissaris, en de commissaris geeft die agent opdracht om mij te helpen om mijn koffers in de auto te zetten, dan heeft die agent te gehoorzamen.

En zo is het ook met de geestelijke wereld. Als ik contact zoek met geesten om hen te vragen om het één en ander, dan zullen zij hier **geen** gehoor aan geven. Maar ga ik naar de Baas van die geesten, Jezus Christus, en Hij geeft die geesten de opdracht om mij te helpen, dan hebben die geesten te gehoorzamen, en dan zullen zij dit ook doen.

Let wel: Ik spreek hier over de geesten die bij God Almachtig horen. Ik heb het **niet** over de geesten van satan, want die willen maar al te graag met mensen in contact komen om hen te verleiden tot het doen van slechte dingen.

Om het heel praktisch te maken: God Almachtig heeft mij verboden om contact te zoeken met geesten en overledenen. (Lev. 20:27) Mensen als David Ogilvy, Rasti Rostelli, Jomanda, of elk 'medium' dan ook, doen dus datgene dat God verboden heeft. Als een geest reageert op datgene wat deze 'mediums' vragen, is het dus **GEEN** geest van God, maar een geest van satan, met alle kwalijke gevolgen van dien.

Als ik een overleden geliefde iets wil vragen, dan leg ik mijn vraag voor aan Jezus Christus. Jezus Christus zorgt ervoor dat mijn vraag bij mijn overleden geliefde terechtkomt. En het antwoord komt dan ook weer via Jezus Christus tot mij. De geesten van God Almachtig weten dit en handelen daar ook naar.

-----...-----

Over de genade en de vrede die aan gemeenten en mensen wordt toegewenst door Paulus, heb ik uitgebreid geschreven bij de verschillende brieven van Paulus die hij geschreven heeft.

Titus kent Paulus al heel lang, want toen Paulus per schip (als gevangene) op weg was naar Rome, hebben zij noodgedwongen het eiland Kreta aan moeten doen. (Hand. 27:8). Want de plaats Lasea ligt op Kreta.

 Lev. 20:27 Wanneer een man of een vrouw in verbinding staat met de geest van een dode, of een waarzegger is, moeten zij zeker ter dood gebracht worden. Men moet hen met stenen stenigen. Hun bloed rust op henzelf.

 Hand. 27:8 En nadat wij daar nauwelijks voorbij gezeild waren, kwamen wij in een plaats die Schone Havens genoemd wordt, waar de stad Lasea dicht bij lag.

Waarschijnlijk heeft Paulus in de tijd dat hij op Kreta was, een grote mate van zelfstandigheid gehad en heeft hij uitgebreid over het Evangelie van Jezus Christus kunnen spreken. Maar toen Paulus weer op weg ging naar Rome, heeft hij Titus achtergelaten op het eiland Kreta.

Het opmerkelijke vind ik dan wel dat Paulus in Israël gearresteerd wordt en door stadhouder Festus op een schip naar Rome wordt gezet om zich voor de keizer te verantwoorden. Maar schijnbaar mocht Titus dus met Paulus mee op het schip.

Titus kon **niet** al op Kreta geweest zijn, want het was helemaal niet de bedoeling dat het schip met Paulus daarop, naar Kreta zou gaan. Maar door de storm heeft de kapitein moeten uitwijken en hebben zij Kreta aangedaan. Feit is in ieder geval dat Titus door Paulus is gevraagd om op Kreta achter te blijven om het onderwijs dat Paulus daar gebracht heeft over het Evangelie van Jezus Christus, verder te vervolmaken.

Paulus kàn zijn mond niet dichthouden. Hij heeft een innerlijke drijfveer gekregen van de Heilige Geest om over het Evangelie van Jezus Christus te spreken. Waar Paulus ook is en in welke omstandigheden hij zich ook bevindt. Zo ook op het eiland Kreta, terwijl hij daar dus eigenlijk als gevangene was. Door de storm gewongen.

In de dagen dat Paulus op Kreta was, heeft hij de kern van het Evangelie van Jezus Christus verteld, en dat heeft ertoe geleid dat er al verschillende mensen waren die zich bekeerden tot Jezus Christus. En als er meerdere mensen zijn die zich bekeren, dan spreek ik toch al over een kleine gemeente.

Hoeveel mensen zich bekeerden van de inwoners van Kreta staat niet beschreven. Maar het waren er in ieder geval zoveel, dat Paulus het nodig vond dat Titus op het eiland moest achterblijven, toen Paulus noodgedwongen verder moest gaan. Want Paulus had over de lengte van zijn verblijf niets te vertellen, want zoals geschreven: hij was een gevangene op weg naar Rome.

Titus kreeg de opdracht mee van Paulus om van stad tot stad te reizen op het eiland (Titus 1:5), zoals Salome, Lasea, Schone Havens, Cauda en Phoenix. Om in al die plaatsen te spreken over het Evangelie van Jezus Christus en wanneer zich daar mensen bekeerden tot Jezus Christus, om een gemeente te stichten en om daar ouderlingen aan te stellen.

-----,-----

 Titus 1:5 Om die reden heb ik u op Kreta achtergelaten, opdat u verder in orde zou brengen wat nog ontbrak, en van stad tot stad ouderlingen zou aanstellen, zoals ik u opgedragen heb.

Het bovenstaande wordt mij allemaal eigenlijk in één Bijbelvers meegedeeld (Titus 1:5), alsof het allemaal in een paar dagen gedaan werd. In praktijk zal hier toch veel meer tijd overheen gegaan zijn.

In de verzen 6 tot en met 9 herhaalt Paulus zijn woorden uit ander brieven die hij geschreven heeft, als het gaat om de eigenschappen die *'opzieners en oudsten (ouderlingen)'* over een gemeente moeten hebben, voordat zij dit ambt op zich kunnen nemen. Maar eigenlijk vind ik dat alle wedergeboren Christenen deze eigenschappen moet hebben, omdat Jezus Christus Zelf al deze eigenschappen had en heeft. En als ik dan al over *'opzieners en oudsten (ouderlingen)'* schrijf dan bedoel ik eigenlijk **alle** leidinggevende functies binnen de kerkelijke gemeente.

Naar aanleiding van wat Paulus geschreven heeft in zijn andere brieven, is het onderstaande eigenlijk een herhaling van I Timotheüs hoofdstuk 5 en 6.

De eigenschappen die *'opzieners en oudsten (ouderlingen)'* moeten hebben in de bediening van ambt is o.a.:

- dat zij onberispelijk moeten zijn, als beheerder van het huis van God Almachtig;
- dat zij niet eigenzinnig mogen zijn, of opvliegend zijn;
- dat zij niet verslaafd mogen zijn aan wijn. Ik maak hier *'alcohol'* in zijn algemeenheid van, maar ook dat zij niet verslaafd mogen zijn aan tabak, drugs, seks en noem maar op;
- dat zij niet vechtlustig mogen zijn of op winst uit zijn;
- dat zij gastvrij, goedwillend, bezonnen en rechtvaardig zijn;
- dat zij heilig zijn (apart gezet van de wereld) en dat zij beheerst moeten zijn;

En dan noemt Paulus óók nog dat *'opzieners en oudsten (ouderlingen)'* de man moeten zijn van één vrouw, dat ze gelovige kinderen moeten hebben die niet te beschuldigen zijn van losbandigheid of opstandigheid.

Kern van het verhaal is dat een opziener *'opzieners en oudsten (ouderlingen)'* een ambt is dat door God Almachtig **in** Jezus Christus wordt toegekend aan een beperkt aantal mensen, die in hun dagelijkse leven **bewijzen** dat waardig te zijn, doordat hun levenswandel rein en integer is.

Maar ook al zouden zij **zelf** rein en integer zijn, dan nóg kan het zijn dat zij niet geschikt zijn als *'opzieners en oudsten (ouderlingen)'*. Want het gezin van die *'opzieners en oudsten (ouderlingen)'* moet óók diezelfde levenshouding hebben. Dus ook zijn vrouw en de kinderen.

 Titus 1:5 Om die reden heb ik u op Kreta achtergelaten, opdat u verder in orde zou brengen wat nog ontbrak, en van stad tot stad ouderlingen zou aanstellen, zoals ik u opgedragen heb.

Jezus Christus is God Almachtig Zelf. Toen Jezus Christus hier op aarde was, was Hij rein en zonder zonden. Het hele leven van Jezus Christus hier op aarde had maar één doel en dat was om God te laten zien aan de mensen.

Als ik de vier Evangelien lees, en het leven van Jezus Christus volg, dan wordt er weinig geschreven over de privé situatie van Jezus Christus. En waarschijnlijk had Jezus Christus geen privé situatie omdat Hij God was en dit leven van Hem niet te verdelen was in een zakelijke gedeelte en een privé gedeelte.

Paulus is op wonderbaarlijke wijze door God Almachtig geroepen om het Evangelie van Jezus Christus naar de *'heidenen'*, de Israëlieten en de koningen te brengen. En deze bekering is zó radicaal geweest dat er óók bij Paulus geen onderscheid meer was tussen zijn *'zakelijke'* activiteiten en zijn privé situatie. Paulus had maar één levensvervullende taak en dat was om het Evangelie van Jezus Christus uit te dragen. In woord en in daad, dag en nacht, 24-7.

'Opzieners en oudsten (ouderlingen)', maar in mijn beleving geldt dit voor elke wedergeboren Christen, moeten eigenlijk dezelfde gezindheid hebben als Jezus Christus en Paulus.

Dat wil niet zeggen dat zij hun vrouw en kinderen moeten verwaarlozen omwille van het Evangelie van Jezus Christus, zij moeten hun gezin, hun vrouw en hun kinderen meenemen in hun geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus. En dat niet onder dwang, maar zij moeten hun vrouwen en kinderen overtuigen van het Evangelie van Jezus Christus, en dit zodanig uitleven en vóórleven, dat ook **zij** hun mond niet meer dicht kunnen houden over Jezus Christus. Waar zij ook zijn en in welke omstandigheden zij ook zijn.

Schreef ik al dat bekering tot Jezus Christus een *'levensgevaarlijke'* zaak is en dat het Christelijke leven niet als *'bijbaantje'* erbij gedaan kan worden, omdat het Evangelie van Jezus Christus mij totaal en voor altijd veranderd heeft. Bekering tot God Almachtig **in** Jezus Christus 'kost' mij hele oude leven. En het opnemen van het ambt als *'Opzieners en oudsten (ouderlingen)'*, of welke leidinggevende taak in de kerkelijke gemeente dan ook, gaat daar nog veel verder in.

Vandaar ook dat *'Opzieners en oudsten (ouderlingen)'* een aparte en eigen verantwoordelijkheid hebben naar God Almachtig en verantwoording zullen moeten afleggen **hoe** zij dit ambt ingevuld en vervuld hebben.

Is het ambt van *'Opzieners en oudsten (ouderlingen)'* nog wel waar te maken in deze tijd, anno 2020? En eigenlijk bedoel ik daarmee alle leidinggevende ambten in een kerkelijke gemeente.

Absoluut **Ja**. Want ook vandaag de dag zijn er heel veel wedergeboren Christenen op wie ik de kwalificaties kan plakken die Paulus hiervoor benoemt. Eerlijke, integere mensen, die hun hele leven hebben aangewend om het Evangelie van Jezus Christus uit te dragen. Opzieners en oudsten die het Christen zijn allereerst praktiseren in hun eigen gezin, gesteunt door hun echtgenotes en gedragen door hun kinderen.

Ik wil dus absoluut **niet** de indruk wekken dat het ambt van *'Opzieners en oudsten (ouderlingen)'* een onmogelijke opgave is. Het woord *'opgave'* alleen al heeft iets van *'moeten'* in zich. En wanneer het ambt een *'moeten'* is, of is geworden, dan komt er helemaal niets van terecht. Dan zou ik het lef moeten hebben om mijn ambt (tijdelijk) neer te leggen.

Zelf zeg ik altijd: 'het ambt van *'Opzieners en oudsten (ouderlingen)'* is **geen** titel die op mijn voorhoofd geschreven is. Het is een titel die God Almachtig **in** Jezus Christus in mijn hart gegraveerd heeft. En het kenmerk van een gravure is, dat het nooit meer te verwijderen is. Daarom geloof ik dat wanneer iemand door God Almachtig **in** Jezus Christus tot het ambt van *'Opzieners en oudsten (ouderlingen)'* geroepen is, dat dit een **éénmalige zaak is**, en dat dit niet aan een bepaalde lokale gemeente gekoppeld is. *'Opzieners en oudsten (ouderlingen)'* ben ik vanuit mijn hart en is 24-7 aan mij te zien. Het is geen beroep maar een roeping.

-----...-----

Waarom moeten de eigenschappen van *'Opzieners en oudsten (ouderlingen)'*, die Paulus in zijn brieven beschrijft zichtbaar zijn in het leven van deze *'Opzieners en oudsten (ouderlingen)'*?

'Opzieners en oudsten (ouderlingen)' leven in een wereld waar het gezag van God Almachtig **in** Jezus Christus **niet** meer als vanzelfsprekend wordt ervaren. Vandaag de dag is er zelfs een zeer grote ontkerking aan de gang en het lijkt erop alsof steeds meer mensen God in afwijzen.

Oók staan mensen steeds meer in de belangstelling. En vooral als ik aangewezen ben om één of andere leidinggevende functie op mij te nemen. Dit geldt niet alleen in de kerken en gemeenten, dit geldt ook voor de regering, voor bestuurders, dit geldt voor schoolpersoneel, dit geldt voor sportverenigingen, dit geldt voor politie en ga zo maar door.

Mensen die eens over de schreef zijn gegaan, vooral als het seksueel overschrijdend gedrag is geweest of dat er *'belangenverstrengeling'* heeft plaatsgevonden in hun leven, kunnen deze openbare en publieke functies niet meer uitvoeren. Wat dat aan gaat is de wereld één grote openbare rechtbank waarin de fouten van vooral leidinggevend **groot** uitgemeten worden.

Als ik vandaag de dag kijk naar het seksueel grensoverschrijdend gedrag dat veel kerkelijke mensen (leidinggevend) hebben gepleegd, en ik zie hoe breed dit uitgemeten wordt in de media, zodat het erop lijkt alsof **elke** kerkelijke gemeente een ontuchtsoord is geworden, en dat **alle** leidinggevend in de kerk of gemeente ontucht hebben gepleegd, dan is het des te belangrijker om mensen als *'Opzieners en oudsten (ouderlingen)'* aan te stellen die van **onbesproken gedrag** zijn. Want reken maar dat ik als *'Opzieners en oudsten (ouderlingen)'* onder een vergrootglas wordt gelegd.

*N.B. Ik wil met het bovenstaande dus absoluut **niet** zeggen dat seksueel misbruik in de kerk en de gemeente in de doofpot gestopt moet worden. De mensen die deze daden op hun geweten hebben, mogen van mij zwaar, zeer zwaar worden gestraft. Want het vertrouwen dat hun gegeven was, hebben zij op een verschrikkelijke wijze misbruikt. En de schade die zij hebben toegebracht aan hun slachtoffers zijn met geen pen te beschrijven en vallen wat mij betreft onder de woorden van Jezus Christus uit Matt. 18:6 of I Tim. 6:20:*

'Opzieners en oudsten (ouderlingen)' moeten dus alleen al door hun manier van leven opvallen. Opvallen doordat zij een harmonieus gezin hebben. Opvallen doordat Jezus Christus écht centraal staat in hun leven waardoor alle onreine en niet-integere zaken verre van hun huis blijven.

Daarnaast geloof ik dat *'Opzieners en oudsten (ouderlingen)'* **gepakt en gemazeld** moeten zijn in het Woord van God Almachtig, dat is de Bijbel. Hoe kan ik andere mensen onderwijzen als ik zelf niet genoeg kennis heb van de Bijbel? *'Opzieners en oudsten (ouderlingen)'* zijn geroepen om zich bezig te houden met onderwijs en gebed. (Hand. 6:4). Zij moeten de Stem van God **in** Jezus Christus kunnen herkennen uit al die miljoenen andere stemmen die er op aarde te horen zijn. Zij moeten weten hoe de Heilige geest werkt, en zij moeten bereid zijn om de Heilige Geest te volgen.

-----,-----

Het ambt van *'Opzieners en oudsten (ouderlingen)'*, voorganger,

📖 Matt. 18:6 Maar wie een van deze kleinen, die in Mij geloven, doet struikelen, het zou beter voor hem geweest zijn dat een molensteen aan zijn hals gehangen was en hij in de diepte van de zee gezonken was.

📖 I Tim. 1:20 Tot hen behoren Hymeneüs en Alexander, die ik aan de satan overgegeven heb, opdat zij zouden leren niet meer te lasteren.

📖 Hand. 6:4 Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord.

oudste, diaken, of welke leidinggevende functie in de kerkelijke gemeente dan ook, **is een begeerlijke zaak.** (I Tim. 3:1) Een functie waar naar **verlangd** mag worden. Om in die functie God Almachtig **in** Jezus Christus te laten zien aan de gemeente van gelovigen én aan de wereld van ongelovigen.

📖 I Tim. 3:1 Dit is een betrouwbaar woord: als iemand verlangen heeft naar het ambt van opziener, begeert hij een voortreffelijk werk.

Het ambt van 'Opzieners en oudsten (ouderlingen)', voorganger, oudste, diaken, of welke leidinggevende functie in de kerkelijke gemeente dan ook, legt mijn hele leven onder een **vergootglas**, zodat ik getoetst wordt of ik werkelijk zo transparant ben als ik beweer te zijn. En dat is óók goed. Maar ik moet daar wel op voorbereid te zijn.

De dwaalleraars op Kreta

Wat Paulus hier schrijft over de bevolking van Kreta, kan ik niet erg positief noemen. Zijn ervaringen moeten dan ook wel heel erg getekend zijn door wat hij heeft meegemaakt in de tijd dat hij zelf op Kreta was. Of heeft Paulus tussentijdse berichten van Timotheüs gekregen waar hij zijn oordeel op baseert?

De kern van het verhaal is weer het omgaan met dwaalleraars. En bijna in al Paulus brieven stelt hij dit onderwerp aan de orde. Tot nu toe dacht ik dat Paulus zijn scherpste bewoordingen had gebruikt ten aanzien van daalleraars in zijn brief aan de gemeenten van Galatië, maar als ik dit Bijbelgedeelte zo lees, dan doet Paulus er hier nog een schepje bovenop.

Als de lezer van deze Mijmeringen van voren af aan aan het lezen is, dus begonnen is met de brief van Paulus aan de gemeente van Efeze, dan kan het zijn dat er nu wordt gedacht: '*Dit heb ik toch al een keer gelezen?*' En dat is juist. Want zoals ik hiervoor schreef is het thema rondom de dwaalleraars een steeds weer terugkerend thema in al de brieven van Paulus. Maar als de lezer allen dit Bijbelboek Titus uit deze mijmeringen leest, dan moeten ook deze mijmeringen volledig, duidelijk en zelfverklarend zijn.

Allereerst de vraag: wat Paulus bedoelt met dwaalleraars?

Paulus is van oorsprong een Farizeeër. (Hand. 23:6) Een extreem gelovige groep mensen onder de Joden, die het grotendeels te zeggen hadden onder de Israëlieten. Tenminste onder de gelovige Joden. De Farizeeërs bepaalden wat er moets gebeuren inzake het geloof, maar vooral bepaalden zij wat de Joden **niet** mochten inzake het geloof.

📖 Hand. 23:6 En Paulus, die wist dat het ene deel bestond uit Sadduceeën en het andere uit Farizeeën, riep in de Raad: Mannenbroeders, ik ben een Farizeeër en zoon van een Farizeeër. Ik word geoordeeld over de hoop en de opstanding van de doden.

Deze Farizeeërs, inclusief Paulus (die toen nog Saul heette), hadden Jezus Christus als aangekondigde Messias verworpen en afgewezen, al hoewel zij alle Bijbelverzen kenden uit het O.T. die gingen over de aangekondigde Messias. Zij geloofden gewoonweg **niet** dat Jezus Christus Die Persoon was, de aangekondigde Messias.

In *Mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën heb ik hier veel over geschreven, en ook de redenen uitgelegd waarom die Farizeeërs Jezus Christus afwezen als Messias.

De hoodreden was volgens mij wel dat de Farizeeërs, en dus ook de gelovige Joden, --- want die deden precies wat de Farizeeërs zeiden ---, geloofden dat de aangekondigde Messias een **wereldse koning** zou zijn, en dus ook aan het koninklijk paleis geboren zou worden. Een soort tweede David. Zij vertaalden alle woorden uit het O.T. werelds, en konden die woorden helemaal niet hemels plaatsen.

Het verschil tussen '*hemels denken en spreken*' tegenover het '*werelds denken en spreken*' heb ik uitgebreid beschreven in het gesprek dat Jezus Christus had met Nicodemus (Joh. 3:1-21).

Wanneer Jezus Christus aan een koninklijk paleis geboren zou worden, en een wereldse koning zou zijn over het volk Israël, dan zou Jezus Christus zeker de Farizeeërs **eren** voor al het religieuze werk dat zij gedaan hadden onder het volk. En hoogstwaarschijnlijk zouden deze Farizeeërs dan zeer machtige posities verkrijgen in die koninklijke regering. Zij waren zo verzekerd van hun eigen succes, dat dit de koning toch niet ongemerkt voorbij zou kunnen laten gaan.

Een andere reden was dat het land Israël met zijn bevolking door de Romeinse keizer onder de voet was gelopen en was ingenomen. De Joden mochten dus zelf op een heel groot aantal terreinen niet meer zelf beslissen wat goed voor hun was, maar zij moesten doen wat de Romeinen zeiden. De Farizeeërs haatten deze Romeinen tot in het diepst van hun tenen, want daar waar de Joden uitermate religieus waren, hadden de Romeinen helemaal niets met religie. En zij stampten dan ook regelmatig als een olifant door de Joodse religieuze porseleinkast met alle protesten tot gevolg.

De Farizeeërs geloofden, dat wanneer de aangekondigde Messias geboren zou worden als een koning, deze koning hen ook wel zou bevrijden van de Romeinse bezetting.

Allemaal wereldse gedachten en ideeën.

-----...-----

Zoals ik al schreef hielden de Joden zich grotendeels heel strak aan de geboden uit de wet die God Almachtig aan Mozes had gegeven in de woestijn toen het volk Israël uit de Egyptische onderdrukking kwam. (zie het Bijbelboek Exodus, Leviticus en Numeri). En dat niet alleen, toen het tien-stammenrijk en het twee-stammenrijk van het vol Israël tussen 922 en 700 voor Christus verbannen werd naar Perizë en Baylonië, hebben de religieuze leiders van het volk ook nog een eigen wetboek gemaakt met bepalingen en richtlijnen waar het volk Israël aan moest voldoen. Dit was de zogenaamde Halacha.

De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden).

*Deze Halacha was **NIET** door God Almachtig gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).*

Het strijdpunt van Johannes en Jezus Christus met de religieuze leiders was dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel. Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel.

Groot strijdpunt was ook dat de religieuze leiders die Halacha vaak zélf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichten om zich daaraan te houden.

Over het gelijkstellen van boeken en geschriften aan de Bijbel in onze tijd heb ik al meerdere malen geschreven.

Johannes de Doper en Jezus Christus veroordeelden de Farizeeërs omdat zij deze Halacha op een wijze gebruikten voor het volk Israël, dat dit niet meer gezond was. Het volk **moest** de regels en de inzettingen nauwgezet volgen want anders.....

Het erge was dat de Farizeeërs zelf, deze regels en inzettingen helemaal niet hielden, omdat het ook onmogelijk was om alle wetten en regels te gehoorzamen. De Farizeeërs stelden deze Halacha op dezelfde hoogte als de Thora, de Bijbel uit die tijd. En dat was Johannes de Doper en Jezus Christus een doorn in het oog. En dat ging zelfs zover dat zowel Johannes de Doper als Jezus Christus hen 'adderengebroed' (Matt. 3:7, Matt. 23:33) noemde en 'witgekalkte graven'. (Matt. 23:27)

Dus de Joden **moesten** religieus gezien doen wat de Farizeeërs (en in mindere mate ook de Sadduceeërs) hen opdroegen om te doen.

-----...-----

 Matt. 3:7 Toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen: Adderengebroed! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn?

 Matt. 23:33 Slangen, adderengebroed, hoe zou u aan de veroordeling tot de hel ontkomen?

 Matt. 23:27 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bent als de witgepleisterde graven, die vanbuiten wel mooi lijken, maar vanbinnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid.

Dan wordt Jezus Christus geboren. De aangekondigde Messias. En Jezus Christus is geboren in een lichaam van vlees en bloed, zoals **alle** mensen geboren zijn in een lichaam van vlees en bloed. Maar daar waar alle mensen ter wereld geboren zijn na te zijn bevrucht door een man, was dit bij Jezus Christus niet zo. Jezus Christus is als het ware bevrucht **door de Heilige Geest** van God Almachtig (Luk. 1:35), en niet door een mens, niet door een man.

De reden hiervoor was dat door de oerzonde van de eerste mens '**ādām**', deze mens niet helemaal zuiver meer was. Er was immers een zonde in hem gekomen, die doordat de man de vrouw bevruchtte letterlijk als levende cellen overgingen van de man naar de vrouw. Dus **elk** mens dat geboren werd, was dus vergiftigd met dat gif van die oerzonde. En dan heb ik het nog niet eens over de zonden die ik als mens zelf doe.

Bij Jezus Christus heeft die overdracht van dat gif, die oerzonde, dus **niet** plaatsgevonden. En daarom was Hij zonden-loos. (Jes. 53:9, I Petr. 2:22, II Kor. 5:21, I Joh. 3:5)) Omdat God Almachtig Zelf **in** Jezus Christus is komen wonen. En God Zelf heeft nog nooit gezondigd, er is zelfs geen spoortje duisternis in God te vinden (I Joh. 1:5), dus geldt dit ook voor Jezus Christus. Jezus Christus **was en is** dus zonden vrij. Hij heeft tijdens Zijn leven hier op aarde nooit gezondigd, en dat kón Hij ook helemaal niet, alhoewel satan wel degelijk geprobeerd heeft om Jezus Christus tot zonden te verleiden in het verhaal van de drie verleidingen in de woestijn (Matt. 5:1-11)

Toen God Almachtig de aarde schiep en alles wat daarop en daarin was, zei God in Gen. 1:31 '*en het was zeer goed*'. De natuur was volmaakt, de mensen waren volmaakt, alles was volmaakt en zonder zonden.

-----,-----

In het verhaal van Job, de hoofdstukken één en twee, wordt gesproken over hemelse vergaderingen (Job 1:6, Job 2:1), waar satan ook bij aanwezig was. En al hoewel veel kerken en gemeenten geloven dat satan als een '*goede engel*' geschapen was, en dat hij een zeer hoge positie in de hemel heeft gehad, gebaseerd op Jes. 14:12-20 en Ez. 28:12-19, geloof ik eerder in de woorden van God Zelf in Jes 54:16, dat satan als **een verwoester** geschapen is door God, om te verwoesten. De reden daarvoor heb ik op vele plekken in Mijn mijmeringen beschreven zoals bijvoorbeeld op pag. 158.

☞ Luk. 1:35 En de engel antwoordde en zei tegen haar: De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen. Daarom ook zal het Heilige Dat uit u geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden.

☞ Jes. 53:9 Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in Zijn mond geweest is.

☞ I Petr. 2:22 Hij, Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog gevonden is;

☞ II Kor. 5:21 Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigd van God in Hem.

☞ I Joh. 3:5 En u weet dat Hij geopenbaard is om onze zonden weg te nemen; en zonde is er in Hem niet.

☞ I Joh. 1:5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is.

☞ Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

☞ Job 1:6 Het gebeurde op een dag, toen de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Het Bijbelboek Job beschrijft een hemelse vergadering waar satan ook bij aanwezig was, en dat God Almachtig tegen satan zei: *'Kijk eens naar mijn dienstknecht Job, hoe rechtvaardig en gelovig hij is'*. Waarop satan antwoordde: *'dat is helemaal niet zo gek, want U hebt Job alles gegeven wat zijn hartje maar begeert. Neem zijn rijkdommen maar eens van hem af, en neem zijn gezondheid maar eens van hem af, dan weet ik zeker dat Job U vaarwel zal zeggen'*.

En God Almachtig gaf satan toestemming om Job zodanig te slaan, dat Job in zijn leven helemaal niets meer over had (Job 1:12, Job 2:6). Zijn kinderen stierven, zijn hele bezit ging ten gronde, zelfs zijn vrouw kon niet meer met Job leven. **Alles** raakte Job kwijt. Maar integenstelling tot wat satan beweerde, verloochende Job God niet en bleef in Hem geloven. Job was verdrietig, Job was boos, Job was..... en noem maar op, maar Job verloochende God **niet**.

Satan had **NIET** de toestemming om Job van het leven te beroven. Satan moet voor **alles** wat hij wil doen aan verwoestend werk eerst toestemming vragen aan God Almachtig. Het is God Die in alle omstandigheden in-control is. Dat was zo, dat is nu zo en dat zal voor altijd zo blijven.

Stel nu eens dat die hemelse vergadering die ik hiervoor beschreef, **ook** heeft plaats gevonden vóór de oerzonde van de eerste mens '**ādām**'? Dat God Almachtig tegen satan zei: *'kijk eens naar de mensen op aarde, hoe mooi ze zijn, hoe goed ze zijn, en hoe zij met Mij wandelen en een relatie hebben met mij, hun Almachtige God?'* . En dat satan toen zei: *'Vindt U het gek dat de mens in U gelooft en dat zij alles doen wat U hen zegt te doen. Zij hebben alles wat hun hartje begeert. Neem dat alles maar eens van hen af en ik weet zeker dat zij U dan vaarwel zullen zeggen'*. Waarna God satan toestemming gaf om zijn verwoestende werk onder de eerste mensen op aarde uit te voeren.

En daar waar Job wankelde, maar bleef staan, faalde de eerste mens '**ādām**' en viel voor de verleidingen van satan waardoor de eerste mens '**ādām**' tegen God Almachtig zondigde.

Omdat God Almachtig een heilig God was en is, en de eerste mens '**ādām**' nu dus gezondigd had, en **NIET** meer heilig was, kon deze eerste mens '**ādām**' niet meer in de nabijheid van God komen. En God dwong de eerste mens '**ādām**' met alles wat hij had, om het paradijs te verlaten. Er was nu dus een onoverkomenlijke kloof gekomen tussen God en de mens. De heerschappij over de aarde was nu overgegaan in handen van satan (Luk. 4:6)

Vanaf dat moment was de mens dus vergiftigd met de zonde en kon niet meer in de nabijheid van God Almachtig zijn. Maar de mens was wel de kroon op de schepping van God. het mooiste en beste wat God geschapen had, was verwoest.

Job 2:1 Opnieuw was er een dag, toen de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam om zijn opwachting te maken bij de HEERE.

Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Luk. 4:6 En de duivel zei tegen Hem: Ik zal U al deze macht en de heerlijkheid van deze koninkrijken geven, want die is aan mij overgegeven en ik geef die aan wie ik maar wil;

Dat was immers de reden dat God Almachtig de mens gemaakt had, om een relatie mee te hebben? Daarvoor wandelde God toch altijd met de mens van aangezicht tot aangezicht? (Gen. 3:8)

Satan had gewonnen en doordat satan het gif van de oerzonde van de eerste mens '**ādām**' over liet gaan naar zijn nageslacht, was **ieder** mens op aarde dus onder de zonde gekomen en onder de heerschappij van satan.

Ondertussen had God Almachtig Zijn wet gegeven. Deze wet was er al **voordat** Mozes ten tonele verscheen, want al vanaf het vroegste begin heeft God mensen gezegd wat zij wel en niet mochten doen. Deze wet zou, wanneer deze **nooit** overtreden werd, de weg van mij als mens naar God herstellen. Maar wanneer ik als mens de wet van God ook maar **één** keer in mijn hele leven overtreden zou, dan zou ik onder satans heerschappij blijven, en wanneer satan aan de macht is dan is het einddoel de dood. Nogmaals: satan is geschapen om te verwoesten, en doet hij het liefst op een zo langzaam en gruwelijke mogelijke wijze.

Er was dus een weg gecreeërd door God Almachtig om het weer goed te maken tussen mij als mens met God. Maar de Bijbel schrijft op een aantal plaatsen dat er geen één mens was die de wet van God kon houden zonder deze ook maar één keer te overtreden. (Ps. 14:1, 14:3, Rom. 3:10). Dat betekende dus dat de unieke weg die God gecreeërd had, door de wet, **niet** door kon gaan.

Op pagina 16-18 heb ik een beschrijving gegeven van het verschil tussen het Nederlandse Rechtsysteem en het Goddelijk Rechtsysteem. Ik herhaal dit gedeelte hier omdat het van essentieel belang is, hoe en waarom satan de mensen onder zijn macht kan houden, maar vooral ook hoe de mens wél onder die heerschappij van satan vandaan kan komen en weer kan naderen tot God Almachtig:

Overtreding van de wet leidt tot straf:

Nederlands Rechtsysteem:

In Nederland geldt het Nederlands recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in het Nederlands wetboek.

Als ik in Nederland een wet overtreed krijg ik straf. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf. Uitgangspunt is dat overtreding van de Nederlandse wet leidt tot straf.

Ook in Nederland is het zo dat wanneer ik de wet overtreden heb, al mijn goede daden die ik heb gedaan geen invloed hebben op de strafmaat.

Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden;

Psalm 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.

Rom. 3:10 er is niemand die goeddoet.

Ik bedoel hiermee dat wanneer ik met tachtig kilometer per uur door de stad heenrijd en ik wordt gepakt, dat ik mijzelf niet kan beroepen op al mijn goede dingen die ik voor Nederland hebt gedaan. Elke overtreding staat op zich.

Gods Rechtsysteem:

In Gods Koninkrijk geldt Gods recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft om Zijn volk Israël daarmee te leren. Als ik in Gods Koninkrijk een wet overtreed krijg ik straf.

Het verschil met de Nederlandse wetgeving is echter dat de Nederlandse wet gedifferentieerde straffen toekent. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

In Gods Koninkrijk is dit niet zo. Overtreding van Gods wet kent maar één straf. En dat is de **doodstraf**. (Rom. 6:23). Of ik dit nu leuk vind of niet. Of ik dit nu eerlijk vind of niet. Het is gewoon een feit. Uitgangspunt is dat overtreding van Gods wet leidt tot straf.

 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood.....

En net als in het Nederlands recht worden mijn goede daden niet meegenomen in het bepalen van de strafmaat.

De rechtszitting:

Zowel in het Nederlands Rechtsysteem als in het Goddelijk Rechtsysteem worden alle overtredingen verzameld in een zogenaamd strafdossier. De Bijbel noemt dat 'een lijst met aanklachten'. En die lijst met aanklachten is bij het Openbaar Ministerie (OM) in handen. En dit OM dagvaardt mij voor de Rechter.

Wie zijn daar in die rechtszaal ?

Het OM (Openbaar Ministerie) in de persoon van satan. (Hij is de aanklager. (Job 1, Zach. 3)), De Rechter (Dit is God) en Mijn advocaat. Mijn advocaat is Jezus Christus. En verder moet ik daar aanwezig zijn als de gedaagden; Ik heb de wet overtreden.

De meetlat waarlangs de inhoud van mijn strafdossier ('de lijst met aanklachten') wordt gelegd is de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes had gegeven. Overtreding van de wet van God leidt maar tot één straf; de doodstraf; de eeuwige dood. En die eeuwige dood is de claim die het OM (satan) op mij legt.

De woorden van satan zijn duidelijk: Heb ik één of meer zonden bedreven, dan ben ik van hem. Dan klaagt hij mij aan bij God Almachtig, en vraagt God om uitvoering van de straf die op die overtreding staat. En omdat ik weet dat satan alleen maar vernietiging, misère en ellende op het oog heeft, betekent dit dat ik een niet plezierige toekomst tegemoet gaan. (Licht ugedrukt!)

De rechtszaak begint en de aanklager opent het strafdossier en leest de aanklachten voor. Welke wetten ik heb overtreden. De Rechter hoort de aanklager aan en kan niet anders dan mij schuldig te verklaren want ik heb gezondigd.

Dus, ik word de boeien omgedaan en ik zal de straf moeten ondergaan. Dit geldt voor iedereen.

Het vonnis; de uitspraak:

De Rechter doet uitspraak op basis van wat in mijn strafdossier staat. En die straf (de dood) blijft. Wat ik ook doe. Hoeveel spijt ik ook heb. Hoeveel ik ook huil, smeeek en bid.

En nogmaals: Net als in de Nederlandse wetgeving waarbij het niet uitmaakt hoeveel goede dingen ik in mijn leven gedaan heb, is dat bij Gods wetgeving niet anders. De Rechter kijkt of ik inderdaad schuldig ben aan het ten laste gelegde. En op basis daarvan spreekt hij het vonnis uit. Schuldig of onschuldig. Er verandert niets meer aan de uitspraak van de Rechter. Er is geen hoger beroep mogelijk. Dit zou ook geen zin hebben want de bewijzen zijn zo overduidelijk dat niemand twijfelt aan de rechtvaardigheid van de uitspraak van de Rechter.

Sleutelwoord in wat ik hiervoor schreef is het woord '*lijst met aanklachten*'. De Rechter beoordeelt en veroordeelt mij op basis van die '*lijst met aanklachten*'. En ieder mens heeft zo een '*lijst met aanklachten*'.

Maar stel nu dat mijn '*lijst met aanklachten*' niets bevat? Stel nu dat de Rechter het strafdossier opent en daar een '*lijst met aanklachten*' vindt die helemaal leeg is? Misschien dat de Rechter nog aan de aanklager zal vragen waar de '*lijst met aanklachten*' is. Of welke aanklacht het OM heeft. Maar ook het OM, de aanklager, zal moeten toegeven dat er geen '*lijst met aanklachten*' is.

In dat geval kan de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken. En vrijspraak wil zeggen: **leven!**

De escape:

De vraag is: Hoe krijg ik nu die 'lijst met aanklachten' leeg in mijn strafdossier, terwijl ikzelf ook wel weet dat ik veel gezondigd hebt? Is er een escape voor mij om onder de gerechtvaardigde straf uit te komen?

Ja zo een escape is er! De Rechter Zelf heeft een escape gegeven, namelijk het geloof in Jezus Christus (de Zoon van de Rechter).

Wanneer ik Jezus Christus als Heer en Verlosser aanneem en erken dat ik een zondaar ben en veel dingen fout heb gedaan, houdt dit in dat met het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien, mijn 'lijst met aanklachten' wordt schoongemaakt. Het bloed van Jezus Christus is als gum die de potloodwoorden op het papier uitgumt. Er staat niets meer op dat papier. Er is niets meer te lezen van wat er stond. (Kol. 2:13-14). En dát blanco papier **zonder** aanklachten gaat mijn strafdossier in. En dát blanco papier zonder aanklachten is het bewijs voor de Rechter waarop Hij mij niet anders dan vrijspreken **kán**.

De wet verandert niet.

De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig. Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

----- ... -----

Paulus zijn leven was vóór zijn bekering inktzwart. Mijn leven was vóór mijn bekering inktzwart. Het leven van ieder mens die zich niet bekeerd heeft tot God Almachtig **in** Jezus Christus is inktzwart.

De Bijbel zegt dat er niemand is die goed doet. Dat ieder mens gezondigd heeft en dat ieder mens dus gedoemd zou zijn om veroordeeld te worden in de Rechtszaal van God Almachtig. En die veroordeling is heel simpel: dat is de doodstraf. Want dat is de enige straf die staat op overtreding van Gods wet. Of ik nu veel gezondigd heb of weinig, of ik nu zware zonden hebt begaan of lichte zonden; zonde is zonde.

Het Evangelie van Jezus Christus is dat God Almachtig **in** Jezus Christus de straf die gold voor mij als mens, op Zich Zelf heeft genomen. Jezus Christus heeft vrijwillig aangeboden om te sterven in plaats van mij als de zondige mens.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Jezus Christus stierf terwijl ik mag leven, terwijl ik eigenlijk had moeten sterven. Want ik had gezondigd en Jezus Christus niet.

Dat is Genade. Want ik heb aan dit Evangelie van Jezus Christus helemaal niets bijgedragen.

-----,,-----

Conclusie:

- Doordat God Almachtig Zelf in de Persoon van Jezus Christus op deze aarde in een lichaam van vlees en bloed is gekomen;
- Doordat Jezus Christus vrijwillig de straf heeft ondergaan die op het overtreden van de wet van God Almachtig stond;
- Doordat Jezus Christus de doodstraf heeft gekregen en heeft ondergaan als zonden-loos Mens in plaats van mij als zondig mens;

Is er door God Almachtig een weg gecreeërd voor mij als zondig mens om het in orde te maken met God. En dat is:

- Door het bovenstaande verhaal te geloven en te erkennen dat ik als mens bedoeld wordt in dat stuk;
- Ik heb de wet van God Almachtig overtreden;
- Ik verdiende de straf omdat ik de wet van God Almachtig overtreden heb;
- Ik had de doodstraf verdiend;
- Ik viel onder de heerschappij van satan;

Maar doordat ik geloof dat God Almachtig **in** Jezus Christus naar deze wereld is gekomen, en omdat ik geloof dat mijn zonden daarmee weggewassen zijn, en dat al mijn ongerechtigheden gereinigd zijn door God, ben ik rechtens vrij. Vrij gesproken door God Zelf, en mag ik **LEVEN!**.

Doordat ik nu een wedergeboren Christen ben, omdat ik geloof in het Evangelie van Jezus Christus (al het bovenstaande), hoef ik niet meer aan de wet van God Almachtig te voldoen Die Hij destijds aan Mozes gegeven heeft voor Zijn volk Israël. In die zin dat ik niet meer veroordeeld kan worden door die wet. Want ook **ik** kan die wet nooit in zijn geheel en totaal en mijn hele leven lang houden. Maar daar waar ik vandaag de dag die wet van God overtreed, wordt deze overtreding niet op 'mijn lijst met aanklachten' in mijn strafdossier geschreven, omdat 'mijn lijst met aanklachten' in mijn strafdossier schoongemaakt is, elke keer weer opnieuw schoongemaakt wordt door het Bloed dat Jezus Christus heeft laten vloeien aan het Kruis van Golgatha. (Kol. 2:13-14)

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Want als Paulus in Gal. 2:19 schrijft dat ik **met** Jezus Christus gestorven ben, dan betekent dit dat mijn oude 'ik' weg is. Morsdood, deze bestaat niet meer. En als er staat geschreven dat ik **in** Jezus Christus weer ben opgestaan, dan betekent dit dat God Almachtig mij ziet staan **door** Zijn Zoon Jezus Christus heen. God ziet dus Jezus Christus staan, zonder zonden, en daardoor ziet Hij mij óók staan zonder zonden.

-----...-----

De religieuze Joden in de tijd dat Jezus Christus hier op aarde leefden, konden het bovenstaande niet erkennen en herkennen omdat hun geestelijke leiders (de Farizeeërs) Jezus Christus afgewezen hadden.

En dan kom ik bij het thema **dwaalleraars**:

Er waren echter Joden die zich bekeerden tot Jezus Christus, die het Evangelie van Jezus Christus wél geloofden, en die tot volgelingen werden van Jezus Christus. Dit tot grote woede van de Farizeeërs die hun macht op het volk zagen verdampen, en alles in het werk stelden dat deze bekeerde Joden, de Messiaanse Joden genaamd, geen té grote en machtige groep werd. Want dat zou het einde betekenen van de macht van de Farizeeërs.

In Hand. 11:2-3 kan ik lezen dat de Mesiaanse Joden zich nog steeds hielden aan de besnijdenis en zij vierden ook elke week de sabbatdag. Dit waren de twee Oud Testamentische herkenningstekens waaraan het volk Israël altijd te herkennen zou zijn. En deze herkenningstekens zijn er nog steeds, want ook de Joden van vandaag de dag besnijden zich nog steeds en houden ook de sabbatdag.

Paulus echter sprak tot de 'heidenen' en de niet gelovige Israëlieten, en vertelde hen dat Jezus Christus met Zijn dood en opstanding de wet van God Almachtig vervuld had; dat die besnijdenis niet meer nodig was. Want stelde Paulus: Geen één mens kan de wet van God houden, en omdat overtreding van één van de geboden een overtreding van de hele wet is (Jak. 2:10), overtreedt **elk** mens die wet.

Dus bekeerde 'heidenen' en bekeerde andere mensen **hoeven** de wet van God Almachtig die aan Mozes gegeven is voor het volk Israël niet te houden, want Jezus Christus heeft deze wet vervuld.

Die stelling bracht grote verwarring onder de Messiaanse Joden. Want als Jood hadden zij zich toch altijd besneden, en als Jood hadden zij toch altijd de sabbat gevierd?

Gal. 2:19 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Hand. 11:2-3 En toen Petrus naar Jeruzalem gegaan was, bestreden zij die van de besnijdenis waren, hem en zeiden: U bent binnengegaan bij mannen die onbesneden zijn, en u hebt met hen gegeten.

Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

Wat Paulus stelde was, dat de **rechtvaardiging** met God Almachtig **alleen** maar kon plaatsvinden op basis van het geloof in het Evangelie van Jezus Christus (Gal. 2:16, Rom. 3:28, Rom. 3:20, Gal. 3:11). De **rechtvaardiging met God** kon de mens zelf niet en nooit tot stand brengen. Ook niet voor een klein gedeelte, door te stellen dat de besnijdenis en de sabbatsrust in ere werden gehouden. De rechtvaardiging met God is een actie van God naar mij als mens toe. Daar heb ik geen enkele inbreng in, in die vorm dat ik kan stellen dat ik door mijn levenswijze hier op aarde toch ook **zelf** wel iets gedaan heb aan mijn eigen behoud.

Dàt zou namelijk de grootheid van God Almachtig aantasten en dat zou het offer dat Jezus Christus gebracht heeft ter discussie stellen. Zo in de trant van: *'Ja, Jezus Christus is wel aan het kruis van Golgotha gestorven, maar dat was nog niet genoeg. Ik moet door mij te besnijden en door het houden van de sabbat daar mijn deel ook nog aan toevoegen'*

En dàt laatste was de stelling van de dwaalleraars waar Paulus in al zijn brieven zo tegen tekeer gaat. **Rechtvaardiging met God Almachtig komt alleen door het geloof in Jezus Christus.** En niets anders; punt uit. En iederen die beweert dat ik als mens zelf iets moet bijdragen aan mijn redding en verlossing door Jezus Christus is een dwaalleraar; punt uit. Dat is ook de betekenis van het woordje *'genade'*. Ik heb er helemaal niets aan gedaan. Er is niets van mij zelf bij.

-----...-----

Wil dat alles nu zeggen dat de wet die God Almachtig gegeven heeft aan Mozes in de woestijn voor Zijn volk Israël nu helemaal weg is?

Absoluut niet.

Ten eerste heeft Jezus Christus die wet vervuld, niet weggegaan. (Zie ook Matt. 5:17-20) De wet van God Almachtig is nog steeds het wetboek van strafrecht waarlangs de *'lijst met aanklachten'* uit het strafdossier van alle mensen gelegd wordt. Van gelovigen **en** ongelovigen. Maar die *'lijst met aanklachten'* van de gelovigen is **LEEG**. Dus **kàn** God de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken. Er valt niets te veroordelen als die *'lijst met aanklachten'* leeg is. En satan kan claimen wat hij wil, maar mijn *'lijst met aanklachten'* is **LEEG**, dus behoort ik hem niet meer toe, maar behoort ik Jezus Christus toe.

Ten tweede doe ik nu de dingen die God Almachtig van mij vraagt (ook die uit de wet) uit **LIEFDE** voor Hem. Net zoals ik graag dingen doe voor Sonja, mijn echtgenote. Omdat ik haar blij wil zien en gelukkig wil zien, doe ik voor haar de dingen die zij graag wil.

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Rom. 3:28 Wij komen dus tot de slotsom dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt zonder werken van de wet.

Rom. 3:20 Daarom zal uit werken van de wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. Door de wet is immers kennis van zonde.

Gal. 3:11 En dat door de wet niemand gerechtvaardigd wordt voor God, is duidelijk, want de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

Matt. 5:17-22 Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen. Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is. Wie dan een van deze geringste geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en onderwijst, die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen. Want Ik zeg u: Als uw gerechtigheid niet overvloediger is dan die van de schriftgeleerden en de Farizeeën, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan.

Niet omdat het **moet**, maar omdat ik van Sonja houd tot in het diepst van mijn genen. Er is geen haar op mijn hoofd die Sonja tekort zou willen doen, of haar zou willen kwetsen.

Zo is dat met God Almachtig **in** Jezus Christus ook. Mijn agapé liefde (Goddelijke liefde) voor God is zó groot, dat ik **alles** voor Hem over heb. Niet omdat ik het **moet**, niet omdat ik daardoor gerechtvaardigd zou kunnen worden met God, maar alleen omdat ik **LIEFDE** heb gekregen voor Hem. Om alles wat God voor mij heeft gedaan.

-----...-----

Paulus schrijft in Titus 1:10 dat de dwaalleraars opstandige mensen zijn, die zinloos praten, die andere mensen misleiden, vooral die van de besnijdenis zijn. En in vers 13 schrijft Paulus aan Timotheüs om **streng** te zijn tegen dit soort mensen opdat hen de mond gesnoerd moet worden (11), omdat zij hele huisgezinnen in verwarring brengen door te leren wat onbehoorlijk is. Deze dwaalleraars zijn leugenaars, kwade beesten, luie buiken (12). En zij houden zich alleen bezig met Joodse verzinsels en geboden die mensen van de waarheid aftrekken.

Dat zijn mij nogal kwalificaties. Maar als ik deze leg naast de kwalificaties van Jezus Christus en Johannes de Doper, dat Farizeeërs 'adderengebroed' zijn en dat zij 'witgekalkte graven' zijn, dan past dit wel bij elkaar. Want Farizeeërs en Sadduceeërs waren dwaalleraars. Zij leerden de gelovigen dingen te doen die helemaal niet avn Gdo Almachtig geboden waren. Juist zijzelf werden vaak beter van al die geboden en verboden. Was het al niet in materiële zijn, dan toch zeker wat status aangaat.

Het feit dat Paulus ook schrijft dat het deze dwaalleraars om schandelijke winst gaat, geeft volgens mij weer aan wat de werkelijke leer van de Farizeeërs was als kerkelijke leiders. En ook Jezus Christus valt hen hier op aan (Matt. 23:14))

De rechtvaardiging met God Almachtig **in** Jezus Christus maakt zondige en onreine mensen als ik, **rein**. En als ik rein ben verklaard door het Evangelie van Jezus Christus, dan zijn alle dingen rein voor mij (Hand. 11:4-9, waarin Petrus een visioen van God krijgt en waarin hij alles mag eten wat God geschapen heeft, reine en onreine dieren).

Als ik echter God Almachtig **in** Jezus Christus afwijs, dan geldt de wet van God die Hij aan Mozes heeft gegeven voor Zijn volk Israël nog steeds. En door mijn overtredingen van die wet van God ben ik onrein geworden, en doordat ik dan onrein ben is alles onrein in mij en aan mij.

📖 Titus 1:10-16 Want er zijn ook veel opstandigen, mensen die zinloos praten en misleiders, vooral die van de besnijdenis zijn. Men moet hun de mond snoeren. Zij brengen hele huisgezinnen in verwarring, door te leren wat onbehoorlijk is, om schandelijke winst. Een van hen, hun eigen profeet, heeft gezegd: Kretenzen zijn altijd leugenaars, kwade beesten, luie buiken. Dit getuigenis is waar. Wijs hen daarom streng terecht, opdat zij gezond zullen zijn in het geloof, en zich niet zullen bezighouden met Joodse verzinsels en geboden van mensen die zich van de waarheid afkeren. Alle dingen zijn wel rein voor hen die rein zijn, maar voor hen die bezoedeld en ongelovig zijn, is niets rein, maar hun verstand en ook hun geweten zijn bezoedeld. Zij belijden dat zij God kennen, maar zij verloochenen Hem met hun werken, aangezien zij verfoeilijk zijn en ongehoorzaam en tot elk goed werk ongeschikt.

📖 Matt. 23:14 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u eet de huizen van de weduwen op, en voor de schijn bidt u lang; daarom zult u een des te zwaarder oordeel ontvangen.

Dus ook mijn verstand en mijn geweten.

Dan kan ik nog steeds zeggen dat ik God Almachtig kén, maar door mijn levenswijze, mijn houding, door datgene dat ik doe, **bewijs ik** dat ik verfoeilijk ben en ongehoorzaam en ongeschikt voor elke goed werk.

Conclusie:

Ik ben in dit Bijbelgedeelte uitgebreid ingegaan **hoe** het Evangelie van Jezus Christus tot stand is gekomen, en wat de gevolgen voor mij zijn wanneer ik dit Evangelie **aanneem**. Dat ik Jezus Christus aanneem als mijn Redder en Verlosser.

Ook ben ik uitgebreid ingegaan wat het gevolg is als ik het Evangelie van Jezus Christus **NIET** aanneem en dat ik Jezus Christus dus afwijs als mijn Redder en Verlosser.

En ook ben ik uitgebreid ingegaan wat het gevolg is als ik met mijn ene been nog in de wereld wil blijven staan (in mijn 'oude' leven) en met mijn andere been in Jezus Christus wil zijn. Dus als ik de wetten en geboden **moet** toepassen in mijn nieuwe leven *in* Jezus Christus.

Al deze zaken beschrijft Paulus in dit Bijbelgedeelte om Titus te vertellen dat het Christelijke leven geen 'bijbaantje' is.

Ik bekeer mij tot God Almachtig **in** Jezus Christus **of** ik wijs Hem af (Matt. 6:24). Ik leef door het aannemen van het Evangelie van Jezus Christus weer onder de heerschappij van God Almachtig, **of** ik blijf onder de heerschappij van satan.

En als ik niet kies, dan heb ik toch gekozen. Want vanaf het moment dat de eerste mens gezondigd heeft, is de heerschappij over deze aarde in handen van satan gekomen. Dat is een **default** status van de mens als hij geboren wordt in een lichaam van vlees en bloed, hier op aarde.

En meer keuzes zijn er niet!

 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Titus

Hoofdstuk 2

Christelijke levenswandel

Af en toe bezondig ik mij wel eens aan de gedachten dat het vroeger allemaal veel beter was als de dag van vandaag. Als de Bijbel spreekt over '*de laatste dagen*' of '*het eind de tijden*' dan wordt daar de tijd mee bedoelt vlak Jezus Christus terugkomt. En dan mag ik graag naar vandaag de dag kijken. En ik ben zeker niet de enige, want hoevaak hoor ik niet dat het '*één minuut voor twaalf is*'. En iedere keer is de boodschap hetzelfde: Jezus Christus komt nú snel terug, kijk maar om je heen. En dan wordt er gewezen naar alle onrechtvaardigheid, geweld, oorlogen aardbevingen zedeloosheid, onreinheid, wetteloosheid en noem alle kenmerken maar op die de Bijbel beschrijft. Het past allemaal op vandaag de dag.

Maar tijdens het schrijven van *Mijn mijmeringen* kwam bij mij ineens de gedachte op **hoe** bijvoorbeeld Paulus al die slechte kenmerken van de '*die laatste dagen*' zó nauwkeurig kan benoemen. En gaandeweg door zijn brieven heen, zijn dat er nogal wat.

Zouden al die slechte dingen die '*de laatste dagen*' kenmerken, óók al in de tijd van Paulus hebben plaatsgevonden?

Ik denk het wel. Kijk alleen maar wat Paulus schrijft in Rom. 1:18-32. Als die slechte zaken in de tijd van Paulus **niet** bestonden, dan zou hij er ook niet over hebben kunnen schrijven. Dan zou Paulus bijvoorbeeld Timotheüs en Titus daar ook niet voor hoeven te waarschuwen.

Ik denk daarmee dat het begrip '*de laatste dagen*' toch veel breder is dan ik mij altijd gedacht heb.

-----,-----

Paulus spoort Titus aan om bij alles wat Titus doet, Jezus Christus vóór te leven. En als ik dan wil weten hoé Jezus Christus leefde, dan hoef ik alleen maar de Bijbel open te slaan en de vier Evangelien te lezen.

Als ik kijk hoé Jezus Christus leefde, dan zie ik in ieder geval vier hoofdzaken (voor mij in ieder geval):

1. In **alles** wat Jezus Christus doet en zegt, kijkt Hij eerst naar God Almachtig in de hemel, want Jezus Christus zegt alleen die dingen die Hij God heeft horen zeggen, en Hij doet alleen die dingen die Hij God heeft zien doen (Joh. 8:38; Joh. 12:49, Joh. 14:24, Joh. 5:19);
2. Jezus Christus is niet op aarde gekomen om gediend te worden, maar om te dienen (Matt. 20:28);
3. Jezus Christus is opgevoed in de hemel (Spr. 8) en spreekt de hemelse woorden en denkt in hemelse taal (zie het gesprek tussen Jezus Christus en Nicodemus in Joh. 3:1-21);
4. Jezus Christus kwetst niemand, maar is wél heel erg duidelijk; zie het gesprek tussen Jezus Christus en de rijke jongeman (Mark. 10:17-31);

In de hemel, bij God Almachtig, is **niets** duisters (I Joh. 1:5). Slechte eigenschappen bestaan er niet. Ik denk dat de hemel nog een overtreffende trap is van alles wat bescheven staat in de Bijbel over het paradijs bijvoorbeeld.

Satan heeft de eerste mens '**ādām**' zover gekregen dat deze zich tégen God Almachtig keerde. En daarmee heeft satan de heerschappij over deze wereld gekregen (Luk. 4:6). En aangezien satan geschapen is door God om te verwoesten (Jes. 54:16), want hij is een verwoester, heeft satan deze wereld vol met zijn gif gespoten. En dat alles met maar één doel en dat is om de schepping van God grondig en totaal te verwoesten.

Laat het beeld duidelijk zijn: Geweld, oorlogen, natuurrampen, ziekte, armoede, dood, verdriet, pijn en noem maar, zijn **NIET van God Almachtig** gegeven. Zij zijn de wereld ingekomen doordat satan de heerschappij over deze wereld had overgenomen, omdat de mens gezondigd had. Dat wil niet zeggen dat God deze kwalijke zaken niet gebruikt. Maar dan is het altijd om de mens weer tot Hem te roepen. God gebruikt óók de kwalijke dingen in het leven, maar ten goede!

Dus alles wat geschreven is onde de term '*de laatste dagen*', komt in oorsprong van satan af en **niet van God Almachtig**. Want als er in God niets van duisternis gevonden kan worden (I Joh. 1:5), dan kàn God helemaal niet vereenzelvigd worden met duistere zaken.

-----,-----

Joh. 8:38 Ik spreek over wat Ik bij Mijn Vader gezien heb; u doet dus ook wat u bij uw vader gezien hebt.

Joh. 12:49 Want Ik heb niet uit Mijzelf gesproken, maar de Vader, Die Mij gezonden heeft, Hijzelf heeft Mij een gebod gegeven wat Ik zeggen en wat Ik spreken moet.

Joh. 14:24 Wie Mij niet liefheeft, neemt Mijn woorden niet in acht; en het woord dat u hoort, is niet van Mij, maar van de Vader, Die Mij gezonden heeft.

Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

I Joh. 1:5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is.

Luk. 4:6 En de duivel zei tegen Hem: Ik zal U al deze macht en de heerlijkheid van deze koninkrijken geven, want die is aan mij overgegeven en ik geef die aan wie ik maar wil;

Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Als er iemand is die in oorlogstijd geboren is, en zijn hele leven in een oorlogssituatie geleefd heeft (in gebondenheid), dan kan hij veel over 'de vrijheid' gehoord hebben, en hij kan zich proberen om daar een voorstelling van te maken, om daar met alles wat hij in zich heeft naar verlangen, maar in de diepte **wéét hij niet** wat vrijheid is.

Als er daarentegen iemand is die in vrijheid geboren is, en jarenlang in vrijheid geleefd heeft, en dan in een oorlogssituatie terechtkomt (gebondenheid), dan **wéét hij** wat vrijheid betekent, want hij heeft het meegemaakt.

Ik als mens ben geboren als die eerste persoon in bovenstaand voorbeeld. Ik ben geboren in een wereld die onder de heerschappij van satan staat, ik leef mijn hele leven al in een wereld die onder de heerschappij van satan staat, in gebondenheid dus. Want zoals de Farao van Egypte het volk Israël in slavernij hield, zo houdt satan de wereldbevolking in slavernij.

Jezus Christus is als die tweede persoon in bovenstaand voorbeeld. Jezus Christus heeft Zijn leven voordat Hij hier op aarde kwam in vrijheid geleefd bij God de Vader. Als Jezus Christus dan hier op aarde komt, dan kan Hij het verschil tussen vrijheid en gebondenheid als geen ander weten. En dat lees ik ook in de Bijbel dat Jezus Christus, bij alles wat Hij doet steeds weer omhoog kijkt, naar Zijn Vader. Want dààr is de vrijheid.

Die gebondenheid waar ik over schreef in dat eerste voorbeeld is als een gif van satan, dat zich in **alle** terreinen van mijn leven heeft genesteld. In mijn eigen leven, in mijn werk, in mijn lichaam, in de kerkelijke gemeente, in alle wereldse organisaties en instellingen. Want **overal** kom ik in situaties die mij de vrijheid van leven ontnemen of willen ontnemen.

Bij het schrijven van *Mijn mijmeringen* over de vier Evangeliën is het mij opgevallen dat de mensen in de tijd dat Jezus Christus hier op aarde leefden, er helemaal **niet** gek van stonden te kijken dat **alle** ziekten die Jezus Christus geneest, veroorzaakt werd door **demonen**, de knechten van satan. Want in alle gevallen spreekt Jezus Christus die demon aan om de persoon waar die demon zich in had genesteld, te verlaten.

Daarom kan Paulus ook in Ef. 6:12 schrijven dat ik niet te strijden heb tegen mensen van vlees en bloed, maar dat ik te strijden heb tegen de demonen, de knechten van satan.

Vandaag de dag wil men dat absoluut niet meer horen. En Christenen al helemaal niet. Want wordt er gezegd: 'ik ben vrijgekocht en betaald met het Bloed van Jezus Christus', en dat is natuurlijk ook zo.

 Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Maar dat ik **vrijgekocht** ben, betreft mijn geest. Mijn vrijgekochte geest zit nog steeds gevangen in mijn lichaam van vlees en bloed dat leeft in deze wereld die onder de heerschappij van satan staat.

Als dit niet zo zou zijn, dan zouden Christenen **nooit** meer zondigen. Dan zouden Christenen **nooit** meer iets slechts zeggen, denken of doen. Dan zouden Christen **nooit** meer ziek zijn, **nooit** meer met geweld en zorg te maken hebben. **Nooit** meer, zolang zij nog in dit lichaam van vlees en bloed leven op deze aarde.

Zeg dat maar eens tegen een Christen: *'Jij bent ziek, satan gaat wel erg tekeer in jouw lichaam van vlees en bloed'*. Of *'jij hebt te maken met armoede, het is satan die dat in jouw leven teweeg brengt'*.

Maar het is wél zo. En een goed begrip van wat mijn vrijheid in Jezus Christus hier op aarde, in mijn lichaam van vlees en bloed, betekent is **absoluut noodzakelijk** om mij ertegen te kunnen weren.

Als wedergeboren Christen moet ik mijn lichaam van vlees en bloed goed verzorgen, want er staat geschreven in I Kor. 6:19 dat mijn lichaam een tempel van de Heilige Geest is. Maar dat wil **niet** zeggen dat ik mijn lichaam van vlees en bloed moet gaan vereren en als een god moet gaan behandelen, ten koste van alles.

Het is God Almachtig alleen Die bepaalt wanneer ik mijn aardse tent hier op aarde afleg (II Kor. 5:1), en dat mijn lichaam van vlees en bloed dus sterft. Niet **ik** bepaal dat, en zelfs **satan** heeft daar niets over te zeggen. Satan kan mijn lichaam van vlees en bloed 'doodziek' maken, maar het leven afnemen kan hij niet (Job. 2:6).

Het Christelijke leven waar Jezus Christus over spreekt, waar alle apostelen over spreken is een leven waarin het bovenstaande werkelijkheid is.

Als wederboren Christen moet ik dit leven hier op aarde, **in mijn lichaam van vlees en bloed**, los kunnen laten, want het is helemaal niet van mij. En alhoewel ik mijn lichaam goed moet verzorgen, mag en kan dit niet ten koste van alles gaan. Want het is God Almachtig die bepaalt wanneer ik thuis kom. En is dit op jonge leeftijd, of in mijn ogen op een jonge leeftijd, dan moet ik weten dat God alles in Zijn hand heeft. Want in Jes.; 57:1-2 ^(Het BOEK) zegt God Zelf dat Hij mensen soms op jonge leeftijd thuis haalt, om hen voor **erger leed** te behoeden.

 I Kor. 6:19 *Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?*

 II Kor. 5:1 *Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.*

 Job 2:6 *En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.*

 Jes. 57:1-2 ^{HET BOEK} *Rechtvaardige mensen verdwijnen; de vromen sterven te vroeg, maar niemand schijnt zich er iets van aan te trekken of zich af te vragen waarom dat gebeurt. Niemand schijnt te beseffen dat God hen wegneemt voordat de kwade dagen komen. Zij zullen in vrede rusten, allen die in hun leven de rechte weg bewandelen.*

 Jes. 57:1-2 *De rechtvaardige komt om, en er is niemand die het ter harte neemt. De goedertieren mensen worden weggenomen, zonder dat er iemand op let dat de rechtvaardige weggenomen wordt vóór het onheil. Hij zal ingaan in de vrede; zij zullen rusten op hun slaappleatsen, een ieder die in zijn oprechtheid wandelt.*

Als ik, als wedergebroen Christen, de woorden van Paulus uit Fil. 1:21 **écht eigen maak**, dan is het leven hier op aarde in mijn lichaam van vlees en bloed, een prachtig iets. Want dan kan ik de goede werken doen die God Almachtig voor mij heeft voorbereid (Ef. 2:10). Want dààrom ben ik geschapen!

Ik ben niet geschapen om het mijn lichaam van vlees en bloed zo heerlijk mogelijk te maken, door alles wat ik doe in mijn leven tot eer en glorie van mijn lichaam van vlees en bloed te laten zijn. Zelfs mijn huwelijk, zelfs mijn kinderen en kleinkinderen, zelfs mijn werk, zelfs mijn vakanties en mijn heerlijke leven, zijn **NIET** bedoeld voor mijn lichaam van vlees en bloed. Ik ben geschapen om de goede werken te doen die God voor mij heeft voorbereid.

En wil ik weten wat die goede werken dan zijn?

Dan moet ik kijken naar Jezus Christus. En Jezus Christus is gekomen om de mensen **de komst van Koninkrijk van God** aan te kondigen en om de mensen te onderwijzen dat zij zich moesten **bekeren**. (Matt. 4:17). Net als Johannes de Doper trouwens, (Matt. 3:1-2).

Als God Almachtig vindt dat mijn taak er hier op aarde op zit, en mij thuis haalt, dan moet ik niet alles uit de kast halen om mijn leven te rekken. Als God mij thuishaalt, dan heb ik pure winst (Fil. 1:21), want dan zal ik écht ervaren wat vrijheid is, als ik in de nabijheid van mijn Heer en Heiland mag leven.

Betekent dit dan dat ik mijn leven hier op aarde maar niets vind?

Als dàt hetgene is dat is blijven hangen van alles wat ik hierboven geschreven heb, dan is het niet goed gelezen en begrepen.

Ik houd van dit leven, ik houd van mijn vrouw en kinderen en kleinkinderen met een **onvoorwaardelijke** liefde. Ik houd van alles wat ik meemaak en mag doen. Maar **ik wéét** dat mijn leven hier op aarde een 'fase' is, waar ik doorheen moet om aan God Almachtig te laten zien dat ik werkelijk een Kind van Hem ben. Zodat het plan van God in en met mij doorgang kan vinden.

Vandaar de woorden van Paulus in Fil. 1:21 Het leven hier op aarde is goed, want dan kan ik aan het werk voor Jezus Christus. Maar het leven straks bij Hem in de hemel gaat bóven alles uit, dat is pure winst.

-----...-----

☞ Fil. 1:21 Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Matt. 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

☞ Matt. 3:1-2 In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea, en zei: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

Paulus roept Titus op om de Christenen op Kreta het bovenstaande te leren. Het gaat niet om hen, het gaat niet om mij, alles in mijn leven draait om **God Almachtig in Jezus Christus**. Want alles op deze aarde is vergiftigd door satan, die alles kapot maakt en gemaakt heeft. Want hij is een verwoester.

Satan probeert mij als wedergeboren Christen te verleiden, zoals hij de eerste mens '**ādām**' ook verleid heeft. Dat betekent dat hij **alle** zeer goede (Gen. 1:31) eigenschappen die God Almachtig in de mens gelegd heeft, om te draaien tot slechte en kwalijke eigenschappen:

- Beheerst zijn tegenover onbeheerst zijn;
- Eerbaar zijn tegenover oneerbaarheid;
- Gezond in het geloof in het Evangelie van Jezus Christus tegenover ongezond zijn in het geloof;
- Gezonde liefdesrelaties tegenover ongezonde liefdesrelaties;
- Volhardend zijn tegenover niet volhardend zijn;
- Gelovig zijn tegenover ongelovig zijn;
- Goedspreken tegenover het kwaadspreken;
- Matig zijn in alcoholgebruik tegenover het te goed doen aan allerlei verslavingen, als alcohol, drugs, seks, geld en dergelijke;
- Het goede vóórleven en onderwijzen tegenover het niet goede vóórleven en onderwijzen;
- Verstandig zijn tegenover onverstandig zijn;
- De echtgenoot trouw en lief te hebben tegenover de echtgenoot haten en hem ontrouw te zijn;
- Mijn kinderen lief te hebben tegenover mijn kinderen van mij afstoten;
- Bezonnenheid tegenover onbezonnenheid;
- Kuis en zedig zijn tegenover onkuis en verleidelijk zijn;
- Het huishouden goed bestieren tegenover het huishouden verwaarlozen;
- Onderdanig zijn aan mijn echtgenoot tegenover dominant en bazig zijn;
- Goede werken doen tegenover verkeerde werken doen;
- Zuiverheid tegenover onzuiverheid;
- waardigheid tegenover onwaardigheid;
- oprechtheid tegen oneerlijkheid;
- Gezonde woorden spreken tegenover leugens en onwaarheden spreken;
- Boven alle kritiek verheven zijn tegenover een slecht imago hebben;
- Goed bekend staan tegenover slecht bekend staan;
- Goede werknemers zijn tegenover slechte werknemers zijn;
- Hun werkgevers ter wille zijn tegenover hun werkgevers benadelen;
- Niet tegenspreken tegenover wel tegenspreken;
- Niet stelen tegenover wel stelen;

 Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

Dat **alles**, opdat het Woord van God Almachtig **niet** gelasterd wordt (Titus 2:5) en opdat het onderwijs van God, onze Zaligmaker, in **alles** tot sieraad zal strekken (Titus 2:10)

Paulus maakt in zijn brief aan Titus onderscheid tussen oudere mannen, oudere vrouwen, jongere vrouwen en jongere mannen. Ik wil dat onderscheid bewust **niet** maken.

Al de zeer goede eigenschappen die God Almachtig in de mens gelegd heeft en die Paulus in dit Bijbelgedeelte zo noemt, **behoren een wedergeboren Christen toe, en behoren hem eigen te zijn**. Of deze nu een man of een vrouw is, of deze nu oud of jong is.

Daarbij komt dat ik Sonja en mijzelf als een **onverbrekelijke eenheid** beschouw. (Gen. 2:24). Als een schoteltje dat in twee delen met twee componentenlijm aan elkaar geplakt is, en dat wanneer het stuk valt, nooit op die eerste breuklijn kapot zal gaan (Gen. 2:18)

De zalmakende genade van God

Titus heeft geruime tijd met Paulus en Timotheüs opgetrokken, nadat hij Paulus heeft leren kennen in de geboortestad van Paulus, Tarsus. (Gal. 2:1)

Titus zal het onderwijs dat Paulus gaf over het Evangelie van Jezus Christus dus ook wel meerdere malen gehoord hebben, nadat Titus zelf eerst tot bekering was gekomen, ondanks dat hij een Griek was (Gal. 2:3). Toch vindt Paulus het schijnbaar noodzakelijk om het Evangelie van Jezus Christus nog een keer beknopt en helder uit te leggen aan Titus. Want in Titus 2:11-14 beschrijft Paulus de kern van het Evangelie.

Het Evangelie van Jezus Christus is dat God Almachtig Zelf **in** de persoon van Jezus Christus, **in** een lichaam van vlees en bloed naar deze wereld is gekomen, om als **Mens** hier op aarde rond te wandelen en als **Mens** de wet van God in **al zijn geledingen** en voor Zijn hele leven te houden.

Want satan claimt de mij als mens (en de hele wereldbevolking) voor zichzelf omdat ik op aarde de wet van God Almachtig overtreden heb. En omdat er op het overtreden van de wet van God maar één straf staat (Jak. 1:15, Rom. 6:23), de doodstraf, is dat ook de **claim** van satan voor God.

Titus 2:5 bezonnen te zijn en kuis, te zorgen voor hun huishouden, goed te zijn, hun eigen mannen onderdanig te zijn, opdat het Woord van God niet gelasterd wordt.

Titus 2:10 dat ze niets ontvreemden, maar hun alle goede trouw bewijzen, opdat zij het onderwijs van God, onze Zaligmaker, in alles tot sieraad mogen strekken.

Gen. 2:24 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.

Gen. 2:18 Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem.

Gal. 2:1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

Gal. 2:3 Maar zelfs Titus, die bij mij was, werd niet gedwongen zich te laten besnijden, hoewel hij een Griek was.

Titus 2:11-15 Want de zalmakende genade van God is verschenen aan alle mensen, en leert ons de goddeloosheid en de wereldse begeerten te verloochenen en in deze tegenwoordige wereld bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig te leven, terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus. Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou vrijkopen van alle wetteloosheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.

Op pag. 16-18 heb ik een vergelijking gemaakt tussen het 'Nederlandse Rechtsysteem' en het 'Godelijk Rechtsysteem'. En die beide Rechtsystemen die verschillen maar op één punt van elkaar, en dat is dat het 'Nederlandse Rechtsysteem' zogenaamde **gedifferentieerde** straffen kent, en het 'Godelijk Rechtsysteem' ken maar één straf, en dat is de doodstraf.

Wanneer ik in Nederland een 'lichte' overtreding bega, dan krijg ik een waarschuwing of een boete. Heb ik een zwaardere overtreding begaan, dan krijg ik een taakstraf, en heb ik de zwaarste overtredingen begaan, dan krijg ik een gevangenisstraf. Dat is gedifferentieerd straffen.

De doodstraf is in Nederland al in 1870 afgeschaft (op het oorlogsrecht na), maar het heeft nog tot 1983 geduurd voordat de doodstraf ook uit de grondwet gehaald is.

Kern van het bovenstaande verhaal is dat er **straf volgt op het overtreden van de wet**. Dat is Nederland zo en dat is in Gods Rechtsysteem ook zo.

Maar omdat er niet één mens op aarde is geweest die de wet van God Almachtig in zijn hele leven nog **nooit** heeft overtreden (Ps. 14:1,3 Rom. 3:10, Ps. 53:2-4, Openb. 5:3-4), zou dit betekenen dat de hele mensheid **ten dode** was opgeschreven, terwijl diezelfde mens de kroon op de schepping van God was en is.

Satan houdt God Almachtig aan Zijn Woord, en omdat **ieder** mens dus de wet van God overtreden heeft, eist satan dat **ieder** mens gestraft wordt voor die overtreding, dus **ieder** mens zou de doodstraf moeten krijgen. Achterloppende reden voor satan was natuurlijk dathij daarmee Gods werk vernietigd had. Want de mens staat centraal in het reddingsplan van God voor de **hele** wereld.

Daarom is God Zelf **in de Mens** Jezus Christus naar deze aarde gekomen. Want Jezus Christus heeft tijdens Zijn hele leven hier op aarde **nooit** de wet van God overtreden. Daarom geldt die eis van satan **niet** voor Jezus Christus.

Jezus Christus is dus vrijgesproken, maar heeft Zijn vrijheid vrijwillig ingeleverd voor de gevangenschap en gebondenheid van de mensheid. En dat kón alleen wanneer Jezus Christus zou **'betalen'**. Dat betekent dat de straf die ik als mens had verdiend voor het overtreden van Gods wet, **'betaald'** moest worden door Jezus Christus. En daarom is Hij ook gestorven.

Maar satan zou satan niet zijn om deze dood op de meest gruwelijke en langzame manier te laten plaatsvinden.

Spreek over deze dingen, bemoedig en wijs met alle gezag terecht. Laat niemand u verachten.

☞ Jak. 1:15 Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, baart ze de dood.

☞ Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

☞ Psalm 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.

☞ Rom. 3:10 er is niemand die goeddoet.

☞ Psalm 53:2-4 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, zij bedrijven gruwelijk onrecht; er is niemand die goeddoet. God heeft uit de hemel neergezien op de mensenkinderen, om te zien of er iemand verstandig was, iemand die God zocht. Ieder van hen heeft zich afgekeerd, tezamen zijn zij verdorven, er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.

☞ Openb. 5:3-4 Maar er was niemand in de hemel en ook niet op de aarde of onder de aarde die de boekrol kon openen of hem inzien. En ik huilde erg, omdat er niemand werd gevonden die het waard was die boekrol te openen, te lezen of in te zien.

Feit is in ieder geval dat Jezus Christus betaald heeft voor mij als zondig mens. En niet alleen voor mij, maar in principe voor alle mensen, want alle mensen zijn door God Almachtig geschapen.

Jezus Christus stierf aan het kruis van Golgotha in plaats van mij.

Waar satan echter **geen** rekening mee had gehouden is dat God Almachtig **in** Jezus Christus **een scheppend God** is, en dat Hij de macht heeft om het leven op te nemen en weer af te leggen. (Joh. 10:17-18). En daarom kon Jezus Christus ook weer uit de dood opstaan. De doodstraf, de dood, het werktuig van satan, had geen **'vat'** op Hem, want Hij was en is God Zelf.

Het Evangelie van Jezus Christus is nu dat wanneer ik erken dat ik zelf fout ben geweest en eigenlijk de doodstraf had moeten krijgen; wanneer ik erken dat God Almachtig Zelf **in** de Persoon van Jezus Christus die straf voor mij betaald heeft aan het kruis van Golgotha; dat ik daarvoor dan de Redding en de Verlossing van Jezus Christus gekregen. Ik ben **gered** door Jezus Christus van de dood en hij heeft mij **verlost** van de heerschappij die satan op mij had vanwege de oerzonde van de eerste men, en vanwege mijn eigen zonden.

Dàt is het Evangelie van Jezus Christus. En daar hoeft ik helemaal geen raket-geleerde voor te zijn om dat te begrijpen. Het is een wilskeuze van mij of ik God Almachtig **in** Jezus Christus geloof, of dat ik satan geloof. Want zó scherp ligt die lijn. Er is géén andere keuze mogelijk.

Paulus spoort Titus aan in Titus 2:15 om **dat** Evangelie van Jezus Christus, helder en duidelijk verder te vertellen. Wat de hoorders daarmee doen is hun zaak en hun verantwoordelijkheid. Dat was in de dagen van Paulus zo, en dat is in mijn dagen, anno 2020, nog steeds zo.

En of ik nu geloof of niet, of ik nu religieus ben of niet, of ik nu rijk of arm ben, man of vrouw, jong of oud, gelovend in de natuur of niet, gelovend in het universum of niet, de keuze bestaat maar uit **twee** mogelijkheden. God Almachtig **in** Jezus Christus of satan. (Matt. 6:24)

Als ik niet kies, dan blijft mijn default status in tact. En die default status is dat de hele aarde, inclusief mijn persoon, onder de heerschappij van satan staat. En dat geldt voor alle mensen.

Alleen een openlijke keuze vóór God Almachtig **in** Jezus Christus haalt mij onder die heerschappij van satan vandaan en plaatst mij weer onder de heerschappij van God. En aangezien God een God van leven is, mag ik dan leven. Halleluja.

📖 Joh. 10:17-18 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

📖 Titus 2:15 Spreek over deze dingen, bemoedig en wijs met alle gezag terecht. Laat niemand u verachten.

📖 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Titus

Hoofdstuk 3

Plichten jegens overheid en naasten

Als ik alle brieven van Paulus achter elkaar lees, dan kom ik heel veel herhalingen tegen. Want Paulus schrijft in bijna al zijn brieven over dezelfde onderwerpen. En dat betreft dan altijd het '*normale Christelijke leven*' (zoals ik dat noem), in en buiten de gemeente, en '*de strijd tegen de dwaalleraars*'.

Het '*normale Christelijke*' leven waarin de kenmerken centraal staan die Paulus ook aan Titus schrijft in hoofdstuk 2. En dat zijn o.a.

Beheersing, eerbaarheid, gezond in het geloof in het Evangelie van Jezus Christus staan, gezonde liefdesrelaties hebben, volharding, gelovig, goedspreken, matig zijn in alcoholgebruik, het goede vóórleven en onderwijzen, verstandig zijn, mijn echtgenoot trouw zijn en lief te hebben, mijn kinderen lief te hebben, bezonnenheid, kuis en zedig zijn, het huishouden goed bestieren, onderdanig zijn aan mijn echtgenoot, goede werken, zuiverheid, waardigheid, oprechtheid, gezonde woorden spreken, boven alle kritiek verheven zijn, goed bekend staan, een goede werknemer zijn, mijn werkgever ter wille zijn, niet tegenspreken, en niet stelen.

Die bovenstaande eigenschappen van een wedergeboren Christen **moeten** wijzen naar Jezus Christus. Jezus Christus heeft mij vóórgeleefd hoe het Koninkrijk van God Almachtig in elkaar zit, en welke mensen daar wonen en welke eigenschappen deze mensen hebben. (zie de zaligsprekingen uit de Bergrede in Matt. 5:1-12).

Ik moet het toegeven, maar die eigenschappen staan écht haaks op de eigenschappen die mensen uit de wereld hebben.

In het kort komt het '*normale Christelijke*' leven er op neer, dat ik als wedergeboren Christen het eigen '*ik*' **NIET** centraal stel in alles wat ik doe. Volgens het grote gebod van Jezus Christus (Matt. 22:36-39), heeft de wedergeboren Christen God Almachtig **in** Jezus Christus **lief** bóven alles, maar daar aan gelijk staat de liefde voor de naaste.

📖 Matt. 5:1 Toen Jezus de menigte zag, ging Hij de berg op, en nadat Hij was gaan zitten, kwamen Zijn discipelen bij Hem. En Hij opende Zijn mond en onderwees hen. Hij zei:

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden.

Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.

Zalig zijn zij die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Zalig zijn de barmhertigen, want aan hen zal barmhertigheid bewezen worden.

Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.

Zalig zijn de vredestichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden.

Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij.

Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen, want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn.

Die transformatie van het eigen 'ik' op de **eerste plaats** naar het eigen 'ik' op de **laatste plaats**, zonder deurmatje te zijn, is een wonder van de grootste orde, en kan alleen maar door de Heilige Geest van God Almachtig in mij tot stand worden gebracht. Want mijn eigen 'ik' heeft alles te maken met mijn lichaam van vlees en bloed. En wanneer dat nog één is met mijn geest, zal mijn eigen 'ik' **altijd** op de voorgrond blijven staan.

Mijn geest zit na mijn bekering tot God Almachtig **in** Jezus Christus gevangen in mijn lichaam van vlees en bloed. Mijn geest is losgemaakt door de Heilige Geest, waardoor niet meer mijn lichaam van vlees en bloed mij regeert, maar mijn geest regeert mij. En aangezien mijn 'oude' ik gestorven is met Jezus Christus, en opgestaan is in Jezus Christus, bepaalt Jezus Christus nu mijn leven. Gal. 2:19)

Alles wat met Paulus is gebeurd vanaf het moment dat Hij tot bekering kwam (Hand. 9) is een voorbeeld **hoe** dat proces verloopt. Want vóór Paulus zijn bekering was hij een Farizeeër, één van de strengste fundamentalistische geloofsgroepen in Israël, die de mensen onder hun macht hield door het opleggen van regels en inzettingen, die zo zwaar waren dat het volk die nooit konden houden, en zij zelf als Farizeeërs ook niet. (de Halacha). Maar deze Farizeeërs maskeerden hun falen bij het houden van de wet en de Halacha door nog meer druk op de mensen uit te voeren.

De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden).

*Deze Halacha was **NIET** door God Almachtig gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).*

Het strijdpunt van Johannes en Jezus Christus met de religieuze leiders was dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel. Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel.

Groot strijdpunt was ook dat de religieuze leiders die Halacha vaak zelf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichtten om zich daaraan te houden.

Over het gelijkstellen van boeken en geschriften aan de Bijbel in onze tijd heb ik al meerdere malen geschreven.

Over de strijd tussen de Farizeeërs, en in mindere mate ook de Saduceeërs, én Jezus Christus gaat het eigenlijk al vanaf het begin van de vier Evangelien. In alles wat Jezus Christus doet en zegt, laat Jezus Christus zien dat de wet én de Halacha mij niet met God Almachtig kan **rechtvaardigen**.

☞ Matt. 22:36-39 Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

☞ Gal. 2:19 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven

Ik ben ervan overtuigd dat ik vanuit mijzelf, mijn eigen 'ik' nooit op heb kunnen geven, want dat betekent werelds gezien dat ik niemand meer ben. Dat betekent dat ik mijn eigen identiteit zou opgeven, en dat is in de wereld een 'doodzonde'. Maar nogmaals: het opgeven van mijn eigen identiteit is een voorwaarde om een nieuwe identiteit in Jezus Christus aan te kunnen nemen. Twee identiteiten naast elkaar in één persoon kan niet.

-----,-----

Is het afleggen van mijn eigen 'ik' op één moment gebeurd? Als met één vingerknip?

Mijn antwoord is: Natuurlijk kan God Almachtig alles bewerken in één keer. Maar mijn ervaring is dat God dat niet doet. God gebruikt mijn slechte en donkere verleden juist om mij te veranderen.

In de Bijbel staat het verhaal beschreven van het volk Israël dat door de woestijn zwerft nadat het uit de gevangenschap in Egypte is bevrijd. En op een gegeven moment staat het volk voor de rivier de Jordaan die hen scheidt van het Beloofde land. En dan gaat God Almachtig spreken en dan zegt Hij: *'De HEERE, uw God, zal deze volken van voor uw ogen verdrijven, **maar geleidelijk**: u zult hen niet onmiddellijk kunnen vernietigen, anders zouden de dieren van het veld te talrijk worden voor u.'* (Deut. 7:22, Joz. 23:5)

Mijn transformatie van een werelds mens naar een wedergeboren Christen is **een proces** geweest. En JA, er is een moment geweest waarop ik mijzelf aan God Almachtig **in** Jezus Christus overgaf, en vanaf dat moment is de Heilige Geest van God in mij komen wonen die en heeft Hij mij stukje bij beetje veranderd. De nadruk ligt erop dat de **Heilige Geest** mij heeft doen veranderen, door mij op steeds meer terreinen van mijn leven in te laten zien dat ik niet goed bezig was.

-----,-----

Ik heb een boekje in de kast staan, dat heet: *'Ja, Kom binnen Heer'* van Annie Berents - Kardijk. En zij beschrijft dat transformatieproces op een mooie manier. Zij stelt dat mijn levenshuis een huis is met veel kamers. Dat op een gegeven moment aan de deur gebeld wordt en dat Jezus Christus aan de deur staat en **vraagt** om binnen te mogen komen. (Openb. 3:20) Let wel: Jezus Christus stormt **niet** naar binnen; Jezus Christus komt ook **niet** zonder toestemming binnen; Jezus Christus **vraagt** het mij.

Al pratende met Jezus Christus vraagt Hij of Hij mijn huis mag zien. En ik bevestig dat, en wij lopen van kamer tot kamer. Let wel! de verantwoordelijkheid en de keuze ligt bij mij als mens. Ik kan (en mag) ook weigeren.

Deut. 7:22 De HEERE, uw God, zal deze volken van voor uw ogen verdrijven, maar geleidelijk: u zult hen niet onmiddellijk kunnen vernietigen, anders zouden de dieren van het veld te talrijk worden voor u.

Joz. 23:5 En de HERE, uw God, zelf zal hen voor u uitjagen en hen voor u wegdrijven, en gij zult hun land in bezit nemen, zoals de HERE, uw God, u heeft toegezegd.

Openb. 3:20 Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij.

Als ik toestemming geef aan Jezus Christus mijn levenshuis te laten zien, dan probeer ik de '*niet opgeruimde*' kamers voorbij te gaan, net als de zolder, de kelder en de schuur. Want juist dààr staat zoveel oude troep.

Toch vraagt Jezus Christus specifiek naar de zolder en de kelder. Want Hij wil àlle ruimeten van mijn levenshuis zien en met mij opruimen. En zó wordt mijn hele huis stukje bij beetje door Jezus Christus in samenwerking met mij opgeruimd en schoongemaakt.

Nadat mijn levenshuis helemaal opgeruimd en schoongemaakt is, loopt Jezus Christus nog één keer door mijn huis, en zo komen we ook op de zolder, waar nog een oude kist staat, verroest en met grote sloten erop. Jezus Christus vraagt mij wat er in die kist zit, en ik antwoord ontwijkend: '*och, wat oude troep*', waarna Hij vraagt of Hij die oude kist mag openen. En met grotetegenzin doe ik dat, waarna Jezus Christus ook deze kist met inhoud schoonmaakt.

-----,..-----

Zoals het schoonmaken van mijn levenshuis in fasen is gebeurd, kamer voor kamer, doos voor doos, zo heeft de Heilige Geest mijn eigen '*ik*' veranderd in een wedergeboren Christen '*ik*'. De eigenschappen die bij het '*normale Christelijke*' leven horen heb ik mogen leren, stap voor stap.

In mijn geval heeft het schoonmaken van mijn levenshuis minimaal twaalf jaar geduurd. En nóg kom ik soms zaken uit het verleden tegen, die ik aan Jezus Christus moet geven en die ik moet loslaten. Ik denk dat dit proces misschien wel mijn hele leven doorgaat. Daarom zeg ik ook altijd: '*Ik ben vrij voor zover ik wéét dat ik vrij ben*'.

Een kenmerk van bovenstaand proces is óók dat Jezus Christus ***nooit*** enige druk op mij heeft uitgevoerd of dat ik moest opschieten. En als het '*schoonmaken*' mij even te zwaar werd, omdat er teveel nare herinneringen bij aan te pas kwamen, dan stopte Jezus en gaf Hij mij de ruimte om zaken te verwerken, mét Hem.

Omdat God Almachtig ***in*** Jezus Christus op deze wijze in mijn leven te werk is gegaan, is elk trauma dat ik had opgelopen, is elke nare gebeurtenis die ik heb meegemaakt, is elke kwade eigenschap die ik had, na het schoonmaken direct opgevuld door de Heilige Geest van God. Ik heb nooit, maar dan ook nooit enig verlangen gehad om achterom te kijken en terug te verlangen naar mijn situatie vóór mijn bekering.

Het gevolg van de werkwijze van God Almachtig **in** Jezus Christus is dat ik Hem ben gaan vertrouwen tot in het diepst van mijn genen. Want God heeft bewezen, dat Hij altijd met mij het beste vóór heeft gehad. Ik heb er zóveel voor teruggekregen, dat is met geen pen te beschrijven.

Gaandeweg het proces zag ik dat allemaal nog niet zo, maar ik ervoer het wel. Die rust en vrede die **alle** verstand te boven gaat, en die mijn gedachten en mijn hart bewaakt hebben (Fil. 4:7). En gaandeweg dat proces groeide mijn respect voor God Almachtig **in** Jezus Christus, en langzamerhand veranderde mijn respect in een diepe liefde voor de Heer. Een liefde die mij zover bracht om alles, en dan ook letterlijk alles van mijzelf over te geven aan Jezus Christus.

En om in de woorden van Titus 2:1 te spreken: ik kan nu alleen nog denken en spreken *'in de gezonde leer'*, en dat is voor mij het *'normale Christelijke'* leven geworden.

Als Paulus hier aan Titus schrijft dat hij de Kretenzers moet leren om onderdanig te zijn aan de overheden en machten (Titus 3:1), dan is dat voor mij geen gebod meer. Want ik weet dat wanneer ik één pink aan satan geef, door te marchanderen met de waarheid, dat satan mij in de kortse keer helemaal verslinden zal. Ik heb geen behoefte aan marchanderen, ik heb geen behoefte om de waarheid te verdoezelen. Ik heb geen behoefte om andere mensen te lasteren (Titus 3:2), wat zij mij ook aangedaan zouden hebben. Ik heb geen behoefte om te strijden omdat Jezus Christus mij door Paulus heen heeft geleerd dat ik niet te stridjen heb tegen mensen van vlees en bloed, maar tegen de machten en overheden die door mensen heenwerkt. En dan heb ik het over satan en zijn demomen (Ef. 6:12).

Jezus Christus is op deze wereld gekomen om te dienen, en niet om gediend te worden (Mark. 10:5) En dat heeft Hij mij ook geleerd. Dat betekent dat ik welwillend en zachtmoedig ben geworden.

Toen ik midden het schoonmaakproces was met Jezus Christus, gingen wij op een avond naar een bijeenkomst waar een profeet zou spreken. Misschien wel meer uit nieuwsgierigheid dan uit geloof. Maar na een paar liederen gezongen te hebben vroeg deze profeet of hij met mensen mocht bidden, en het liefst met echtparen.

Sonja en ik stonden op en hij bad voor en met ons, en hij zei, wijzend op mij: *'Jij bent net zo een driftkop en heethoofd als Mozes, die in zijn drift een Egyptenaar dood sloeg. Maar God Almachtig gaat jou veranderen tot de meest zachtmoedige mens die er mag zijn, net als Mozes'*.

☞ Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

☞ Titus 2:1 Maar u, spreek wat bij de gezonde leer past.

☞ Titus 3:1 Herinner hen eraan dat zij de overheden en machten onderdanig behoren te zijn, dat zij hun gehoorzaam zijn en dat zij tot elk goed werk bereid zijn,

☞ Titus 3:2 dat zij niemand belasteren, niet strijdlustig zijn maar welwillend, en alle zachtmoedigheid bewijzen aan alle mensen.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

☞ Mark. 10:45 Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven als losprijs voor velen.

Ik stond helemaal perplex. Hoe kon deze man dit van mij weten? Want één van mijn kwalijkste eigenschappen was mijn driftigheid, en in mijn plotseling opkomende boosheden heb ik heel veel mensen diep gekwetst, waaronder Sonja op de eerste plaats en mijn oudste zoon op de tweede plaats. En alle andere mensen op de derde plaats. Terwijl ik mij toch al bekeerd had tot God Almachtig **in** Jezus Christus.

Oók deze avond, met die profeet, is een deel van mijn schoonmaakproces geworden. En de woorden die hij uitsprak waren **waar**, wat mijn persoonlijkheid betrof. En in de jaren is zijn toekomstvoorspelling óók uitgekomen, want ik ben veranderd in een zachtaardig man.

-----...-----

Paulus beschrijft dat de wereldse eigenschappen, als begeerte, ongehoorzaamheid, dwalende, onverstandigheid en noem maar op (Titus 3:3), bij mijn onbekeerde staat hoorde. Slechtheid, haat, en afgunst waren de kenmerken van mijn leven vóór mijn bekering.

Maar God Almachtig **in** Jezus Christus heeft door Zijn goedertierenheid Zelf woning gemaakt in mijn leven, en heeft mijn levenshuis zodanig opgeruimd dat Hij daar waardig in mag en kan wonen. En dat betekent dat ik voor eeuwig mag leven, want de grote Belofte van God is het eeuwige leven mét Hem (I Joh. 2:15).

Het wonderbaarlijke van al het bovenstaande is, dat ik **NIET** gevraagd heb om deze hele transformatie. Ik wist daar helemaal niets van af. God Almachtig **in** Jezus Christus heeft aan mij gevraagd of Hij in mij mocht komen wonen. Als God dat niet had gedaan, leefde ik hoogstwaarschijnlijk nog op dezelfde voet door zoals ik deed vóór mijn bekering. Als ik überhaupt nog zou leven, want mijn leven was zó zwart, dat het maar de vraag was of ik zou kunnen overleven.

God Almachtig **in** Jezus Christus heeft mij zalig gemaakt, niet op grond van mijn eigen werken, of goede daden, maar alleen vanuit Zijn barmhartigheid (Titus 3:5), door mij onder te dompelen in het bad van de wedergeboorte door de Heilige Geest.

Pas veel en veel later ben ik gaan inzien, dat God Almachtig dit plan al vóór mijn geboorte hier op aarde al had, ja zelfs dat Hij dit plan met mij al voor de schepping van de aarde had. Dat ik 'één van zonen Gods' mocht wezen (Gen. 6:2, Job 1:6), die al met God woonden in de hemel, vóórdát God de aarde schiep. Zie hiervoor ook wat ik

geschreven heb op pag. 21-27 onder het thema: Israël, de Eerstelingen en Ambassadeurs.

📖 Titus 3:3 Want ook wij waren voorheen onverstandig, ongehoorzaam, dwalend, verslaafd aan allerlei begeerten en hartstochten, levend in slechtheid en afgunst, hatelijk en elkaar hatend.

📖 I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

📖 Titus 3:5 maakte Hij ons zalig, niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest.

📖 Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

📖 Job 1:6 Het gebeurde op een dag, toen de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Dit alles heeft God Almachtig over mij uitgegoten in rijke mate, door Jezus Christus, mijn Zaligmaker, zodat ik gerechtvaardigd ben door Zijn genade en dat ik erfgenaam van Hem ben geworden, overeenkomstig de hoop van het eeuwige leven (Titus 3:7)

-----...-----

Paulus schrijft aan Titus dat al het bovenstaande **betrouwbare woorden** zijn. (Titus 3:8) Het Evangelie van Jezus Christus is betrouwbaar. God Almachtig **in** Jezus Christus is betrouwbaar.

En ik kan dat alleen maar beamen. Het Christelijke leven is een leven van betrouwbaarheid. Ik hoef niet meer te vechten, ik hoef mij niet meer anders voor te doen dan ik ben, ik hoef niet meer aan de eisen van anderen te voldoen, ik mag mijzelf zijn. En in mij is het Jezus Christus die door de Heilige Geest mij leidt, mij stuurt, mij begeleidt. En ik ben daar **onnoemlijk blij** mee. Want de vrede en de rust die het mij oplevert, de energie en de wilskracht die het mij oplevert, het geloof en de zekerheid die het mij oplevert, is met geen pen te beschrijven.

Daarom zeg ik Met Paulus: Het Evangelie van Jezus Christus is een **betrouwbaar woord**, en ik hoop en bid dat de woorden die ik in *Mijn mijmeringen* allemaal opschreef, mensen zal bemoedigen om **zelf** die heerlijke relatie met God Almachtig aan te gaan. En die relatie die begin ik op te bouwen door de Bijbel met andere ogen te gaan bezien. Niet de Bijbel als een theologisch leerstuk. Niet de Bijbel als een religieus wetboek. Maar de Bijbel als het gesproken woord van God. Of zoals ik wel vaker schrijf: Jezus Christus is de Bijbel Zelf (Joh. 1:1-5), en elk vers en elk Bijbelgedeelte dat ik lees, is alsof Hij naast mij aan tafel zit en die woorden tot mij spreekt.

Mijn grootste uitdaging is te ontdekken wat Jezus Christus door een bepaalt Bijbelgedeelte of Bijbelvers tot mij **persoonlijk** wil zeggen, dat ik kan gebruiken voor de nieuwe dag.

Discussieren over de bijbel of over het Evangelie van Jezus Christus is onzinning, tenminste wanneer het uit kriticisme voorkomt. Discussiëren over de Bijbel en over het Evangelie uit nieuwsgierigheid, uit een oprechtheid, uit een verlangen om meer te weten te komen, is prima. Al het andere is zinloosheid en ik verwerp dat ten zeertse (Titus 3:10).

Mensen die het geschreven Woord van God Almachtig, die de Bijbel, belachelijk willen maken, **zijn** al het spoor bijster. Zij zondigen en daardoor worden er steeds meer overtredingen op hun *'lijst met aanklachten'* in hun strafdossier geschreven. (Kol. 2:13-14).

Titus 3:7 opdat wij, gerechtvaardigd door Zijn genade, erfgenamen zouden worden, overeenkomstig de hoop van het eeuwige leven.

Titus 3:8 Dit is een betrouwbaar woord en ik wil dat u deze dingen sterk benadrukt, opdat zij die in God geloven, ervoor zorgen dat zij anderen voorgaan in het doen van goede werken. Deze dingen zijn goed en nuttig voor de mensen.

Johannes 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen.. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Titus 3:9 Maar ontwijk dwaze vragen, geslachtsregisters en ruzies en strijdvrage over de wet, want die zijn nutteloos en zinloos.

Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Het kan dan allemaal lijken alsof ieder mens maar kan en mag doen wat hij wil. Het kan dan allemaal lijken alsof God Almachtig **in** Jezus Christus alles toelaat wat er hier op aarde allemaal gebeurt. Het kan dan allemaal lijken alsof de regen zowel over gelovigen als over goddelozen neerkomt; eens zal het voor **alle** mensen duidelijk worden.

Als ik mijn ogen hier op aarde definitief sluit, als mijn lichaam van vlees en bloed sterft, dan kom ik in die Goddelijke Rechtzaal terecht (zie pag. 16-18). Dan is satan niet meer verborgen, maar zal daar in zijn volle verschrikkelijkheid, om **ieder** mens op te staan wachten. En dan zal satan **ieder** mens voor zich claimen.

Iedereen die het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus afwijst, zal ten deel vallen aan de klauwen van satan, en hij zal een verschrikkelijke tijd tegemoet gaan. Want God, de Rechter, **kàn** niet anders dan recht spreken op basis van die '*lijst met aanklachten*' in het strafdossier.

Jezus Christus die als mijn advocaat in die Goddelijke Rechtszaal mijn belangen behartigt, kan dat alleen maar doen wanneer ik hier op aarde mijn leven aan Hem heb gegeven. Dan zal blijken wat het betekent dat Hij mijn Redder en Verlosser is. Want de '*lijst met aanklachten*' in mijn dossier is leeg. Leeggemaakt door Jezus Christus. En God Almachtig de Rechter, zal ook aan de hand van mijn '*lijst met aanklachten*' uitspraak doen, en Hij zal mij vrijspreken. Halleluja

Opdrachten, groet en zegenbede

In mijn inleiding bij de Bijbelse brieven van Paulus heb ik geschreven dat ik al de brieven van Paulus in twee boeken verdeeld heb. In deel I staan *Mijn mijmeringen* bij de brieven van Paulus die hij geschreven heeft toen hij nog **in vrijheid** was. Dit zijn de Bijbelboeken I en II Thessalonicenzen, Galaten, I en II Korinthe en Romeinen.

In deel II staan *Mijn mijmeringen* bij de Bijbelse brieven van Paulus staan mijn mijmeringen bij de Bijbelse brieven van Paulus die hij geschreven heeft toen hij **in gevangenschap** leefde. Dit zijn de Bijbelboeken Efeze, Kolossenzen, Filémon, Filippenzen, I en II Timotheüs en Titus.

Als ik echter Titus 3:12 lees twijfel ik aan het bovenstaande. Want Paulus schrijft hier aan Titus dat hij in Nikopolis is, om daar de winter door te brengen. Dat betekent dat óf Paulus was nog niet gevangen toen hij de brief aan Titus schreef, óf Paulus was er zó van overtuigd dat hij snel vrijgesproken zou gaan worden.

 Titus 3:12 Wanneer ik Artemas naar u toe zal sturen of Tychikus, beïjver u dan naar mij toe te komen in Nikopolis, want ik heb besloten daar de winter door te brengen.

www.christipedia.nl schrijft het volgende over Nikopolis:

De Griekse naam Nikópolis (klemtoon op de tweede lettergreep) is samengesteld uit Nikos = zege, overwinning, en polis = stad, en betekent 'zegestad', 'stad van de overwinning'. De naam komt in de Bijbel op één plaats voor, Tit. 3:12.

De steden genaamd Nikópolis waren steden gesticht of hernoemd ter herinnering aan Romeinse overwinningen. Er waren veel steden met deze naam: in Armenië, Pontus, Cilicië, Epirus, Thracië.

De apostel Paulus verwijst naar een dusgenaamde stad in zijn brief aan Titus in Titus 3:12 Wanneer ik Artemas of Tychicus tot je zend, beijver je dan tot mij te komen in Nikópolis, want ik heb besloten daar te overwinteren. (TELOS). Welke stad Nikopolis hier bedoeld is, is niet met zekerheid uit te maken. Titus was op Kreta.

Sommigen plaatsen de stad in Epirus, anderen in Thracië, nog anderen in Cilicië.

Paulus beëindigt zijn brief aan Titus door bepaalde mensen te noemen, om voor hen zorg te dragen of hen weg te doen uit zijn midden. De laatste opdracht van Paulus is duidelijk: *'Leer de onzen vóór te gaan in het doen van goede werken, om in de noodzakelijke levensbehoeften te voorzien, opdat zij niet onvruchtbaar zijn'*(Titus 3:14).

En die goede werken zijn voor mij de goede werken die God Almachtig **in** Jezus Christus heeft voorbereid om die te doen (Ef. 2:10). Die goede werken zal de Heilige Geest mij vertellen wanneer ik mij daar voor open stel. En die goede werken zal in ieder geval altijd die eigenschappen bevatten die bij het *'normale Christelijke'* leven horen (zie pag. 507)

-----,-----

De genade en de vrede zij met u allen die zich wedergeboren Christen noemen. De genade en de vrede zij met u allen die nieuwsgierig geworden zijn en de Bijbel gaan openen om God Almachtig **in** Jezus Christus persoonlijk te gaan ontmoeten.

 Titus 3:14 En ook de onzen moeten leren anderen voor te gaan in het doen van goede werken, om in de noodzakelijke levensbehoeften te voorzien, opdat zij niet onvruchtbaar zijn.

 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Aantekeningen

Aantekeningen

Aantekeningen

Aantekeningen

Aantekeningen

Aantekeningen

Aantekeningen

Aantekeningen

Aantekeningen

Aantekeningen

Aantekeningen